İÇİNDEKİLER

ALLAH'IN DİNİNDE HERHANGİ BİR ŞEYİ KONUŞMADAN ÖNCE DİKKATE ALINMASI GEREKEN ŞEYLER 11

ŞEYHUL İSLAM İBN TEYMİYYE VE CEHALET ÖZRÜ 12

ALLAH'IN HAKKINDA HAYR ALAMETİ DİLE-DİKLERİ 16

ALLAHU EKBER 20

VELA VE BERA 25

BİZ SİZDEN BERİYİZ 25

HUDEYBİYE ANLAŞMASI: 41

YALANLAR&GERÇEKLER 41
BİR KORKAKLAR NESLİ 41
Onlar Senin Taviz Vermeni İsterler 46
BİR İZZET BİATI 49
LANETLENMİŞ YAHUDİ KARAKTERLERİ 52
VAHİY YOLUYLA YAPILAN SEÇİMLER 56
CAHİL BİR KIYAS 60
GÖZDEN KAÇAN DERSLER 69

EŞLER(KARI-KOCA) ARASINDA SEVGİNİN ALENİYETE DÖKÜLMESİNİN HÜKMÜ 93

Biyografi 99

İSTİĞFAR'IN SEBEPLERİ 105

Birinci İstiğfar Sebebi: ***"El Kusuurul asliy lilbeşer"***- İnsan-

ların Doğuştan Eksiklikleri, Kusurları 107
İkinci İstiğfar Sebebi: *"Et taksiyr fiy a'maal"* – Amellerde Eksiklikler 108
Üçüncü İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Vucuudiyetiz Zaahire"*- Varoluşsal Günahlar 109
Dördüncü İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Ademiyye"* – Mevcut Olmayan Günahlar/İhmal Günahları 110
Beşinci İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Baatiniye"*- İçsel/Batını Günahlar 110
Altıncı İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Hafiyye"*- Gizli Günahlar 112
Yedinci İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Meçhuul"*- Meçhul/Bilinmeyen Günahlar 114
Sonuç 115

Mücibat El İstiğfar Dersleri 116

Şeyh Nasır El Fehd'in Hikayesi(Allah onu esaretten kurtarsın) 116

ESİRLERİN HİKAYESİ 200

Afife Es Sıddıki'nin(Allah esaretten kurtarsın) Hikayesi 200
Bureyde'nin Asil Kadınları(Allah onları esaretten kurtarsın)(2013 yılında yaşanan bir olaydır) 211

Kor Bir Ateşi Tutan Garipler 235

Sana Düşmanlıkla Muamele Edilecektir-I 251
Sana Düşmanlıkla Muamele Edilecektir-II 262
Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-I 273
Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-II 283
Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-III 293
Yasin Suresi'ndeki Garibin Kıssası -II 321
Yasin Suresi'ndeki Garibin Kıssası - III 349

RUBUBİYET VE ULUHİYET TEHVİDİ MESELESİ

363

ARAB YARIMADASINDA HİNDU TAPINAĞI 372

AŞURE GÜNÜ HAKKINDA BİLMENİZ GEREKEN HERŞEY 387

Şeriat kademeli veya aşamalı olarak uygulanabilir mi? 395
Baasçıların Bayrağı Altında Savaşmanın Hükmü: 407

BİRLEŞİK ARAB EMİRLİKLERİ'NİN KÜFRÜ, FARİS EL HAMMADİ'NİN MÜNAFIKLIĞI 410

İBN BAZ'IN TEZKİYESİ 419
FARRİS'İN, ŞEYH AHMED'E YÖNELİK İFTİRALARI 420
HAKSIZ TEKFİR 422
ONUN KENDİ ALİMLERİ ve "ODAKLARI" 423
ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA İBN BAZ'IN GÖRÜŞÜ 424
ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA İBN USEYMİN'İN GÖRÜŞÜ 425
ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA GUNAYMAN'IN GÖRÜŞÜ 427
ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA EL BARRAK'IN GÖRÜŞÜ 428
ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA SALİH EL EŞ ŞEYH'İN (YANİ ŞEYH MUHAMMED İBN İBRAHİM'İN TORUNU) GÖRÜŞÜ 428
BAE'NİN KÜFÜRLERİ 431
Bölüm 2: Suç ve Cezalar 437
DİLLE-SÖYLEMLE HURUC 438

BİR KENARA ATILAN BERTARAF EDİLENLER 448

NAMAZI GECİKTİRMEK MESELESİ 453

LİBYA SEL-FAS DEPREM 463

KÜFÜRDE AFFETMEK VE UNUTMAK YOKTUR 469

RAMAZAN'DA KADINLAR 474

MEŞRU BİR GEREKÇE İÇİN İBADETTEN ENGELLENEN KİŞİNİN ECRİ 475
BİR KIZ KARDEŞ ADET DÖNGÜSÜNÜ GECİKTİRMEK İÇİN BİR HAP ALABİLİR Mİ? 476
BİR KADIN BU GÜNLERDE NE YAPABİLİR? 478
BİR KADIN KUR'AN OKUYABİLİR Mİ? 478
ADET DÖNEMİNDE OLAN BİR KADIN DOKUNARAK KUR'AN OKUYABİLİR Mİ? 479
SAYGI HUSUSU 482

RAMAZAN BOYUNCA YAPILAN YAYGIN HATALAR 484

Şeyh Velid Es Sinani (Allah esaretini çözsün ve sabit kılsın) 489

Şeyh Faris El Zahrani rahimehullahu teala ve tekabbellahu 497

Ey İslam Gençliği Bu Ümmetin Ümitleri Size Bağlıdır! 499

Zamanınızı Boşa Harcamayın! 503

ZAFER ÇOK YAKINDIR 510

İki Aşırılık Arasında Keşf ve Keramet 530

FİRAVUN'UN EŞEKLERİ! 538

BİZİM ALLAH'A YAKİİNE VE İMANA İHTİYACIMIZ VARDIR 554

Esirleri Kurtarın 581

Mahkumları Unutmayın 591

TOPRAKLARIMIZ NE ZAMAN ÖZGÜRLEŞECEKTİR? FİLİSTİN-BİLADİ ŞAM VS 602

Ramazan 1445-2024 Mart Şeyh Ahmed Cibril'e Sorulan Bazı Soru ve Cevapları İçerir 609

Normalleşme Anlaşmaları Hakkında Hüküm 609

İhmal Edilen Bir Sünnet: Kafirlere Lanet Okumak 630

BİR ÇOCUĞA ALLAH SEVGİSİ NASIL ÖĞRETİLİR 673

Mesih El Deccal'in Manası 682
Şehid (*İnşa'Allah*) Şeyh Enver El Evlaki 682

Ed Deccal'in Tanımı 684

El Mehdi'nin(hafizehullahu) Gelişinin Önemli Bir İşareti - Sonra Herkes Onu Fark Edecektir 687

Şehid (*İnşaAlah*) Şeyh Enver El Evlaki 687

El Mehdi'nin(hafizehullahu) Gelişinin Müjdesini Veriyorum 690

Müslümanlar ve Romalılar Arasında Bir Antlaşma 696
Romalılar/Rumlar ile Savaşlar – En Şiddetli Savaş Henüz Olmadı 703

Şehid (*inşa'Allah*) Şeyh Enver El Evlaki 703

İsa'nın aleyhiselam Dönüşü 710
Şeyh Ali El Timimi 710

ÜZÜLMEYİN: ÜZÜNTÜ ANLARINDA TESELLİ BULMAK 723

SEÇİMLERDE OY VERME MESELESİ 731

NİKAB FARZİYETİNE KARŞI KULLANILAN DELİLLERİN AYDINLATILMASI 733

BOYKOT YAPMAK HAKKINDA GEREKEN HERŞEY 768

HAMAS-İSRAİL-FİLİSTİN GAZZE SALDIRISINA İLİŞKİN 779

FELAKET SIRASINDA İLAHİ MÜDAHALE 781

BEŞAR ESAD DÜŞTÜ! 798

Şimdi Allah'ın Yönetimini Denersek Ne Olur? 800
KAFİR ORDULARINA GÖNÜLLÜ KATILMANIN HÜKMÜ 807

ILIMLILARIN ÖZELLİKLERİ RAND MÜSLÜMANLARI 828

DEĞİŞTİRİLECEKSİN, YERİNE BAŞKA BİRİ GETİRİLECEKTİR 847

Bir kişi maslahat uğruna Şirk/Küfür işleyebilir mi? 863

EN BÜYÜK MASLAHATI EN BÜYÜK MEFSEDET İLE MASLAHAT ADINA DEĞİŞTİRMEK 870

Gazze Müslümanlarındır Trump'ın Değildir 879

BİYOGRAFİ

ŞEYH AHMED MUSA CİBRİL(HAFİZEHULLAHU)

Doğumu ve İlk Yılları

Şeyh Ahmed Musa Cibril 1971 yılında ABD'de doğdu ve çocukluğunun bir bölümünü babası Şeyh Musa Cibril Medine İslam Üniversitesi'nde öğrenci iken onunla birlikte Suudi Arabistan Krallığı'nda geçirdi. Şeyh Ahmed orada bulunduğu zaman 11 yaşında Kur'anı ezberledi. Liseden mezun olmadan önce Sahihi Buhari ve Sahihi Müslim'i ezberledi. Şeyh Ahmed gençlik yıllarının kalanını 1989'da liseden mezun olduğu ABD'de geçirdi. Daha sonra Buhari&Müslim'in rivayet zincirlerini ve akabinde 6 Hadis Kitabını ezberledi. Bunun ardından tıpkı babası gibi Medine İslam Üniversitesi'ne gitti ve Şeriat alanında derece ile mezun oldu.

Öğretmenleri-Şeyhleri ve Eğitimi

Şeyh Ahmed, Medine ve diğer yerlerde zamanımızın birçok büyük âlimlerinin eğitim tedrisatından geçme fırsatı buldu. Bu faydaların yanında kendisi de bir Şeyh olan babasından da istifade etti. Örneğin Ahmed Cibril 18 yaşına bile gelmeden İbn Teymiyye'nin *Mecmu'ul Fetaava* isimli 37 ciltlik eserinin tamamını babasına okudu ve İbn El Kayyım'ın kitaplarını ve İbn Hazm'ın 11 ciltlik El Muhalla eserini de öyle.

. İbn Useymin- Ondan sayfa sayfa çeşitli kitapların eğitimini aldı ve ondan nadir bir Tezkiyye aldı.

. Şeyh Bekr Ebu Zeyd- Onun özel derslerinde ondan Muhammed İbn Abdulvahhab ve İbn Teymiyye'nin bazı

kitaplarının eğitimini aldı.

. Şeyh Muhammed Muhtar Eş Şankıti- 4 yıl kadar ondan eğitim aldı.

. Allame Hamud İbn Ukla Eş Şuaybi- Ahmed Cibril'e bir Tezkiyye verdi.

. Şeyh İhsan Ellahi Zaheer- Babasının sınıf arkadaşıydı. Ahmed Cibril gençken ona "Bu çocuk benden daha çok şey biliyor" dedi. Şeyh Musa, Şeyh İhsan'ı ABD'ye davet ettiğinde bu sözü söylemişti ayrıca babasına "Sen bir Müceddid yetiştiriyorsun inşa'Allah" dedi.

. Şeyh Safi'ur Rahman Mubarekpuri- *"Mühürlü Nektar"* adı altında meşhur bir kitabın yazarı olan Şeyh Mubarekpuri'den 5 yıl eğitim aldı.

. Şeyh Mukbil İbn Hadi El Vadi'den eğitim aldı.

. Şeyh Abdullah El Ghuneyman'dan eğitim aldı.

. Şeyh Muhammed Eyyub'dan eğitim aldı.

. Şeyh Atiyye Es Salim- Muhammed Emin Eş Şankıti'nin sağ koluydu. Şeyh Şankıti'nin Kur'anı Kur'an ayetleri ile tefsir ettiği muhteşem eseri *Edva'il Beyan Tefsiri*'ni tamamladı. Şeyh Ahmed, Şeyh Atiyye Es Salim'e çok yakın olduğunu söyledi.

. Şeyh İbrahim El Hüseyin- Şeyh İbn Baz'ın sağ kolu ve onlarca yıl mütevvelisiydi.

. Şeyh Abdullah El Kaud- İfta Uleması'nın ilklerindendi. Şeyh Ahmed onunla birlikte hacc yaptı.

. Şeyh Salih El Hüseyin- İki Kutsal Mescid Komitesi

başkanıydı.

. Muhaddis Şeyh Hamad El Ensari- Ona tezkiye verdi.

. Şeyh Musa El Karni- Rabi El Medhali'nin damadı ve en iyi usul şeyhlerinden biriydi.

. Şeyh Muhammed Ma'bed- Ahmed Cibril'e Kur'an da bir icazet verdi.

. Şeyh Ebu Malik Muhammed Şakrah- Şeyh El Albani'ye çok yakındı öyle ki Şeyh El Albani cenaze namazını Şeyh Şakrah'ın kıldırmasını istemişti.

. İbn Baz- Ölmeden üç ay önce İbn Baz'dan bir Tezkiyye aldı ve İbn Baz ona tezkiyye verirken "Ahmed Cibril iyi akideye sahip iyi tanıdığım bir Şeyhtir" demişti. İbn Baz ayrıca Şeyh Ahmed ve babası Şeyh Musa'dan istifade etmesi için Suud'daki ilim talebelerini teşvik etti.

. Sefer El Havali'den eğitim aldı.

. Selman El Avdeh- Şeyh Ahmed, Şeyh El Avdeh'e çok yakındı ve onun aldığı ilk hapis cezası süresince onu destekledi. Ancak 5 yıl hapislik sürecinin ardından El Avdeh hapisten "rehabilite edilmiş" olarak çıktı ve onun hapse atılmasına sebep olan görüşlerinin birçoğunu "değiştirdi." Şeyh Ahmed buna rağmen ona tavsiyelerde bulunmaya devam etti. Bununla birlikte Şeyh Ahmed benzer bir hapishane süreci yaşadığında sadece Şeyh Avdeh tarafından değil kendi öğrencileri tarafından bile yüzüstü bırakıldı ve terk edildi.

Şeyh Ahmed Cibril ayrıca Mısır ve Ürdün gibi ülkelere de eğitim almak için seyahatler yaptı. Daha sonra hayatını sürdürmekte olduğu ABD'ye döndü ve Michigan Hukuk

Fakültesi'nde yüksek lisansı bitirdi. (Şeyh Ahmed Cibril, babası Şeyh Musa Cibril ile birlikte 'radikal görüşlere sahip olmak', 'insanları terörist' haline getirmek gibi suçlamalarla 2007-2013 yılları arasında ABD'de Mihigan'da hapis yattı. Şeyhin ABD'de ikamet ettiği düşünülüyor- Çevirmen)

Şeyh Ahmed Cibril'in dersleri ve bazı vaazlarının bulunduğu web siteleri sürekli kapatıldığından kendisine ait sabit bir internet sitesi yoktur. Yukarıdaki bilgiler Ahmad Musa Jibril - AdviceForParadise (Cennet için Tavsiye) isimli birçok değerli İslam âlimi ve eserleriyle ilgili zengin içerik bulunduran websitesinden alındı. Şeyh Ahmed ile ilgili bölümde Şeyhin bazı derslerini, risalelerini ve kitaplarını İngilizce olarak okuyabilirsiniz, inşa'Allah.

ALLAH'IN DİNİNDE HERHANGİ BİR ŞEYİ KONUŞMADAN ÖNCE DİKKATE ALINMASI GEREKEN ŞEYLER

Bazıları, alimlerin açıklamalarını alır ve onları genel olarak içeriğinin-konusunun-anlamının dışında kullanır ve yine alimlerin bu açıklamalarının anlamlarını bilmeksiniz onların diğer açıklamaları ile birleştirir ve gelişigüzel uygularlar. Bunların bazısı Arabçadır ve bazısı da İngilizcedir. Şayet Allah subhanehu ve teala bir kişiye, tercüme etme yeteneği vermiş ve birtakım bilgilerle lütuflandırmışsa, o kişinin kendi sınırlarını bilmesi önemlidir. Ve ben yıllardır bu konu üzerinde vurgu yaptım ki bu tebliğden caydırmak değildir. Hak üzerine tebliğ yapmaya şiddetle ihtiyacımız vardır ancak aynı zamanda bizim aktarmaya çalıştıkları tebliğde ayet, hadis, tevhid ve şirkin prensiplerini, Helal ve Haramı bilen davetçilere ihtiyacımız vardır.

Bazıları pdf çalışmalarında veya kendi platformlarında çok gevşek davranırlar ve tehlikeli meseleler üzerine konuşurlar. Gerçekten üzerine çalışmanız gereken meseleler vardır okuyup geçmekle olmaz- bazıları 30-40 cilttir. Şeyhlerin gözetimi altında temel bilgileri çalıştıktan sonra ve böyle meseleleri hak üzerine olan bazı şeyhlerin gözetimi altında öğendikten sonra kişi eğer Allah'tan korkuyorsa o meseleler hakkında şahsi sonuçlara varmaz. Kıyamet gününde şöyle denildiğinde ne yapacaksınız?

"De ki: "Allah'ın size indirdiği ve sizin bir kısmına Haram bir kısmına Helal dediğiniz rızık (hakkında) görüşünüz nedir? De ki: "Allah'mı size izin verdi yoksa Allah'a iftirada mı bulunuyorsunuz? Allah'a yalan uydurarak iftira edenlerin kıyamete dair beklentileri nedir?..."(Yunus 59-60)

Helal ve Haramlarda durum böyledir o halde *Usul el Din* veya Dinin Aslında ki durumu düşünün! Tekrarlıyorum bu, kimseyi tebliğden caydırmak veya tebliğ cesaretini kırmak değildir. İnsanlar hakka susadı ve burada bir kuraklık

vardır. Ancak kişi aynı zamanda tebliğ yaparken özellikle temel konularda sınırlarını ve kabiliyetlerini bilmek zorundadır ki hataya düşmesin, yanlış yola rehberlik yapmasın veya Allah'ın en büyük günahlar arasında bahsettiği günahlara düşenlerden olmasın:

"...ve (Şeytan), Allah hakkında bilginiz olmayan şeyleri söylemenizi emreder."(Bakara: 169)

Abdurrahman ibn Ebi Leyle dedi, "Sahabelerden 120 tanesi ile karşılaştım, herbirine bir konu sorulduğunda, yanındakini referans gösterirdi ve ta ki sorulan soru ilk kişiye dönerdi." Ahmed ibn Muhammed El İskafi El Esrem El Ta'i -ki İmam Ahmed ibn Hanbel'in öğrencisidir- dedi, "Ben İmam Ahmed'in o konulardaki görüşlerini bildiğim konularda 'bilmiyorum' dediğini ondan tekrar tekrar işittim."

ŞEYHUL İSLAM İBN TEYMİYYE VE CEHALET ÖZRÜ

Birinin çalışmalarını çok fazla inceler, okur ve analiz ederseniz bazen farkına bile varmadan o kişinin yazı stili ve terminolojisini geliştirirsiniz. İbn Teymiyye'nin *"El Muharrametul Zahirat"* ta kullandığı bağlam bu tarz günahların açıklamasına bir parça ışık tutar. O temel olarak şöyle diyordu; "Kim onların bir Haram olduğunu inkar ederse tartışmasız o kişinin Kafir olduğu ardarda açık ve bilinirdir. Ve şöyle dedi, "Açık, zahiri, birbirini takip eden yasakların Haram olduğuna inanmak imanın en büyük prensipleri arasındadır ve bu dinin kurallarındandır ve Haram olduğunu inkar eden tartışmasız bir Kafirdir." O şunu söylüyor, örneğin hırsızlık yapmak açık bir günahtır- hırsızlık yapmanın Haram olmadığını söyleyen tartışmasız bir Kafirdir.

Şimdi İbn Teymiyye'nin bu sözünü kullandıktan sonra bu ifadeyi açıklığa kavuşturmalıyım ki yanlış anlaşılmasın, olduğu gibi anlaşılsın. İbn Teymiyye'nin yaptığım ve açık, zahiri ve birbiri ardına yasakların, Haramın Haram old-

uğunu inkar eden bir Kafirdir sözü nerede geçiyor? 12. ciltte geçiyor. 7. ciltte İbn Teymiyye dedi: "Açık ve zahiri bir Haramın Haramlığını inkar eden ki -buraya dikkat edin- kendisine hüccet ikame edildikten sonra inkar ederse bir Kafirdir." Onun 12. cildinde söylediği sözlere yapılan bu önemli ilave önemlidir.

O 12. cildinde özellikle dedi "Kendilerine delil-hüccet ikame edilmemiş olanlar İslam'a yeni giren biridir veya Şeriatın kendisine ulaşmadığı çok uzak kentlerde yaşayan biri gibidir. Veya iman eden ve iyi işler yapanların alkol içme yasağından muaf olduğu hatalı görüşüne sahip olan biri gibidir. Ömer ibn Hattab radiyallahu anhu zamanında böyle bir durum yaşandı, Ömer ibn Hattab böyle düşünenleri huzuruna getirtti ve düşüncelerinden dönmelerini istedi. Nitekim bunlar ve benzeri görüşlere sahip olanlardan tevbe etmelerini ve görüşlerinden dönmelerini istersiniz eğer görüşlerinde ısrar ederlerse o kişiler Kafir olurlar. Eğer ısrar ederlerse Kafir olurlar. Ve bunun öncesinde onlar hakkında Kafir hükmü veremezsiniz. Nitekim Sahabe, Kudame ve arkadaşlarını (bu konudaki) yanlış anlamalarından dolayı Kafir olarak görmediler." Bu konuya birazdan geleceğim. Nitekim 12. ciltte böyle meselelerin özründen bahsetmedi çünkü özetledi, 7. ciltte detayları ile anlattı ve böyle meselelerde cehalet yüzünden özürlü olma olasılığından bahsetti.

Yazarlar bazen bir sonuç verirler bazen ayrıntı. Ayrıntı özeti tanımlar. Ve bazen, kafa karışıklığı oluşturan şey belirli bir koşul altında verilen bir fetvadır. Ve burada başka nedenlerde vardır. Nitekim İbn Teymiyye'nin konuştuğu şey – Abullah ibn Ömer'in dayısı Kudame ibn Mahzun'un durumudur. O Bedir'e katıldı ve Ömer'in radiyallahu anhu Bahreyn valisi olarak görev yaptı. Kudame radiyallahu anhu alkolün tamamen Helal olduğuna inanmadı ancak aşağıdaki ayetin genel anlamına dayanarak iyi işler yapanlar için, iyilikler yapanlar için bu konuda bir muaf tutulmanın söz konusu olduğuna inandı.

"İman edip salih ameller işleyenler için sakınıp iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra sakınıp iman ettikleri, sonra sakınıp iyilik yaptıkları takdirde tattıklarından dolayı bir günah yoktur. Allah iyilik yapan muhsinleri sever." (Maide: 93)

İmam Muhammed ibn Abdulvahhab rahimehullahu dedi, "Sahabenin icmasıdır ki, Ömer zamanında, Kudame ve onunla aynı görüşte olanlar eğer tevbe etmemiş olsalardı onlara küfür hükmü uygulanacaktı." Bu açıklaması İmam Muhammed ibn Abdulvahhab'ın aleyhine çok kullanıldı. Ve onu bu sözüne dayanarak bir sahabeyi tekfir etmekle suçladılar. Ancak onun açıklamasını kullananlar onun "eğer tevbe etmemiş olsalardı" sözünden bahsetmezler. Kudame'nin te'vili, te'vil yanlış yorumlaması açık bir masum hataydı. Çünkü mesele onlara izah edilir edilmez, onlar yanlış anlamalarından tevbe ettiler. Ve söz konusu ayet gerçekten de içki hakkında indirildi. Yani onlar gelişigüzel bir ayeti alıp kullanmadılar. Ayetin indirilme nedeni içki ile ilgiliydi.

Müsnedinde Ahmed aktardı, İbn Abbas dedi, "İçki yasaklandıktan sonra sahabeler sordu, 'Ey Allah'ın Rasulü alkol içtikleri halde ölenlerin durumu nedir? Yasaklanmadan önce alkol kullandıkları halde ölenlerin durumu nedir? Onlar içki içtiler ve içki içtikleri halde öldüler. Asla tevbe etmediler. Şimdi ise içki yasaklandı. Onların durumu nedir?" Bunun üzerine Allah subhanehu ve teala bu ilgili ayeti indirdi. Elbette ayette içki yasaklanmadan önce içki içtikleri halde ölenler için bir muaf olma durumu vardır. Onlar içinde iman edenlere ve iyi ameller yapanlara içtiği içkiler yüzünden günah yoktur. Dolayısıyla Kudame'nin hatası tevil'deydi- iman eden ve iyilik yapanlar arasına mevcut yaşayanları da eklemesindeydi.

İşaret edilecek nokta, belirli zamanlar ve belirli devirlerde böyle meseleler bir cehalet özrü olabilirler- nitekim dönem

bir faktör olabilir, belirli koşullar, belirli şahıslar bir faktör olabilir- bunlar bir bahane vermek için ağırlık verebilecek faktörler olabilir. Bahsettiğim İbn Teymiyye'nin verdiği örnek gibi yani "Şeriatın kendisine ulaşmadığı ve hiçbir şekilde Şeriata ulaşamayacağı uzak bir diyarda yaşan bir kişinin durumu. Veya ilim sahibi bir Müslümanın bulunmadığı bir Dar El Küfür'de iken şehadet getiren ve Helal ve Haram meseleleri hakkında cahil olan birinin durumu."

Öğrenmekle kaldırılabilir cehalet Harama düşmek veya Helali terk etmek için bir özür değildir. Cehalet, Allah'ın verdiği tüm imkanları ile içten kaldırmak isteyen ancak muktedir olamayan için bir özürdür. Cehaleti kaldıramıyor çünkü hakka veya ilme giden kanallar ve yollar o kişi için mümkün değildir. Böylelikle İbn Teymiyye'nin *Fetaava* 7. ve 12. ciltlerinde söylediği sözleri biraraya getirerek ele aldık ve burada durursam mesele dahada yanlış anlaşılacaktır. O halde nihai olarak belirtmek istediğim şey, şu ana kadar bahsettiğimiz şeyler Helal ve Haramlar hakkındadır. Tevhid'den bahsetmedim. Bahsettim mi? İbn Teymiyye'de öyle tevhidden bahsetmedi, Helal ve Haramlardan bahsetti. Tevhid ve büyük şirkin ana açık ilkeleri, prensipleri, meseleleri farklı bir seviyededir. Onlarda bir cehalet söz konusu değildir.

ALLAH'IN HAKKINDA HAYR ALAMETİ DİLEDİKLERİ

Bismillahir Rahmanir Rahiym Elhamdulillahi Rabbil Alemiyn ve Salaatu ves Salaamu ala Eşrefil Enbiyayi vel Murseliyn Nebiyyina ve Seyyidina Muhammed ve ala Aalihi ve Ashaabihi Ecmaiyn amma bağd;

Birçok insan maddi kazanımları Allah'ın subhanehu ve teala onlara olan sevgisinin bir işareti olarak alır. Örneğin eğer zenginlerse, malları varsa, banka hesaplarında iyi bir miktar paraya sahiplerse, işler onlar için yolunda gidiyorsa, ticaretleri iyiyse, üniversite dereceleri varsa, Allah'ın subhanehu ve teala kendilerini sevdiğinin bir işareti, bir alameti olarak alırlar. Ancak İslami bakış açısı bundan bir parça farklıdır çünkü Allah subhanehu ve teala bu konuda bir kriter koymuştur. Allah'ın subhanehu ve teala sizi sevip sevmediğini anlamanızın yollarında biri şudur;

Femen yuridi(A)llâhu en yehdiyehu yeşrah sadrahu lil-islâm...

"Allah kimi hidayete erdirmek isterse onun göğsünü İslam'a açar..."(En'am: 125)

Yani Allah subhanehu ve teala kime hidayet etmek isterse, yani Allah'ın biri için iyilik istemesi, hayr dilemesi demektir, onu İslam'a girdirir. Dolayısıyla bir Müslüman olmanız Allah'ın subhanehu ve teala sizin için iyiyi istediğinin ve sizi sevdiğinin bir işaretidir. Biz gerçek İslam'dan bahsediyoruz. Ve bu Allah'a subhanehu ve teala şükretmeniz gereken bir şeydir çünkü bir nimettir;

veetmemtu 'aleykum ni'metî

"...ve size olan nimetimi tamamladım..."(Maide: 3)

Allah subhanehu ve teala bir nimet olarak adlandırdı.

Dolayısıyla bu dünyada hiçbir şeyiniz yok sadece bu nimetiniz varsa hayatınızın her bir anı için Allah'a subhanehu ve teala şükretmeniz için kafidir. Ve biz gerçek İslam'dan, saf tevhidden bahsediyoruz, Mürcie'nin tevhid anlayışından veya modernistlerin tevhid anlayışından veya Amerikan İslam'ından bahsetmiyoruz! Dolayısıyla saf tevhid ile lütuflandırıldıysanız bu gece gündüz Allah'a subhanehu ve teala teşekkür etmeniz için, şükretmeniz için bir şeydir. Ve bu durumda bilin ve rahat olun ki bu, Allah'ın subhanehu ve teala sizin için hayır dilediğinin ve sizi sevdiğinin bir işaretidir.

Sonra bir başka işaret vardır. Ve *SubhanAllah* birbiriyle bir şekilde ilişkilidir. Bu Dini bildikten, öğrendikten sonra bu Dini anlamalısınız, öğrenmelisiniz. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

Men yuridillahu bihi hayran yufakkihu fiddiyni

Allah kimin hakkında hayr dilerse onu dinde anlayış sahibi kılar.

Allah subhanehu ve teala bir kişi hakkında hayr, iyilik istiyorsa ona Dinde anlayış verir. İbn Teymiyye rahimehullahu teala dedi, "Eğer Allah subhanehu ve teala bir kişi için hayr dilemezse ona Dinde anlayış vermez." Ve İbn Hacer benzer bir açıklama yaptı, "bu İslam'ın öğrenilmesidir" dedi. İslam'ı öğrenmek onu uygulamaktır amaç budur. Onu uygulamanın pratiğe dökmenin amacı Allah'a subhanehu ve teala karşı takva sahibi olmaktır ve Allah'a subhanehu ve teala karşı takva sahibi olmak sizi Allah'a subhanehu ve teala yaklaştırır ve Allah'ı subhanehu ve teala razı etmek için bu dini izlettirir.

Sonra bir başka aşama vardır, Allah'ın sizin için hayr dilediğinin bir işaretidir *Sahihi Buhari*'de yer alır;

Men yuridu Allahu bihi hayran yusib min,

Allah kimin için hayr dilerse ona isabet ettirir-musibet verir.

Yani eğer Allah subhanehu ve teala biri için hayr, iyilik dilerse ona musibet verir. Bu bir hadistir çünkü hidayete tabi olduğunuzda, bu dine tabi olduğunuzda, musibete uğrayacaksındır. Ve bu musibet ya birinin derecesini yükseltir ki Allah'a daha yakın olsun veya işlediği günahların affı içindir. Çünkü *Sünen Et Tırmizi*'de bir başka Hadis vardır, buna göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

Eğer Allah subhanehu ve teala bir kulunu severse, bu dünyada ki cezasını çabuklaştırır böylece ahiret cezasından kurtulur.

Dolayısıyla ya derecesini yükseltmek veya günahlarını affetmek içindir. Ancak insanların düşünmediği bir işarettir. Allah'ın subhanehu ve teala bir kişiyi sevdiğinin bir işaretedir- *yusib min*- musibet vermesi.

Ancak insanlar bir kişi barış ve huzur içinde, varlıklıysa, rahatça seyahat edebiliyorsa Allah'ın subhanehu ve teala o kişiyi sevdiğini düşünür. Oysa hadiste tam tersidir. Örneğin hapishanede tutuklu bulunan alim şeyhler, örneğin Ali El Hudeyr, Nasr El Fehd ve benzerleri, Velid Es Sinani ve benzerleri (Allah ayaklarını sabit kılsın, esaretten kurtarsın) hapishanededirler, diğerleri Tağutları memnun edip dünyayı gezerken hiçbir sorun ile karşılaşmıyorken onlar horgörülürler ve küçümsenirler. Bu arada insanlar, Allah subhanehu ve teala sevdiği ve hayr dilediği bu insanlara tepeden bakarlar ve hor görürler. Ve bu tavır, hadis ve ayette işaret edilenin tam tersidir. Ve dediğim gibi bunlar birbiri ile bağlantılıdır. Bir başka hadis dördüncü işarettir, size bir ayet ve iki hadisten bahsettim. Bu üçüncü hadiste *Sünen Et Tırmizi*'de yer alır Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

İza eraada Allahu bi abdihi hayran ista'mele

Allah bir kulu içi hayr dilerse onu kullanır.

Allah biri için hayr, iylik dilerse onu kullanır. Ve nitekim, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem *yesta'milu* ne demektir diye soruldu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

Yuvaffikuhu liamelin saalihin kablel mevt

Ölmeden önce ona salih amel yaptırır.

Ona rehber olur, ona hidayet eder. Biz nihayi bir şeyle başladık ki o İslam'dır ve bu hayırlı bir sondur. Allah subhanehu ve teala kişiyi hayırlı bir sona hidayet eder. İşte bunlar Allah'ın subhanehu ve teala bir şahsı sevdiğinin işaretleri olan kriterler ve unsurlardır. Biz anaakıma kapılmayız veya herkesin düşündüğü ile hareket etmeyiz. Biz Kur'an ve Sünnet'in kriterlerine göre hareket ederiz.

Sallallahu ala Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve sellem

ALLAHU EKBER

Peygamber'e sallallahu aleyhi ve sellem gelen ilk emirler arasında;

"Ve yalnızca Rabbini yücelt." - (Ve rabbeke fekebbir(Müddesir: 2).

"...ve O'nu tekbir et/yücelt"- (..ve kebbirhu tekbiyra)(İsra: 111)

Yani, Allah'ı tekbir etme, yüceltme emri yer alır. Bir inanan, bir mümin kalbi tamamen onun manasını kapsamış olduğu halde *Allahu Ekber* sözünü diliyle söyler. El Kurtubi rahimehullahu dedi, *Allahu Ekber* Allah'ı övme ve yüceltme tarifinde en seçkin Arabça formudur. *Allahu Ekber*, Allah her şeyden büyüktür, yücedir demektir. Allah en büyüktür demektir. *Allahu Ekber*, yani O İsim ve Sıfatlarında en büyüktür, en yücedir demektir. *Allahu Ekber* zatına atfedilen sıfatlarında ve fiilllerinde en büyüktür demektir. *Allahu Ekber* dediğinizde hayatınız boyunca anlamını bilin, Allah'ın hikmetini kabul edin. Çünkü siz O En Büyüktür dediniz. Bir zorluk, bir sıkıntı hissedersin ama arkasındaki hikmeti göremezsin. Ancak sen *Allahu Ekber*'in manasının farkına vardın ve O seni bu duruma koydu, ve O'nun hikmetinin en büyük hikmet olduğunu sadece bilmen seni rahatlatır ve sakinleştirir. *Allahu Ekber* O'nun hikmet ve bilgeliğinde en büyük olduğuna iman etmek demektir. O uluhiyette en büyüktür, izzetinde en büyüktür, kudretinde ve gücünde en büyüktür, hayat sıfatında en büyüktür, ilminde en büyüktür, celalinde en büyüktür, hükümranlığında, kelamında en büyüktür, demektir. *Allahu Ekber* düşmanların ayağının altındaki arzı titreten ve sallandıran sözdür.

Amr ibn El Aas radiyallahu anhu Mısır'da Bizans İmparatorluğuna karşı savaşıyordu ve Babil kalesine ulaştı, bu olay Hicretten 20 yıl sonra oldu, Müslüman ordusu kalenin önünde aylarca kamp yaptı ancak bir türlü kaleyi

fethedemedi. Sonra bir gün Zübeyr ibn Avvam'ın radiyallahu anhu kalenin duvarının üstünden Allahu Ekber diye bağırdıklarını işittiler. O, kalenin en tepesine ulaşacak şekilde 65 foot yaklaşık 20 m. bir merdiven dikmiş ve kalenin tepesine çıkmıştı. Müslümanlar da tekbir sesine *Allahu Ekber* diyerek tekbir ile karşılık verdi. Düşman, *Allahu Ekber* sesisini duyduğunda kaçtı ve Zübeyr kaleye girdi ve kalenin kapılarını açtı ve Müslümanların içeri girmesini sağladı.

Sahihi Müslim'de yer alır, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize zamanın sonuna doğru olacak bir olaydan bilgilendirdi, spesifik bir hadistir ve dedi;

"*Onlar ne silahlarla ne de oklarla savaşacaklar, onlar la ilahe illallah vallahu ekber diyecekler ve şehrin bir bölümü düşecek*- Konstantiniye'ye atfen- *ikinci defa la ilahe illallah vallahu ekber diyecekler diğer tarafı düşecek ve üçüncü defa la ilahe illallah vallahu ekber diyecekler ve şehrin kapıları onlara açılacak ve onlar şehre girecekler ve savaş ganimetlerini toplarlarken Deccal'in çıktığını işitecekler*"-

la ilahe illallah vallahu ekber.

Allahu Ekber sadece namazın başlangıcında değildir, öncesinde ezan okunurken, kamet getirilirken- herhangi bir şeyle meşgulsan *Allahu Ekber*'i duyduysan- Allah en büyüktür çağrısını duyduysan o zaman ondan aşağıda olan herşeyi terk edersin ve en büyüğe gidersin. Nitekim En Büyük dediğine gidersin. *Allahu Ekber* namazın başlangıcıdır ve böylece kimin huzurunda kıyamda durduğunu fark ettin ve O'nun büyüklüğünün farkına vardın. Namazın boyunca birçok defa *Allahu Ekber* dersin. Böylece *Allahu Ekber* dediğinde kime rüku ettiğini ve kime secde ettiğini bilirsin ve bunun anlamını tamamen anlarsın ve hissedersin böylece zihnindeki her şey kaybolur ve silinir sadece En Büyüğe odaklanırsın. Kişi namazını kılarken aklı başka yere giderse birbiri ardına hatırlatma gelir- *Allahu Ekber*- tekrar tekrar gelir. Namazın her bir hareketinde bir hatırlatmadır rüku-

dan doğrulma dışında (*Allahu Ekber* dersin). *Allahu Ekber* kıyamda, rükuda ve secdede huzurunda bulunduğunun büyüklüğünü hatırlatmak ve yenilemek içindir.

Ömer ibn Hattab radiyallahu anhu dedi, "Bir kulun *Allahu Ekber* demesi dünya ve içindekilerinden daha iyidir." Bir Müslümanın ezanlardan, namazlara ve sonrasına günde söylediği *Allahu Ekber* sayısını hesaplarsanız tahminen 450 civarındadır. Ezanda, kamette, farz ve nafile namazlarda bir günde ne kadar çok *Allahu Ekber* dersin. Sonra farz namazlarının ardından çekilen tesbihler vardır ve günde yaklaşık 450'ye tekabül eder. İbadetlerden sonra bile, hacdan sonra, Ramazan'dan sonra, namazlardan sonra *Allahu Ekber*. *Sahihi Buhari*'de yer alır İbn Abbas radiyallahu anhuma dedi, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem namazını bitirdiğini tekbir sesini işittiğimde anlardım. Ramazan gibi bazı zor ibadetlerin ardından;

"...Sayılı günleri tamamlamanız ve Allah'ı tekbir etmeniz içindir..." –(ve tuk'limul iddete ve li tukebbiru...)(Bakara 2: 185)

Namazdan sonra, hacdan sonra, enerji ve mal harcadığınız ve fedekarlık yaptığınız bazı ibadetlerde ego o ibadeti yapan kişinin kalbine sızabilir. O ibadetlerin ardından söylenecek *Allahu Ekber* egoyu parçalamak ve size En Büyük olanı hatırlatmak içindir. *Allahu Ekber*, ibadetten sonra sana yaptığın ibadeti En Büyük Olana karşı bir iyilikmiş gibi algılamamayı sana hatırlatıcıdır. Bilakis tekbir sana, senin lehine, senin iyiliğine o ibadeti yapmana izin verenin En Büyük Olan olduğunu hatırlatır. Hilali gördüğünde tekbir almak sünnettir, iyi haber aldığında, müjde aldığında, çatışmada, İstiska Namazı(yağmur namazı) kıldığında, bayramlarda Zilhicce'nin ilk 10 gününde bazı alimlere göre tekbir almak sünnettir.

Meymun dedi, "Zilhicce'nin ilk 10 gününde insanların tekbir aldıklarını gördüm öyle ki onların seslerini okyanus

dalgalarının sesi ile kıyaslardım." Deve sürerken veya herhangi bir binit sürerken, tepeye çıkarken, kurban keserken, akika keserken *Allahu Ekber* sana En Büyük Olanı hatırlatmaya devam eder. Sana, Kafirlerin huy ve davranışlarına düşmemeyi ve Allah'ı küçümsememeyi hatırlatır;

"Onlar Allah'ın değerini gerektiği gibi anlamadılar. Şüphesiz ki Allah Kaviydir(güç ve kuvvet sahibi) ve Azizdir (izzet sahibi, her şeyi mağlup edendir)" (Hac: 74)

"Onlar Allah'ın değerini gerektiği gibi anlamadılar. Kıyamet günü yeryüzü bütünüyle O'nun avucunun içindedir ve göklerde O'nun sağ eliyle dürülmüştür. O onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir."(Zümer: 67)

Allahu Ekber sadece dillerde söylenen bir söz değildir, kalplerde bir akidedir. *Allahu Ekber* demek dile getirdiğin En Büyük Olanın yasalarını/hukukunu kabul etmek demektir. Allah'ın kanunlarını küçümsemeyin, onları değiştirmeyin veya onlara öfkelenmeyin veya onların değiştirilmesini kabul etmeyin demektir;

"....hüküm sadece Aliy(yüce) ve Kebir(büyük) olan Allah'a aittir." (Mü'min: 12)

Allahu Ekber sana tevekkül de duayı öğretir. Allah'a dayanmadan, güvenmeden Allah En Büyüktür diyemezsin. En Büyük Olan O yüzüne asla kapıları kapatmaz. O sana ihtiyaçlarını Benden iste diyor, O Bana dua eden yok mu karşılık vereyim, Bana dua eden yok mu icabet edeyim, Ben'den bağışlanma dileyen yok mu bağışlayayım diyor. *Allahu Ekber* önemsiz, hafif ve küçük şeyleri/kimseleri bırakmak ve En Büyük Olduğunu dile getirdiğin ve iman ettiğini dile getirdiğin O'na gitmek demektir. *Allahu Ekber*, O'ndan aşağıda veya O'nun dışında olanların sana da kendilerine hiçbir faydaları dokunamaz demektir. Nitekim;

"...O'ndan başka çağırdıklarınız ise bir çekirdeğin/derinin

incecik zarına bile sahip değillerdir."(Fatır 35:13)

O'ndan başka, O'ndan aşağıda, O'nun dışında çağırdıklarınız ve yakardaklarınız/dua ettikleriniz bir çekirdeğin/derinin incecik zarına bile sahip değildir. Endişelendiğinizde *Allahu Ekber*'i hatırlayın, günahlarınızı En Büyük Olanın affedeceğini hatırlayın, umutlarınız ve amaçlarınız için En Büyük Olan'a dönün O onları gerçekleştirecektir. Arzu ve isteklerinizi En Büyük Olan verecektir. Tüm dünya orduları ile size karşı olsa En Büyük Olan siz *Allahu Ekber* dediğinizde onları ezecektir korktuğunuzda En Büyük Olan olarak dile getirdiğiniz O'na gidin. En umutsuz olduğunuzda En Büyük dediğiniz O'na dönün. Çok güçlü bir desteğe ihtiyacın olduğunda En Büyük Olan'a gidersin. O'ndan aşağıda olana gitmezsin. O'nun yerine ve O'nun dışında, O'ndan aşağıda olan hiç kimseye giderek kendini küçültme! Tam *yakiyn* içinde ilimle *Allahu Ekber* demeniz Allah'tan başka zihninize güçlü görünen herşeyi küçültüp bir hiç haline getirir. *Allahu Ekber Kebiyran!*

VELA VE BERA

BİZ SİZDEN BERİYİZ

Muhakkak ki Allah Kafirleri sevmez. Muhakkak ki Allah fesad çıkaranları sevmez. Muhakkak ki Allah, Kafirlerin düşmanıdır. Yüce Allah bu ayetlerinde küfürden mi bahsediyor, yoksa Kafirlerden mi. *Vela ve Bera* olmadan akide olmaz, Tevhid olmaz, *La ilahe illallah* olmaz. Bu meselede- *vela ve bera* da ki eksiklik veya yokluk Allah'ın düşmanlarının sadık ve sevgi dolu insanlar olduğunu söylemek demektir. Benimle bu konuya odaklanın. Küfür, şirk Haram olduğundan nefret edilir, nefret edilmelidir ve bu vela ve beranın bir parçasıdır. Ve onlar konusunda insanlar uyarılmalıdır nitekim münafık modernistlerin birçoğuda görünüşe göre bu konuda hemfikirdir belki onlardan bir kısmı farklı görüşte olabilir, ancak dikkatinizi verin eğer Kur'ana dikkatli bir şekilde bakar ve bu konudaki ayetleri incelerseniz ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilen *El Alim* ve her şeyden en ince ayrıntısına kadar haberdar olan *El Habir*'in hikmetinden Kur'ana bakarsanız;

"Yemin olsun Allah fesadı sevmez",

veya bir başka ayet;

"O, kullarının küfründen razı olmaz"

gibi bazı istisnalar hariç şirk veya küfür veya günahın bizzati kendisinden nefret etmekten nadiren bahsedildiğini görürsünüz. Bu nefretler vela ve beranın bir parçası olmasına rağmen böyledir. Genel olarak şirk ve küfür hakkındaki ayetler caydırıcı bağlamdadırlar;

"Rabbinizin size neyi Haram kıldığını söyleyeyim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın ve anne-babanıza iyi davranın."

Allah, günahlardan caydırır, genel olarak şirk, küfür ve Haram hakkında onlardan bahsetme bağlamında böyledir.

"O size fuhşiyatı ve kötülüğü yasaklar."

Bir başka ayet,

"De ki, Rabbim muhakkak fuhşun açık ve gizli olanını Haram kıldı."

Sizin tevhidiniz, şirkin bizzat kendisinden nefret etmeksizin tevhid olamaz, evet doğrudur. Bununla birlikte ayetlerin ezici çoğunluğu Kafirlerin bizzat kendilerinden nefret edildiği söylemine odaklanmıştır. Küfür ve Kafirlerden her ikisinden de nefret etmek İslam'da vela ve beranın bir parçası olsa da böyledir. Odak Kafirler ve müşriklerin kendilerine yönelik nefretedir. Ve bu günümüzde teslimiyetçi münafıkların yapmakta olduklarının tam tersidir. Ve onların bu davranışlarının ardında bir gündemleri vardır. Eğer Kur'an da Kafirlerin bizzat kendilerinden ve Allah dışında ibadet ettiklerinden beri olmak yönünde bir ayet olmasaydı bile İbrahim'in (aleyhiselam) söyledikleri yeterli olacaktır. Fazlasıyla yeterli olacaktır;

"Muhakkaki İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine dediler, muhakkak ki biz sizden ve Allah dışında ibadet ettiklerinizden tamamen beriyiz."

Kavimlerine biz sizden tamamen ayrılıyoruz, biz sizden beriyiz, biz sizi reddediyoruz, biz sizden kaçınıyoruz ve Allah dışında ibadet ettiklerinizden de, dediler. Ve, biz sizin şirkinizden beriyiz, Allah'tan başka ibadet ettiklerinizi reddediyoruz, şirkinizden kaçınıyoruz, yani onlardan ve onların şirklerinden. Vurgu üstüne vurgu. "Sizi reddediyoruz." Sizden bera yapıyoruz, sizden beriyiz. Bir muvahhid şirk ve müşrik her ikisinden nefret eder her ikisini hor-hakir görür;

"Muhakkak ki biz sizden ve Allah dışında ibadet ettiklerinizden beriyiz."

Ve Allah, ayetin başlangıcında;

"Muhakkak ki İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır"

dedi. Onların bazıları onlar (İbrahim ve beraberindeki muvahhidler) onlardan (Kafirlerden) nefret ettiler, onlar onlardan kaçındılar çünkü onlardan kötü muamelelere, kötü davranışlara maruz kaldılar dediler ki bu söylemi daima duyarsınız. Ancak ayet son derece açıktır, onlar (muvahhidler) biz sizden beriyiz dediler! Ne zamana kadar? Ne zamana kadar sizden beri olacağız? Biz sizden beriyiz ne zamana kadar, siz bize baskı yapmayı-zulüm yapmayı bırakıncaya kadar mı, siz bize işkence yapmaya son verinceye kadar mı? Bize kötü davranışta bulunmaya son verinceye kadar mı? Topraklarımızı bize geri verinceye kadar mı?;

"Sizi reddediyoruz sizinle bizim aramızda ebedi bir düşmanlık başlamıştır taki siz bir olan Allah'a iman edinceye kadar."

"Ta ki siz bir olan Allah'a ibadet edinceye kadar." Aramızdaki düşmanlık devam edecektir ta ki siz bir olan Allah'a iman edinceye kadar. Bundan daha açık bir delil olamaz ve bahsettiğim bir hadiste olduğu gibidir ve alimlerin bu konuda sözleri son derece açıktır. Bir Kafiri, şirkinden ve küfründen ayırma söylemi aslında Cehennem boş bir ikamet yeri olarak yaratıldı demektir. Yani onlara göre küfür Cehenneme sokabilir ancak Kafiri değil. Aslında onlar Cehennem insanlar için boş olacaktır. İnsanlardan kimse Cehenneme girmeyecektir, diyorlar.

Bu kuralı netleştirelim, Kafirler bize şahsen zarar versin-vermesin, bizi sevsin-sevmesin, bizi öldürsün-öldürmesin,

topraklarımızı işgal etsin-etmesin fark etmez bizim Kafirlerden beri olmamızın temel ekseni onların Allah'a olan şirk ve küfrüne dayanmaktadır. Veya bir Kafirden beri olmamızın temel ekseni o Kafirin küfrüdür.

Bir Kafir topraklarımızı işgal etti ve bizde işgal edilen toprakları ondan geri kazandık diyelim bizim o Kafirlere karşı olan beramız ve içeriği tamamen bozulmadan kalır. Vela ve beramız için onlardan sadece bize zarar verme, bizi öldürme veya bizi suistimal etme, bize küfretme veya onlardan bizimle savaşan savaşçılar olması şartını iddia eden biri, kim olur olsun, kendi onurunun, kendi şerefinin Allah'ın Onurundan, Allah'ın Şerefinden daha değerli olduğunu söylemektedir. Kafirlerden beri olmamız veya onlardan nefret etmemizin nedeni bize zarar vermeleridir diyen bir kişi farkında olarak veya olmayarak benim şerefim, benim onurum, benim ülkem, benim halkım, benim ailem, onların Allah'a yönelik hakaret ve küfür etmelerinden daha önemlidir, daha değerlidir demektedir. Kafirler, Allah'a hakaret ve küfür ettiğinde bu Allah ile Kafirler arasındadır ve eğer bana hakaret ederler veya küfrederlerse o takdirde onlardan beri olmamız tetiklenir imasında bulunmaktır ve bu da nifaktır. Onlar, Kafirler Allah'a hakaret ettiğinde, Allah'a küfrettiğinde tolerans çağrısında bulunurlar, ancak kendileri söz konusu olduğunda kendilerini etkileyen bir durum söz konusu olduğunda *bera*(beri olmak-düşmanlık yapmak) isterler.

Bu, kendisini bu Ümmete atfeden münafıkların özelliğidir. Allah'a yönelik bir hakarete tepki verme anlamında en kötünün de kötüsü olurlar hatta bizzat kendileri olabildiğince kibar yanıt verirler. Saldırıya uğrasın uğramasın fark etmez onlar herkese karşı tolerans göstermeye çağırırlar ancak muvahhidlere ise *bera* gösterilmesini isterler. Öte yandan kendilerine cevap veren veya saldıran herkesten beri olmaya çağırırlar ancak söz konusu Allah'a hakaret etmek, Allah'a küfretmek olduğunda onlar için sorun değildir, böyle bir durumda onlar için *bera* gösterilmesine

gerek yoktur. Ve bunlar temel ve tartışmasız meselelerdir ki bizim tek yapmamız gereken Kur'an ve Sünnet'e boyun eğme ve anlama bağlamında ilk selefimizin yoluna uymaktır. Ve bizim onların bu içiboş *vela ve bera* kavram ve prensibine uymamamız kesinlikle mümkün değildir. Allah, hadisi kudsi de söylüyor;

"Ademoğlu Bana küfretti-hakaret etti-istismar etti ve bunu yapmaya hakkı yoktur."

Başka bir hadiste;

"Allah'a küfretmeleri, O'nun çocuğu olduğunu söylemeleridir"

diyor. Onların bu sözleri hakkında Allah bunun kendisine küfür olduğunu söylüyor. Bu yüzden bizim Kafirlere olan beramızın nedeni onların küfürleridir çünkü biz Allah'ı seviyoruz ve Allah'a hakaret eden, Allah'a küfreden herkesten nefret ediyoruz. Eğer küfrün, Allah'a hakaret etmek, Allah'a sövmek olmadığını düşünüyorsanız ve bunun güçlü ve ciddi bir (delil) olmadığını düşünüyorsanız Allah'ın şu sözüne kulak verin;

"Onlar, Allah çocuk edindi dediler. Siz ne kadar kötü bir iddiada bulundunuz ve ne kötü bir şey getirdiniz."

O tolerans yanlısı araçlara gidin ve özellikle bir muvahhidden gelen küçük bir eleştiriye karşı nasıl ağlamaya başladıklarını, nasıl yakınmaya başladıklarını görün. Allah bunu kendisine küfretmek olarak adlandırdı ve Allah bunu çok büyük ve çirkin bir iddia olarak adlandırdı ve dedi;

"Bazıları, Rahman çocuk edindi dediler. Ey böyle söyleyenler! Gerçekten siz çok çirkin ve korkunç bir iddia ortaya attınız' neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp yerle bir olacaktı."

Ya Allah neden böyle olacaktı?

"Rahman'a çocuk isnat ettiler diye!"

Modernist, mürcie ve münfıkların dini hiçbir düzeyde bir anlam ifade etmez. Çünkü her düzeyde çelişkilidir çünkü Batı tarzı bir vela ve beraya dayanır. Onların bir vela ve berası vardır, evet doğrudur ancak onların vela ve berasının türü Batı yapımıdır ve Allah'tan vahyedilen *vela ve bera* değildir. Bir Kafire *bera* göstermek kalbin bir ameli ve gerektirdiğidir. Fıtrattır, birinin Allah'a olan imanından, Allah'a olan sevgisinden-saygısından kaynaklanır. Sadece imanı lekelenmiş olan biri, o küfreden kişi belki de cahildir nasıl olur da küçümsersin diyebilir, onların bu önemsiz iddialarına bir çok yönden cevap veren dersler yapılabilir. Ancak onlara onların kendi yanıtlarıyla cevap verelim;

Sadece Müslümanlarla savaşan ve onların çocuklarını öldüren bir Kafirden nefret edebilirsiniz sözünü söyleyenler onların bizzat kendileridir. Biz onlara şöyle yanıt veririz, Müslümanlarla savaşan-o harbi Kafir de belki cahildir, neden onun hakkında aynı sözü söylemiyorsunuz. Belki onunla konuşulmadı, belki onun beyni yıkandı ve bu yüzden Müslümanları öldürüyor, belki o İslam'dan nefret edilen bir aile ortamında yetişti o halde neden o, Allah'a hakaret ettiğinde onun cehaletini mazur görürken, o size küfrettiğinde ona tam bir *bera* göstermek istiyorsunuz! Ancak Allah dedi;

"Siz onları seversiniz ancak onlar sizi sevmez. Siz kitapların tamamına iman edersiniz onlar etmez, sizinle karşılaştıklarında inandık derler ancak yalnız başlarına kaldıklarında size olan öfkelerinden tırnaklarını yerler."

Özet olarak bu ayetin manası şudur; Allah, Müslüman olmalarından önce cahiliye zamanlarından kalma eski Yahudi arkadaşlarını sevdiği için bazı müminleri azarladı, hatta onlar (Yahudiler) barışçıl gibi görünselerde!

Et Tabari, "Ayet İslam'dan önce cahiliyeden dostları olan Yahudilerle karışan müminlerden bahsetmektedir" dedi. Ve hatta onlar sözlerinin barışçıl olduğunu söylediler ve inanan imajı verdiler. El Kurtubi, "Çoğunluk ayetin Yahudiler hakkında olduğunu söyledi" dedi. Kafirler arasında El Habeş'te yaşan birisinin söylediği şu şaşkınlık verici ifadeyi iyi dinleyin. Bu açıklama herkese uygundur ancak daha ziyade Batı'da Kafirler arasında yaşayan ve vela ve berasını kaybedenlere uygundur. Bu açıklamayı yapan kişi El Habeş'te ayrıcalık gördü bizim burada gördüğümüz gibi istihbarat tahkikatı, baskın, hapis, uydurma suçlamalar görmedi veya bizim burada olduğu gibi nikab giydiği için kadınlara hakaret edilmedi veya dövülmedi, hor görülmedi. O bu açıklamasını Ömer'e verdiği yanıtın bir parçası olarak söyledi. O Esma binti Umeys'di, Ömer ile uzun bir münakaşaya girdi ki uzun bir hadistir. Biz bu hadisin sadece konumuzla ilgili kısmını alacağız ve bu hadis Buhari ve Müslim'de yer alır. Esma binti Umeys, Ömer'e cevaben;

"Siz Allah Rasulü ile birlikteydiniz. O aranızdaki açları doyurdu ve cahilleri eğitti biz ise orada El Buğada olan bir ülkedeydik Habeşteydik"

dedi. *El Buğada* uzak ülke demektir, bazı alimler soydan uzak anlamına geldiğini söylediler. O, Habeşte (Etiyopya) *El Buğada* yani halkından nefret edilen bir ülkedeydik, dedi. Neden? Çünkü ne yaptıklarına bakılmadan onlar halen Kafirdirler. Alimler şöyle dedi 'Onlar dinde buğadadırlar, çünkü Necaşi hariç hepsi Kafirdi." Ki onlar Müslümanları kabul ettiler, onlara saygılı davrandılar, onları koruduular. Nitekim onları kendilerine sığındıklarında Mekkeli müşriklere teslim edebilirlerdi, bütün bunlara rağmen Esma bint Umeys onlardan bahsederken nefret edilen halk – nefret ettiğimiz insanlar olarak bahsetti, çünkü onların tevhidleri kendilerine ne kadar iyilik yapsalarda onlarla aralarında bir engel olarak kaldı. Esma'dan ve Ömer'den radiyallahu anhuma öğrenin. Ömer ile Esma'nın tartışması ayrı bir meseledir. Ancak Ömer, Esma'nın sözlerine karşılık

sizi misafir eden insanlar hakkında böyle konuşmaya nasıl cesaret edebilirsin diye bir yanıt vermedi, eğer Esma'nın sözü yanlış olsaydı Ömer onu düzeltirdi. Ancak bir muvahhid için Esma'nın sözü çok açık ve aşikar bir gerçektir. Bizi misafir edin veya kovun, bize iyi davranın veya kötü davranın, bizi hor görün ya da görmeyin, size olan beramız bozulmadan kalır ve aynıdır, değişmez. İbn Teymiyye *El Fetaava*'nın 28.cildinde dedi;

'Bir Müslümana o sana zulüm etse, sana karşı haddi aşsa da *vela* göstermelisin, bir Kafir sana karşı iyi davransa, cömert olsa da ona karşı *muanada-bera* göstermelisin" dedi. Arabça ifadenin tam tercümesi "Bil ki, bir Müslüman sana zulüm yapsa da ona karşı muvalat göstermen vacibtir ve bir Kafir sana karşı cömert ve iyi de olsa ona karşı muanada yapman vacibtir. Muhakkak ki Allah Rasullerini gönderdi, kitaplarını indirdi böylece dinin tamamı Allah için olsun. O'nun dostları sevilsin, O'nun düşmanlarına buğz edilsin. O'nun dostlarına ikram edilsin, O'nun düşmanlarına düşmanlık edilsin, O'nun dostları sevap kazansın, O'nun düşmanları günah kazansın."

Hayber fethedildikten sonra, Yahudiler Rasulullah'dan Hayber'in ürünlerinden belirli bir yüzdeyi Müslümanlara vermeleri karşılığında Hayber'de kalıp, tarlalarını-bahçelerini ekmeye devam etmelerine izin vermesini istedi. Rasulullah;

"Biz istediğimiz müddetçe toprakları ekip biçmenize izin veriyoruz"

dedi. İbn Malik'in *Muvatta*'sı, İmam Ahmed'in *Müsnedi* ve diğer hadis kitaplarında geçen bir hadistir. Böylece Abdullah ibn Revaha Hayber'in hasat edilen ürünlerinden Müslümanların payına düşeni denetleme görevi ile görevlendirildi. O yılların birinde Yahudiler Abdullah ibn Revaha'ya rüşvet teklif etmeye çalıştı. Güç ve yetki konumunda olan oydu ve Yahudiler onun tamamen kontrolü ve mer-

hameti altında zayıf konumdaydılar. Yahudilerin yaptığı şuydu, Abdullah ibn Revaha'ya rüşvet olarak vermek üzere bazı kadınlarının mücevherlerini topladılar. Ve görünüşe göre ondan hesap yüzdesinde hile yapmasını istemediler, ancak kendilerine hasattan daha iyi bir yüzde vermesini ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem da bir bahane uydurmasını istediler. Yine görünüşe göre Abdullah ibn Revaha böylelikle konumundan avantaj elde edemeyecek ve onlara baskı yapamayacaktı. Çünkü Yahudilerin düşüncesi, üzerlerinde güç ve yetki sahibi olduğu için Abdullah ibn Revaha'nın ve elbette Müslümanların kendilerine paylaşımda zulüm yapacağı yönündeydi. Bu nedenle Yahudiler Abdullah ibn Revaha'ya "bu mücevherlerin hepsi senindir sadece paylaşımda bize kolaylık sağla" dediler.

Şimdi şunu hatırlayın ve aklınızda tutun Abdullah ibnRevaha tüm yetki ve kontrole sahip biridir ve Yahudiler üzerinde tam bir kontrole sahipti. Ve tali bir mesele bu durumu onların kontrolü altında olan Filistin ve her yerde kardeşlerimize yönelik davranışları ile, öldürmeleri, baskı ve zulümleri, kadın-erkek ve çocukları hapsetmeleri gibi davranışları ile kıyaslayın ki onlar orada Müslümanların sahip olduğu ağaçları ve çiftlikleri bile doğal bir davranış olarak yok etmektedirler. Şimdi buradaki vela ve berayı iyi dinleyin, buradaki sevgi ve nefreti vela ve beranın zirvesi olarak iyi dinleyin. Buradaki saflığı ve adaleti tekrar tekrar dinleyin. Ki bizim vela ve beramız bunu söyletiyor. Abdullah ibn Revaha onlara dedi;

"Ey Yahudi topluluğu, Allah'a yemin olsun siz Allah'ın yaratıkları arasından bana en nefret edilenlersiniz." Yani, ey Yahudiler sizden nefret ediyorum, size dayanamıyorum. Ve başka bir rivayette Abdullah ibn Revaha, nefretin nedenini açıklıyor, ki bu şahsi bir düşmanlık veya kan davası değildir, onun Yahudilerle şahsi bir düşmanlığı veya kan davası yoktu. Onlardan nefret etmesinin nedeni onların küfürleriydi. Nitekim şöyle dedi "Çünkü sizler, Allah'ın peygamberlerini öldürdünüz ve Allah'a yalan söylediniz."

Şimdi burada bir dakika duralım, Abdullah ibn Revaha onlardan nefret ediyor- ki bu vela ve beranın bir parçasıdır. Abdullah ibn Revaha sözlerine devam etti "Size karşı olan nefretim size karşı adaletsiz davranmaya beni sevk etmez." Onlardan nefret ettiğini söyleyerek biz zulüm-adaletsizlik yapmayız diyor.

Bu hadisten benim çıkardığım, Kafirlerle muamelede de Allah'ın ayet veya hadisini vela ve beranın temel ilkesini yok etme teşebbüsü için kullanmayın! Abdullah ibn Revaha dedi, "Bana teklif ettiğiniz kadınlarınız mücevherleri – yani bana teklif ettiğiniz rüşvet- yasak kılınmıştır, biz onu ne alırız ne de ona dokunuruz." Yahudilerin bu söze cevabı ne oldu dersiniz, onlar "Bu, gökleri ve yeri ayakta tutan adalettir." *Vela ve bera* ve muamelelerde, davranışlarda en yüksek adalet. Neden? Çünkü hepsi tüm gaybları bilen *Allamul Guyub*'tan geliyor.

Abdullah ibn Revaha'nın sözleri vela ve beradır, sevgi ve nefrettir. O (onlardan nefret etmesine rağmen) size karşı adaletsizlik yapmayacağım dedi. Bizim vela ve beramız Allah tarafından yönetilir. Ancak onların adaletine! gelince onların nefretlerinin bir sınırı bir limiti yoktur, evcilleşmemiştir, yabanidir. Çünkü insan-yapımıdır ve vahşi saldırgan hayvanlardan çok daha kötü düşüncelere sahip olan insanlar tarafından yapılmıştır. Ki onların demokrasileri için olan vela ve beralarının, sevgi ve nefretlerinin etkilerini ve sonuçlarını Filistinde, Hindistan'da, Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da ve her yerde topraklarımız ve insanlarımız üzerinde uygulamalı olarak gördük. Onların ülkeleri için, demokrasileri için sevgi ve nefretlerinin sonuçları ayrım gözetmeksizin on binlerce Müslümanın katledildiği gizli özel harekat birimleri kurulmasıyla neticelendi. Eğer F-15 Eagle savaş uçaklarının ve İHA'ların SİHA'ların dili olsa konuşabilselerdi onların Allah'ın Müslüman kullarına yönelik işledikleri korkunç katliamlarını anlatırlardı. Onların demokrasilerine olan vela ve beraları, sevgi ve nefretleri yüzünden 500 poundluk bombaları tek suçları! sadece

Allah bizim Rabbimizdir demek olanların üzerine bırakırlar, biri diğerini takip eden daha yüksek tesirli 2000 poundluk bombaları bir biri ardına bırakırlar. Erkek ve gençlerin yanında annelerinin kucağındaki bebekleri katlederler ve daha sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi katliamlarını gizlerler. İşte onların nefret tanımı budur, öyle ki kendi nefretlerinin sonuçlarına ilişkin hiçbir eleştiriye yer yoktur.

Bizim dinimiz için olan vela ve beramız ise onların hayvani nefretleri gibi değildir, bizim vela ve beramız ise Allah'ın adaleti ile sınırlıdır ve yönetilir. Onlar öylesine ikiyüzlüdürler ki onların nezdinde homoseksüellerin, eşcinsellerin ve hayvanların hakları vardır öte yandan on binlerce muvahhid katledilirken münafıklar buna sevinir ve alkış tutarlar ve *la ilahe illallahın* kendilerine neye mal olacağını bilmezler. O yüzden tevhidin rehberliğini öğrenin, senin kardeşin senin kardeşindir ve o sana zulüm etse bile kardeşine karşı *vela* göstermek - sevgi göstermek gibi bir vazifen vardır. Abdullah ibn Revaha'nın "size olan nefretim, size karşı beni adaletsizliğe sevk etmeyecek" hadisini yorumda İbn Abdul Ber '*Temhiyd*'de -*Lima fi Muvatta minel Meani ve Esani*' de şöyle dedi, "Bu kıssa bir müminin, Allah rızası için nefret etse de bunun o mümine nefret ettiği kişiye karşı haddi aşmaya ve zulüm yapmasına izin vermediğini göstermektedir." Bize bunu Kur'an öğretti. Allah dedi;

"...Mescidi Haram'ı ziyaretten sizi engellediler diye bir topluluğa duyduğunuz öfke, sakın sizi onlara karşı saldırganlık yapmaya sevk etmesin..."(Maide: 2)

"Ey inananlar, Allah için daima doğru hükmedin, adalete tam uygun tanıklıkta bulunan ve bir kavme olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın..."(Maide: 8)

El Kurtubi dedi, Allah onlardan nefret etse de küfür söz söyleseler de bir Müslümanın onlara karşı adil olmasını emretti. Kafirin işlediği küfür ona karşı adaletsiz davranabileceğiniz demek değildir. İslam tertemizdir, saflıktan daha

saftır.

Abdullah ibn Amr'dan aktarıldı, o bir koyunu kestiği zaman o koyundan bir parçasını hediye olarak Yahudi komşularına gönderirdi. Çünkü Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem duydum,

"Cibril bana komşuya karşı nazik olmamı o kadar çok tavsiye etti ki komşunun mirasçı kılınacağını düşündüm"

dedi. Evet bu ve buna benzer örneklerimiz çoktur. Ve işte Kafirler, Müslüman idaresi altında yönetildiği zaman adalet böyleydi. Ve Kafirler, Müslümanların idaresi altında olduğunda Müslümanlar onlara karşı nasıl da şefkatli ve adaletliydi. İbn Hacer, "Komşu komşudur, bir Müslüman da olabilir, bir Kafirde, dindar biri de olabilir fasık ta, dostane biri de olabilir, bir düşmanda" dedi. Komşunun tanımı işte budur. *Sahihi Buhari*'de yer alan hadistir; Ömer El Faruk ölüm döşeğinde iken kendisinden sonra yönetimi devralacaklara tavsiyede bulundu. Şöyle dedi,

"Benden sonra liderliğe gelecek olana Müslümanların idaresi altında yaşayan zımmilere ilişkin kurallara ve düzenlemelere riayet etmesini tavsiye ediyorum. Onlara karşı anlaşmadan doğan sorumlulukları tamamen yerine getirin, onlar için savaşın, onlara kapasitelerinin üzerinde yük yüklemeyin", bu nasıl güzel bir adalet ve medeniyettir. Lider Ömer ölüm döşeğinde olduğu sırada kim hakkında tavsiye de bulunuyor Müslümanların idaresi altında yaşayan gayri-müslim zımmiler hakkında onlara kapasitelerinin üzerinde yük-sorumluluk yüklenmemesini tavsiye ediyor. İslam dünyaya medeniyetin ve adaletin ne demek olduğunu öğretir.

Ebu Yusuf "*Kitab'el Haraç*" da yazdı Ebu Bekir yönetimi döneminde Halid ibn Velid'in, Irak'ta ki valilere benzer şeyleri yazdığından bahsetti, aynı şekilde "*Kitabul Emvalil Kasim*" da İbn'il Selam benzer açıklamayı Ömer ibn Abdil

Aziz hakkında onun Basra valisine yazdığını belirtti- farklı liderler, farklı zamanlar, farklı nedenler ancak aynı prensiplerle aynı adalet ile yazılan emir ve tavsiyeler çünkü hepsi Allah'tan geldi. Her ikisi de benzer açıklamalar yaptı, Müslümanların idaresi altında yaşayan zimmet ehlinden zayıflara karşı, çalışamayacak durumda olan her zayıf veya yaşlı, veya her fakir veya önceden zengin olan ve sonradan fakir olan her fakir veya kendisinin yardıma ihtiyacı olduğu düşünülen herkese sadaka verilmesini ve ondan artık cizye alınmamasını, ve ona Müslümanların beytül malından sorumlu olduğu kişilerle birlikte ödeme yapılmasını yazdılar.

Sahihi Buhari de geçer, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem hizmet eden genç bir Yahudi çocuk hastalandı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu ziyaret etmek istedi ve gitti ve çocuğun başucuna oturdu ve ondan Müslüman olmasını istedi, çocuk babasına baktı ve babası "Ebul Kasım'ı dinle" dedi ve çocuk Müslüman oldu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunun üzerine;

"Çocuğu Cehennem ateşinden kurtaran Allah her türlü övgünün sahibidir"

dedi. Ayrıca *Sahihi Buhari ve Müslim* de yer alır Esma bint Ebi Bekir dedi, annem beni ziyaret etmek için geldi- annesi o zamanlar bir müşrikti- bunu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sordu;

"Onunla ilişki kurabilir miyim? Buna iznimiz var mı"

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Evet, onunla iyi geçin, ona iyi davranmaya devam et."

Nevevi dedi, "Bu, müşrik akrablarınızı ziyaret edebileceğinizin onlarla akrabalık ilişkilerine sahip olabileceğinizin delilidir." Kur'anın bu konudaki ayetleri çok açıktır;

"Biz insana anne ve babasına iyi davranmasını emrettik. Fakat, eğer onlar seni hakkında bilgin olmayan bir şeyi Bana ortak koşmaya zorlayacak olurlarsa sakın onlara itaat etme..." (Ankebut: 8)

Aynı bunun gibi, kitap ehli yani bir Yahudi veya bir Hristiyan kadınla evlenmek caizdir. Veya İbn Hazm'ın söylediği gibi ki El Karrafi aktardı Ibn Hazm şöyle dedi, "Eğer Müslümanların idaresi altında yaşayan zimmi ehlimiz varsa- onlarla savaşmak için insanlar topraklarımıza gelirse veya onlardan herhangi birini esir almak için topraklarımıza gelirse-yani bir gayri-müslim ordusu, Müslümanların koruması altında olan bir gayri-müslime saldırmak için gelirse- Allah ve Rasulünün himayesinde-korumasında olanları korumak için Müslümanların çıkıp onlarla savaşması, savaşması ve onların ölmesine izin vermemeleri Müslümanlar üzerine vacib olur. Çünkü onları teslim etmeleri zimmilerle olan anlaşmanın yerine getirilmemesi demektir." Neden bundan bahsettim;

Mürcie, münafiklar içindeki modernistleri görürsünüz vela ve beranın değişmez ilkelerini yok etmek için bu ve buna benzer kıssalar, rivayetler veya benzeri anlatılardan derinlemesine bir kazı çalışması yaparlar. Ve ben bu konuda ve bunun *vela ve bera* ile çelişmediğini Tevhid Derslerimizde çokça açıkladım. Burada şüphesiz bir nefret öğesi olacaktır ancak baskı-zulüm olmaksızın. Abdullah ibn Revaha'nın tutumu ki dinimizin nasıl adil olduğunu gösterir. Yahudiler, kendi aralarında hüküm vermesi için Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem geldiklerinde Allah dedi;

"..Ve eğer hüküm verirsen, aralarında adaletle hükmet, muhakkak ki Allah adaletli olanları sever."(Maide: 42)

Onlar sanki alimler ve sahabeler bunu bilmiyormuş gibi böyle ayet ve kıssaları içeriği dışına çıkardılar ve vela ve beranın gerçek manasını çarpıtmak veya sulandırmak için

kullanmayı denediler veya bu kıssaların biri ile *vela ve bera* ilkesini tamamen ortadan kaldırmaya teşebbüs ettiler, ediyorlar. Ancak İslam bir bütün olarak ele alınır ve tevhid derslerinde ayrıntılı bir şekilde anlattığım gibi kıssalarda yer alan davranış tarzı ile *vela ve bera* birbiri ile çelişmez. Bu din bir bütün olarak ele alınır.

Bir diğer mesele, kimsenin tevhidimiz hakkında ne düşündüğü gerçekten umrumuzda değildir. Ancak Allah'ın adına gerçek böyle değildir, bazıları bu dedikleriniz doğrudur ancak bunlar İslamı kötü göstermektedir diyorlar! İslamı kötü göstermek mi?! Medine'den ilk mezun olduğumda, yerel bir mescidde vaaz veriyordum, 22-23 yaşlarındaydım, yerel bir mescidde dersler yapıyordum, hutbe veriyordum, ilgili bir yönetim kurulu üyesi benim resmi olarak bir imam olmama çok hevesliydi ve tüm gücü ile bunun için bastırıyordu ve etkili biri olduğundan tüm yönetim kurulunu buna ikna etti. Böylece oybirliği ile teklifi kabul ettiler ve geriye resmi bir toplantı yapıp benim imam olduğumu resmi olarak duyurmak kalmıştı. Bu olay *vela ve bera* hakkında ders verdiğim bir zamana denk gelmişti ki ben El Kahtani'nin kitabında vela ve beranın başlıca kavramlarının özetini anlatıyordum. Akşam ve Yatsı namazı arasında yapılan derslerden biriydi. Benim en kötü kişisel düşmanlarımdan biri olan bir şahıs o toplantından ayrıldı, o insanlara benim anlattıklarıma katıldığını söylemiş ancak Kafirler bizim hakkımızda ne düşünür demişti! Bu şahsi bir vaka değildir bu bir salgındır, sadece *vela ve bera* ile sınırlı da değildir diğer meselelerde de söz konusudur.

Çağımızın dejenere olmuş cahil münafıklarına şunu soruyorum ne zaman Müslümanlar tevhidleri hakkında Kafirlerin ne düşündüğünü umursadı! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zayıf olduğu Mekke'de veya kuvvetli olduğu Medine'de böyle bir şeyi umursadı mı?! Müslümanlar dünyayı yönettiler ve tevhidlerinin görünüşleri hakkında Kafirlerin ne düşündüğüne en ufak bir şekilde olsa bile aldırış etmediler. Tarsus'un yöneticisinin kendisi hakkında herhangi

birinin ne düşündüğünü umursadığını mı sanıyorsunuz? Veya Halid ibn Velid'in kendisi hakkında Kafirlerin ne düşündüğünü umursadığını mı sanıyorsunuz. Ya da Tarık ibn Ziyad, El Ka'ka ibn El Amr El Temimi kendileri hakkında Kafirlerin ne düşündüklerini umursadıklarını mı sanıyorsunuz? Evet hepimiz, insanların kelimeyi şehadet getirmelerini, uygun kelimeyi şehadet getirmelerini isteriz ancak Allah'ın dininin prensiplerini bunun için sulandırmayız.

Bugün görürsünüz Cuma vakti iki kişi kalkar ve aldıkları şehadetin anlamını bilmeyen, gerçeğini bilmeyen insanların bir başkasına şehadet ettirdiğini göstererek insanları büyülerler. Peki *vela ve bera* da akideyi sulandırmanız onların kardeşlerimizi katletmelerini engelliyor mu veya bize zarar vermelerini engelliyor mu?! Vela ve Bera'nın nasıl olduğunu Abdullah ibn Revaha'nın amelinde görürsünüz, *vela ve bera* da bir Kafir olsun herhangi bir kimseye karşı olsun nasıl asla adaletsiz bir şekilde davranılmayacağını görürsünüz. Onların *vela ve bera* kavramı üzerine saldırılarını görürsünüz çünkü içi boşaltılmış bir İslam nesli istiyorlar. Müslüman olmayan nesiller doğurmalarını istiyorlar. Ve biz *vela ve bera* kavramını bilmeyen bazılarının dini bir coşku ile başkalarının şehadetlerini aldıklarını uygulamada görüyoruz. Yine aynı dini coşku ile zikirler yaparlar veya bazı ibadetler yaparlar ancak iş bu dinin özüne ve temellerine gelince bomboşdurlar ki tam olarak Kafirlerin kalplerine zevk veren şey işte budur.

HUDEYBİYE ANLAŞMASI:

YALANLAR&GERÇEKLER

Sulhu Hudeybiye (Hudeybiye Barış Antlaşması) teslimiyetçi amel ve teslimiyetçi düşünce içinde olanlar tarafından kendi kalıcı teslimiyetçiliklerini desteklemek için yanlış ve yanlı bir şekilde kullanılır. Bazıları bu yolun zorluklar gerçekliğini öğrenemedi. Ki onlar Hudeybiye Anlaşmasının kendi sapkın yollarını desteklediğini düşündüler. Zındıklar, Hudeybiye kıssasına kusurlu bir algı ile yaklaştılar ki kendi teslimiyetçi statülerini ve Allah'ın dininin aslından verdikleri tavizlerini, ödünlerini haklı çıkarabilsinler. Bu zihniyetin savunucuları Hudeybiye kıssasından sadece işlerine gelen küçük bir parça almakla yetinmediler aynı zamanda bir parça aldılar, manalarını bozdular ve kapsamı dışına çıkardılar ve haşa Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem dinin prensiplerinden taviz verdiğini iddia ettiler.

Raşid bir halife olsaydı ve bu zihniyetin savunucuları o halifenin kontrolü altında olsaydı, toplanıp Rasulululllah'a sallallahu aleyhi ve sellem küfretmekten dolayı Halife'nin huzuruna çıkartılırlardı. Eğer onlar bu kıssayı kullanmak istiyorlarsa neden Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem konuştuğu izzet tonundan konuşmuyorlar! Zayıf zamanlarında ve güçlü zamanlarında, bu olayda ve tüm hayatı boyunca Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem söz ve amellerinde aşikar olan izzet ile! Mürcie, münafıklar, modernistler ve zındıkların kararmış zihinlerinde ondan bahsetmeyi ve üzerine amel etmeyi bir kenara bırakın evlerinin yatak odalarında bile hakkında okumaktan ve hatta düşünmekten korktukları bir izzet!

BİR KORKAKLAR NESLİ

Sulhu Hudeybiye (Hudeybiye Barış Antlaşması) teslimiyetçi amel ve teslimiyetçi düşünce içinde olanlar tarafından kendi kalıcı teslimiyetçiliklerini desteklemek için yanlış

bir şekilde kullanılır. Onlar, Allah'ın dininin prensiplerini çiğner, *vela ve bera* kavramını sulandırır. Ve bu alçak teslimiyetçi uşaklar, uşağı oldukları Allah düşmanlarına kendi amel ve davranışlarını beğendirir ve sonra da alçaklıkları için Hudeybiye Antlaşması'nı delil ve örnek aldıklarını iddia ederler. Bu olay üzerinde durmamız birkaç ders alacaktır ancak size süper kısa bir özet yapmama izin verin.

Bu olay Hicretten sonra 6. yılda meydana geldi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'deydi. Ve tam olarak 11. ayda Zil Kade ayında vuku buldu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yaklaşık 1400 veya daha çok sahabe ile birlikte umre yapmak için yola çıktı. Mekke o zaman Kureyş tarafından yönetiliyordu ve Müslümanlar o zaman yolculuk yapan birinin normal olarak yanında taşıdığı kılıçları ile birlikte, yanlarında kurbanlıkları oldukları halde, ihramlı vaziyette idiler, tüm bunlar onların niyetlerinin umre yapmak olduğunu gösteriyordu. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Kureyş arasında bir savaş ve devam eden çatışmalar vardı.

Kureyş bu ziyarete karşı saldırgan bir tutum takındı ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Mescidi Haram'ı ziyaret etmek için Mekke'ye girmesine izin vermemeye yemin etti. Aslında bu olaydan daha 13 ay önce Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile Kureyş ve müttefikleri-koalisyon arasında Hendek savaşı yaşanmıştı. Yani tansiyonun gayet yüksek olduğunu görebiliriz. Kureyş için standart olan adet, genellikle problemler/savaşlar yaşanan kabilelerin barış ve hac için gelmeleri durumda Mescidi Haram'a girmelerine izin vermeleriydi. Ancak tüm zamanlarda olduğu gibi muvahhidlere Kafirlerden daima sıradışı bir düşmanlık gösterildiğinden Kureyş, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Mescidi Haram'a girmesine izin vermemeye karar verdi. Halid ibn Velid ki o zamanlar halen bir müşrikti, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem zorla durdurmak için yola çıktı ve Kureyş bu amaçları için Mekke etrafından bazı kabileleri de seferber etti.

Zındıklar, Hudeybiye kıssasına kusurlu bir algı ile yaklaşırlar ki kendi teslimiyetçi statülerini ve Allah'ın dininin aslından verdikleri tavizlerini, ödünlerini haklı çıkarabilsinler. Ben bunu size göstereceğim inşa'Allah. Onların bu Ümmeti nasıl aldatıyor olduklarını ve bu kıssayı maniple ederek kendi çirkin amaçları için nasıl kullandıklarını anlatacağım. Ve biz, onların kendi sapkın duruşlarını desteklemek için kullandıkları cümlelerin bilakis onların aleyhinde olduğunu göreceğiz.

Aslında böyle bir soru, Şeyh Abdel Kadir'in yanıtladığı gibi yanıtlanması gerekse de biz onlara kendi sözleri ile cevap vereceğiz. Şeyh Abdel Kadir benim öğretmenlerimden biriydi ve benden önce babamın öğretmenlerindendi. Şeyhe, belirli bir şahsın Sulhul Hudeybiye'yi delil olarak kullanarak Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın dininin aslından ve dinin tali meselelerinden ödün verdiği iddiası soruldu. Soruda, günümüzde ircanın başını çekenlerden biri olan birinin kastedildiğine inanıyorum, *Allah'u alem*.

Medine'de olduğum günlere baktığımda Şeyh ve refere edilen şahsın çok yakın arkadaş olduklarını ve her ikisinin de derslerine katıldığımı hatırlıyorum. Şeyh Abdel Kadir'e Hudeybiye kıssasının birisi tarafından, Peygamberin taviz verdiği ve Sulhul Hudeybiye'de dinin bazı prensiplerinden ödün vererek kabul ettiği iddiası soruldu. Şeyh soruyu soranın sözünü kesti ve "Bu sözü hangi deli diyor!" dedi. Sonra "O bir yalancıdır, o bir yalancıdır, o bir fasıktır, o Allah'ın dininden sapan biridir, ona bir cevap vermeye değmez" dedi. Şeyh tekrar tekrar kızgın bir tonda "O bir yalancıdır, o bir aldatıcıdır, biz onun mürted olmasından korkuyoruz" dedi. Sonra, "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın dininden asla taviz vermemiştir"dedi.

Özetle şeyhin söylediği sözler- aslında bu kıssayı kullanarak Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın dininden

taviz verdiğini iddia eden birisine karşı verilmesi gereken tek cevaptır ki o şöyle dedi, "Eğer Raşid bir halife olsaydı ve bu zihniyetin savunucuları o halifenin kontrolü altında olsaydı, onlar toplanıp Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem küfretmekten dolayı Halife'nin huzuruna çıkartılırlardı."

Onların Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem karşı küfürleri, Peygamberimize hakaret eden mel'un karikatürüst ve film yapımcılarının küfründen daha şiddetlidir. Nitekim böylelerine doğuda ve batıda bu Ümmeti aldatan liderlerini haklı çıkarmak için konuşma ve platformlarda fırsatlar verilir, onlara sınırsız kaynaklar sağlanır. Ve onlar, Allah'ın dinin temel prensiplerini görmezden gelirler, ihmal ederler ve Peygamberin dinin aslından taviz verdiğini iddia ederek sapkın liderlerinin davranışlarını haklı çıkarmaya çalışırlar.

Şunu sormama izin verin, doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem prensiplerden taviz verdiğini iddia edenler, bu olay hakkında Rasulün izzeti uslübünde onun sözlerinden bana sadece bir örnek gösterin veya bu olaydan önce Mekke'de bulunduğu zayıf olduğu zaman veya ondan sonra bu kıssayı kullanmak istiyorsanız neden Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem konuştuğu izzet uslübünde konuşmuyorsunuz!

Kıssanın bizzat kendisinden size örnekler vereceğim inşa'Allah. Onun izzeti, sebatı, kararlılığı o zayıf olduğunda ve güçlü olduğunda her zaman aşikardı. Bu olayda ve zayıf zamanlarında ve kuvvetli zamanlarında hayatının tamamı boyunca Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem söz ve amelde izzeti izzetin kendisidir. Mürcie, münafıklar, modernistler ve zındıkların kararmış kafataslarının içinde ondan bahsetmek ve üzerine amel etmeyi bir kenara bırakın evlerinin yatak odalarında bile hakkında okumaktan ve hatta düşünmekten korktukları bir izzet!

"...Oysa izzet Allah'ın, Rasulünün ve müminlerindir. Lakin münafıklar bilmiyorlar."(Münafikun: 8)

Begavi dedi, "Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem izzeti, dininin diğer tüm dinlere üstün kılınmasıdır" ki bu dinlerarası inanç için bir yıkımdır. "Müminlerin izzeti onlara düşmanlarının karşısında zafer verilmesidir." Böyle yapanlar Allah'ın dininin prensiplerinde taviz vermek için ve kendi arzularına uydurmak için bu olayı maniple etmelerinin yanında sürekli teslimiyetçi modunda bir korkaklar nesli yetiştirdiler, akideden sapmış, erkeklik anlamında hiçbir niteliği olmayan, Allah'ın dininde, Rasulünde, bu dinin prensiplerinde veya Haram ve Helallerinde hiçbir gayreti olmayan bir nesil yetiştirdiler, yetiştirmek için uğraşıyorlar. İkrah veya baskı olmaksızın haklarında en ufak bir inceleme, bir tahkikat olmaksızın ezik bir nesil! Onların birçoğunu eziklik içinde Allah düşmanlarına teslimiyetçi bir modda karınlarının üstüne yatarken göreceksinizdir.

Vela ve berayı müfredattan çıkar, önemini azalt ve anlamını çarpıt ve sulandır sonra da Tağutlarını haklı çıkarmak için kullan, o Tağutların tüm amellerini haklı çıkart! Dinlerarası inanç küfürdür ancak günümüzde Tağutlar tarafından dinlerarası inanç dininin Mekke'de önü açıldığında, onu önemsizmiş gibi gösterdiler, Tağutlar için bir çıkış yolu bulmak için etrafında çeşitli manevralar yaptılar. Allah'ın Şeriatının değiştirilmesi için bir yol bulmalarını önemsiz bir şeymiş gibi gösterdiler. Müslüman kadınlar tecavüze uğradığında, Müslümanlar binlerle katledildiğinde onlar hariciler olduğu için ve başlarına gelenleri hak ettikleri için "İmam" onları savunmamıza izin vermedi dediler. Onlarda olan yani modernistler, mürcie, münafıklar, zındıklar ve onların çeşitli alt grupları akidelerinde olan sapmayı bir kenara koyun erkekliğin en ufak bir parçası veya en ufak bir gayreti, bir kıskançlığı yoktur. İzzet dinimizde çok önemli bir kavramdır ki izzet ve türevleri çeşitli bağlamlarda Kur'an da yaklaşık 140 defa geçer.

Onlar Senin Taviz Vermeni İsterler

Bazıları bu yolun zorluklar gerçekliğini öğrenmedi. Onlar Hudeybiye Sulhunun kendilerinin sapkın veya dolambaçlı yolları için örnek olduğunu düşündüler. Ve onlar kendi başarısızlıklarını haklı çıkarmak için onu kullanırlar, kendi korkaklıklarını haklı çıkarmak ve korkaklık örneklerini korumak için kullanırlar, her şeye maslahatın kapısını açmak için kullanırlar, vela ve berayı sulandırmak için kullanırlar. Tevhidin prensiplerinden ve bu dinin prensiplerinden taviz vermek için kullanırlar. Demokrasi şirkini kucaklamak, demokrasi şirkini benimsemek için kullanırlar. Allah'ın Şeriatının yerine getirdikleri küfür anayasalarına cevaz vermek için kullanırlar. Genel olarak Kafirlerle yapılan belirli antaşmaları haklı çıkarmak için kullanırlar. Tağutlarının muvahhidlere karşı duruşlarını ve muvahhidlere karşı yaptıkları belirli anlaşmaları haklı çıkarmak için kullanırlar. Batının ilgi ve hoşnutluğunu çekmek için kullanırlar. Tağutlarının yama tutmaz tuğyanlıklarını, azgınlıklarını, haddi aşmışlıklarını yamalamak için kullanırlar. Oysa, bu kıssa ve Siyer ve dahası İslam'ın tek bir bütün olarak ele alınmaları gerekir. Nitekim, Allah dedi;

"Siz kitabın bir kısmına inanıyor ve bir kısmını red mi ediyorsunuz?"

Bunlar Yahudilerin özelliklerindendir. Allah'ın ayetlerini veya hadisleri veya Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem siyerini seçerken seçici olamazsınız. İslam'ı tek bir bütün olarak ele almak zorunda olduğunu her Müslüman ve her ilim talebisinin bilmesi gereklidir. En azından kıssanın gerçeklerini bir bütün olarak ele alın. Onlar ise Hudeybiye kıssasından sadece bir parça almakla da yetinmediler, bir parça aldılar, anlamını çarpıttılar ve kapsamının dışında ele alarak Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem prensiplerden taviz verdiğini iddia ettiler ve böyle yaparak Allah'ın dinin prensiplerinde taviz verme kapısını herkese açtılar.

Bizzat bu kıssa da Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem gösterdiği izzeti size anlatmadan önce sizi Hudeybiye olayının 6 yıl öncesine geri götüreceğim. Hudeybiye olayı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'de bir devlet kurduktan, bir millet kurduktan sonra oldu. Öncesinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'de idi, zayıf konumdaydı ve sayıca çok azınlıktaydı. Nitekim, Allah Sahabeye bu durumu hatırlattı ve dedi;

"Hatırlayın sayıca çok azınlıktaydınız ve zulüm altındaydınız."

Sahabeler sayıca çok azdı ve zulüm altındaydı. Sürekli saldırıya uğrama veya kaçırılma korkusu içinde yaşarlarken Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem en ufak bir taviz vermedi. Onun sevgili sahabeleri Kureyşliler tarafından kırbaçlanıyor, kamçılanıyor ve Mekke'nin kızgın güneşi altında işkenceler görüyorken en ufak bir taviz vermeyen Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem askeri bir millet inşa ettikten sonra prensiplerden taviz vermeye başlayabileceğini gerçekten düşünür müsünüz?! O yeryüzünde tek başına iken bile en ufak bir taviz vermemişken hemen yanında onu savunurken ölmek için yalvaran 1400 veya üstü adam olduğu halde taviz vermeye başlayabileceğini gerçekten düşünür müsünüz?! En zayıf olduğu zamanlarda Allah'ın dininin prensiplerinden taviz vermemekle de kalmadı sessiz de kalmadı ve Allah'ın dininin prensiplerini deklare etti. Ve bunların da üstünde Allah'ın dininin prensiplerinden taviz vermesi için kendisine yapılan tüm teklifleri de reddetti. Nitekim Allah dedi,

"Onlar senin taviz vermeni, yağcılık yapmanı dilerler ki kendileri de taviz versinler, yağcılık yapsınlar..."

Kureyşin başları ve liderleri ona taviz vermesi için bazı kazançlı, çekici teklifler sundular. Ona sessiz kalmasını önerdiler. Bazı şartlar sundular. Tüm bunlar o Mekke'de olduğu zayıf zamanlarında oldu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve

sellem onların herhangi bir teklifini kabul etti mi?! Kur'an taviz vermek için onların yaptıkları en ufak bir teklifi kabul etmemesi yönünde uyardı;

"Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için onlardan sakın..."

Ve bunun yanında Allah buyurdu,

"De ki: Ey Kafirler sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem..."

İlk ayet yani onlar senin taviz vermeni, yağcılık yapmanı isterlerin manası; onlara ne sözlü olarak, ne amel olarak ne de hakikati ilan etmede sessiz kalarak herhangi bir taviz verme demektir. Es Sadi dedi, " Bu ayet müşriklerin, Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem kendi ilahlarının kusurları hakkında sessiz kalırsa, müşriklerin de Muhammed hakkında sessiz kalacaklarını talep ettiğinde indirildi." Bu ne zaman oldu, Bilal ve Ammar ve ailesi Mekke'nin kızgın sıcağında kırbaçlanır, işkence görürken oldu. Yine Allah dedi,

"Eğer Biz seni sağlamlaştırmasaydık, andolsun, az bir şey de olsa onlara meyil gösterecektin."

El Kuşeyri dedi, "Bu ayetin doğru anlamı Allah, Rasulüne olan nimetini, vaadini yerine getirdi ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara karşı asla herhangi bir meyil göstermedi. Allah onu herhangi bir taviz vermekten korudu."

Mudara ve *Mudahane*yi birbirine karıştırmayın. Bu konuda geçmişte konuşmuştuk.(Şeyh Tevhid derslerine atıfta bulunuyor- Bakınız Dinde Üç Esas Şerhi Dersleri kitabı ilgili bölüme) *Mudara* nazik olmaktır, örneğin tebliğ yaparken nazik olmak demektir veya gayri müslim bir akrabanıza karşı nazik olmak demektir.

Mudahane ise Allah'ın dininde taviz vermek demektir. İbn Batta El Maliki ve çok benzer sözlerle İbn Kayyim mudaranın Sünnet olduğunu ve övüldüğünü, mudahanenin Haram olduğunu ve yerildiğini söylediler.

Şimdi bizim *Fıkh El Ekber*- Büyük Fıkhımız vardır tevhiddir ve derslerini yapmıştık. Birde *Fıkh El Asgar* veya Küçük Fıkhımız vardır yani *Fu'ru El Fıkh* ki derslerini öğreniyorsunuz. (Şeyh yaptığı *Furu El Fıkh* derslerine atıfta yapıyor) Şimdi ise zındıklar üçüncü bir tür fıkh öğretmekteler. Bittah Fıkhı öğretmekteler. Bu Ümmeti prensiplerden nasıl taviz verdirecek bir korkaklar sürüsü haline getirmeyi öğretirler. İnancınızda nasıl teslimiyetçi olacağınızı öğretirler. Allah'ın her bir düşmanına ve Kafirlerin eleştirdiği hayatınızın herhangi bir yönüne hatta Kafirlerin eleştirmediklerine de karşı devamlı bir teslimiyetçi konumda karınlarınız üzerine yattığınız halde hayatınızı nasıl sürdürebileceğinizi öğretirler. Allah'ın her bir düşmanın istediği şekilde İslamınızı nasıl kesip biçeceklerini öğretirler.

BİR İZZET BİATI

Onlar Hudeybiye Sulhu'ndan bir parça alırlar ve onu da Allah'ın dininden tavizmiş gibi maniple ederler. Burada onlara sorulması gereken soru şudur, neden sizi 4 yıl önce Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem tek bir erkek ve tek bir kadına karşı işledikleri bir suç için onlara savaş açtığında olanları kullanırken hiç görmüyoruz? Veya Hudeybiye Sulhu'ndan birkaç sene sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem elçilerinden biri öldürüldüğü için zamanın en güçlü süper gücü ile savaşmak üzere bir ordu gönderdiği ve savaş açtığı zaman meydana gelenlerden bahsettiklerinizi hiç duymuyoruz? Şeyhimiz Safiuddin Mubarekpuri'nin yazdığı "*Mühürlü Nektar*" ile Siyer'e baktığımızda, biz Mute Gazvesi bölümüne geldiğimizde – ki hatırlarım onun bir apartman dairesinden kiraladığı son derece mutevazi bir yatak odası vardı ve inşaat işçileri ile aynı daireyi pay-

laşırdı. Oturduğumuz yeri, oturduğumuz minderleri hatırlarım. Şeyh, "Mute Gazve'si"nden bahsettiği zaman ağlardı ve bu savaşın Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hayatında Müslümanların yaptığı en kanlı ve ölümcül savaş olduğunu söylerdi ve bu savaşta ölen bazı sahabelerden bahsederdi, tüm bunların nedeni El Haris ibn Umeyr El Ezdi'nin öldürülmesiydi.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Sulhul Hudeybiye'yi İslam'ı kuvvetlendirmek için kullandı, zındıklar ise hem kalplerde hem de fiiliyatta İslam'ı zayıflatmak için onu kullanıyorlar.

Konumuza geri dönelim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem çevredeki kralları İslam'a çağıran mektuplar göndermeye başladı. Ve elçilerden birini Busra'nın Büyüğüne – El Belka'nın bir liderine ki o Bizans İmparatoru'nun atadığı bir temsilciydi- gönderdi, gönderilen elçi Haris ibn Umeyr El Ezdi' yi Busra'nın Büyüğü tutuklattı ve öldürdü. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ardında Bizans'ın bu küçük temsilcisinin bulunduğu davranış yüzünden zamanın süper gücüne savaş açtı.

Günümüzde ise onlar bunu "sözde" maslahat için kullanıyorlar ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığını dolaylı yoldan eleştiriyorlar! Düşman çok güçlü ve biz çok zayıfız, sayımız azdır yani aslında diyorlar ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında da böyleydi. Ancak o, Allah'a yakin sahibiydi. Elçisi El Haris ibn Umeyr'in öldürüldüğünü duymak Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem çok ağır geldi. Bir ordu oluşturmak üzere sahabeyi topladı ve onlarda bu işi ivedilikle yerine getirdiler ve 3000 muvahhide karşı zamanın süper gücü Bizans İmparatorluğunun 200,000 askeri, tek bir kişinin öldürülmesi üzerine karşı karşıya geldiler. Teslimiyetçilere göre bu bir intihardır o halde biz neden onların daima manasını maniple ederek Hudeybiye'yi kullandığını görüyoruz ancak onlardan Mute Gazvesi mirasını canlandırma yönünde hiçbir

zaman bir söz duymuyoruz! Bugün onların öldürdüğü Müslümanlar sadece bir veya iki kişi de değildir, onlar kitleler halinde Müslümanları öldürüyorlar, toprakları işgal ediyorlar, Müslümanları esir ediyorlar, onların çifte standart yaklaşımını görüyor musunuz?!

Kendilerine özür ve mazeret olarak hiçbir yer bırakmayan Hudeybiye'den önce ve sonra Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hem zayıf hem kuvvetli zamanlarında çeşitli statülerde yaşanan olayları kullanmak istemiyorlarsa, o zaman Hudeybiye Sulhu'ndan ayrılmaz olandan kaçamazlar.

Sulhul Hudeybiye'nin kendisinde olan izzete bakın! Olayın kendisi izzetlidir, şöyle ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sahabeden ölmek üzerine biat aldı. Kur'an da bu biattan bahsedilir,

"And olsun ki Allah, o ağacın altında seninle biatleştikleri zaman müminlerden razı oldu ve kalplerinde olanı bildi ve onların üzerine sekinet indirdi ve onları pek yakın bir fetihle ödüllendirdi."

Sahihi Müslim'de yer alır;

"Ağaç altında biat edenlerden kimse asla ateşe girmeyecektir inşa'Allah."

Yani, Hudeybiye'de biat eden sahabeler demektir. Yerleşik olan ve sahih olan, sahabenin ölünceye kadar Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem biat vermeleridir. Evet! Teslimiyetçi bir anlaşmaymış gibi tasvir ettikleri Sulhu Hudeybiye işte budur! Siyer kitaplarında popüler olan ancak sahih bir hadisle sahih olarak ispatlanmamış olan bu biatin arkasındaki neden Osman ibn Afvan'ın radiyallahu anhu öldürüldüğü söylentisiydi. Bu, Siyer kitaplarında popülerdir ama sahih bir rivayetle ispatlanmış değildir. Nedeni ne olursa olsun teslimiyetçi bir anlaşma gibi tasvir ettikleri

ve dinin prensipleri üzerinde pazarlık olarak lanse ettikleri olayda sahabeler savaşa ve canlarını feda etmeye hazırdı ki bunun üzerine biat ettiler. Kıssayı dinin prensiplerinden ödün vermenin caiz olduğu şeklinde kullananlar acaba bu anlattıklarımızı hiç düşünürler mi? Veya onların Allah'ın dini için buna benzer herhangi bir kıskançlığı var mıdır? Künyesi Ebu Müslim olan Seleme ibn El Ekva dedi, *Sahihi Buhari*'de yer alan hadistir, ona Sulhul Hudeybiye'de ne üzerine biat ettikleri soruldu?;

"Biz ölüm üzerine biat ettik" dedi.

Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ölmek için biat eden biri/birileri var ve zındıklar Sulhu Hudeybiye'de dinin prensiplerinden ödün verdiğini bize anlatarak bu dini yok etmeye çalışıyorlar. *Sahihi Müslim*'de yer alır,

Cabir dedi, "Ölüm üzerine biat etmedik, savaş meydanından kaçmamak üzerine biat ettik." Yine *Sahihi Müslim*'de buna benzer bir hadis yer alır, Makil İbn Yesar'dan gelen bir sözdür ve benzer diğer rivayetler de vardır. İbn Hacer dedi, hadisler anlam olarak çok benzerdir- ölüm üzerine veya savaş meydanından kaçmamak üzerine veya sabretmek üzerine biat etmek, ölümün olması ve olmaması şart değildir neticede rivayetler birbirleri ile çelişmez. Nitekim Buhari'de sabretmek üzerine biat ettikleri belirtildi. İbn Hacer, "Çünkü burada sabretmek ölüme neden olacak olsa da savaştan kaçmamak demektir" dedi. Tüm buradaki izzeti görüyor musunuz? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Mute Savaşında sahabesini düşmanın gücü ve kuvveti ile korkuttu mu?! Bu olayı Allah'ın dininden taviz vermek ve Allah'ın dinini ve kullarını satmak için kullananlardan hiç böyle sözler veya buna benzer tonda sözler işittiniz mi?!

LANETLENMİŞ YAHUDİ KARAKTERLERİ

Bu ateşkesi Allah'ın dininden taviz vermek için ve Allah'ın dinini veya kullarını satmak için anlaşmalar imzalamak için

kullananların hiç böyle bir ton da konuştuklarını işittiniz mi? Kıssanın bizzat kendisinde bulunan izzet üstüne izzete kulak verin. *Sahihi Buhari*'de yer alır,

Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem onun Kabe'ye girmesini durdurmak için hazırlandıkları söylendi. Kureyş sana karşı büyük bir ordu topladı, ahabişleri sana karşı seferber etti, dediler. *Ahabiş*, Mekke civarında yaşayan bazı Arab kabilelerdir. Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem onlar seninle savaşacaklar, seni durdurmaya çalışacaklar, senin Kabe'ye girişini engellemeye çalışacaklar, denildi. Şimdi Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sözlerine iyi kulak verin,

"Ey insanlar bana düşüncenizi söyleyin bizi Kabe'den engellemek, alıkoymak isteyenlerin ailelerini ve zürriyetlerini yok etmemi bana tavsiye edermisiniz?"

İzzet üzerine izzet. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem yenilgisi veya Allah'ın dininin prensipleri üzerinde taviz vermesi olarak bugün lanse ettikleri olay işte budur! Kalıcı bir teslimiyetçi modda bulunan mürcie veya zındıklardan birine bu açıklamayı yapanın adından bahsetmeksizin söyleyecek olursanız ki onların çoğu doğru bir anlayışa sahip değildir- bu sözü söyleyen bir kişiyi ne diye etiketliyeceklerdir? Evet ey Müslümanlar bu size kimin hak ve kimin batıl üzerine olduğunu anlatmalıdır. Ve Ebu Bekir radiyallahu anhu, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem cevap verdi ve dedi,

"Ya Rasulullah, sen buraya Kabe'yi ziyaret etmek niyetiyle geldin ve senin niyetin savaşmak ve öldürmek değildi. Sen niyetlendiğin işe devam et eğer herhangi biri bizi Kabe'den engellemeye çalışırsa biz onlarla savaşırız."

Sulhul Hudeybiye'den bir izzet daha. *Sahihi El Buhari*'de yer alır, Müslümanlar ile Kureyş arasında gerilim artınca aracılık yapmak üzere Budeyl ibn El Verka Huzai, Rasulul-

lah'a sallallahu aleyhi ve sellem geldi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona;

"Biz kimseyle savaşmak için gelmedik, biz sadece umre yapmak için geldik. Biz, savaşlar yüzünden Kureyş'in zayıf düştüğünü ve savaşlarda büyük kayıplar yaşadığını biliyoruz. Eğer onlar isterse onlarla bir ateşkes yaparım ancak benimle insanlar arasına girmeye son vermelidirler. Ve eğer ben zafer kazanırsam Kureyş eğer isterse tıpkı diğer insanların yaptığı gibi İslam'a girme seçeneğine sahip olacaktır" dedi.

Şimdi Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem söylediklerini iyi dinleyin, ki bu sözleri Kureyş'e aktaracak olan birine söylüyor. Ki bu sözler Allah'ın dininden taviz veren birinin sözleri midir?! Nitekim Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem sözlerinin devamında dedi,

"Eğer hakkı kabul etmezseniz, Allah'ın adına bu davayı, tevhid davasını savunmak için savaşacağım ta ki öldürülünceye kadar. Ve Allah bu meseleyi kesinlikle galip getirecektir."

Budeyl, "söylediklerini onlara aktaracağım" dedi. Şimdi bu hitap, bu konuşma tarzı veya tonu bu dinin prensiplerinden taviz veren bir şekilde mi?! Günümüzde bu konuşma tonuna kim sahiptir veya Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem izzet tonuna en çok benzeyen kimlerdir? Mürcieler mi?! Münafıklar mı?! Teslimiyetçi zındıklar mı?! Yoksa Allah'ın muvahhid kulları mı? Dinin prensipleri üzerinde taviz kapısı açmak için kıssayı kullananların herhangi birinden buna benzer bir konuşma işittiniz mi? O yüzden onlar temel olarak lanetlenmiş Yahudilerin karakteristiklerine, lanetlenmiş Yahudilerin özelliklerine sahiptirler;

"Onlar kitabın bir kısmına inanır, bir kısmını redderler."

Ve onlar inandıkları kısmıda çarpıtırlar ve anlamını maniple ederler. Bu anlaşma, bu geçici ateşkes Ümmeti her yönden güçlendirmekteydi. Akidelerinde ve diğer meselel-

erde. Bugünün anlaşmaları ise akidesinde, kaynaklarında, topraklarında kısaca Ümmeti mümkün olan her taraftan zayıflatmak için tasarlanmışlardır. Bugün dahil oldukları tavizler ve ateşkesler teslim olmak içindir, kalplerde olan tevhidi zayıflatmak ve Kafirlere boyun eğdirmek içindir ve Ümmetin sahip olduğu her askeri gücü ve kaynağı zayıflatmak içindir. Ve bunlarında zirvesinde Allah'ın dindar muvahhid kullarını tutuklamak ve teslim etmek içindir.

Allah'ın dininde mutlu bir aracılık rolü oynamak yoktur. Zındıkların yaptıkları anlaşmalar ve verdikleri tavizler, ödünler apaçık bir yenilgidir. Bu anlaşma ise Allah tarafından apaçık bir zafer olarak adlandırıldı;

"Biz sana Ey Muhammed, apaçık bir fetih verdik."

Allah'ın dinin prensiplerinden tavizde bulunmaya atıfta bulunan aşağılanmada apaçık hezimeti, yenilgiyi gösteren bu çağın anlaşmaları ve tavizleri apaçık bir zafer olabilir mi? *Sahihi Buhari'* de yer alır;

El Bera Hudeybiye'ye apaçık bir zafer olarak atıfta bulundu ve dedi, *Sulhul Hudeybiye üzerine yaptığımız Rıdvan biatını bir fetih olarak kabul ettik*." Ez Zuhri dedi, "Sulhul Hudeybiye'den daha açık bir zafer yoktur." Hudeybiye anlaşmasını takip eden 2 yıl içinde, daha önce Müslüman olanlardan çok daha fazla insan Müslüman oldu. İbn Hişam bu düşünceye katıldığını beyan ettikten sonra Sulhul Hudeybiye'ye Rasulullah ile birlikte 1400 kişi geldi. İki yıl sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte 10,000 kişi Mekke fethi için geldi., dedi. Bugun tüm cephelerde tüm seviyelerde verdikleri tavizlerle teslimiyetçi anlaşmalar yapanlar bana yaptıkları işlerin İslamı güçlendirdiğini veya herhangi bir şekilde Müslümanları güçlendirdiğini veya hayatlar kurtardığını veya bu Ümmetin kaybolan onurunu geri kazandırdığını veya Ümmete herhangi bir fayda getirdiği bir örnek gösterin?

Hudeybiye Sulhu Ümmete faydalar getirdi, öyle faydalar ki Allah tarafından "*Fethül Mubiyn*" Apaçık Fetih olarak isimlendirildi. Bu dinin prensiplerinden tavizler vererek teslimiyetçi duruşa sahip olanların bu Ümmete daha çok aşağılanma, daha çok kanının dökülmesi, daha çok hezimet ve yenilgi, bu Ümmetin tüm seviyelerde ve tüm cephelerde daha çok zayıflatılması, daha fazla taviz vermesi ve daha da önemlisi kalplerde akidenin daha çok kaybından başka nasıl bir fayda getirdi?!

VAHİY YOLUYLA YAPILAN SEÇİMLER

Onların Sulhul Hudeybiye ile ilgili kullandıkları maddelere ilişkin belirli cevaplarının genel bir yanıtı vardır. Bu belirli olanların bazılarına bakalım. Anlaşma taslağı hazırlandığı sırada Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ali'ye;

"*Yaz, Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla*"

dedi, *Sahihi Müslim ve Buhari*'de yer alan hadistir, Kureyş'in yetkilisi Suheyl ibn Amr, Rahman ne demek bilmiyorum? *BismikeAllahumme*- Yani Senin Adınla Ey Allah – yaz dedi. Yani bizim anlayabileceğimiz, senin de geçmişte kullandığın gibi yaz dedi. Müslümanlar Allah'a yemin olsun, *Bismillahir Rahmanir Rahim*'den başkasını kabul etmeyeceğiz, dediler. Peygamber ise;

"*Bismike Allahumme diye yaz*"

dedi. Burada nokta, onlar *Bismillahir Rahmanir Rahim* yazılmasını istemedi *Bismike Allahumme* yazılmasını istedi. Şimdi biz Müslümanlar için her ikisi de delile uygundur. Şimdi aranızdan iki kişi mektup yazıyor, birisi mektubun başına *Bismillahir Rahmanir Rahim* yazıyor öteki *Bismike Allahumme*, bunda herhangi bir problem olacak mıdır? O halde burada dinin ilkelerinden taviz nerededir? Allah'ın İsim ve Sıfatlarında belirli ilim ve sıfatları seçme gibi bir vacibiyet var mıdır? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın bu

iki ismi Rahman ve Rahimi inkar mı etti? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, onların ilahlarından birinin adını mı zikretti? Eğer Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, *maazallah*, onların ilahlarından biri adına yaz demiş olsaydı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şirk sözünü ve şirki kabul etmiş olsaydı bu onlar için delil olabilirdi. Oysa böyle bir şey asla olmadı. Aslında onlar böyle bir istekte bulunmadılar bile. Sonra Kureyş anlaşmaya Rasulullah yazılmasına itiraz etti. Ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem,

"Bu Allah'ın Rasulü Muhammed ile sonuçlandırılan bir barış antlaşmasıdır diye"

dikte etmişti. Bunun üzerine Suheyl "Senin Elçi olduğunu bilseydik, seni Kabe'yi ziyaretten engellemezdik ve seninle savaşmazdık, o yüzden Muhammed ibn Abdullah diye yaz" dedi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem;

"Allah'a yemin olsun muhakkak ben kesinlikle Allah'ın Elçisiyim siz beni yalanlasanız, siz bana da inanmasanızda, böyledir"

dedi ve Muhammed ibn Abdullah diye yazmalarını emretti.

Şimdi bu sözü aklınızda tutun. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem eğer Rasul olduğunu inkar etseydi bu dinin prensiplerinden taviz vermek olurdu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın Elçisi- Rasulü diye yazmada ısrar etmedi çünkü bir önceki *Rahman ve Rahiym* meselesi gibi bu yazılması şart olan/zorunlu olan bir mesele değildir. İnancınızın bir parçası olarak Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem yazmanıza gerek yoktur. (Kelimeyi Şehadet getirirken sözlü getirmek kafidir- ayrıyeten yazmaya gerek yoktura atıfta buluyor Şeyh). Evlilik örneğini ele alın, evlisiniz ancak yazılı bir nikah akdiniz yok çünkü nikahınızı kıyan Şeyh veya İmam yazıya dökmedi şimdi bu durum sizin nikahınızı geçersiz kılar ve *eüzübillah* siz zina mı işlemiş olursunuz? Ayrıca şunu aklınızda tutun Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem nasıl da bu konuyu deklare etti.

Dolayısıyla herhangi bir şüpheye yer bırakmadı;

"Allah'a yemin olsun muhakkak ben kesinlikle Allah'ın Elçisiyim siz beni yalanlasanız, siz bana da inanmasanızda, böyledir"

dedi. Müfredatlardan vela ve berayı aldıklarında Kafirlere sizden *bera* yapmamız gerektiğini söylüyorlar ancak biz bunu yazmayacağız demiyorlar mı? Onlar metinleri alıyorlar ve içeriğini maniple etmeye çalışıyorlar. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye döndüğünde onlara ben Allah'ın Elçisi değilimi mi öğretmeye başladı? Onlar küfür ve Kafir kavramlarını sözlüklerden çıkardılar ve sonra dinlerarası inancı öğretiyorlar. Ve sonra kendisinden *bera* etmeniz gerekenlere *vela* göstermek zorundasınız diye değiştirdiler. Onlar dinin prensipleri üzerinde yürekten taviz verirler ve sonra bu konu ile kıyaslarlar! Size söylediğim şeyler benim icat ettiğim şeyler değildir. Alimlerin bahsettiği şeylerdir. Ebu Süleyman El Hattabi bundan bahsetti, Nevevi bahsetti, El Kadı İyaad bahsetti, benzer bir çok açıklama vardır, sözler farklıdır ancak anlamlar çok benzerdir. Onların söylediklerini çok kısa özetleyeceğim. Onlar dediler;

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, Muhammed ibn Abdullah önerisini kabul etti ve *Bismike Allahumme* yi de kabul etti çünkü bunu kabul etmek, *Er Rahman* ve *Er Rahimi* reddetmek demek değildir ne de onun Allah'ın Rasulü olduğunu reddetmektir. Allah'ın isimlerini, Rahman ve Rahim ismini yazıya dökmemek veya Rasulullah ismini yazıya dökmemek bir kişinin dinine zarar veren bir şey değildir ne de Allah'ın bir hakkını ihlal etmektir. Allah'ın Rahman ve Rahim olduğu inkar etmek ve Rasulullah'ı inkar etmek demek değildir. İbnil Cevzi bunun *mudaara* olduğunu söyledi ve şer'en bir ihlal olmadığını söyledi. Ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem söylediği caizdir dedi. *BismikeAllahumme* hatta *Bismillahir Rahmanir Rahim*'in anlamını kapsar dedi. Ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem babasına atfen Muhammed ibn Abdullah diye isimlendirilmesi onun

Rasul olduğunu inkar etmek demek değildir, dedi. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bunun için izin verdi, dedi.

Onların kullandığı bir başka mesele Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem, Suheyl'e;

"Kabe'yi ziyaret etmemiz için bize müsaade etmeniz gerekiyor. Böylece tavafımızı yapabilelim"

sözüdür. Ki, Suheyl "Bu yıl olmaz, Allah'ın adına bu yıl değil, Arabların bizim için teslim oldular, ona boyun eğdiler yada mecbur bırakıldılar demelerini istemiyoruz. Ancak önümüzdeki yıl gelip Umre yapabilirsiniz" diye cevap verdi. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu teklifi kabul etti. Şimdi bunda dinin prensiplerinden veya akideden bir taviz verme söz konusu mudur? Bir Müslümanın gerektiği durumda umre veya haccını nasıl bozup bozmayacağı fıkhi bir meseledir, bir akide veya usül meselesi değildir. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Duba'a binti Zübeyr'in yanına gitti, kadın hastaydı, hac yapmak istiyordu ancak haccını tamamlayamamaktan korkuyordu. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ona *şartlı olarak hacca niyet et*, dedi. Şartlı olarak nasıl niyet edersin? Dersin "Ya Allah devam edemeyeceğim veya Senin beni durduracağın her hangi bir yerden ihramdan çıkacağım" demektir. Umre veya hac yapmaya niyet ettiğinizde söylemek gereken bir sözdür. Dolayısıyla ihrama girerken bu sözü söyleyen bir kişi bazı nedenlerden dolayı umre veya haccını tamamlayamazsa bunun için sorumlu tutulmaz. Eğer bir kişi bu şarttan bahsetmeden ihrama girerse ona *muhsar* denilir. Kur'an da bahsedilir;

"Haccı ve umreyi Allah için tamamlayıverin. Eğer kuşatılır, kısıtlanır ve engel olunursanız, artık size kolay gelen kurban(gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin..."

Muhsar (kısıtlanan-engellenen) şartlı niyet etmeyen kişidir başını tıraş eder ve kurbanını keser(ihramdan çıkar). Ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sulhul Hudeybiye'de böyle yaptı. Şimdi bunu bir kenara koyun umrenin bizzat kendisi alimler arasında vacib mi sünnet mi olduğu konusunda ihtilaflı bir meseledir ki ömür boyu bir defa yapılması üzerinde bir ihtilaf yoktur. Eğer vacib olduğunu farz ediyorsanız o sene de vacib miydi? Onların o sene mutlaka umre yapmaları gerektiğini söyleyen herhangi bir prensip var mıdır? Nitekim onların ertesi sene, neredeyse 20 yıldır tevhid sözü ile şiddetli savaş halinde olan insanlar etfrafta iken tevhidi yüksek sesle haykırarak Kabe'nin etrafını tavaf etmeleri şaşırtıcı bir başarıdır. Ve ayrıca bunu çok daha barışçıl bir ortamda yapmak aynı zamanda muazzam bir başarıdır. Bu yüzden bu sözlerde dinin aslından veya tevhidden hiçbir taviz verilmesi söz konusu değildir. Bu (umre yapma) fıkhi bir meseledir, bir akide veya tevhid veya usulü din meselesi değildir. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu seçimleri Allah'tan aldığı vahiylerle yapmıştır.

CAHİL BİR KIYAS

Bunlar, Allah'ın dininin prensiplerinden taviz ve ödün vermek için Sulhul Hudeybiye'nin maddelerini kötü niyetli kullananlara, suistimal edenlere yönelik bazı belirli yanıtlardır. Ve dediğim gibi burada onlara yönelik genel bir yanıtta vardı ve El Kirmani bunu özetledi şöyle ki o dedi,

"İslam'ın prensiplerini etkilemediği müddetçe dinde müstehab olan bazı meselelerde istenilen tercih edilebilir şöyle ki *BismillahirRahmanirRahiym* yerine *BismikeAllahumme* yazılabilir." Bu özetin ana cümlesi şudur "İslam'ın prensiplerini etkilemediği müddetçe."

Sonraki nokta ki en önemli meselelerden biri olduğuna inanıyorum ki o da Kureyşten Müslüman olanların, İslam'ı seçmelerine rağmen Kureyşe geri gönderilmesinin istenme-

sidir. *Sahihi Müslim*'de yer alan, Suheyb ibn Amr dedi; *"bizden size katılmak için kim gelirse gelsin bize geri göndermeniz gerekecektir."* Yani Mekke'den ayrılarak Medine'ye Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem gelen biri, bir Müslümanda olsa, İslamı da seçse Kureyşe geri gönderilecektir. Sahabe buna tepki gösterdi ve *SubhanAllah bize bir Müslüman olarak gelen birisi müşriklere nasıl geri gönderilebilir*, dediler. Bir başka rivayette Suheyl *"Size Mekke'den gelecek olan her Müslümanı bize geri göndermeniz gerekecektir. Ve eğer sizden biri bize gelirse biz onu size geri göndermek zorunda olmayacağız"* dedi. Sahabe bu söze şaşırdı ve bunu yazmamız mı gerekiyor? diye sordu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem;

"Evet, bizden onlara katılmaya gideni Allah bizden kurtarmıştır"

dedi. Yani aslında bu bizim için iyi bir kurtuluştur dedi.

"Onlardan bize katılmaya gelen geri gönderilecektir ve Allah ona bir kolaylık ve çıkış yolu sağlayacaktır" dedi.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bu sözünü aklınızda tutun. Müzakere devam ederken Kureyş namına müzakereyi gerçekleştiren Suheyl ibn Cendel'in oğlu Ebu Cendel Mekke'den kaçtı. Ebu Cendel İslam'a girmişti ve Mekke'de esir vaziyetteydi ancak Müslümanların yanına kaçmayı başardı ve onun babası Suheyl, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile müzakereyi yürüten kişiydi. Ebu Cendel'in babası Suheyl, oğlunun Mekke'ye geri gönderilmesini istedi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem;

"Barış anlaşması taslağı belirlendi ancak henüz yazıya dökülmedi"

dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu yanında tutmak istedi. Suheyl inatla reddetti. Ebu Cendel Müslümanlara bağırmaya başladı *"Ey Müslümanlar müşriklerin yanına nasıl beni göndereceksiniz, ben size bir Müslüman olarak gelmişken. Çektiğim ızdarabı görmüyor musunuz?"* dedi. Birçok

defa söyledik Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *vela ve bera* nesli yetiştirdi, dinin aslanlarını yetiştirdi, izzetin adamlarını yetiştirdi. Dolayısıyla bu durum Ebu Cendel'i şaşırtı ve Müslümanları şoka soktu. Bu yüzden Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem *"bu maddeyi yazmamız uygun mudur?"* diye sordular. Ve işte o zaman Ömer saygıyla Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yaklaştı ve ona dedi *"Sen gerçekten Allah'ın elçisi değilmisin?"* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem;

"Evet, Allah'ın elçisiyim"

dedi. Ömer *"biz hak üzerineyiz ve onlar batıl değil mi?"* diye sordu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *"Evet"* dedi. Ömer *"o halde neden dinimizde alçaklık gösterelim?"* Peygamber ona bir cevap verdi ki bu söz son derece önemlidir hadi buradan başlayalım;

Birincisi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ömer'e şöyle dedi;

"Muhakkak ki ben Allah'ın Rasulüyüm ve O'na itaatsizlik etmeyeceğim ve O beni muzaffer kılacaktır."
Bu cümle ile başlayalım,

"Muhakkak ki ben Rasulullah'ım." Ömer bunu biliyor herkesten daha iyi biliyor. O, Allah'ın Rasulüdür. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem söze ben Allah'ın Rasulüyüm diye başlayarak ona bunun bir vahiy meselesi olduğunu söylüyor. Eğer bu mesele maslahata dayanan veya diğer faktörlere dayanan bir mesele olmuş olsaydı Ömer'in *"o halde neden dinimizde alçaklık gösterilim"* sorusuna Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem;

"Muhakkak ki ben Allah'ın Rasulüyüm ve Allah'a itaatsizlik yapmayacağım"

diye cevap vermezdi. Eğer bu meselede doğrudan bir emir

olan bir vahiy sözkonusu olmasaydı yanıt biz bu maslahata başvurmak zorundayız, bunu maslahat icabı yapmak zorundayız, Ey Ömer bak biz zayıfız ve düşman çok güçlü, haydi Ömer sahabeyi toplayalım ve şura yapalım ve bu madde, anlaşma ve Ebu Cendel meselesini konuşalım, minvalinde olurdu ki diğer meselelerde birçok defa bunu yaptı ve böylece öneriler kabul edilebilir, dikkate alınabilir. Neticede, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın dininin hükümlerini yasalaştırır, uygular. Böylece bize söylediklerini biz öğrenebilir ve sonra uygulayabiliriz. Ancak o, Ömer'e *"Muhakkak ki ben Allah'ın Rasulüyüm"* dedi- yani bu mesele bir Rasül-Elçi olarak benim vazifelerim içindedir. Ve sonra meseleyi dahada aydınlattı ve ;

"Ona itaatsizlik etmeyeceğim" dedi- yani bu Allah'ın bir emridir demektir. Bu seçimi yapmayı Allah emretti. *"Ona itaatsizlik etmeyeceğim"* – yani eğer bunun dışında bir şey yaparsam bu, Allah'a itaatsizlik olacaktır. Bu, Allah'tan gelen bir emirdir. Böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem basitçe savaşmayacak olmamızın nedeni, bu anlaşmayı kabul ediyor oluşumuzun nedeni, bu maddeyi kabul ediyor oluşumuzun nedeni çünkü bu Allah'tan gelen belirli bir emirdir, bu birinci madde.

İkincisi Ömer'e verilen cevaptadır. Sahabeler bu maddeyi yazıp yazamayacaklarını sorduğunda *"Allah geri gönderilene kolaylık ve çıkış yolu verecektir"* dedi. Yani Allah, Ebu Cendel ve onun gibi olanlara bir kolaylık ve bir çıkış yolu sağlayacaktır. Yani bu Allah'ın bir vahyidir. İşte bu yüzden Ebu Cendel ve onun gibi olan herkes güvende oldu ve Allah onların her birine bir çıkış yolu sağladı.

Öte yandan bugün Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem sonra hiç kimse aynı konumda olan Müslümanlar için küffara teslim edilecektir diyemez çünkü onların güvende olacağını kesin bir şekilde söyleyemeyez veya bu konuda olumlu konuşamaz. Çünkü vahiy almıyorlar. Gaybı bilmiyorlar. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı gibi

Müslümanlardan geri çevirdiklerinin can güvenliğinin nasıl olacağını tahmin bile edemezler. Hanefiler, bazı Malikiler, İbn Hazm Ez Zahiri, İbn El Arabi El Maliki ve diğerleri bir Müslümanı geri çevirmek veya teslim etmek maddesinin geçersiz bir madde olduğunu ve Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem başka, Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem sonra hiç kimsenin bu maddenin şartını yerine getirmemesi gerektiği görüşünü benimsediler. Alimlerin bazısı bu konuda nedenlerini ve bunun ardındaki mantıklarını sunarken çok az farklı davrandı. İbn Hazm doğru ve son derece isabetli bir şekilde durumu tarif etti özetle şöyle dedi Allah, Rasulüne dedi;

"O hevasından konuşmaz. O (size okuduğu) kendisine indirilmiş vahiyden başka bir şey değildir"

Biz yakinen biliriz ki Kureyş Kafirlerinden gelen Müslümanlara Allah bir kolaylık ve bir çıkış yolu bir kaçış yolu sağlayacaktır, çünkü bu bir vahiydir. Bunda hiçbir şüphe yoktur ve bunun bir vahiy olduğuna dair hiçbir şüphe yoktur. Bu yüzden Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem gelen herkes tüm zararlardan kurtuldular, Kafirlerin ellerinden kurtuldular. Bunda hiçbir şüphe yoktur ve bu meseleyi inceleyen herkes için bu açıktır. İbn Hazm bu bir gayb meselesidir ve Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem ardından ben, sen, halife vs ne olacağını kimse bilemez çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vahiy alıyordu ve bir Müslümanı geri çevirdiğinde geri gönderdiğinde onun güven içinde olacağını ve Allah'ın ona bir çıkış yolu sağlayacağını haber alabilirdi. Bu sadece Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem özeldir çünkü o ne olacağı konusunda kendisini bildiren vahiy alıyordu. Tam olarak söylediği gibi oldu, dedi. İbn Hazm bunun bir gayb meselesi olduğunu Peygamberden sonra kimsenin bu maddenin gereklerini bilip uygulayamayacağını çünkü Allah'ın Rasulüne bildirdiği gayb bilgisine sahip olamayacağını söyledi. Kısaca o;

Eğer gaybi biliyorsan, onların zarardan beri olacaklarını

güven içinde, dokunulmadan serbest bir şekilde olacaklarını biliyorsan o zaman bu kısıtlamayı çiğne. Bununla beraber bunu asla bilemeyeceksindir. Sadece Rasulullah vahiy aracılığıyla bunu bilebilir. Bu yüzden Peygamberden sonra hiç kimsenin böyle bir koşulu kabul etmesi caiz değildir, diyor.

Gaybi bir mesele olan bu vaat bir mucizeydi ve Allah yerine getirdi. Nitekim, Kureyşten Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem katılmak için gelen her Müslüman kaçtı ve güven içinde oldu. Aslında onlar (kaçanlar) biraraya geldiler ve Kureyş kervanlarına saldırılar düzenleyen bir grup kurdular ki bu saldırılar Kureyşe diz çöktürdü ve Kureyş, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gelerek o kaçanları kabul etmesi ve o maddeyi anlaşmadan çıkarması için yalvarmak zorunda kaldılar. *Feth El Bari* ve *Tuhfetul Ahval* de İbn El Arabi El Maliki bu meselede İbn Hazm'a benzer konuştu, özetle şöyle dedi;

İbn Hazm doğru görüşü söyledi Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem sonra Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Kureyşe gönderdiği gibi bir Müslümanı hiç kimse geri gönderemez. Allah hikmet sahibi, maslahatı ve faydaları bildiği için ve İslam için görünür büyük etkisi yüzünden Peygamberine sallallahu aleyhi ve sellem bunun için izin verdi.

Size dediğim gibi bu bir gaybi gelecek meselesidir. Çünkü Kafirler daha sonra anlaşmanın bu maddesini çıkarmak için aracılık istedi ve bunun için Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yalvardı.

Üçüncü bir nokta Rasulullah'ın *"Allah ona-onlara bir kolaylık ve bir çıkış yolu sağlayacaktır"* sözüdür. Allah, Elçisine *inşa'Allah* de, demedi. Ki Allah buyurdu,

"Hiçbir şey hakkında 'ben bunu mutlaka yarın yapacağım deme. Ancak, Allah dilerse de..."

Ve bu yarının bir meselesidir. Ve burada *inşa'Allah* demedi. *"Allah ona bir kolaylık ve bir çıkış yolu sağlayacaktır"* dedi. *İnşa'Allah-* Allah dilerse sözü burada yoktur. Bu yarına ilişkin gaybi bir meseledir ve bir vaattir. Ve inşa'Allah demedi. Ve bu kesinlikle olacak olan bir şeydir. Bu gerçekleşek olan bir gayb meselesi ve bir vaattir ve söylenildiği gibi oldu. Burada bu rivayeti aktaranlardan birinin *inşa'Allah* sözünü atladığına ilişkin bir düşünce söz konusu olsa da vaat edilen söz tam olarak gerçekleşti.

Dördüncü bir nokta Allah buyurdu;

"Şüphesiz Allah, Rasulünün gördüğü rüyayı gerçekleştirerek doğru çıkaracaktır. Allah'ın izniyle siz kiminiz başını tamamen tıraş etmiş, kiminiz saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan ve tam bir emniyet içinde Mescidi Harama girecekseniz. Allah, sizin bilmediğinizi biliyor ve bunun dışında size yakın bir fetih verecektir."

Sizin bilmediğinizi bilen Allah'tır, O bu olayın her bir adımını planladı ve emretti ve bu İbn Hazm ve İbn El Arabi'nin ve onların görüşlerini destekleyenlerin edindiği görüşe destektir.

Beşinci bir nokta El Kasva – Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem dişi devesi – onlar Mekke'ye doğru ilerlerken Mekke'ye ulaşmadan hemen önce Es Seniye denen yerde durdu. Onu hareket ettirmek için herşeyi denediler ancak başaramadılar. Nitekim sonunda "Kasva inatçıdır" demeye başladılar. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem;

"Hayır, Kasva inatçı değildir. İnatçılık etmek onun bir alışkanlığı değildir, fili durduran onu da durdurdu"

dedi. Ebrehe ve fillerini kim durdurdu, Allah. Allah onları durdurdu ve onlar Mekke'ye giremediler. Bu, Allah'tan gelen bir mucizeydi ve bu kıssa da da aynısı oldu. Nitekim

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, sahabelere Kasva'nın Allah'ın emrine göre hareket ettiğini söylüyor. Tıpkı bu meselede anlaşmanın maddeleri ve başka şeyler de geçerli olduğu gibi. Bir başka nokta Kasva durduğunda ve Kasva'nın inat etmediği Allah'ın emrini yerine getirdiğini onlara söyledikten sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi;

"Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim, Kureyşin Allah'ın emir, şiar ve sembollerine saygı içeren her teklifini kabul edeceğim"

dedi. *Umdetil Kar'i* ki *Sahih El Buhari* şerhlerindendi Müslümanların Kureyşe geri gönderilmesi maddesinin sadece Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem has olduğu belirtildikten sonra bahsetmiş olduğumuz önceki alimlerin sözlerine benzer ama farklı bir açıdan yaklaşan bir görüş sunulur. Müslüman olanların geri gönderilmesinin Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Kureyşin Allah'ın emirlerine, şiarlarına ve sembollerine saygı içeren her teklifini kabul edeceği sözünden dolayı olduğu belirtilir. Nitekim o geri gönderilen esirler muvahhiddi ve Kabe'yi tavaf ettiler, Allah'ın Evini ta'zim ettiler. Dolayısyla buna dayanarak bu durumun Mekke'ye ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem has olduğu ve başka kimseye has olmadığı belirtildi.

Altıncı bir nokta El Kadisiye savaşından önce ki Müslümanlar ve Persli müşrikler arasında yaşanmıştı. Bir grup Persli gece yarısı askeri üslerinden kaçtı ve teslim olarak Müslümanların karargahına sığındı. Gün aydınladığında Pers komutanı Rüstem'e durum haber verildi ve o da durumu görüşmek üzere Müslümanların komutanı Sa'd ibn Ebi Vakkas'a kaçanları geri iade etmesi için bir elçisini gönderdi. Sa'd dedi onlar bizim korumamız altındadır ve arkadaşlığımızı, refakatımızı isteyerek bize teslim olanlara yönelik anlaşmamızı çiğneyemeyiz, onları korumak ve onlara hiçbir zarar gelmemesini temin etmek üzerimize düşen bir zorunluluktur, dedi. Bu mesaj Rüstem'e ulaştı ve

kaçanları teslim etmeyi reddettikleri söylendi. Bu Rüstem'i öfkelendirdi ve birliklerinin harekete geçmesini emretti.

Sa'dın tavrı bir Müslümanın geri gönderilme, geri iade edilme yasağı konusunda net ve kesindi. Sa'dı, Ömer göndermişti. Askerlerini gönderdiğinde onların haberlerini ayrıntılarıyla adım adım almasıyla bilinen ve bu konuda bir çocuğunun dünyaya gelmesini bekleyen bir baba gibi olarak tarif edilen Ömer, Sa'ddan çok uzaktaydı. Sa'dın etrafında sahabeler vardı ve Ömer'in etrafında sahabeler vardı. Ve Sa'dın bu hareketine herhangi birinin karşı geldiğini bilmiyoruz, bi yerde bu konuda sessiz bir icma bile olabilir.

Bir başka nokta ki ben geçmişte birçok defa konuştuğumuza inanıyorum ki o da esirlerin serbest bırakılmasının ne kadar önemli ve hayati olduğudur. Ve Selef bu konuda çok ciddiydi. Selef Halifeler tarafından da bu meseleye son derece ciddi yaklaşıldı. Buhari'de yer alan hadiste esirlerin kurtarılmasının Müslümanın üzerine düşen bir yükümlülük olarak Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bir emri olduğu belirtildi. O halde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem aynı zamanda bir Müslümanın düşmana teslim edilmesini nasıl emredebilir?

El Havil Kebiyr de bir liderin Kafire yardım edemeyeceği ve bir Müslümanı ona teslim edemeyeceği belirtilir. *Şerh Muhtasar El Halili* de denildi bir esiri kurtarmak tüm Müslümanların varlığını tükenmesine yol açacak olsa da bir emirdir. Benzeri Hicret için, hicret kavramı için geçerlidir. Şehadetimizi vermek için Darul Harbten gitmemiz gerekiyor. İbn Rüşd Darul Harb'te iken Müslüman olan birinin Darul Harbı terk etmek zorunda olduğu konusunda bir icma aktardı. İmam Malik dedi selefe sözel olarak hakaret edilen herhangi bir yerde yaşamak hiç hoş karşılanmaz. O halde şirk koşularak Allah'a küfredilen, Allah'a hakaret edilen yerin durumunu düşünün! Ve bu durum zamanın Mekke'sinde yaygın ve açıktı. O halde nasıl bir Müslüman

hicret etmesi varsayılan bir yere geri gönderilebilir. Ve İbn El Arabi, İbn El Hazm ve benzeri alimlerin ifadelerine dayanarak ve onları destekleyen delil olarak bahsettiğm şey işte budur. Haydi herkesin anlayacağı şekilde anlatayım;

Müslümanları Kafirlere teslim etmek için dar bir anlamda bu Hudeybiye olayını kullanmak veya geniş bir anlamda bu meseleyi kullanarak Müslümanları geri iade etmek, geri çevirmek ve bunu diğer meselelere bir kıyas olarak kullanmak ve bu nedenle Allah'ın dini üzerine taviz verebiliriz demek sokakta anne babası iyi insanlar olan yaramaz bir çocuk görüp, bu çocuğun anne-babasına zulüm yapacağından ve onların küfre girmesine neden olabileceğinden korkuyorum o yüzden o çocuğu öldüreceğim diyen biri gibidir. Yani tıpkı Hızır'ın yaptığı gibi. Hızır'ın yaptığının aynısını yapacağım böylece anne-babasını çocuğun zulmünden kurtaracağım demektir. Nitekim Allah buyurdu,

"Gence gelince, onun anne babası mümin kimselerdi; gencin onları sonunda azgınlık ve nankörlüğe düşürmesinden korktuk."

Ancak bu bir gayb meselesiydi. Belirli bir gaybi mesele ve emirdi. Ancak siz aynısını yapamazsınız, burada bir kıyas yapamazsınız, aynı durum Hudeybiye içinde geçerlidir, Ebu Cendel'in durumu içinde geçerlidir ve Müslümanların geri gönderilmesi için de geçerlidir bu yüzden siz bunu Allah'ın dininden taviz vermenin bir delili olarak kullanabiliriz iddiasında bulunamazsınız.

GÖZDEN KAÇAN DERSLER

Hudeybiye'de olanlara ilişkin görüşümüzü edindik ve Ebu Cendel'in geri döndürmek sadece Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem hastır ve bu özel bir durumdur, dedik. Bazı alimlerin bir başka görüşü vardır şöyle ki Hudeybiye'de olduğu gibi bir Müslümanı, Kafire geri döndürmek veya iade etmek iptal edilmiştir, kaldırılmıştır. Ve bunun nedeni

Hudeybiye'den sonra indirilen ayetlerdir. Şöyle ki;

"Ey iman edenler size hicret eden mümin kadınlar gelirse..."

Bu ayetlerde Müslüman kadınların Kafirlere gönderilmesine atıfta bulunuluyor, İbn Kayyim kadınların Kafirlere geri gönderilmesinin caiz olmadığını söyledi. Kafirlere geri gönderilmesi durumunda Müslüman bir kadın bir Kafir ile evlenmeye zorlanabilir veya Kafir kocasına geri gönderilebilir ve buda onun için sahip olmaması gereken bir ilişki kurmasını gerektirecektir ayrıca kadınlar duygusal olarak zayıftır ve etkilenmelerine yol açabilir ve üzerlerinde İslamı terketmeleri için baskı oluşturabilir, ayrıca fiziksel olarak zayıflıkları onların küffardan kaçamamasına yol açabilir.

Bazı alimler daha başından Mekke'yi terk edip Medine'ye Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem katılmak isteyen kadınların geri gönderilmesinin Sulhul Hudeybiye maddelerinde bulunmadığını söylediler. Ve ilgili anlaşmayı sadece erkekler için kullandılar ancak aksini ima eden rivayetlerde vardır.

Kısaca bazıları daha başlangıcında kadınların anlaşmada yer almadığını söylerken, bazı alimler Sulhul Hudeybiye maddelerinde tıpkı erkeklerde olduğu gibi kadınların geri gönderilmesinin de yer aldığını söylediler. Ancak indirilen ayetler derhal bunu iptal etti veya kısıtladı. Sulhul Hudeybiye'de kadınların geri gönderilmesi konusu netleşmemiş de olabilir. Ve temel ve önemli bir konu olarak Allah, bu konudaki hükmü açıkça belirtti ve dedi;

"...onları Kafirlere geri döndürmeyin..."

Yani her halükarda kadınlar bu ayet ile geri döndürülemez. İbn Şafi, İbn Teymiyye, İbn Kudame, İbn Hazm, İbn El Arabi ve diğer alimler kadınlar Kafirlere geri döndülemez veya Kafirlere teslim edilemez, dediler. Bu söz konusu bile değildir ve İmam böyle bir maddeyi kabul edemez ve böyle

bir maddenin şartlarını yerine getiremez.

Bunu Afife Sıddıki'ye yaptıkları ile kıyaslayın! Onların bir Halife olarak isimlendirdiği sinsi aşağlık şerefsiz bir Tağut, *La ilahe illallah* diyen bir muvahhide olan Afife Sıddıki'yi sınırlarından reddetmekle kalmadı, onu yakaladı, zincire vurdu ve siyonistlere bir hediye gibi teslim etti. Siyonist bir mahkemede, siyonist bir yargıç tarafından yargılanmak üzere teslim edildi ve siyonistlerin bir hapishanesine atıldı. Bunu yapan sözde halife dedikleri! Bu yüzden tevhidlerini sulandıranlardan bahsettiğimde onların sadece tevhidlerini sulandırmakla kalmayıp bunun onların erkeklik onurunu da etkilediğini size söylüyorum.

O kadınla aynı fikirde olup olmaman önemli değil veya o kadının yaptığı iddia edilen şeyler önemli değildir, o kadının teslim edilmesini kabul eden bir kişi kendisinde hiçbir kıskançlık duygusu olmayan biridir, bir deyyüs gibidir. Yakında göreceksiniz inşa'Allah bu konudaki en zayıf görüşlerin en zayıfında bir erkeğin -ki bir kadın için bu söz konusu bile değildir- evet bir erkeğin bile bir Kafir tarafından yargılanacağı bilinmesi durumunda gönderilemeyeceğidir. Ki bu en zayıf görüşlerde bir erkek için olan görüştür. Bir kadın ise hiçbir şekilde geri gönderilemez.

Uygulamaktan kaçarak salt Kur'an okumak ile saf insanları kandırırsınız muvahiddleri değil! Meymun ibn Mahran dedi, "Kur'anın kendilerini lanetlediği Kur'an okuyanlar vardır." El Haccac yaptığı tüm ciddi hatalarına rağmen ve gerçekten hataları çok ciddiydi buna rağmen bir kadını onurlandırdığı ve kadınlar için kıskançlık gösterdiği için bazı alimler tarafından övüldü. Nitekim bu işe imza atan onların Tağut halifelerinin tarihinde tek başına bu olayı muvahhidlerin okuması bile din gününe kadar onun aleyhine dua etmelerine tek başına kafidir. Kafire vela veya dostluk göstermeleri ve Allah'ın Şeriatını değiştirmeleri gibi daha önemli meselelere girmiyorum bile. Ayrıca Müslümanları Çin hükümetine iade etmekte böyledir, Afife Sıddiki'yi Kaf-

irlere iade etmekten farklı değildir.

Şimdi konumuza geri dönelim, vurgulanması gereken nokta bir kadının Kafirlere geri gönderilemeyeceği veya iade edilemeyeceğidir. Bazı alimler Cafer ibn El Has'ın "*Nasih ve Mensuh*'ta ve *Haşiyetil Dusuki* ve *El Fethil Kadir*'de olduğu gibi ve diğer alimlerin söylediği gibi onlar şu görüşü ya aktardılar ya da benimsediler bir Müslüman erkek veya kadının Kafirlere geri döndürülmesi İmam tarafından yerine getirilemez çünkü Hudeybiye'de olanlar ***"...onları Kafirlere geri döndürmeyin..."*** ayetiyle iptal edildi, dediler. Onlar evet bu ayette kadınlarda bahsediliyor ancak ayet aynı zamanda erkeği de içerir. Kadının belirtildiği böyle bir ayetin erkeği de içermesinin nedeni mefsededir veya zarardır. Bir erkeği geri döndürmedeki kötülük bu tür senaryolarda bir kadının ki gibidir. Dininde fitneye düşmesi bir erkek ve bir kadın için benzerdir, dediler.

Ebu Cafer ibn El Has'tan bahsettikten sonra ne söylediğini aktarmayı unuttum, o şöyle dedi, bir İmamın bir Müslümanı bir Kafire geri döndürmesini içeren bir maddeyi kabul etmesi caiz değildir. Çünkü alimler arasında ki görüşe göre bir Müslümanın şirk topraklarında ikamet etmesi caiz değildir. O halde bir Müslümanı nasıl olur da şirk topraklarına geri dönderebilirsiniz, dedi. Sulhul Hudeybiye'den sonra, ***"... onları Kafirlere geri döndürmeyin..."*** ayetinin indirilmesinden sonra kadınları geri döndürmemek konusu netleşti ayrıca bazıları ayetin manasının erkekleri de içerdiğini söylediler. İlgili daha çok ayetler indirildi;

"Müşriklerden kendileri ile antlaşma imzaladıklarınıza, Allah'tan ve Rasulünden kesin bir uyarıdır. Bundan böyle yeryüzünde dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz."

Tevbe Suresi 1-2 Ayet, ayrıca aynı Surenin şu ayeti,

"Mescidi Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız

dışında, müşriklerin Allah katında ve Rasulünün yanında nasıl bir ahdleri olabilir..."

Onlar bu ayetlerin Mescidi Haram yakınında yapılan dışında müşriklerle yapılan her anlaşmayı iptal ettiğini söylediler. Sonrasında meseleyi dahada açık hale getiren daha çok ayet indirildi;

"Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesin. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını serbest bırakın..."(Tevbe: 5)

Sonra;

"Kendilerine kitap verilenlerden; Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Rasulünün Haram kıldığını Haram tanımayan ve hakk dini din edinmeyenlerle onlar küçük düşürülüp kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe: 29)

İbn Hazm ve diğerleri bu ayetlerin her anlaşma ve her maddeyi geçersiz kıldığını söyledi. Bu ayetler indirildikten sonra maddeler içinde izin verilen tek münasebet İslamı benimsemek, kitap ehlinden cizye talep etmek veya onlarla savaşmaktır. Şimdi konumuz bu antlaşmayı, bu kıssayı, bu olayı, bu hadisi, Sulhul Hudeybiye'nin maddelerini dinin prensiplerinden, dinin asıllarından taviz vermek için kullananları iddialarını çürütmek üzerine odaklanmıştır. Ki onlar seçimlerde oy vermek için, demokrasi için, dinlerarası inanç için, Kafirlere *vela* veya dostluk göstermek, ittifak kurmak için, Kafirlere teslimiyet için, Allah'ın Şeriatını değiştirmek için, Şeriatı azar azar, yavaş yavaş ikame etmek için ve Müslümanları aşağılayan anlaşmaları yapmak için maslahat iddiasında bulunarak bu anlaşmayı kullanırlar. Dinin prensiplerinden ne zaman bir taviz verme durumu söz konusu olsa bu anlaşmayı öne sürerler.

Müslümanları Kafirlere teslim etmek gibi daha özel bir konuya sürüklendik. Çünkü anlaşmanın maddeleri içinde onların kullandıkları maddelerden biridir, Müslümanları Kafirlere teslim etmek konusu aslında burada ana odağımız değildir yoksa bu konuda söylenecek daha çok şey vardır. Böylelikle şimdiye kadar anlaşmada Ebu Cendel ve durumu onun gibi olanların geri döndürülmesi konusuna ikişkin iki genel görüş olduğundan bahsettim, birincisi bu durumun Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem has olduğudur, onun dışında kimse böyle bir şey yapamaz ve alimler bu konuyu farklı bakış açılarından ele aldılar. Bahsettiğimiz hadiste kullanılan terimler ve ayrıntılar kuvvetle bu görüşü destekliyor. (yani Allah'ın emri, Allah'ın vahyi olduğu görüşü). İkinci görüş bu maddenin iptal edildiğidir. Ve birçok alim birçok farklı açıdan bu görüşü desteklediler.

Şimdi adil olmak açısında onların (anlaşmayı maslahat adı altında kullananlar) ne kadar manipulatif olduklarını gösteren üçüncü bir görüşten bahsetmek istiyorum. Hatta onlar bu bahsedeceğim zayıf ve yanlış görüşü gerektiği gibi uygulamıyorlar. Size nasıl kötüye kullanıldığını göstermek istiyorum. Ve bu anlaşmanın ilgili maddelerini kullanırken onların nasıl sahtekar olduğunu size göstermek istiyorum. Fıkıh derslerinde alimlerin daima ihtilaf ettiklerini gördük. Tek bir mesele açıktı o da alimlerde her zaman ihtilaf bulabileceğiniz açık kanıtların olmasıydı. Ve delilin belirleyici faktör olduğunda hem fikirdik. Bir meselede sadece birden çok görüş olması sizin istediğinizi seçip alabileceğiniz demek değildir. Fıkıh meselelerinde tüm alimlerin tek bir fikirde olduğu durumlar çok nadirdir. İbn Hazm ve İbn Abdil Berr ve diğerleri şöyle dediler;

Burada kişinin kendisine kolay olana ve arzusuna uygun olana dayalı seçim yapamayacağına dair bir icma vardır. Kişinin arzusuna dayanarak seçim yapması veya kendisi için kolay olanı seçmesi veya diğerlerini memnun eden seçim yapması Allah'ın diniyle oynamasıdır. Böyle yapan kişi eninde sonunda kötülüğü biriktirecek ve arzularının

kölesi haline gelecektir. Nitekim Tağutların alimleri ve hasta kalpli insanlar fetvalardan kendi kalplerinde bulunan hastalıklara uygun olanları veya Tağutlarını memnun edenleri seçerler delil ile desteklenenleri seçmezler. Bazı alimler arzularına uygun olanı seçen bir kişiyi zındık diğerleri fasık olarak adlandırdılar. Ahmak insan, dini amellerini dünyasına karşılık yapan insandır. Yok olacak bir dünya için dinini kaybeder. Kaçıkların kaçığı kişi yani sırf dünya için çalışan en azından bir şey elde etti o da dünyadır ve dünya yok olacaktır ve o da bundan pişmanlık duyacaktır. Allah'ın huzuruna çıkartıldığında ciddi pişmanlık duyacaktır. Ondan daha ahmağı dinini veya dini amellerini bir Tağut gibi başkasının dünyası için satan kişidir, Tağutların saraylarında bulunan alimler gibi.

Nitekim onlar bir bir buçuk dakikalık bir video çekerler ve gevşek gevşek Müslümanları diğer ülkelere göndermekte sorun olmadığını söylerler ve Tağutlarının yaptıklarını meşru kılmak için Ebu Cendel ve Ebu Basir'i örnek gösterirler. Oysa onların bu iddiası öyle basit bir şey değildir. Onlar bunu Müslümanları, Kafir bir yargıç tarafından yargılanmak üzere, böylece dinlerinde fitne ve işkenceye düşmek üzere Kafirlere teslim etmeyi maruz göstermek için kullanırlar. Ve bu yönde verdikleri bir fetva ve bu tarz ettikleri sözler için gerekçe olarak kullanırlar. Oysa İbn Abdil Berr'in *Temhiyd*'de açıkladığı derslerimizde ve istiğfar serimizde gördüğümüz gibi böyleleri Allah'ın öfke ve gazabı ile Kıyamet Gününde Allah ile karşılaşmasına neden olacaktır. Tağutlar, Müslümanları dinlerinde fitneye uğramaları için Çin hükümetine göndermesini destekleyen bu tarz sözlere ihtiyaç duymaktadır.

Alimler, konumuzla ilgili yanlış olan ve en zayıf olan görüşte bile Müslümanları geri döndürmeye cevaz vermenin onların istediği gibi veya onların tasvir ettiği gibi gevşek bir durum olmadığından bahsederler ve vurgularlar. Ümmeti aldatmadan önce alimlerin kitaplarına bakın. Bu yanlış ve zayıf olan görüşte bile birçok açıklama ve şart

söz konusudur. Size onlardan bir örnek vereyim;

Alimler teslim ve red arasındaki farklılıktan bahsettiler. *Redd*, reddetmek, birini geri çevirmektir. Teslim de iade etmek, geri çevirmektir redde benzer. Ancak teslim teslim etmektir. İkisi iki farklı şeydir. *Talibi* eserinde dedi geri göndermek, kabul etmemek olan redd/reddetmek, onları Kafirlere teslim etmek, boyun eğdirmek olan teslimden farklıdır.

Eş Şafi dedi Sulhul Hudeybiye bağlamında redd, kişinin diğerleri gibi korunmayacağı demektir, onu teslim edeceğiz demek değildir. Yani umre yapmaya giden Uygurları yakalayacak, tutuklayacak ve Çin hükümetine armağan edeceksiniz demek değildir. Veya Mağrip'te kendini tüm dinlerin Emirül Mümini diye adlandıran Tağutun yaptığını yapacaksanız demek değildir. Ki o da aynısını yaptı. Ve kendisine müctehid halife diye referansta bulundukları onursuz aşağılık Tağutun Afife Sıddiki'ye yaptığını yapacaksınız demek değildir. Nitekim Müslümanları Çin hükümetine iade etmek içi de bu bahaneyi kullanırlar.

Veya Ahmed Ömer Ebu Ali'nin durumunu ele alın ki o bir Amerikan hapishanesinde unutulmuş ve görmezden gelinen bir mahkumdur. Allah onun esaretini çözsün. O, üniversite eğitimi almak için Medine'ye gitti. Orada eğitim almak için gittiği zaman oradaki valilik ve Medine Üniversitesi yönetimi yaşanan siyasi meseleler yüzünden baskı ve inceleme altındaydı. Onlarda ABD'ye olan sadakatlarını ve onlarla birlikte olduklarını ve onların karşı olduğu şeye karşı olduklarını göstermek için bir kurban olarak ABD'ye verilmek üzere bu genç çocuğu seçtiler. Medine Üniversitesinin aşırılık yanlısı ve radikalleri artık almayacağını göstermek istediler. Bu amaçla onu, Medine Üniversitesi kampüsünden aldılar ve şimdi o Amerikan hapishanesinde ömür boyu hapis yatmaktadır. Ona Biladi Harameyn'de işkence yaptılar ve baskı ve işkence altında ondan itiraf kaydı aldılar. Ve onu itiraflarıyla birlikte ödül olarak! ABD'ye

teslim ettiler. Ve o şimdi buna dayalı ömür boyu hapis yatmaktadır. Onun bazı aile üyeleri uzun yıllar önce benimle konuşmuştu genç herhangi bir komplo veya plan için değil sadece dininin tevhidini öğrenip bir tebliğci olmak için oraya gitmişti. Nitekim alimler birini reddetme, kabul etmeme ile birini yakalıp, tutuklayıp, zincirleyip Kafire hediye etmek arasındaki farkı tartıştı. Birde buna ona tuzak kurulması ve işkence yapılmasının eklenmesi durumunu hayal edin.

Redd, Halifenin, İmam'ın, Müslümanların ülkesine gelen birinin geri çevrilmesi, ülkeye girişine izin verilmemesi, oturma izni verilmemesidir. *Teslim* ise onu almak, zincirlemek ve Kafire sunmaktır, işte burada sizin esirinizi yakaladık, bir hapse attık gelin alın, demektir.

El Maverdi bir başka şart ilave etti ve böyle bir durumda bir Müslümanın aleyhine bir Kafire yardım edemezsiniz, dedi. Yani, Kafirin bir Müslümanı yakalayamadığı bir durum demektir. Kafirler bir Müslümanı yakalayamadı ise ve o Müslümanı geri çevirmeniz durumunda Kafirlerin eline geçmeyecekse o Müslümanı geri çevirebilirsiniz. Müslümanlar bir Müslümanı yakalamak için Kafirlere yardım edemez ve onu Kafirlere teslim edemezler.

Erhabil Kebiyr'de denildi, bir Müslümanı tutuklamak konusunda lider, Kafire yardım edemez. Şeyh Zekeriye El Ensari bir başka şart ilave etti ve istenen kişiye geri dönmemesi ve kaçabilecek durumdaysa kaçması tavsiye edilir, dedi. Eş Şafi El Umm'da dedi böyle bir kişiye kaçması tavsiye edilmelidir,

"...Muhakkak ki Allah'ın arzı geniştir..."

İbn Kudame *El Mugni*'de dedi, imam böyle bir kişiyi Kafire gitmeye zorlayamaz. Ve gizlice ona kaçmayı emredebilir hatta kendisini yakalamak için gelenlerle savaşmasını emredebilir. *Haşiyetil Kadiyni* de denildi, bir kişi fitneden kork-

arsa ve onlar (Kafirler) o kişiyi yakalamak için geliyorsa o kişi kaçmalıdır. Bazı alimlerin eklediği bir başka şart. *Muhalla*'da, *Fethil Kadir*'de, *Bidatil Müctehid*'de, *Ahkamil Sultaniyye*'de yer alır oda şudur, bir Kafirin bir Müslümanı yargılaması caiz değildir. Bu nedenle Kafir bir yargıç tarafından veya Kafirlerin hukukuna göre yargılanacağı bilinen kişileri teslim etmek veya geri çevirmek caiz değildir.

Bazı alimlerin bahsettiği bir başka şart şudur. Bir Müslüman kendisini savunacak bir aile veya kabileye sahip olduğu yer dışında geri gönderilemez. Ebu Cendel örneğin, kendisine zarar verilmeyeceği garantisi verilinceye kadar babasının yanına döndürülmedi. O yüzden iade edilecek kişinin gideceği yerin statüsünü, kişiye nasıl davranılacağını bilmeniz gereklidir dediler.

Genel olarak konuşacak olursak bir evlat genel meselelerde bir hata yaparsa babası tarafından cezalandırılabilir. Ancak babası oğlunu ne kadar sert cezalandırırsa cezalandırsın fark etmez o oğlunu sevgisinden cezalandırır ve sınırlarını bilir. Oğlunu şiddetli cezalandırabilir ancak aynı zamanda onun hayatını koruyacaktır. Bu yüzden Şafi bundan bahsetti ve İslam'ı yeni seçen birine karşı ailesinin, ebeveynlerinin koruyucu tavır takındıklarını söyledi. Onun güvenliği konusunda endişe ederler, onun başına bir zarar gelmesine karşı onu korurlar. Ona dayanamayacağı derece bir şiddet veya işkence uygulamazlar. Sadece eski dinini terk ettiği için ona karşı sert olurlar, dedi.

Beyhaki çeşitli seviyelerde işkenceye uğrayan, aç bırakılan ve öldürülenler bir ailesi ve bir kabilesi olmayanlardı, dedi. Dolayısıyla eğer geri gönderilirlerse orada bir aile ve kabileleri olacaktır ve ikrah altında caiz olduğu üzere Müslümanlıklarını saklayabileceklerdir. Sonra onların yaşadıkları sıkıntılar geçecektir. *Fethil Kadir*'de belirtildi onları zincirlemek, onlara hakaret etmek genellikle aileleri ve kabilelerinin izin verdiği ölçülerle sınırlı kalmıştır. Nitekim onlara işkence yapanlar bizzat kendi kabileleriydi. Onlara işkence

yaptılar ve İslam'dan dönmeye zorladılar bununla birlikte aynı zamanda onlar onların akrabasıydı ve kendi sınırlarını biliyorlardı. Kısaca kendisini koruyacak bir ailesi, kabilesi olmayan bir yere bir Müslümanı geri gönderemezsiniz.

Bu aynı kıssa içinde bu meseleyi destekleyen gözden kaçan bir ayrıntı vardır. Ebu Cendel eli ayağılı prangalı olduğu halde sendeler bir halde Peygambere geldiğinde dediğimiz gibi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, babasından onu Medine'de tutmasını istedi ancak Ebu Cendel'in babası Suheyl onu yanında tutmana asla izin vermeyeceğim dedi. Bunun üzerine Mikraz araya girdi ve Arabça *"hel leke ecaznehu leke"* dedi İngilizce şöyle çevirirler eğer durum buysa onu tutmanıza izin verelim dedi, yani Ebu Cendel babasıyla döndü ve kıssanın sonu budur. Ancak bu doğru değildir işte bu yüzden Arabça öğrenmemiz gerekiyor, Mikraz'ın Arabça sözünün aslında ne anlama geldiğini size kendi sözlerimle söyleyeceğim:

"Babası ile birlikte dönmesi durumunda ona hiçbir işkence yapılmayacak hiçbir zarar verilmeyecektir" demektir. Nitekim en zayıf görüşe göre alimler geri döndürülecek kişinin gönderildiği yerde kendisini koruyacak bir aile ferdi, kabilesi olması gerektiğini şart koştular. Ve Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem, ta ki Mikraz'ın bu sözlerle ona herhangi bir zarar gelmeyeceğini söyleyinceye kadar Ebu Cendel'in geri gönderilmesini kabul etmediğini söylediler. Ben meselenin onların tasvir etmek istediği gibi gevşek bir mesele olmadığını göstermek için konu hakkında en zayıf görüş olduğuna inandığım bir görüşe ilişkin bazı alimlerin getirdikleri bazı şartları bir örnek olarak size göstermek istedim. Ki onlar bu durumu reddedip teslim edebileceğiniz, tuzağa düşürüp, işkence yapabileceğiniz ucu açık bir meseleymiş gibi göstererek Müslümanları aptal yerine koyuyorlar.

Meseleye ilişkin bu maddenin iptal edildiği görüşü güçlüdür. Daha önce bahsettiğim bunun sadece Peyg-

ambere sallallahu aleyhi ve sellem has bir durum olduğu görüşü daha güçlüdür. Çünkü incelediğimiz ilgili hadiste kullanılan terimler bunu desteklemektedir.

Birçok insan Sulhul Hudeybiye'nin arkasında yatan hikmetin ne olduğunu sorar ve bunun üzerinde durur. Akşam namazının 3 rekat ve Sabah namazının 2 rekat olması arkasındaki hikmeti anlayan varsa bunu bize açıklayabilir.

"Allah yaptığından sorgulanmaz"

Sorgulanacak olanlar bizleriz. Bazen hikmet açıktır ve aşikardır bazen de değildir. Ancak size bir çok şeyi açıklayacak temel bir ders anlatacağım. Bildiğimiz bu hayat bir imtihandır. Sizin itaat edip etmeyeceğinizi görmek için bir imtihandır ve buna bağlı olarak sahabelerde bundan istisna değildi. Vurguladığım gibi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem izzet üzerine bir nesil yetiştirdi, meseleyi kısa, basit ve anlaşılır tutmak için bir ayrıntıya değinmedim. Ancak sahabeler Allah uğruna canlarını feda etmeye hevesliydiler ve bunu yapmak için sabırsızlanıyorlardı. Ömer, Ebu Cendel'i savunmak için kuvvet kullanmaya hevesliydi. Antlaşmayı reddetmeye hevesliydi. Ayrıca sahabeler Kureyş'in sahasında bulunduklarında neredeyse hiç silahları yoktu. Sayıları azdı, buna karşın Allah uğruna, Rasulunü ve tevhidi onurlandırmak uğruna canlarını feda etmeye gayretli ve istekliydiler. Zaten onlardan başka ne bekleyebilirsiniz? Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yetiştirdiği asil adamlar.

Örneğin mütavazi yumuşak tonlu Ebu Bekir Es Sıddık, Urve ibn Mes'ud, Peygambere "Etrafında onurlu bir insan göremiyorum, burada çeşitli kabilelerden bir grup insan görüyorum işler kızıştığında seni tek başına bırakıp gideceklerdir" dediğinde o yumuşak mizaçlı Ebu Bekir Es Sıddık içinde "Ona sen bizim kaçacağımızı ve Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem tek başına bırakacağımızı mı söyledin! git Lat'ın memelerini em" sözü geçen ağır bir söz söyledi.

Yani ona hakaret etti. Sahabeler, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem savunmak için son derece gayretli ve istekliydiler.

Ve burada Allah'ın emri ve Rasulunün emri, onların maslahat olarak düşündükleri şeyin aksineydi. Bir imtihan söz konusuydu ve onlar işitip itaat etme hususunda imtihana tabi tutuldular. Ki onlar savaşmaya can atıyorlardı ve öylesine asildiler. Hayatlarını feda etmek istiyorlardı bunun üzerine imtihana tabi tutuldular ve onlara savaşmamaları, Ebu Cendel'i geri göndermeleri, *BismikeAllahumme* yazmaları emredildi ki sahabeler ta ki bu emirlerin Allah'tan ve Elçisinden gelen kesin emirler olduğunu fark edene kadar tüm bunlara karşıydılar. Nitekim sonra tamemen itaat ettiler ve teslim oldular/boyun eğdiler.

Günümüzde Ümmet ise Müslümanların onurunu ve aşağılanmasını normalleştirenler tarafından yetiştirildi. Ki onlar savaşmadıklarına sevinirler ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından yetiştirilen sahabeler böyle değillerdi. Onların savaşma arzusu vardı ancak bunun aksi yönünde imtihan edildiler ve bu, bu kıssadan alınacak büyük bir derstir.

Ve sonra onların Sulhul Hudeybiye'yi resmetmeye çalıştığının aksine bizzat Sulhul Hudeybiye'nin kendisi Kur'an ve Sünnete karşı olduğunda, Allah'ın dininin asıllarından taviz vermek söz konusu olduğunda maslahat prensibinin kökünden sökülmesidir. Şöyle ki sahabeler savaşmaya istekliydiler sahabelerin maslahatı, içtihadı Ebu Cendel'i geri döndürmemekti. *BismikeAllahumme* yazmamaktı, Rasulullah yazmaktı kuvvet kullanarak umre yapmaktı. Ancak Allah ve Rasulünden gelen emirler sahabelerin maslahat olarak düşündüklerinin, içtihadlarının aksineydi. Nitekim Rasulullah'ın;

"inniy leRasulullah, lestü asiyehu".

Muhakkak ki ben Allah'ın Elçisiyim ve Ona isyan etmeyeceğim" sözünde size neyi bir maslahat olarak algıladığınıza bakmaksızın, içtihadınıza bakmaksızın, zekanız size ne söylerse söylesin Kur'an ve Sünnet doğrultusunda hareket etmeniz için bir ders vardır. Maslahat Kur'an ve Sünnettekilerdir. Biz kendi arzularımız veya heveslerimizin aksine de olsa ilahi metne (Kur'an ve Sünnet) tabi oluruz sonuç ne olursa olsun fark etmez. Çünkü bu onlar için öncesi için değil sonrası içinde bir imtihandı bir testti. Onlar Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem emirlerine itaat ettikten sonra, kendilerinin maslahat olduğunu düşündüklerinin, arzu ettiklerinin aksine olan imtihanı geçtikten sonra Allah onları rahatlatan, onlara güven veren ve kalplerini güçlendiren ayetlerini indirdi,

"Muhakkak ki sana apaçık bir fetih verdik."

Bu ayet sahabeler imtihanı geçtikten sonra indirildi. Çünkü bu bir imtihandı ve Allah buyurdu;

"Öyle ki Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola iletsin. Ve Allah sana büyük bir zaferle yardım etsin. O, imanlarının üstüne imanlarını arttırmak için müminlerin kalbine sekineti indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah'a aittir. Allah herşeyi en ince ayrıntısına kadar bilir hüküm ve hikmet sahibidir."

Testi geçtikten sonra, maslahat olarak düşündüğünüz şeylerin aksine hareket ettikten ve vahye teslim olduktan sonra Allah sekinesini (tesbit-sabit kılmak) indirdi. Allah kalplerimizin güçlendirilmesine temin edici olarak gönderdi. Nitekim günümüzde eğer siz maslahat olarak bir şey algılıyor ve Kur'an ve Sünnet başka bir şeye işaret ediyorsa maslahat Kur'an ve Sünnetin işaret ettiğidir. Hakikat yolu belki zorluklarla dolu ve sizin maslahat olarak algıladığınız, maslahat sandığınız şey size kolay geliyor olabilir. Hangisini seçersiniz? Tüm Maslahat, Kur'an ve Sünnete tabii olmak-

tır, ne kadar zor olduğunu düşünürsen düşün fark etmez. Sulhul Hudeybiye'den alınacak dersler ve Sulhul Hudeybiye'nin verdiği mesaj *Fethil Bari*'de bahsedildi, Zuhri aktardı ve dedi "Ebu Cendel'in babasına iade edilmemesi gerektiğini söyleyenler daha sonra Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem itaatin kendilerinin kerih olarak düşündükleri şeyden daha iyi olduğunu anladılar."

Sulhul Hudeybiye'nin verdiği ders ve mesaj taviz veya ödün vermek değildir bilakis Allah'a ve Rasulüne körü körüne itaat etmektir. Kur'an ve Sünnete göre hareket etmeniz ve maslahat olarak zannettiğiniz şeyi reddetmeniz gerektiğini size öğreten bir ders vardır. Heva, heves ve arzularınızı, zekanızı ve her şeyi bir yana koyup, Allah'ın emrine tamamen itaat edip boyun eğme dersi vardır. Hatta bunu siz bir yıkım, bir felaket olarak algılıyor olsanız da fark etmez çünkü Allah ve Rasulüne tam itaatin tek yolu budur çünkü nihai akibet, güzel netice muttakiynlerindir. *Muttakiyn* olanlar kimlerdir? Kur'an ve Sünnete uyan, Kur'an ve Sünneti takip edenlerdir. Sulhul Hudeybiye'den neredeyse 30 yıl sonra -*Sahihi Buhari*'de yer alır;

Sehl ibn Huneyf, ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Sulhul Hudeybiye'ye katılanlardan biriydi. Ve ta ki bunun kesin bir emir olduğunu bilinceye kadar anlaşmanın maddelerini başlangıçta kabul etmekte tereddüt edenler arasındaydı. O sözleriyle, Sulhul Hudeybiye'nin ne olduğu hakkında en temel dersi verdi. O dedi, "Görüşlerinizi kınayın, benim ve sizin görüşünüzü kınayın, ben Ebu Cendel'in gününe bizzat gördüm"- yani Sulhul Hudeybiye'yi kast ediyor- "Ben savaşma eğilimindeydim ve eğer Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem emrini reddedetmeye gücüm olsaydı o zaman reddederdim ve Kureyş ile savaşırdım ancak Allah ve Elçisi en iyiyi bilir." Ömer'in benzer bir açıklama yaptığı söylendi ve bunların da üzerinde *Sahihi Buhari*'de yer alır- Ez Zuhri dedi,

Ömer dedi "Birçok amel işledim." Ne için? sadaka vermek,

oruç tutmak, köle azat etmek gibi birçok ameller işlemesinin manası nedir? Onun o zaman Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem emrini kabul etme konusunda duyduğu tereddüt veya gecikmenin kefareti içindir. Nitekim o zaman sahabeler bu emrin kesin bir emir olduğunu fark ettikleri zaman işittiler ve itaat ettiler. Sehl ibn Huneyf ve Ömer El Faruk'un bize öğretmeye çalıştıkları ders Sulhul Hudeybiye'nin özüdür. Yani maslahat olarak düşündüğünüz veya sizin fayda olarak düşündüğünüze göre hareket etmeyin, her şeyi reddedin ve Kur'an ve Sünnetin söylediğine göre hareket edin.

Maslahatın tamamı, zaferin /kurtuluşun tamamı Kur'an ve Sünnetin emrettiğindedir. Velev ki o zaman siz bu durumu algılamasanız da böyledir. Size bu dersi kim veriyor, Sahabe (Allah hepsinden razı olsun) Kur'an ve Sünneti en iyi anlayan adamlar, Rasullerden sonra en temiz, en saf zihne sahip olanlar. Nitekim kim, Kur'an ve Sünnete karşı maslahat yaparsa o reddedilir. Allah'a karşı en sadık insan Rasulullah'tır. Öte yandan meseleleri analiz etmede hiç kimse sahabelerden daha akıllı değildir. Buna karşın onlar(sahabeler) iş Kur'an ve Sünnete geldiğinde görüşünüzü, arzularınızı, heva-heveslerinizi, düşüncenizi, zekanızı reddedin, diyor. Sahabeler bu sözlerini sadece Kur'an ve Sünnete dayanarak veya kendilerine öğretildiği için söylemiyor ayrıca bunu Sulhul Hudeybiye'de ilk elden edindikleri şahsi deneyimlerine dayanarak söylüyorlar. Zekanızın, aklınızın dini anlamak ve uygulamak ta kullanımı sınırlıdır o yüzden onu bozmayın kurcalamayın. Maslahat olduğunu iddia ederek Kur'an ve Sünnet karşısında akılının ve zihninin gelişi güzel dolaşmasına müsaade etmek *neüzübillah*, Allah'dan daha iyi biliyorsun demektir. Saf ve temiz bir akıl vahiyle çelişmez sadece kusurlu, lekeli akıl çelişir.

Örneğin maslahat ve akıl ikindi namazı neden 4 rekat, akşam namazı 3 rekat, neden fecirden öğleye kadar değilde fecirden akşama kadar oruç tutuyoruz meselesini açıklayamaz. Aynı yetersiz aciz akıllar maslahat olduğunu iddia

ettikleri bir şeyle Allah'ın dininin prensiplerine asla karşı koyamazlar. Az gelişmiş akıllar ve zihinler size abdest alan bir adamın, abdesti bozulduktan sonra tekrar abdest almasının ardındaki hikmeti veya maslahatı söyleyemez. Dolayısıyla bu tür akılların Allah'ın dininin esaslarına aykırı maslahata dayalı hükümleri vermek için bu akılları kullanmaları söz konusu değildir.

Ebu Cendel ve Ebu Basir ve benzerleri radiyallahu anhumun durumlarına daha sonra ne olduğuna bakalım. Kıssadan, başlangıçta Ebu Cendel'in geri çevrildiğini ve babası ile birlikte geri döndüğünü biliyoruz. Peygamber Medine'ye geri döndüğünde bu defa Ebu Basir adında yeni bir Müslüman Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem geldi ve Kureyş onu talep etti. Kısaca o Kureyş için talep ettikleri aranan bir kaçaktı. Bunun üzerine onun peşinden iki adamlarını gönderdiler ve Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem sözünü yerine getirmesini istediler ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun bir çıkış yolu bulacağını söyleyerek onu da geri çevirdi. İki adam Ebu Basir'i yanlarına aldılar ve Mekke'ye dönüş yolunda Zul Huleyfe denilen yerde dinlenmek ve bir şeyler yemek için mola verdiler. Ebu Basir o adamlardan birini kandırdı ve kılıcını kendisine vermesini sağladı ve o kılıçla o adamı öldürdü. Diğer adam korktu ve Medine'ye Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına kaçtı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem o adamın geldiğini görünce;

"Bu adamı bir şey korkutmuş gibi görünüyor"

dedi. Adam geldi ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu Basir yol arkadaşımı öldürdü ve neredeyse beni de öldürecekti, dedi. Ardından Ebu Basir geldi ve dedi Ey Allah'ın Elçisi, Allah'a yemin ederim Allah beni onlara iade etmekle senin sözünü/sorumluluğunu yerine getirtti ve Allah ayrıca beni onlardan kurtardı, dedi. Yani daha önce bahsettiğimiz Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vaat ettiği gibi oldu. Bunun üzerine Peygamber sallallahu aleyhi

ve sellem;

"O sadece yanında destekçileri olsaydı ne mükemmel bir savaş tutuşturucusu olabilirdi"

dedi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onu bağlamadı veya kelepçeleyip Kureyşe teslim etmedi veya onu bağlayıp Kureyşin onu gelip alması için bekletmedi. Ki Peygamber onu Ebu Cendel'e benzer koşullara sahip olduğu için Kureyş'e iade edebilirdi çünkü daha önce bahsettiğim zayıf görüşü benimseyen bazı alimlerin dediği gibi redd ve teslim arasında bir şart olarak sundukları duruma uyuyordu. Nitekim Ebu Basir, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem sözünü kendisini tekrar geri gönderebileceği olarak anladı ve deniz kenarına kaçtı. Ebu Basir, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem sözünü ayrıca yaptığı şeye yönelik Peygamberin bir cesaret veya teşviği olarakta anlamış olmalı. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yanlış olan bir şeyi reddetme meselesini asla geciktirmez, karşıtlığını deklare eder ve yanlış olduğunu söylerdi.

İbn Hacer dedi, Ebu Basir bu sözün kendisi ve Mekke'den kaçmak isteyenler için bir ipucu olduğunu anladı ve nitekim Mekke'den kaçanlar geldi ve ona katıldı. Suheyl'in oğlu Ebu Cendel serbest bırakıldı ve o da ayrıca gitti ve deniz kıyısında bulunan Ebu Basir'e katıldı. Onlar, Kureyş kervanlarının Biladi Şam yolu üzerinde bir alanı kendilerine üs olarak seçtiler. Nitekim yeni Müslüman olan ve İslam'a giren ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem katılmak isteyen herkes onların yanına gitti ve onların grubuna katıldı. Böylece küçük güçlü bir grup oluşturdular bazıları 40, bazıları 70 bazıları 300 kişi olduklarını söylediler. Sayıdan bağımsız kararlı bir grup oluşturdular, Biladi Şam'a gitmekte olan her Kureyş kervanını hedef aldılar, insanlarını öldürdüler ve mallarını aldılar.

Bu kıssayı kullanarak dinin esaslarından taviz veren birisi bunu anlatmak bir yana düşünmekten bile korkar. O yüzden

bu kıssayı kim kullanmak istiyorsa kıssanın tamamını kullanmalıdır. Onlar, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Basir'e söylediklerini Ebu Basir'i göz önüne alarak, bugün Ebu Basiri'in ayak izlerini izleyenlere mi söylüyorlar yoksa onları en aşağılayıcı terimlerle mi etiketliyorlar? Aslında günümüzün zındıkları o zaman yaşasaydı Ebu Basir ve kardeşlerine karşı Kureyş ile birlikte küresel savaşa katılırlar, onları bombalarlar, onları yakalarlar ve onları aşağılarlardı. Denildiği gibi Kur'an ve Sünneti izlemek zor olabilir ancak bu kurtuluştur, zaferdir, maslahattır, maslahat sizin kendi düşünceniz değildir.

Neticede Kureyş, Ebu Basir ve arkadaşlarının Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem geri dönmeleri için yalvaracak duruma geldi ve onlardan kim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına Medine'ye gidecek olursa can güvenliği içinde olacağına söz verdiler. Böylece Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onların yenilgi olarak algıladığı şeyin bir zafer olduğunu bildirdi çünkü Kureyşliler Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem Sulhul Hudeybiye'de esnetebilecekleri düşüncesiyle koydukları maddelerin iptalini istemelerine ve Ebu Basir ve arkadaşlarını Rasulululllah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına alması için yalvarmalarına neden oldu. Vaat edildiği gibi bir Müslüman olarak Mekke'den kaçan her şahıs Kureyş'ten güvende oldu çünkü bu Allah'ın bir vaadiydi. Onlar zararlardan kurtuldular, kaçtılar ve çıkış yolu ve kolaylık buldular ve bu da bir başka zafer oldu ve onların maslahat olarak düşündüğü şeyleri izlememelerinin, bilakis Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem işitip itaat etmelerinin bir sonucu oldu. Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem işitip, itaat etmenin zafer ve maslahatın kendisi olduğu ortaya çıktı. Oysa başlangıçta onlar bunun bir yenilgi olduğunu düşündüler ancak Allah'ın emirlerine uydular ve daha sonra bunun bir zafer olduğunu gördüler.

Bunun için Sulhul Hudeybiye bir izzet anlaşmasıdır, bir zafer anlaşmasıdır, İslam'ı ve Müslümanları kuvvetlendiren bir anlaşmadır. Nitekim Hudeybiye'ye 1400 kişi ge-

len Müslümanlar iki yıl sonra Mekke'nin fethine 10,000'i aşkın adamla geldiler. Bunun ardından Peygamber 20 seriye çıkarttı. Civardaki kralları ve devlet başkanlarını İslam'a çağıran mektuplar göndermeye başladı. Ardından Hayber'i fethetti, Müslümanlar El Habeş'ten dönmeye başladı ve Yemen gibi ülkeler Müslüman oldular. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şerefi ile Kada Umre'si gerçekleştirdi. İzzet ile yaptı. Rasulullah Sulhul Hudeybiye ile İslam'ı ve Müslümanları güçlendirdi, Kureyşin kılıçlarını İslam düşmanlarına karşı döndürdü, İslam'ı ve Müslümanları kalplerde ve fiiliyata güçlendirdi ve topraklarını genişletti.

Öte yandan bugün Sulhul Hudeybiye'yi istismar edenlerin yaptıkları anlaşmalar ise İslam'ı kalplerden söküyor ve Müslümanları zayıflatıyor.

Sözün özü Sulhul Hudeybiye budur, Allah'ın dininin asıllarında taviz verme şerefsizliği ve utancının üzerini örtmek için bir yaprak veya yama değildir. Bizim Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem izzetin lideridir, onu iletmesi için gönderildiği dinin prensiplerinden taviz veren biri gibi göstermeye çalışmayın! Bizim Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem cesurdu ve şerefliydi. Sulhul Hudeybiye dediğim gibi onların (mürcie, münafık, modernist ve zındıklar) düşünmekten bile korktukları şu sözlerdir;

"Ey insanlar bana düşüncenizi söyleyin bizi Kabe'den engellemek, alıkoymak isteyenlerin ailelerini ve zürriyetlerini yok etmemi bana tavsiye edermisiniz?"[Sahihi Buhari]

"Eğer hakkı kabul etmezseniz, Allah'ın adına bu davayı, Tevhid davasını savunmak için savaşacağım ta ki öldürülünceye kadar. Ve Allah bu meseleyi kesinlikle galip getirecektir."[Sahihi Buhari]

"Annene eyvahlar olsun, o sadece yanında destekçileri olsa idi ne mükemmel bir savaş tutuşturucusu olabilirdi" [Sahihi Buhari]

Allah'ın dininden taviz veren mürcie, münafık, modernist

ve zındıklardan Sulhul Hudeybiye ile ilgili hiç böyle sözler duydunuz mu?!

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hiçbir Sahabesini geri iade etmedi, bunun için Kureyş ile ittifak kurmadı veya kötü, aşağılık isimlerle onları adlandırmadı, *maazallah*. Oysa onun tek bir sözü Ebu Basir ve Ebu Cendel'i durdurabilirdi ancak demedi ve onlara durmalarını söylemedi. Bizim Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem izzet nesli yetiştirdi;

"İzzet-üstünlük-onur Allah'ındır ve Rasulünündür ve inananlarındır. Ancak münafıklar bilmiyorlar."

Bunu bilmeyenler kimler, münafıklar! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize Tevhidi öğretti ve biz Rasulu severiz. Tevhid Allah'ın kulu olmaktır. Ve bir kez Allah'ın kulu olursanız, Allah'ın kölesi olursanız başka hiçbir şeye veya kimseye kul/köle olmazsınız ve işte bu izzetin tanımıdır. Eğer izzeti hissetmiyorsanız imanınızı kontrol edin. Bir muvahhid bir Müslüman hapishane hücresinde iken izzetlidir, kırbaçların altında iken izzetlidir, kolaylık/rahatlık ve zorluk/sıkıntı anları yaşarken izzetlidir, yenilgi olarak algılanan her durumda da izzetlidir, bir muvahhidin kalbi daima izzetle çarpar, izzet kalbinde gerçek tevhidi taşıyan her kişi için sönmez bir aydınlıktır.

Mürcie ve zındıklar ve benzerlerinde bu dinin asıllarını satanlar, Ümmetin düşük/alçak statüsünü normalleştirenler, Allah düşmanlarını memnun etmek için dinin her prensibinden taviz verenler bu Ümmeti düşmanlarının önünde rükü ettirmek ve secde ettirmek isterler. Onlar nezdinde her şeyden taviz verilebilir ancak doğunun ve batının Tağutları veya onların isteklerini eleştirmeye taviz verilmez. Nitekim onlar Tağutlarının ve saray alimlerinin konuşmalarını delil olarak getirebilirler Peygamberin Siyerini değil. Mazlum Ümmetin uyutulmasını normalleştirmek isterler. Oysa biz en iyi Ümmetiz ve diğer tüm ümmetlerin sorumluluğunda lideriz. Bu yücelik dinidir, zafer dinidir ve şeref dinidir

hatta en aşağıların aşağısı olarak algılanan zamanlarda bile böyledir nitekim Allah buyurdu;

"Gevşeklik göstermeyin ve üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün olanlar sizlersiniz."

Bu ayet, sahabenin düşmanlarına karşı maruz kaldığı en zor zamanlarından birinin hemen ardından indirildi, Uhud savaşından sonra indirildi. En zor zamanlarda bile Allah sizin izzeti hissetmenizi istiyor, Uhud'da yaşananlardan sonra Allah siz üstün olanlarsınız diyor. Dolayısıyla Allah'ın ***"Feth el Mübiyn"*** Apaçık bir Fetih/Apaçık bir Zafer olarak adlandırdığı bir anlaşmayı Allah'ın dini üzerinde taviz vererek siyonist ve haçlıların stratejilerine teslim olmak için kullanmayın! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem için sahabenin kanları ve terleri ile sulanan topraklarda ve Allah'ın düşmanları ile ilişkileri normalleştirmek için kullanmayın! Apaçık bir Fetih/Zafer olarak adlandırılan bir anlaşmayı BM'ye teslimiyet ve boyun eğen anlaşmalarınızla kıyaslamayın! ***Fethül Mübiyn*** olarak isimlendiren bir anlaşmayı şerefli asil Ümmeti, düşmanlarının merhametine ve Tağutların kanunlarının merhametine maruz bırakmak için kullanmayın! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu Ümmeti, Ümmetin kadınları en mukaddes yerlerden birinin avlusunda domuzların torunları tarafından dövülsün ve bir biri ardına Tağutlara boyun eğsinler diye yetiştirmedi, ki;

"Yüreklerinde bir hastalık olanlar bir felakete uğramaktan korkuyoruz diyerek onların içinde koşturduklarını görürsün...",

Onların hepsi dizlerinin üstüne çökmüş halde ezilmiş ve aşağılanmış bir halde yalvarır yakarırlar ve kendilerine sunulan anlaşmaları imzalamalarını normalleştirirler.

Bizim ispatladığımız gibi bu yaptıklarınıza Sulhul Hudeybiye'yi delil getiremezsiniz. Siyer'de Hudeybiye sayfasını 4 yıl öncesine döndürün ve Beni Kaynuka gazvesine veya

2 sene ileriye Mute gazvesine çevirin ve istediğinizi seçin veya Mescidi Haram'dan gelerek İsra yolculuğuna çıktığı mukaddes yerde olabilecek bir ihlali bir kenara koyun! Ve Rasulullah'ın ne yaptığını görmek için Siyerden herhangi bir sayfa seçin ve yeryüzünde tek bir Müslüman kadın hakarete uğradığında Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ne yaptığını görün! Sidretil Münteha'ya yükseltildiği mukaddes bir yerin avlusunda bir kadına veya bir çocuğa veya bir erkeğe hakaret edildiğini gördüğünde ne yapacağını hayal edin! Sevgili muvahhid kardeşlerimiz bu konuda söylenecek daha çok şey var ancak şimdilik konuyu noktalayacağım, burada duracağım.

EŞLER(KARI-KOCA) ARASINDA SEVGİNİN ALENİYETE DÖKÜLMESİNİN HÜKMÜ

Bismillahir Rahmanir Rahiym

Soru:

Bir karı ve kocanın arasında olan sevgilerini aleniyete dökmeleri ve diğer insanların yanında (aile/çocuklar dahil)bir diğerine fiziksel olarak yakınlaşmaları caiz midir? Örneğin kollarını birbirine dolamaları, sarılmaları, el ele tutuşmaları, öpüşmeleri vb.

Cevap:

İlk dönem alimlerin görüşlerine dayanarak, bu soruya muhtemelen en iyi cevabı iki kategoriye ayırarak verebilirim. Her şeyden önce cinsellik öncesi veya ön sevişme olarak kabul edilen veya doğası gereği buna benzer bir sevgi gösterisi söz konusudur. Cinsel bir tabiatta sevgi gösterisi karı-kocanın yatak odalarına has ve özel/gizli olarak yapılması gereken meselelerdendir. Bu tarzda sevgi gösterisi özel veya gizli tutulmalıdır ve biz bu konuda İslami standartlara uyarız Batının veya Kafirlerin standartlarına uymayız. Birbirine dokunma, benzeri hareketler, öpüşme vs. gibi cinsel olarak müstehcen olan veya müstehcen olan her şey veya bu kategori altına düşen her şeyi kamu, aile, çocukların önünde veya yabancıların önünde aleniyete dökmek caiz değildir. Allah subhanehu ve teala çocukların ve kölelerin kendi evlerinde anne-babanın yatak odasına girerken izin istemelerini emretti böylece kendileri için uygun olmayan birşeyleri görmeyeceklerdir. Bu konuları onların önünde canlandırdığınızı hayal edin!

"Ey iman edenler! Elinizin altında bulunanlar(köle ve hizmetçiler-cariyeler) ve sizden olupta buluğ çağına ermemiş olanlar, yanınıza gelirken üç vakitte sizden izin alsınlar; sabah namazından önce, öğle sıcağında elbisenizi

çıkaracağınız vakit ve yatsı namazından sonra, bu üçü mahrem vakitlerdir. Bu vakitlerin dışında size ve onlara günah yoktur. Onlar etrafınızda dolanır/yanınıza girip çıkarlar. Allah, ayetleri size böyle açıklar. Allah Bilendir, Hüküm ve Hikmet sahibidir."(Nur 24: 58)

İbn Kudame (rahimehullahu teala) dedi, "İnsanların önünde/yanında karınızı öpmeyin, cinsel ilişkiye girmeyin." İbn Kudame'nin sözü her şeyi içerir. O özellikle öpüşmekten/öpmekten bahsetti ve elbette buna cinsel ilişki ve ön sevişme de dahildir. El Bahuti dedi, insanların önünde karısını öpmenin veya müstehcen bir şey yapmanın *zana'ah* olduğunu ve sevilmeyen bir şey olduğunu söyledi. *Zana'ah* rezil, küçümsenen demektir. Şeyh Muhammed ibn İbrahim kamu önünde kadınla(karısı) öpüşmenin caiz olmadığına dair bir fetva verdi.

Karı-koca eşlerle ilgili sadece mahrem meseleleri başkaları ile konuşmaktan caydırılıyorsa, herkesin önünde veya aleni bir şekilde müstehcen davranışlar yapmalarının durumunu hayal edin. *Müsned* Ahmed'de yer alan mahrem meseleleri başkalarının yanında konuşmaktan caydıran bir hadiste Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) eşler arasındaki mahrem meseleleri başkalarının yanında anlatmalarını cinsel eylemlerini aleni gerçekleştiren şeytanlarla kıyasladı. Bir de herkesin önünde cinsel ilişki kurmaları durumununda ne olacağını hayal edin!

Bu işleri aleni yapanlarda *Giyra*(koruyucu kıskançlık) nerdedir? Haya (utanma/alçakgönüllülük) nerdedir? Bu duruma şahit olanlarda insandır ve insanların arzuları vardır. Soruda bahsedilen meseleler [eşlerin birbirlerine sarılmaları, kollarını birbirine dolamaları, öpüşmeleri] veya ön sevişmeleri veya buna benzer doğada şeyler karı koca tamamen giyinik olsalar bile gereksiz dikkat çeker. Ve ayrıca *giyra* sahibi-yani kıskançlık sahibi olan bir adam niçin görenler üzerinde şehvet ve uyarılma etkisine yol açabilecek müstehcen davranışlarda bulunsun! Evet doğrudur o

senin karındır ve sende onun kocasısındır ve karın hicablı ve nikablıdır ve yaptığın müstehcen davranışlar ait olduğu yer olan yatak odasında kesinlikle Helaldir, ancak kamunun önünde Helal değildir.

İkinci tür sevgi gösterisi hiçbir şekilde cinsel olmayan masum bir sevgi gösterisidir. Bu sevgi türü bile başkaları için gösteri mahiyetinde olmamalıdır. Sosyal medyada yayınlamak için kendi kendilerine video çekmekte bu kategoridendir. Bu sevgi türünün caiz olanına caddeyi geçmek için karısının elini tutmayı veya tökezleyip düşmemesi için elini tutmayı veya karısının hicab ve nikabıyla dalga geçen veya ona zarar verebilecek canavar ve hayvan ruhlu insanlar arasında karısının elini tutmayı örnek verebiliriz. Nitekim elini tutan bir adam gördüklerinde, onu savunacak bir erkeğin olduğunu anlarlar. Veya kişinin evde, tıpkı çocuğunu öpüp kucakladığı masumiyetle karısını öpüp kucaklamasını örnek verebiliriz. Veya örneğin, bir babanın/kocanın bayram için onları kucaklaması ve tebrik etmesi veya bir iş veya seyahatten döndükten sonra çocuklarına sarılması ve öpmesi ve benzer doğada cinsel olmayacak tabiatta karısına/karılarına sarılması ve öpmesini örnek verebiliriz. Bunlar evde oluyor.

Hatta bu meseleleri alimler genel olarak "Örf" altında sınıflandırır. Şöyle derler, bu meseleler *Khavarim min el Muru'a*(yakışıksız/hoş olmayan uygulamalar) olmadığı veya hayayı ihlal etmediği müddetçe bunda bir sorun yoktur. Yakışıksız veya uygun olmayan veya hoş olmayan davranışlar İslam toplumunda uygun kabul edilen genel adetler olan "Örf'e göre değerlendirilirler. Biz; Kafirlerin, Modernistlerin ve benzerlerinin ve *giyra(kıskançlık)*ve *haya* (utanma)yoksunu insanların ve selef tarihini bilmeyenlerin standartlarına göre davranmayız. Burada ki örf erkek-kadın sahabelerin tarihini okuyan, onların kıskançlık ve hayalarını bilen topluluğun örfüdür.

En Nevevi rahimehullahu örneğin, bu mesele altında kişi-

nin bir karısı veya annesini kamu önünde öpmesinin *Khavarim min el Muru'a*(yakışıksız davranışlar/uygulamalar) olduğunu söyledi. Ancak sonra seleften bazıları aile üyeleri önünde kişinin bir karısını veya annesini öpmesi utanılacak bir şekilde olmadığı müddetçe sorun yoktur dedi. Yani evde, özel ortamda, aile üyeleri önünde ve masum bir öpücüğü kastediyorlar çünkü onlar annesi ve karısı dediler. Kişinin annesine yönelik öpücüğü masum bir türdür. Karısı için arabanın kapısını açması, karısının inip binmesine yardım etmesi gibi davranışlar aslında teşvik edilir çünkü *Sahihi Buhari*'de yer alan bir hadis vardır, buna göre Enes radiyallahu anhu dedi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem devenin yanına çömeldi ve dizlerine ayağı ile basmasına müsaade ederek Safiyye'yi deveye bindirdi. Ve sonra Safiyye, Rasulullah'ın arkasına oturdu. Hadis şöyledir *"Dizini yere koydu, Safiyye ayağı ile onun dizinin üzerine bastı ta ki deveye bindi."*

Sahihi Buhari'de yer alan bu Hadisi, Fıkıh derslerinde işledik. Farklı bir konu için ele aldık, başlangıçta bundan bahsetmedim çünkü bu dersle ilgili değildi. Buna göre İbn Abbas(radiyallahu anhuma) teyzesinin evinde geceledi. Teyzesi Meymune'ydi radiyallahu anha. Meymune radiyallahu anha Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem karısıydı. Hadisin bahsetmediğim başlangıç kısmında İbn Abbas dedi, ben yatağa enlemesine yattım ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve karısı Meymune radiyallahu anha uzunlamasına yattılar. En Nevevi rahimehullahu bu konuda yorum yaptı ve "Eşler arasında herhangi bir durum söz konusu olmadığı müddetçe bir karı-kocanın yetişkin-ergen bir çocukla aynı odada uyumasında bir sorun yoktur" dedi.

Bugün, halka açık öpüşmeye veya ondan daha büyük veya daha küçük meselelere izin verenler *Müsennef Hammad İbn Seleme*'de ve diğer referanslarda yer alan bir eser olduğu iddia edilen bir eseri(sahabe sözü) kullanıyorlar. Buna göre; İbn Ömer'in radiyallahu anhu bir cariyesinin olduğu, dayanamadığı ve onu boynundan öptüğü ve insanların

bunu gördü dediği iddia edilir. Her şeyden önce bu eser zayıftır ve bu eser hakkında bilinmesi gereken tek şey budur. Ancak alimler yinede bunu açıkladılar. Bu sözün sahih olduğunu varsaysak bile alimlerin buna yönelik birçok yanıtı vardır. Ve onlar arasında İbn Ömer'in kimsenin kendisini görmediğini düşündüğü ancak daha sonra insanların onu gördüğünün onun dikkatini çekmesi ihtimali de vardır.

Bir başka alim kesimi bu işi Kafirleri kızdırmak için yaptığını çünkü öptüğü kadının cariye olduğunu söyledi. Başka alimler bu işin İbn Ömer'in şahsi içtihadı -yani Şer'i delile dayanan görüş- olduğunu söyledi. Bazı alimler böylesi durumlarda cariyelere ilişkin hükmün özgür kadınlara ilişkin hükümden farklı olduğunu çünkü bu durumun kıyafet yönetmeliği gibi olduğunu özgür kadınlar ve cariyelerle ilgili İslam'da farklı kıyafet hükümleri olduğunu söylediler. Özgür kadının kıyafet hükmü ile cariyenin kıyafet hükmü İslam'da farklıdır. Hakkı arayan kimse açık ve belirgin olanı zayıf olan için terk etmez veya bir içtihad olarak en iyi olanı veya birçok yorumu kabul eden şeyi zayıf olan için terk etmez.

Ve tüm bu bahsettiğimi aklınızda tutmak zorundasınız bir Müslüman haya sahibidir, alçakgönüllüdür ve utangaçtır ve *giyra*(kıskanç) sahibidir. Bugün ve bu çağda bu gibi meselelerden bahsederken bunun vurgulanması gerekir. Zıttının değil, o yüzden bunu önemsizmiş gibi göstermeyin!

"İşlerde Haya onu süsler ve güzelleştirir."(Sünen İbn Ma'ce 4185)

"Haya ve utanma ve alçakgönüllülük imanın bir şubesidir."(Sahihi Müslim 35b)

Yazıktır ki, bazılarının standartları, hatta iltizam [dini olarak adanmış/dindar] görünümüne sahip olanlardan birkaçı bile Kafirlerin düşük standartlarından etkilenmiştir ve bunun nedeni onlar arasında uzun süreli yaşamalarıdır.

Ve hatta birçok Müslüman topluluğu da bu durumdan etkilenmiştir.

Bizim için standart olan şudur; biz selefin hayat hikayelerini anlatan kitapların kapağını açar, ilgili sayfaları çevririz ve onların-kadın erkek sahip olduğu şaşırtıcı *Haya ve Giyra* örneklerini okuruz, öğreniriz. Örnekler çoktur. Bunun için Fıkıh dersinden başka yere bakmayın, Fıkıh dersinde işlediğimiz bir hadise bakın, Ali radiyallahu anhu mezi ile ilgili bir Fıkıh sorusunu Peygambere(sallallahu aleyhi ve sellem) sormaya çekinen bir adam, öyle ki Din gereği bu sorunun cevabını bilmeli buna rağmen Rasulullah'a(sallallahu aleyhi ve sellem) bu soruyu sormaktan çok çekiniyor çünkü karısı, Rasulullah'ın(sallallahu aleyhi ve sellem) kızıdır ve bu sorusu bir şekilde cinsellikle ilgilidir. Ve bu yüzden bu soruyu sorması için El Mikdad'ı gönderdi. Bu seviyede bir hayaya sahip olan bir adam aleni cinsel veya buna yakın müstehcen bir şey yapabilir mi? Ve örnekler çoktur.

HER DİNİN AYIRT EDİCİ BİR ÖZELLİĞİ VARDIR VE İSLAM'IN AYIRT EDİCİ ÖZELLİĞİ HAYA'DIR.

Biyografi

Nasır Bin Hamad Bin Humayn El Fehd yakından uzağa Asai'dan dan Faraheed'de, Revakah'dan Uteybe'den onların ataları Rasulu(sallallahu aleyhi ve sellem) emziren Adnaan'dan Beni Sa'd Bin Bekr Bin Havazin kabilesine kadar uzanır. Annesi Nura El Ghazziy'dir annesinin soyu Ed Devasir kabilelerine uzanır.

Ailesinin ikametgahı El Suveyr'de El Zulfi köylerindendir ve babası Şeyh Hamad ibn Humayyin, Şeyh Allame Muhammed ibn İbrahim(rahimehullahu) ile çalışmak için Riyad'a taşındı ve ölene kadar yani yaklaşık 18 yıl onunla kaldı.

Doğumu ve Yetiştirilmesi

Hicri 1388 Şevval ayında Riyad'da doğdu ve orada büyüdü. Ortaöğrenimini tamamladıktan sonra, El Malik Sa'ud Üniversitesi'nde Mühendislik eğitimi almaya başladı ve olağanüstü bir öğrenciydi hatta en iyi öğrenciydi. Mühendislik eğitiminin üçüncü senesinde eğitimi bıraktı ve İmam Muhammed ibn Sa'ud İslam Üniversitesi'nde Şeriat Fakültesine geçiş yaptı. Ve 24 yaşında iken 3 ayda tüm Kur'anı ezberledi ve Mus'hafından ezberlediği ilk kağıda(-sayfaya) şunları yazmıştır:

"Tamamlandı- Allah'ın Lütüf ve İnayetiyle- onun yani Kur'an ezberinin tamamlanması Mustafa'nın(sallallahu aleyhi ve sellem) Hicretinden sonra 29/11/1412 Pazar günü Asr'dan(İkindi) sonra tek bir seferde sayfa sayfa ezberlendi ve tamamlandı. Ve ezbere başlangıç tarihi aynı yılın Ramazan ayıydı ve tüm hamdler övgüler Allah'adır onun Lütfu sayesinde salih ameller başarılmıştır."

Hocaları ve Eğitimi

Fakülte de bir grup hocadan eğitim aldı, aralarında en

popüler olanları:

Şeyh Abdul Aziz Bin Abdullah Er Racihi
Şeyh Abdul Aziz Bin Abdullah El Eş Şeyh
Şeyh Salih El Atram
Şeyh Abdullah Er Rukban
Şeyh Zeyyad Bin Fayyad(rahimehullahu)
Şeyh Ahmed Ma'bad
ve diğer birçokları.

1412 fakülteden icazet aldı ve sınıfından birinci mezun oldu. Şeriat Fakültesi ve sonra Usul Ed Din Fakültesinde okuması istendi, bunun üzerine Usul Ed Din: Akide ve Çağdaş Mezhepler Bölümü'nü seçti. Ayrıca Tayland'da ustaz(hoca-öğretmen-eğitmen) olarak atandı ve orada bir cehmi ile münazaraya girdi ve onu alt etti ve seyirciler onu alkışladı.

O zamanlar kitap biriktirmek, okumak ve araştırmak için çaba sarf etti ve okumayı çok severdi. Oğlu Mus'ab ibn Nasır El Fehd şöyle dedi,

"Onu evde ellerinde kitapsız bir saat bile görmedim. Araba ile giderken yanına bir kitap alırdı ve trafik ışıklarında okurdu ve günde 15 saat okuduğunu söylersem ona haksızlık etmiş olurdum."

Şeyh Nasır El Fehd Şeriat'ın birçok alanında üstün ve rakipsiz olduğunu kanıtladı: Akide ve onunla bağlantılı meselelerde, Hadis'te, Rical'de(güvenilir olmayan ravilerden güvenilir olanı belirleme ilmi), Tüm Düşünce Ekolleri ile Fıkıh'ta, Usul El Fıkıh'ta ve Faraiz(Miras)de.

Hüküm çıkarma ve kesin açıklamalar yapma konusunda istisnai bir yeteneğe sahiptir.

O ayrıca Tarih ve Nesep(Şecere-Soy) Alimidir ki Şeyh Velid El Sinani'ye bazı şecereler hakkında sorulduğunda ki o Şecere alanında rakipsiz bir uzmandır şöyle cevap verdi,

"As'adi'ye sorun, yani Şeyh Nasır El Fehd'e."

Oğlu dedi,

"İmam Üniversitesi(Muhammed ibn Sa'ud)nde bazı Akide profesörleri beni bilgilendirdi ve dediler: "Baban Master Derecesi eğitiminde benim yaşıtımtı ve o ezberleme açısından aramızdaki en akıllı kişiydi, çok çabuk ezberlerdi ve çok iyi anlardı ve onun sertliği dışında eleştirilecek bir yanı yoktu."

"Bana ulaştı ki Akide Bölümü'nde bir üstaz(öğretmen) öğrencilerine bir gün şöyle dedi: 'Bölümümüzde birçok yanlış kanıya sahip bir adam vardı ve Nasır El Fehd dışında kimse onun karşısına dikilemedi."

Yazıları

Birçok kitap ve makale yazdı, içlerinde şunlar vardı:

* Dilbilgisi ve Morfoloji'de Şeyhül İslam'ın Seçimleri ve Düşünceleri(basıldı)
* (Kitap) Muhaliflere İhbar- el İtisam(basıldı)
* Putları Kırma Zorunluluğu için Delil Tesis Etmek
* Amerikalılara Yardım Eden Birinin İnançsızlığına İlişkin Beyan Bölüm Bir: Afganistan'a Karşı Sefer
* Amerikalılara Yardım Eden Birinin İnançsızlığına İlişkin Beyan Bölüm İki: Irak'a Karşı Sefer
* Müslümanlar Aleyhine Barış Sürecinin Tehlikesi'nin Aydınlatılması
* Alkışlama Sorununun Tespiti
* Kitabı Tevhid Kontrolü İçin Hadis Kitaplarına İlişkin Uyarılar
* *Beyan-ı Mutakkafin*'in Batıl İçerdiği Şeylerin Açıklanmasında Sansür
* İbn Hazm ve Ez Zahiri'ye Göre Cerh ve Ta'dil
* Parfümler Temelinde Alkol Üzerine Hüküm
* Sahabelerin Kur'ana Müdahele Ettiği Yönünde Rafızi

Suçlamalarına Reddiye
* Bir Moderniste Bir Mektup
* Kur'an Okumanın(şarkı şeklinde) Hükmü Üzerine Bir Risale
* Şeyhül İslam İbn Teymiyye'nin Sözlerinden Alınan Mürcie'nin Kavram Yanılgılarına Reddiye Risalesi
* Mukim İmam'ın Arkasında Yolcunun Namazı Kısaltması Hakkında Bir Risalesi
* Rafızilere Karşı Sertliğin Meşruluğunun Açıklanması Risalesi
* Şeyh Muhammed ibn İbrahim El Eş Şeyh'in Hayat Hikayesi(basıldı)
* Mecmu El Fetava'yı Baskı ve Tipografik Hatalardan Koruma(basıldı)
* İslami Video ve İslami Alternatifler(basıldı)
* Hasan El Maliki'nin Şüphelerine Reddiye
* Diğer Kadınların Önünde Bir Kadının Giyinmesi
* El Karadavi'nin Yanlışlarının Bir Özeti
* El Asa'irah Kabilesinin Yerleşik Aileleri Ansiklopedisi(basıldı)
* Tedlis Hususunda İlk Dönem Alimlerin Yöntemi
* Duruşlar ile Haller (Çağdaş Mürcie'nin Et Tibyan Kitapları Hakkında Bazı Yorumlarına Reddiye)
* Kitle İmha Silahları Kullanımının Meşruluğu

Ve diğer birçokları.

Hapsedilmesi ve Davaları

1415 yılında tutuklandı ve El Ha'ir hapishanesine atıldı ve orada 3.5 yıl kaldıktan sonra 1418'de serbest bırakıldı. Serbest kaldıktan sonra Şeyh İnternette aktif oldu ancak zaman kısıtlaması nedeniyle daha sonra İnternetten uzak durdu. Kendisine gelen ziyaretçilerin sayısı giderek arttığından ve İnternete vakit ayıramadı ve Cumartesi ve Salı her hafta Akşam ve Yatsı namazı arasında evinde bir toplantı organize etti, bu toplantılar yeni hadisler ve bildiriler etrafında dönüyordu ki artık evinin tüm odaları insanlarla dolup taş-

maya başladı bu yüzden toplantının tam ortasında bir sıra koymak durumunda kalacaklardı.(Şeyh ile uyumlu)

Allah, Müslümanları Amerika'nın Afganistan'a açtığı savaşla test ettiğinde Şeyh müminleri kardeşlerini desteklemeye teşvik yönünde çabalar sarf etti ve onları Müslümanlara karşı Kafirlerle ittifak yapma konusunda uyardı ve Suud Tağutları tarafından aranmaya başlayana kadar bu konuda duruşunu değiştirmedi ve neticede 1424 yılında hapsedildi. O tarihten bu yana Şeyh tek kişilik bir hücrede kalmaktadır ve ailesini görmesi ve ailesi konuşmasına izin verilmemektedir.

Allah Lütfuyla, hücresinde ona fetih verdi ve onun ilim bolluğunu arttırdı. Örneğin o 'Yahya derlemesi' 9 Hadis Kitabını ezberlemeyi tamamladı ve birçok kitap ve dinsel metin ezberledi. Ayrıca *Mecmu El Fetava*'yı altı defa okudu ve 85 Risale yazdı. Dahası *Usul El Fıkh* ve Şeyhül İslam'ın *Usul El Tefsir*'ini 800'ün üzerinde dizeden oluşan bir şiir haline getirdi.

Geçtiğimiz günlerde hapisten çıkan bir kardeş şöyle dedi: "Gerçekten, bazı askerler "bu zavallı adamla ne işleri var – Şeyh Nasır'dan bahsediyor- o 4 saat uyur ve zamanının kalanını namaz kılarak ve okuyarak geçirir."

Hapishane Koşulları

Şeyh Nasır El Fehd, Suudi hükümeti tarafından tek kişilik hücreye atılmak, zihinsel ve fiziki işkence, diğer mahkumlardan izole edilmek ve kendisine ve kişiliğine yönelik aşağılamalar gibi ağır koşullara maruz bırakıldı. Altı Sahih Kitabı (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tırmızi vs) ezberleyen bir adam böyle bir muameleyi hak ediyor mu?!

Daha fazla bilgi almak için Şeyh Ahmed Musa Cibril'in Şeyh Nasır El Fehd'in Hapishane Koşulları videosuna bakın.(Shaykh Nasir al-Fahd's Prison Conditions - Advice-

ForParadise)

Alimlerin Ona Övgüleri

El Allame Hamud Bin Ukla Eş Şuayb(rahimehullahu) "Amerikalılara Yardım Eden Birinin İnançsızlığına İlişkin Beyan" kitabına yorumda bulunurken dedi;

"Ve Şeyh Nasır El Fehd Allah ona başarı versin, hakkın ve ehlinin galip gelmesinde batılın ve ehlinin def edilmesinde yer almış ve mübarek çabalar sarf etmiştir. Onlara karşı meşhur birçok kitap ve denemelerle karşı koydu. Allah'a duamız ona ecirler yazması ve onu hak yolda sabit kılmaya devam etmesidir.

Oğlu dedi,

"Bazı kardeşler beni bilgilendirdi ve dediler: "Ne zaman kardeşler bir yanlış anlaşılmaya yönelik yanıt vermesi için Şeyh Hamud Eş Şuayb'a geldiğinde Şeyh onlara 'Şeyh Nasır buna cevap vermemiş miydi?' diye cevap verirdi."

Şeyh El Muhaddis Süleyman ibn Nasır El Ulvan (aynı yerde) dedi:

"Allah, bu Şeyh'e güç kuvvet versin. Elleri ile yazdıkları ne kadar güzel şeylerdir! İlim Ehli ve hakkı arayanlardan güzel bir karşılamaya layıktır, güzel bir kabule takdiri şayandır. Fazlası bir yana bu kitap hidayet İmamları, İlim ve Takva ehlinin geçtiği yolda Akide ve Fıkhı gerçekleştiren bir kitaptır."

O ayrıca dedi;

"O ilim hafızlarının ustalarındandır ve birçok ilim dalında engin bir ilme sahiptir ve hapishane hücresinde ağır baskılara maruz kalmaktadır."

Şeyh El Muhaddis Abdullah Es Sa'd dedi;

Ve daha önce Şeyh Nasır El Fehd'in yazdığı diğer denemelere-makalelere baktım ve tamamını faydalı, Kur'an ve Sünnetin işaret ettiği şeyler üzerine sıkı sıkıya tesis edilmiş, Selefi Salihin Metodolojisine göre bir yol edinilmiş olduğunu gördüm, biz onu böyle görüyoruz ve onun gerçek faziletini ancak Allah bilir.

Yüce Allah, Şeyhi korusun, zalimlerin hapishanesi altındaki esaretini çözsün ve Müslümanları onun ilmiyle faydalandırmayı sürdürsün.

Tibyan Yayınları tarafından yapılan bir biyografiden derlendi ve oğlu Mus'ab İbn Nasır El Fehd'in kaleme aldığı bir biyografi (Facebook) linkinden edinilebilir.

İSTİĞFAR'IN SEBEPLERİ

GİRİŞ

BismillahirRahmanirRahiym (*Rahman* ve *Rahiym* olan Allah'ın adıyla)

Elhamdulillahi ve salatu ve selamu ala rasulillahi (Hamd Allah'a aittir, Rasulullah'a salat ve selam olsun)

Ebu Hureyre radiyallahu anhu otoritesi ile *Sahihi Buhari*'de sabittir, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Allah'a yemin olsun, ben günde yetmişten fazla Allah'tan af ve bağışlanma isterim ve tevbe ederim."[Buhari 6307]

Ve Müslim'de, El Agharr El Muzeni'den radiyallahu anhu aktarıldı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Ey insanlar, Allah'a tevbe edin ve O'ndan af ve bağışlanma isteyin. Muhakkak ben günde yüz defa O'na tevbe ederim."[Müslim

2702]

Et Tırmizi ve Ebu Davud aktardı, senedi sağlamdır, İbn Ömer radiyallahu anhuma dedi;

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir oturuşta, kalkmadan önce yüz defa şöyle derdi; *'Rabbiğ'fir liy ve tub aleyye inneke ente tevvaabul ğafuur'*

"Rabbim beni bağışla ve tevbemi kabul et, muhakkak ki Sen tevbeleri kabul edensin, çokça bağışlayansın."[Tırmizi 3434]

Ve bu konudaki ilahi metinsel deliller çoktur. O yaratılmışların en iyisi ve Peygamberlerin efendisiydi ve Allah onun gelmiş ve geçmiş tüm günahlarını affetti, buna rağmen istiğfarda kararlı ve daimi olması ve Ümmetine de istiğfar etmeyi emretmesi kulun istiğfara olan çaresiz ihtiyacını gösterir. Gerçekten istiğfar bir Müslümanın hakkında gaflette olmaması gereken, ihmal etmemesi gereken günlük rutinlerinden biridir ve gücü yettiği kadar istiğfarı arttırması ve istiğfarda kararlı olması ona düşendir. Çünkü istiğfar, Allah'ın izniyle kalp hastalıklarının, şehvet ve şüphe hastalıklarının en büyük ilaçları ve tedavileri arasındadır.

Ve avam tabakası-sıradan insanlar/halk- ve hatta Hayr Ehli'nin çoğu istiğfarı belirli günahlarla sınırlarlar, bunların dışındakilerle değil bunun nedeni bu diğer sebeplerin ciddiyetini küçük görmeleri değildir bilakis onların bundan bilgisiz olmaları veya o sebeplerin onlardan gizli kalmaları veya onlara karşı akılsız olmalarındandır. Ve bir insan hastalığı tam olarak teşhis edemezse uygun tedaviden faydalanamayacaktır belki de tedavisi o farkına varmadan onu öldürebilecektir. Bu nedenle *"İstiğfar'ın Sebepleri"* başlığıyla bu risaleyi yazdım. Böylece kul, İbadet ve Takva'da hangi seviyeye ulaşmış olursa olsun bunun bir öneminin olmadığını bilsin. Nitekim kişi her durumda, tüm hayatı boyunca istiğfara çaresizce ihtiyac duyacaktır. Allah'a duam bu çalışmayı Mübarek Vechi için samimi kılması ve Müslümanları

bundan faydalandırmasıdır.

Birinci İstiğfar Sebebi: *"El Kusuurul asliy lilbeşer"*- İnsanların Doğuştan Eksiklikleri, Kusurları

Gerçekten, mahlukatın Allah'ın Yüceliğine yakışan şekilde, O'nun övülmeye layık olduğu gibi övmesi veya O'na yakışır şekilde ibadet etmesi mümkün değildir. Ve hatta onlara bunu yapmaları(O'na hakk ettiği gibi ibadet etmeleri) kolaylaştırılmış olsa bile onlara bu imkanı lütfeden Allah'tır. Bununla birlikte kul, tüm hayatını Allah'a ibadete ve itaate adasa da Allah'ın hakkını yine de yerine getiremez. Buna karşı Allah, kulunun az miktarda da olsa amel yapmasından razıdır, kuluna toplam zamanının çoğunu oluşturmayacak şekilde kaldıramayacağı yük yüklemez. Nitekim Sahiheyn'de Ebu Hureyre radiyallahu anhu tarafından aktarıldı, Rasulullah sallallahu alehi ve sellem dedi;

"Hiç kimse yaptığı iyi amellerle Cennete giremeyecektir. Sahabe sordu 'Sen de mi Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem?' Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, 'Allah bana lütuf ve merhamet etmedikçe ben de.'"[Buhari 5673]

Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmamasına, kendi kendine yeter olmasına, kulların O'na çaresizce ihtiyacı olmasına rağmen kullarına en büyük cömertliği lütfetmiştir. Nitekim, Müslim'de Ebu Zerr radiyallahu anhu aktardı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Her kim bir amelle-iyilikle gelirse Allah subhanehu ve teala ona on mislini ve fazlasını verir. Her kim bir günah ile gelirse cezası aynıdır veya Ben onu affederim. Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım. O Bana bir arşın yaklaşırsa Ben ona bir kulaç yaklaşırım. O Bana yürüyerek gelirse Ben ona koşarak giderim. Kim Benimle şirk koşmadığı halde dünya dolusu günahlarla gelirse Ben onu mağfiretimle karşılarım"[Müslim 2687]

İbadet kulun hayatının genel ömür süresi içinde kısa bir zamanını alsa da ve kişinin ömür süresi dünyanın yaşı ile karşılaştırıldığında çok kısa olsa ve hatta tüm dünyanın ömrü ahiret yanında bir göz açıp kapatma mertebesinde de olsa Allah kullarına bu çok kısa zaman dilimi içinde yaptıkları bu basit iyi ameller nedeniyle hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir insan kalbinin asla kavrayamadığı eni gök ile yer arası kadar olan, ebedi girmek üzere Cenneti mükafat olarak veriyor. Öyle ki sahih olarak rivayet edildiğine göre Cennet ehlinin en aşağı derecesine sahip olanı bu dünya gibi 10 dünya ile ödüllendirilecektir. Burası bu meseleyi değerlendirme yeri değildir, amacımız sadece dikkat çekmektir.

Dolayısıyla kul, Allah'a ibadette layık olduğu şeye nispetle amellerinin eksikliğini, noksanlığını ve Allah'ın Kıyamet Gününde kendisine vereceği mükafata kıyasla eksikliğini anladığında istiğfara çaresizce ihtiyacı olduğunu anlayacaktır.

İkinci İstiğfar Sebebi: *"Et taksiyr fiy a'maal"* – Amellerde Eksiklikler

Allah, kullarına farzlar/vacibler, ibadet amelleri ve iyi bilinen sorumlulukları emretti ve tüm bunları ya yeteneksizlikten, ya ilim eksikliğinden veya yokluğundan veya aşırı ihmalden ve diğer nedenlerden dolayı Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı gibi yapan tek bir kişi bile yoktur. Bu yüzden, eksiklik veya kusur az olsun çok olsun fark etmez hiçbir amel kusurdan muaf değildir, nitekim amellerin yerine getirilmesi sırasında veya tamamlanmasından sonra *riya* ve *ucb* ile amellerin sevapları inkar edilemeyecek bir şekilde bozulabilir veya eksilebilir. Bunun için, amelleri yerine getirmekte eksiklikler ve kusurları gidermek için istiğfar etmek ibadet olarak yasa kılındı. Nitekim *Sahihi Müslim*'de Sevban radiyallahu anhu aktardı,

"*Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem namazı bitirdiğinde üç*

defa Allah'a istiğfar etti."[Müslim 591]

Ve Allah dedi;

"Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir." (Bakara: 199)

İbn Ömer radiyallahu anhuma otoritesi ile Sahiheyn'de aktarıldı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hac veya umreden döndüğünde şöyle derdi;

Ā'ibūn, tā'ibūn, 'ābidūn, sācidūna lirabbinā hāmidūn

"Biz tevbe ederek, itaat ederek, boyun eğerek, secde ederek, hamd ederek Rabbimize döndük"[Ebu Davud 2770]

Ve amellerden sonra istiğfar etme konusunda deliller çoktur. Dolayısıyla, amellerden sonra istiğfarı arttırmak Allah'ın izniyle o amellerde meydana gelen eksikliklerin ve noksanlıkların telafisidir.

Üçüncü İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Vucuudiyetiz Zaahire"*- Varoluşsal Günahlar

Bunlar iyi bilinir günahlardır. "Görünen Yasak Meselelerdir", zina, hırsızlık, faiz, başkalarının hakkını ihlal etmek ve yalan, gıybet, nemime, iftira, müstehcen sözler ve bunun dışında insanlar arasında yaygın olan dil hastalıklarıdır. Bu günahlar insanlar tarafından iyi bilinirler öyle ki insanların birçoğu istiğfarın diğer sebeplerinden gafil oldukları için istiğfar etmeyi bu günahlarla sınırlarlar. Nitekim, insanlar içinde kalpleri halen diri olanların bu günahları işledikten sonra istiğfar ederken, ihtiyaçları olduğu halde diğer sebepler yüzünden yapmaları gereken istiğfarı terk ettiklerini görürsün. Oysa onlar diğer sebepleri öğrenince, diğer sebe-

plerde daha çok istiğfara ihtiyaçları olabilir.

Dördüncü İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Ademiyye"* – Mevcut Olmayan Günahlar/İhmal Günahları

Burada mevcut olmayan veya ihmalden kastım Allah'ın emrettiklerini terktir. Örneğin, bir kul eliyle ve diliyle bir günah işler, onu fark eder ve Allah'ın izniyle bağışlanma diler. Ancak burada kişi, bedensel olarak uzuvlarının işlemediği, kendisine yazılan günahlardan çoğu zaman gafil olduğu günahlar söz konusudur ve bilakis bu günahı Allah'ın emrettiği şeyi terk etmesinden dolayıdır.

Ve bu günahların çoğunluğu anne-baba hakları, eşlerin, çocukların hakları, akraba ve komşu hakları, bir Müslümanın diğer Müslüman üzerindeki hakları gibi diğerlerinin hakları ile ilgilidir. Ve ayrıca iyiliği emretme ve kötülükten men etme ile ilgilidir. Bir Müslüman üzerinden iyiyi emretmediği ve gördüğü kötülükleri engellemediği halde uzun bir süre geçebilir. Aksine o Müslüman düzenli olarak birçok kötülük, ahlaksızlık gördüğü halde imkanı olmasına rağmen eliyle veya diliyle değiştirmiyor olabilir. Hatta o kötülüklere sürekli maruz kalmaktan onları kalbinde kınamadığı bir ölçüde onlara alışabilir ki bu imanın en zayıf noktasıdır.

(Ebu Sa'id dedi; "Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dediğini duydum "Sizden kim bir kötülük görürse eliyle değiştirsin, yapamazsa, diliyle değiştirsin, yapamazsa kalbiyle buğz etsin ve bu imanın en zayıfıdır."[En Ne'sa'i 5008])

Beşinci İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Baatiniye"*- İçsel/ Batını Günahlar

Bunlar kibir, ucb, kıskançlık, haset, nefret gibi olan ve bunun dışında olan kalp hastalıklarıdır. Ve bu hastalıklar dağlar kadar olana kadar büyüyebilir veya bir atom gibi küçülene kadar küçülebilir. Ve kalbin bu hastalıkların herhangi birin-

den tamamen arınmış olması nadirdir. Bu günahların tehlikesi şöyle gerçekleşir;

1. Bir çok insan hatta dindar insanlar bile bunlardan gafildir. Doğru görünen, Allah'ın Şeriatına itaat ederek istikamete yönelen, zahiri günahlarından Allah'tan korkan bir kul bulabilirsin fakat kalbinde bu hastalıklardan biri veya birden fazlasıyla sınanır.

2. Allah kişiyi onlardan tezkiye edene kadar bu hastalıklar kalpte daima mevcut olacaktır.

3. En Nu'man ibn Beşir radiyallahu anhu otoritesi ile Sahiheyn'de geldiği gibi vücudun tamamını etkilerler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Bedende bir et parçası vardır eğer sıhhatli sağlıklı olursa tüm beden iyi olur, eğer bozulursa tüm beden bozulur, dinle o da kalptir."

4. Bazı hastalıklar miktar olarak önemsizdir, çok azdır bununla birlikte sonuçları yıkıcıdır. Kibir örneğin, İbn Mes'ud radiyallahu anhu otoritesi ile *Sahihi Müslim*'de geldi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Kalbinde hardal tanesi ağırlığı kadar kibir olan Cennete giremeyecektir."[Müslim 91]

5. En tehlikeli sebep şudur: O kadar gizlidir ki çoğu zaman sahibi tarafından fark edilmez. Şüphesiz bu hastalığı başka birşeyle birleştirmeden sadece hardal tanesi boyutunda bile olsa kişi tarafından fark edilemeyecektir. Dolayısıyla "duygular ve çeşitli hisler" gibi konularla dolu bir kalpte bunlar nihayetinde bu hastalıkların gizlenmesine yol açacaktır. Ve kalp, hastalığın varlığına rağmen onu tespit edemeyecektir.

[Yazarın dip notu: Ve burada Ehl'i İlmin (ilim ehli) *El İsbaal'in*

Huyelaa'nın başka sebeplerle olabileceğinden bahsetmiş olması hatası bilinir. Ve bu meselede onların bu argümanı bu Huyelaa'nın birçok Musbilin'in aklından geçmediğidir ki bu yanlıştır. Bunun yapanın isbaal'i hissedebilmesi için kalbinde huyelaa bulması lazım değildir. Çünkü huyelaa tek bir seviye ile sınırlı değildir. Bilakis diğer hastalıklar gibi seviyeleri vardır. Ve Musbil'in/ isbaal yapanlara ilişkin ciddi tehdide rağmen isbaal yapması kişi böyle adlandırmasa da huyelaa'dır. Ve ben bu konuda Eş Şevkani'ye rahimehullahu cevap olarak bir risale yazmıştım, Allah yayınlanmasını kolaylaştırsın.]

El İsbaal: Bir erkeğin alt giysisini, gömleğini veya sarığını kibirli bir şekilde sürüklemesi.

Huyelaa: Kibir, gurur, kendini kandırmak

Musbil: İsbaal yapan kişi.

İsbaal yasağına ilişkin: İbn Ömer radiyallahu anhuma bildirdi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, *"Elbisesini, gömleğini, sarığını kibirle sürükleyene Kıyamet Gününde Allah bakmaz."[Ebu Davud ve En Nesa'i]*

El Buhari aktardı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi; *"İzar'dan (alt giysi) ayak bileklerin altında ne varsa ateştedir."[El Buhari 5787]*

Huzeyfe dedi; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem baldırımın veya (kendi baldırının) kasını tuttu ve şöyle dedi, *"İzar'ın durması gereken yer burasıdır. Israr edersen daha aşağıda olabilir ancak bileklere kadar gelmemeli."[Sahih hasen hadistir diyerek El Tırmızi bildirdi; Sünen Et Tırmizi 1783]*

Altıncı İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Hafiyye"*- Gizli Günahlar

Bunlar kulun farkında olmadan işlediği günahlardır. Bu

günahların örnekleri, Beşinci İstiğfar Sebeplerinden öncekiler ve uzuvlar tarafından işlenen günahlardır:

1. Gizli Şirk: Salih amellere eşlik eden hafif riyadır. Ve kul bunu bilmeden bol bol işleyebilir. Bu yüzden gizli olarak adlandırıldı. Dolayısıyla amellerde mevcut olursa riyadır ve sözlerde mevcut olursa sum'adır. Ve -tamamı zayıf olan- birçok hadiste kefaretinin şöyle demek olduğu belirtilmiştir:

"Allahumme inniy e'uzu bike en uşrike şey'en ena a'lem, ve estağ'firuke limaa laa a'lem"

Ya Allah bilerek bir şeyi şirk koşmaktan Sana sığınırım ve bilmeden şirk koşmaktan Senden af ve bağışlanma dilerim.

Ve delil Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem şu sözüdür, bilmeden şirk koşmaktan Senden af ve bağışlanma dilerim, kişinin farkında olmadan, bilmeden içine düşebileceğini gösterir.

2. Gizli Arzu: Şeddad ibn Evs radiyallahu anhu otoritesi ile mevkuf olarak geldi, merfu olarak aktarıldı ama sahih değildir.

"Ey Arabların kalanları sizin için en korktuğum şey riya (amellerde gösteriş) ve göze çarpmayan arzudur" Ve İlim Ehli "Gizli Arzu"yu – Liderlik Sevgisi olarak yorumladı. Şöhret, anılma sevgisi ve benzerleri de bu kategoridendir.

Ve bu iki mesele, "Gizli Şirk ve Gizli Arzu" ilim ve iyilikle ilişkili insanlarda çoktur. Nitekim seleften bazıları şöyle dediler, "Sıddıkların aklından en son geçen şey liderlik sevgisidir."

[Yazarın dip notu: Bu tehlikeli hastalığa ilişkin, yani "Gizli Arzu" önce kendime sonra dine davet eden kardeşlerime ve ilim talebelerine tavsiye olarak bir risale yazmıştım. Allah yayınlanmasını kolaylaştırsın.]

3. Ve bu zikredilenlerin en büyüğü ve en gizlisidir. Sahiheyn'de Ebu Hureyre radiyallahu anhu otoritesi ile geldiği üzere Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Bir kul tasdik etmediği veya anlamını anlamadığı bir söz söyler veya doğru mu yanlış mı olduğunu düşünmeksizin bir söz söyler o söz insanı doğu ile batı mesafeden öteye Cehenneme atılmasına neden olabilir."

Bir parça farklı sözlerle Buhari'de belirtildi;

"Allah'ın bir kulu söylediği sözün vehametini bilmeden Allah'ı kızdıran bir söz söyler ki o söz yüzünden Cehenneme atılabilir."

Dolayısıyla Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem *"Bir kul tasdik etmediği veya anlamını anlamadığı bir söz söyler veya doğru mu yanlış mı olduğunu düşünmeksizin bir söz söyler"* ve *"Allah'ın bir kulu söylediği sözün vehametini bilmeden"* sözlerinin üzerinde düşünün, böylece bu meselenin tehlikesini anlayabilirsiniz. Ve sonra, şu soruya cevap verin:

Ben veya siz bizden herhangi biri – akılsız, gaflet, şaka ile veya kasti veya kızgınlık anlarımızda sarfettiğimiz sözler dolayısıyla hakkımızda şiddetli bir ceza yazılıp yazılmadığını nasıl bilebiliriz?!

Allah'tan dillerimizi korumasını, O'nun öfke ve gazabını gerektiren şeylerden bizi şifalandırmasını ve Merhameti ile bizi Cehennem ateşinden korumasını dileriz.

Yedinci İstiğfar Sebebi: *"Ez Zunuubul Meçhuul"*- Meçhul/ Bilinmeyen Günahlar

Bu sebebin niyeti, kişinin Haram olduğundan cahil olarak işlediği günahlardır. Bu günahlar Haramları işlemekle gerçekleşebileceği gibi farzları terk etmekle de gerçekleşebilir. Bu cehalet ikiye ayrılır:

1. Ya sahibinin işlediği günahlarda kusurlarından, eksikliğinden veya ilmi öğrenmeye gücü yettiği halde araştırmaktan kaçınmasından dolayıdır. O durumda kişi bir günahkardır.

2. Veya sahibinin kusurlarından veya ilimden kaçınmasından değildir, bu durumda o kişiye bir günah yoktur ancak yine de durumu bu günahları işleyenlerden daha düşük mertebededir.

Her iki durumda birincisi günahları nedeniyle, ikincisi yetersizliği nedeniyle istiğfara şiddetli ihtiyaç duyarlar.

Sonuç

Ve son olarak: Müslüman kardeşim eğer bu istiğfar sebepleri üzerine düşünür ve kendi durumunu incelersen her zaman istiğfar ve tevbeye çaresizce ihtiyacın olduğunu anlarsın. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetine bunu ancak onlara olan şefkatinden ve onların buna çaresizce ihtiyacı olduğu için emretti. O halde Allah'ın izniyle toplanmış *Kasihat Ez Zunuub*-günah süpürgesi olan nebevi dualarla dualarınızı arttırmak ve dualarınızda sebat etmek üzerinize düşendir,

Allahumme'ğfir liy zenbiy kullehu, dikkahu ve cillehu, ve evvelehu ve ahirehu ve alaniyyatu ve sirrahu [Ebu Hureyre aktardı-Müslim]

Allahumme'ğfir li hatietiy, ve cehliy, ve israfiy fiy emriy, ve ma ente a'lemu bihi minniy. Allahumme'ğfir liy ceddiy ve hezliy, ve hataiy ve amdiy, ve kullu zalike indiy. Allahumme'ğfir liy ma kaddemtu ve ma ahhartu, ve ma esrartu, ve ma a'lentu, ve ma ente a'lemu bihi minniy. Entel Mukaddimu ve entel Muahhiru; Ve ente alaa kulli şey'in kadiyr. [Ebu Musa aktardı Buhari]

Ve benzer diğer dualar vardır.

Allah'tan günahlarımızı bağışlamasını, suçlarımızı örtmesini, Merhameti ile korumasını ve üzerimize olan lütfunu tamamlamasını, İslam üzerine öldürmesini dilerim. Nebimiz Muhammed'e, aline ve ashabına salat ve selam olsun.

Allah'a ihtiyacı olan bir kulu, Nasır İbn Hamad El Fehd tarafından 4 Sefer 1434 Pazartesi yazıldı.

Mücibat El İstiğfar Dersleri

Şeyh Nasır El Fahd- fekkaAllahu esrehu

Batı'nın İmamı, Eş Şeyh, El İmam Ahmed Musa Cibril (Allah onu korusun)

Şeyh Nasır El Fehd'in Hikayesi(Allah onu esaretten kurtarsın)

O, herşeyden önce bir alimdir. Sıradan bir imam değildir. O bir Şeyh'tir ve inşa'Allah bir İmam'dır. Yusuf(aleyhiselam) Üniversitesinin Gururlu Mezunları'nın üçüncü bölümünü yapacağız diye size söylediğimde, ki Şeyh Nasır El Fehd bu serinin önemli bir parçası olacaktı, ancak bana az önce Arab Yarımadasındaki bazı kardeşler çok önemli ve şerefli bir konuda yardım etmem için benimle bağlantı kurdular, burada Amerika Birleşik Devletler'de olanlar ve genel olarak Batı'da yaşayanlar için bu küçük ve önemsiz gelebilir ancak aslında çok önemlidir.

Herşeyden önce, her hardal çekirdeği ağırlığı veya atom ağırlığı ameli hesaplayan Allah indinde önemi büyüktür ve Allah her amelinizi hesap günü terazinize koyacaktır. Sizin için küçük olabilir ancak Allah indinde büyüktür. Kim bilir hesap gününde terazinizi lehinize uçuracak ve sizi Firdevse götürecek şey olabilir.

Bu adama şefkat ve merhamet göstermeniz belki, Kıyamet Gününde huzuruna durduğunuzda Allah'ın size merhamet

duymasına vesile olacaktır. Yapacağınız tek şey kısa bir tweet atmak, hepsi budur.

Şeyh'in serbest bırakılması ve içinde bulunduğu koşullar hakkında farkındalık oluşturmak için bir kampanya vardır.

Bu adamın kısaca hayat öyküsünü size hatırlatmama müsaade edin. O, Riyad'da El İmam Üniversitesi'nden mezun oldu, benim Medine'deki Üniversite'den mezun olmamla aynı zamanda oldu. Ve o mezun olur olmaz Akide Bölümünde bir hoca olarak atandı ve onun ders aldığı birçok şeyhleri vardı yani o günümüzde olduğu gibi YouTube'da aniden ortaya çıkan bir şeyh değildir. O bir şeyhtir ve çok iyi eğitimlidir ve birçok tanınmış şeyhten dersler aldı. O şeyhleri arasında Er Racihi, El Ferrac, El Atram, Ed Duvayiş ve Es Sidhaan'da vardı. Ve hatta zamanın Suudi Müftüsü onun şeyhlerindendi.

Şeyh Nasır 9 Hadis kitabı ezberledi. Ne dediğimi duydunuz mu? Nasır El Fahd 9 Hadis Kitabını ezberledi, her birinden birer tane veya birer cilt de değil! Her birinin ciltlerini ezberledi. Örneğin ezberlediği 9 Hadis Kitabından birincisi *Sahihi Buhari*'ydi ve hepinizde *Sahihi Buhari* vardır ve kaç ciltten oluşuyor. Yine çoğunuzda *Sahihi Müslim* vardır, kaç tane ciltten oluşuyor, keza *Sünen Ebu Davud, Tırmizi, En Nesai, İbn Mace, Ahmed, Muvatta Malik ve Sünen Ed Darımi*. Tüm hepsini, her biri ciltler dolusu Hadis kitaplarını ezberledi. Yani sadece ezberlemiyor aynı zamanda anlıyor. Ayrıca İslam'ın esaslarına ilişkin temel kitaplardan bazısı akide bazısı fıkh konusunda 20 tanesini ezberledi. Onları ezberliyor ve anlıyor. Ayrıca hapishanede olduğu süre zarfında 65 kitap yazdı.

Bu söylediklerim %100 doğru olmasaydı bundan bahsetmezdim bile. Bazı meselelerde onunla aynı görüşte olabilirsiniz bazı meselelerde onunla aynı görüşte olmayabilirsiniz. O Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemden sonra kimsenin olmadığı gibi hatadan masum değildir, ancak bunu

tartışmanın yeri burası değildir. O serbest bırakıldığında *inşa'Allah* kendisini savunabilir ve sizinle tartışabilir ve ona her zaman bu doğrultuda çağrıda bulunulur. Ona muhalif olanlar derler: "Hadi gel tartışalım." Ve o da "hadi mübahale yapalım" derdi. Defalarca bunu yaptı, hapishanesindeki hücresinden ve dışarıdayken bunu yaptı. O dışarı çıktığında "sen şunu yaptın" ve "ben buna katılmıyorum" diyebilirsiniz.

Mahkumlara eşkıya çetelerinin(güvenlik kuvvetleri) Nasır El Fehd'in hücresine ne sıklıkla girip çıktığını sorun. Ki o gruplar baş belası, bir dizi özel yetiştirilmiş birinci derece eğitimli güvenlik subaylarıdır. Fiziksel olarak çok güçlüdürler, plastik ve deri giysiler giyerler başlarında kasketleri ellerinde copları vardır ve kalkanları vardır ve bu şekilde zorla hücreye girerler. Bu birinci derece eğitimli eşkıya çetesi şeyhin hücresine zorla girer ve döver. Tüm bu eşkıya çetesi ve hücresinde o küçük adam. Tüm bütün bunların nedeni o küçük adam, Şeyh 9 Hadis kitabını ezbere bildiği için. Onun kötü huylu, zararlı biri olduğu için mi bütün bunlar yapılıyor? Bu eşkıya çetesinin onu hücresine zorla girip dövecek kadar onlar için bir baş belası olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Nitekim böyle zamanlardan birinde hücresine girdiler Nasır El Fehd'i yere fırlattılar ellerini ve ayaklarını arkasından bağladılar, bu birinci derece özel eğitimli eşkıya çetesi sözde gardiyanların onun hücresine baskın yaptığı zamanlardan biriydi. Sırt üstü hapishane koridorlarında sürüklediler. Sonra yüz üstü yatırdılar ve bunu yaparken subaylardan birisi onun yüzüne ayağıyla basıyordu. Herhangi bir insan, bir gayri müslim bile yüzüne ayakla basılmasını hak eder mi? Kur'anı ezbere bilen birisi böyle bir muameleyi hak eder mi? Ve üzerine 9 Hadis Kitabını ezbere bilen bir adam bunu hak eder mi? *La ilahe illallah*, Muhammed(sallallahu aleyhi ve sellem) Ümmeti bu mudur?

Sonra Nasır El Fehd'i yere fırlattılar ellerini ve ayaklarını

bağladılar. Bu durumda onun karınüstü yere yatıyor olduğu halini hayal edin, onun ellerini ve ayaklarını bağladılar ve tüm gün hücresinde o vaziyette bıraktılar. Nitekim sağ elini bağlardan kurtarmayı başardı, ancak sol elini kurtaramadı ve eli bir müddet felç kaldı ve hatta onun başparmağı o olaydan sonra halen bugünde felçtir. Tıbbi bir yardım da almadı. Bildiğiniz gibi el veya vücudun bir uzvu uzun bir süre felç kaldığında uyuşma veya uyuşukluk kalıcı hale gelir.

Yine saatlerce üzeri çok sıcak bir çeşit metalin üzerine oturtuldu. Ve onu çok kötü yaptı öyle ki çoğu zaman gözleriyle namazını kılmak zorunda kaldı. Banyo alma ihtiyacı olduğunda karnı üzerine sürüklenerek banyoya gitmek zorunda kaldı.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize öğretti, buna göre bir kadın bir kediyi hapis tuttuğu için Cehenneme gidecektir. Bir İmam'ı hapis tutanlar için ne diyebiliriz?! Burada bulunan ve gelecekte bunu dinleyecek olan her Müslümana soruyorum? Elleri ve ayakları bağlı olan bir kedi veya köpek görürseniz ne yaparsınız? Onları bulundukları hal üzerine mi terk ederdiniz? Vallahi Allah için soruyorum. Sizden basit bir tweet atarak bir adamın ellerinin ve ayaklarının çözülmesine yardımcı olmanızı istiyoruz. Belki Allah subhanehu ve teala bu amelinizi onun serbest bırakılmasına bir vesile kılar. Nitekim onu durumu çok kötüleşinceye kadar saatlerce o sıcak metal levhanın üzerinde oturttular. Beş gün hiçbir şey yedirmeden içirmeden öyle bıraktılar. Ve tam anlamıyla ölecek duruma gelince, gidip onu aldılar ve tıbbi müdehalede bulundular onu biraz hayata döndürdüler ki ona daha fazla işkence yapabilsinler! İşkenceler gördüğü 9 yıldır tutulduğu hapis yıllarının son 6 yılı ailesinden hiçbiri ne onu görebildi ne onunla konuşabildi ne de sesini duyabildi.

Geçenlerde hapishaneden serbest bırakılan biri, birlikte mahkemeye giderlerken onu gördü ve onun şöyle dediği-

ni söyledi; "İbn Teymiyye rahimehullahu gibi hapishanede öleceğimi biliyorum." O ölecekse ölecektir ve şerefiyle ölecektir. Peki siz bir tweet atarak yardım edebilecek olanlar, sadece bir tweet çağrısında bulunabilecek olanlar bunu da yapmazsanız?

Kendi hayatımda, *Elhamdulillah*, şahsen tebliğ için kimseden bir şey talep etmedim, ve kimse böyle bir şey söyleyemez. Ne mal ne mülk, ne de çektiğim zorluklar boyunca böyle bir talepte bulunmadım, *Elhamdullillahil Rabbil Alemin*, evlilik için, boşanma için, dersler için, özellikle son zamanlarda cömert teklifler sunulsa da asla herhangi bir şey almadım ve talep etmedim. *Elhamdulillah* hiçbir şey! Ve hatta öncesinde, ben ve babam ve ailem ziyadesiyle sıkıntılar yaşadığımızda hiçbir şey almadım. Aslında o zamanki durum biraz farklıydı nitekim sıkıntılı anlarımızda ailemize hiçbir şey teklif edilmedi. Ancak bugün kendim için istemiyorum, bir kardeşimin ricası için tweet atmanızı rica ediyorum.

SubhanAllah, kendisi hakkında kardeşlerin onun serbest bırakılması için Allah'a dua etmeye çağırdığım bir makale yazdıktan bir hafta sonra Şeyh El Ulvan hapishaneden serbest bırakıldı.(Şeyh Ulvan (Allah esaretini çözsün) serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra tekrar hapsedildi-şu an hapistedir-çevirinin yapıldığı tarih 2023). Ve bazı analistler El Ulvan'ın serbest bırakılmasına neden olan vesilelerden birinin Twitter'de olup bitenler olduğunu yazdılar. Ben onunla ilgili bir makale yazdığımda onun hakkında bir kampanya yapılıyordu. Onun serbest bırakılmasından bir hafta önceydi bu. *Elhamdulillah* Allah onu serbest bıraktırdı. Mahkemede masum bulunduğu için serbest bırakılmadı. Ki onun hakkında herhangi bir suçlama yoktur. Yani suçlu bulunmadığı için serbest bırakılmadı. Zaten böylesi insanlar için herhangi bir suçlama veya mahkeme söz konusu değildir. Normal olduğu üzere sadece onu aldılar ve hapse attılar. Herhangi bir duruşma, suçlama vs söz konusu olmaksızın böyle yaptılar. *Elhamdulillah* Allah ortaya çıkan baskıyı onun serbest bırakılmasına vesile kıldı.

Şeyh Süleyman El Ulvan 6 Hadis kitabını ezbere bilen bir adamdır. Hadisleri kendi çocuklarını bildiği gibi rivayet zincirleri ile bilir. 9 yıl hapishanede kaldı. Biz burada tam olarak anlayamayabiliriz, onun hakkında yapılan Twitter kampanyasının etkisini anlayamayabiliriz ancak beklemediğimiz gökten gelen etkileri olabilir. Tarihi okursanız, *Bidaye ve En Nihaye*'yi okursanız onlardan daha güçlü, mağrur olanların çöküşleri oldu, onların çökmeyeceğini mi sanıyorsunuz?! Neticede sonsuza dek böyle gitmeyecektir ve onlar her zaman böyle yaşamayacaklardır!

Burada temel nokta, bu kampanyanın, Arab Yarımadasının içinden geliyor ve şeyhlerinin serbest bırakılması için Twitter kampanyası yapıyorlar olmasıdır. Ve bu işi Twitter'den sistematik olarak yapıyorlar. Yaptıkları şey belirli bir gün, belirli bir saatte bir çeşit barışçıl protesto yapmaktır, ancak bunu Twitter üzerinden yapıyorlar. Bu işe yarar veya yaramaz ki işler Allah'ın Elindedir ancak Allah onlardan razı olsun ve taleplerine karşılık versin. Onun için tek yapacağınız belirli bir zamanda açılan belirli bir hashtag # altında bir tweet atmaktır;

Örneğin: "Nasır El Fahd'a Özgürlük" hashtagı altında örneğin "ona işkence yapılıyor", "o duruşmaya çıkarılsın" veya "onun tıbbi müdehale görmesine izin verilsin" tarzında onun hakkında sempati ve farkındalık oluşturabilecek herhangi bir şey yazmaktır. Belki Allah bu ameliniz için hesap günü sizi ödüllendirir. Elbette, size dediğim şey %100 yasaldır, ki korkulacak herhangi bir şey söylemeyin veya gayri meşru veya yasal olmayan şiddet çağrısı tarzında çağrılarda bulunmayın. Hapisten yeni çıkan Şeyh Süleyman El Ulvan'ın söylediği sözler arasında duanızda hapisteki herkesi özellikle Nasır El Fehd'iunutmamanız vardı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi, *"fukka el aani" – el aani* her esir demektir. *El Aaani* mahkum, esir demektir. İbn El Esir dedi, "Küçük düşürülen, hor görülen ve aşağılanan herkes bir *el aani*'dir." O halde hapiste küçük düşürülen,

horlanan, işkence gören bir kişinin durumunu düşünün! Onlar *el aani* olmayı her şeyden çok hak ederler.

Sahihi Müslim'de yer alır, Ebu Hureyre otoritesi ile geldi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi "*Bir Müslüman bir Müslümanın kardeşidir. Ona zulüm yapmaz, ona sırt çevirmez.*" Yani kardeşinin kurtuluşuna yol açacak herhangi bir vesileyi görmezden gelmez, ona yüz çevirmez, ona yapılan hakareti reddeder.

Alimler bir kardeş bir kardeşinden yardım istediğinde, ona yardım etmesi gerektiğini ta ki meşru bir özrü olmadığı müddetçe buna mecbur olduğunu söylediler. "Eğer din için sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmek zorundasınız." Yine İslam alimleri eğer devlet tüm Müslüman esirleri kurtarmak için tüm hazineyi harcamak zorunda kalırsa, bu israf olmayacaktır dediler. Dolayısıyla o zamanlar tüm paralar fidye olarak esirleri kurtarma için harcansaydı, israf olarak görülmezdi. Benzer şekilde, bugün bunun benzeri onlar için harcanacak olan avukat faturaları ve benzerleri için geçerli olacaktır.

El Kurtubi'nin *Tefsiri*'nde yer alır; İmam Malik rahimehullahu esirler hakkında şöyle dedi; Esirler için fiyde vermek insanlar üzerine yükümlülüktür ve bu konuda fukaha arasında hiçbir ihtilaf söz konusu değildir, çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem esirlerin serbest bırakılmasını sağlayın dedi, yani teoriyi pratiğe dökmeklisiniz ve ayrıca Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem "onları teskin etmelisiniz" dedi. Onları teselli etmenin manası günümüzde onlara mektuplar göndermek, ailelerinin bakımıyla ilgilenmektir.

Müsennef'te İbn Ebi Şeybe dedi, Ömer ibn Hattab dedi "Benim için bir mahkumu, bir esiri serbest bıraktırmak tüm Arab Yaramadasından daha iyidir." Ve Şeyh El İslam'ın bu konuda birçok sözü vardır *El Fetaava* çalışmasının 28 cildinin 635. Sayfasında dedi: "Esirleri serbest bıraktırmak en

büyük yükümlükler arasındadır ve onların serbest bırakılması için mal harcamak, (avukat masrafı veya) savunma veya benzeri herhangi bir şey için mal harcamak sizi Allah'a yakınlaştıracak ameller içinde yapabileceğiniz en iyi amellerden biridir."

"Ya Allah, yeryüzünde mazlum kullarına kim yardım ederse Sen de ona yardım et, kim onlara yardım ederse Sen de ona yardım et, kim onlara iyilik elini uzatırsa Sen de ona iyilik elini uzat, onları yüzüstü bırakanı Sen de yüzüstü bırak, onların aleyhine tuzak kuranların tuzaklarını boz, onlara kötü sözle, kötülükle, düşmanca el uzatanların ellerini kes ve gözlerini körelt, onu mazlumlara ibret kıl, Ey Alemlerin Rabbi!"(Allahumme Aaamiiiin)

Günlük kısa derslerimiz çerçevesinde kısaca ele alacağımız yeni kitap Şeyh Nasır El Fehd'in – Allah esaretten kurtarsın-*"Mucibat El İstiğfar"* kitabı olacaktır.

Bazı kardeşlerin bu kitabı tercüme etmek için planları vardı ve aslında tercümelere başlamışlardı. Hatta incelemem için bana ilk bölümünü göndermişlerdi. Ancak kısa bir süre sonra, onlar ortadan kayboldu ve ben onlara ve çeviriye ne olduğundan emin değilim.

Tercüme edilmiş olsun olmasın fark etmez, böylesi bir kitabı okumak, incelemek birçok nedenden dolayı önemlidir. Öncelikle konusu önemlidir ve ben Şeyh'in ele aldığı gibi İstiğfar konusunun bu kadar detaylı incelendiğini sanmıyorum.

Ayıca zulüm ve işkenceye maruz kalmakta olan bir Şeyh ve haksız yere esaret altında tutulan bir Alim hakkında farkındalık oluşturacaktır. Böylesi alimlerin eserlerini bilerek, isteyerek gururla amaç ediniyoruz böylelikle sizde onların isimlerini gündeme getirin, onlar hakkında farkındalık oluşturun ki insanlar onları tanısın ve onlar için dua edebilsin. Böylece onlar tarafından da böylesi alimler hakkında farkındalık oluşturulabilir. Böylece alimlerimiz demir par-

maklıkların kara duvarlarının arkasında ecirlerini alabilir ki onlar, onları sevdiklerini iddia eden ve zulme ve baskıya maruz kalan o alimlerin isimlerini anmaksızın onların eserlerini kullanan çekingen ve ürkek olan bazıları gibi olmasınlar.

Bir başka noktada, Şeyh ile tanıştığım günden beri iletişim kurduğumuz müddetçe veya benimle bir iletişim yolu bulduğu müddetçe yayınlamak üzere son haline getirdiği herhangi bir kitabını yayınlamadan önce ilk görenin, kontrol edenin benim olmasından daima emin olmak istemeseydi.

Hapsedilmeden önce, ben onun kitaplarını AlSalafyoon.com(çöktü) adında bir siteye yükledim ki küresel olarak en çok ziyaret edilen 10 websitesinden biriydi.

Yazara gelince, geçmişte Şeyh Nasır El Fehd hakkında konuştuk ve zaman kazanmak için konuştuklarımızı tekrar etmekten hoşlanmıyorum ama bu durumda tekrarlamamızda fayda vardır, çünkü Şeyh hakkında farkındalık oluşturuyor ve zulüm görmekte olan bir Müslüman için en azından bunu yapabiliriz.

Onun hakkında en son konuştuğumuzda, onun içinde bulunduğu bazı hapishane koşullarından ve gördüğü işkencelerden bahsetmiştim. Bazı Şeyhlerinden bahsettim ve 9 Hadis Kitabını ezberlediğini ve temel İslam kaynak olarak 20 kitabı ezberlediğini belirtmiştim. Daha sonra bana onun ezberlediği temel İslami eserlerin sayısının 20'den fazla olduğu bilgisi geldi ve ayrıca hapiste 65 kitap yazdığını söylemiştim ve bana yazdığı kitapların 85'in üzerinde olduğu ve daha da arttığı bilgisi geldi. *Allahumme Baarik Lehu.*

Üzerinden geçeceğim bu kitapta, Şeyh hapishanede yazdığı yayınlanmamış kitaplarına atıfta bulunuyor.

Mesela bunlardan biri erkeklerin gösteriş için giysilerini

ayak bileğinden aşağısına sarkıtmalarını günah kabul eden alimlere verdiği bir yanıt vardır. Yani sadece gösteriş için yasak olduğu şartını koşanlara yönelik.

Böyle diyenlere yanıt verdi ve Şirki Hafi hakkında ayrıca hapishanede iken yazdığı bir başka yayınlanmamış kitabını referans gösterdiğini belirterek bu da gösteriş şirki, riya şirki gizli bir şirktir ve özellikle tebliğ bakımından ilim talebelerinin gösteriş yapmasının da böyle olduğunu belirtti.

Hapishanede yazı yazmak, eser yazmak aşırı derece zordur, çünkü içinde bulunduğun fiziksel ortamın zorlukları, fiziki ve psikolojik baskıları ve iç huzurun olmaması söz konusudur.

Şeyh Nasır El Fehd'in durumuna gelecek olursak, bir işkence yöntemi olarak bazen hücresinin dibinde yüksek sesle müzikler çalarlar. Bazen güçlük çıkartmak için yazı yazdıkları tükenmez kalemler ve diğer kalemler alınır ki onlar bir çok defa kahve artıkları veya pipetleri mürekkep ve kalem yaparlar. Esirlere uyguladıkları diğer işkenceler arasında böyle uygulamalarda vardır.

Allah subhanehu ve teala bazen bazı sevdiği kullarını Cennette katında yüksek dereceler verdiğinde onların amelleri kendilerini yüksek derecelere çıkarmaya kafi olmadığında böyle testlere tabi tutar. Allah katındaki yüksek derecelere ulaşması için dostlarını bu dünyada sıkıntılara sokar, şehid eder ve Kendi Arşı yanında yerlerini mühürler. Allah'a duamız Şeyh Nasır El Fehd'ide böyle kulları arasından kılmasıdır. Aynı zamanda Allah'a duamız onun sıkıntılarını gidermesi, onu dini üzerine sabit kılmasıdır ve biz onu böyle biliyoruz.

Yukarıda bahsettiğim engeller içinde her şeyden önce en büyük engel ihtiyacınız olan referanslara sahip olamamanız ve kitap yazarken bu referanslara çok ihtiyaç duymanızdır. Gerçi bazı kitaplara müsaade ederler ancak bir ilim talebe-

si, yazarken birçok referansa ihtiyaç duyacaktır. Nitekim Şeyh Nasır'ın karısı(Allah onu aziz kılsın) onun engin kitaplığının bir resmini bir süre önce yayınlamıştı.

Nitekim bazen bir ayrıntıya bakarsınız veya bir hadisin sıhhatini araştırmak gibi sade bir iş yapmak istersiniz ve bu da sizi farklı başlıklardan sayısız ciltlerin içinde bir araştırmaya sevk eder. Özelikle bir müçtehid olduğunuzda bunu yaparsınız, o bir müçtehiddir. Ancak Allah subhanehu ve teala ona çok az referansla veya hiç referanssız böylesi birçok kitap yazacak muazzam bir ezber yeteneği ve hafıza lütfetti. Allah onu bereketlendirsin.

Onun çalışmaları büyük ölçüde İbn Teymiyye'nin rahimehullahu stiline benzer ve her ikiside hapishanede hafızalarından ciltlerce kitaplar yazmakta ortaktırlar. Bir süre önce Şeyh Nasır El Fehd hakkında bir söz söyledim ki aslında İbn Dakik El İd Eş Şafi'nin ilk defa İbn Teymiyye ile karşılaştığında söylediği sözü aldım ve bunu sadece Şeyh Nasır ile ilgili mevzular hakkında ilk elden bilgilerime dayanarak söylemiyorum ayrıca onun dehası ve hapishanede yazdığı yazıları bunu kanıtlıyor. Allah en iyisini bilir.

İbn Dakik El İd şöyle demişti: İbn Teymiyye ile karşılaştığımda bütün ilmi gözlerinin önünde toplayan bir adamla tanıştım. (Yani her şeyi hafızasında olan bir adam demektir.) O dilediğini alır dilediğini bırakırdı.

Şeyh Nasır'ın gardiyanları onun günde sadece 4 saat uyuduğunu kalan zamanını ibadet ile okuma ve yazma arasında geçirdiğini söylerler.

Ben şahsen onun yazılarını ziyadesiyle etkileyici ve çarpıcı buluyorum. Beni öylesine etkilerler ki tüm kitaplarını olmasa da çoğunu defalarca okudum ve okurum. Hatta onun bazı kitaplarını 20'den fazla okudum. Onun kitaplarıyla evinizin rahatlığından ayrılmadan hasretini çektiğimiz selef

ve salih alimlerin, yiğit alimlerin, cesur alimlerin günlerine kaçarsınız. O bir konuda yazdığında o konunun ustasıdır. Allah ilmini arttırsın.

Ve çağdaş meselelerle ilgili yazdığında veya reddiye verdiğinde rakiplerine soluk alacak bir boşluk bırakmaz. Yusuf Karadavi popüler olduğu ve ideolojisi yayıldığı günlerde Yusuf Karadavi'ye aynısını yaptı. Ona birçok defa yanıt verdi taki Katar'ın emekli müftüsü Velid ibn Hadi adında bir adam 1999'da onu bir münazaraya çağırdı. Velid ibn Hadi, Şeyhe çağrıda bulundu ve "seninle ne yapacağım dedi ve seni bir çocuğun saçlarını ağırtacak bir münazaraya çağırıyorum ve kefenini getir ve hazır ol" dedi. Şeyh Nasır münazaraya hazırlanırken bana münazaradan bir gece önce birinin bilgisayarına izinsiz girdiğini ve tüm bilgileri sildiğini söyledi. Ancak halen münazara sözüne sadık kaldı ve ben bu münazaraya canlı tanık oldum Allah'ın izniyle kefeni getirmesi gereken kişinin Velid İbn Hadi olduğu ortaya çıktı.

O ayrıca Hasan Ferhan El Maliki'ye cevap verdi ki bu adam tevhidin prensiplerini ihlal etti ve sahabeyi küçük gördü. Aralarında yaşanan karşılıklı atışmalardan sonra münazara için beklenen nihai gün geldiğinde Hasan Ferhan El Maliki sırtını döndü ve arkasına bile bakmadan münazaradan çekildi. Her ikisi de Maliki- Allah onu kahretsin- ve Şeyh Nasır- Allah onu korusun- bugün her ikisi de hapistedir. Şeyh Nasır tevhidi ve sahabeyi savundu, Maliki ise sahabeye hakaret etti ve şirki teşvik etti. İşin tuhaf yanı Ehli Sünnet olduğunu iddia edenler ve Arab Yarımadasındaki mahkumlar hakkında farkındalık yaptıklarını iddia edenler Şeyh Nasır El Fehd'denbahsetmiyorlar. Hatta onun durumundan bir defa olsun bahsetmediler. Öte yandan şirki teşvik eden ve sahabeye hakaret eden kişiyse sürekli onların dilindedir ve sürekli olarak onun durumu hakkında farkındalık yapıyorlar.

Nitekim onlar muhalif olduklarını ve Arab Yarımadası'na

adalet getirmek istediklerini iddia ederler ancak gerçekte onlar, saf muvahhidler karşısında düşmanlıkta birbirleri ile yarışırlar. Şeyh Nasır ayrıca heykellerin yıkılmasına karşı olanlara yönelik cevap verdiği bir kitap yazdı öyle ki bu meselenin önemini reddetmeye bir yer bırakmadı. Bu arada onun bu kitabını o zaman 6 farklı dile tercüme ettik ve yayınladık. O ayrıca *Et Tenkil* adını verdiği bir kitapta üç farklı bölümde bir grup alime yanıt verdi. Orada benimde yakın iletişimde olduğum sözde bazı alimlere hitap etti ki kitabın hedef aldığı onlardan ikisi ile oldukça eski ve uzun bir geçmişim vardı, Allah bol amelli uzun ömür versin babam onlardan birini ABD'de eyaletler de tebliğ yapması için 1987 yılında ABD'ye evine davet etmişti. Tabi bu, onlar kısa bir dönem hapse girip hapisten bambaşka biri olarak çıkmalarından önceydi. Onlar hapisten serbest bırakıldıktan sonra özel mektupları onlarla değiş tokuş ettim ve onlara tavsiyede bulundum ve sonra nihayet Şeyh Nasır kitabında yayınladığında, onlar bunu yalanladılar(yani mektupları). İşte o kitap onlarla yollarımızın ayrılmasının nedeni oldu, *Elhamdulillah*. Belki bu konuda gelecekte daha ayrıntılı konuşurum.

Şeyhin ilminin derinliğine ve araştırmalarının ne kadar kapsamlı olduğuna bir göz atmak isterseniz onun aslında matbu(basılmış) bir kitabı olan *Siyanet Mecmu El Fetaava* kitabına bakın, bu kitabında İbn Teymiyye'nin 37 ciltten oluşan *Fetavaa-* derlemesini inceledi(ki derlemesi 40 yıl almıştı) ve sonra *Fetaava*'nın parçası olmayan İbn Teymiyye'nin diğer çalışmalarını inceledi ve kendi tespit ettiği bazı hatalara, düzeltilmesi gereken bazı yerlere ve ihmal edilmesi gereken yerlere işaret etti. Örneğin onlardan hatırladığım kadarıyla *Fetaava*'da yer alan ve İbn Teymiyye'ye atfedilen 3 fetvanın gerçekten İbn Teymiyye'ye ait olduğu konusunda şüpheleri olduğunu dile getirdi. Yanlışlıkla iç içe geçmiş farklı fetvalar hakkında ve sözleri, cümleleri, paragrafları eksik olan diğer fetvalar hakkında yorum yaptı ve *Mecmu El Fetaava* külliyatında yer almayan ve külliyat dışında yer alan bazı fetvaların fetvaların devamı olduğunu

belirtti.

Orijinal *Mecmu El Fetaava* külliyatı 37 ciltten oluşur. İbn Teymiyye'nin *Mecmu El Fetaava* dışında ayrı çalışmaları vardır ve onlarda onlarca ciltten oluşur. Dolayısıyla böyle bir çalışma yapmak onlarca cildi incelemek yetmez ayrıca her bir cümleyi derin ve detaylı bir şekilde incelemeyi de gerektirir. Şeyh Nasır 1995-1999 yılları arasında hapisteydi. Ben onun bir şiir yazmak için bu araştırmayı yaptığına inanıyorum. Ben onların takviminde yani miladi takvimden bahsettim diğer türlü kafa karışıklığına yol açabilir çünkü biz kimliğimizi ve tarihimizi temsil eden Hicri takvim kullanırız. Bu kitap 3 yıl kaldığı hapisten serbest bırakılmasından sonra yayınlandı nitekim serbest bırakıldıktan 4 yıl sonra 2003 de tekrar tutuklandı ve o zamandan bu yana hapistedir, Allah esaretten kurtarsın. 2003'ten sonra, bana İbn Teymiyye'nin *Fetavaa*'sını ayrıyeten 6 dan fazla okuduğu 800 satırlık bir şiir kaleme aldığını bilgisi ulaştı ki o İbn Teymiyye'nin *Usul El Fıkh*'taki prensiplerini ve *Usul Et Tefsir*'de prensiplerini özetleyen bir metindir. Mürciler ve Rafizilere yanıt verdiği kitapları vardır, tekfir kuralları ve hadis ilimleri hakkında kitapları vardır. O kelimenin tam anlamıyla bir muhaddistir. Hadis illetleri konusunda bir alimdir. Hadiste illet kuvvetli görünüyor olmasına rağmen bir hadisin zayıf olarak sınıflandırılabileceği gizli ve tatmin edici olmayan nedenlere atıfta bulunulur.

Onun kendi soyu-şeceresi ile ilgili bir kitabı da vardır: *El Asa'ide* kitabının konusudur. Şeyhin soyu El Asai'deye uzanır, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem süt annesi Halime Es Sa'diyenin aşiretidir. Ve El Asa'ide süt emzirme yoluyla Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem dayıları kabul edilir. Şeyh bu aşiret mensupları hakkında bir kitap derledi, sabit bir konu olmasına rağmen Şeyh bu konuyu çok ilginç bir okuma haline getirerek adeta ona bir hayat pompaladı.

Nitekim bir müddet onunla iletişimimiz koptu ve daha son-

ra kendisi hakkında yakalama kararı çıkartıldığını öğrendikten sonra doğduğu yer Riyad'dan Medine'ye geçtiği için bunun olduğunu anladım. Ve sonra Medine'de tutuklandı ve bunun üzerinden uzun bir zaman geçmeden beni de tutukladılar.

İletişimimizi kaybettiğimiz aralıkta yayınlanan ve bana gönderilmeyen birkaç kitap ve mektuplar vardır bunların ona ait olup olmadığına şahitlik edemem çünkü özellikle böyle konularda biz sadece emin olduğumuz şeylere şahitlik yapabiliriz.

Ben hapishaneden çıktıktan sonra, onunla hapishanede doğrudan temasta olan birisi benimle iletişim kurdu ve yayınlamam ve dağıtmam için onun hapishanede yazdığı birkaç kitap ve özel bir mektubu bana gönderdi. Onlardan biri *inşa'Allah* inceleyeceğimiz bu kitap olacaktır. Öğretmek için plan yaptığım ilim öğrencilerine yönelik bir müfredat oluşturmak için sorduğum bir soruya yanıt verdi Allah ondan razı olsun. Ve İngilizce'ye çevrildiğine inanıyorum.

Allah Cennette derecelerini yükseltsin Şeyh Hamud El Ukla'yı arardım, o sürekli olarak Şeyh Nasır'a yönelik çok büyük sevgi duyduğunu ifade ederdi. Ve yüzde yüz bir kesinlikle eminim diyemem ve Allah en iyisini bilir ve çünkü Şeyhin hayatının son anlarına kadar onunla iletişimdeydim- ben Şeyh Nasır'ın Şeyh Ukla'nın muhtemelen en sevdiği öğrencisi olduğuna inanıyorum. Allah en iyisini bilir.

Şeyh Nasır hapishaneden gönderdiği cürretkar mektuplarından birinde şöyle dedi: "Bana karşı ne yapacaksanız yapın, bana mühlette vermeyin. Ara vermeksizin bana tuzaklar kurun. Beni çarmıha germekten ve öldürmekten başka bir şeyiniz varsa, o zaman gündeme getirin!. Bir Müslüman olarak Allah yolunda öldürülmekten başka hiçbir şey umrumda değil. Çünkü yaptıklarım Allah rızası içindir ve eğer O dilerse parçalanmış uzuvlarımı kırık

eklemlerimi bereketlendirecektir."

Özellikle böylesi zamanlarda tebliğ davasını üstlendiğimizde hayatımızın, şerefimizin ve özgürlüğümüzün tehlike altında olduğunu zaten biliriz. Aslında düşmanca davranılmamasına şaşırırız. Bazen size zarar verebilecekleri hiçbir şey olmadığı konusunda düşmanlarınızı aydınlatmanız gereken bir noktaya gelirsiniz. Ve sizin beklemediğiniz hiçbir şey yapamazlar çünkü düşmanlarınızı zaten bilirsiniz.

Şeyh Nasır aynı mektubun bir başka yerinde İbn Teymiyye'nin sözerinin aynısını aktardı: "Düşmanlarım bana ne yapabilir? Cennetim kalbimdedir, ben nereye gidersem benimle gelir. Beni hapsetmeleri uzletimdir, sürgüne göndermeleri Allah yolunda hicretimdir ve beni öldürmeleri şehadetimdir."

Allah'a duamız gözlerimizi onun özgürlüğüyle lütuflandırmasıdır çünkü onun içinde bulunduğu koşullar, özel koşullar kalbinde herhangi bir İslam ve İman olan herkesin yüreğini yakar, eritir.

Son dersimizde, inceleyeceğimiz kitabın yazarı hakkında kısaca konuştuk ve bu metin Şeyh Nasır'ın engin araştırmacılığının ve ilminin temel bir örneğidir. *Allahumme baarik lehu*. İstiğfarın ayrıntıları ile ilgili birçok kitap vardır örneğin İstiğfarın kuralları, faydaları, yöntemleri, meyveleri, esasları, önemi, uygunluğu ve klasik alimlerden çağdaş alimlere İstiğfar yapmayı destekleyen kıssalar vardır. Bu kadar temel bir konu hakkında İstiğfarın bu özel ayrıntısını Şeyh Nasır'ın ele aldığı gibi alan ve onun yaptığı gibi basit bir şekilde işleyen kimseyi okumadım ki ilim Allah'ın indindedir.

Bu havatir, bu dersler şerh-açıklama ve tercüme arasında bir yerlerde olacak ve ana odağımız yazarın size işaret ettiği noktalar olacaktır. Ki bazen değerlendirme gerekecek bazen

özet yeterli olacaktır. Dolayısıyla ne bir şerh olacaktır ne de tercüme olacak ikisi arasında olacaktır. Metnin başlığı *Mucibat El İstiğfar*- istiğfarın sebepleri, istiğfarın nedenleri veya neden istiğfar yaparızdır, istiğfara neden gerek duyarızdır, metnin tüm konusu budur.

Neden istiğfar yapıyoruz sorusuna genel olarak verilen standart cevap vardır ve sıradan biri ile alim arasında bazıları bir parça detaylandırabilir ancak basit bir metnin başında giriş olarak o istiğfarın 7 nedeninden bahsediyor. İnşa'Allah bu konuyu işlediğimizde bu derslere katılan her bir birey ve daha sonra bu dersleri dinleyecek olanlar *inşa'Allah* neden istiğfar yapıyoruz konusuna farklı bir bakış açısı kazanacaktır. Kitabın ana konusu bize neden istiğfara gerek olduğunun ilahi metinsel nedenlerini öğretmek olsa da istiğfar yapmanın arttırılması için bir ilham olacaktır. Ve *inşa'Allah* insanlara daha çok istiğfar yapmaları için ilham vereceğiz. Ben yazarın beni bir başka dünyaya götüren okuduğum diğer kitaplarından olduğu gibi bu kitabından da ziyadesiyle faydalandım ve ben pratik olarak onun birçok kitabını birçok defa okuyarak ezberleme niyeti olmaksızın bile ezberledim.

Şeyh metnine *BismillahirRahmanirRahiym Elhamdulillahi ves Salatu ves Selamu ala Rasuluillah* diyerek başlıyor. Basit Besmele ve sonra kısaca Hamd ve Rasulullah'a salat ve selam ile başladı. Şeyhin hutbetul hacenin tamamı ile başlamaması dikkatinizi çekmiştir. Çünkü yazılara ekleyerek hutbetul hace ile başlamak gerçekten ne Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ne de selefin yöntemiydi. Hutbetul Hace'den kast ettiğimiz Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem öğrettiği nikah ve sözlü hutbe yapmak için giriş olarak kullanılan sözlerdir,

(Hutbetu'l-Hace: Şüphesiz ki, hamd Allah'a içindir. Allah'a hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülerinden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yok-

tur! Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur!Allah'tan başka hakkı ile ibadet olunan hiçbir ilah olmadığına şehadet ederim. Allah, tektir ve ortağı yoktur! Yine şehadet ederim ki; Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Allah'ın Kulu ve Rasulüdür.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği gibi sakının ve sizler ancak Müslümanlar olarak ölün!" (Âl-i İmran Suresi: 102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden de birçok erkek ve kadın üretip yayan Rabbinizden korkun! Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının! Şüphesiz ki, Allah üzerinizde gözetleyicidir." (Nisâ Suresi: 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın! Kim, Allah'a ve Rasulüne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzâb Suresi: 70, 71)

Bundan sonra; Kuşkusuz ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabıdır. Yolların en hayırlısı da Muhammed'in (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) yoludur. İşlerin en şerlisi ise sonradan uydurulan şeylerdir! Dine sonradan sokulan her şey bid'attır! Her bid'at sapıklıktır ve her sapıklık ta, ateştedir!
Müslim 867, Nesei 3/188 kaynak: (sahihhadisler.com))

Bu sözlere Hutbetul Hace deriz. Ve genel olarak Sünnette genel olarak nikah başlığı altında bahsedilir çünkü nikah kıymak istiyorsanız giriş olarak bu sözleri söylersiniz. Kitaplarınızın başlangıcına Hutbetul Hace koymanın aslında müstehab olmadığını ilk anladığım ve öğrendiğim bir olay vardır. Arabça 3 kitap yazdım ve onları sevgili Şeyhimiz Bekr ibn Zeyd'e rahmetullahi teala aleyhi Allah onu affetsin ve Cennetteki derecelerini arttırsın sundum, sonra o kitapları inceledi ve gözlemlerini bana aktardı ve ilk yoru-

mu neden üç kitabın başlangıcında da Hutbetul Hace'den bahsettiğim, oldu. Ve yazılan kitabın başlangıcında Hutbetul Hace ile başlamak selefin yöntemi değildir, dedi ve sonra Hutbetul Hace'yi eğer üç kitabından birine koysaydın bunun İbn Teymiyye'nin menheci olduğunu sana söyleyebilirdim ancak yine de böyle yapmaman daha iyidir, dedi. Çünkü İbn Teymiyye bazı kitaplarının başlangıcında Hutbetul Hace'yi yazdı diğer bazı kitaplarında terk etti.

Ve Şeyh Bekr Ebu Zeyd birçoğunuz onu duymuşunuzdur birçok ilim dalında büyük bir alim olmasının yanında, son derece seçkin yazı stiliyle hayret verici bir yazardı, sanırım birçoğunuz, belki hepiniz dünyayada gelmeden önce Hicri 1391 de Mescidi Nebevi'de hatiplerin imamıydı, baş hatipti. Ayrıca 1390 yılından başlamak üzere 10 yıl Mescidi Nebevi'de dersler verdi ve *Feraid*- Miras hukuku konusuna odaklanan dersler verdi, hayatının sonlarına doğru zamanının çoğunu yazmaya adadı ve o son zamanlarında irca düşüncesinin başları ile yüz yüze gelen ilkler arasındaydı ve bu konuda çok acı çekti çünkü onların batan gemisine binmeyi reddetti.

Onun bu mesele ile ilgili bana söylediği; kitapların başlangıcına, yazılarının başlangıcına Hutbetul Hace ile sürekli başlamanın Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem uygulaması olmadığı ve selefin yöntemi olmadığıydı. Bunun aksi görüşüne sahip bazıları Tahavi, İbn Teymiyye, İbn El Kayyim gibi bazı alimlerin yazılarına Hutbetul Hace ile başladıklarını öne sürerek kendi görüşlerini desteklemeye çalıştılar. Ki söyledikleri alimler yazılarında bazen Hutbetul Hace ile başladılar ancak bazen de başlamadılar. Aslında Tahavi bunu alıntıladı ve kitaplarının birinde Hutbetul Hace'den bahsetti kalan kitaplarında bahsetmedi. Daha önemlisi bizi ilgilendiren Hutbetul Hace'yi sahabeye öğreten Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bunun nasıl kullanıldığını uygulama da göstermesidir. Ve yazarken kullanmadı yani mektupların yazılmasını emrettiğinde kullanmadı. Ve ben İbn Hacer'in rahimuhullahu bu

ayrıntıdan bahsettiğini gördüm ve o dedi,

"Ben, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem krallara yönelik mektuplarını ve diğer farklı mektuplarını topladım. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara Besmeleden başka bir şeyle başlamadı" yani *BismillahirRahmanirRahiym* diyerek başladı yani onların hiçbirinde Hutbetul Hace ile başlamadı. Hutbetul Hace yi kullanma da Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bize öğrettiği eylem ve uygulaması belirli ve açıktır, bu yeterlidir ve bizim gerçekten ihtiyacımızın olan da budur."

İbn Hacer, *Feth El Bari*'nin ilk birkaç sayfasında eğer Şeyh Buhari'nin kitaplarına ve onun şeyhlerine ve zamanın imamlarına İmam Malik *Muvatta, Musennef* Abderrezzak, *Musned* Ahmed, *Sunen* Ebu Davud ve sayısını sayamayacağınız diğer birçoklarına bakarsanız onların hiçbiri Hutbetul Hace yi kitaplarının başlangıcına koymadı aslında sadece *BismillahirRahmanirRahiym* ile başladılar ve diğer türlü başlayanlar çok enderdir, dedi. İki görüşten doğru olanı kitap yazarken Hutbetul Hace ile başlamanın müstehab-sünnet olmadığıdır çünkü Hutbetul Hace'yi bize öğreten Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem uygulaması ve İbn Hacer'in ayrıntıları bahsettiği durum söz konusudur.

Nitekim yazar, *BismillahirRahmanirRahiym ve salatu ve selamu ala Rasululilahi* diyerek başladı ve sonra hepimizin *Sahihi Buhari*'den bildiğimiz meşhur bir hadisle başladı;

"vallahi inniy le'steğafirullahe ve etubu ileyh fil yevm eksere min sebğiyne merre."

"Allah'a yemin olsun ben günde yetmişden fazla Allah'a istiğfar ve tevbe ederim." Ve sonra *Sahihi Müslim*'de yer alan Hadisten bahsetti;

"Ya eyyuhennas tubu ilallah ve inniy etubu fil yevm ileyhi miete merre"- Ey insanlar Allah'a tevbe edin ve muhakkak ben O'na

günde yüz defa tevbe ederim." O ayrıca *Sünen* Et Tırmizi, Ebu Davud'da yer alan bir hadiste iyi bir ravi zinciriyle gelir ki, İbn Ömer radiyallahu anhuma otoritesiyle geldi, o şöyle dedi;

"Biz, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bir mecliste yüz defa Ya Allah beni bağışla, tevbemi kabul et, Sen tevbeleri çok kabul edensin ve merhameti bol olansın" dediğini sayardık.

Yazar bu konuda daha çok delil vardır dedi ve birçok delil vardır. Ve yazar kitabını kısa ve sade tutmak istedi, insanları istiğfar yapmaya ve istiğfarı arttırmaya teşvik etmek için istiğfarın önemine dair bir örnek vererek kitabını kısa ve sade tutmak istedi. Allah subhanehu ve teala Rasulünün geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamasına rağmen Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem istiğfar hususunda çok kararlı ve devamlıydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayatı boyunca istiğfar etti ve istiğfar bu dünyadaki son sözleri arasında yer aldı. *Sahihi Buhari*'de yer alır, Abbad ibn Abdullah ibn Zübeyr otoritesi ile geldi;

"Aişe bana dedi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat etmeden önce sözlerini duydum ve o sırtı üstü yatarken Allahumme mağfirli, verhamni, ve elhıkni bi refik el ala- Ya Allah beni bağışla, bana merhamet et refiki ala ya gönder- dedi."

Farz namazlardan sonra istiğfar yapmamız bize tavsiye edildi, *Sahihi Müslim* de yer alan Sevban Hadisinde, Sevban dedi,

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem namazını bitirdiğinde üç defa istiğfar ederdi."

Ne zaman farz namazından sonra. Allah'a itaatten, Allah'a ibadetten sonra. Yüce Allah'a yapılan en şerefli ve en büyük itaatlerden biri olan Gece Namazından sonra. Allah Kur'anda bundan(gece namazı-namaz) birkaç yerde bahsederken istiğfar ile birleştirdi;

"Vel musteğfirine bi eshar", ***"ve bil esharihum yesteğfirune"***, Müzemmil Suresinin sonunda gece namazı ile ilgili ***vestağfirullahe, inne Allahe ğafurur rahiym.*** Hacdan sonra hac ibadeti ritüellerini tamamladıktan ailenizin yanına dönüş yaparken -annenizden yeni doğan bir bebek gibi günahlarınızdan arınmış bir vaziyette dönerken içten ve samimi bir şekilde hac ibadetini tamamladıktan sonra Allah subhanehu ve teala buyurur,

summe aifidun min haysu afidun naasu ves tağfirullah inne Allahe ğafurur rahiym.

Yani ; ***İnsanların ayrıldığı yerden ayrılırken Allah'tan af ve bağışlanma dileyin.*** Dolayısıyla günahları affedilmiş olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayatının tamamı boyunca istiğfar konusunda tutarlıydı ta ki son anlarına kadar. Bize itaat eylemlerinden sonra istiğfar etmemiz emredildi o halde ibadet konusunda düşüncesiz olduğumuz, şüphe içine düştüğümüz zamanlardan ve hatta daha kötüsü büyük veya küçük günahlar işledikten *neüzü billah* sonra ne kadar istiğfara ihtiyacımız olduğunu hayal edin!

Şeyhin burada dikkat çektiği şey istiğfarın günlük bir rutin olması gerektiğidir öyleki hiçbir Müslüman bundan gafil olmamalıdır ve kişi istiğfar için elinden gelen tüm gayreti sarf etmelidir. Şeyh ayrıca istiğfar etmenin kalp hastalıklarının, şüphelerin ve arzuların bir tedavisi olduğunu belirtti. İstiğfar etmek şüpheler için bir tedavidir ve bu gerçekten önemlidir ve bu yüzden günümüzde insanların İslam'ın ana prensibleri hakkında ve İslam'ın ikinci meseleleri hakkında düşüncelerine baktığınızda onların düşüncelerini anlayamazsınız, onların düşüncelerinin nereden kaynaklandığını anlayamazsınız ki bu istiğfar konusunda kararlı olmayı terk etmenin yıkıcı bir etkisinin bir parçasıdır. Günahların etkileri dünya ve ahireti mahveder;

"kella bel raane ala kulubihim ma kanu yeksibun" on-

ların kalpleri paslandı, kalpleri kabuk bağladı, paslandı çünkü yapmakta oldukları şey yüzünden oldu. Hasan El Basri dedi ***raane***- günah üstüne günah işlemek ta ki kalbin körelmesidir, kalp körleştiğinde tevhid hakkında düşünceleri ve İslam hakkında bakış açıları bozulur.

İbn El Kayyim'in bu konuya ilişkin güzel bir açıklaması vardır, özetle şöyle dedi "Kalp günahlarla paslanır, günahlar artarsa pas oranı artar ve günahlar kalbin normu haline gelir ve ona kilitlenip mühürlenir, yani kalp bir film ile kaplanıp sarıldığı bir statüye gelir. Ve sonra kalp alt üst olur ve düşmanı ile dost olur ve düşman onu istediği gibi yönlendirir. Ve düşmanının elinde bir araç olur."

SubhanAllah, İbn El Kayyim'in bu açıklaması günümüzde çok gördüğümüz bu durumun açıklaması değil midir. Birine tevhid hakkında konuşursunuz ama adam sanki başka bir vadide siz başka bir vadidesinizdir. Tevhidin tartışmasız meselelerini anlayamazlar, tevhidi ve onu ilgilendiren tartışmasız meseleler bir yana, tartışmasız Haram ve Helal meselelerini bile anlayamazlar ve böylece Kafirlere ait olurlar, işte bu kalplerde toplanan *raane*-pas, korozyondur. Onların düşünce biçimleri sarılı, çarpık, çarpıtılmış, bozuk ve anlayamayacağınız kadar mide bulandırıcı hale gelir. Baş aşağı çevrilmiş bir fincana su koymak tevhid, *vela ve bera,* Şeriatın önemli meselelerini, veya Haram ve Helal meselelerini alt üst olmuş bir kalbe koymaktan farklı değildir. Her yere dökülür ancak kalbin içine sirayet etmez.

Bu kitapta Şeyh, genel olarak insanların ve istiğfar sebeplerini bazı günahlarla sınırlayan doğru ve dindar insanların bile durumunu açıklıyor ve şöyle diyor bunun nedeni insanların günahları küçümsemesi veya istiğfar sebeplerini küçük görmeleri nedeniyle değildir daha ziyade bu konuyu bilmemeleri veya bu konuya aldırış etmemeleridir ki bu çok doğrudur. Ve o güzel bir söz söyledi ve dedi doğru ilacı almak için hastalığı doğru teşhis etmeniz gerekir çünkü uygun olmadığı şekilde ilaç kullanımı zamanla sizi öldürebil-

ir.

Bu kitabın konusu teşhis edilmesi, tanısı konulması gereken hastalıklardır. İstiğfarın nedenleridir. İlaç istiğfardır. Biz bu kitabı inceleyerek hastalığı teşhis etmek istiyoruz ki hastalığın ilacı olan istiğfar tam olarak etkisini gösterebilsin. O bu kitabı yazdı ve dedi böylece insanlar hangi takva seviyesine erişmiş olursa olsun fark etmez tüm hayatları boyunca, her şart ve durumda ve her zaman istiğfara çaresizce ne kadar çok ihtiyaçları olduğunu bilecektir. Ve sonra kitabında kitabının Müslümanlara fayda vermesi için samimiyet ve içtenlikle dua etti ve bizde Amin diyoruz.

Tekrar edeceğim, Şeyh bazı doğru-dürüst-dindar insanların istiğfarın tüm nedenlerini bilemeyebileceğini söyledi, ama bazı insanların Allah'a subhanehu ve teala karşı günah işleyip kusurları olduğunu düşünmemeleri veya bunu inkar etmelerinin alışılmadık bir şey olmadığını öğrendiğimiz günümüz de durum daha daha kötüleşiyor. Nitekim onlar bazen böyle düşünebilir ve aslında bazen onlardan bunu duyuyoruz ki bu cahil bir düşünce tarzıdır ve bu Allah'a karşı cahil olmaktır. Tüm günahları affedilen Peygamberler bile böyle konuşmadılar. Hastalığın teşhisini ne kadar iyi koyarsanız istiğfarın nedenlerini o kadar iyi anlarsınız, hastalığın tanısını ne kadar iyi koyarsanız istiğfar yapmak ta o kadar ısrarcı ve kararlı olursunuz. Ve asla aşırız doz alamayacağınız güvenli bir ilaç veya tedavi aldığınızı fark edersiniz. Uygun yemek yiyerek ve spor yaparak kalbinizi sağlıklı tutmak gibi kalbinizi pastan, korozyondan temizleyerek manevi olarak sağlıklı tutmalısınız.

Allah'a yakınlaştıkça daha çok istiğfar yapmaya ihtiyacınız olduğunuzu anlarsınız. Allah'a yaklaştıkça, mütevazılığınız o kadar artar ve hatalarınız, kusurlarınızı fark etmeye başlarsınız. En dindar selefimiz asla böyle cahil bir düşünce yöntemine düşmedi asla bizim gecemiz gündüzümüz tebliğ ve ibadet arasında geçiyor demediler bilakis bundan çok farklı sözler söylediler ve dediler eğer günahlarımız aşikar

olursa hiç kimse bize selam bile vermez İmam El Kahtani Endulisi meşhur şiirinde şöyle dedi,

Eğer içimi bilseler beni gördüklerinde bana selam bile vermezlerdi
Bana dönük tüm saygı ve sevgilerinden sonra benden yüz çevirirlerdi ve utanç içinde olurdum
Allah subhane ve teala nın bizi elbise ile örttüğü gibi
O'nun merhametinden günahlarımızı örtüyor ve açığa çıkmasını engelliyor.
Dolayısıyla hiç kimse Allah'a karşı cahil bir tutum içinde olmamalıdır.

Süfyan ibn Uyeyne'yi herkes tanır, o ve diğer birçok alim benzer sözler söylediler. Onlar eğer Allah subhanehu ve teala günahlarımızı ve kusurlarımızı örtmemiş olsaydı kimse bizimle oturmazdı, dediler. Süfyan ibn Uyeyne ayrıca aktardı Muhammed İbn Vasit dedi ve aynısını *Sire Alemin Nubela*'da Zehebi aktardı "günahların bir düzeni olsaydı kimse benimle oturmazdı." Muhammed ibn Vasit böyle dedi. Hasan El Basri dedi eğer günahlar ve kusurlar açığa çıksaydı kimse kimseyi defnetmezdi. Yani ölen kişiyi defnetmeye layık olmadığını düşünürdünüz. Ancak Allah subhanehu ve teala günahları örter, dindar selefimizin mentalitesi işte böyleydi. Oysa bugün günahlara batmış bazılarının bunlar neden başıma geliyor gerçekten bilmiyorum çünkü yanlış bir şey yapmadım, dediğini duyarsınız.

Dolayısıyla görünüşünüze, durumunuza aldanmayın, iyi görünmenizin tek nedeni Allah'ın subhanehu ve teala günahlarınızı, kusurlarınızı örtmesidir. Bazı alimlere amelleriniz nasıldır denildiğinde, günahlarla dağıldık ve parçalandık ve sonra istiğfarla yamaladık, derlerdi.

İstiğfar ameliniz ve kalbiniz için kiri temizlemek gibidir. İstiğfar özellikle çok fazla faydası olan ve yapılması çok kolay olan bir ameldir. Muhtemelen en basit ameller arasındadır. Ve bir kişinin yapabileceği muhtemelen sevabı en büyük ameller arasındadır. Çok basittir, buna rağmen çok az kişi

bunu yapmaya muktedirdir. Bir kişi ağzını gıybet ile nemiyme ile meşgul edebilir veya mubah bir şeylerle ancak buna rağmen 100 defa estağfirullahe demek o kişiye çok ağır gelir. Ve bu kişinin veya böyle kişilerin kendi durumuna ağlaması için gerçekten bir işarettir çünkü tamamıyla bundan mahrumdurlar.

Şeytanın ilk taktiklerinden biri dili zikre ve özellikle istiğfara karşı zincire vurmaktır. Şeytan bir kez böyle yaptığı dili kontrol altına alırsa o kişinin üstesinden gelir. Ve nihayet Şeytan onları ele geçirmiş olur, nasıl? Onlara, Allah'ı subhanehu ve teala anmayı ve zikretmeyi unutturdu. Yani Şeytan kişiyi Allah'ı zikretmekten unutturduğunda ve elbette istiğfar bunun ana parçalarından biridir, sonra o kişiyi tamamen ele geçirir. Zikir ve istiğfar sizi günaha batmaktan koruyan yüzen bir gemidir. İstiğfar ile kalbe huzur ve mutluluk akacak ve Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıktığınızda istiğfar dolu sayfalarınıza sevineceksiniz. Israrlı ve daimi istiğfarla inşa'Allah Allah'ın subhanehu ve teala dualarınıza yanıt verdiğini göreceksiniz ve hayatınız daha iyi yönde değişecektir. Ve işlerin daha kolay geldiğini ve amaçlarınızın başarıldığını göreceksiniz. Allah endişelerinizi gidermek için size kafidir, günahlarınız bağışlanacak, kalbiniz huzur içinde rahat olacak, sağlığınız ve malınız artacak, amaçlarınız başarılmış olacak, evliliğinizde daha mutlu olacaksınız, çocuklarınız daha itaatkar olacak.

İstiğfar ilham verici bir konuşmadan sonra 1000 defa, ertesi gün 200 defa, sonraki gün 10 defa estağfirullah, estağfirullah deyip, 2 gün istiğfardan sonra ne faydama oldu demek değildir. Nitekim Peygamberler ısrarla, sürekli olarak istiğfar ettiler ve Vallahi siz de böyle yapın Allah'tan mucizeler göreceksiniz. Günahlarımızın Allah'a yükseldiğini bilmek yeterlidir ve O'nun nimetleri üzerimize inerken insanın yapabileceği en az şey istiğfarla günahlarını engellemeye çalışmaktır. İstiğfar konusundaki eksikliğiniz veya yokluğunuz düşmanlarınızın eline verdiğiniz cephanedir.

İbn Teymiyye rahimehullahu *Menakib Şeyhil İslam*'da İbn Abdil Hadi Hanbeli bahsetti İbn Teymiyye dedi, "zihnimde sorunla karşı karşıya kaldığımda veya bir zorlukla karşılaştığımda ta ki kalbim açılıncaya kadar 1000 defa, belki daha çok belki daha az istiğfar ederim ve zorluğum gider." Yani 1000 civarında demektir. Ve sonra aynı şeyi söyledi, pazara, mescide veya medreseye gittiğimde bu beni istiğfar yapmaktan engellemez, ta ki ihtiyacımı ve hedefi başarırım.

İbn Teymiyye ilim ve ezberde elde ettiği yüksek derecelere tek başına erişmedi onun Allah subhanehu ve teala ile arasında sırları vardı ki özellikle ilim talebelerinin dualarında odaklanması gereken bir şeydir bu. Eğer o bize öğretmek ve bizi aydınlatmak için 1000 defa istiğfar etmekten bahsediyorsa perde gerisinde ne yaptığını düşünün çünkü salih dindar alimlerin kendi durumlarını, samimiyetlerini kontrol etmek için bir sistemi vardı. Nasıl? Ümmetin onların ibadetleri hakkında veya bize öğrettikleri hakkında bildiğinin veya onların ibadetleri veya bize öğrettikleri hakkında bize sızanın misli mislini yaparak. İbn El Kayyim, İbn Teymiyye'nin kalp için zikir, balık için su gibidir dediğini duydum, dedi. Ve İbn Teymiyye yeni bir zikir evresine hazırlanmak için dinlenme durumu hariç zikri kasıtlı olarak terk etmediğini söyledi. Bu giriştir ve *İnşa'Allah* önümüzdeki dersle birlikte istiğfarın birinci nedenine başlayacağız.

Mucibat El İstiğfar kitabımızı incelemeye devam ediyoruz, birinci derste kitabın yazarının kısa hayat öyküsünden bahsettik ikinci derste kitaba giriş yaptık ve bu üçüncü dersimizde *inşa'Allah* yazarın bahsettiği istiğfarın 7 nedeninden birincisi ile başlayacağız. Birinci neden olarak yazar

El kusuril asliy lil beşer

dedi, yani insanlarda ki orijinal kusurlar veya insanın yetersizlikleri, insanın kusurları ve yetersizlikleri ile demek istiyor? O, insanoğlu Allah'a ibadet ve şükür anlamında ne kadar çok çaba sarf ederse etsin fark etmez Allah'a sub-

hanehu ve teala tam şükretme veya ibadet hakkını asla yerine getiremez demek istiyor. Ne kadar hamd ve şükür edersek edelim tam olarak yerine getirmemiz mümkün değildir diyor.

Bir kişi tüm hayatını ibadet ve itaat ile geçirse Allah'ın Zatına yakışır şükür ve ibadeti veremeyecektir. Dolayısıyla bu kusur için istiğfar yaparsınız. Bu istiğfar nedeni ayrıca dünya meselelerini kapsar ki yazar özellikte buna temas etmedi ancak genel konunun içine dahildir yani biz Ahirette olandan önce, O'nun bu dünyadaki Cömertliğine yönelik Allah'a subhanehu ve teala asla yeterli şükür veya ibadette bulunamayız. Bekr El Muzeni dedi; ne kadar şanslı olduğunu görmek istiyorsan veya Allah'ın subhanehu ve teala üzerindeki bereketinin, lütfunun seviyesi görmek istiyorsan gözlerini kapat, yani gözlerini kapat ve kör olduğunu düşün ve ayrıca ben ve siz Batı'da reklam tabelarında bir alıntı görmüşüzdür, aslında bu sözü aslında Hicri 720'li yıllarda yaşayan Bekr El Muzeni söylemiştir ve bizim klasik belgelerimiz içinde kayıtlıdır;

Allah subhanehu ve teala sizi yoktan yarattı, size rızık verdi, sizi korudu, sizi güçlendirdi, bazısının fark ettiği bazının fark etmediği birçok lütuflarda bulundu, hatta ibadetinizi yaparken, itaatinizi yaparken, amellerinizi yaparken bile tüm bunların kendisi Allah'ın size lütfettiği nimet ve bereketlerdir. Biz *Elhamdulillah* O'nun lütuf ve bereketinin kıyaslanamaz ve devasa olduğunu kabul ve itiraf ediyoruz. Kur'an da O'nun nimetlerinden olarak referans edilen Tevhid tek başına ***"veetmemtu 'aleykum ni'metî"- üzerinizdeki nimetimi tamamladım-*** tek bu nimeti, bir kişinin tüm hayatı boyunca secdeye kapanmasına kafidir ve buna rağmen kişi bu nimet için Allah'a zerre kadar teşekkür edemeyecektir. Bir kimse bu yok olup gidecek dünyanın bir nimeti için bile Allah'a şükretmekte hakkını asla teslim edemeyecektir ki O'nun nimetlerini saymaya muktedir olamazken O'na yeterli derece şükür etmesi nasıl mümkün olabilir?

Ve-in te'uddû ni'meta(A)llâhi lâ tuhsûhâ

"Ve eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkacak olsanız sayamazsınız"

O'nun üzerimize olan nimetlerini saymak mümkün değilken O'na tam hakkıyla teşekkür etmemiz nasıl mümkün olsun. Allah'a şükür ve hamd etmede yetersizliğimiz istiğfar etmemiz için bir nedendir. Şeyh dedi Allah'ın rahmetinden bizim gerçekleştirdiğimiz çok ufak amellerimizi kabul eder ve razı olur insanları güçlerinin kaldıramayacağı ağır ibadetler ve sorumluluklar için ateşe atmaz ve bizden tüm zamanı kapsayan bir ibadet talep etmez. Ve sonra yazar bu mesele ile ilgili üç hadisten bahsediyor,

Bahsettiği birinci hadis Buhari ve Müslim'de çok az farklı sözlerle gelen muttefekun aleyhtir, Ebu Hureyre otoritesi ile geldi;

"len yedhule ehadun minkum amelihum Cennete" veya bir başka rivayette *"len yencue ahadun minkum bi ameli" Sizden kimse Cennete tek başına ameli ile giremez. Sadece ameller, amellerinizin faziletleri sizin kurtulmanıza yetmeyecektir. "kalu ve ente?" Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem" Sahabe sen de mi Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "Evet, ancak Allah subhanehu ve teala bana merhamet, kerem ve lütufta bulunmaz ve beni bağışlamazsa, ben de."*

Kimseyi tek başına ameli kurtarmaz hatta Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem bile. Bazı insanlar vardır amellerinin Cennet arsalarının ödemesi/tazminatı olduğu izlenimine sahiptir, böylece amelleri karşılığında Cennet arsalarının alacaklısı olduklarını ve buna hakları olduklarını düşünürler. Oysa amelleriniz Cennete girmek için *esbaab* yani sebeplerden başka bir şey değildir, yani amellerinizin karşılığı veya iadesi veya tazminatı değildir.

Örneğin bir ürün almaya gittiğinde bedelini ödersin ürünü alır ve gidersin. Satıcı ürünü sana vermek zorundadır çünkü ürünün bedelini ona ödedin. Ödemesini yaptığın için ürünü almak hakkındır ve para almakta satıcının hakkıdır. Ödeme yaptıktan sonra ürünü sana teslim etmezse satıcıya karşı bir talebin ve hukuki hakkın vardır. Yaptıklarınıza, amellerinize bağlı olarak Cennete girişiniz ise böyle olmaz. Yani benim birçok amelim var ancak neden Cennette yerim yoktur diyemezsiniz. Cennete amellerinizin karşılığı veya tazminatı olarak değil ancak Allah'ın subhanehu ve telala merhameti ile girersiniz. Yani Cennete girmek amellerinize karşılık bir iade veya amellerinizin iade karşılığı olarak işlemez. Allah'ın subhanehu ve teala rahmetinden bir imtiyazdır, yaptıklarınıza, amellerinize karşılık bir iade veya değiş tokuş değildir. Kur'an da kişinin amelleri ile Cennete gireceğini ima eden ayetler vardır ve bu ayetler, az önce bahsettiğim hadisle çelişirmiş gibi görünür ancak aslında çelişmez, Zuhruf Suresi;

Ve tilke-lCennetu-lletî ûriśtumûhâ bimâ kuntum ta'melûn(e)

"İşte, yaptığınız ameller karşılığında mirasçı olduğunuz Cennet budur"

Nahl Suresi;

u-dhulû-lCennete bimâ kuntum ta'melûn(e)

"Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere Cennete girin denilecek"

yani amellerinizle Cennete girin,

Emmâ-lleżîne âmenû ve'amilû-ssâlihâti felehum cennâtu-lme'vâ nuzulen bimâ kânû ya'melûn(e)

"İman eden ve salih ameller işleyenlere gelince, artık on-

lar için yaptıklarına karşılık olmak üzere bir ağırlanma konağı olan meva Cennetleri vardır"

Secde Suresi,

Kulû veşrabû henî-en bimâ kuntum ta'melûn(e)

"Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için"

Tur Suresi, bunlar dört ayettir ve fazlası vardır ve sonları ***bimâ kuntum ta'melûn(e)*** ile biter. Tamamının anlamı ödüllendirildiğiniz Cennet ve mirasçısı kılındığınız Cennet dünya hayatında yaptığınız amelleriniz içindir, demektir. Bu ayetler bahsettiğimiz hadis ile çelişir görünür hadiste hiçbiriniz amellerinin fazileti ile Cennete giremez diyor, ve bu hadis sahih olmakla kalmıyor hem Buhari hem Müslim'de yer alır ve onların çelişmeleri imkansızdır. Ayeti bir kenara koyun sahih bir hadis bir başka sahih hadisle asla çelişmez. Tıpkı herhangi bir ayetin bir başka ayetle asla çelişmeyeceği gibi. O yüzden yanılmaz, kesin olan ilahi metni suçlamadan önce aklınızı suçlayın. Ama burada kolay bir açıklaması vardır;

Amellerle Cennete girileceğini söyleyen ayetlerin Arabça orijinalinde *bima* olduğunu görürsünüz bu *bima* da ki *b* (cer harfi) *b es sebebiye*dir, içinlik, sebeplik, nedensellik *b*'sidir. İçinlik, sebeplik *b*'si genel olarak ön ekli iki sözcük halinde olduğunda nedenselliği işaret eder. Yani burada amelleriniz sadece bir sebepdir, nedendir demektir. Ön ek olarak gelen *b* harfinin Arabça 18 kadar anlamı vardır, Kur'an da yaklaşık 13-14 farklı anlamda kullanımı vardır. *El İlsak, et tağdir, el istiane, zarfiyye, sebebiyye, el mukabele, el mucaveze, el ğaye, el isti'la, et tebğiyd, el kasem el tevkiyd*, amelleriniz yüzünden Cennete girin ayetlerinde nedensellik b'sidir. Amellere dayanarak Cennete giremezsiniz hadisinde *bi ameli-* de *b* nedensellik *b*'si değildir. Buradaki *b muavede vel mukabele b*'sidir karşılık ve *mukabil b*'sidir. Amellere dayanarak yani amellere karşılık-mukabil Cennete giremezsiniz had-

isi, amellerinizin karşılığı olarak, mukabili olarak Cennete giremezsiniz demektir. Bu Allah'ın subhanehu ve teala Rahmetidir. O halde ayetle ile hadisten anladıklarımızın sonucu nedir?

B ön ekinin çeşitli manaları olduğunu bilin, Allah'ın subhanehu teala Rahmeti ile Cennete girersiniz ve sizin amelleriniz sadece sebeptir, *esbaabtır*(sebepler). Bu önemlidir çünkü iki mezhep-tarikat bu konuda aşırı iki uca sapmıştır. Ve biraz Arabça bildiğini sanıp ulema ve müftüler haline gelen cahiller işte böyle yanılırlar. Nitekim delile veya hadise veya ayetlere rastlarlar ve bu konudaki tek delilinin bu olduğunu düşünmeleri diğer ayrı delili kapsamı dışına almaları ile sonuçlanır ve bu da yanlış yola yol açar. Bu konuda mezheplerin nasıl saptığına bakın, El Cebriyye dedi;

Amellerin Cennete girmekle hiçbir şekilde bir ilgisi yoktur sadece Allah'ın meşieyeti ve dilemesi ile Cennete girilir, amellerin hiçbir etkisi yoktur. Delilleri hadistir. Ayetleri ele almaksızın tek başına hadisi ele aldılar. *"İçinizde kimse amellerinin fazileti ile Cennete giremez"* hadisini delil aldılar. Ayetleri görmezden geldiler, Cennete girmeyi sadece Allah'ın subhanehu ve teala meşiyetine, dilemesine yordular.

Diğer mezhepler El Kaderiye gibi ameller Cennete girmek için bir hak, bir tazminat, bir karşılıktır dedi. Cennet amelleriniz karşılığında hakkınızdır, dedi. Onların delilleri bahsettiğimiz ayetlerdir. Ki o ayetlerin tamamının anlamı Cennete amellerle girileceğidir. Ve bu konudaki hadisi ve açıklamaları görmezden geldiler.

Böyle düşünceye sahip olanlar hakkında İbn Teymiyye dedi, amellerinin Cennete girmek için bir karşılık olarak bir hak olduğunu düşünenler mal sahibi ve kiracı arasında ilişki ve hak gibi görürler. Sadece araçların, sebeplerin olması amacını -ki Cennete gitmektir- elde edeceğin demek değildir. Ekinlerin büyümesi için sebep yağmurdur, ekin için yağmur sebebi gibi ameller Cennetin sebebi, aracıdır,

peki ekinin tam bir şekilde büyümesi için yağmur kafi midir? Hayır. Başka faktörlere ihtiyaç olacaktır rüzgar, hava, güneş ışığı gibi. Cennete girmek için sebeplere sahip olan kişinin, amellerinin çok çok ötesinde daha önemli bir kapsayıcı bir faktöre ihtiyacı vardır ve bu da Allah'ın subhanehu ve teala Rahmetidir.

İbn Teymiyye, İbn Kayyim, İbn Kesir, İbn Hacer, Nevevi, İbn Ebil İzz gibi ehli sünnet ve diğer alimler delilleri bir arada ele aldılar ve Cennete girmenin amellerin karşılığı olmadığı ve Allah'ın subhanehu ve teala Rahmeti olduğu, amellerin Cennetin bir karşılığı veya bir tazminatı değil sadece Allah'ın Rahmet ve affediciliğini elde etmek için bir sebep olduğunu kabul ettiler.

Sonra yazar şöyle diyor hatta Allah subhane ve teala hiçbir şeye ihtiyaç duymaz, her şeye kadirdir, kendi kendine yetendir, ğaniydir ve hepimiz muhtacız ve O'na ihtiyacımız vardır ve O bize karşı çok cömert ve kerimdir. Ve sonra Ebu Zer radiyallahu anhu otoritesi ile gelen ikinci Hadisten bahsetti, *Sahihi Müslim*'dedir, *"her kim bir amel-iyilikle gelirse Allah subhanehu ve teala ona on mislini ve fazlasını verir." "Her kim bir günah ile gelirse cezası aynıdır veya Ben onu affederim."* Ve sonra *"Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşırsa Ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse Ben ona koşarak giderim. Kim Benimle şirk koşmadığı halde dünya dolusu günahlarla gelirse Ben onu mağfiretimle karşılarım"* hadisinden bahsetti.

Yazarın bir sonra dikkat çektiği noktaya odaklanın hatta sizin genel yaşam süreniz içinde ibadetiniz az bir zaman kaplasa da ve dünyadaki yaşınız kaç olursa olsun örneğin 20, 60, 80 vs bu ömür süresi, tüm dünyanın ömrü ile kıyaslandığında çok kısa hatta bir hiç mertebesinde olacaktır ve ilim Allah'ın katındadır ancak dünyanın 4.5 milyar yaşında olduğunu söylüyorlar ve Kıyamet Gününe kadar ne kadar ömrünün kaldığını kimse bilmiyor. 60 yıllık dünya hayatını, dünyanın iddia ettikleri 4.5 milyar yaşı ile

kıyaslandığında nedir ve Kıyamet Gününe kaç yıl kaldığını sadece Allah subhanehu ve teala bilir.

Yazarın söylemek istediğini anlamanız için kendi eklemelerim olmadan geriye dönüp tekrarlamama izin verin sizin yaptığınız ibadetleriniz, itaatleriniz sizin bu dünyadaki genel hayat süresinde çok az bir yer işgal etse de ve sizin yaşınız, tüm dünyanın yaşı ile kıyaslandığında pratik olarak kıyaslanamaz olsa da ve hatta tüm dünya ahiret yanında bir göz kapayıp açmak gibi olsa da Allah subhanehu ve teala kullarını bu çok az ibadet amelleri ile ödüllendirir ve bu çok kısa yaşam süresi ile hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği, hiçbir insan kalbinin kavrayamadığı, idrak edemediği dünya ve gök arası genişliğe sahip Cennete ebediyen kalmak üzere girdirir. Bu dünyada Allah'a 60 yıl ibadet ettiğinizi farzedelim, bunun karşılığının Cennet ve lüksleri içinde yaşamak olacağının adil olduğunu iddia edemez hatta öne süremezsiniz. Ancak Allah'ın Kereminden, Cömertliğinden, Rahmetinden ebedi Cenneti veriyor. Yaptığınız ibadetin süresi, ilelebet ve ebedi Cennete eşit değildir.

Sonra yazar Cennete girecek son kişi ile ilgili hadisten bahsediyor, ki bu dünyanın kralları arasında bir kralın krallığının 10 mislini alır. *Sahihi Müslim* de yer alan Hadistir,

"*Musa sordu Ya Rabb Cennet sakinlerinden en düşük derecesi olan kişi kimdir, Cenneti hak edenlerden sonra gelen ve Cennete kabul edilen bir kişidir, ona Cennete gir denilir, o der Ya Rabb insanlar seviyelerine göre zaten Cennete yerleşmişlerken ben nasıl girerim? Ve onlar tüm paylarını ve hislerini aldılar. Rabb dedi, sana bu dünyanın krallarının arasında bir kralın mülkü gibi mülk verilirse razı olur musun? Razı olurum ya Rabb dedi. Senin için burada bunun bir misli, bir misli, bir misli, bir misli vardır dört defa dedi ve adam razıyım Ya Rabb dedi, beşincisi vardır dedi razıyım Ya Rabb dedi, Allah subhanehu ve teala bunlar senindir ve on misli senindir ve senin için arzu ettiğin ve hoşlandığın*

kadardır, adam razıyım Ya Rabb dedi."

Allah'ın subhanehu ve teala fiilen bu dünyada anlık bir ibadet veya bir ibadet anı için akıllara durgunluk veren Cömertliğine, Rahmetine, Keremine bakın. Cennete son girecek olan kişinin mükafatı budur. Senin yaşın veya dünyanın 4.5 milyar yıl veya 10 milyar yıl yaşı sonsuza kadar ebedi yaşayacağın Cennete bedel değildir. Dolayısıyla şunları fark ederseniz;

a) Ameller ve ibadetlerde kusurlarınız, eksiklikleriniz, noksanlıklarınız Allah'a yakışan, O'nun layık olduğu, O'nun hakkı olan şeylerle kıyaslanamaz.

b) Ameller ve ibadetlerde kusurlarınız, eksiklikleriniz, noksanlıklarınız Allah'ın verdiği mükafat ve karşılığı ile kıyaslanamaz.

Böylece istiğfara ne kadar muhtaç olduğunuzu fark edeceksinizdir ve yazarın *el kusuril asliy lil beşer*, yani insanlarda ki orijinal kusurlar veya insanın yetersizlikleri sözü ile ne demek istediğini anlarsınız.

Bitirmeden önce tüm bu dersimizi tek bir cümle ile size özetlememe izin verin; Ne kadar ibadet edersen et, Allah'a subhanehu ve teala O'nun hakk ettiği ve O'nun layık olduğu kadar ve O'nun sana bu dünya ve ahirette verdiklerini karşılamaya yetecek kadar ibadet etmiyorsun. Yazarın istiğfarın birinci neden olarak söylediği budur.

Birinci derste yazarın hayat hikayesine kısa bir göz attık, ikinci derste kitaba giriş yaptık, üçüncü derste yazarın bahsettiği istiğfarın birinci nedeninden bahsettik, bugün *inşaAllah* yazarın bahsettiği ikinci istiğfar nedenini ki yazar – *at taksiyru fil a'mal- yani amellerdeki kusurlar-* olarak niteledi, inceleyeceğiz.

Allah subhanehu ve teala bize yerine getirmemiz gereken

bilinen bazı yükümlülükler emretti. Bu bilinen amelleri işleyen hiç kimse ya gücü yetmediğinden, ya cehaletinden, ya akılsızlığından, ya gafletinden, ya dikkatsizliğinden veya diğer sebeplerden dolayı hakkıyla tam amel edemez. Yazar kusurların/hataların amellerden ayrılmaz olduğunu söyledi. İbadetlerimizde ve amellerimizde daima kusurlarımız vardır. Bazı kusurlar diğerinden daha ciddi ve kötüdür elbet. Bu ifadeyi birçok hadis destekler Ammar ibn Yasir radiyallahu anhu otoritesi ile geldi *Sünen* Ebu Davud, Nesa'i, *Müsned* Ahmed, İbn Hibban;

"*Bir adam namazını bitirir ve namazından elde ettiği sevap onda birdir, dokuzda birdir, sekizde birdir, yedide birdir, altıda birdir, beşte birdir, dörtte birdir, üçte birdir, yarıdır.*"

Bunun nedeni namazın görevlerini ihmal etmektir. Mutmein olmak/organların sukünet içinde olması, huşu, alçak gönüllülük gibi meselelerde eksikliklerden dolayıdır. Kişi namazda farklı safhalarda organlarının sakinliği olmadığı için ecir kaybedebilir ve diğer benzer meselelerden dolayı ecir kaybedebilir. Hatta bazen ecir hadiste belirtilenden daha az olabilir, onda birden daha az ecir alabilir hatta hiç almayabilir. Tıpkı *Sahihi Müslim*'de yer alan hadis gibi, buna göre;

"*Biri kahine gider ve ondan talepte bulunursa- bunu yapan kişinin 40 gün namazı kabul olmaz.*"

O kişi namaz kılmalıdır ancak 40 gün kıldığı namazların ecri olmayacaktır. Elbette kahinin söylediklerine inanırsa bu küfürdür. Yazarın bahsettiği bu kusurların bazıları kaçınılmaz olarak amelleri geçersiz kılar ve bazıları amellerin ecrini azaltırlar. Amellerin geçersiz kılındığına ilişkin ana örnek Buhari ve Müslim'de, *Müsned* Ahmed ve 4 *Sünnen*'de yer alan hadistir dört sahabe otoritesi ile geldi, bir sahabe radiyallahu anhu namaz kılıyordu ve belli bir mesafeden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun namaz kılışını izliyordu, adam namazını bitirdikten sonra selam

vermek üzere Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona *"git ve namazını yeniden kıl, sen namaz kılmadın"* dedi. Sahabe 3 defa, her namaz kılıp selam vermek üzere Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gittiğinde ona *"git ve namazını yeniden kıl, sen namaz kılmadın"* dedi. Dördüncü seferde adam "Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bana öğret?" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona nasıl namaz kılacağını öğretti ve bu hadis namazın detayları hakkında bir referans oldu.

Eğer Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu görmeseydi, o bugün birçoklarının yaptığı gibi namaz görevini tam olarak ifa ettiğini düşünecekti. Ve bu olay namazın yeni nazil olduğu yürekten öğretildiği ve öğrenildiği bir zaman da oldu. 14 yüzyıl sonraki durumu hayal edin ve bugün namazın inceliklerini öğretme ve öğretmede vurgunun önemini küçümseyen kişiler vardır. Abdestte örneğin aynısı geçerlidir, yine bugün ne kadar çok insanın git ve namazını yeniden kıl denmeye layık olduğunu görürsünüz. Sahabe radiyallahu anhum namazı tamamen iyi niyetlerle kıldı ancak ameli sadece yerine getirmek yeterli değildi ayrıca uygun-gerektiği gibi yerine getirmek gerekti. *Sahihi Buhari*'de yer alır;

Huzeyfe rüku ve secdesini uygun bir şekilde yapmayan bir adamı gördü ve ona Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sözüne benzer bir söz söyledi ve "sen namaz kılmadın" dedi. Ve dedi "eğer bu namaz kılış şeklinle ölecek olursan Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem fıtratından başka bir fıtrat üzerine ölmüş olacaksın"

Yani Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem dininden başka bir din üzerine ölmüş olacaksın, demektir. Bu, en önemli ibadetlerden bir olan namazdaki amellerde kusurun namazı nasıl geçersiz kıldığının bir örneğidir.

Yazar ibadet yapıldığı sırada veya yapıldıktan sonra riya

veya ucb yüzünden sevabının azalabileceğini hatta geçersiz olabileceğini söyledi. Böylece yazar riya ve ucb örneğini verdi. Riya gösteriş için amel etmektir. İki yüzlülük ve göz boyayan amellerdir. Yapılan amellerin arkasında yatan asıl etken ve itici güç -*Eüzü Billah*- Allah subhanehu ve teala değil, insanlardır. Bu yüzden İbn Teymiyye rahimehullahu dedi, Riya başkasında şirktir. Neden, nasıl? Çünkü kişi beğenilme, övülme, talimat alma veya başka sebeplerle insanlara fark ettirme niyetiyle bir ibadeti gerçekleştirmektedir. Nitekim ibadeti yapan, tamamen Allah subhanehu ve teala için yapılması gereken o ibadeti, ibadeti ile etkilemeye veya hava atmaya çalıştığı kişiyi Allah subhanehu ve teala ile ilişkilendiriyor.

Ucb'da riya gibidir. İçsel kibirdir, müellef burada kişinin ibadetten veya yaptığı ibadetten dolayı kendi nefsinde kendini yüceltmesi, yüksek ve ali görerek kibirlenmesine atıfta bulunuyor. Ucb sahibi insanlar vardır namazları, tebliğleri veya genel olarak ibadetlerini Allah subhanehu ve teala için bir iyilik olarak görürler. Allah'ın subhanehu ve tealanın onlara o ibadetleri yaptırmalarına izin vererek kendilerine iyilik yaptığını fark etmezler. Bu his veya duygu, kalpte içsel olabilir veya sözlü olabilir veya amellerle olabilir. Bu hastalığa sahip insanların farklı dereceleri vardır. Allah subhanehu ve teala dedi,

"İslam olmalarını (başa kakıp) sana minnet ediyorlar. De ki: "İslam oldunuz diye bana minnet etmeyin. Bilakis, sizi imana hidayet ettiği için Allah size minnet eder. Şayet doğru sözlülerdenseniz (bu gerçeği kabul etmeniz gerekir)." (Hucurat: 17)

Bazı alimler dedi ayetin indirilme nedeni bir Bedevi Arab aşiretinin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlarla savaşmadan ona iman ettikleri için Rasulullah'a sallallahu aleyhi sallallahu aleyhi ve sellem iyilik yaptıklarına inanmalarıydı. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara Hucurat 17 ayeti ile karşılık verdi. Allah, Elçisine on-

lara İslam oldunuz diye bana minnet etmeyin, bana iyilik yaptığınızı sanmayın. Bilakis sizi imana hidayet ettiği için Allah size iyilik etti, demesini söyledi. O yüzden size tebliğ yapma şerefini vererek veya teheccüd kılmanıza müsaade ederek veya sabah namazı kılmanıza veya nikab ve hicab giymenize müsaade ederek ve farz ve nafile ibadetler yapmanıza izin vererek size iyilik yapan Allah'tır, bu yüzden Ucb'ten kurtulun. İbn Teymiyye'nin riya başkasında şirktir dediğini söylemiştim, İbn Teymiyye ucb kişinin kendi nefsinde şirktir dedi. Çünkü içsel kibirle ibadet eden kişi kendi benliğini bozar. İbn Teymiyye dedi;

Riya sahibi kişi ***"İyyâke na'budu" -yalnız Sana ibadet ederiz- (Fatiha: 5)*** emrini yerine getirmez çünkü Allah'a subhanehu ve teala ait olanı başkasına göstermek için yapıyor. Ki ibadetinin tamamını veya bir kısmını Allah'tan başkasına veriyor dolayısıyla ***"yalnız Sana ibadet ederiz"*** ayetinin gereğini yerine getirmiyor. İbn Teymiyye dedi;

Ucb sahibi kişi ***"ve-iyyâke nesta'în(u)" -ve yalnız Senden yardım dileriz-Fatiha(5)*** ayetinin gereğini yerine getirmez. Çünkü o tüm yardımı Allah'tan istemek yerine iç kibiriyle kendi benliğini işe dahil etti. ***"yalnız Sana ibadet ederiz"*** ayetini yerine getiren kimse riyadan tamamen beridir ve ***"ve yalnız Senden yardım dileriz"*** ayetini yerine getiren kimse ucbden tamamen beridir.

İbn Hazm dedi "Ucb en büyük günahlardan ve amelleri en çok ifsat eden- en çok helak edenlerdendir." Ucb ve riyadan beri olmak için mücadele etmek size başlangıçta belki zor gelebilir ancak bu eğilimle savaşta ısrarlı olmanız ve ona direnmede ısrarlı olmanızla nihayetinde onlardan kurtulmak çok kolay olacaktır. Ucb ile birlikte birçok amel sahibi olan birinden çok daha az ibadet eden birini bulabilirsin bununla birlikte o ibadeti az olan kimse Allah'a subhanehu ve teala karşı gam, tevazu ve noksanlık hisseder. Geçmişi ve kusurları konusunda sürekli bir pişmanlık hisseder ve kusurlarını eksikliklerini tamamlamak için daha çok sevgi,

gayret ve arzu duyar ve bu yaptıkları ona Allah subhanehu ve teala katında daha çok ameli olan ancak ucbden muzdarip bir kişiden daha yüksek dereceler kazandırabilir. Ameller ve ibadetlerde pişmanlık ve eksiklik hissetmek insanın her zaman ihtiyaç duyduğu bir nimettir ve kişi bunu hissediyorsa Allah'a subhanehu ve teala teşekkür etmelidir/şükretmelidir.

Eğer kibir ve ucb ve riya bir tebliğcinin, bir abidin, bir Kur'an ka'risinin veya bir mücahidin kalbine sızarsa kalbinin çalışmasını yaralar. Ucb ve riya herhangi bir şeye sızarsa onu ancak mahveder. Nihai başarı Allah'ın subhanehu ve teala seni, kendi nefsine bırakmamasıdır. Ucb temelde kendi nefsinle terk edilmeni istemendir. En büyük hayal kırıklığı Allah'ın seni kendi nefsin ile başbaşa bırakmasıdır ve sen göz açıp kapayıncaya ve bundan daha az bile kendi nefsinle başbaşa bırakılmak istemezsin. Çünkü ucb ile kendini kendinden sorumlu hale getirdin ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bundan Allah'a sığındı;

"Ya Allah beni göz açıp kapayıncaya kadar bile nefsimle başbaşa bırakma", dedi.

Bir dakika veya bir an bile değil- *"Allahumme rahmeteke ercu fe la tekilni ala nefsiy tarfete aynin."*

Allah subhanehu ve teala biri için iyilik isterse kişi ibadetlerinde ne kadar üstün olursa olsun Allah'a subhanehu ve teala olan düşkünlüğünü, acizliğini ve çaresizliğini hissettirerek ona Allah'a yönelmede tevazu ve alçakgönüllülük kapılarını açar. Eğer yaptığın amellere veya ibadetlere ucb sızıp sızmadığını anlamak istiyorsan kendi kendine sor bu amel veya benzer amelle ölebilir miyim? Bu soru üzerinde iyice düşünüp doğru yanıtı bulduğunda *inşa'Allah* ucb'dan tamamen kendini kurtaracaksın.

Konumuzdan daha fazla sapmamak adına, amellerin hükümsüz/geçersiz kılınmasıyla ilgili olan bir noktaya

değinmek istiyorum. Eğer bir kişi riya ile ibadete başlarsa bu ecri geçersiz kılar. Ancak kişi ibadete Allah için samimi olarak başlar ibadet sırasında riya gelişirse bu ibadetin ayrı veya birleşik ibadet oluşuna göre;

Ayrı ibadeti örnekle daha iyi anlayacaksınız örneğin kişi samimi olarak teravih kılmak istedi ve 2 rekat kıldı, daha sonra birinin gördüğünü gördü sonraki 2 rekatı riya ile kılmaya başladı. Bu durumda kişinin kıldığı ilk 2 rekat kabul edildi diğer 2 rekat geçersiz oldu. Çünkü ayrıldılar. Tıpkı kimse görmediği zaman bir sadaka kutusuna 10 dolar atan, birinin geldiğini görünce bir başka 10 dolar atan bir kişinin durumu gibi. Bu durumda ilk sadakası kabul edilecektir *inşa'Allah* ikincisi kabul edilmeyecektir. Neden? Çünkü ayrı ibadetlerdir, ilkini gerektiği gibi yaptı ve ecrini alacaktır ve ikincisini riya için yaptı ve ecrini alamayacaktır.

Eğer ibadet birleşik tek bir ibadet ise ve kişi samimi olarak ibadete başladıktan sonra halen ibadet halinde olduğu halde riya sızarsa, yani samimi olarak ibadete başladı ve ibadete devam ederken riya ortaya çıktı ve riya ile mücadelede etmedi, riyaya direnmediyse o ibadetin tamamı geçersiz olacaktır çünkü samimi olarak ibadete başlasa bile-örneğin namaza- çünkü ibadetin ilk kısmı ibadetin kalan kısmı ile bağlantılıdır.

Ancak riya düşüncesi geldi ama samimiyetini korudu, riyadan yüz çevirdi, riyadan nefret etti ve riya eğilimine direndi ve mücadele ettiyse, ondan hoşlanmadıysa onun kıldığı tüm namaz kabul edilecektir *inşa'Allah*. Ve o gerçekten samimiyse, riya düşüncesi geldiğinde riyaya direndiği, riya ile mücadele ettiği için ecir kazanacaktır *inşa'Allah*.

İbadet tamamlandıktan sonra riya sızarsa ibadeti etkilemez veya geçersiz kılmaz çünkü ibadetini uygun olduğu şekilde yaptı ve riya sonradan geldi. Ve aslında İbn Receb *Cami'ul Ulum el Hikam*'da dedi kişi ibadetini gerektiği gibi yapar ve birileri onun ibadetini överse ve o da Allah'ın bu lütfu için

mutlu olursa bu ona zarar vermez.

Ve yazar daha sonra istiğfarın ibadetlerde eksiklikleri/kusurları gidermek için kanunlaştırıldığını/hükümleştirildiğini/yasalaştırıldığı söyledi. Yazarın ibadetlerde eksiklikleri/kusurları gidermek için istiğfarın yasallaştırılmasına örnek olarak aslında giriş kısmında bahsettiğim belirli örnekler verdi örneği *Sahihi Müslim*'de yer alan Sevban Hadisi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "*Namazı bitirdiğinde üç defa Allah'a istiğfar et.*" Hac'da ifada'dan sonra ifada kişinin hac menasiklerini tamamladığı haccın onuncu günüdür. Allah subhanehu ve teala ifada hakkında şöyle dedi,

"Śumme efîdû min hayśu efâda-nnâsu vestaġfirû(A)llâh(e)(c) inna(A)llâhe ġafûrun rahîm(un)"

"Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir." (Bakara: 199)

Yazar Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hac ve umreden döndükten sonra istiğfar ettiğini söyledi. Bir başka rivayette Cihaddan sonra bile istiğfar etti. Ki Abdullah ibn Ömer otoritesi ile *Sahihi Müslim*'de yer alan hadistir, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir savaş veya seferden döndüğünde veya hac veya umreden döndüğünde;

aaybun, taaibun, aabidun, saacidun li Rabbina haamidun.

"*Biz tevbe ederek, itaat ederek, boyun eğerek, secde ederek, hamd ederek Rabbimize döndük*" derdi.

Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem hacdandöndüğünde Allah'tan af ve bağışlanma dilemesi söylendi. Bu üzerinde ciddi düşünmeyi hakk ediyor. Gece namazı-teheccüd

namazı sonunda Allah subhanehu ve teala namazın sonunu istiğfar ile birleştirdi ve dedi;

Vel "musteğfirine bi eshar", ve bil esharihum yesteğfirune

Şeyh Nasır dedi, bazı alimler teheccüd namazı sonunda ve kıyam ilgili uzun bir süre olan Müzemmil Suresinin sonunda Allah subhanehu ve tela;

vestaġfirû(A)llâh(e)(s) inna(A)llâhe ġafûrun rahîm(un)

"Allah'tan bağışlanma dileyin. Çünkü Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."(Müzzemmil: 20) dediğini belirtti.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ömrünü amellerle dolu dolu geçirdi, iyilik, Cihad, kimsenin kendisi ile rekabet edemeyeceği amellerle geçiren Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ömrünü istiğfar ile noktaladı. *Sahihi Müslim*'de yer alan Hadiste, Aişe radiyallahu anha dedi,

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ölmeden önce sürekli olarak "Subhaneke ve bihamdike ve estağfiruke ve etubu ileyk"- Allah'ım sen tüm noksanlıklardan berisin, Yücesin, her türlü Hamd-Övgü Sanadır, Senden af ve bağışlanma diler ve Sana tevbe ederim" dedi.

Size kitabın giriş bölümünde bahsettiğim hadis te yani *Sahihi Buhari*'de yer alır, Abbad ibn Abdullah ibn Zübeyr otoritesi ile geldi;

"Aişe bana dedi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat etmeden önce sözlerini duydum ve o sırtı üstü yatarken Allahumme mağfirli, verhamni, ve elhıkni bi refik el ala- Ya Allah beni bağışla, bana merhamet et refiki ala ya gönder- dedi."

Amel yaptıktan sonra istiğfar etmenin delili çoktur

dolayısıyla bu dersi tek bir cümlede özetlememiz gerekiyorsa şudur;

İbadetleriniz kusur/eksiklik/hatalardan ayrılmazdır ve onların onarımı telafisi için sürekli ve tutarlı istiğfar etmeye ihtiyacınız vardır. İşte yazar buna – *at taksiyru fil a'maldedi- yani amellerde kusurlar.* İstiğfar ve ucb ile ilgili bir başka tali mesele, amelden sonra istiğfar amelin onarımı-telafisine ilaveten ucb'un alçaltılmasına ve kaldırılmasına yardım eder. Amel yaptınız ve sonra Allah'a subhane ve teala istiğfarda bulundunuz işte ucb hissini öldürmenin yolu, ucb hastalığının tedavi yolu budur.

Bugün ele alacağımız istiğfarın üçüncü türü *"ez zunubil vucudiyye ez zahira"* yani *görünür/var olan/mevcut olan-* bu terim yani Şeyh Nasır'ın *"ez zunubil vucidiyye"* dediği ifadeyi İbn Teymiyye kullandı ki Şeyh Nasır'da bu terimi ondan aldı.

"Ma esabake min hasenetun fe min Allah" tefsiri altında İbn Teymiyye dedi, bir kişi bu görünür/var olan/mevcut günahlarla imtihan edildiğinde onlar Allah'ın yaratıklarından olsa da onları Allah yerine getirmek için yarattı, yerine getirmeyenler için ise bir cezadır. Bu sebep istiğfarın en popüler sebebidir ve hemen herkes bilir. İstiğfar ve tevbeden bahsedildiğinde genel olarak bu sebepten bahsediliyordur. Nitekim yazar, insanların çoğu, insanların her ne kadar istiğfarın diğer sebeplerini bilmeye ihtiyaç duymalarına rağmen istiğfarın diğer sebeplerinden gafil olmaları nedeniyle bu belirli nedenle sınırladığını söyledi. Bunlar çok açık günahlardır ki böyle günahlara düşen fasıklar görürsünüz ve hatta bu günahları bilmelerine rağmen bazen bu günahları işlemede ısrar ederler. Allah subhanehu teala onlara hidayet yolunu gösterirse o günahlardan tevbe etmeleri gerektiğini, istiğfar etmeleri gerektiğini bilirler.

Örneğin adam öldürmekten, zina işlemekten, faiz almaktan, hırsızlık yapmaktan, başkalarının haklarını ihlal et-

mekten, dedikodu-gıybet yapmaktan, yalan söylemekten, kardeşler veya Müslümanlar arasına düşmanlık ekmekten, müstehcen şeyler söylemekten, yapmaktan istiğfar edeceklerini bilirler- *"ez zunubil vucudiyye ez zahira"*- zahira açık, net demektir.

Şeyh ayrıca *"el muharrametu zahira"* ile atıfta bulundu, yani *"ez zunubil vucudiyye ez zahira"* diye adlandırdı ve sonra *"el muharrematu zahira"* diye atıfta bulundu ve bu terimi de İbn Teymiyye'den aldı, ki birinin çalışmalarını birçok defa okuyup, incelediğinizde bazen farkında bile olmadan o kişinin yazı tarzı ve terminolojisini kendinizde geliştirirsiniz. İbn Teymiyye'nin bu terimi yani *"el muharrematu zahira" -yani açık görünür Haramlar* demektir- kullandığı kapsam bu tür günahların açıklığına biraz daha ışık tutuyor. O temelde bunların açık ve müteselsilen iyi bir şekilde bilindiğini ve bunları inkar edenin tartışmasız bir Kafir olduğunu söyledi. Şöyle dedi,

"Birbirini takip eden (müteselsil) apaçık görünen yasakların Haram olduğuna inanmak, imanın en büyük esaslarındandır ve bu dinin kaidelerindendir ve onların Haram olduğunu inkar eden ise tartışmasız bir Kafirdir."

Yani o şunu diyor örneğin apaçık günahlardan hırsızlık yapmak Haram değildir diyen kişi bir Kafirdir. Ve bu konuda bir ihtilaf veya tartışma söz konusu değildir.

İbn Teymiyye'den alıntı yapma hususunda bir şeyi açıklığa kavuşturmalıyım ki böyle ifadeler bazen olduğu gibi yanlış bir şekilde anlaşılmasın, çünkü bu ifadenin yanlış anlaşıldığı durumları daha önce okudum. Bazıları metni alırlar, kapsamı dışında geniş/genel kullanırlar ve alimlerin diğer alıntıları ile birleştirirler ve gelişigüzel uygularlar ve bu açıklamaların diğer manalarını bilmeksizin böyle yaparlar. Ve hatta bazısı Arabça ve bazısını İngilizce ve başka dilde böyle yaparlar. Allah subhanehu ve teala bazılarına çeviri yeteneği ve biraz ilim lütfetmiştir. Ancak sınırları bilmek

önemlidir ve ben yıllardır buna dikkat çekiyorum bu, kişiyi tebliğ yapmaktan cesaretini kırmak değildir, nitekim hak üzerinde olma hususunda çaresizce dua etmemiz gerekiyor. Biz ayeti bilen, hadisi bilen, tevhid ve şirk kaidelerini bilen, iletmeye çalıştıkları Haram ve Helali bilenler için Dua etmeliyiz. Ancak bazıları kendi platformlarında pdf belgelerine kendilerini fazla kaptırırlar ve tehlikeli meseleler hakkında konuşurlar.

Eğer Allah'tan korkuyorsanız bu meseleler hakkında bir sonuca varmadan önce sadece okumak değil gerçekten öğrenmeniz, çalışmanız gereken meseleler ile ilgili (İbn Teymiyye örneğinde) bu şeyhin 30-40 ciltlik eseri inceleyin ve sonra bu şeyhin temel bilgilerini öğrendikten sonra, bu meseleleri yine hak üzerine olan başka şeyhlerden öğrenin. Aksi takdirde Kıyamet Gününde şu ayetle sorgulandığınızda ne yapacaksınız?

Kul eraeytum mâ enzela(A)llâhu lekum min rizkin fece'altum minhu harâmen vehalâlen kul (Â)llâhu eżine lekum(s) em 'ala(A)llâhi tefterûn(e)

"De ki: Allah'ın, size verdiği rızıklardan bir kısmını Haram, bir kısmını Helal saymanıza ne dersiniz? De ki: Allah mı izin verdi size, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?" (Yunus: 59)

Allah mı izin verdi size?! Bazı meseleleri Haram ve Helal kılıyorsunuz, Allah size bir yetki mi verdi böyle yapıyorsunuz, yoksa Allah'a karşı yalan mı uyduruyorsunuz, iftira mı atıyorsunuz. Ve Haram ve Helal meselelerinde durum budur o halde Dinin Asılları veya *Usul Ed Din* meselelerinin durumunu düşünün! Tekrar ediyorum bu sözler kimseyi tebliğden caydırmak için değildir. Ve insanlar hakka susadı ve bu konuda bir kuraklık vardır ancak aynı zamanda tebliğ yapacak olan kişi özellikle temel meselelerde sınır ve yeteneklerini bilmek durumundadır. Böylece hataya düşen ve insanları yanlışa sevkedenlerden olmasın ki Allah

subhanehu ve teala büyük günahlarda onların sözlerinden bahsetti ve dedi;

veen tekûlû 'ala(A)llâhi mâ lâ ta'lemûn(e)

"Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi (emreder)"

Abdurrahman ibn Ebi Leyle dedi, "120 kadar sahabe ile karşılaştım içlerinden birine bir soru sorulduğunda yanındakine gönderirdi, o yanındakine gönderir di ta ki soru ilk sorulanın önüne gelirdi." Ahmed ibn El Muhammed El İskafi, İmam Ahmed Hanbeli'nin bir talebesiydi, İmam Ahmed'den onun hakkında fikrinin olduğunu bildiğim meselelerde sürekli bimiyorum dediğini işitirdim, dedi. Hatta İbn Abbas ve İbn Mes'ud radiyallahu anhuma şöyle dedi, "Kendisine sunulan her konuda fetva veren kişi delidir."

İbn Teymiyye'den rahimehullahu aktardığım alıntı yani "Birbirini takip eden (müteselsil) apaçık görünen yasakların Haram olduğuna inanmak, imanın en büyük esaslarındandır ve bu dinin kaidelerindendir ve onların Haram olduğunu inkar eden kişi tartışmasız bir Kafirdir" ifadesi *Mecmu El Fetaava'nın* 12. Cildinde yer alır. Aynı eserin 7. Cildinde İbn Teymiyye rahimehullahu şöyle dedi, "Apaçık, görünen Haramın Haramlığını inkar eden kimse kendisine delil ikame edildikten sonra bunu yapasra o zaman bir Kafir olur." 12. Ciltte söylediğine bu temel ilaveyi eklemek önemlidir. 12. cildin başında o şöyle dedi kendisine delil ikame edilmemiş olanlar İslam'a yeni giren biri veya Şeriatın kendisine ulaşmadığı uzak diyarda yaşayan biri veya iman eden ve salih amel işleyenlerin muaf olduğuna inanan biri gibi muaftır. İçkinin Haramlığı hakkında Ömer radiyallahu anhu zamanında yaşanan olay gibi, o içkiyi Haram kabul etmeyenleri sorgulamıştı, keza durumu onlarla benzer olanlardan tevbe etmeleri istenir eğer düşüncelerinde ısrar ederlerse onlar Kafir olurlar.

Yani onlar hakkında öncesinde (yani delil ikame etmeden) Kafir hükmü vermiyoruz. Nitekim sahabeler, Kudame ve yoldaşlarını yanlış anlamaları için Kafir olarak görmedi. Bunu birazdan anlatacağım. Dolayısıyla *Mecmu El Fetaava* eserinin 12 cildinde İbn Teymiyye böyle meselelerde özürden bahsetmiyor çünkü özetledi, ancak 7. Ciltte detaylara girdi ve cehalet yüzünden böyle meselelerde özür olasılığını ele aldı.

Yazarlar bazen sonuç verirler, bazen detaylara girerler ve detaylar özetleri belirler. Bazen kafa karışıklığı oluşturan şey bir fetvanın belirli koşullara dayanarak verilmesidir ve başka nedenlerde vardır. Dolayısıyla İbn Teymiyye'nin konuştuğu konu Kudame ibn Maz'unun olayıdır, Abdullah ibn Ömer'in bir dayısıdır Bedir'e katıldı ve Ömer radiyallahu anhu zamanında Bahreyn'deki valisiydi. Kudame radiyallahu anhu içkinin tamamen Helal olduğuna inanmadı ancak iman eden ve salih amel işleyenler için içki konusunda ilgili ayetin genel manasına dayanarak bir muaf olduğuna inandı;

Leyse 'alâ-lleżîne âmenû ve'amilû-ssâlihâti cunâhun fîmâ ta'imû iżâ mâ-ttekav veâmenû ve'amilû-ssâlihâti śümme-ttekav veâmenû śümme-ttekav veahsenû(c) va(A)llâhu yuhibbu-lmuhsinîn(e)

"İman edip dünya ve âhiret için yararlı işler yapanlara, günahlardan sakındıkları ve imanlarını koruyup iyi işler yapmayı sürdürdükleri, sakınmaya devam edip imanlarına bağlı kaldıkları, hem günahlardan sakınıp hem en iyiyi yapmaya çalıştıkları takdirde daha önce yiyip içtiklerinden ötürü bir günah yoktur. Allah, iyi ve güzel davrananları sever."

İmam Muhammed ibn Abdulvahhab rahimehullahu dedi, Ömer zamanında eğer Kudame ve yoldaşları bulundukları düşünceden tevbe edip dönmemiş olsalardı tekfir edi-

lecekleri konusunda sahabenin icması vardır. Ve onun bu açıklaması İmam Muhammed ibn Abdulhavvab aleyhine çokça kullanılır. Ve onun bir sahabeyi tekfir ettiğini iddia ederler ancak onun -eğer tevbe etmeselerdi- sözünü söylemezler.

Kudame'nin hatası, açık ve masum bir te'vil hatasıdır. Yani yanlış yorumlama. Çünkü mesele onlara açıklanır açıklanmaz onlar bu yanlış yorumdan tevbe ettiler. Ve bu ayet yine içki hakkında indirilen ayettir. Yani Kudame kafasına göre bir ayet seçip kullanmadı. *Musned* Ahmed'de İbn Abbas dedi, *içki Haram kılındıktan sonra sahabeler Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve selleme Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve selem peki içki içtikleri halde ölenlerin durumu ne olacak?* Yani içki Haram kılınmadan önce içki içtikleri halde ölenlerin durumları ne olacak? Yani onlar içki tükettikleri halde öldüler ve asla tevbe etmediler. Ve şimdi içki içmek Haram kılındı, onların durumları ne olacak? diye sordular. Bunun üzerine Allah subhanehu ve teala ilgili ayeti indirdi. Elbette ayet, içki Haram kılınmadan önce içki içen ve ölenler için bir özürdür ve onları muaf tutuyor.

Leyse 'alâ-lleżîne âmenû ve'amilû-ssâlihâti cunâhun fîmâ ta'imû... Ancak Kudame'nin hatası te'vildedir. Ayetin kapsamına sağ olanları da dahil etme yanlış yorumudur. Dolayısıyla belirli zamanlarda, belirli bölgeler ki yaşanılan bölge bir faktör olabilir, belirli durumlar, belirli kişiler bazıları için bazı meseleler de bir muaf söz konusu olabilir. Bu gibi bazı faktörler özür sunmak için ağırlığı olan faktörler olabilir. İbn Teymiyye'nin verdiği örnek gibi -bahsetmiştim- Şeriatın kendisine ulaşmadığı bir yerde yaşayan, hiçbir yere ulaşamayan bir kişinin durumu gibi- veya adam şehadet getirdi ve tamamıyla küfrün hakim olduğu bir yerde yaşıyor ve bulunduğu yerde Şeriat konusunda veya ilim konusunda bilgi alabileceği kimse yok veya hiç Müslüman yok ve o kişi Haram ve Helal konusunda bazı meselelerden de cahil, böyle bir kimse için cehalet bir özür olabilir.

Öte yandan öğrenmek ile kaldırılabilir cehalet Harama düşen bir kişi için özür değildir. Cehalet, Allah'ın subhanehu ve teala kendisine sunduğu tüm imkan ve vesilelerle gerçekten samimi olarak kaldırmak istediği halde bunu yapamayan için bir özürdür. Kişi cehaleti kaldırmak istediği halde kaldıramıyor çünkü hakka ve bilgiye giden yollar ve kanallar o kişi için mümkün değildir. Bu nedenle İbn Teymiyye'nin 7. ve 12 ciltte söylediklerini birleştirerek ele aldık ve burada durursam eğer daha da yanlış anlaşılacaktır dolayısıyla nihai sözüm şudur; şimdiye kadar bahsettiklerimiz Haram ve Helal meselelerdi, ben tevhidden bahsettim mi hayır, aynı şekilde İbn Teymiyye'de bahsetmedi. Haram ve Helal- *el vacibaatu zahira vel mutevaatira ve muharrematu zahira- Aslu Millet*, yani tevhidin açık temel kaideleri, prensipleri için farklı bir seviye söz konusudur. Bunda bir özür yoktur. Nitekim biz daha önce bu meseledeki bu bakış açısını tam bir derste açıkladık, dünya ve ahiret meselelerine ilişkin olarak bazen çelişir görülebilecek alimlerin sözlerini, delilleri nasıl anlayacağımızı ve bir araya getirebileceğimizi anlattık, İbn Teymiyye ile ilgili örneğimizde bunu yaptık.

Hatta geçmişte bu konuda yaptığımız uzun derslerde verdiğimiz örneklerden biri İbn Teymiyye'nin bu sözleriydi, yayınlandı mı? (Şeyh Ahmed talebeleri ile bu konuda istişare ediyor). Ve eğer mevcut değilse, bu konuda başka bir ders yapalım veya daha iyisi bir kitapçık hazırlayalım böylece sayfaları ve ciltleri referans gösterelim.

Son olarak bu istiğfar nedeni en açık ve popüler olan nedendir, yazarın verdiği başlık gibi açık aşikar görünen günahlardır dolayısıyla neredeyse herkes bilir, herkes zinanın, adam öldürmenin, dedikodu-gıybet yapmanın, başkasının hakkını ihlal etmenin Haram olduğunu bilir ve en popüler istiğfar sebebidir, burada duracağız. Bir sonraki istiğfar nedeni daha kısadır, namaz vakitlerinin kısaldığı günlerdeyiz namazı kıldıktan sonra yeni istiğfar nedeni hakkında konuşmaya devam edebiliriz.

Bu istiğfarın dördüncü sebebidir yazar *"ez zunubil ademiyye"* diye adlandırdı. Bir öncekini *"el vucudiyye"* diye adlandırmıştı, düşmanlığa neden olan dedikodu, hırsızlık, günahkarların işlediği varoluşsal/mevcut/var olan günahlardı ve bu günahlar birinin bu günahları işlediğinde genellikle işlediği günahı bildiği ve farkında olduğu yani genel olarak işledikleri günahları bildikleri ve yanlış yaptıklarını bildikleri ve Allah subhane ve teala onlara hidayet ederse, işledikleri günahlardan istiğfar ve tevbe ettikleri açık aşikar görünür yaygın günahlardır dedik.

Bir önceki istiğfar sebebinde bu terimin detaylarına girmedim çünkü bu dördüncü istiğfar sebebinde açıklamam daha doğru olacaktır. Bir önceki istiğfar nedeninde geçen günahlara ilişkin günahı işleyenler farkındadır ancak buna rağmen işlerler, burada ise zıttıdır *"ez zunubil ademiyye"* yani onlar(günahlar) yoktur veya mevcut değildir. Mevcut olmamalarına rağmen nasıl oluyorda işleyen günah kazanıyor? Çünkü bunlar muayyen şahıslar üzerine farz kılınan ancak henüz onların yapmadığı şeylerdir. Onları işlememek günahtır bu yüzden yazar onlara *"et turuuk"* olarak atıfta bulundu. Terkedilen ve dışarıda bırakılan şeylerdir. Bir önceki istiğfar sebebinde *"el vucudiyye"* terimini kullandı çünkü onlar mevcuttu. Burada zıt terimi kullandı *"el ademiyye"*-yokluk demektir- onlar yok demektir. Ve nasıl olduğunu açıkladık. Bir önceki istiğfar nedeninde *"ez zahira"* terimini kullandı açık ve aşikar demektir, burada bu terimi dışarıda bıraktı çünkü burada insanlara açık ve aşikar değildir. Bir önceki sebep en popüler olandı, altına en popüler günahlar giriyordu, onlar açık ve aşikarlardı.

Buradakiler ise açık değildir çünkü insanlar onlardan gafildir. Çünkü bu senin yaptığın bir şey değildir, yapmadığın şeydir. Müellef bu istiğfar sebebinin anne-baba hakları veya eş hakları veya çocuk hakları veya akraba hakları veya komşu hakları veya Müslümanların birbirleri ile ilgili hakları veya iyiliği emredip kötülüğü sakındırma gibi diğerlerinin hakları ile ilgili yaygın meseleler olduğunu belirti-

yor. Bu tür hak ve sorumluluklarda ihlaller onları yerine getirmemek veya yapmamaktır. Annenize bir tek amelinizi bile veremeyeceğiniz bir günde amellerinizi yiyip bitiren şeylerdir. Bu sebep altındaki günahların amellerinize etkisi bir tahta kurdunun ahşap bir eve verdiği zararın etkisi gibidir. Tahta kurtları ahşap evlerin sessiz katilleridir. Ve bu tür günahlar amellerinizin sessiz katilleridirler. Bu yüzden yazar *"et turuuk"* a ameller nedeniyle atıfta bulundu.

Bir kişi farzlarla meşgul olabilir yani farzları yerine getirir ancak zor kazandığı sevaplarını çiğneyip tüketen (üzerindeki) haklardan (onları yerine getirmekten) gafildir. Allah'ın huzurunda tartışmasız bir kanıt olarak ona kitabını oku denildiğinde sadece ne yaptığını değil, aynı zamanda yapması gereken ve yapmadığı şeyleri de içerecektir. Örneğin kişinin yerine getirmediği ebeveyn hakları. Bir insanın genel olarak ebeveynlerini fiziksel taciz ettiği veya onları öldürdüğü durumları görmek çok nadirdir. Ki bu durumlar da olabilir mesela toplumumuzda en son bir oğlu annesini öldürdü ve bunu yapan sözde bir Müslümandı. Ancak genel olarak böyle bir şeyin yanlış olduğu bilinir. Bir mümin ebeveynlerine bağırırsa Allah'a istiğfar etmeden ve ebeveynlerinden özür dilemeden uyuyamaz. Eğer bu durum olursa bir önceki istiğfar sebebine düşer. Yani *"el muharremat ez zahira"*. Tamam, ancak biri ebeveynine bağırmıyor, istismar etmiyor hatta onlara "off" bile demiyor ki (yapsa) tüm bunlar bir önceki istiğfar sebebinin altına girerler. Kişi bunları yapmıyor ancak aynı zamanda onlara hizmet etmiyor, ziyaret etmiyor ise bu istiğfar sebebinin altına girer. Es Seferani "onlara hizmet etmek vacibtir" dedi. Onları dövdü demedi ancak aynı zamanda onlara karşı görev ve sorumlulukları yerine getirmedi, dedi. Yani *"et turuuk"* meselesini bir adım ileri götürelim, kişi ebeveynlerine "öff" demiyor ve onlara hizmet te ediyor ancak onların yerine getirmediği üzerindeki hakları için istiğfar etme sebebi dolayısıyla halen istiğfar etmesi gerekiyor çünkü bir hadiste;

"Ne yaparsanız yapın ebeveynlerinizi haklarını tamamıyla yer-

ine getirmeniz imkansızdır ancak onları köle olarak bulmanız ve özgürlüğüne kavuşturmanız hariç" – diye belirtildi.

Bu sadece bu istiğfar sebebini anlamanız için bir örnektir ve eşlerin hakları, çocukların hakları, iftira atılanların hakları, esirlerin hakları, alimlerin hakları da benzerdir. Ne kadar çok anne-baba sırf çocukları dünyaya getirdiler diye çocuklarının onlar üzerinde hakları olmadığını düşünüyor. Akrabaların, komşuların, Müslümanların birbirleri arasında hakları da böyledir. İnsanlar genellikle bu hakların çoğunu tamamen ihmal ederler ve böylece *"et turuuk"* altına düşerler. Ve bir kişi onları yerine getirmeye çalışsa bile fark etmez neticede kusurları olan insanlarız, diğerlerinin haklarına ilaveten yazar ayrıca iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklama örneğini de dahil ediyor ve aslında bu günümüzde pratik olarak terk edildi.

Musennef İbn Ebi Şeybe'de yer alır, Huzeyfe'ye soruldu "Sence yaşayan ölüler kimdir?" cevap verdi "*emri bil maaruf ve nehyi anil münkeri* terk edenlerdir." Yani iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklamayı terk edenlerdir, dedi. Nitekim o doğru bir tebliğci olarak, yaşayan ölüyü böyle tanımladı bu yüzden doğru bir tebliğci için *emri bil maaruf ve nehyi anil münkeri* yapmamak veya terk etmektense ve bu en değerli ameli gerçekleştirmeyi riske atmaktansa ölmesi daha iyidir. Bu o kadar önemli ihmal edilmiş bir farzdır ki insana dünyada ve ahirette geri döner. Allah subhanehu ve teala içinde *muslihun* olan evlere, kasabalara, kentlere rahmet etsin azaptan korusun. *Muslihun* doğru insanlardır, iyiliği emrederler ve kötülüğü yasaklarlar.

Vemâ kâne rabbuke liyuhlike-lkurâ bizulmin veehluhâ muslihûn(e)

"Belde halkı, ıslah edicilerken, Rabbin (sırf) zulmetmek için onları helak edecek değildir."(Hud: 117)

Ancak eğer *salihun* -salih insanlar var ama iyiliği emretmi-

yor ve kötülüğü yasaklamıyor ise orada *muslihun* yoktur ve bu Allah'ın subhanehu ve teala cezalandırması için bir sebep olur.

Kânû lâ yetenâhevne 'an munkerin fe'alûh(u)

"Yaptıkları kötülükten birbirlerini alıkoymazlardı..."

Ve insanlar uzun süredir imkanları olmasına rağmen ne elleriyle, ne dilleriyle ne kalpleriyle münkerden kötülükten alıkoymuyorlar. Ve işte günahlar böylece bir norm-alışkanlık haline geliyor. Neden okuduğumuz İslam öncesi ilk cahiliye döneminden daha kötü *teberruc* biçimleri meydana geliyor ve bugün bir norm haline geliyor? El Kurtubi Nuh, İbrahim, Musa, İsa aleyhimusselam ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem öncesi teberructan bahsetti, ancak bugün biz sadece o dönemlerden çok daha kötü *teberruc* içinde yaşamıyoruz ayrıca onlar halka açık, popüler ve adet-norm haline tezahür etmektedir. Nitekim şaşırtıcı olan bugün hicab adı altında yapılan şeyin başörtüsü sayılması veya bazı erkeklerin Allah'tan subhanehu ve teala korkmadan yaptıklarının daha da kötü olması veya daha da şaşırtıcı olanı bunları yapanların dindar olarak etiketlenmeleridir. Eğer münker aktif bir şekilde inkar edilseydi böyle bir duruma gelinir miydi? *Emri bil maaruf ve nehyil anil münker* Allah'ın subhane ve teala bizi en iyi nesil yapan ilk özelliğimizdir.

Kuntum hayra ummetin uhricet linnâsi te'murûne bilma'rûfi vetenhevne 'ani-lmunkeri

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarsınız" (Al'i İmran: 110)

Günümüzün modası aslında münkeri yasaklama, münkeri inkar etme işini yapan çok az kişiyi inkar etmektir, men etmektir. Bir kişi hırsızlık yapmayabilir veya Müslümanlar arasında düşmanlığa neden olacak dedikodu yapmayabilir

veya yalan söylemeyebilir veya işitmesi ve görmesi Haram olan şeyleri dünya görsün diye göndermeyebilir (sosyal medya kullanımı açısından), ki bunlar istiğfarın bu formu altına düşerler ancak aynı zamanda kendi şahsi sosyal medyasında veya dahil olduğu gruplarda veya genel olarak kelimelerin yayıldığı ortamda o münkeri yasaklamıyor ve bunu yapması için imkanları, vesileleri mevcut ve hazırdır. Ve hatta bazen bunun farkında bile olmazlar. Sosyal medyanın münkeri yasaklama işinden muaf olduğunu düşünürler.

Münkeri inkar etmeksizin Harama bakmak alışkanlık olduğunda imanın bağışıklık sistemini bozar ve günahlar zamanla kalpte norm haline gelir ve bu çok tehlikelidir. Sosyal medya hesaplarınıza giriş yaptığınızda Allah'a karşı yerine getirmek zorunda olduğunuz şart ve taahütleriniz vardır. Bir Olana karşı, tüm Müslümanlara karşı yerine getirmek zorunda olduğunuz şart ve taahhütleriniz vardır. Biz Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem her Müslümana tavsiyede bulunacağımıza dair söz verdik. Kaç kişi münkerden bir şeyler görür veya kişiye özel bununla ilgili çevrimiçi bir mesaj veya yorum gönderir, çevrimiçi diyorum çünkü münkerin işlendiği yer orasıdır, eksikliğin olduğu yer orasıdır ki işlenen münker hakkında onları bilgilendirsin ve işledikleri günahların Ya Allah günahlarım bana yetmiyor, Senin huzuruna çıktığımda terazimin sol tarafında günahların viral olmasına ihtiyacım var demek gibi olduğu konusunda onları uyarsın. *(Eüzü Billah)*

Münker türlerinden herhangi birini gören veya işiten o milyonlardan her biri ile ilgili, o münkerin orijinal çıkarıcısı kabrinde yatarken veya binlerce, milyonlarca yıl Kıyamet Gününe kadar o münker dolaşımda olduğu müddetçe o münkerin günahını kazanmaya devam eder. Yani böyle yapanlar kendi günahlarının yüklerini taşıdıkları gibi yoldan çıkmalarına neden oldukları kişilerinde ağır yükünü taşırlar,

Liyahmilû evzârahum kâmileten yevme-lkiyâmeti vemin evzâri-llezîne yudillûnehum biğayri 'ilm(in)(k) elâ sâe mâ yezirûn(e)

"Kıyamet Günü'nde günahlarını tam bir şekilde yüklenmeleri ve bilgisizce saptırdıkları insanların da günahlarının bir kısmını yüklenmeleri içindir. Dikkat edin, onların yüklendiği şey ne kötüdür!"(Nahl 23)

Bazen münker akidede olur, Allah'a subhanehu ve teala ve Rasule sallallahu aleyhi ve sellem hakaret etmek veya gerçek muvahhidler hakkında küresel çapta karalama yapmak veya zayıf hadisleri yaymak veya şirk sözlerini yaymak veya Allah'tan başkası adına yemin etmek veya şeytanın müzik araçlarını yaymak veya teberruc yapmak ve çok yaygın hale gelen diğer meseleler de vs olabilir. Bir kişi bir başkasına iftira atmayabilir- atsa bir önceki istiğfar sebebinin altında girecekti- ama bir münker görüp onu inkar etmeyebilir işte o zaman bu istiğfar sebebinin altına düşer. İki yönden bu sebebin altına düşer; yazar bu istiğfar sebebinin çoğunlukla diğerlerinin hakları ile ilgili olduğunu söyledi, bir Müslümana iftira atıldığında diğer Müslümanların onu savunması üzerine düşen bir haktır. İftira atmıyorsun-atsan bir önceki istiğfar nedeni altına düşecekti- ancak senin terkettiğin veya yapmadığın iftira atılanın hakkını savunmaktır ve bu yüzden istiğfar etmen gerekir.

İkinci yönü birinin iftiraya uğradığını görüyor ve münkeri yasaklama görevini terk ediyorsun ve müellefin verdiği örneklerden biridir. Tebliğ yapan alimlere, muvahhid ve muvahhidatlara sistematik olarak gece gündüz hakaretler ediliyor, onları savunmamız onların üzerimize olan haklarıdır, yani onlara iftira atıldığını, hakaret edildiğini gördüğümüzde onları savunmamız üzerimize olan haklarıdır. Gerektiği gibi yetiştirilmiş bir alim veya muvahhid özellikle tebliğ yaparken aslında kendilerini herhangi birinin savunup savunmamasını umursamazlar ancak bu onların bizim üzerimizdeki haklarını savmıyor. Zamanın

birinde ben sosyal medyada faal iken aniden inaktif olan genç bir Şeyh vardı, ona herkesin ona saldırdığını ve ilim talebelerininde kendisinden neden yüz çevirdiğini sorduğumda onlar arasında en iyileri sessiz kalanlardır demişti, ve keder içinde bana bir şiir yazdı, Abbasi Hilafeti zamanda İbn Rumi'nin mısralarını yazdı;

Kardeşleri kalkanlar sandım ve öyle çıktılar
Ama düşmanlarımı korudular
Ben onları hedefi ıskalamayan oklar sandım ve öyle çıktılar
Ama oklarını kalbime doğrulttular

Ona (yeniden faal olması için) tavsiyede bulundum ancak o Allah'a subhane ve teala dönünceye kadar (bir daha sosyal medyaya) geri dönmedi, Allah'a duam onun ruhunu Arşı altında asılı bulunan rızıklandırılan kullarından eylemisidir. Bir tebliğci içindeki sıkıntıları umursamaz, sizden herhangi biri eğer böyle bir sıkıntı duyarsa, gitsin ta ki duyduğu acı, ızdırap zevke, mutluluğa dönüşünceye kadar başını kaldırmadan derin, samimi ve uzun secdelerle 2 rekat namaz kılsın.

Velekad na'lemu enneke yadîku sadruke bimâ yekûlûn(e) -Fesebbih bihamdi rabbike vekun mine-ssâcidîn(e)

"Andolsun, onların söylemekte olduklarına karşı senin göğsünün daraldığını biliyoruz. (Bu sıkıntıdan, kurtulmak için) Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. " (Hicr: 97-98)

Bir tebliğci soğukkanlıdır, temkinlidir küresel saldırılar ve iftiralar onu korkutmamalıdır. Saf tevhidi yayar ve inanırken bunun olmayacağı beklentisindeyseniz yanılıyorsunuz daha fazla konudan sapmadan benim dikkat çekmek istediğim nokta şudur,

Bir tebliğci veya mahkum veya esir veya muvahhid veya muvahhide kendilerini herhangi birinin savunup savun-

mamasını umursamaz ancak buna rağmen sizin eğer yapabiliyorsanız her Müslümanın onurunu, şerefini savunmak gibi bir sorumluluğunuz vardır, çünkü bu o Müslümanın (üzerinizdeki) hakkıdır. Allah katında mazeret olarak, iyiliği emredip kötülüğü yasaklama yükümlülüğünün bir parçası olarak üzerinize bir haktır. Daima onların nasihat ve tavsiyeleri dinleme konusunda inatçı olduklarını işitirsiniz, ancak bize yükümlülük olarak düşen münkeri inkar etmek ve iyiyi teşvik etmektir. Sonuç, Allah'a subhanehu teala kalmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem insanları İslam'a çağırdı, onlar Kafir olarak öldüler. Sorunun açık cevabı Kur'an da yer alır,

Ve-iż kâlet ummetun minhum lime te'izûne kavmen(i)(A) llâhu muhlikuhum ev mu'ażżibuhum 'ażâben şedîdâ(en)(s) kâlû ma'żiraten ilâ rabbikum vele'allehum yettekûn(e)"

"Onlardan bir topluluk: "Allah'ın helak edeceği ya da çetin bir azaba çarptıracağı kimselere ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediği zaman: "Rabbinize sunacağımız bir mazeretimiz olsun ve umulur ki korkup sakınırlar." demişlerdi."(A'raf: 164)

Yani bir topluluk neden onlara öğüt veriyorsunuz ki bu fayda etmeyecektir Allah onları helak edecektir? dediklerinde. Kötülüğü yasaklayanlardan biri onlara Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıktığımızda mazeretimiz olsun, münkeri inkar etmek ve iyiliği emretme görevini yapmamaktan dolayı kendimizi suçlamadan ve kınamadan beri kılmış olalım. Ve belki onlar Allah'tan korkup sakınabilirler dedi.

Sonuç olarak bu istiğfarın nedeni diğerlerinin haklarını yerine getirme yükümlülükleri gibi yaygın meselelerde yapmadıklarımız veya kötülüğü inkar-yasaklama-men etmek, iyiliği emretmek-yapmak gibi yapmadığımız şeylerdir.

Bugün ele alacağımız istiğfarın beşinci sebebi *inşa'Allah* yazar *"ez zunubul baatine"* olarak atıfta bulunuyor. Bunlar

kalbin ahlaki hastalıklarıdır, manevi hastalıklarıdır, ruhi hastalıklarıdır, içsel hastalıklarıdır. Ve yazar bu hastalıkların türlerine ilişkin örnekler veriyor.

İlk bahsettiği örnek *El Kibr*'dir, Allah'a karşı kibir ve gurur içinde olmak olabilir veya Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem veya öğretilerine karşı kibir ve gurur içinde olmak olabilir ve müminlere karşı veya genel olarak insanlara karşı kibir ve gurur içinde olmak olabilir. Ve müellif ayrıca *El Ucb*'den bahsediyor ki biz zaten ucb'u görmüştük. Kişinin yaptığı amelleri çok büyük görme zannına kapılması ve kibirli bir tavırla bundan hoşnut olması ve o amellerin Allah'ın lütfu olduğunu unutarak kendi fazileti olduğunu düşünmesi ve bu düşünce ve niyet ile amellerinin bozulmasından korkmamasıdır. Sonra yazar *huyelaa*'dan bahsediyor ki ayette bahsedildi,

"İnsanlara yüzünü çevirme! Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah büyüklük taslayan ve böbürlenen kimseyi sevmez." (Lokman: 18)

Ayetin Arabçasında *muhtalin fehur- muhtalin – (k)huyelaa* gurur, kibir, böbürlenmek veya kendini kandırmak demektir bazıları eş anlamlı olmaya devam ettiğini düşünüyor, tamamen aynı olmasa da farkı zar zor ayırtedilir. Arabça atlara *(k)hayl* denir- *(k)huyelaa*'dan gelir çünkü o zamanlar bir Arab için, özellikle savaş öncesi atları hazırladıkları zaman atın yürüyüşü kibirli, gururlu bir tavır olarak görülürdü.

Huyelaa ile kibir arasında ince bir farklılık dikkatimi çekti Er Ra'ibil Esfehani'nin bahsetmiş şey olabilir *huyelaa* kibirdendir ancak hayal gücünden kaynaklanan şeydir.

Yazarın sonraki örneği hasettir, başkalarına yönelik kıskançlıktır, çekememezliktir ve sonra *ğill*'den bahsetti öfke, kin, nefret, hoşnutsuzluk, hınç demektir. Allah subhanehu ve teala muhacir ve ensarı övdükten sonra onlardan sonra gelenleri övdü- sahabeden sonraki Kıyamet Gününe

kadar gelen herkes demektir. Ve Kur'an da bu övülenlerin özellikleri arasında bu hastalıktan beri olmak için Dua ettikleri belirtilir;

"(Muhacir ve Ensar'dan) sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz! Şüphesiz ki Sen, (şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin."(Haşr: 10)

Yazar bu hastalıkların dağlar gibi kuvvetli olabileceğini veya bir atom ağırlığında hafif olabileceğini ve bu hastalıklardan özgür olan kalbin nadir olduğunu söyledi. Müellif bu kategori altına düşen günahların ne kadar tehlikeli olduğuna dair beş önemli sebep veriyor ve inşa'Allah onlara hızlıca göz atacağız;

Birinci kategori veya sebep salih olarak sayılabilecek veya dindar olarak etiketlenebilecek olan insanların bile içinde olduğu bu günahlardan gafil olanların varlığıdır. Erdemli, doğru, salih görünen birçok kişi bahsettiğimiz en açık ve popüler günahlardan arınmış ve uzak kalacaktır ancak bu kategori altına düşen hastalıklar farklı seviyelerde onlarda da tezahür eder. Bir kişi zina yapmayabilir hatta aklından bile geçirmeyebilir veya adam öldürmek, hırsızlık yapmakta benzerdir, ancak bu kategori altında düşen hastalıkları olacaktır ve ne yazıktır ki ilim talebelerinde bu hastalıklar popülerdir.

Müellifin bu kategori altındaki günahların ne kadar tehlikeli olduğunu göstermek için verdiği ikinci sebep, Allah'ın onlardan kurtarmadığı müddetçe bu günahların kalpte daimi varlığıdır. Açık ve popüler olan günahlarda olduğu gibi değildir ki onlar işlenme durumlarına göre sınırlıdır. Örneğin Allah muhafaza içki içmek birkaç dakika, saat, hafta sonları vs. sınırlı iken bu batini günahlar, kalbin iç hastalıkları Allah subhanehu ve teala kişiyi onlardan kurtarıncaya kadar 7 gün 24 saat kalptedirler.

Bu kategori altına düşen günahların ne kadar tehlikeli olduğuna dair verdiği üçüncü sebep, bu günahların bedeni etkilemesidir. Batını günahların kalpte yaşadığını söyledik ancak etkileri bedendedir. İç kalp ile beden arasında bir ilişki vardır ve bu konuda hadis açıktır;

"Bedende bir et parçası vardır eğer sıhhatli sağlıklı olursa tüm beden iyi olur, eğer bozulursa tüm beden bozulur."

Kalpte olan değişiklik, uzuvların amellerinde değişikliktir. Sağlıklı bir kalpte Allah'ın subhanehu ve teala rızasından başka bir şeye yer yoktur. Bu durum olduğunda uzuvlar itaatte kalbi izler ve amel sadece Allah'ı subhanehu ve teala razı etmek için olur. Sağlıklı kalp görünümü etkiler, kişi kalbini ne kadar çok ayarlarsa, görünümü o kadar sağlıklı olacaktır. Kalp, bir kral vatandaşlar için ne ise onun gibidir. Kalp, uzuvlar için bir kraldır. Uzuvları kalp denetler, idare eder ve uzuvlar onun komutası altındaki askerler gibidir. Buradaki maksat nedir, maksat *"ez zunubul baatine"* kategorisi altına düşen günahları olan birine bu kategori altındaki günahların tehlikesini göstermektir. Evet, bu kategori altına düşen günahlar kalptedir ancak uzuvları etkilerler.

Yazarın bu kategori altına düşen günahların ne kadar tehlikeli olduğunu göstermek için verdiği dördüncü sebep bu hastalıkların ne kadar küçük ve az kabul edilse de aslında çok olduğudur. Ve bu hastalıkların herhangi birisinin atom ağırlığında mevcudiyetinin kişiyi belki Cennetten edebileceğidir. *Sahihi Müslim*'de yer alan hadistir;

"Kalbinde hardal tohumu kadar kibir olan Cennete giremeyecektir."

Bundan daha az ne olabilir, bir hardal tohumu veya atom ağırlığında bir kibir kişiyi Cennetten mahrum edebilir. Müellif bu hadisin delil olduğunu belirtti ve bu kategori altına düşen türde az bir miktarda bir günahın bile yıkıcı

olabileceğini ve büyük bir günah olarak kabul edildiğinin bir delili olduğu yorumunu yaptı. Neden büyük bir günah olarak kabul ediliyor? Çünkü hadiste belirtilen ciddi bir ceza söz konusudur. En Nevevi, El Kadı İyad kalbinde zerre miktarda kibri olanın Cennete giremeyecek olmasını belirten Hadisi şöyle açıkladılar;

"Bu, Allah'ın subhanehu ve teala böyle bir kişi affetmediği demektir, onu Cehenneme sokacaktır tıpkı tevbe etmeksizin günahlarında ısrar edenler gibi ve böyleleri tevbe etmedikleri halde öldüler, temizlendikten sonra Cennete gireceklerdir. Veya dediler böyle bir kişi Cennete ilk girecek muttakilerle birlikte Cennete giremiyor." Allah subhanehu ve teala bizi ilk Cennete girecek olanlardan olmakla şereflendirsin. Üçüncü açıklama olarak şöyle dediler "O eğer cezalandırılıcaksa bu cezayı hak ettiğinden dolayıdır ve tevhidden dolayı Allah subhanehu ve teala nihayetinde onu affedecektir.

Hadise nereden bakarsanız bakın, çok az miktarda bir kibirin ve bu günah kategorisi altına düşen diğer günahların ciddiyetini göstermek için kendi hevasından konuşmayan kişinin ağzından açık sözlerle ifade edilmiştir.

Bu kategori altına düşen günahların tehlikesini göstermek için verdiği beşinci sebep ve en tehlikeli sebep olarak atıfta bulunduğu sebep bu hastalıklardan birini veya bu kategori altına düşen günahlardan birini bulunduran ama bunu bilmeyen kişidir. Bir çok manevi içsel kalp hastalıkları kalbin fiziki hastalıklarına benzer. İnsanlarda hastalık belirtileri olmasa bile kalplerini kontrol ettirmelerini tavsiye ederler. Çünkü kişi kalbinde fiziki bir hastalığı olduğunu bilmeyebilir veya hissetmeyebilir. Ve bu o kişide ani kalp krizine hatta ölümüne neden olabilir. Ancak öncesinde tespit edilirse, Allah'ın subhanehu ve teala izniyle olası bir kalp krizi durumu engellenebilir hatta tedavi edilebilir . Dolayısıyla bazı insanlar farkında olmadan bu kategori altına düşen hastalıklara sahip olabilir.

Yazar bu durumdan *isbaal* örneği ile bahsediyor, erkeklerin giydiği ayak bileğinden aşağısında olan kıyafetlerdir. *İsbaal* ana konumuz değildir diğer türlü bu konuyla ilgili tüm görüşler, deliller ve reddiyeler hakkında konuşabilirdik ama özetle bazı alimler huyelaa, kibir veya gurur dışında *isbaal* giyilirse(izarın-elbisenin ayak bileğinin altında olacak şekilde giyilmesi) caiz olduğuna inanır ancak doğru görüş bu değildir. Diğer alimler isbaalın kibir, *huyelaa* faktörü olsun olmasın fark etmez Haram olduğuna ve *huyelaa* faktörü olmadığı durumunda Haram oranı daha düşük olabilecek olsa da yine de Haram olduğuna inanırlar. *Sahihi Buhari*'de yer alan hadis söz konusudur;

"İzar'dan ayak bileklerinin altında olan şey ateştedir."

Bazı alimler bu hadisin *huyelaa* faktörü dışında diğer şeyler için veya *huyelaa* faktörü olmaksızın *isbaal* giyenler için olduğunu söylediler. *Huyelaa* faktörü ilave edilirse hadiste cezayı daha da şiddetlendirir, *Sahihi Müslim*'de yer alan hadistir;

"Diriliş Gününde Allah subhanehu ve teala üç tür insanla konuşmayacak ne onlara bakacak ne onları temize çıkaracak ve onlar için şiddetli elem verici bir azap olacaktır."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu şiddetli azaba insanların dikkatini çekmek için bu sözlerini üç defa tekrarladı ki Ömer radiyallahu anhu onlar arasında düşüp kaybedenlerden olabilme olasılığı telaşıyla sordu;

"Onlar kimlerdir Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem?"

"El musbil, ven mennan vel munfiku sela'tihi bihilafi li keziybi"-

"Elbisesini uzatarak salıveren, ihsanını başa kakan ve yalan yeminle metaını/malını revaçlandırandır."

Onlardan ilk söylediği kim *el musbil*- alt giysinini uzatarak salıverenler-sürükleyenler. Bu bahsettiğim hadise benzer şiddetli azap ile tehdit eden ve kibirden dolayı söz konusu olan diğer rivayetler vardır. Dolayısıyla isbaalla ilgili iki sınıf hadis vardır. Bir tanesi daha az şiddetli ceza ile tehdit eder ve *huyelaa* faktörü olmaksızın yapanlara yöneliktir, daha şiddetli cezalandırma ile tehdit eden diğer grup hadis *huyelaa* faktörü yüzünden yapanlara yöneliktir. Ez Zehebi rahimehullahu dedi,

"Birine *isbaal* yapma der ve o kişi bu aptalca bencilliğini savunurak kibirle yapmadığını söylediğini görürsen" bu Zehebi'nin sözüdür benim değildir, "Sen ona *isbaal* yapma der ve o kişi ben kibirden dolayı yapmıyorum diyerek davranışını savunursa diyor hadisi anlamı dışında kullanıyordur." Özetle o, bu vakayı temelde iki Hadis kategorisi içinde açıklıyor biri, *huyelaa* faktörü yüzünden olan şiddetli cezalandırma ile tehdit eden hadisler, diğeri *huyelaa* faktörü olmadan yapılan ve daha az şiddetli cezalandırma ile tehdit eden hadisler. Ez Zehebi'nin bunları tartışmayı nasıl aptalca bir bencillik ve kibir olarak kabul ettiğine dikkat edin. Ez Zehebi ayrıca bazılarının Ebu Bekir Es Sıddık radiyallahu anhu hadisini *isbaal* giymelerini haklı göstermek için kullandıklarını belirtti, ve *Sahihi Buhari*'de yer alan hadisten bahsediyor;

"Allah, Kıyamet Gününde kibirden dolayı giysisini sürükleyenin yüzüne bakmayacaktır" ve sonra Ebu Bekir bir rivayette şöyle dedi *"benim izarım kayıyor ve düşüyor,* bir başka rivayette dedi *eğer onunla ilgilenmezsem- yani onu çekip yukarıdan bağlamazsam demektir-izarımın bir tarafı aşağıya kayıyor."* Ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ona dedi, *"Sen bunu kibir veya huyelaa'dan dolayı yapanlardan değilsin."*

Ebu Bekir başlangıçta izarını giyerken ayak bileklerinin üstünde olacak şekilde giyiyor sonra izarı aşağı kayıyor, bunun üzerine izarını çekip bağlıyor ve izarının bir kısmının sürüklenmesinden endişe ediyor ve sürekli olarak

izarını yukarı çekip bağlıyor ve bu kibir, *huyelaa*, gurur değildir, elbisesini uygun konumda tutmak için çabalıyor. Örneğin biri var izarı aşağı kaymaya devam ediyor ve zayıf bir adam, çantası ve izarı var ve o gün sahip olduğu tek şey bunlar. Ve sürekli izarını yukarı çekmeye devam ediyor veya aniden kilo kaybetti ve izarı üzerinden düşüyor ve bu kibir yüzünden izar giyme kategorisine düşmez. Birinin giysisi, pantolonu aşağı kayıyor ve bileklerinin altına geliyor ve siz onu uyarıyorsunuz, giysini çek veya pantolununu çek, diğer yandan olağanüstü koşullar altında olan birisi olabilir, hapishanede olan birisi örneğin çünkü hapishanede kuraldır, *elhamdulillah* biz hapiste iken bunun üstesinden gelebildiğimiz yollar vardı ve *isbaal* yapmadık, ancak bazıları *isbaal* yapmaya zorlandılar, böyle durumlarda olan kişi *huyelaa* veya kibir dolayısıyla *isbaal* giymek olarak kabul edilmez.

Dolayısıyla burada bu meselede ilk görüş, yanlış olan görüştür ve *huyelaa* faktörü dışında giyilmesinin caiz olduğu görüşüdür.

İkinci görüş *isbaal* yapmak Haramdır, *huyelaa* faktörü dahil olursa ceza tehdidi daha şiddetlidir görüşüdür.

Şeyh Nasır'ın bu meseledeki görüşü çok benzersizdir, nitekim burada şeyh, *huyelaa* olmadan isbaalın olmadığına inandığından bahsetti. Yani ona göre *huyelaa* faktörü içinde olmaksızın bir *huyelaa* veya kibir söz konusu değildir. Neden? Nasıl?

Onun mantığı şudur, ceza tehdidini bilerek *isbaal* konusunda ısrarlı davranan ve isbaalı reddetme konusunda ısrar eden bir kişinin durumu huyelaadır. Kişinin *huyelaa* ahlaki hastalığına sahip olup olmadığını hissetmesi veya bilip bilmediği önemli değildir. Belki inkar edebilir, hiçbir şekilde huyelaaya sahip olmadığını söyleyebilir. Veya diğer faktörlerle gizlenmiş, örtülmüş olabilir ayrıca huyelaanın tek bir seviyesi yoktur faklı seviyeleri vardır. Tıpkı diğer ahla-

ki, manevi kalp hastalıklarında olduğu gibi ki farklı derece ve seviyeleri vardır. Nitekim göğsünü gere gere tam bir *huyelaa* ile yürüyen birinin seviyesi ile zerre miktarı hüyelaası olan birinin durumu aynı değildir. Kanser hastalığının birinci evresi veya dördüncü evresi gibi.

Müellefin görüşü yani her *isbaal* hüyelaadır, kibirdir, aslında burada gerçekten emsali vardır. Çünkü araştımadan hatırlayabildiğim kadarıyla İbn El Arabi şöyle dedi, izarını *huyelaa* faktörü olmadığı halde ayak bileğinin aşağısına giydiğini iddia eden kişinin, izarının ayak bileğinden aşağıda olması onun huyelaasının bir işareti ve delilidir. Ve size daha önce bahsettiğim Ez Zehebi'nin açıklamasıda çok benzerdir. Yani Şeyh Nasır bahsettiğimiz gibi *huyelaa* faktörü olsun olmasın fark etmez elbiseyi ayak bileğinden aşağı sarkacak şekilde giymenin Haram olduğuna inanır ve ancak birisi *huyelaa* faktörü olmadan giydiğini iddia ederse kişinin bu durumunun kibir-*huyelaa* olduğunu söyledi.

Ve Şeyh Nasır ceza tehdidini bilerek sürekli *isbaal* yapan kişinin durumunun *huyelaa* olduğunu söylüyor. Ez Zehebi iki kategorisi olduğuna inanmasına rağmen, Ez Zehebi'nin görüşü ile Şeyh Nasır'ın görüşü çok benzerdir. Müellif ayrıca bu meselede Eş Şevkani'ye rahimehullah yönelik cevap verdiği bir kitap yazdığını belirtti. Ki bundan önceki derste bahsetmiştim ve birçok erkek ve kız kardeşimiz bu kitabı sormaya başladı. Ancak elimizde yok ve ben okumadım çünkü yayınlanmadı ve Allah subhanehu ve teala onu ve kitaplarını esaretten kurtarsın. Ancak Eş Şevkani rahimehullah ve Şeyh Nasır'ın *fekke Allahu esrehu* görüşlerini bilerek ne hakkında olduğuna ilişkin bir satırlık özet verebilirim;

Eş Şevkani *Leylel Evtar*'da *huyelaa* faktörü olmadan kişinin *isbaal* giymesinde bir sorun olmadığına inanır ki bu meselede mevcut ilk görüş sahipleri arasında yer alır. Ki bu görüşün doğru görüş olmadığını söylemiştim. Şeyh Nasır'ın bu meseledeki sözleri, İbn El Arabi, diğer alimlerde bahsetmiştir, kişinin caydırıcılığını bilerek, isbaala gönüllü olması

o kişinin *hüyelaa* sahibi olduğu demektir. Yüksek seviyede bir *hüyelaa* durumu olmayabilir düşük olabilir ama hüyelaaya sahiptir. Ve hatta kişi hüyelaaya sahip olduğunun farkında bile olmayabilir ama hüyelaaya sahiptir. O halde yazarın neden bu örnek altında isbaaldan bahsettiğini bir örnek olarak özetleyeyim;

İçsel günahların ne kadar tehlikeli olduğuna ilişkin beş sebepten bahsetti. Ve içlerinde en tehlikeli olanın bu hastalığa sahip olmasına rağmen farkında olmayan kişi olduğuna dikkat çekti. Ve onun söylemi şudur, *el musbil- huyelaa*'dır ancak kişi bunu bilmez bile. Caydırıcılığını bilerek ısrarla *isbaal* yapması hüyelaa'nın kendisidir. Kişinin niyeti yüksek seviye de olmasa bile hüyelaa'dan etkilenmiştir. Zerre miktarında bu hastalık nasıl hissedilebilir, başka hastalıklarla karıştığında bu küçücük hastalığı nasıl hissedebilirsiniz? Ve bu küçücük miktarın örtülmesine yardımcı olabilecek olan faktörleri ve diğer faktörleri göz önüne aldığınızda durumu düşünün! Ve bu kategori altına giren diğer iç, ruhsal, manevi hastalıklarda benzerdir.

Son olarak buradaki konumuz olmasa da, ancak bu tür hastalıklara ilişkin en iyi tedavi başlangıcı yöntemlerinden biri Allah'a subhanehu ve teala samimi bir şekilde Dua ile dönmektir. Nitekim Allah subhanehu ve teala ilimde sağlam temellere sahip olarak nitelendirdiği kimselerin Dualarının başlangıcının bu olduğunu söyledi;

Rabbenâ lâ tuziġ kulûbenâ ba'de iż hedeytenâ

"Ey Rabbimiz bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi saptırma..."(Al'i İmran: 8)

Daha önce bahsettiğimiz Dua;

rabbenâ-ġfir lenâ veli-ihvâninâ-lleżîne sebekûnâ bil-îmâni velâ tec'al fî kulûbinâ ġillen lilleżîne âmenû rabbenâ inneke raûfun rahîm(un)

"Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma."

Allahumme musarriful kulub sarrif kulubena ala taatiKe

Ey kalpleri çeviren, yönlendiren Allah, kalplerimizi Sana itaat etmeye çevir, yönelt.

Yeryüzündeki gelmiş geçmiş en temiz, saf, sağlıklı, salim kalp Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kalbiydi. Ve *Sünen* En Nesa'i de yer alan hadiste belirtildiği üzere o, şöyle Dua ederdi;

es eluke kalben seliymen ve lisanen sadiyken

"Sen'den salim-sağlıklı kalp ve doğru dil isterim"
Bu hafta işleyeceğimiz istiğfarın altıncı sebebini *inşa'Allah*, yazar *"ez zunuubu hafiyye"* olarak adlandırdı- *yani gizli göze çarpmayan günahlar* demektir. Yazar bu sebebin altına nelerin girdiğine dair genel bir ifade olarak üç örnek veriyor.

Yazarın ilk verdiği örnek gizli göze çarpmayan şirktir- *eş şirkul hafiyye*- farklı derslerde bu konu hakkında birçok defa konuştuk riya ve gösteriş bazen iyi amellere dahil olduğunda yüksek derece veya aşağı derecede sevabın giderilmesi ile sonuçlandırır. Kişi ne olduğunu bile bilemeyebilir tıpkı bir önceki derste gördüğümüz gibi bu yüzden göze çarmayan diye atıfta bulunduk. Sonra yazar bu duruma ilişkin iki terimden bahsediyor ki onlar *riya* ve *sum'a*(sem'atun) Ve bu terimler *Sahihi Buhari'*de yer alan hadisi şerifte geçer;

"Kim övülmek için bile bile yaptığı iyilikleri insanlara işittirirse, Allah subhanehu ve teala insanlara işittirir. Ve kim insanlara gösteriş yapmak için amel yaparsa, Allah subhanehu ve teala insanlara göstertir."

Hadisin manası şudur, Allah subhanehu ve teala böyle kişilerin gerçek niyetlerini, amellerinin ardındaki gerçek niyetlerini onları küçük düşürmek için ifşa edecek ve ortaya çıkaracaktır. Veya bir diğer açıklaması Allah subhanehu ve teala böyle kişilerin iyiliklerini bu dünyada insanların bilmesine müsaade eder yani böyle kişilerin istedikleri, arzu ettiklerini elde ettirir ve ahirette böyle kişilerin bir ecri olmadığı gibi muhtemel bir cezalandırma ile de karşı karşıyadır. Nitekim, Allah subhanehu ve teala buyurdu;

Men kâne yurîdu harśe-l-âhirati nezid lehu fî harśih(i)(s) vemen kâne yurîdu harśe-ddunyâ nu'tihi minhâ vemâ lehu fî-l-âhirati min nasîb(in)

"Kim ahiret ekinini isterse (ameliyle ahiret sevabını isterse), onun ekinini arttırırız. Kim de dünya ekinini isterse (ameliyle dünya hayatının süsünü isterse), ona da ondan veririz. (Fakat) onun, ahirette hiçbir nasibi yoktur."(Şura: 20)

Hadiste yer alan iki terim *riya* ve *sum'a*; İmam Muhammed İbn Abdulvahhab'ın *Kitab Et Tevhid*'in tamamlanmamış tefsiri *Teysirel Aziz El Hamid*'de tarif edildi; bu kitap İmam Abdulvahhab'ın muhaddis torunu tarafından yazıldı ki tefsiri tamamlayamadan öldürüldü- 20 sene kadar önce bu konuda kısa bir makale yazmıştım – makalenin başlığı "O eğer öldürülmeseydi bile ölecekti" idi- *Teysirel Aziz El Hamid*'de Süleyman rahimehullahu riya insanların görmesi için, insanlara göstermek için bir şeyler yapmaktır. *Riya* göze yönelik gösteriştir. *Sum'a* insanların anlatması için bir şeyler duydurmaktır. Ve kişinin Allah subhanehu ve teala rızası için bir şeyler yapması ve sonra bunla övünmesi de buna dahildir. Sum'a işitme ile ilgili gösteriştir, dedi.
Yazar daha sonra gizli göze çarpmayan şirk veya *şirk el hafiyye* için bir kefaretten bahseden hadislerden bahsediyor ki hepsi zayıftır- ancak onlardan birinden bahsediyor;

Allahumme inniy e'uzu bike en uşrike şey'en ena a'lem, ve es-

tağ'firuke limaa laa a'lem

"Ya Allah bilerek bir şeyi şirk koşmaktan Sana sığınırım ve bilmeden şirk koşmaktan Senden af ve bağışlanma dilerim."

Yazar hadisin ikinci kısmına vurgu yapıyor, yani bilmeden şirk koşmaktan Sen'den af ve bağışlanma dilerim, kısmına. Sana istiğfar ederim. Yazarın dikkat çekmeye çalıştığı şey göze çarpmayan şirki kişinin farkına varmadan veya bilmeden işleyebileceğidir. Göze çarpmayan gizli şirk hakkında verdiği ilk örnek budur ve gizli göze çarpmayan günahlar sebebi altına düşer.

Bu sebep hakkında bahsettiği ikinci örnek göze çarpmayan arzulardır ve burada zayıf olduğunu işaret ederek Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem atfedilen ancak sahabenin sözü olarak sahih olan Şeddad İbn Evs'ten radiyallahu anhu bir hadisten bahsediyor ve ayrıca İbn Teymiyye'nin rahimehullahu ondan önce bu görüşte olduğu görünüyor, çünkü İbn Teymiyye çalışmaları boyunca bu açıklamadan birçok defa bahsetti *Şerh Hadis Ebi Zerr*, *Cami El Risail*, *El Ubuddiye*'de bahsetti ayrıca *Kaide El Muhabbet*'de bahsetti. İbn Teymiyye, bu açıklamayı Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem atfen değil sahabeye atfen bahsetti. Şeddad İbn Evs İbn Sabit El Ensari dedi;

"Ey Arabların kalanları sizin için en korktuğum şey riya (amellerde gösteriş) ve göze çarpmayan arzulardır."

Davud El Ezdi Es Siccistani -Basra'lı bir muhaddistir- göze çarpmayan arzuları liderliği veya başkanlığı sevmek olarak yorumladı- *hubbu er riyaset*- riyaset Arabça veya *riase* (hemze ile) dilbilimsel olarak ikisi de doğrudur. *Hubbu er riayset*- liderlik sevgisi *eş şehvel hafiyye*- altına düşer- yani göze çarpmayan arzulardır- bir önceki örnekler gibidir – yani *şirk el hafi*- genel olarak nasıl birbirlerine benziyorlar. Nitekim, ruh doktorlarının bazen, bazı ruhsal hastalıklar vardır bazen ırk veya yaş ve cinsiyet veya lokasyona dayanarak belirli

geçmişe sahip olan bazı insanlar arasında yaygın olduğunu belirttikleri gibi [bu kategori altında düşen] bu hastalıklarda hayra çağıran ve salih ve dindar gibi görünen kişiler arasında tecelli ederler ve bu hastalıklar ilim talebeleri ve dindar olarak sınıflandırılan insanlar arasında yaygındır.

Şeyh Nasır bu kitabında yazdığı özellikle ilim talebelerini göze çarpmayan arzular konusunda uyardığı bir başka kitabından bahsediyor. İkinci örnek olarak mütevazılık nedeniyle- Allah sunhanehu ve teala onun dünya ve Cennette derecelerini yükseltsin- hem kendisine hem de özellikle ilim talebelerine bir hatırlatma olarak yazdığını söylüyor. *İsbaal* hakkında yazmış olduğu bir önceki kitabı gibi bu kitabı da yayınlanmadı. Şeyh Nasır'dan önce de birçok alim bu belirli meseleden bahsettiler, bu hastalığın ilim talebeleri ve dindar insanlarda diğerlerinden daha etkili olduğunu belirttiler. Daha uzağa gitmeden etrafınızdaki sözde Müslüman toplumlara bakın, organizasyonlar arasındaki tartışmalara, çekişmelere, münakaşalara, ağız dalaşlarına bakın, organizasyonların, komitelerin yönetim kurulu üyeleri, liderleri arasındaki gündeme bakın ki onların bu kurumları kurma iddiaları nedir güya tebliğdir.

İbn Teymiyye rahimehullahu liderlik sevgisi haddi aşma ve baskının köküdür, dedi. Fudeyl İbn Iyad dedi, liderliği seven herkes kıskanç olacaktır, haddi aşacaktır ve diğerlerinin ayağını kaydırma yolunu arayacaktır ve kendisinden önce onları (rakiplerini) öven herkesi küçümseyecektir. Eş Şeref Ed Din Tiybi, özetle şöyle dedi, liderlik sevgisi dindar insanlara verilen en son manevi kalp tavsiyeleri arasında yer alır. Bir paragrafta ne demek olduğunu size açıklayayım;

Bir önceki derste buna değindik örneğin, hedefe varmak için önlerinde 10 engeli olan 110 metre engelli atletleri olduğunu düşünün. Dindar, erdemli insanlar engelleri kolayca aşıyorlar örneğin önlerindeki zina, riba, sihir gibi ilk engellerin üzerinden rahatça atlayıp geçiyorlar, nemime-dedikodu-iftira engeli ile karşılaşıyorlar ve onu da zorlamadan

aşıyorlar, sonra çeşitli istek ve arzular engeli ile karşılaşıp kolayca aşıyorlar ancak 10. ve son engelle geldiklerinde ayakları kayıyor veya engele takılıp kalıyorlar işte bu liderlik sevgisi engelidir.

Şöhret sevgisi, popülerlik ve övülmeyi sevme isteği gibi kazanma hastalığıdır. İşte bu son engel benzetmesi hakkında alimler sıddık doğru-salih insanların başlarına verilen son tavsiyenin liderlik sevgisini terk etmek olduğunu söylediler. Eş Şeref Ed Diyni Et Tiybi dedi, insanlar kendilerini arzu ve şüphelerden kurtarırlar. Kendilerini çeşitli ibadetlere zorlarlar. Ve sonra dindar olarak görünürler, sıradan insanlar ve avam onların dindar görünüşü yüzünden onları kabul etmeye başlar. Ve dindar sayılan o insanlar insanların kendilerini övmelerini sevmeye başlarlar ve insanlar onlara hizmet etmeye başlarlar onlara saygı duyarlar, onları onurlandırırlar ve insanlar onları meseleler karşısında öne sürmeye başlarlar ve diğer liderlik statülerine getirmeye başlarlar- elbette o kendilerine yapılanlardan zevk almaya başlayanlardan bahsediyor- ve sonra o dindar sayılan insanlar bu arzunun tuzağına düşmeye başlarlar. Ve onun son derece çarpıcı son cümlesi şöyledir;

O insanlar yani Kur'an karileri, tebliğciler, alimler ibadetlerinin sadece Allah rızası için olduğunu düşünmeye başlarlar, ancak Allah subhanehu ve teala adını münafıkların arasına koyduğu durumlarını farkına varmaktan bi-haber veya kör oldukları halde kendilerinin Allah'a en yakın olan *mukarribun* arasında olduklarını düşünmeye başlarlar. Ve bu çok doğru sözlü ve çok samimi insanlar dışında kimsenin kaçamayacağı bir aldatmacadır.

İshak ibn Halef dedi, Allah'a and olsun ki tek ve sarsılmaz dağları yerinden oynatmak kişinin kalbinden liderlik sevgisini çıkarmaktan daha kolaydır. Süfyan Es Sevri dedi, biz yeme, içme, giyinme konusunda self disiplin sahibi züht sahiblerini görürdük ancak söz konusu liderliğe gelince koç gibi saldırırlardı. Ve Süfyan kendi zamanından bahsediy-

or ki o Hicretten sonra 160 sene sonra öldü (778). O halde günümüzü düşünün. Ömer İbn Hattab'ın radiyallahu anu Halid İbn Velid'in radiyallahu anhu yerine Ebu Ubeyde'yi radiyallahu anhu getirdiği olay, bu meselede tarihsel bir dönüm noktası örneğidir.

Ömer, tevhidin saf anlamını fetihte anladı. Ne cahiliyede ne de İslam'da hiçbir savaş kaybetmemiş bir adam yüzünden insanların fitneye düşmesini veya tevhidde eksiklik olmasını istemedi ki Allah subhanehu ve teala ondan razı olsun ve Ümmeti onun gibi bir kahramanla lütuflandırsın. Komuta değişimi kararı verildiğinde yani Ebu Ubeyde, Halid'in yerine komutan olarak getirildiğinde veya rolleri değiştiklerinde ikisi arasındaki rol değişimi muhtemelen benzersiz bir harmoni/uyum içinde gerçekleşti. Halife Ömer'e olan itaat muazzamdı ki öylede olmalıydı, o böyle bir karar vermek bakımından her türlü hakka sahipti ve bu arada Halid radiyallahu anhu isyan etme ve ayrılma bakımından her türlü imkan ve gücede sahipti. Nitekim Halid komutan olarak nasıl görev yaptıysa aynı samimiyet ve niyetiyle ordunun sıradan bir askeri olarak görevini yaptı.

Allah'a subhanehu ve teala hizmet ettiğiniz müddetçe bir komutan veya normal bir asker olmak arasında ne fark eder. Aynı dava için bilinir veya bilinmez olmak arasında ne fark eder. Hatta bilinmez olmak daha bile iyidir. Önceki derslerimizde söylediğimiz gibi dünyada bilinmez olmak daha iyidir.

Hubbul er riyaset - dikkat çekmek isteyen, popüler olmak isteyen, yaptığı iyiliklerle anılmayı seven ve övülmeyi seven ve benzerlerinin tamamı bu tuzağın altına düşer. Ve sosyal basında yaygın olarak görülende budur. Şöhret sevdasıyla münkeratlar yaparak, *euzu billah* fevahişler yaparak ilkelerini değiştiren insanları görürsünüz. Ancak bizim için daha dar bir konuda bu meselenin özellikle ilim talebeleri ile ilşkisi nasıldır ona bakalım. Keza dindar sayılanlarla ilişkisi nasıldır ki bugün sosyal medya da bu mesele bir felakettir.

Oysa, tevhid ve muvahhid ehli için Hakk'tan yana olduğu için popüler olmamak veya nefret edilir olmak gerçekte sizi *mele'i ala* da popüler yapar ve gerçekte dikkate almanız gerekende budur.

Eğer şöhretli isimler bizim için önemliyse, o zaman bizim için bilinmeye en layık olan şöhretli isimler Rasuller ve Nebilerin isimleri olacaktır. Biz, Allah'ın subhanehu ve teala birçok Nebisi olduğunu ve 300'ün üzerinde Rasulü olduğunu biliyoruz. Ki Kur'an sadece onların 25'inden bahsetti;

Ve rusulen kad kasasnâhum 'aleyke min kablu ve rusulen lem naksushum 'aleyk(e)
"Kıssalarını daha önce sana anlattığımız resûllere de kıssalarını anlatmadıklarımıza da (vahyettik)." (Nisa: 164)

Eğer şöhret ve takipçi sayısının herhangi bir önemi olsaydı, Allah subhanehu ve teala Nuh aleyhiselamı 950 yıl tebliğden sonra sadece 80 takipçisi ile gemiye binmesine izin vermezdi. *Sahihi Buhari*'de yer alan Hadiste belirttildiği gibi hatta bazı Peygamberlerin takipçileri bundan da azdı ve hatta sadece 2 tabisi, sadece 1 tabisi ve hatta hiç tabisi olmadan dünyadan ayrılan Peygamberler vardı.

Geçmişte bazı ilim talebelerinin nasıl şöhret tuzağına düştüğüne bakın, Hatib El Bağdadi, en meşhur kitabı *Tarih El Bağdadi*'yi yazdığında hızla popüler oldu ve referans oldu ki o kitabında 7831 kişinin biyografisine yer verdi ki aralarında muhaddisler vardı onları statülerine göre sınıflandırdı, kitabında bazı dikkat çeken isimlere, bazı tarihi olaylara vb. şeylere yer verdi. İbn El Benna El Hasen ibn El Ahmed El Bağdadi adında bir alim kitabı eline almadan önce kendisinden önce kitabı okuyanlara sordu, Hatib El Bağdadi bu kitapta benden güvenilir mi yoksa yalancı olarak mı bahsetti? Onlar kitapta senden hiç bahsetmedi dediler. Bunun üzerine o kitapta yalancı olarakta olsa benden bahsetmesini isterdim, dedi. Yani şöhret ona öylesi çe-

kici geldi ki, bir yalancı olarak bile tarihe geçmek istiyordu. Şöhret ve popülerlik devreye girdiğinde hakikat sulanır ve hakikat kötü görünür ve kötü hakikat gibi görünür. İbrahim ibn Ethem ve Eyyub Es Sıhtiyani ve Beşir ibn El Harisi El Marvezi şöhret ve popülerite arayışında olan kişi Allah'a karşı doğru/dürüst olamaz, dedi.

Müceddid ve tevhid kavramının canlandırıcısı olarak tanınmaya değer bazı alimlerimiz veya adını bilmediklerimiz ya hükümet veya askeri hapishanedeler, zulüm ve baskı altındalar ve bazıları ya o şekilde öldüler ve bazılarıda ölmeyi bekliyorlar. Öte yandan İslam cüppesi altında açık küfrü yayan bazıları şöhrette zirveye eriştiler. Onlar ilimde bir tahıl tanesi kadar bilgiyi alıyorlar ve bir yığın gibi tasvir ediyorlar niçin? Liderler tahıl tanesi kadar bir ilim sahibini bir yığın gibi görünür kılıyorlar böylece onların etrafında resimler çektirebilirler ve onları liderlerini desteklemekte gereken neyse söyleyebilecek araçlara çevirebilirler. Böylece cahil kitlelerde o liderleri izleyebilirler.

İbn Haldun sanki günümüzde yaşıyormuşcasına bir açıklama yaptı, özetle şöyle dedi bazı insanlar örneğin bir organizasyon, bir grup veya bir hükümet içinde meşhur yapılır ve onları meşhur edenlerin tuğyan ve küfürlerini yaymak için zirveye çıkarılırlar. Ve onlar meşhur kılındığında halk onları körü körüne izlemeye başlar. Halklar ve kitleler onların yaptığı en ufak şeye hayranlıkla bakmaya başlarlar. Ve sonra halk gülünç bir şekilde onları taklit ederler.

İçinizde herhangi birine ne zaman şöhret ve liderlik sevgisi gelirse şunu hatırlasın: Halk kitleleri sizi ahiretten önce bu dünyadaki ilk duruşmanızda/mahkemenizde terk edecektir. Size bir defa değil birçok defa ilk elden deneyimlerimle bunu söylüyorum. İkinci olarak eğer onlar size yardım edebilirse. Nitekim onlar size bu durumda yardım edebiliyorsa onları övün ve eğer onlar seni ölüm yolundan kurtarabilirse o zaman övülmeye layıktırlar. Ancak yeryüzünün sarsıntılarla sarsıldığı, dağların un ufak olduğu, yerin çıplak

kaldığı ve geride kimsenin kalmadığı hayret verici bir musibet gününde, herkesin Allah'ın huzuruna saf saf çıkacağı, Allah'la olacak olan o kaçınılmaz buluşma gününde onlar size yardım edemeyecektir, sizi destekleyecek ve yardım edeceği düşünülen kişiler o günde nerede olacaktır?! Allah subhanehu ve teala tüm bunları üç sözde özetledi;

Velekad ci'tumûnâ furâdâ

"And olsun ki bize tek başına(fert olarak) geldiniz..."(En'am: 94)

Yani onlar gelip sizi destekleyemeyecekler. O halde her kim işte bu anda size yardıma gelebilirse, ondan memnun olmaya değerdir. Şöhret sahibi olmak, ünlü olmak, meşhur olmak bir tebliğci için dahice değildir. Böyle bir kişi sadece nifakta ustalaşır ve böyle bir şeyi ancak IQ seviyesi-zeka seviyesi düşük bir kimse yapabilir. Tevhid, Vela ve Bera'nın bazı temel prensiplerini değiştirerek -çünkü onlardan nefret edilir- umumi münkerat ve fevahişi yasakları küçümserler ve her tarafı menun edecek şekilde yorumlanabilecek fetvalar verirler, açıklamalar yaparlar, *istibaaha* yaparlar. Muvahhidlerin aleyhinde konuşurlar çünkü onlar bu hastalığa karşı yabancıdırlar. Lut kavminin fiilerini yapanların hakları lehine ya imada bulunurlar ya açıkça desteklerler. Bunun ardından hükümetler onları izler, kuruluşlara davet ederler ve onları destekleyerek tahıl tanesini tahıl yığını haline getirirler.

Allah subhanehu ve teala bazen salih dindar isimleri meşhur kılar. Bu bir amaç veya niyet değildir ancak Allah'ın iradesi ile olur. Bazı selef meşhur olmayı *el ibtila* olarak kabul ederdi yani bir imtihan. O salih insanlar böyle bir şeyden uzak durmak, bu eğilimin tuzağına düşmemek ve saf halde kalabilmek için ısrarla dualar ederler ve onlar için nasıl bir şöhret veya övgüye mazhar oldukları fark etmez yaptıklarıyla sadece Allah'ı subhanehu ve teala razı etme işine odaklanma mücadelesinde kararlıdırlar. Halid

ibn El Ma'dan El Kelai tabiindi bazı sahabeleri görmüştü. Safvan ibn Ömer dedi, Halid ibn El Ma'dan El Kelai dersleri kalabalık olmaya başladığı, ders halkası genişlemeye başladığında Safvan, kalktı ve çıkmaya yöneldi. Halid sordu Safvan neden dersi terk ediyorsun? Safvan dedi şöhretten nefret ederim.

Abdurrahman ibn Mehdi dedi Cuma günleri ders verirdim, ders kalabalık olduğunda mutlu olurdum derste az insan olduğunda üzülürdüm. Bişir ibn Mansur onun sözünü duydu bu şeytani bir tuzaktır (onun dersine) geri dönmeyin. Ve ben asla geri dönmedim (dersleri takipe).

Bu örnekleri alın ve bugün takipçiler ve yorumlar üzerinde rekabetin, yarışmaların olduğu hatta ibadetlerin teşhir edildiği günümüzle kıyaslayın. Birisi kendisini yatak odasında gizleyerek ve samimiyetini korumak için mücadele ederken, birisi kasıtlı olarak amellerini ifşa ediyor bu yazarın verdiği ikinci örnektir.

Yazarın bu kategori türü altına giren günahlara verdiği üçüncü örnek olarak yazar önceki diğer iki örnekten daha gizli ve daha tehlikeli olanı olarak *Sahihi Buhari* ve *Sahihi Müslim*'den bir ayet zikretti;

"Bir kul tasdik etmediği veya anlamını anlamadığı bir söz söyler veya doğru mu yanlış mı olduğunu düşünmeksizin bir söz söyler o söz insanı doğu ile batı mesafeden öteye Cehenneme atılmasına neden olabilir."

Bir parça farklı versiyonda *Sahihi Buhari*'de yer alır ve yazar ikinci hadis olarak bahsetti;

"Allah'ın bir kulu söylediği sözün vehametini bilmeden Allah'ı kızdıran bir söz söyler ki o söz yüzünden Cehenneme atılabilir."

Yazar bu hadislerde belirli terimlere vurgu yapıyor *la yulki leha baala* ve diğer hadiste *ma yetebeyyenu ma fiyha* sözler-

ine vurgu yapıyor yazar bu sözlerin tehlikesini göstermeye çalışıyor. Ki dikkatsiz söylenen sözlerdir. Düşünmeden söylenen sözlerdir. Kişinin yaymayı bırak anlamını anlamadığı sözlerdir. Anlamını bilmeden söylenen sözlerdir. Sonuç ve etkisini düşünmeden söylenen sözlerdir. Doğuracağı sonuçlarından şüphelenmeden söylenen sözlerdir. Ki Allah subhanehu ve teala huzuruna çıkacağı güne kadar gazabını, öfkesini onun için yazacaktır. Bir kişinin söylediği bir söz bir müminin kalbinde bıçak gibi olabilir ve onu uykusuz bırakabilir.

Öte yandan dikkat etmeden söylenen bir söz yüzünden bir yandan onu Cehennemin ne kadar derinine batırdığının bilmeden beşikteki bir bebek gibi rahat uyuyanlar vardır. Ve bu sosyal medyada yaygın hale geldi, kişinin yüzyüze iletişim kurduğunda sahip olduğu sınırlara sahip olamayabileceği veya kişinin dilini gevşek bırakabileceği sohbetlerin yapıldığı sosyal medya ve yazılarında yaygın hale geldi. Hepsinin sebebi tek bir sözdür. Ki onun ahiretine mal olacaktır. Bu tür sözler bağımlılık yaparlar ve salgın gibidirler. Bu tek bir sözdür, o halde sözleri, sözler üstüne sözleri, konuşmaları, paragrafları, cümleleri, klipleri, kitapları özellikle yıkıcı etkileri olan sapkın alimlerden sadır olan sözlerin durumunu düşünün;

vetahsebûnehu heyyinen vehuve 'inda(A)llâhi 'azîm(un)

"ve onun kolay/basit bir şey olduğunu sanıyordunuz. (Oysa) o, Allah katında çok büyüktür."(Nur: 15)

Siz o sözlerinizin önemsiz, hafif olduğunu sanıyorsunuz ki hafife alıyorsunuz fakat Allah indinde aşırı derece ciddidir. Nitekim Şeyh Nasır şöyle diyor akılsız veya gafil olduğunda veya şaka yaptığın veya kızgın olduğun anlarda kaç defa böyle sözler söyledin kendine sor. Sonucu insan için ağır bir cezaya değer olacak sözler, söz.

Bu hadisten bahsederken tali bir mesele vardır İbn Abd El

Berr *Temhiyd*'de ve Süfyan ibn Uyeyne, İbn Batta ve diğerleri bu hadislerde bahsettiğim bir söz kişiyi Cehenneme atabilir de ki söze ilişkin, sözün manasına ilişkin zalimlere ve liderlere yanlış işlerinde ve zulümlerinde onları memnun etmek için söylenen sözler olarak kabul ettiler. Bu tür sözleri yeterince söylemediği için çok tembel olmakla azarlananlar gibi. İbn Abd El Berr bu hadiste geçen sözün- Allah'ı subhanehu ve teala hoşnut etmeyen zorbaları, zalimleri memnun etmek için söylenen sözler olduğu ve kan dökme ve baskı ve benzeri herhangi bir kötülüklerini arzularına uygun bir şekilde süslemek için söylenen sözler olduğunda herhangi bir ihtilaf bilmiyorum, dedi.

O halde özetle bu sebep nedir- *"ez zunuubil hafiyye"*- göze çarpmayan günahlar, gizli şirk gibi meselelerdir, riya gibi, gizli arzulardır liderlik sevgisi, şöhret ve popülerlik sevgisidir, üç örneğin en tehlikelisi kişinin tehlikesinin farkında olmadan, tehlikesinden gafil olarak söylediği sözlerdir.

Son sebep hakkında konuşmaya başlayalım ki kısadır ve daha önce biraz bahsetmiştik, üzerinden geçelim. Yedinci ve son istiğfar sebebi *"ez zunuubul meçhule" – meçhul, bilinmeyen günahlardır*. Bunlar Haram veya yasak olduğunu bilmeden kişinin işlediği günahlardır. Çünkü onlardan cahildir. Bizim bahsetmiş olduğumuz veya bahsetmediğimiz her şey olabilir. Bu günahlar kişinin işlediği günahlar olabilir yani *irtikaabil muherremat* – yani kişi bu günahları işliyor- veya kişinin yapmadığı emredilen farzlardır yani işlediğimiz *et tuuruk*'tur. Vacibleri terk etmektir, farz olan meseleleri yapmamak, terk etmektir- ki bu konuyu işledik. Yani temel olarak kişinin vacibi terk etmek veya Haramı işleme hususunda günah olduğunu bilmeden işlediği her günahtır. Bu Haramları bilmemek bireyin öğrenmekten yüz çevirmesi yüzünden veya bu dünya işleriyle kendini fazla meşgul ettiği için öğrenmediğinden veya diğer nedenlerden dolayı olabilir. Bu cehalet veya gaflette olan kimse bu cehaleti veya gafletinden dolayı günah işleyebilir dolayısıyla o günahları için istiğfar etmesi gerekir. Çünkü o günahlar

konusunda cehalet veya gafleti kaldırma imkanına sahipti ama yapmadı.

Bazen kişi kendisinde herhangi bir kusur, eksiklik olmadan bu günahları işleyebilir. Kişi ilimden yüz çevirmemiştir. Keza bu meselelerde cehalette bahane-özür olarak saydığımız çeşitli sebeplerden birinde cehalete düşmemiştir. Bu durumda o günah işlemedi ama bu günahları işleyenden daha düşük seviyede bir konumdadır bu yüzden o insanın yine de istiğfar etmeye ihtiyacı olacaktır. Haram ve Helal meselelerde cehalet özrü meselesi hakkında bu derslerde zaten konuştuk, bir önceki sebepten bahsederken konuştuk o yüzden burada tekrarlamımıza gerek yoktur.

Yazar tüm bu istiğfar sebeblerinden bahsettikten sonra ki Allah ecrini versin nihai tavsiyesini veriyor ve diyor ki, bu istiğfar sebepleri öğrendikten sonra kendinize karşı dürüst olun ve üzerinde düşünün ki sürekli bir şekilde istiğfara çaresizce ihtiyacınız olduğunu bilirsiniz. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetine olan merhameti yüzünden, ihtiyaçları olduğu için Ümmetine istiğfar etmesini emretti. Dolayısıyla yazar *kasihatil zunuub* dediği şey yanında yapabildiğiniz kadar çok istiğfar yapın diyor. *Kasihatil zunuub* günah süpürgesi demektir. Yazar istiğfar hususunda bazı duaları günah süpürgesi olarak adlandırır. Günahlarınızı kaldırmak için onları kullanırsınız. Ve bununla ilgili iki hadisten bahsediyor onlardan biri *Sahihi Müslim*'dedir ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem secde de yaptığı bir duadır;

Allahum mağfir li zenbiy küllehu- Ya Allah tüm günahlarımı bağışla- dikkahu ve cillehu – küçük ve büyük günahlarımı- ve evvelehu ve ahirehu- ilk ve son- ve alaaniyetehu ve sirrahu- açıktan işlediğim ve gizli işlediğim günahlarımı bahsettiği ilk hadis budur.

Yazar ayrıca *Sahihi Müslim*'den yer alan bir başka hadisten bahsediyor, *Sahihi Buhari*'de bir parça farklı sözlerle yer alır,

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dua ederdi;

Allahum mağfir li hatietiy – Ya Allah benim yanlış ve hatalarımı bağışla- ve cehli ve israfiy fi emriy -yaptığım tüm işlerde cehaletimi ve haddi aşmışlığımı bağışla.

Ve buradaki cehalet günahta cehalettir, yani Haram olduğunu bilmeden işlenen günahlar veya günahları işlerken Allah'tan cahil olmaktır- *ve ma ente a'lemu bihi minniy- ve Senin benden daha iyi bildiklerini* – Yani Ya Allah gafilken ve dikkat etmeden işlediğim günahlarımı Sen benden daha iyi bilirsin demektir. Veya Haram olduklarını fark etmeden işlediklerimi. *Allahum mağfirli ciddiy ve hezliy -Yani Ya Allah ciddi olarak işlediklerimi ve şaka ile işlediklerimi bağışla- ve hatai ve amdi ve kulli zalike indiy -Yani Ya Allah hata ile ve kasten yaptıklarımı bağışla- hatai ayrıca emri yerine getirmemek demek olabilir amdi Haram işlemek olabilir- ve kulli zalike indiy- tüm günahlarımı itiraf ediyorum Ya Allah.*

Yani Ya Allah gerçekten bu günahların hepsini işlediğimi itiraf ediyorum demektir. *Allahum mağfirli ma kaddemtu ve ma ahhartu- Ya Allah benim geçmişte işlediğim ve gelecekte işleyeceğim günahlarımı affet.* Bazıları *ahhertuyu* Arabça anlamıyla ertelemek anlamına gelebileceğini söyledi yani erteledi̇ğim, geciktirdiğim şeylerden kaynaklanan günahlar için bağışlanma diliyorum örneğin namazı ertelemek, veya kişinin yapması farz edilen vacibleri ertelemesi olabilir. *Ve ma esrartu ve ma a'lentu – gizli ve açıktan yaptığım günahları bağışla- ve ma ente a'lemu bihi minniy – Yani Sen beni benden daha iyi bilirsin-* Yani işlediğim günahlarımı dilimle söyleyecek olsam dilim bunu ifade etmeye yetmeyebilir Sen biliyorsun Ya Allah. *Entel mukaddim ve entel muahhir ve ente ala kulli şeyin kadir – İşleri öne alan ve geciktiren Sen'sin, ve Sen her şeye Kadirsin. Yaşamı ve ölümü, mutluluğu ve mutsuzluğu, başarıyı ve başarısızlığı ve her şeyi öne alır ve ertelersin. Senin her şeye gücün yeter.* Bir kişi Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bize öğrettiği bu uzun ve seçkin dua yerine sadece "Ya Allah beni affet" diyebilir bu da iyidir. Ancak sözler-

inin farkında olarak bu duayı tekrar etmek, tüm günahları kapsayacak şekilde mutevazilik içinde bu sözleri tekrar etmek kabul edilen duaya daha layık olacaktır. Bu iki dua şeyh tarafından günah süpürgesi olarak adlandırıldı. Ancak daha ziyadesiyle fazlası vardır ve bu uzun bir konudur istiğfarın efendisi olarak kabul edilen Dua gibi.

SubhanAllah iki gün önce sevgili bir öğrencimiz, bir kızının Kur'an okuduğu, zikir yaptığı ve bu belirli duayı yani Seyyidil İstğfarı da okuduğu bir video klibini bana göndermek istediğini söyledi videoda kız babasına benimle tekrar et dedi ve o da etti. O kız tüm duayı kendi başına okudu *Allahumma Barik Leha* kızın yaşı sadece 2.5. Sadece 2.5 yaşında bir kız çocuğu böyle yaparken bu duayı bilmemek, ezberlemek nasıl biri için bir özür olabilir. *Seyyidul İstiğfar Sahihi Buhari*'de yer alır;

Allahumme ente rabbi halakteni ve ena abduk ve ena ala ahdike ve va'dike mas tata'tu, euzu bike min şerri ma sana'tu ebu'u leke bi nimettike aleyye ve ebu'u leke bi zenbiy, fa'firliy ve innehu la ya'firu zunube illa ve ente.

(Ya Allah, Sen benim Rabbimsin beni Sen yarattın ve ben Senin kulunum, yapabildiğim kadarıyla Sana verdiğim söz ve vaat üzerineyim, işlediğim şeylerin şerlerinden Sana sığınırım, bana olan nimetlerini ve işlediğim günahlarımı itiraf ediyorum ve günahları sadece Sen affedersin.)

Hadiste bahsedilen *estağfirullahe ellezi la ilahe illa huvel hayyul vel kayyumu ve etubu ileyh, Estağfirullahe ve etubu ileyh*, Sonra *Sahihi Buhari* ve *Müslim*'de yer alan kim "*Subhane Allahi ve Bi Hamdihi yüz defa derse günahları denizdeki köpükler kadar çok olsada Allah günahlarını affeder.*" Tüm bu dualar günah süpürgeleridir. Amin demek meleklerin amin demesiyle rast gelirse geçmiş günahlarınız affolunur- *Sahihi Buhari* ve *Müslim*'de yer alır. Ramazan'da gece namazı kılan kimse(teravih), oruç tutan, kadir gecesi ibadete kalkan bu üç işi yapanlarla ilgili Buhari ve Müslim'de farklı hadisler

mevcuttur ve hadislerin sonunda yaptıklarını sadece Allah'ın rızasını kazanmak için samimi olarak yaptıkları belirtilir- yani sırf Allah rızası için samimiyetle bunları yapan kişinin geçmiş tüm günahları bağışlanacaktır. Abdest alıp her türlü dünyevi düşünceden uzak halde iki rekat namaz kılan kişinin geçmiş günahları bağışlanacaktır. Buhari ve Müslim'de yer alır bu hadisler.

"İmam semi allahu limen hamideh dediğinde siz rabbena ve lekel hamd dersiniz ve bu da meleklerin sözlerine denk gelirse geçmiş günahlarınız bağışlanacaktır."

Yine *"Kabul edilen haccdan anne ve babanızdan çıktığınız gün gibi günahlardan arınmış olarak dönersiniz."* Günlük farz namazlarda, namazdan namaza, Cuma'dan Cuma'ya, Ramazan'dan Ramazan'a, bunlar arasında işlenen günahlar affedilir. *Sahihi Müslim*'de yer alan hadiste büyük günahlardan sakınan için bu durumun geçerli olduğu özellikle belirtiliyor. İyi ameller yapmak günahları süpürür. Kişinin bu dünyada karşılaştığı imtihan ve zorluklar kişi onlara sabretmesi durumunda günah süpürgesidir. Kişi bunlara sabır gösterdiği için ecir kazanır. Sonra diğerleri için yaptığınız dualar veya onların sizin için yaptığı dualar. Ya Allah onu affet, derecesini arttır bu dualar da ayrıca günah süpürgesidir. Kabir imtihanı, Kıyamet Günü imtihanı ancak bilge kişi o kadar uzağa gitmesine izin vermeyecektir. Günahlarınızı silmek için o zor zamanları yaşamadan önce önünüzde birçok fırsat varken neden kabirde azaba *euzubillah* veya Kıyamet Gününe kadar gitmesine izin verebilirsiniz? Allah subhanehu ve teala ayrıca Kıyamet Gününde herhangi bir sebep olmaksızın onları affederek insanlara merhametini gösterir. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem şefaati-aracılığı bu Ümmetin günahkarları içindir. Ve benzeri birçokları vardır.

Son olarak *Elhamdulillah* bu kitabın sonuna geldik Şeyh istiğfar sebeplerinin ana hatlarını belirlemeyi benzersiz ve örneği görülmemiş bir şekilde göstererek harika bir iş

çıkardı. Ve *elhamdulillah* onun bundan böyle Muvahhid ve Muhavvidat'ı istiğfarı nasıl farklı anlayacaklarına ilişkin mesajını görüyorsunuz böylece sürekli istiğfar yapmak için kendilerini motive edebilecekler ve dillerini istiğfarla ıslak tutabileceklerdir. Allah kitab için Şeyhi mükafatlandırsın. Ben hiçbir şey yapmadım yaptığım sadece onun kitabını aktarmaktır. Bu kitabı öğretmek bu yüzden önemlidir, ve bu alimin durumu hakkında farkındalık oluşturmak için önemlidir. Onu ve onun gibileri savunmazsak ve sadece Allah'tan korkmazsak, insanlara istiğfar etmeleri için öğrettiğimiz sebeplere kendimizin düşeceğinden korkarız.

Es'elu Allahe teala en ya'fir lena ve zunubena ve en yukeffire anna seyyiatina ve en yeteveffena ve huve radin anna ve en yehdina bi salihati a'melena ve sallallahu ala seyiddina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve sellem

(Allah'tan bizi bağışlamasını, günahlarımızı affetmesini, kötülüklerimizi örtmesini, bizden razı olmasını ve [salih amellere yönlendirmesini, salih amellerimiz kabul etmesini, amellerimizin sonunu salih bir şekilde sonlandırmasını dilerim], efendimiz Muhammed'e aline ve ashabına selam olsun)

ESİRLERİN HİKAYESİ

Afife Es Sıddıki ve Bureyde'nin Asil Kadınlarının Hayat Öyküleri (Yüce Allah onları özgür kılsın, esaretten kurtarsın)

Afife Es Sıddıki'nin(Allah esaretten kurtarsın) Hikayesi

Bir Müslümanın diğer Müslüman üzerinde hakkından bahseden birçok ayet ve hadis vardır ve onlar kesinlikle Müslüman esirlerin haklarını kapsarlar. Erkek ve kız kardeşlerin birbirleri üzerindeki haklarıyla ile ilgili şu ayet ve hadisler, Müslüman esirlerin haklarını anlatmak için fazlasıyla yeterlidir;

"...Eğer din konusunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavme karşı olmadıkça, yardım etmek üzerinize bir borçtur..."(Enfal: 72)

Ve Al'i İmran Suresinde belirtildi;

"Allah'ın ipine hep beraber/topluca tutunun ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Bir zamanlar düşmandınız da Allah kalplerinizi birbirine ısındırmıştı. O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz ateş çukurunun kenarındaydınız da sizi ondan kurtarmıştı. Hidayete eresiniz diye Allah ayetlerini sizin için açıklamaktadır."(Al'i İmran: 103)

" Müminler ancak kardeşlerdir. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkup sakının. Umulur ki merhamete nail olursunuz."(Hucurat: 10)

Ve Enbiya Suresinde belirtildi;

"Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse Bana ibadet edin."(Enbiya: 92)
Ve bu konuda birçok hadis vardır onlardan biri örneğin;

"Müslüman, Müslümanın kardeşidir, ona zulüm etmez, onu terk etmez."

İmam En Nevevi hadisin Arabçası (*yeHzulu*) manası için şöyle dedi, "Bir Müslüman ihtiyaç anında bir erkek veya kız kardeşini asla terk etmez." Çünkü esirlerin hakları önemlidir ve temeldir ve ayrıca *Sahih El Buhari*'deki meşhur *"fukka el aani"* hadisi gibi -*Esirleri serbest bırakın*- ayrı, özel hadislerde belirtilmiştir.

Bu Ümmet bir zamanlar Allah'ın subhanehu ve teala adaletini hem Müslümanlar hem de Müslüman olmayanlara sağlamakta lider olan bir Ümmetti. Durum böyle olduğunda ve onlar tevhidin hakimiyeti altında yaşarken Müslümanlar onlara zulmetmediler ve onların bugün bize yaptıklarını onlara yapmadılar. İbn Teymiyye ve diğer ulemaların tarihi belgelenmiş mektupları ve daha da önemlisi hidayet, Kur'an ve Sünnet bunu ispat eder.

Ümmet hidayetten ayrıldığında, hidayeti terk ettiğinde en aşağılık Ümmet olacağı Ümmete söylenmişti. Ve söylenildiği gibi oldu. En güçlü erkekleri bile sinirden ağlatan o sahneler artık telefonlarda izleyip geçip gittikleri normal sahneler haline geldi, eskiden savaşları ateşleyen sahneler, olaylar bugün Ümmetin gözünde bir hiç haline geldi.

Aynı şekilde bugün kendi gözlerimizle gördüğümüz özellikle kız kardeşlerimize, bacılarımıza karşı işlenen yüzlerce ve binlerce cürümlerden birini duymak eskiden en zalim ve baskıcı Müslüman yöneticileri harekete geçirir ve savaş ilan etmelerine ve şehirleri kasabaları yeryüzünden silmelerine yol açardı ve bu konuda tarihimiz örneklerle doludur. Nitekim bazı Müslüman liderler kendi halkına zulmeder-

di, ancak bir işgalci, esirler aldığında özellikle kadınlar esir alındığında bu Müslüman topraklarını işgal etmekten daha düşmanca kabul edilen bir savaş ilanı olarak görülürdü. Haşim Er Rifai şiirinde şöyle dedi;

Müslümanlar nerededir?! Sorusu beni ve her Müslümanı incitiyor
Sence o geçmiş bir daha geri döner mi? Çünkü o geçmişin dönüşü yüzünden ızdırap içinde eriyorum

Müslümanların en zayıf olduğu zamanlarda bile esirler onlar için bir kaygı ve öncelikti.

Kural şudur:

"Bütünüyle elde edilemeyecek olan tamamıyla gözardı edilmemelidir." Ve bu kuralın dayanağı Kur'an ve Sünnette, Tegabun Suresindedir;

"Öyleyse Allah'tan gücünüz yettiği kadar korkun, sakının.."(Tegabun: 16)

Ve Buhari ve Müslim'de yer alan Hadis;

"Size bir şey emrettiğimde gücünüz yettiği kadar onu yerine getirin."

Size esirleri serbest bıraktırmanız ve fidyelerini ödemeniz emredildi, ancak yapamıyorsunuz. Onları serbest bıraktıracak evrede değilseniz o zaman onların kurtuluşu için başka yollar arayın. Size bir şey emrettiğimde gücünüz yettiği kadar onu yerine getirin, yapın hadisinin manası budur ve her zaman yapabileceğiniz çok şey vardır.

Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem tebliğ davasının en zor zamanlarıydı, bizzat kendisi Kureyşin düşmanlığından muzdaripti, hakarete ve zulme uğruyordu, deve işkembesi namaz kılarken secde de sırtına dökülüyordu, annem ba-

bam uğruna feda olsun Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem öldürmek veya küçük düşürmek için planlar yapıyorlardı, tuzaklar kuruyorlardı en zor en karanlık zamanlardı ve o ise esirlerin durumundan kaygılıydı.

Beni Mahzum, Ammar ibn Yasir ve annesi ve babasını aldıklarında onlara Mekke'nin sıcağında işkenceler yaptığında duam ne işe yarayacak veya teskin edici, ilham verici sözlerim onlara nasıl yardım olacak demedi. Geçirdiği en zor zamanlarda, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem onlara söylediği sözleri anlatan hadislerde veya bu kıssadan bahseden rivayetlerde böyle bir şeyi ne okudum ne de duydum. Ben çocukken bile bu meseleyi öğrendiğimde böyle bir şeye şahit olmadım çünkü bunun haricinde Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sevgili dostlarını esaret altında işkence içinde görmesi mübarek, nurlu yüzünün keder içinde olan durumunu aklımıza getirirdi. Ki Rasulullah sallallallahu aleyhi ve sellem onlara şu sözlerle destek, cesaret ve ümit veriyordu;

"Sabredin Ey Yasir ailesi, muhakkak ki yeriniz Cennet olacaktır. İmran ailesini ve Yasir ailesini müjdeleyin! Yeriniz Cennet olacaktır."

Esirlere içinde hadis ve ayet bulunan bir mektup veya kartpostal göndermek gibi değilmidir bu? Onlar bunu hücrelerine asacaklar, tekrar ve tekrar okuyacaklar ve bu muhtemelen onların günlerini ve aylarını güzelleştirecektir. Hapishanelerde mahkumlar postaneye gittiklerinde bir Müslüman erkek veya bir Müslüman kadın mahkum dışında herkes elinde bir mektup ile geri döner, dolayısıyla bu durum ümitsiz ve eli boş halde dönen bir Müslümana verilmesi gereken haklarını yerine getirmemizde ki bir kusur veya eksiklik değil midir?

Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem böylesi zor zamanlarda köle ve esirleri azat etmeleri için sahabeleri teşvik etmiş ve sahabelerde bunu yapmaya koşmuşlardır.

Ebu Bekir'in radiyallahu anhu Bilal'in radiyallahu anhu fidyesini ve ayrıca Amr ibn Fuheyra ve Zineera Er Rumiye ve diğer sahabelerin radiyallahu anhum ecmain fidyelerini vererek onları kurtardığı meşhur kıssayı bilirsiniz. Aslında, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem esirler konusunda çok endişeliydi kimsenin esir düşmemesi için önleyici tedbirleri almıştı. İşte bu yüzden Sulh El Hudeybiye'de Kureyş'e elçi olarak göndermek için herkesin üzerine Osman ibn Afvan'ı radiyallahu anhu tercih etti çünkü Osman'ı Kureyşli müşriklere karşı koruyacak ve savunacak büyük, güçlü ve kalabalık bir ailesi vardı ve dolayısıyla Osman radiyallahu anhu gibi birini Kureyşlilerin yakalamaları veya öldürmeleri daha az olasıydı.

Burada dikkat edeceğimiz nokta, en zayıf, güçsüz zamanlarda bile esirlerin daima Rasulullah'ın sallallallahu aleyhi ve sellem ve Ümmetin önceliği olmalarıdır ve esirleri desteklemenizin birçok yolunun olmasıdır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın huzurundaki en kutsal anların birinde, farz namazında Allah'ın huzurunda dururken esirlerin adlarını anarak kunutta onlar için dua etti:

"Ya Allah, Velid İbn Velid'i, Seleme İbn Hişam'ı, Ayyaş İbn Ebi Rabia'yı ve Mekke'deki zayıfları kurtar."

En doğrusunu Allah bilir ama ben Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kunut duasında şehidlerin isimleri ile dua ettiğini bilmiyorum ama kunut duasında esirlerin isimleri ile dua etti. Öğrendiğiniz bu duaya ek olarak, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem esirlerin isimlerini unutulmamaları için zikrettiğine dikkat edin. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara karşı Müslümanların görevlerini vurgulamak ve onları Müslümanların önceliği kılmak için böyle davrandı.

Şehidler, Allah tarafından rızıklandırıldıkları halde sağdır-

lar, esirler ise uğrunda çalışmanız gereken bir sebeptir. Biri size onlar için dua etmenizi, mektup yazmanızı, farkındalık oluşturmanızı veya onlara zulüm edenleri ifşa etmenizi veya onlara baskı yapanları ifşa etmenizi söylediğinde veya onlar yiyecek ve temel ihtiyaçlarını alsınlar diye kantine para koymanızı istediğinde hafife almayın. Kötü muameleye maruz kaldıklarını cezaevi müdürüne topluca yazın. İbn Teymiyye ve diğer alimlerin yaptığı buna benzerdi.

Tüm bu vesilelerin sizin için mevcut olan tek yol olduğu zamanlarda bunu hafife almayın;

"Bütünüyle elde edilemeyecek olan, tamamıyla gözardı edilmemelidir."

Yaptığım dersi hatırlıyormusunuz Baki ibn Mahlad ve ona gelen ve oğlunun esir olduğunu söyleyen bir kadın hakkındaydı ve o, kadının oğlu için dua etmişti. Ve dua ettiği anda kadının oğlunun ayağındaki prangalar çözülmüş ve serbest kalmıştı. Aynı şeyi tekrar anlatmak istemiyorum ancak böyle daha çok belgeli kıssalar vardır. Ve bu Ümmet içinde öyleleri vardır ki Allah subhanehu ve teala dualarına karşılık verecektir.

Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem sonra Halifeler önceliklerini Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem öğrendiler. İşte bu yüzden *Müsennef* İbn Şeybe'de Ömer radiyallahu anhu şöyle dedi;

"Benim için bir esiri kurtarmak tüm Arab Yarımadasından daha sevgilidir, daha iyidir."

Aynı yerde ayrıca şöyle dedi, "Her Müslüman esir için Müslümanların Beytül Malı fidye olmalıdır."

Yani o Müslüman esirin fidyesini verecek olan, onun annesi, babası, karısı ve akrabaları değildir, bu işi yapmak Müslümanların vazifesidir, demektir. Aslında, Müslüman

hakimiyeti altında yaşayan Yahudi ve Hristiyan esirler hakkında Müslüman liderler endişe duyarlardı. Ehli Zimmet esir düştüğünde, Muhammed ibn Abdullah Zencaviy ki bir muhaddistir ve İmam Ahmed'in bir dostu ve komşusudur-şöyle dedi,

El Hüseyin ibn Ali'ye radiyallahu anhum El Hüseyin'in düşmanları tarafından ele geçirilen ehli zimmet esirler hakkında sorulduğunda "Müslümanların onları kurtarması bir görev ve sorumluluklarıdır" dedi. İbn Teymiyye benzer durumda aynı tavrı takındı. Hristiyan ve Yahudi olan ehli zimmetten esirler için böyle kaygı duyuyorlarsa tevhid halkının esir düşmesi durumundaki tepkilerini düşünün! Ümmet üzerine kaygılarını düşünün sonra Ümmetin asil kadınları hakkında kaygılarını düşünün. Çünkü tevhidin adamları önceliklerini ve kaygılarını bilir ve böylesi bir meselelerde bir kadına daha çok öncelik verirler.

Bir erkek için esaret durumunda dininden ve sağlığından endişe edersiniz bir kadının esaret durumunda ise dini, sağlığı ve onurundan-namusundan endişe duyarsınız. Nitekim esaret altındaki şerefli ve asil kadınlar yüzlerindeki nikabın zorla çekilip çıkartılmasındansa kaplerinin göğüslerinde çıkartılmasını tercih ederler.

Filistin'de, Biladi Şam'da, Irak'ta ve Çin hükümetinin kurduğu kamplarda ve herhangi bir yerde ki Afife Sıddiki önümüzdedir, ondan bahsetmemizin nedeni sadece çektiği acılar değildir Afife Sıddıki dünyada haksız yere hapislerde tutulan Müslüman kadınların içinde bulunduğu kötü durumun bir simge ismidir. Afife'nin başına gelenler onun davası bu ülke için bir utanç tacıdır ve onların adaletsizlik sistemlerinin gerçeğinin maskesini düşürür ve öylede kalacaktır ve ona yalanlar atanlar, iftiralar atanlar, ona ihanet edenler, onu kurban edenler için ayrıca ona yardım etmeyi reddedenler ve ona yardım etme konusunda sessiz kalanlar ve ona konuşarak yardım edebilecekken susanlar için büyük bir utançtır.

Beni uçaklarla, arazi araçlarıyla ve otobüslerle hapishaneden hapishaneye naklettiklerinde bu işleri güvenlik için ayrıntılı hesaplanmış protokoller doğrultusunda yaptılar. Örneğin, kelepçelendim, belimden zincirlendim çünkü bana"sen tehlikeli kategoridensin" dediler. Kelepçeler arasında zincirin etrafına siyah bir kutu koydular ki ellerinizi hareket ettiremezsiniz. Sonra ayağınızdaki prangalarla zar zor yürüyebilirsiniz. Nereye varacağıma dikkat edin çünkü bir Müslüman erkek veya kadın için bir farkındalık oluşturmadığı ve Ümmete fayda sağlamadığı müddetçe kendi şahsi hikayemi anlatmam. Bazen beni bir otobüsün içinde tek başıma naklettiler ve bana "senin diğer mahkumlarla birlikte olman tehlikelidir" dediler.

Otobüsün içinde elinde bir tüfek olan memurun olduğu bir kafes vardı. Bulunduğum yerden o kafese erişemem, yani ne ben o silahlı memura erişebilirim ne de o bana. O, otobüsün dışından giriş ve çıkışını yapar. Ve benimle birlikte otobüsün içinde olan şoför ve diğer güvenlik görevlilerin ellerinde herhangi bir silahları yoktur. Otobüse binmeden önce onları pencereden görürdüm. Silahlarını alıp çantalara koyarlar ve onuda otobüsün altında bir bölmeye koyarlar ve otobüse öyle binerler. Böylece nezaret ettikleri mahkumlar onların silahlarını alamayacaktır. Bu onların güvenlik protokolüydü ve nakledildiğim her defasında bunu uyguladılar. Onlar dışarı çıktıklarında ve bir yerlere götürüldüğümde onlardan iki tanesi belirli bir mesafeden silahları ile beni takip ederlerken yakınımda olanların ise silahları olmazdı. Bunlar onların bir mahkumu idare etmek için kullandıkları protokolün ne kadar ayrıntılı, hesaplı ve dakik olduğunu size anlatır.

Bu protokolü oluşturmaları yıllarını aldı, hatalarından ders aldılar, hatalarını sorguladılar, incelediler ve çok iyi eğitildiler. Şimdi onların içlerinden biri, en seçkinlerinden biri dünyanın en tehlikelilerinden biri olduğunu iddia ettikleri birine nezaret ediyor ve ayağının altına bir M4 bırakıyor, o

sırada odada tercümanlar ve askerlerle çevrili 45 kiloluk bir kadın o M4'ü ele geçiriyor ve onların üzerine ateş açıyor. Şaka yapmıyorum ve bu anlattığım bilim kurgu kitabına koyabileceğiniz bir şey bile değildir, ancak yarım akıllıların inanabileceği bir şeydir. İşte kız kardeşiniz Afife Sıddıki'nin hikayesi budur! Ve onun eline geçirdiği iddia edilen silahtan daha sonra herhangi bir mermi ateşlenmediği ortaya çıktı. Ne de onun parmak izleri silahın üzerinde bulundu keza onun elinde veya elbiselerinde ateş ettiğine ilişkin herhangi bir barut izi de bulunmadı.

Ona tuzak kuruyorlar, çocuklarını, hayatını, akıl sağlığını, genel sağlını ondan alıyorlar. Ve bunun üzerine 80 yıl hapis cezası veriyorlar! Ve siz Afife'nin avukatlarını boykot ettiğini okumuşsunuzdur, Neden? Size ilk elden deneyimimle cevap vereyim, sizin için atadıkları avukatlar herkesten çok sizin aleyhinize çalışırlar, siz onları kovmaya çalıştığınızda onlar size onları dayatırlar. Benim başıma geldi, babamın başına geldi, Afife'nin başına geldi, bildiğim diğer bir çok vakada bu oldu.

Kendi avukatınızın aleyhinize olduğu davalarda, sözde tarafsız yargıç en kötüsüdür, en az endişelenecek kişi ise savcıdır. Allah esaretten kurtarsın ben Afife Sıddıki'nin davasını ilk defa hapisteyken duydum. Uzun bir süre hücre hapsine alınmıştım ve dünyada ne olup bittiğinden uzun bir süre haberdar değildim. Bir gün beni bir kafesin içinde egzersiz yapmam için dışarıya saldılar, orada tekerlekli küçük bir kitaplık vardı ve kitaplığın üzerinde bir gazetenin birkaç sayfası yer alıyordu, o günü geçmiş gazete kağıdını aldım ve okumaya başladım ve Afife Sıddıki'nin hikayesini gördüm, hakkında uzun bir yazı yazılmıştı ve sonra İmam Lukman hakkında daha kısa bir yazı vardı, ki rahimehullah İmam Lukman bizimle aynı yerel bölgedendi, *inşa'Allah* bana hatırlatırsanız eğer hikayesini başka birgün size anlatırım. Her ikisinin başına gelenler benzerdi, nitekim onların yaptıklarının bir geçmişi vardır.

İmam Lukman'ı burada Dearborn'da bir depoda tuzağa düşürdüler ve kendilerine silah çektiğini iddia ettiler ve onu yirmiden fazla mermi ile taradılar. Allah ona merhamet etsin, Cennette derecelerini arttırsın. Ancak aynı Afife gibi İmam'ın bir silahının olmadığına şahit oldum ve doğal olduğu üzerine İmam Lukman'ın ellerinde, üzerinde veya elbiselerinde barut izi olup olmadığını araştırma zahmetine girmediler ve daha sonra kendilerine ateş ettiklerini iddia ettikleri silah üzerinde İmam'ın parmak izlerinin bulunmadığı ortaya çıktı. Ve sonra ıskarta bir mürcie veya bir modernist veya bir münafıkın onlar hakkında, "onlar suçlu bulundu" dediklerini işitirsiniz. Yani böylelerinin tevhid seviyesini anlamanız için onların Tağut sistemlerin görüşlerine, kararlarına ilişkin ön kabulleri size kafidir.

Nitekim Afife 12 kişi tarafından mahkum edildi ki özetle cahiliye sistemi böyle çalışır, bir gettodan veya ara bir sokaktan on iki ön yargılı uyuşturucu veya met bağımlısını bulurlar, ki bu müptelalar mahkeme salonunda peri masalı dinlemek veya uyuklamak arasında gidip gelerek işlerini yaparlar ki benim davamda böyle yapmışlardı- ve masum bir kadını 80 yıl mahkum ederek uyanırlar. Böyle bir davada hüküm verecek olan bir Müslüman kadı veya yargıcın sahip olması gereken statüsü, etiketi ve kuralları hakkında onlarca cilt kitaplar yazıldığını biliyor musunuz? Bu makamın nitelikleri önemlidir çünkü masum insanların hayatı bizim için bir oyun değildir. Küresel olarak binlerce Afifemiz vardır ancak Afife Sıddıki kuresel çapta mahkum edilen masum kadınlar için bir sembol haline gelmiştir.

Ebu El Baka Er Rundi, Endülüs için bir ağıt yazdı, Endülüs halkını ağlatan bir şiir yazdı, Katolik işgali ve El Endülüs'ün katalolikler tarafından fethine ağıt yaktı. Size bahsetmek istediğim kısmında şöyle dedi;

Ne kadar sık mazlumlar öldürülürken, esir edilirken bize yardım diye haykırıyorlar ve insanlar kılını bile kıpırtma zahmetine girmiyor?

Birbirinizin kardeşleri olarak Allah'a ibadet ettiğiniz İslam'ın bağları nasıl kopar?
Yüce emelleri olan kahraman ruhlar, hakikatin yardımcıları ve savunucuları yok mudur?
Tıpkı canın bedeninden ayrılması gibi bir anne ve çocuğundan ayrıldı...

Şair, Endülüs'te gördüklerinden bahsediyordu işte çocuklarından kopartılan Afife ve benzeri birçok kişiye olan da budur. Nitekim onlar tıpkı şairin dediği gibi Afife'nin canını bedeninden kopardılar ve 3 çocuğunu aldılar. Daha sonra iki tanesini aileye geri verdiler birini ya öldürdüler ya da alıkoydular. Nitekim onun oğlu Süleyman bugün halen kayıptır, üçünü alıyorlar ikisini geri veriyorlar sanki video oyunu oynuyorlar, bunun başına geldiğinizi hayal edin ki Allah subhanehu ve teala sizi böyle bir durumdan korusun.

Vallahi çocuklarının kendinden alındığı velayet sorunu yaşayan bir Müslüman ile ilgili bir haber her duyduğumda travma geçiriyorum ve günlerce hasta oluyorum çünkü onlar o saf tevhid tohumlarını alıp bir şirk tohumuna çevirmeyi severler.

Bir kız dünyaya geldiğinde güneş sanki yakutmuş ve inciymiş gibi parlar.
Gözü yaşlanmış, kalbi sersemlemiş haldeyken bir 'ilc tarafından iğrençliğe salıverildi.

Afife yıllardır hücre hapsindedir. Sahip olduğumuz tüm lüks ile kendinizi odanıza kapatın ve ne kadar uzun süre kalabileceğinizi görün, elinizde cep telefonunuz, yanınızda yiyecekleriniz olduğu halde birkaç gün, birkaç ay veya bir sene kalabilir misiniz? 2 metreye 3 metre bir hücrede demirden bir yatak, demirden bir tuvalet ve demirden bir lavabonun bulunduğu bir hücrede ki genellikle tuvaleti Kıble istikametine koyarlar ve pencereleri de kapatırlar ki hiçbir şey göremeyesiniz, sizi rahatsız etmek için hücrenizi bazen çok sıcak bazen çok soğuk yaparlar ve her yarım

saatte biri hücrenizin önünden geçerek mahremiyetinizi ihlal ederler ve diğer gardiyanlarda kendi psikolojik sorunlarını size yansıtırlar.

Ben hapisteyken Federal ceza infaz memurlarının çoğu Afganistan'dan dönen askerlerdi, bir Müslümana karşı yansıtacakları öfke ve nefretlerini hayal edebilirsiniz. Nitekim onların sebep olduğu zorluklar bazen mahkumlara zarar vermeye hatta onların ölümlerine yol açıyordu, kendi köpeklerine bile vermedikleri yemekleri size verirlerdi, nitekim doğruyu söylemek gerekirse onların hepsi aynı değildi ancak çoğunluğu böyleydi.

Onun 6 m2 lik hücresinde zihninden geçenleri düşünün, ve ona bu yıllar içinde yaptıklarını düşünün onun çocuklarının ve ailesinin durumunu düşünün. Ebu El Baka Er Rundi şiirini şöyle sonuçlandı;

Kalbinde İslam ve İman olanın böyle manzaralar karşısında yürekleri sızlar...

Bureyde'nin Asil Kadınları(Allah onları esaretten kurtarsın)(2013 yılında yaşanan bir olaydır)

KIZKARDEŞLERİMİZİ SERBEST BIRAKIN! Bureyde'deki kız kardeşlerimizle ilgili olarak, sadece onlarla da değil, ancak şu anda sıcak konu onlar olduğu için böyle dedik yoksa dünya çapında benzer durumda olan tüm kız kardeşlerimiz için çağrımızdır. Onlarla dayanışma içinde ve onların yaşadığı kalpleri eritecek durumlarından ızdırap duyarak bu hafta birçoğunuzun isteği üzerine ki aslında İnternette bize bu konuda konuşmamız için gelen talepler doldu taştı, bu konudan bahsedeğiz, inşa'Allah.

Bu haftanın dersi aslında bu konuyla ilgili olacaktı, bu dersin uygulaması olacaktı. Çünkü tevhidi öğretirken(Şeyhin bu konuşmasını Tevhid Derslerini- Muhammed ibn Abdulvahhab rahimehullah *Usulü Es Selaase* metni şerhi dersleri

sırasında yaptığı veya Tevhid konusunda bir konuşması sırasında yaptığı anlaşılıyor, Allahu alem), yazarın dediği gibi yaparız, Kur'andan alır ve uygularız. Uygulamak üzere öğretirsiniz. Uygulamak, pratiğe dökmek, amele dökmek için öğretiriz. Sadece zihinlerde kalsın diye ilim öğretmeyiz, ilmi öğretmemizin nedeni semerisi olan amele geçirilmesidir.

Sıradan insanlar bir yana bu husus(yani ilmi amele dökmek) ilim talebeleri, alimler arasında bile eksik olan bir özelliktir ki öğrendikleri ilmi amele dökmezler. Dürüst olmak gerekirse nereden başlayacağımı bilmiyorum. Bu şerefli Ümmetin başına gelen bunca rezalatle insan nasıl yemekten içmekten keyif alabilir veya çocuklarıyla nasıl oynayabilir veya onlarla neşelenebilir! Sizi benimle birlikte tarihimize doğru bir yolculuğa götürmek istiyorum, Ümmetimiz, en iyi Ümmet olan Ümmetimiz hakkında konuşalım:

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar ve Allah'a iman ederseniz. Şayet ehli kitap iman etmiş olsaydı, onlar için hayırlı olurdu. Onlardan müminler olmakla birlikte çoğunluğu fasıklardır."(Al'i İmran: 110)

Lider Ümmet, hakim Ümmet, öğretici Ümmet, kendisini diğer tüm Ümmetlere karşı sorumlu hisseden bir Ümmet. Bir Ümmet kendi hakimiyeti altında yaşayan bir zımmi olsun ve bir Müslüman olsun, sıradan bir Müslüman veya bir Müslüman kadın olsun hiç kimseye herhangi bir baskı ve zulüm yapmayan, hiç kimseye karşı haddi aşmayan bir Ümmet. Bir kadının haksızlığa uğramasının düşünülemez bile olduğu bir Ümmet. İşte bizim Ümmetimiz böyleydi, Allah'ın hakkında şöyle dediği Ümmet budur;

Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz
Yani tevhidin gerçek inananları ve Muhammed Peygamber'in sallallahu aleyhi ve sellem ve Sünnetinin tabileri.
İnsanlığı cehalet bataklığından çıkaran bir Ümmet. *La ila-*

he illallah Muhammeden Rasulullah gölgesi altında insanlığı karanlık bataklıklardan çıkaran bir Ümmet, karanlığın bataklığından adalete, eşitliğe çıkaran bir Ümmet. Haydi tarihimizin aydınlık sayfalarını çevirelim ve ne gördüğümüze bakalım?

İbn El Esir'in *El Kaamil* kitabının kapağını açalım. Hepinizin bildiği El Mu'tasım ile ilgili tarihten bahseder. Beni Abbas veya Abbasoğulları Halifeliği dönemi liderlerindendi, onun yönetimi sırasında bir Müslüman kadın Romalılar tarafından esir edildi ve hapsedildi. Romalılar o kadınla dalga geçti ve onu aşağıladı ve Roma imparatoru ona alaycı bir ifadeyle kralınız gelip bu prangaları kendisi çıkarıncaya kadar oradan asla çıkamayacağını söyledi. Kadın bağırdı, kadın liderinin kim olduğunu biliyordu ve adını haykırdı:

Va Mu'tasmah- Yani Ey Mu'tasım beni kurtarmaya gel, bana yardım et dedi çünkü nasıl bir lidere sahip olduğunu biliyordu. Roma kralı kadına güldü ve aşağıladı, etrafındaki insanlarda kıkırdayıp gülerek Roma kralına katıldılar. Ve şöyle dediler; Evet, El Mu'tasım tam burada bir ablak üzerindedir(üzerinde siyah ve beyaz benekleri olan oldukça pahallı ve özel bir at cinsidir. Dalmaçya köpekleri gibi siyah-beyaz beneklidir). Bunu bu durumun imkansızlığı göstermek için onunla alay edercesine söylediler. Yani sen bizim elimizdesin, tek gerçek budur, demeye getirdiler.

Roma topraklarından bir Müslüman bu olayı işitince Mu'tasıma koştu. Mu'tasım esir bir kadının kendisini çağırdığını işitince, danışmanlarını topladı ve onlara ordumun bir kısmı Roma topraklarına ulaştığında ordumun son kısmı buradan ayrılmış olacaktır, dedi. Yani ordunun başlangıcı o kadının olduğu yere vardığında ordunun sonu burada olacak demek istiyor. Bu bir derstir, Müslümanların kadınları nasıl şereflendirdiğinin, Müslümanların kadınlara yönelik nasıl bir davranış içinde olması gerektiğini gösterir. O tüm ordusunu ablak atlarından oluşturdu. Böylece yola çıktılar, askerlerine hedefe ulaştıklarında hapishaneye gire-

cek ilk kişinin kendisinin olacağını söyledi.

Ordu hedefine ulaştı, bölgeyi kontrol altına aldı ve el Mu'tasım hapishaneye yürüdü, kadına doğru yürüdü. Kadın sen kimsin diye sordu? El Mu'tasım, ben El Mu'tasımım seni kurtarmak için geldim, dedi. Kadını kurtardı, kadının prangalarını kendi elleriyle çözerek müminleri ve özellikle kadını onurlandırdı ve Romalıları(veya Rumları) aşağıladı. Onlara bizim kadınlarımızı, kendi kadınlarınızla karşılaştırmaya kalkmayın dedi.

Bize karşı ve kadınlarımıza karşı haddi aşanlar Romalılar ve İslam Düşmanlarıydı, şimdi ise Harameyn'in velayetini üstlendiklerini iddia edenler bunu yapıyorlar! Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Beni Kaynuka Yahudileri ile anlaşmayı bozup onları Medine'nin kenar mahallellerinden sürmesinin ana nedeni bir kadını aşağılamalarıydı-onu öldürdüler. Bugünse bunu yapanlar Beni Kaynukalılar, Romalılar-Rumlar, Persler değildir, Namazda günde beş defa döndüğümüz toprakları yönetenlerdir!

Bir hafta veya biraz daha fazla bir zaman önce ıskarta mürcielerin başlarından biri, yani sıradan bir ıskarta mürcie değildir Er Rayyis adında, zehirli İrca düşüncesinin TV'de baş destekçilerinden biridir. Bu adam öylesine aşırı bir mürciedir ki, buradaki müftü bile ona aşırı mürcie diye seslenir. İrca, yöneticilerin sevdiği dindir. İrca yöneticilerin dinidir, İrcayı severler. İşte bu mürcie tıpkı selefimizin El Haccac'a karşı yaptığı gibi insanların yöneticilerine nasıl itaat etmelerinden ve onlara isyan etmemeleri gerektiğinden bahsetti. O zaman örnek verdiği El Haccac'a bakalım;

El Haccac'a gelirsek o baskıcıydı, zalimdi buna şüphe yoktur, ancak Haccac'ın öğrenmeniz gereken bir başka yanı daha vardı, ki mürcieler bundan size bahsetmezler. El Haccac zalim bir adamdı ve bu gerçeği önemsizleştirmek istemem. Es Şahabi rahimehullahu onun hakkında "Onun amelleri günah okyanusuna gömüldü, onu sevmiyoruz ve

ondan nefret etmiyoruz" dedi. İbn Kesir rahimehullahu onun kimsenin inkar edemeyeceği zulmüne bir göz attıktan sonra onun bir şövalyelik-mertlik ve cömertlik adamı olduğunu söyledi. İbn Kesir zulmünden bahsettikten sonra neden onun şövalyeliğinden, mertliğinden ve cömertliğinden bahsetti? Nedenini size anlatacağım, anlatacaklarım bu adamın diğer yanıdır. Bunu size anlattığımda bugün o kutsal toprakları yönetenlerin ne kadar rezil, aşağılık ve onursuz olduklarını daha iyi anlayacaksınız.

El Haccac öldürdü, ama aynı zamanda yüce gönüllü, cömert bir adamdı, İbn Kesir neden böyle dedi? El Haccac'ın öldürdüklerinin sayısını yalnız Allah bilir ancak 120 bine yakın olduğu tahmin ediliyor. O, kesinlikle Abdullah ibn Zübery ibn Avvam'ı ve Sa'id ibn Cübeyr gibi sahabeleri öldürdü. El Haccac öylesine zalimdi ki bir gün İbn Mes'udu öldüreceğine dair yemin etti, İbn Mes'ud o kendisine erişmeden önce ölmemiş olsaydı, İbn Mes'udu- ki o Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bir sahabesiydi radiyallahu anhum ecmain- öldürürdü. Bu zalim öldürdü ve zulüm yaptı karanlık bir geçmişe sahipti ancak tüm buna karşı bir kadına zarar vermekten kaçındığını biliyor musunuz?

Gazaala ona meydan okuyan ve ona saygısızlık yapan bir kadındı. Ki o kendisine asla saygısızlık yapmayan ve kendisine hiçbir şey yapmamış olan birçok insanı öldürmüştü. Bir defasında bir savaştan sonra Gazaala isimli kadın Harıciler arasındaydı ve El Haccac'ın bazı askerlerini öldürdü, sonra El Haccac'a hadi gel bana, seni de onların gittiği yere göndereceğim, dedi. Adeta dokunulmaz bir adam olan, onun hakkında bir şeyler söylemiş olabileceklerine dair hafif bir varsayımı olan insanları bile öldürebilecek olan bir adam o kadından uzaklaşıp gitti. O kadından kaçtı, bu yüzden meşhur bir şair olan İmran ibn Kahtan takındığı bu tavır yüzünden El Haccac ile alay etti;
Meşhur şiirinde şöyle dedi;

Üzerimize bir aslan ve savaşlarda bir devekuşu, biri ıslık çaldığın-

da kaçan bir devekuşu!

Çünkü kadının çağrısına cevap vermemiş, kaçıp gitmişti, sonra şair şöyle dedi;

Neden Gazaala'nın karşısına çıkmadın?
Neden Gazaala denen kadının karşısına çıkmadın?
Sana meydan okuduğunda bir kuşun kalbine mi sahiptin?
Bir kuş, yanına yaklaştıkça, uçup giden bir kuş gibi.
Neden uçtun gittin ve o kadından kaçtın?

El Haccac bir zalimdi. Ufak bir suçlamada bulunarak bazen hiçbir suçlamada bulunmadan öldürdü ve zulüm yaptı ancak kadınlar kırmızı çizgiydi ve o sınırı geçemezdi. Erkekleri öldürür ve ezerdi ancak kadınları namus olarak görür ve onlara ilişmezdi. Hicretten sonra 440 yılında ölen El Beyruni *El Cemaahir Fir Marifaat El Cevahir* isimli kitabında ve ayrıca Yakuup El Hamavi *Mu'cim El Buldaan* kitabında ki Vaasit şehri altında El Haccac'ın kadınlara yönelik tavrından bahsetti.

Nitekim El Haccac'dan onun zulmünden ve yaptıklarından olumsuz anlamda bahsedildiğinde Abdul Vahhab El Sakafi çılgına döner ve böyle diyenlere susmalarını söylerdi. Ve onlara Hindistan'da bir Müslüman cariye olarak alındığında El Haccac'ın Bağdat'ta bulunan erkek bir adam olduğunu söylerdi. Nitekim Haccac o kadın için şöyle dedi;

Lebeyk Uhtahu Lebeyk ...Yani Buyur, Kardeşin Emrindedir! El Haccac tüm çabasını gösterdi ve o kadına erişmek ve kurtarmak için Hindistan'a gitmek üzere 7 milyon dirhem harcadı.

Ne oldu da bugün böylesi bir utanç içinde yaşıyoruz? İşte El Mu'tasım ve El Haccac'ın yaptığı ortadadır ve Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Beni Kaynuka'ya yaptıkları ortadadır. *Muruuc Ez Zeheb* kitabında ki El Mesudi bir olaydan bahseder ve ayrıca El Balaathiri'den de okuyabilirsiniz.

El Balaathiri, El Me'mun zamanında yaşadı ve kitabı *Feth El Buldan*'da bir grup kadının El Mu'tasım'a giderek ey amca, bizim bir sorunumuz var dediğini belirtti ve kadınlar kendilerine karşı birilerinin baskı yaptığı haddi aştıkları benzer bir durumdadır, bunun üzerine El Mu'tasım şöyle dedi; "Korkmayın, eğer sizi yüzüstü bırakırsam Allah ta beni yüzüstü bıraksın!"

Kadınlarımız şerefimizdir ve onlar halen bizim şerefimizdir ve namusumuzdur, onlar dokunulmazdır. Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem kadınlar konusundaki haklarını hatırlatarak vefat etti.

("*Ey insanlar! "Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve onların namusunu kendinize Allah'ın emri ile Helal kıldınız. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, kadınlarında sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız yatağınızı hiç kimseye çiğnetmemeleri, hoşlanmadığınız kimseleri izniniz olmadıkça evinize almamalarıdır. Eğer gelmesine müsaade etmediğiniz bir kimseyi evinize alırsa Allah size onları yataklarında yalnız bırakmanıza ve daha olmazsa hafifçe dövüp sakındırmanıza izin vermiştir. Kadınlarında sizin üzerinizdeki hakları, meşru örf ve adete göre yiyecek ve giyeceklerini temin etmenizdir*- Türkçe çeviri ilavesi)

Son dua ve niyazlarından hemen önce bu sözleri söyleyerek vefat etti. Allah'ın kadınlar üzerindeki yetkisinden sonra neredeyse tam yetkiye sahip olan kocalara bunu söyledi. Şimdi bir ülkeyi demir yumrukla yöneten bir serseri veya serserileri hayal edin. Ancak kadınlar kırmızı çizgidir ve onlarla uğraşmaması gerektiğini herkes biliyor. Şimdi tarihimizin o parlak beyaz sayfalarına bir daha bakın ki bize kadınlarımızın dokunulmaz olduğunu öğretti, bunu bilmelisiniz ve bunun böyle olduğu anlaşılmıştır.

Bugün meydana gelen olaylar meydana geldiğinde kız kardeşlerimiz Mu'tasımlarını arıyorlardı ki otobüsler gel-

di, cani bekçiler coplarını, sopalarını çıkarıp alanı kapattılar, işte o zaman kız kardeşlerimiz benzer şekilde çağrıda bulunuyorlardı. Kız kardeşlerimiz Twitter'den çağrıda bulunuyorlardı ki eskiden bunu söylemeleri için bir aracı gerekiyordu şimdi Twitter'den bunu yapabiliyorlar. Bunu bu adamı hedef almak için değil, ayrıca bir örnek olarak vereceğim. O adam ki bir tebliğci 4 milyon takipçisi olan bir tebliğci bu güne kadar bu kadınlara yönelik tek bir destek sözü söylemedi. O kadınlar ey erkekler, ey tebliğciler, ey Müslümanlar, ey dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar ve ey ülkemizdeki Müslümanlar diye çağrıda bulunuyorlar. En çok sahipçiye sahip bir numaralı tebliğci (4 milyon takipçisiyle) ve ben onu hedef almıyorum, ondan sonra ikinci sırada gelenin durumu ondan daha iyi değildir. 4 milyon takipçisi olan o dönek aynı zamanda ödemek zorunda olduğu 14 bin Riyal hakkında Tweet atıyor! *Elhamdulillah* Tweet'imiz var.

Ey Kız kardeşlerimiz bir ateşi büyütmek için üflerseniz bu iyidir ve ateş yayılır, ama kül içinde üflüyorsanız nefesinizi koruyun.

İslam'ın bekçileri, muhafızları olduğu iddia edenler bunu size yapıyorlar?!

Bedevi kendi koyunlarına düşmanken, koyunlarınıza saldırdığı için neden kurdu suçluyasanız?

Tarih Müslüman dünyasının en alçak noktalarından biri olan 617 yılını belgelemiştir, ki ozaman bir Tatar kadın bir Müslümana başını şu kayanın üzerine koy, gidip başka bir kaya getireyim ve kafanı ezeyim dediği bir zamandı. İşte o zaman Müslümanlarda o kadar bozguncu bir zihniyet yer etmişti ki, orada öylece uzanır beklerlerdi kaçmaya bile teşebbüs etmezlerdi. Bozguncu bir zihniyet hakimdi, İslam'ın en aşağılandığı noktalardan biriydi. Hicretten sonra 617 yılında olmuştu şimdi Hicretten sonra 1434 yılındayız, Şubat 2013 yılındayız ve bir başka en aşağılık ve alçak nok-

tadayız! Sözde Müslümanlar tarafından kadınlar, çocuklar, yeni doğmuş bebekler alınıyor, toplanıyor, dövülüyor, hapsediliyor ve Müslümanlar ve tebliğciler sanki Kehf ehli gibi bir uyku modunda bulunuyor. Tebliğciler bugüne kadar neredeydir? Alimler neredeydir?

Kız kardeşlerimize bu zulmü yapan Beşar Esad olsaydı, size örnek verdiğim bu 4 milyon takipçisi olan adam ve benzerleri Twitter'de daha önce kim olduğunu söylemeden yaptığı gibi Beşar'a karşı çarpıcı bir konuşma yapabilmem için bana alıntılar gönderirdi. Hakkında çarpıcı bir konuşma yapabilmem için bana Twitt atar veya bağlantılar gönderirdi peki söz konusu oradaki liderleriniz olunca?! Güya Suriye'deki kadınlar için timsah gözyaşı dökersiniz, eğer samimiyseniz, peki evinizin sadece birkaç mil uzaklığındaki kadınlar? Ki o minberden Beşar'a köpek dedi, peki ya liderleriniz?!

Liderleriniz düşmanların ve yabancıların kapısındaki köpeklerden başka bir şey değildir, kız kardeşlerinize karşı ise gaddar aslanlar gibidirler! Ümmetimiz işte bu hale geldi, Ümmetimiz liderliğini ve adaletle hükmetme hakimiyetini işte böyle kaybetti. Her vicdansız, aldatıcı zalim kişi için kuzgun haline geldiler, günümüzde Ümmetimizin durumu böyledir. Kadınlarımız cezaevlerindedir ve toptan bir sessizlik vardır, hatta kız kardeşlerimizin haklılığını örtbas etme, bastırma yönünde çabalar ve anti sloganlar vardır. Kalbinde zerre iman parçası olan biri susup sessiz oturabilir kız kardeşlerinin lehine en az bir Twitt atamaz mı? Nereye bakarsanız bakın bir kan ve zulüm denizi vardır. Neredeyse her yerde, her şehir ve kasabalarımız, ülkelerimiz yıkılmış bir platform haline geldiler.

Bugünün temel kaygısı ticaret, zenginlik, şöhret ve takipçi sayısıdır. Onlardan oluşan bir grup dinlerini alenen satıyorlar. Onlardan oluşan bir başka grup servetlerinin üzerine oturuyorlar, kaygıları servetleridir bu Ümmet içindeki sefalet ve olaylara aldırış etmezler. Bugün gördüklerimize şahit olmak insanın içini eritiyor, Allah'a duamız kadınlara

hiç dokunulmadığı, kadınların onurla yürüdükleri o güzel, parlak günleri geri döndürmesidir.

Şimdi şu hadisi dinleyin ve odaklanın. Ebu Davud, En Nesai, İbn Ma'ce ve El Hakim ve Ez Zehebi ve El Albani sahih olarak kabul etti. Benimle odaklanın ki hadisin ana amacını anlayın, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi:

Kadınlara vurmayın.

Bu kesin bir gerçektir ancak hadisin amacı bu değildir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem kadınlara dokunmayın dedi ve herkes dediğini yaptı.

Nitekim bir müddet sonra Ömer ibn Hattab, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem geldi. Ve dedi Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kadınlar asi oldu, artık erkekleri dinlemiyorlar izin verde onlara vuralım, dövelim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu hadisin başlangıcında kadınlara vurmayın dedi. İşin özü buydu, ertesi gün birçok kadın Muhammed Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem evinin etrafında toplandı. Dikkat edin size bu hadisten bahsetme nedenim budur. Ertesi gün birçok kadın Muhammed Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem evinin etrafında toplandı. Kimin evinin etrafında? El Suud'un evinin mi? El Suud saraylarının mı? Kimin evinin etrafında? Yeryüzünde yürüyen en salih insan olan Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem evinin etrafında! Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi, *"Uyandığımda 70 kadın bana geldi ve onlardan her biri kocasından şikayetçi oldu."*

70 kadın kendilerine yapılan zulümden kurtulmak için Muhammed Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem kurtuluş aradı. Bugünse o miktarın yarısından azı baskıdan kurtuluş için şikayetlerini iki kutsal mescidin bulunduğu topraklardaki o pisliklere iletmek istiyorlar. Hadisin bir başka rivayetinde belirtildi:

Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem şikayet için gelen kadınların hepsi dövülmüştü. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onlara;

"*Sizleri dövenler iyiler değillerdir, aranızdaki en iyiler değildir*", dedi.

Yani böyle yapmayın, iyi insanlar böyle şeyler yapmaz diyor ama konumuz Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem kadınlara vurmamamızı emretmesi veya bundan bizi caydırması değildir, konumuz kadınların şikayetlerini dile getirmek üzere Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem gitmeleridir. Bugün biz bir hashtag # başlattığımızda ve uluslararası medya çağrısında bulunduğumuzda sanırım bu olabilir galiba böyle durumlarda hashtagı # ilk açan ben olduğumdandır Allahu alem. Ve onları Bureyde'nin ortasında oturma eylemi yapan kadınların durumunu konuşmaya yönlendirdim çünkü günümüz erkeklerin seslerini yükselttiği bir zaman değildir! Bugün kadınların konuştuğu bir zamandır çünkü örnek teşkil edecek cesur bir duruş sergilediler. Nitekim bugün insanların üstlendiklerinin veya düşündüklerinin ötesinde işler üstlendikleri bir zamandayız.

Tüm bunu söylememin sebebi, çünkü tek istediğimiz erkeklerimizin serbest bırakılmasıdır diyenler kızkardeşlerimizdir. Sevgili Peygamberimiz Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem gidebilir, zulümden kurtuluşu ondan isteyebilirler ancak El Suud ailesinin mukaddesliği! Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem daha fazladır ki kadınlar baskıdan kurtulma isteklerini onlara iletemeyecek! Onlardan bir kız kardeşimizin kayıtlı açıklamasında söylediği ki bayan May Et Talk'tan, kaydedilen kayıt bugün ulaşılabilirdir;

Allah özgürlüğüne kavuştursun, erkeklerimizi bize geri verin, demişti! Biz hiçbir konum-mevki vs istemiyoruz, hiçbir şey istemiyoruz, sadece bize erkeklerimizi geri verin,

tek istediğimiz bu dediler.

Suud'un kutsallığı, Muhammed Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem üstün müdür?! Yetmiş kadın Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem gidebilir ve o onlara niye geldiniz, neden bana şikayet etmek için geliyorsunuz mu, dedi?

Nitekim onlar derin uykuda olan, derin komada olan sessiz efemine tebliğcilerdir! Tebliğcilerden bazıları ile konuşmayı denedim, ilk anlardan itibaren en sağlam işleri yapan ve o kadınları desteklemek için iki Twitt atan tanıdığım tek tebliğci Şeyh Süleyman El Ulvan oldu, Allah ondan razı olsun. Onlardan biri bana bu durum hakkında, bu durumun sonuçları hakkında düşünmem gerektiğini söyledi, ne hakkında düşünmeliyim? Sizden başlangıcı orada olacak ve sonu evlerinizin, saraylarınız olduğu yerde olacak bir ordu göndermenizi istemiyoruz! Sizden tek istediğimiz bir tane Twitt atmanız, sizden tek istediğimiz budur. Bir Twitt, onları kurtarmak için 7 milyon dirhem harcamınızı istemiyoruz, sadece bir Twitt atmanızı istiyoruz. Bu konuda mı düşünmek zorundasınız? Onlar zamanımızın efemineleridir, zamanımızın dişileridir!

Bureyde'li kadınlar mücahidelerdir, onlar erkeklerin yapamayacağı nihai bir Cihad biçimi kuran mücahidelerdir. O yüzden siz geri çekilin, ağzınızı kapalı tutun, onları asla aşağılamayın, onlar hakkında hiçbir şekilde konuşmayın ve onları asla küçük düşürmeyin. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste dedi, El Hakim'de bildirildi, *Sahih Camii*'dedir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Şehidlerin efendisi Hamza'dır ve bir zorbanın, bir zalimin karşısında duran ona iyiliği emreden ve kötülükten sakınmayı emreden ve o zorba tarafından öldürülen bir adamdır."

Ancak ne yazık ki günümüzde erkekler yoktur, bu yüzden bu görevi kadınlar üstleniyor! Hadisteki kişi sadece o zorbaya iyiliği emretti ve kötülükten sakındırdı! Dolayısıyla

bu kadınların kullandıkları sözlerle Cihad sadece vahyi söyleyen Muhammed Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem tarafından Cihadın en yüksek şekli olarak kabul edildi. Bana bu kadınların incittiği, zarar verdiği, yaraladığı bir kişiyi söyleyin! Veya bana ne zarar verdiklerini veya zarar verme niyetlerinin ne olduğunu söyleyin! Onlar sadece erkeklerinin serbest bırakılmasını isterken, onlar üzerinde ne tür silahlar buldunuz da onları sürükleyerek otobüslere tıktınız! Babalarının ve dedelerinin serbest bırakılmasını isteyenleri, bebekleri için yanlarında getirdikleri mamalar mıydı bulduğunuz silah? Yoksa hayatta kaldıkları hurma ve kahve miydi? Bu mücahideler ne zaman konuşurlarsa, herkes susar, sessizliğe bürünür!

"Bizim uğrumuzda Cihad edenleri biz elbette yolumuza iletiriz. Muhakkak ki Allah iyilik yapanlarla birliktedir."(Ankebut: 69)

Bureyde'yi tanımayanlar için Bureyde genel olarak İslami geleneklere, eski ve yeni ritüellere bağlı kalmış olan bir topluluktur. Eski güzel ritüellerin birçoğuna, ki kadınların nasıl örtüldüğünü, nasıl giyindiğini görmüyor musunuz? Ki gerektiği gibi örtünen bir kadının vücut hatlarını dışarıdan görerek anlatamazsınız. Dışarı çıkıp protesto etmek için böyle yapmadılar ki anneanneleri böyle giyinirdi keza torunları da öyle! Onlar çarşılarda, pazarlarda seslerini duyamayacağınız kadınlardır. Onlar kendilerini evlerinde ziyaret etmeye giderseniz, yemekleri hazırladıktan sonra kapıyı çalarlar, kocaları da hazır olan yemekleri alıp misafirlerine ikram ederler, çünkü gelen misafirlerin kendi seslerini duymaması için böyle yaparlar.

Ancak evleri ocakları ateşe verildiğinde sokağa çıkmaktan başka bir seçenekleri kalmadı. Zulüm ve ızdırap ateşi soluduklarından artık evlerinde sessiz oturup bekleyemezlerdi. Ve bu dünyaya bel bağlayan alimler ve tebliğciler destek için tek bir söz bile söylemediler! Ki onların genellikle yaptığı *Tebakhur*'dur- yani üzerlerine güzel kokular

sürerler, makyaj yaparlar, TV uydu programlarına çıkarlar. Böylece El Suud onların daha fazla takipçi satın alması için onlara daha çok mal, mülk, prestij verecektir. Ancak siz solucanlar tarafından kabrinizde yenilirken onlar(El Suud) orada olmayacaklar ve size yardım etmeyecekler!

Kureyş, Muhammed Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ile savaşmak için hazırlanırken Umeyye ibn Halef savaşa gitmek istemedi. O savaştan geri durdu ve korktu çünkü mağlup olacağını ve öldürüleceğini biliyordu. Ukbe ibn Ma'iye bir başka şeytan ve şeytani düşünce sahibi onunda kendileri ile savaşa çıkmasını istiyordu çünkü Umeyye ibn Halef Kureyşin liderlerinden biriydi. Eğer savaşa çıkmazsa, insanlarda onunla birlikte Bedir'e gitmeyecekti o yüzden onunda gelmesini istedi. Böylece Ukbe ibn Ma'iye gitti ve yanında bir buhurla geldi (yanan bir tütsü) o zaman kadınlar kocalarına karşı güzel olmak için kokulu tütsü yakarlar ve elbiselerini onun buharına tutarlardı. Böylece Ukbe ibn Mai'ye gitti, bir buhur getirdi ve Umeyye ibn Halef'e lakabıyla hitap etti ve dedi Ey Ebu Ali bu buhur senin içindir sen ancak bir kadından başka bir şey değilsin! Nitekim kız kardeşlerimizi yüzüstü bırakan tebliğcilerde böyledir, çünkü onlar üzerindeki yük büyüktür!

"(Hatırlayın!) Hani Allah: "(Vahyi) insanlara mutlaka açıklayacak ve asla onu gizlemeyeceksiniz." diye kendilerine Kitap verilenlerden söz almıştı. (Bu sözü) sırtlarının gerisine attılar (kulak ardı ettiler) ve onu az bir paha karşılığında sattılar. (Sözlerini bozma karşılığında) elde ettikleri (dünyalık) ne kötüdür." (Al'i İmran: 187)

Üzerinize düşen bir yükümlülük vardır. Sizse üzerinize parfümler sürerek kendinizi efemine hale getiriyorsunuz yani kadınımsı erkekler haline getiriyorsunuz. Hicret gecesi Ebu Cehil, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem evini basıp onu öldürmek için evini kuşattığında genç adamlar Ebu Cehil'e işte bu onu öldüreceğimiz zamandır dediler. Ancak Ebu Cehil reddetti ve onlara buradaki kadınları

korkutmamı ve insanların bunu konuşmalarını mı istiyorsunuz? dedi. Bugün bu kadınlar hakkında konuşmayan, Müslümanların baskı ve zulüm gördükleri Keşmir, Bangladeş, Maldivler ve diğer ülkelerde olup bitenler hakkında konuşmayanlar bunlardır. Vallahi neredeyse tüm meşhur tebliğcilere Keşmir'in durumu hakkında tek bir Twitt atmaları için bir Tebliğci yalvardı, çağrıda bulundu ama onlar konuşmadılar.

Sünen En Nesai, Tırmızi *Camii*, Sünen İbn Ma'ce ve *Sünen* El Beyhaki de geçer:

İbn Ömer'in Hadisidir, *Allah katında yeryüzünün helak edilmesi bir Müslümanın öldürülmesinden daha kolaydır.*

Abdullah ibn Ömer bir defasında Ka'beye baktı ki *Sünen* Et Tırmizi ve İbn Ma'ce hadisi sahih kabul eder, evet İbn Ömer Ka'beye baktı ve ne zaman Ka'beyi görürseniz özellikle ilk defa gördüğünüzde İbrahim aleyhiselam tarafından inşa edilen Ka'beyi gördüğünüzde dizlerinizin bağı çözünür. İbn Ömer Ka'beye baktı ve dedi sen şereflisin, sen onurlusun, muharremsin ama bir müminin dokunulmazlığı, muharremliği senden daha fazladır. Bugün cezaevlerinde yatan bu kadınlardan birinin başörtüsünün zorla çıkarılması, maruz kaldığı dayaklar ve tekmelerden dolayı namusunun korunması tüm yeryüzünü kapsayacak şekilde tüm yeryüzüne iki Harameyn inşa etmekten daha asil ve daha gereklidir ve mukayese edilemezdir!

Onlar için hangi kanunları uygularlarsa uygulasınlar kadınlar haklıydı, yanlış hiçbir şey yapmadılar! Eğer uyguladığınız Şeriat ise 70 kadın Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti, şimdi siz bana kadınların baskıdan kurtulmak için serseri takımına(El Suud) gidemeyeceğini mi söylüyorsunuz? Demir yumrukla yöneten serseriler, Tağutlar. Eğer Tağutlarla imzaladıkları uluslararası anlaşma hukukuna göre davranıyorlarsa, kabul ettikleri kanunlar buysa o zaman imzaladıkları anlaşmalar kadınların pro-

testo hakkının kabulünü kendilerine zorunlu kılar.

Bayan Reema İcraiyyiş bugün konuştuğumuz gibi cezaevinde olan kadınlardan biridir, onun kemiklerinin kırıldığını ve ciddi yaralar aldığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlayan haberler aldık. Allah düşmanları ve Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem hakaret edenlere, sahabelere hakaret edenlere gelince diyalog isterler, diyalog çağrısında bulunurlar. Biçare, sadece birkaç temel hakkını arayan, kalpleri paramparça olan kadınlara karşı demir yumruklurlar.

Suudi Arabistan'ın güney bölgesinde birçoğunuz bilmiyor olabilir ancak orada komşularını korkutan, hırsızlık, gasp yapan, tehdit eden ve herşeyi yapan şedid çeteler vardır. Halk çetelerin herşeyi ele geçirdiğini açıklayan videolarla hükümete ve karakollara yardım çağrısında bulunduğu Youtube videoları yayınladı. Güney sakinleri kendilerini komşularından korumak için silaha sarılmak zorunda kaldı çünkü çeteler hırsızlık, gasp yaptıktan sonra dağlara gidiyorlardı. Hükümet görmezden geldi, aylar süren bu durum bir salgın gibi oldu, ancak aynı hükümet bu biçare, yardımsız, kalpleri paramparça kadınlara karşı kaslarını gösterdi. Kadınları coplarla, sopalarla döven, tekmeleyen, kadınlara silah doğrultudan bu güvenlik aygıtları-bu insanlar tarihlerinde İslam'ın gerçek bir düşmanına karşı parmaklarını bile kaldırmamıştır.

Bayan May et Talk, kocası Abdul Melik Mukbil hapistedir. Kocasının serbest bırakılmasını istediği için o da hapistedir. Dakikalar önce konuştuğumuz gibi, ayrıca onun dövüldüğünü ve başörtüsünün çıkarıldığını öğrendik. Taif et Tvayciri 7 yaşında bir çocuktur annesinin nasıl dövüldüğünü anlattı ve insanlara çenesindeki morlukları gösterdi. Reem El Mukbil kocası İbrahim'in hapisten serbest bırakılmasını istediği için hapistedir. Safiyye El Kabba'nın babası Abdul Kerim El Kabba, kendilerine herhangi bir suçlama yöneltilmediği, hüküm giymedikleri halde sa-

dece hapse atılan insanlardandır. Amine Raşid'in iki erkek kardeşi hapistedir. O çok acı bir çığlık attı, acı bir şekilde ağladı çünkü 9 yıldır acı çekmektedir! O, onlar Halid Er Rızni hapiste öldürdükleri gibi hapisteki kocalarımızı, erkeklerimizi, çocuklarımızı öldürüyorlar, dedi.

Tahaani Tvayciri kocası Macid Er Rüşdi'dir, Tahaani'nin bu krallığın hapishaneler krallığına dönüştüğünü söylediğini duymadınız mı? Hapishanede bir akraba, komşu veya sakinin olmadığı tek bir evin, tek bir hanenin olmadığını söyledi. Biz sevdiklerimizin özgürlüğünü talep ediyoruz onlar bizi hapishanelere atıyorlar. Sonra insanlar bizim serbest bırakılmamazı talep ediyorlar ve onlarda hapislere atılıyorlar, dedi.

Lula El Hayyil'in bir oğlu ve kocası hapistedir. Bahsettiğimiz bu isimlerin çoğu hakkında herhangi bir suçlamada bulunulmadı, herhangi bir mahkemeye çıkarılmadı veya haklarında herhangi bir hüküm verilmedi, doğruca hapse atıldılar. Tahaani Er Rizni'in hapiste iki erkek kardeşi vardır Faalih ve Halid. Halid hapiste öldürüldü, işkence ve baskı altında öldürüldü. Vaarud Er Ruşuudi'nin hapiste 4 erkek kardeşi var, neden bahsettiğimizi görüyorsunuz? Durumu ve salgını görüyorsunuz?

Bedir El Munavir kocası ve üç tane çocuğu hapistedir. Ağlarken ne kadar biçare ve zayıf olduğunu ne kadar takatinin son anlarına geldiğini gördünüz mü, duydunuz mu? Yürek eriten, kalpleri yakan bir ağlama ve çığlık. Onların çığlıklarını onların ağlama seslerini işittiniz mi? Onların ağlamalarına, çığlıklarına ağladınız mı? Bundan etkilendiniz mi ki İmanınızı böyle kontrol edersiniz!

Neden o serserilerin uygun dedikleri TV kanallarına gitmediler? Protesto eden bu kadınların her biri İçişleri Bakanlığına gitti, kralın sarayına gitti, her mahkemeye başvurdu. Bir gün veya bir ay değil, iki gün veya iki ay değil neredeyse 10 yıl. Örneğin meşhur liderler son bir buçuk ay saray-

da açık hava davetine, oturumuna gittiler. O gün evrak teslim etmek isteyen, talepte bulunmak isteyen veya tavsiye vermek isteyen herkese sarayın kapılarının açık olduğu bir gündür. Onların iddialarına göre açık bir davet veya oturum günüdür. Bazı iş adamları, bazı tıp doktorları, bazı şeyhler etkinliğe katılmak için gittiler. Onlar kralın liderleri olduğuna inanan ona biat veren kişilerdir ve ona sadece düzeltilmesi gereken ufak tefek birkaç şey vardır dediler. İlk seferinde istekte bulundular reddedildiler. İkinci bir girişimde bulundular, onları içeri almadılar sokakta bıraktılar ve saygısızca reddedildiler. Daha sonra tekrar gittiler, bu sefer onların birçoğunu hapse attılar ve hapse attıkları arasında 95 yaşında olan bir adam da vardı. Neden? Ki bu insanlar krala biat eden insanlardır, senin kralları olduğuna inanan ve lider olarak sana sadakatlarını sunan insanlardır tek istedikleri sana tavsiye de bulunmaktır. O halde halen halen bu kadınların buna teşebbüs etmediğini mi soracaksınız?

O kadınlar ne istiyor? Tek istedikleri erkek mahkumlarının serbest bırakılması. Onlara karşı onları suçlamak için elinizde herhangi bir şey varsa neden onları suçlamıyor sunuz? Neden onlar hakkında hüküm vermiyorsunuz, veya onların mahkumiyetlerine hükmetmiyorsunuz? Neden onları halka açık bir mahkemeye çıkarmıyorsunuz? Ortada suçlama yok, dava yok ve bu protestolar neden yapılıyor diyorsunuz? Bu hangi kanunda veya hangi Şeriat'ta vardır? Bayan May at Talk, sizden makam mevki istemiyoruz, sizden hiçbir şey istemiyoruz. Sizden mal istemiyoruz, sadece aile fertlerimizi istiyoruz dedi.

Onlar Haricimidir? Bunlar haricilerin özelliğimidir? Haricileri ve akidelerini inceleyen herkese soruyorum bu haricilerin bir özelliği midir? Erkeklerinin serbest bırakılması isteyen kadınlar, haricimidirler? Ki onlar önlerindeki tüm imkanlar onlara kapandıktan sonra bu protestolarını yapmak zorunda kaldılar ve kimse onları desteklemedi. O kadınların bazılarının mahkum aile bireylerinin sağlığı

kötüye gidiyor, bazıları ölüm döşeğindedir çünkü orada gerekli tıp ilaçlarından mahrumdurlar, en temel ilaçlar orada yoktur. Ve size dediğim gibi, onların bazısı hapiste zaten öldüler, bazıları hakkında da mahkeme tahliye kararı verdi.

Bayan Reem El Mukbil gardiyanların kendilerine silah çektiğini söyledi. Müslim'de yer alan hadiste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi:

"Kim kardeşine bir metal doğrultursa, o metalı yerine koyuncaya kadar melekler ona lanet eder, velevki annesi, babası veya kardeşi de olsa fark etmez"

Bazıları hatta şaka ile yapsa da dedi. Bir metal parçası bir silah değil! Keskin bir metal de değil çünkü bıçak demedi. Ben de meleklerin lanet ettiğine, Allah lanet etsin diyorum, meleklerin lanetlediği birine ne diye lanet etmiyeyim? Bayan Reem El Mukbil gardiyanlara devam edin, tetiği çekin, silahınızı bana doğrultun tetiği çekin dedi. Bunu kim diyor kalbi kırık olmanın çok ötesine geçmiş bir kadın? Yeraltında olmanın yeryüzünde olmaktan kendisi için daha iyi olduğunu düşünen bir kadın. Tetiği çekin vurun bizi kaybedecek hiçbir şeyimiz yok dedi onlara. Nitekim o kadınlar kalpleri kırık olmanın çok ötesindedirler.

Hapishanedeki koşulları bilmek ister misiniz? Onların içinde bulunduğu koşulları size anlatayım kızkardeşlerin şu anda nasıl bir acı çektiğini size anlatayım. Hapishanede onlara neler yapıyorlar bilmek istermisiniz? Dalkavuk eller, serseri mangalar içeri girerler. Serseri mangaları nedir bilir misiniz? Onlar tüm teçhizatlarıyla, ellerinde coplarla sopalarla dayak atmak için kimin hücrelerine girerler? Biçare zayıf kadınların! Allah'ın Şeriatı ve Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Sünneti'nde bu var mıdır? Onlar şefkat ve sevgiden eser taşımayan Allah'ın gerçek düşmanları olan serseri mangalarıdır böyledirler çünkü Allah'tan korkan birisi asla bunları yapamaz. Zayıf, biçare kadınlar kendilerine doğrultulmuş silahların uçlarına bakıyorlar!

Sopalar, coplar, dayaklar ve öte yandan Allah düşmanlarına karşı sevgi ve merhamet gösteriyorlar! Onlar hücrelere girerler, ellerindeki sopalar, coplarla onlara dayak atarlar, onları döverler. Size bir Siyonist hapishanesinden bahsetmiyorum, size bahsettiğim Alevi Beşar'ın bir hapishanesi de değildir, size bir Suud hapishanesinden bahsediyorum!

Amine Raşid dedi biz hiçbir şey yapmadık sadece pencereden dışarı bakıyorduk aniden serseri mangaları hücrelerimize baskın düzenledi. Terör onların hücrelerindedir. Eğer teröristleri tanımak istiyorsanız onların hücrelerinde bu zulümleri yapılanlara bakın. Onların hücrelerine baskın düzenleyenlere bakın. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem sahabelere;

"Zincirleri gevşetin, onları doyurun, onlara kıyafetler getirin"

dedi. Kimden bahsediyordu Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanların ellerine düşen esirler hakkında talimat veriyordu. Sadece birkaç ay önce Muhammed Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem öldürmek ve İslam'ı ortadan kaldırmak için gelen o adamlar hakkında şimdi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onların doyduğundan, zincirlerinin gevşek olduğundan ve kıyafetlerinin düzgün olduğundan emin olun diyor sahabelerine!

Bugünkü bu mücrimler ise kadınları çocuklarından ayırdılar, dinleyen anneler bunu bilir bir anne için bundan daha büyük bir eziyet mi vardır?! Bazı kadınlar şöyle derdi, canı bedenden ayırmak, ruhu bedenden ayırmak bir anneyi kızından ayırmaktan daha kolaydır.

Nitekim onların bazısı avukat istiyoruz, eğer bizi sorgulamak istiyorsanız, avukat istiyoruz, dediler. Ancak siz El Suud'un asi anarşistlerinin hukuku bildiğini, hukukçuları bildiğini mi sanıyorsunuz? En zengin ülkelerden biri mahkumlara bir halı bile veremez mi? Nitekim onlar yalvardı,

yalvardı, yalvardı ve sonunda bir hücrede bulunan 26 kadının tamamına yetmeyecek bir parça halı getirdiler. Onlara üzerlerinde uyumaları için bir halı veremezler mi? Ki o kadınların mübarek başlarını kuydukları yer seramiktir, betondur. Bu gece uykuya daldığınızda, başınızı rahat şiltelerin, yumuşak yastıkların üzerine koyduğunuzda bu kız kardeşlerinizi düşünün ve onlar için dua edin. Gecenin üçte biri kalkın ve dua yapın, zalimler aleyhine ve mazlumlar lehine dua edin. Vallahi babamla birlikte seramik veya beton zeminlerde cezaevinde yattığımız günleri hatırlıyorum. O günleri hatırladığımda, sadece o günleri hatırladığımda hapiste iken yaşadığım gibi karnımda soğuk bir sızı hissediyorum. Vallahi bu kız kardeşlerimizin yaşadıklarını hayal edebilirim.

Kız kardeşleriniz dilenmedikçe, yalvarmadıkça yemek alamazlar. Bunu nasıl biliyorsun Ahmed? Safiyye'nin kızları söyledi, onlar söyledi ve konuştu ve bugün erkekler dinlemek zorundadır. Kadınlar önde erkekler arkada, erkekler sustu ve dinledi ve Safiyye'nin kızları konuştu. Erkek gardiyanlar o kadınlar içinde en yaşlılardan birinin zeminde sürükledi, yaşlı bir kadın hiç sürüklenir mi? Ve size bu olanların bir Siyonist hapishanesinde olmadığını günde 5 defa dönmemiz farz olan ve o ülkede bir baskıya uğramamız, zulüm görmemiz durumunda kendisine sığınmamız gereken Harameyn'deki bir hapishanede olduğunu hatırlatırım! Oradaki kızkardeşlerimizin çoğu günde 24 saat erkekler tarafından izlenmektedir ve Bureyde kadınları bunu onaylamıyor. Hücre sayımını erkekler alıyor, bu işi yapacak kadınlar yok mudur? Hücrelere sürekli girip çıkan erkekler, dövüyorlar, dayak atıyorlar, çocuklarından ayrılmış anneler var. Kız kardeşleriniz gardiyanlara merhamet etmeleri için yalavarıyorlar. Bazı kız kardeşler, başka hücrelerden diğer kızkardeşlerin bağırtı seslerinin geldiğini, annelerin çocukları ile birleşmek için yalvardıklarını söylediler. Erkek ve kız çocukları ile bir araya gelmek için yalvaran anneler. Çocuklarını annelerinden vallahi çocukları bir bez parçası gibi fırlatarak annelerinden aldıklarını anlattılar. Çocukları

annelerinden alıyorlar ve bir bez parçası gibi çekip alıyorlar. Kadınlar hapishane koridorlarında ayaklarından sürükleniyor, başörtüleri çıkartılıyor. Abaya, başörtüsü erkek gardiyanların önünde zorla çıkartılıyor, sonra aşağılayıcı, onur kırıcı ve namusunu ihlal edici bir şekilde aranıyor.

Bayan Varuud Er Ruşuudi'nin attığı kalp yakan en acı çığlıklardan birini duydunuz mu? Onun Abaya'sının, elbiselerinin ve Hicabının zorla çıkartıldığını hayal edin, *Hasbunallahi ve niymel Vekil*. Kadınların bazılarının duvarlara çarpılarak, hücrelere fırlatıldıklarını duydunuz mu? Gardiyanların kızkardeşlerinizle alay ettiğini, dalga geçtiğini ve onları aşağıladığını duydunuz mu? Size söylediğim herşey gerçektir ve bir olgudur.

Ömer radiyallahu anhu Şam'da ayağı tökezleyen bir koyundan endişe duyardı. Ömer radiyallahu anhu Medine'de iken Şam'da tökezleyen bir koyundan Allah'ın ona o koyun için neden düzgün bir yol açmadığını sormasından endişe duyardı. Bugün bizim şerefli asil kadınlarımıza, bu zulmün karşısında ayakta duran kadınlarımıza en azından Ömer'in radiyallahu anhu bir koyuna davrandığı gibi davranın! Onların çocuklarının da dövüldüğünü işittiniz mi? Bayan May et Talk'ın yediği dayağı duydunuz mu? Onu nasıl feci şekilde dövdüklerini duydunuz mu? Onu dövdüler, ezdiler, taciz ettiler ve çocuğunu ondan aldılar. Üstüne gardiyanlar onun yapayalnız kaldığını söyleyerek onunla alay ettiler. Bayan May'in onlara ne dediğini biliyormusunuz? Allah benimle birliktedir dedi. Allah sizinle olursa size ne yanlış yapılabilir? Allah, onun, kız kardeşlerinin ve tüm esirlerimizin/mahkumlarımızın yanında olsun!

Bayan May, biz Nasır El Fehd için kampanya başlattığımızda bu kampanyanın en büyük destekçisiydi ve zulme uğrayanları her zaman desteklerdi. Allah onu, kız kardeşlerini korusun, serbest bırakılmalarını kolaylaştırsın, zorluklarını kolaya çevirsin onlara zarar veren her kimse kahretsin! Ya Allah biçare mazlumlara merhametini göster.

Her kim Allah'ın tarafındaysa ona zarar veremezsiniz, onu korkutamazsınız, onu mağlup edemezsiniz. Bayan May her ilim talebesine, her şeyhe ve her tebliğciye yardım için çağrıda bulundu, yardım çığlığı attı. O sağır kulaklara sesleniyor, ancak yardım için haykırıyor, hatta dünyadaki her Müslümana seslendi ve bizi küçük düşürdüler, aşağıladılar dedi. O, biz sizin sorumluluğunuzdayız dedi ve bugün her bir Müslüman bayan May ve kızkardeşlerine şöyle demelidir:

Ukhtahu Lebeyk Lebeyk! Buyur kardeşim kardeşin emrindedir!

Vallahi onların çağrısını işittim ve Allah'tan onların duasına karşılık vermesini dilerim. Allah, böylesi zalimler, zorbalar karşısında dimdik ayakta durabilen böylesi kahraman, yiğit kadınları doğuran rahimleri mübarek kılsın. Onlar ne yaptı? Erkeklerimizi geri istiyoruz dedi ve onları aşağıladılar ve işkence ettiler. Allah böylesi asil kadınları yetiştiren elleri mübarek kılsın. Allah onların serbest bırakılmasını kolaylaştırsın ve onların serbest bırakılması için protesto ettikleri için hapsedilenlerin serbest bırakılmasını kolaylaştırsın çünkü hepsi hapistedir. Allah onlara el süren, onlara el sürmeye yeltenen, onlara el uzatılmasını emreden dilleri kahretsin, felç etsin.

"Artık elçiler ümitlerini kesip, yalanlandıklarını sandıklarında, yardımımız onlara gelmiş ve dilediklerimiz kurtarılmıştı. Azabımız, günahkâr topluluktan geri çevrilmez."(Yusuf:110)

Elçiler ümitlerini kestiğinde, elçiler vazgeçtiğinde, en karanlık zamanların en karanlıkları geldiğinde Allah'ın hikmeti, en karanlık anlarda acıların son bulması ve kurtululuşun/zaferin gelmesidir. Neden? Çünkü Allah sizin zaferin, kurtuluşun tadını almanızı istiyor. Zafer size tabakta sunulan bir parça kek gibi gelirse zaferin/kurtuluşun tadını nasıl alabilirsiniz? Size altın tepsi içinde sunulursa nasıl bunun keyfini sürebilirsiniz? Ve Allah'tan zafer ve kurtuluşun

yakın olmasını temenni ederim, Allah onların zorluklarını kolaylıklara çevirsin. Allahumme Amin!

"Bede'e lİslaamu ğariyben ve seye'ğuudu kemaa bede'e fe'Tuubaa lil ğurabaai"

"İslam garip başladı ve başladığı garipliğe dönecektir ve gariplere müjdeler olsun."

Kor Bir Ateşi Tutan Garipler

Bismillahir Rahmanir Rahiym El Hamdu Lillahi Rabbil Alemiyn ve Sallallahu ve selleme ve barake ala abdihi ve rasulihi nebiyyina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve selleme tesliymen kesiyren meziyden ila yevmiddin amma bağd;

Doğru muvahhidlerin garipler gibi hissedecekleri bir evreden geçecekleri zaman gelir. Onlar yaşadıkları şehirlerde gariptirler ve bazen bizzat kendi hanelerinde kendilerini garipler/yabancılar gibi hissederler, garipler/yabancılar arasında kendilerini garipler/yabancılar gibi hissederler, tevhidlerinde kendilerini garip hissederler, yürümelerinde, konuşmalarında, düşüncelerinde kendilerini garip hissederler, Ümmetin durumunu analiz etme hususunda gariptirler, Ümmetin başına gelen katliamlar ve zulümler karşısında kendilerini kimsenin kendilerini anlamadığı şekilde garip hissederler, onlar kendilerinin tevhidi düşünce süreçlerinin bir vadide diğer herkesin başka bir vadide olduğunu hisseden gariplerdir.

Onlar kendilerini kimi zaman ızdırap çeken garipler olarak hissederler, çünkü toplanacakları mescid bulamazlar, çünkü birçok mescid dırar mescidi haline geldi, birçok mescid Allah'ın tevhidini kirleten yerler haline geldi, tevhid yerine şirk ve şirkin yönettiği mescidler haline geldi, birçok mescid Allah'ın Dinini sabote eden kurumlar haline geldi, Müslüman kimliğini korumak yerine, *la ilahe ilallah* kelimeyi tevhid sözünü dinlerarası küfür inancı ile karıştırarak aldatan yerler haline geldi, birçok mescidde sözde vela/dostluk/müttefiklik çağrısı Allah subhanehu ve teala karşıtı ve Allah'a ve O'nun Peygamberi sallallahu aleyhi ve

selleme ve salih müminlere karşı olanlara yönelik yapılan yerler haline geldi. Birçok mescidin ve vaizlerinin tek amacı kitlelerin zihnine modernizm, çağdaşlık ve laiklik pisliğini sokmak olan irca düşüncesini yaymaktır. Onlar saf menhec üzerine eşler arayan ancak zaman zaman bunu zor bulan veya bulmaları imkansız olan gariplerdir. İbrahim Milletinin -ki kıbleye yönelik Saf Tevhid çağrısıdır- gasp edilme girişiminin ızdırabını çeken gariplerdir. Diğer yandan burada İslam'ın, İslam karşıtları tarafından ele geçirilmesi benzetmesi yapabiliriz.

Aldatılmış/aldatıcı modernistler ve Ümmetteki destekçileri her iki kesimde efendilerinden hiçbir direniş görmeden pisliklerini açık bir şekilde özgürce yayarlar. Çünkü onların dini, efendilerinin dinidir. Enes İbn Malik'in radiyallahu anhu talebesi olan seçkin muhaddis olarak ün yapan Rakabat ibnu Meskale'nin tanımladığı gibidir, yine İbn Şumeyl'de benzer bir açıklamada bulundu ve bu durumu "efendilerinin ve liderlerinin dini olarak" tarif etti. Yani onlar şunu kastetti Allah'ın subhanehu ve teala ve Rasulu'nun sallallahu aleyhi ve sellem bize öğrettiği tanıma göre bir günah olarak tanımlansa bile liderlerinin dinlerine göre, liderlerinin dini isteklerine göre hareket edenlerdir.

Böylelerinin önünün neden her yerde açıldığını görüyor musunuz? Onların dünyalarını irca ile kazandıklarında şüphe olmadığı gibi ahiretlerini de irca ile kaybettikleri konusunda şüphe yoktur. Öte yandan tüm dünyanın ve kaynaklarının kendilerine karşı birleştiği garipler, Allah için gönülden seven garipler vardır. Veya onları gördüklerinde veya sözlerini işittiklerinde kalpleri eriyen garipler vardır. Saf İbrahim Milleti üzerine olan garipler, kimi zaman kendi inançlarında dost ya da destekçi bulmak için sağa sola etrafa bakarlar sonra tekrar ve tekrar bakarlar ancak kendi vizyon ve görüşlerinin içlerine döndüklerini görürler, üzülürler ve bitkin düşerler.

Bizim Rasulümüz sallallahu aleyhi ve sellem bize, öğret-

mediği bir şey bırakmadı. Dolayısıyla dikkatinizi verin, dikkatli dinleyin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem işte böyle bir hayatla yüz yüze kaldı.

"Bede'e lİslaamu ğariyben ve seye'ğuudu kemaa bede'e fe'Tuubaa lil ğurabaai"

"İslam garip başladı ve başladığı garipliğe dönecektir ve gariplere müjdeler olsun."

Bu hadis yaklaşık 10 sahih ravi zinciri yoluyla bildirildi çok benzer veya yakın manalarla 20'den fazla sahabe tarafından sahih olarak bildirildi, onların çoğunun çoklu ravi zinciri vardır buna ilaveten sahabelerden oluşan 7 mürsel ravi zinciri vardır. Birinci nokta; bu çok temel hadisin sayısız aktarısı vardır, bunların bazıları somut bir şekilde sahihtir örneğin İbn Ömer ve Ebu Hureyre ve İbn Mes'ud otoritesi ile gelenler gibi, bazıları Cabir ibn Abdullah, Sa'ad ibn Ebi Vakkas ve Enes ibn Malik radiyallahu anhum ecmain otoritesi ile gelen ve kabul edilir olanlardır, bazıları bunlardan seviye olarak aşağıda yer alır ve zayıf hadislerdir örneğin, Ebu Said El Hudri ve Ebu Osman ibn Senna, Hasan El Basri otoritesi ile gelenler ve diğerleri gibi.

Hadisin manası Kur'an da derin bir şekilde kökleşmiş ve kesinleşmiştir. Nasıl? Biz hak üzerinde olduğu müddetçe azınlığı öven ve batıl üzerinde olduğu müddetçe çoğunluğu kötüleyen/yeren ve kötülüğün çaresizliklerine işaret eden ayetleri kast ediyoruz. Örneğin Bakara Suresinde;

"...śümme tevelleytum illâ kalîlen minkum veentum mu'ridûn"

İsrailoğulları ile ahitten bahseden ayetin sonunda Allah subhanehu ve teala; ***"...Sonra pek azınız hariç (büyük çoğunluğunuz) sözünüzden döndünüz ve hâlâ yüz çevirmeye devam etmektesiniz."(Bakara: 83)*** diyor ve yine Bakara Suresinde;

Eve kullemâ 'âhedû 'ahden nebeżehu ferîkun minhum bel ekśeruhum lâ yu'minûn

"Her söz verdiklerinde onlardan bir grup sözünü bozmadı mı? (Hayır, öyle değil!) Aslında onların çoğu iman etmezler."(Bakara: 100)

En'am Suresi;

Ve-in tuti' ekśera men fî-l-ardi yudillûke 'an sebîli(A)llâh...

"Şayet yeryüzündeki çoğunluğa uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar..." (En'am: 116)

Hud Suresi Nuh aleyhi salatu ves selam kıssasında;

...vemâ âmene me'ahu illâ kalîl(un)

"...onunla birlikte iman edenler çok azdı." (Hud: 40)

İbn Abbas gibi bazı sahabeler, 950 yıllık tebliğinde sadece 80 kişinin Nuh ile gemiye bindiğini söylediler. Diğerleri; en iyisi onların birkaç kişi veya çok az olduğunu söylemektir çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu konuda belirli bir sayıdan bahsetmemiştir, dediler. Yine Hud Suresi sonlarında Allah subhanehu ve teala Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Lut, Şuayb, Musa aleyhum sallatu vesselam kıssalarından bahsettikten sonra surenin genelinde özet olarak Peygamberlerin-Elçilerin yollarını gösterir, Allah subhanehu ve teala buyurur;

Felevlâ kâne mine-lkurûni min kablikum ulû bakiyyetin yenhevne 'ani-lfesâdi fî-l-ardi illâ kalîlen mimmen enceynâ minhum...

"Sizden önceki nesiller arasında -kurtardığımız azınlık dışında- yeryüzünde fesadı(Şirki, Küfrü, çok tanrıcılığı, her türlü günahı vs) engelleyecek birileri olmalı değil miy-

di?..."(Hud: 116)

Benzer kavramın aynısından özellikle Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem hakkında bahsedildi, Hakka Suresinde;

Vemâ huve bikavli şâ'ir(in) kalîlen mâ tu'minûn(e)

"O, şair sözü değildir. Ne kadar da az inanıyorsunuz."(Hakka: 41)

Aynı kavram, bu Ümmet hakkında tekrar edildi Allah subhanehu ve teala bu Ümmet'in üstünlüğünü ve büyüklüğünü belirttiğinde bu kavrama dikkat çeker, Al'i İmran Suresi'nde buyurur;

Kuntum hayra ummetin uhricet linnâsi te'murûne bilma'rûfi vetenhevne 'ani-lmunkeri vetu'minûne bi(A)llâh(i) velev âmene ehlu-lkitâbi lekâne hayran lehum minhumu-lmu'minûne veekśeruhumu-lfâsikûn(e)

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar ve Allah'a iman edersiniz. Şayet Ehl-i Kitap iman etmiş olsaydı, onlar için daha hayırlı olurdu. Onlardan müminler olmakla birlikte, çoğunluğu fasıklardır."(Al'i İmran: 110)

Neredeyse 120'ye yakın ayette bir veya diğer şekilde bu kavrama işaret edilir. Dolayısıyla batıl üzerine olduğunda çoğunluk bu şekilde tasvir edildi ve geriye dikkate değer olan çok az olanlar kaldı, dikkate değer, ayırt edici ve istisnai olan bunlar Guraba veya gariplerdir. Yeryüzünde bulunan çok az bir topluluktur ancak Allah subhanehu ve teala onların statülerini şereflendirdi ve yükseltti. Allah subhanehu ve teala onlara fiziki olarak ve sanal olarak/manevi olarak katılanların ecrini versin. Bu ele alacağımız çok uzun ve ayrıntılı bir konu hakkındaki İkindiden sonraki ilk dersimizdi *inşa'Allah.*

Rabbenâ lâ tuziğ kulûbenâ ba'de iż hedeytenâ veheb lenâ min ledunke rahme(ten) inneke ente-lvehhâb(u)

"Rabbimiz! Hidayet ettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize kendi katından bir rahmet ver. Şüphesiz ki Sen, (karşılıksız olarak kullarına hibe eden) El-Vehhâb'sın."(Al'i İmran: 8)

Yabancılara/gariplere/gurabaya ilişkin hadis ile ilgili en son girişimizi yapmıştık ve dersimizi konu ile ilgili bazı ayetlerden bahsederek bitirmiştik. Hadis ile ilgili konuşmalarımıza devam edeceğiz *inşa'Allah.*

Ve *Ebu Hureyre kaal, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kaal; "Bede'e lİslaamu ğariyben ve seye'ğuudu kemaa bede'e fe'Tuubaa lil ğurabaai"*

Ebu Hureyre dedi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"İslam garip/yabancı/acayip başladı ve başladığı garipliğe dönecektir ve gariplere müjdeler olsun."

İslam yabancı/garip başladı. Dilbilimsel olarak yabancı/garip sözcüğü "*Ğayn-Ra ve Be*" kök harflerine döner. Dilbilimi alimi El Feyruz Abadi türetilen sözcüklerle birlikte bu kökün 24 manasından bahsetti. Sonra dilbilimi alimi Zübeydi çıktı ve ilaveten 10 mana ekledi ve toplam mana sayısı 34'e çıktı. Kendi amacımız için ve bizi ilgilendiren şey ki bu dersin çok özet bir ders olmasından dolayı bizi ilgilendiren şey mecazi teknik anlamıdır, bağlamsal geleneksel anlamıdır ki o da Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bize ulaştırmak istediği anlamıdır. Yabancılar/garipler basitçe hidayet üzerine olan, şüphe ve hevalardan, arzulardan uzak olan insanlar demektir. Çok az veya hiç yardım ve destek almadan İslam'ın ilk neslini takip etmeye çalışan insanlar demektir. Sünneti ve Sahabeyi takip edenler ve tüm kötülük ve bid'at ehlinden kendilerini uzak ve beri tutan

insanlar demektir. Onlar takdire şayan insanlardır, onlar gururla yabancılar/garipler olarak adlandırılırlar çünkü onlar kendi çevrelerini kuşatan kötülüklerden farklıdırlar ve çünkü insanlık içinde küçük bir azınlıktırlar.

Bede'e lİslaamu ğariyben bazı alimler örneğin Kurtubi *El Mufhim*'de dedi, onlar başka hiçbir şey için değil sadece dinleri için yaşadıkları topraklardan kaçarak yabancılar/garipler haline gelen muhacirlerdir.

ve seye'ğuudu kemaa bede'e sözü ona göre gerçek müminler için gelecek zaman veya zamanlarda yaşayacakları/karşılaşacakları zorlukların çok büyük ve şiddetli olacağı öyleki onlarında dinleri için ilk muhacirlerin yaptıkları gibi yaşadıkları topraklardan kaçacakları ve kendi topraklarından uzakta yaşayan garipler haline gelecekleri demektir. Nevevi *Müslim Şerhi*'nde bahsetti, Kadı İyad'dan bir aktarıda bulundu ve ben bu aktarıdakine çok benzer olan bir sözü İbn Teymiyye'den rahimehumullahu teala cemian buldum, ki onlar şöyle dediler;

Hadisin geneli kapsadığı görünüyor İslam birkaç birey ve tabi ile başladı, sonra ortaya çıktı, yaygınlaştı ve popüler ve üstün (hakim) oldu ve ilk başladığındaki gibi garip haline geri dönecektir.

İbn Teymiyye rahimehullahu teala hadisin bir başka anlamından bahsetti ve hadisin zamanın sonuna atfedilebileceğini, Ye'cüc ve Me'cüc ve Deccal zamanına atfedilebileceğini belirtti. Ki sadece çok az kişi İslam üzerinde kalacaktır ve Kıyamet Günü öncesi müminlerin ruhlarını kabzedecek bir rüzgar gönderilecektir. Burada bahsettiği rüzgar, *Sahihi Müslim*'de geçen hadisteki rüzgardır ki Allah subhanehu ve teala Yemen tarafından ipekten daha yumuşak bir rüzgar gönderecek ve o rüzgar kalbinde zerre tanesi iman olan herkesin ruhunu kabzedecektir, yani zamanın sonundan bahsedilmektedir.

Ancak konumuz olan hadisimize geri dönersek bu hadis geneldir ve Kurtubi, Nevevi ve İbn Teymiyye'nin ve diğerlerinin konuyla ilgili söylediklerini kapsar. Ancak bu hadis ile ilgili derinlemesine bir bakış açısıyla baktığınız da sizin dikkatinizi çekmek istediğim birkaç manasını sizinle paylaşmak istedim.

Öncelikle hadis, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem geleceğe ilişkin bir öngörüsü veya mucizesidir çünkü geleceği önceden doğru bir şekilde bildirdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde bildiğimiz gibi insanlar İslam'a geliyorlar, İslam'ın ev sahipliğini yapıyorlar ve kalabalıklaşıyorlardı ve siz bundan sonra İslam'ın sadece genişlemeye devam edeceğini, daha güçlü, daha popüler ve daha hakim hale gelebileceğini düşünürdünüz ancak sadece Allah'tan gelen bir mucize olarak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, İslam'ın başladığı gibi garip hale tekrar geri döneceğini biliyordu.

Buna ilaveten Hadis bir müjdedir. Hadis umutsuzluk ve acılarla yüz yüze kalan gerçek garipler için bir müjdedir. Hadis ümitsizlik hissedenler için bir umuttur. Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem indirilen vahiyden bir vaattır. Kendi heva, heves, eğilim ve arzusundan konuşmayan Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ilhamından bir ilhamdır. Bir zafer, bir kurtuluş vaadidir. Bunu Hadisten nasıl anlıyoruz?

Çünkü garipler haline gelecekleri aşamasıdan sonra gelen cümle bir zafer ve ortaya çıkış aşamasıdır. Tıpkı gariplerin ilk nesillerinde olduğu gibi olacaktır ki Muhammed Raşid Rida bunu çok güzel dile getirdi, dolayısıyla hadis bir kehanettir- bir mucizedir, bir müjdedir ve üçüncü olarak gariplerin sebat etmelerine ve kararlı durmalarına yönelik bir övgü ve teşviktir çünkü gariplerin buna çaresizce ihtiyaçları vardır. Hadis, Allah'ın Dinine sımsıkı yapışan, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünnetini kararlılıkla izleyenlerin zayıf ve dışlanmış görüldüklerinde,

hor görüldüklerinde ve düşmanca davranışlara maruz kaldıklarında takdire şayan, övgüye değer gariplerin şerefini gösterir. Peki hadis bu övgüyü nasıl gösteriyor? Hadisin üçüncü cümlesinde deniliyor;

fe'Tuubaa lil ğurabaai

Tuubaa bir teşviktir, gariplerin karanlık zamanlar süresince kararlı ve sebatkar kalmasına yardım eden bir garantidir, bir övgüdür. *Tuubaa* nedir, Kur'an da farklı kapsamda bahsedildi;

Elleżîne âmenû ve'amilû-ssâlihâti tûbâ lehum vehusnu meâb(in)

"İman edip salih amel işleyenlere ne mutlu! En güzel dönüş yeri onlarındır."(Ra'd: 29)

İbn Abbas radiyallahu anhuma dedi *Tuubaa* mutluluk ve göz sevincidir. Dahhak gıpta edilen, kıskanılan demektir dedi. En Nehai onlar için iyilik ve bereketler demektir dedi. Dil alimi Sibeveyhi bağlamsal anlamı ile ilgili uygulayan kişiler için bir dua formu olduğunu söyledi. Tüm bunlar oldukça benzer tanımlamalardır. Garipler için bir tür övgü, onay ve teşviktir. Said İbn Cübeyr gibi başka bir grubun seçtiği tanımlama ise şöyledir; *Tuubaa* Habeş dilinde Cennetten bir parça demektir. Suddi, İkrime ve Mücahid *Tuubaa* Cennet demektir dediler. İbn Cerir, Şehr ibn Havşab otoritesi ile aktardı Cennette bir ağaçtır ve Cennetteki diğer tüm ağaçların kaynağı ve kökenidir, dedi. Ebu Hureyre ve İbn Abbas bir başka tanımlamalarında Ebu İshak ve diğerleri yine Cennette bir ağaçtır dediler. Lisan El Arab'da ki dil bilimsel referanstır, birçok dil bilimcinin çeşitli bağlamsal anlamlardan Cennette bir ağaç manasını tercih ettikleri görülüyor. İbn Teymiyye rahimehullahu teala *Fetaava* 18.cildinde *Tuubaa* hakkında gerçekten bu konudan bahsederken üzerinden kolayca atlayıp geçemeyeceğiniz müthiş bir aktarıda bulundu. Ve dedi,

"Zamanın sonunda garipleşecek olan insanlar için bu kötü veya yanlış bir şey değildir ne de onların kendi zamanlarında insanların çoğunun düşündüklerinin aksine kötü veya yanlış iş yapacakları demektir. Bilakis onlar insanların en mutlu olanları olacaklardır çünkü hadiste garipler için *tuubaa* olsun deniliyor. *Tuubaa*, tayyib'den gelir, tayyib'de iyilikten dolayısıyla bu iyilik onlar içindir." Ve sonra bizim bahsettiğimiz ayetten bahsetti. Ve dedi, "garipler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir garip olduğunda onu takip eden, ona tabi olan İslam'ın ilk ve en önde gelen öncülerinin bir kategorisidir ve onlar insanların en mutlu olanlarıydı. Yani bu dünyada demektir ve sonra ahirette daha da mutlu olacaklardır çünkü onlar Peygamberlerden sonra en yüksek derecelere sahip olanlardır" dedi ve sonra bu dünyada garip olmanın ilave faydalarından bahsetti.

Şimdi onun bu sözüne kulak verin, o dedi, "İlaveten bu dünyada onlar için/garipler için Allah'ın zikrettiği ki Allah sayısız ayette zikretti, şeyler vardır." Yani bu ayetlerdekiler garipler için geçerlidir demektir. Allah buyurdu;

Yâ eyyuhâ-nnebiyyu hasbuka(A)llâhu vemeni-ttebe'ake mine-lmu'minîn.

Ey Nebi, Allah sana yeter ve müminlerden sana tabii olanlar. (Enfal: 64)

İbn Teymiyye ayrıca bu dünyada garipler içindir dedi ve belirtti,

İnne veliyyiya(A)llâhu-llezî nezzele-lkitâb vehuve yetevellâ-ssâlihîn(e)

"Hiç şüphesiz benim velim/dostum/koruyucum/destekçim kitabı indiren Allah'tır. Ve O salihlerin/dindarların/muvahhidlerin velisi/koruyucusu/destekçisidir." (A'raf: 196)

İbn Teymiyye'nin dediği şey Allah'ın garipleri koruduğu, desteklediği ve yardım ettiğidir. Yine İbn Teymiyye, Allah garipler için şöyle buyuruyor dedi;

Eleysa(A)llâhu bikâfin 'abdeh(u)...

"Allah kuluna kafi değil midir?!..."(Zümer: 36)

Ve ayrıca şu ayette belirtilenlerde onlar/garipler içindir dedi,

...vemen yetteki(A)llâhe yec'al lehu mehracâ(n). Ve yerzukhu min hayśu lâ yahtesib(u) vemen yetevekkel 'ala(A) llâhi fehuve hasbuh(u)...

"...Kim de Allah'tan korkup sakınırsa (Allah) ona bir çıkış yolu kılar. Ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse O, kendisine yeter..."(Talak: 2-3)

Yani Allah bu rızıklarını garipler için verir demektir, öyleki bu rızıklar onların beklentilerinin veya herhangi birinin beklentisinin ötesinde gerçekleşir. Dolayısıyla İbn Teymiyye özet olarak şunu diyor, Allah onlar nerede olurlarlarsa olsunlar Rasulullahı sallallahu aleyhi ve sellem izleyen garipleri/yabancıları onurlandıracaktır, Allah onlara kafi gelecektir, onların koruyucusu, destekçisi, yardımcısı olacaktır. İbn Teymiyye sanki günümüzde Batı'da yaşayan benimle, sizinle konuşuyormuş gibi bu mesele hakkındaki aktarısına devam etti ve "Kafirlerin topraklarında, Kafirlerin darlarında İslam üzerine sebat ve kararlı olduğu halde yaşayan Müslümanlar olacaktır, ki onlar dinlerine sımsıkı sarıldıkları ölçüde mutlu olacaklardır. Ve onlara zararlar dokunuyor veya zararlara maruz kalıyorsa bu onların günahları yüzünden olacaktır" dedi.

Gariplerin kendilerinin durumlarını bildiren ayetler ve hadislerle imani bir desteğe ihtiyaçları vardır ve bu konuşmanın amacı budur. Bunun yanında İbn Teymiyye rahimehullahu

gibi garip bir hayat yaşayan alimlerin açıklama ve tecrübeleri vardır. Yani şunu söyleyebiliriz bu İbn Teymiyye'nin konuyla ilgili sadece yazısına ilave etmek için yardım ve korumadan bahseden ilgili ayetlerde yaptığı rastgele veya gelişigüzel bir tür araştırması değildir. O, konuyla ilgili ayetler ve metinlerin bilgisini vermekle birlikte bizzat kendisi o tür bir aşamadan geçip, o aşamaları yaşayan birisi olarak onlara yardım edecek belirli ayetlerle ilgili deneyimlerini onun yazdığı satırları arasından okuyabilirsiniz.

Nitekim İbn Teymiyye sözlerinin devamında insanların bu dünyada zorluklar yaşaması kaçınılmazdır herkes zorluklar yaşar. Ancak müminlerin yaşadıkları daha azdır ve bereketleri daha çoktur, gariplerin ilk nesillerine, İslam'ın koruyucularına, sahabelere bakın dedi. Baskı, zulüm ve işkence gördüler, topraklarından edindiler, zulüm gördüler ve öldürüldüler ve sonra onların düşmanlarının, onlara işkence eden ve zulüm yapanların başlarına gelenler ile onların başına gelenleri karşılaştırın nitekim onlar (yani düşmanları) sonra yok edildiler, bu dünyada maruz kaldıkları aşağılanmaları ve cezaları gariplerin ilk nesli olan sahabelere onların yaptıklarından çok daha fazla oldu dedi" ve bununla bu dersi bitireceğiz, İkindi'den sonra yarın devam edeceğiz inşa'Allah.

Son iki derste Guraba Hadisi arka planına ilişkin özet bilgiler verdik. Ve sonra hadisin manasını destekleyen bazı ayetlerden bahsettik. Ve sonra alimlerin özet açıklamalarıyla hadisin cümle cümle açıklamasını yaptık. Sonra herşeyden önce hadisin geleceğe ilişkin bir kehanet olduğunu gösterdik, ikinci olarak bir müjde olduğundan bahsettik ve üçüncü nokta olarak tubaanın bir övgü ve Cennette bir ağaç veya Cennetin bizzat garipler için rezerve edildiğini söyledik ve orada kaldık.

İbn Cerir, İbn Hibban, İmam Ahmed ve Tabarani bildirdi Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem bir adam sordu;

Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Tubaa nedir? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi "Cennette bir ağaçtır, etrafını dolaşmak yüz yıllık bir mesafedir, Cennet ehlinin elbiseleri onun dallarından-yeninden çıkarılır."

Sonra bir başka sahih hadis vardır ve bu hadise çok benzerdir Ebu Hureyre radiyallahu anhu otoritesi ile geldi, *Sahihi Buhari*'de yer alır, ancak Hadiste *tubaa* özel terim olarak bulunmaz. Ayrıca Utbete ibn Sunemi hadisi, ayrıca birçok hadis kitabında *Müsned* Ahmed, İbn Hibban, İbn Cerir, El Kurtubi, İbni Hatim, Tabarani, İbn Merdavey, Ebu Naim El Esba'ani, İbn Ebi Asim'in *Sünnen*'inde yer alır;

Bir bedevi Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sorular sormak için geldi, ilk sorusu Havd (Kevser havuzu) hakkındaydı, sonra Cennette meyveler varmı diye sordu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Evet dedi ve Tubaa denilen bir ağaç vardır,dedi. Bedevi sordu Tubaa ağacı hangi ağaca benziyor? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Bu dünyadaki hiçbir ağaca benzemiyor dedi. Sonra bedeviye hiç Şam'ı ziyaret ettin mi diye sordu. Bedevi hayır dedi. Şam'da cevze ağacına yani ceviz ağıcına benziyor. Tek bir gövdeden doğar ve dalları yukarıya doğruya genişler, uzar dedi. Bedevi ne kadar kudretli, büyüklüğü ne kadar? Diye sordu. İçinizden biri devesi ile o ağacın etrafında bir tur atmak istese deve yaşlılığın getirdiği yorgunluktan ve tükenmişlikten boynunu devirmeden önce turunu tamamlayamaz, dedi. Sonra bedevi Cennet üzümlerinden sordu.

Ana mesele şudur; Tubaa'yı bilmek Tubaa'ya gitmeyi dört gözle bekleyen, terk edilmenin ve yalnızlığın ızdırabını çeken gariplere rahatlık ve huzur getirir. Ve gittikleri o yol boyunca nefislerinin fısıltılarıyla kalplerine sukünet işler. İmanını kuvvetlendirir ve onlara garipliğe katlanmayı telkin eder. Aynı zamanda Hakk'ın koruna, Hakkın ateşine sarılanların hissedebileceği her türlü kederi, üzüntüyü, gönül sızısını ve ızdırabını def eder. Onlar, Allah'ın subhanehu ve teala ebedi mükafatına kavuşmanın ve değerine paha biçilemeyen Tubaa'ya kavuşmanın bedeli olarak bu

yok olup gidecek fani dünyayı feda etmek zorunda olduklarını bilirler.

Hadis hakkın garip olduğunu ve taraftarlarının çok az olduğuna dikkat çekerek kendi kötülük ve şerlerini hüküm, tespit ve yargılama aracı olarak getiren cahil kitlelerin ve şeytani liderlerinin sözde prensip, kriter, delil ve çürütmelerini yok eder. Hadis prensip, ilke, eğilim, örf-adet ve hükümler konusunda çoğunluğa ve çoğunluğun akışına göre gidenlere hiçbir yer ve yol bırakmaz. Hadis kimin hak kimin batıl olduğunu doğrulama ve tespit etmede onların terazi ve ölçüsünü ve çoğunluk tarafından aldatılanların kriterlerini ters yüz eder. Tüm o insanlar ve tüm onların şeyhleri bilmiyor ama sen mi biliyorsun?diye öne sürdükleri argümanı alaşağı eder. Sen hak üzerinde olduğunda bu hadis yanında onların tüm öne sürdükleri zayıf olur.

İnsanlığa rahmet Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sizin tünelin ucundaki gecikmeyi tasavvur etmenizi istedi çünkü kendisinden sonraki gariplerin katlanacağı acıyı ve mücadeleyi ilk elden biliyordu. Bu konuyu derinlemesine incelemeden önce bu hadis ile ilgili son bir not, özellikle ilim talebeleri için son bir not, *"Bede'e lİslaamu ğariyben ve seye'ğuudu kemaa bede'e fe'Tuubaa lil ğurabaai"*-*"İslam garip başladı ve başladığı garipliğe dönecektir ve gariplere müjdeler olsun."* Hadisinin birçok sağlam sahih rivayetle, tamamen aynı kelimelerle veya çok benzer kelimelerle sağlam sahih olduğunu vurguluyoruz. Dolayısıyla bu rivayet sahihtir. Ve ayrıca *Sahihi Müslim*'de şu ilave ile sahih bir hadis vardır,

ve huve ye'rizu beyne mescideyn kema te'rizu hayyetu fi cuhriha

yani İslam, yılanın deliğine girdiği gibi iki mescid arasına çekilecektir.

Bu hadis *Sahihi Müslim*'dedir ve elbette sahihtir. Ve ayrıca yabancıların/gariplerin kim olduğunu tespit eden diğer hadisler vardır. İnternet ve bilgisayar çağından önce onlu

yaşlarımın sonunda yazdığım yayınlanmamış bir Arabça kitabta ki bazı hadis müfessiri alim hocalarım vardı ve onlar arasında benim için kitabı ilk inceleyen Şeyh Hammad-il Ensari'ydi ve bazı noktaları düzeltti ve bazı tavsiyelerde bulundu. Kitap bu belirli hadisin farklı rivayetleri üzerine ayrıntılı bir çalışmaydı. Yaptığım şey tüm çeşitli anlatımları gözden geçirmekti ve vardığım sonuç garipleri tarif etmede, tanımlamada ilaveleri ile birlikte tüm rivayetlerin sahihliğinde sorunlar olmasıydı. Çok özet söylüyorum yoksa üzerinden geçebilirdim ancak bu özet bir konuşmadır. İlaveleri ile diyorum, yani garipleri/yabancıları tarif edenleri kast ediyorum;

Örneğin Rasulullah'a garipler soruldu ve Ebul Abdullah'ın hadisidir, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kabilelerinden ve ailelerinden ayrılanlardır dedi. Bunun manası her aileden, kabileden, her soydan bir veya iki kişinin hakka geldiğini göreceksiniz demektir. Bu bir rivayettir,

Bir diğer rivayette Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem insanlar kötü olduğunda, bozguncu olduğunda ve yoldan çıktığında onları ıslah edenlerdir, dedi.

Bir başka rivayette *Süneni Tırmizi*'de yer alır ben öldükten sonra Sünnetimde insanların yaptığı bozgunculuğu düzelten az sayıdaki kişilerdir, dedi.

Tabarini'de yer alan bir başka rivayette keza *Müsned* Ahmed, Beyhaki'de farklı farklı rivayetler yer aldı onlardan biri Sünnetimi canlandıran ve Allah'ın kullarına anlatanlardır, dedi.

Bir başka rivayette kor bir ateşi tutuyormuşcasına Sünnetime yapışanlardır dedi.

Tüm bunlar içinde en sahihi bahsettiğim ilk ikisidir. O halde size burada bir başka faydadan bahsedeyim çünkü hadis ilmiyle ilgili konuşuyoruz, bahsettiğim anlamda bir

grup hadis arasındaki en sahih olanın bu ikisi olduğunu söylerken muhaddisler arasında bu kullanım onun mutlak sahih olduğu anlamına gelmez yani zayıf hadislerin en kuvvetlisi demektir. Yani zayıf hadisler içinde zayıflığı en az hadis demektir. Ki Nevevi rahimehullahu bu belirli açıklamayı tespit etmiştir. Yani biz burada onların anlamlarını tartışmıyoruz. Ancak sorun, geldikleri rivayet zincirleri ile ilgilidir bu yüzden ilgili her hadisten size bahsetmedim diğer türlü bahsederdim.

Size bir şey daha anlatarak bitireyim, bir zamanlar Amr İbn Hişam ve Abdul Uzza vardı mübarek, kutsal mekanların en kutsalının olduğu yerde demir yumruk ve küfür çağrıları ile yönetirlerdi, Mekke'de Kabe ve çevresinde Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem karşı her türlü hakaret, itham, iftira ve kötülükleri atarlardı. Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ve İslam'ın ilk nesil gariplerine/yabancılarına karşı güçlerini ve kaslarını saldırganca ve vahşice esnetirlerdi. O zamanlar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Dar El Arkam'da birkaç kişiye gizlice ders vermekle meşguldü.

Amr İbn Hişam ve Abdul Uzza isimlerini bilmezsiniz çünkü onlara Ebu Cehil- cehaletin babası ve Ebu Leheb-ateşin babası lakapları verilerek rezil edildiler. İkisinin de ölümü Allah subhane ve teala tarafından çürümüş kadavralar olarak oldu biri Bedir kuyusuna atıldı ve diğeri kendi evinde gömülmeden günlerce terk edildiği halde bekleyerek aşağılandılar. Ve mübarek boynuna ayak basmaya çalıştıkları ve mübarek sırtına bir deve işkembesi koydukları adam, fiziksel ve sözlü olarak zulüm ettikleri, akla gelebilecek her türlü iftira ile lekelemeye çalıştıkları adam yani garip Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ve mesajının itibarı yükseltildi. Onun ünü, onun anılması, onun itibarı yükseltildi ve onun çevresindeki öncü gariplerde küresel liderler haline geldiler.

"İslam garip başladı ve başladığı garipliğe dönecektir ve gariplere müjdeler olsun." Bu birçok rivayeti olan bir hadistir, anlamı

Kur'anda köklü bir şekilde yer etmiştir. Bu konu öylesine önemlidir ki alimler bu konuya bölümler ve zaman zaman risaleler ve hatta kitaplar adadılar. Acurri'nin *Sifatul Gurba*, Hafız ibn Receb El Hanbeli'nin *Keşfil Vasf Ehlil Gurba*, Ali ibn Ebi Meymun'un *Beyan Gurba Ehlil İslam*, daha çağdaş olan Şeyh Humud Et Tuvecyri'nin *Gurbatul İslam* diğer pekçokları arasında sadece birkaçıdır. Bu yüzden inşaAllah Guraba'nın anlamına ilişkin daha çok zaman harcayacağız.

Sana Düşmanlıkla Muamele Edilecektir-I

Cibril aleyhiselam, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellemi tutup sıkıca sıkıp ilk vahyi İkra'yı ona ilettikten sonra korkusuz, cesur bir adam olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hira mağrasından kalbi şiddetle çarptığı halde titrer bir vaziyette Hatice'nin radiyallahu anha yanına döndü. Hatice radiyallahu anha onu örttü ve yapabileceği en iyi şekilde onu sakinleştirdi ve sonra onu aldı ve Varaka ibn Nevfel'in yanına götürdü. Ve Varaka ibn Nevfel'e radiyallahu anhu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem atıfta bulunarak yeğeninin başına gelenleri dinle dedi. Varaka'nın radiyallahu anhu Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem gördüğü şeye ilişkin ona yönelik bildirimde bulunmaya başladığı kıssayı hepimiz iyi biliyoruz.

Varaka elbette bir mümindir ve ikranın vahyedilmesinden sonra nübüvvete ilk inan kimsedir ancak o risaleti yani mesajı görecek kadar uzun yaşamadı. Risalete ve Peygamberliğe- Nübüvvete- ilk inan kimse elbette Ebubekir Es Sıddık'tır radiyallahu anhu. Bu hususta bir başka mesele alimlerin Varaka'nın bir sahabe olup olmadığı konusunda ihtilafıdır. Elbette o bir inanandı, mümindi ancak sahabe olup olmadığı konusunda ihtilaf edildi. İbn Sekkan, Taberi ve Begavi onu sahabe kabul etti, Ebul Hasan Burhanneddin İbrahim El Bikai onun bir sahabe olduğunu teyit ettiği bir risale yazdı. Diğer yandan İbn Kesir, Zehebi ve İbn Hacer gibi diğer alimler ve onların birçoğu onun bir mümin olduğunu ancak bir sahabe olarak sınıflandırılamayacağını söylediler.

Diğer üçüncü bir grup alim İbn Menda ve El Kirmani gibi bizim bahsettiğimiz bu ihtilaftan bahsettiler ama bir taraf tutmadılar.

Varaka dedi Allah'ın sırlarını saklayan bu aynı *Naamusu,* yani Cibrili, Allah subhanehu ve teala Musa'ya aleyhiselam göndermiştir. Varaka, Cibril'e aleyhiselam *En Naamus* diye atıfta bulundu. *Naamus* bugün sivrisinekler için kullanılan popüler bir Arabça terimdir. Arabça bir argo değildir ne de yeni bir terimdir. Çünkü Şihabeddin El Nuveyri Hicretten 677 yıl sonra öldü- *ba'uda en naamusu* sivrisinekler için kullanılan bir terim olduğundan bahsetti. Buda eski bir kelime olduğunu yeni bir terim veya argo olmadığını gösterir.

Naamus gibi bir terimin birçok farklı anlamı vardır ki ve bu gibi terimlere Arabça *iştirakel lafzi* olarak atıfta bulunulur. Ve aralarındaki farkı bahsedildikleri cümlenin bağlamına göre anlayabilirsiniz. Varaka'nın Cibril'e aleyhiselam *En Naamus* diye atıfta bulunmasının nedeni çünkü o zamanlarda Cibril'den aleyhiselam *En Naamus* olarak söz etmenin kitap ehli arasında popüler olmasıdır. Ve biz Varaka'nın eski kutsal yazılar hakkında büyük bilgi sahibi olduğunu biliyoruz. Nevevi rahimehullahu, Varaka'nın radiyallahu anhu *En Naamus* sözünün Cibril aleyhiselam demek olduğu ve Cibril aleyhiselam dışında herhangi bir şey olmadığı konusunda icma olduğunu söyledi. *En Naamus* Arabça ayrıca tuzak anlamına gelir, avcıların kurduğu tuzak demektir, ayrıca dedikodu yapanlar demektir, ayrıca aldatma ve kurnazlık demektir, ayrıca rahiplerin, keşişlerin yaşadığı barınaklar veya evleri ifade eder. Ve ayrıca diğer tanımlarının arasında sır tutan kimse demektir. Dolayısıyla Cibril aleyhiselam vahyin sırlarına sahipti ve kelimenin gerçek anlamı ile Cibril'e aleyhiselam *En Naamus* diye atıfta bulunulması arasındaki bağlantı budur. Çünkü o vahyin sırlarını taşıyordu.

Varaka, Rasul kendisini neyin korkuttuğunu açıklarken ona şunları söyledi, bu *Naamus,* yani Cibril, sırları tutandır

ve Allah'ın Musa'ya sallallahu aleyhi ve sellem gönderdiği aynı kimsedir. Varaka'nın, İsa aleyhiselam öğretilerini izliyor olmasına rağmen İsa aleyhiselam yerine özellikle Musa'yı aleyhi selam bir örnek olarak seçmesinin birkaç nedeni vardır;

Bunun nedenleri arasında Musa'nın aleyhiselam Tevratı ana kaynak olarak alması vardır öte yandan İsa'ya aleyhiselam indirilen İncil sadece bir onay ve devam kitabıydı. Allah dedi,

Vemusaddikan limâ beyne yedeyye mine-ttevrâti veli-uhille lekum ba'da-llezî hurrime 'aleykum veci'tukum bi-âyetin min rabbikum fettekû(A)llâhe veatî'ûn(i)

"Benden önceki (Tevrat'ı) doğrulayıcı ve (Tevrat'ta) sizlere Haram kılınmış bazı şeyleri Helal kılmak için Rabbinizden bir ayetle size geldim. Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin."(Al'i İmran: 50)

Bu bağlamda nasıl bir yorum yapabiliriz? İsa'ya aleyhiselam bir teyit-tasdik veya devam olarak İncil verildiğinden İsa aleyhiselam ve İncil yerine, kendisine kapsamlı ve ayrıntılı öğretileri içeren ana kitap ile Musa'dan aleyhiselam bahsetmesi Muhammed Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem verilen mesajın öğretilerin kapsamı ve detayları bakımından Musa'nın aleyhiselam öğretilerine benzediğini veya daha çok Musa aleyhiselam öğretilerine yakın olduğunu göstermek içindir.

Varaka'nın İsa aleyhiselam yerine Musa'dan aleyhiselam bahsetmesinin arkasındaki bir başka mantık veya neden şu olabilir, çünkü Musa aleyhiselam, Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem bir başka yönden benzer şöyle ki Musa aleyhiselam bir *nikma* olarak gönderildi, çünkü Musa aleyhiselam Firavun ve Firavun ile birlikte olanlara yönelik bir *nikma* yani bir ilahi ceza olarak gönderildi. Ve bunda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile benzerdir ve çünkü

o bu Ümmetin firavununa-Ebu Cehil'e ve onunla birlikte olanlara bir *nikma* olarak, ilahi bir ceza olarak gönderildi. Ve buda İsa aleyhiselam ve takipçilerinin kıssasından durum ve sonuç olarak farklıdır.

Dolayısıyla Varaka muhtemelen daha benzer olanı seçti. İlk bahsettiğim mantıkta çünkü onların mesajları benzerdir, her ikiside kapsamlıdır ancak bir devam olan İsa'nın aleyhiselam mesajı öyle değildir. İkinci mantık Musa aleyhiselam ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem düşmanlarına karşı ilahi bir ceza-bir karşılık olarak gönderilme anlamında benzerdirler. İsa aleyhiselam ise öyle değildir. Detaylarına girmek istemiyorum ancak aklıma gelen bazı faydalarından bahsediyorum.

Biraz önce Ebu Cehil'in bu Ümmetin firavunu olduğundan bahsettim ve aslında bu Ahmed'in *Müsned*'inde, Tabarani ayrıca El Bezzar'da yer alan bir hadisin bir kısmıdır ve sahihliği zayıf ve hasen olması arasında ihtilaflıdır. Bunun nedeni Ebu Ubeyde Amir'in hadisi babası sahabe Abdullah İbn Mes'ud'dan duymadığı iddiasıdır. Bazıları Tırmızi'nin bu hadisin rivayet zincirini hasen olarak kabul ettiğini söyledi ancak diğerleri karşı çıktı ve bunu çürüttü. Ayrıca Abdullah ibn Mes'udun oğlu Ebu Ubeyde Amir yerine Abdullah ibn Mes'uddan rivayet edenin Amr ibn Meymun olduğu yönünde rivayet eden konusunda bir ihtilaf vardır. Yine ayrıca bu Ümmetin firavununa ilişkin bazı hadisler vardır ve bunun yer almadığı bazı hadisler vardır. Dolayısıyla bu Ümmetin firavunu ilavesi zayıf ile hasen arasında sınıflandırılmıştır. Ancak hadisin sahihliği tartışmasını bir kenara bırakırsak gerçekte ve tarihte ikisi arasında birçok benzerlikler vardır;

Firavun ve Ebu Cehil her ikisi de kötü şöhretli liderlerdi, halklarının başkanlarıydılar, her ikisi de Peygamberlere ve gönderildikleri mesajlara karşı komplolor kurdular, her ikisi de mümkün olan her yoldan ve sahip oldukları her fırsatta Allah'ın subhane ve teala gönderdiği Peygamberleri

ve mesajlarını yok etmeye çalıştılar, her ikisi de Peygamberlerine karşı halklarını topladı ve bir orduya liderlik etti, Peygamberlere karşı halkları ile işbirliği yaptılar ve her ikisi de Peygamberlerine karşı savaşlarında aşağılandılar ve yok edildiler. Onlardan biri daha önce övündüğü aynı suyun içinde boğulmak üzere iken yalvardı yakardı; Allah'ın bildirdiğine göre nitekim firavun daha önce şöyle demişti,

...eleyse lî mulku misra ve hâżihi-l-enhâru tecrî min tahtî efelâ tubsirûn

"... 'Ey kavmim! Mısır'ın mülkü/egemenliği ve şu altımdan akan nehirler bana ait değil mi? Görmüyor musunuz?'"(Zuhruf: 51)

Altından akan su ile övünmüştü bu yüzden Allah onun ölümünü o Musa aleyhiselam ile savaşmayı denerken (övündüğü) aynı nehirlerin üzerinden akması ile gerçekleştirdi. Diğer firavun, bu Ümmetin firavunu Ebu Cehil'in sonunu, Bedir kuyusuna başı kesilen bir ceset olarak atılması ile getirdi ki yanlış hatırlamıyorsam önceki derslerimizde bundan bahsetmiştik. Ve bu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem karşı yıllarca süren güç ve kas gösterisinin ardından olmuştu.

Varaka'nın İsa aleyhiselam yerine Musa'dan aleyhiselam bahsetmesinin üçüncü nedeni İbn Hacer'in bahsettiğidir, o dedi, Musa'nın mesajı tüm kitap ehli tarafından kabul edilirken, İsa'nın mesajı Yahudiler tarafından reddedildi, Varaka'nın Musa'yı aleyhiselam seçmesinin nedeni bunlar olabilir.

Verilen dördüncü bir açıklama aslında bir başka rivayettir *Delail*'de yer alan bir rivayettir buna göre Varaka, Musa yerine aslında İsa dedi. Ve Nevevi rahimehullah her iki rivayetinde sahih olduğunu söyledi.

Şimdi Varaka'nın ne söylediğine geri dönelim, o dedi;

"Ya leyteni fiha ceza'an ya leyteni ekuunu hayyen hiyne tukhricuke kavmuke" Varaka *ceza'a* olmayı diledi, yani genç demektir, genç biri demektir, Bedeviler arasında kullanılan popüler bir terimdir çünkü çok genç ve etlerinin iyice diri olduğunda genç bir sığır, deve veya koyuna atfen kullanırlardı. Mısırlıların bundan türemiş popüler benzer bir argo terimi vardır ama argo bir terimdir *ceda'an- dal* ile- coşkun veya enerjik birine atfen kullanırlar, ayrıca buna benzer Moritanyalıların kullandığı benzer kapsamda argo bir ifade vardır. Ancak burada *ceza'an* yani genç bağlamında kullanıldı, yani keşke genç olsaydım ve kavmin seni çıkaracağı-seni süreceği-seni kovacağı zamana kadar yaşayabilseydim, dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"E ve mukhriciyye hum?" – Beni kovacaklar mı?

Bu soruya kulak verin, çünkü bugün bu özel nedenden dolayı bu hadisten bahsediyorum. Varaka dedi,

"Neam, lem ya'ti raculun kattu bima ci'te bihi illa uudiye ev uuziy." Yani Varaka radiyallahu anhu müspet cevap verdi ve dedi,

"Senin getirdiğine benzer bir şeyle gelen herkese düşmanca muamelede bulunuldu." Biz Varaka'nın eski ilahi metinleri bildiğini biliyoruz ve ziyadesiyle bilgi sahibiydi, Hatice'nin radiyallahu anha Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem onun yanına getirmesinin sebebi zaten buydu. Ona verecek birçok tavsiyesi vardı ama ona gördüğü şeyin Cibril aleyhiselam olduğunu söyledikten sonra Varaka, onun kavmi tarafından çıkarılacağına/kovulacağına /sürüleceğine dair özel bir tavsiyede bulunarak neden Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem şaşırttı? Sahip olduğu tüm bilgi ve ona verebileceği onca öğüt varken neden bu konuyu Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem yöneltti?

Varaka, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem korkutup

mesajından vazgeçirmeye çalışmıyordu daha ziyade Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem maruz kalacağı büyük imtihana hazırlanmasına yardım ediyordu. Her şeyin değişeceğini en başından bilmesi gerekiyor. Nitekim Allah, onu başına geleceklerin farkında olması ve tam olarak hazırlanmasını tavsiye etmek için Varaka'ya gönderdi.

Bugün sizin hayatınızda dikkat çektiğim nokta budur. Bunda tevhidlerinde, akidelerinin özünde garip olan garipler için bir ders vardır. Tüm şartları ve koşulları ile birlikte tevhide inanmak, tevhide tabi olduklarını iddia edenler arasında bile sizi garipler yapar. Sünnetteki insanların görmezden geldiği, umursamadığı vacipleri uygulayan garipler için de bu durum geçerlidir. Örneğin Namaz ve vakti gibi, hicab ve nikab gibi. Bugün popüler olan Haramları işlemeyi reddetmeniz, onları işleyenler arasında sizi garipler yapar. Örneğin bir moda haline gelmeden önce sakal uzatanlar garip olarak görülürlerdi. Ve bu moda bittikten sonra böyle yapanlar yani sakal uzatanlar garipler olarak görülmeye devam edecektir. Çünkü onlar Allah'a subhanehu ve teala ve Peygamberine sallallahu aleyhi ve sellem itaat içinde yetiştirildiler.

Bir garip, Varaka'nın bu altın nasihatını aldığında ve tıpkı Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve selleme karşılaştığı gibi kesinlikle bir şekilde karşılacağı değişik düşmanlık forumlarına kendini alıştırdığında sarsıntıları absorbe eder ve bu yolda gelecek endişe ve sıkıntıları azaltır. Ve bu kişiyi kararlı, sarsılmaz, şaşmaz ve boyun eğmez tutar.

Bir başka nokta, Rasulullah'ın cevabının da Varaka'nın radiyallahu anhu ifadesi kadar şaşırtıcı olmasıdır. Peygamberimizin sallallahu aleyhi ve sellem kendisini neyin korkuttuğunu öğrenmek için Varaka'ya götürüldüğünü hatırlatmak isterim. Nitekim, Varaka onu bilgilendirdi ancak onun halkı tarafından çıkarılacak-sürülecek-kovulacak olması onu Hatice'ye götüren ana sebepten daha çok ilgisini çekti. Ki Varaka'ya götürülmesinin ana nedeni başına ge-

lenlerdi. Söylemeye çalıştığım şey muhabbetin devam eden kısmında soruların Cibril aleyhiselam ile ilgili ayrıntılar veya Musa aleyhiselam ve Mesaj ile ilgili ayrıntılar şeklinde gelişecebileceğini düşünebilirsiniz ki ilk etapta orada olmasının nedeni buydu. Ancak öyle olmadı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *"Beni kovacaklar mı?"* diye sordu ve bu soru diyaloğun gidişatını değiştirdi çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hangi suçu işlemişti ki! Veya kimin kanını dökmüştü? Ne tür bir kötülüğe sebep oldu? Kimin malını çaldı veya kimi dolandırdı? Yaşadığı müddetçe kime bir yalan söyledi veya kimi aldattı? Veya yaşadığı sürece kime ihanet etti? Ve yaşadığı sürece kime büyü veya sihir yaptı? Mekke'deki en saygın ve asil bir kabileden olan bir adamı, sadece en asil kişilik ve davranışlarıyla tanınan bir adamı mı kovacaklar dı?! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *"Beni kovacaklar mı?"* diye sordu. Varaka radiyallahu anhu kısaca açıkladı ve çok iyi bir açıklama yaptı ve tüm gariplerin karşılacağı yolu açıkladı ve dedi;

lem ya'ti raculun kattu bima ci'te bihi illa uudiye yani mesele sadece seni kovmakla sınırlı değildir bundan çok daha derindir. Bu sadece bir başlangıçtır, fazlası vardır, *lem ya'ti raculun kattu bima ci'te bihi illa uudiye*, sen sadece kovulmayacaksın, aynı zamanda sana tam bir düşmanlıkla muamele edilecektir. *"Senin getirdiğine benzer bir şeyle gelen herkese düşmanca muamelede bulunuldu."*

La ilahe illallah Muhammeden Rasulullah – Tevhid - Saf Tevhid işleri değiştirir. Kötü, kararmış kalpler tevhidin temiz kalplerini her bakımdan kötü görürler. Tevhide bağlı kişiler ne kadar asil olurlarsa olsun fark etmez, *la ilahe ilallallah* ile ilgili doğrudan bir mesele söz konusu olduğunda veya özel hayatlarının nitelikleri söz konusu olduğunda fark etmez *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* kötülerin gözünde bir bireyin asil özelliklerini tam karşıtına çevirir. Ve bu işe yaramazsa asil özellikleri suç sayacak kadar ileri gideceklerdir.

Nitekim Lut'un aleyhiselam saflığı kavmi tarafından utan-

mazca suçlandı. Tevhid ve Mesajdan- Nübüvetten önce veya *la ilahe illallah*'dan önce Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem her tür asil karakteri ile biliniyordu. Ve tevhidden sonra onlar Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem tüm zamanların en kötü kişisi olarak göstermeye çalıştılar. Nitekim bahsettiğimiz hadisin başında Hatice radiyallahu anha onu sakinleştirmek ve ona güvence vermek için Mekke'nin tamamının üzerinde hemfikir olduğu onun bazı asil özelliklerinden bahsetmişti. Ve ona böylesi asil karakterlere sahip birine Allah'ın asla zarar getirmeyeceğini veya rüsvay etmeyeceğini söylemişti. Nitekim bu Hadisin başında Hatice radiyallahu anha dedi,

Kella ebşir fe vallahi la yukhziyke Allahu ebeden vallahi le teSilur raHime ve taSduKul Hadiyse ve taHmilu külle veksibul ma'duume ve taKriy Dayfe ve tu'iynu alaa nevaaibil HaKKi.

Yani s*ana müjde olsun, sevin! Allah senin gibi niteliklere sahip birisine asla zarar getirmez veya mahzun etmez.* Neden? *Çünkü Allah'ın adıyla sen akrabalarınla iyi ilişkiler kurarsın, doğruyu konuşursun, insanların yüklerini taşımaya yardım edersin, ihtiyaç sahiplerine yardım edersin, misafirleri ağırlarsın, insanların başına gelen musibetlere karşı onlara yardım edersin.* Bunlar Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem karakter ve özellikleriydi- Ve bu konuda hemfikirdiler (yani Mekke halkı).

Varaka'nın verdiği tavsiyelere hazırlıklı olmadan duygusal ve aceleci bir şekilde İslam'ın özellikle Saf Tevhid'in kervanına katılan amatörleri görürsünüz ve sonra muhtemelen tebliğ ile uğraştıklarında (başlarına gelecek olanlara karşı) bozulma yaşadıklarını ve başladıklarından daha geriye gittiklerini görürsünüz. Bu nedenle biz bunun üzerineydik ve şimdi bunun üzerineyiz demeye başlarlar. Yani kısaca şöyle demek istiyorlar biz saf tevhid üzerineydik ve onu aşırı bulduk ve şimdi iyi (!) insanlarız. Sonra da röportajlarla meşgul olurlar, kitaplar yazarlar, en aşağılık Tağutlara hizmet eden kurum ve kuruluşlar açarlar, böylece ün, şöhret, para, mal mülk kazanırlar ancak her şeyin üstünde

Cehennemi kazanırlar! Taki açıkça tevbe etmedikleri müddetçe. Bunun nedeni bileklerine aldıkları bir tokat olabilir, alay konusu olmaları olabilir, birkaç kelime ile hakarete uğramaları olabilir veya haklarında bir tahkikat açılması olabilir veya bir tür iftira olabilir veya gördükleri ufak bir zarar olabilir veya tüm bunların yanılsamaları olabilir onlar daha ateşi bile yakmadan korunu ve közünü fırlatırlar. Bu yolun neleri gerektirdiğinin farkında değillerdir.

Bu yüzden Allah'ın subhanehu ve teala hikmetindendir ki Varaka'yı radiyallahu anhu Peygambere sallallahu aleyhi ve selleme bu konuda bilgilendirmek üzere ta baştan gönderdi. Bütün bunlar neyle ilgilidir? Eğer sürekli bir zafer, kerametler ve kazanç yağmuru söz konusu olsaydı bu yola kim katılmazdı! Bu yüzden *ibtila* vardır, *temhiyz* vardır, *fitne* vardır, Allah buyurdu;

Em hasibtum en tedhulu-lCennete velemmâ ye'tikum meśelu-lleżîne halev min kablikum messet-humu-lbe'sâu ve-ddarrâu vezulzilû hattâ yekûle-rrasûlu velleżîne âmenû me'ahu metâ nasru(A)llâh(i)...

"Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki; (sonunda) Resûl ve onunla beraber olan müminler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler...(Bakara: 214)

Ve ayrıca Allah subhanehu ve teala dedi,

Veliyumehhisa(A)llâhu-lleżîne âmenû...

"Ve Allah'ın inananları temize çıkarması içindir..."(Al'i İmran: 141)

Velekad fetennâ-lleżîne min kablihim...

"Yemin olsun sizden öncekileri de imtihandan geçird-

ik..."(Ankebut: 3)

... liyebluvekum eyyukum ahsenu 'amelâ...

"...amel bakımından hanginizin daha iyi amel işlediğini denemek için..."(Mülk: 2)

Dolayısıyla Varaka'nın radiyallahu anhu bu yolun hakikatine bir temel olan sözleriyle yetiştirilen bir kimse, dünya kendisine karşı gelse, bu onun sadece imanını güçlendirecek ve tuttuğu ateşten kora daha sıkı yapışmasına neden olacak ve ateş koru ne kadar sıcak olursa olsun fark etmez onun elinden düşmesine asla izin vermeyecektir. Çünkü o, bu yolun hakikatini anlayarak yetişti.

Ve buna ilişkin son bir nokta bu daha ziyade kadınlara veya kız kardeşlere yönelik bir şeydir. Bu konuşmayı dinleyen kişi Hatice radiyallahu anha idi. Ve şimdi kocasının sallallahu aleyhi ve sellem başına neler geleceğini biliyor. Ve bu tüm Müslüman kadınlar için örnek bir modeldir. Ve ayrıca bu meselede Müslüman erkekler içinde öyledir. Hayatının farklı özellikleri ile onu örnek almalıyız. O şöyle mi dedi, madem bu iş inişli çıkışlı bir hal alacaktır, bu evlilikte hayal ettiğim şey bu değildi. Ki o, onun için evlilikten çekilme zamanıydı. Yani bu işi bitiriyorum demesi için mükemmel bir zamandı. Peki o hiç şöyle bir şey dedi mi, bunlarla başa çıkamayacağımdan beni boşa? Hatice radiyallahu anha böyle biri değildi. İşte bu yüzden Hatice radiyallahu anha Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından çok sevilme şerefine nail oldu ve tüm saliha kadınlar arasında en iyilerden olma şerefine nail oldu. Nitekim o, kimden özel bir selam aldı? Alemlerin Rabbi olan Allah, Hatice'ye radiyallahu anha özel bir selam gönderdi. Cibril aleyhiselam Hatice'ye radiyallahu anha özel bir mesaj gönderdi ve bunun yanında o Cennette büyük bir saray müjdesini aldı. Türbülansı olmayan, sürekli olan halkalardan yapılmış bir saray.

Varaka'nın radiyallahu anhu yaptığı açıklama yani *"Senin getirdiğine benzer bir şeyle gelen herkese düşmanca muamelede bulunuldu"* yorumlarken İbn Kayyim rahimehullahu bugün size anlatmaya çalıştığım noktayı en seçkin bir ifadeyle özetliyor. *Medaric El Salikin*'de dedi, *ve haza mustemirrun fi verasetihi kema kaane fi muverrisihim*. Yani bu durum vasiyetçilere nasıl uygulanıyorsa mirasçılar içinde aynı şekilde devam eder.

Biz bu din ve ilmini Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem miras aldık, yani sanki şuna benzer bir ifadede bulunuyor, bizim için vasiyetçi olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem için geçerli olan şey biz mirasçılar içinde geçerlidir. Nitekim Allah subhanehu ve teala birçok sure ve ayette Elçisine, kendinden önce birçok elçinin katlandıklarını anlattı ki o teselli bulabilsin, yolun zorluğunu bilsin. Dolayısıyla Elçisi için bu yolda geçerli olan şeyler bu yolun mirasçısı olan bizler içinde geçerlidir. Emin olun tevhidiniz ne kadar safsa, onu ne kadar çok uygularsanız o kadar etkili olursunuz ve size olan düşmanlığında o kadar yükselmesini bekleyebilirsiniz.

lem ya'ti raculun kattu bima ci'te bihi illa uudiye

Sana Düşmanlıkla Muamele Edilecektir-II

İlk üç derste *"Bede'e İslaamu ğariyben.."-İslam garip başladı*-hadisi üzerine konuştuk. Ve son derste ve bu derste de Varaka'nın radiyallahu anhu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı açıklama hakkında konuştuk ve konuşmaya da devam edeceğiz inşa'Allah. Biz, İbn Kayyim'in bu söz hakkında yorumlarında kalmıştık. Varaka radiyallahu anhu *"Senin getirdiğine benzer bir şeyle gelen herkese düşmanca muamelede bulunuldu."* Veya *"senin getirdiğine benzer bir şeyle gelen bir adam olmasın ki kendisine düşmanlıkla muamele edilmesin"* demişti. Ve İbn Kayyim bu açıklama hakkında *"haza mustemirrun fi verasetihi kema kaane fi muverrisihim sallallahu*

aleyhi ve sellem"- Yani bu durum devam eder ve vasiyetçiye sallallahu aleyhi ve sellem uygun olduğu gibi mirasçıya da uygulanır, dedi.

Dolayısıyla her muvahhid bu gerçekliğin farkında olmalıdır ve buna göre yetiştirilmelidir. Her muvahhid *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* yolunda ki sınavlara ve düşmanlıklara katlanmak zorundadır. Bir muvahhid bunu anladığında kendisinin veya *la ilahe ilallah muhammeden rasulullullah* için sevdiği insanların en büyük sıkıntılara ve zorluklara katlandıklarını gördüğünde bunun bir cesaret kırıklığı olmasına izin vermemesi bir yana bilakis kalbindeki imanın köklerini derinleştirmelidir. Nitekim bu standarta göre yetişen muvahhidler zamanın küresel güçleri koalisyonu ve müttefikleri kendilerini yok etmek üzere birleşip mümkün olan her yerden üzerlerine doğru ilerlediklerinde Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem mübarek elinden tevhid tedrisatından geçen ve tevhid üzerine yetişen o muvahhidler ayağa kalktılar ve Allah'ın bildirdiği gibi şöyle dediler;

Velemmâ raâ-lmu'minûne-l-ahzâbe kâlû hâżâ mâ ve'adena(A)llâhu verasûluhu vesadeka(A)llâhu verasûluh(u) vemâ zâdehum illâ îmânen veteslîmâ(n)

"'Müminler, orduları gördüklerinde dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Rasulü'nün bize vadettiğidir. Allah ve Rasul'ü doğru söylemiştir." (Bu,) yalnızca onların iman ve teslimiyetlerini arttırdı.'"(Ahzab: 22)

Kendi zamanlarının küresel güçler koalisyonun kendilerini yok etmek üzere bir araya geldiklerini gördüğünde sahip oldukları anlayış, bu durumun Allah ve elçisi Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vaadi olduğuydu. Onlara vaadedilen, testlerle-belalarla-imtihanlarla-sıkıntılarla karşı karşıya kalacaklarıydı, kendilerine sıkıntılar vaadedildi. Az önce bahsettiğim ayetteki şey vaadedildi. Önceki derste bahsettik;

Em hasibtum en tedhulu-lCennete velemmâ ye'tikum meśelu-lleżîne halev min kablikum

"Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sandınız?..."

messet-humu-lbe'sâu ve-ddarrâu vezulzilû

"...Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki;..."

hattâ yekûle-rrasûlu velleżîne âmenû me'ahu metâ nasru(A)llâh(i)...

"...(sonunda) Resûl ve onunla beraber olan müminler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler..."

elâ inne nasra(A)llâhi karîb(un)

"...Dikkat edin, iyi bilin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır."(Bakara: 214)

Nitekim onlar Allah'a teslimiyet halinde böyle dediler. Ve onların yaşadığı zorluklar ve sıkıntılar bugün *la ilahe illallah muhameden rasulullah*'ın getirdiği yükü anlamayan amatörler arasında gördüğümüz gibi imanlarında çözülmeye neden olmadı. Allah'ın onların yaşadıklarına şahit olduğu zorluklar onların imanını bozmadı. Nitekim Allah onların hissetikleri hakkında şahitlik yaparak, onlara karşı zamanın küresel koalisyonun birleşmesinin onların sadece imanlarını ve Allah'a olan teslimiyetlerini arttırdığını söyledi;

vemâ zâdehum illâ îmânen veteslîmâ(n)

"(Bu) yalnızca onların iman ve teslimiyetlerini arttırdı."

Yani Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onların arasın-

dayken tüm dünya askeri olarak, iftiralarla ve mümkün olan tüm imkanlarla onlara karşı savaşıyorken günümüzde sizi (muvahhidler) bir başına bırakacaklarını mı düşünüyorsunuz?! Cennet zorluklarla, sıkıntılarla, imtihanlarla çevrelenmiştir. Aynı şekilde bugün yeryüzünde *la ilahe illallah*'ı tesis etmeninde çevresi zorluklarla, sıkıntılarla çevrelenmiştir. Nitekim Kur'anın bir çok ayetinde bu duruma işaret edildi;

veûżû hattâ etâhum nasrunâ

"...ve eziyet gördüler ta ki yardımımız onlara gelene kadar..."(En'am: 34)

Vece'alnâ minhum e-immeten yehdûne bi-emrinâ

"İçlerinden bizim emrimizle yol gösteren imamlar/önderler kıldık..."

Ne zaman bu oldu;

lemmâ saberû

"..Sabrettikleri zaman..."

Ayet liderlik statüsünden önce bir sabretme evresi olduğunu gösteriyor. Zorluklara ve sıkıntılı imtihanlara işaret eden bu süreç, liderlik ve ortaya çıkışından önceki aşamadır. İbn El Kayyim rahimehullahu tevhid yolununun gerçekliğini liderlikten örneklerle özetledi. Varaka'nın radiyallahu anhu açıklamasının gerçekliğini ve doğruluğunu bu dünyadaki tevhid liderlerinin ve tevhid öncülerinin hayatlarındaki pratik örneklerde görürsünüz. İbn El Kayyim şunu dediğinde; yani bu uğurda Adem aleyhiselam zorluklar yaşadı, Halillullah İbrahim aleyhiselam yanan bir ateş çukuruna atıldı, İsmail aleyhiselam bunun için kurban edilmek üzere yatırıldı, Yusuf aleyhiselam bu uğurda köle yapıldı, ucuz bir fiyata satıldı, sonra birkaç yıl hapse atıldı, Zekeriya or-

tadan ikiye biçildi ve Yahya katledildi, bu Davud'u ağlattı ve Eyüb'ü büyük strese soktu aleyhim salatu vesselam, Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bu yolda (tevhid) ilerlerken ne kadar çok zorluklara ve meşakkatlara katlandı.

İbn Kayyim'in bahsettiği bu Rasul ve Nebilere ilaveten sahabeler radiyallahu anhum ecmain ve mücadeleleri hakkında birçok örneklerimiz vardır. Sahabenin katlandığı zorlukları, sıkıntıları, düşmanlığı ve işkenceleri herkes bilir. Bu örneklere, bazı tabi'in ve alimlerden İbn Kayyim rahimehullahu bahsettiği listeye eklememe müsaade edin.
Allah'a kulluk eden adamlar (tevhid ehli) Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem fiziken görmeyen, Vahyin Cibril aleyhiselam tarafından indirildiğine fiziken şahit olmayan tevhid ehline bakalım.

Said ibn Müseyyib, Tabi'inin efendisi olarak bilinir. Yani sahabeden sonra gelen neslin efendisidir demektir. O dövüldü ve iftiraya uğradı. İftiraya uğradı ve hapse atıldı ve kırbaçlandı. Eşek üzerinde gezdirilerek hakarete uğradı. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Mescidi'nde ders vermesi yasaklandı ve hatta kendisine insanlar soru sormak üzere yaklaştığında sorulara cevap vermesi ona yasaklandı.

Hadis İmamı Es Sevri ki Ez Zehebi ona Hadis İmamı Şeyh El İslam lakabını taktı. İbn Mübarek rahimehullahu dedi 1100 şeyhim oldu aralarında en iyisi Es Sevri'ydi. Yahya ibn Said, Es Sevri'nin statüsünün İmam Malik'ten bile üstte olduğu görüşündeydi. Es Sevri zamanında ki hayatlarını hadise adamış önceki hadis devlerinin birçoğu bu çağda Es Sevri'den daha iyisi yoktur dediler. Rahimehullahum cemiyan. O dönemin lideri Ebu Cafer El Mansur ve halefi El Mehdi tarafından kendi başına ödül konulduğunu ve onun aranan bir kaçak olarak saklanırken öldüğünü biliyor muydunuz?

İbn Cerir Et Taberi'ye gelelim, El Hemavi dedi, öldükten

sonra İbn Cerir Et Taberi'nin çok küçük ince el yazısıyla yazılmış 80 cilt kitabını bulduk. O *Cami'ul Beyan Fi Tevi'li Kur'an* adında meşhur olan *Tefsiri Taberi* denen kitabı yazdı. İlim talebelerinin kitabıdır ve kütüphane, kitaplık raflarında *İbn Kesir Tefsiri* ile birlikte referans kitabı olarak gösterilen bir kitaptır. Ayrıca meşhur referans tarih kitabı *Tarih El Umam vel Muluk'u* yazdı, daha çok *Tarihi Et Taberi* olarak bilinir. Bu dev alim nasıl öldü? İbn El Esir onun kendi evinde kuşatma altında öldüğünü ve gece vakti yine kendi evinde defnedildiğini söyledi. Diğer kitaplar arasında en üst başvuru ve referansa sahip tefsir ve tarih kitabı yazan bir adama kendi zamanında doğru düzgün bir cenaze töreni bile yapılmadı.

Herkesin bildiği El Buhari rahimehullahu Nisyabur'dan Buhara'ya kovuldu, sürgün edildi. O zaman vali ve çocuklarına özel dersler verme yönünde bir ders verme davetini reddettiğinden vali onu sürgüne gönderdi ve o Semarkand'a gönderildi. Semarkand yolunda orada hoş karşılanmayacağı için kargaşa çıktığını duyunca meşhur duasını etti "Ya Allah muhakkak ki karar verici Sensin, yeryüzü tüm genişliğine rağmen bana çok düz/dar geldi, Ya Allah senden canımı almanı istiyorum. Yalvarırım beni yanına al." Buhari'yi kimsenin istemediğini hayal edebiliyor musunuz?! Sadece Buhari'de değil o zamandan beri birçok İmam. Ancak günümüzde herkes kitaplarında, referanslarında onların ilmini ister. O zaman ve günümüzde onların tek amacı Allah'ı razı etmek ve yüksek derecelere ulaşmaktır. Nitekim onların hepsi kendilerini popüler yapan akışın istikametinde gitme şansına sahipti. Onların hepsi taviz verme ve dinlerini satma fırsatına sahipti. Tevhidlerini sulandırma fırsatına sahiplerdi. Yine standartlarını düşürme ve ahiretlerini satma fırsatına sahiptiler. Ancak onlar garipler olmayı seçtiler. Kuvvetle değil, seçimle garipler olmayı seçtiler. Nitekim, Buhari rahimehullahu bu duadan kısa bir süre sonra sürgünde yalnız bir adam olarak öldü.

En Nesai ki Darakutni onun hakkında zamanının had-

is ilminde herkesten üstteydi dedi. *Sünen* En Nesai isimli meşhur derlemenin yazarıdır. Sahih ve zayıf hadislerle *Sünen El Kübra*'yı derledi ve sonra içinde sadece sahih hadislerin olduğuna inandığı şeyleri eklemeye çalıştığı *Sünen Es Suğra*'yı derledi. İbn Hacer rahimehullahu *Sünen Es Suğra* hakkında Buhari ve Müslim'den sonra tüm hadis derlemeleri arasındaki en az zayıf hadise sahip olduğunu söyledi. Yani, Buhari ve Müslim'den sonra en sahih kitap olduğunu düşünüyordu. Bu ilim devinin dövülerek öldürüldüğünü biliyor muydunuz?

İbn Hazm iki defa hapsedildi, kitapları yakıldı ve ömrünün son yirmi yılını sürgünde geçirdi ki o zaman zarfında birçok kitabını yazdı.

İbn Teymiyye rahimehullahu imtihana tutulan bir Müceddiddi. Onun başına gelen sıkıntılar aslında söylenilenden daha popülerdir. Defalarca kere hapsedildi, hayatı zorluklar ve sıkıntılarla geçti ve sonunda hapishanede öldü. Bu saydığımız imamlar ve alimlerden hiç birinin bir kahraman olarak hapse atıldığını asla düşünmeyin, yani biz bu zamanın imamını içeri alıyoruz dediklerini düşünmeyin. İmam Ahmed'i, İmam ve Müceddid İbn Teymiyye'yi hapse attıran neden tevhidi duruşları, İslam davası ve Müslümanlardı. Onları hapse atanlar biz zamanımızın İmamını içeri alıyoruz demediler. İmam Ahmed ibn Hanbel hapsedildi çünkü tevhidi ve sünneti, hadisi öğreten bir İmamdı. Çünkü o, Allah'ın isim ve sıfatlarını Mu'tezile sapkınlığından korumaya çalıştı.

Yani biz zamanımızın imamını içeri alıyoruz demediler, onların her biri halk kitlelerinin onlardan nefret etmesi ve onlara yaklaşmaktan korkması için ve yaptıkları zulümleri haklı çıkarmak için onlara büyük iftiralarla, hapis ve işkencelerle karşı karşıya bıraktılar. Bugün bizde olduğu gibi o zalimlerinde o zamanda münafıkları ve aynı kıbleye döndüğümüz "Yahudi karakterlileri" vardı. Ki onları gerektiğinde bir an önce harekete geçirmeye hazır hale ge-

tirmişlerdi. Ancak Allah subhanehu ve teala daima dostlarına kafi gelecektir.

Eleysa(A)llâhu bikâfin 'abdeh(u)

"Allah kuluna kafi değil midir?..."(Zümer: 36)

Maliki kadısı ve fakih Kadı El İyaad ki zamanında hadis imamıydı lime lime kesildi, isimsiz bir mezara gömüldü, cenazesi yıkanmadı ne de cenaze namazı kılındı. Ta ki ölümünden 268 yıl sonra Müslümanlar nihayet onun mezarını bulduğuna sevindiler.

İmam Dar El Hicret, İmam Malik tutuklandı, savunmada suçlu bulundu, biliyorsunuz onların kitleleri kandırmak için sözde mahkemeleri vardı (bugün olduğu gibi). Halkı aptal yerine koymak için yüzeysel mahkemeler! Halkın önünde kırbaçlandı, onu küçük düşürmek için kafasını kazıdılar ve onu öyle gezdirdiler. Omzu çıktı ve işkence altında baygın bir halde taşıdılar. El Leys ibn Said "Allah'tan subhanehu ve teala İmam Malik'i aldığı her kırbaç darbesi kadar derecesini yükseltmesini dilerim" dedi.

El Kadı İyaad, *Tertibul Medarik* kitabında ve Ez Zehebi, *Tarihil İslam* kitabında İmam Malik'in herşeyi özetleyen şu sözünü aktardılar, "O ben kırbaçlandım, Said ibn Museyyib kırbaçlandı, Muhammed ibn El Munkeriz kırbaçlandı ve bu yolda yani bu Dinde zarar görmeyen kimsede bir hayır yoktur" dedi.

İmamlardan bazıları hatta ihtilafların caiz olduğu ve saygı duyulduğu fıkıh gibi tevhidden daha az önemli olan konularda bile kendi görüşlerini, duruşlarını savunmaktan geri durmadılar. Bu yüzden hapsedildiler, işkenceler gördüler veya sürgüne gönderildiler. Veya örneğin El Buhari gibi bundan daha azına rağmen duruşlarını koruyanlar oldu. O, eğitimde standart ve yeterlilik konusunda zeminini korudu, standartının dışına çıkıp vali ve çocuklarına özel ders

vermeyi reddetti.

Bugün, Allah'ın Şeriatını ve vela ve beranın gerçek anlamını çarpıtıp değiştirmek için boşluklar oluşturmaya çalışıyorlar. Tüm bunlar Allah'ın her düşmanına karşı velalarını (dostluk-sevgi-ittifak-dayanışma-destek) tam vererek Tağutları memnun etme çabasıdır. Bir kimse nasıl olur da tevhidi sevdiğini iddia eder ancak vela ve berasını Allah'a ve O'nun en yüksek şeref ve onura sahip kanunlarına teslim etmez! Vehb İbn Münebbib dedi, "Eğer, Allah senin için sıkıntı, bela, imtihan yolunu seçtiyse, senin için Peygamberlerin yolunu seçmiştir." Elbette o hak ve saf tevhid yolunu izleyenleri kastediyor.

Şeyh Nasır El Fehd (Allah izzetini arttırsın, esaretini çözsün) bana oldukça ince küçük el yazısıyla yazılmış, kahve telinden bir mürekkeple yazılmış olduğuna inandığım hapishaneden kaçırdığı bir mektubu gönderdi orada bazı şeylerden bahsetti, Allah'tan kendisini benim hakkında düşündüğünden daha hayırlı kılmasını dilerim sonra dikkatimi çeken basit bir ifade zikretti etkisi ve bakış açısıyla aklımda yaşayan basit ilham verici bir kelime söyledi o şöyle dedi "Bu, Peygamberlerin yoludur." Sade bir açıklama. Bunu hayatım boyunca biliyordum. Varaka radiyallahu anhu bunu dedi. Çocuklarımıza bunu öğretiriz, peygamberlerin ve sahabelerin tarihinde bunu her gün duyarız. Ama burda onu yaşayan bir adamdan gelen titretici bir yankı vardı. Onlarca yıldır karanlık zindanlarda, işkenceler altında yaşayan bir adam, buna karşın tevhid konusunda olabildiğince dirençli ve meydan okuyan bir adamdır, Allah onu saabir ve kararlı kılsın.

Selefi okuduğunuzda, selefimizin Varaka'nın ne demek istediğini nasıl anladığını görürsünüz. Peygamberin yolunun ne demek olduğunu anlarsınız. Selefin hayat hikayelerini bilmeniz size onların kim olduğuna ilişkin doğru bakış açısını verecektir. Modernistlerin, "aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterlilerin" ve onların yandaşlarının selefimizi ne

kadar çarpık ve lekeli bir şekilde göstermeye çalıştıklarını görürsünüz. İbn El Mübarek'e namaz kıldıktan sonra neden bizimle birlikte oturmuyorsun diye sordular, sahabe ile oturdum ve yaşadım, yani hayatlarını okur öğrenirseniz onlarla yaşamak gibidir demek istedi, Sahabe ve Tabi'inin kitaplarını okumanız, onların bize bıraktıklarına bakmanız onlarla birlikte yaşamak gibidir- sizinle işim ne olacaktır, siz dedikodu yapıyorsunuz, dedi.

Selefimizin, alimlerimizin tarihlerine ve hayat hikayelerine ilişkin isim isim kapsamlı ve ayrıntılı ciltlerce kitap biliyoruz. Ancak bu kitaplar bu konuya adanmış kitaplardı. Bazıları özellikle sıkıntıların, imtihanların, belaların acısını çeken sahabe, imam ve alimler hakkında kitaplar yazdı bazıları özellikle örneğin öldürülen sahabe, imam ve alimler hakkında kitap yazdı. Ve bu tür kitapların genellikle Ümmete ilham vermek, teşvik etmek ve yüceltmek isteyen ve varsayıldığı gibi muzaffer bir Ümmet olması için, sıkıntılar sırasında sabırlı olması için, kalplerinden korkuyu çıkartıp atması için yazarlar tarafından yazıldığını görürsünüz

Çoğu zaman bu sorunlara, bu sıkıntılara uğramış yazarların kendilerini ve okurları teselli etmek için bizzat kendileri tarafından yazıldığını görürsünüz. Böylece sizden çok daha iyi olan ve sizden daha çok eziyet çeken gerçek erkeklerin/gerçek adamların/adam vasfına sahip olanların hayatlarını okur ve onlarla birlikte yaşarsanız garipler olarak yaşadıklarınızın, yaşayacaklarınızın yeni bir şey olmadığını fark edersiniz. *La ilahe illallah* yolunda gariplerin yoludur bu. Böylece İmanınızı ve Sabrınızı doğrular ve güçlendirirsiniz, acı ve üzüntünüzü azaltırsınız ve kararlı kalmanız üzerine enerji kazanırsınız.

Ebu Ferec El Esfehani'nin yazdığı gibi bazı kitapları okumayı severim o, örneğin Ebu Talib ailesinden öldürülen meşhur isimler hakkında meşhur bir kitap yazdı. Hatta o yaralanan ve sadece eziyetler çekenlerden bahsetmedi bile Cafer ibn Ebi Talib'den radiyallahu anhu başlayarak sa-

dece öldürülen meşhur isimlerden bahsetti. Bazıları belirli şahıslar üzerine adanmış kitaplar yazdı, kişinin yaşadığı sıkıntılar, çektiği eziyetler hakkında yazdı örneğin Ali ibn Talib'e radiyallahu anhu adanmış birçok kitaplar yazıldı. Veya Hüseyin'e radiyallahu anhu veya Ömer ve Osman'a radiyallahu anhuma veya *Mihneti Şafi'i* gibi Ebu Cafer ibn Muhammed tarafından Şafi'inin çektiği sıkıntılar hakkında yazıldı. İmam Ahmed'in kendi yaşadığı sıkıntılara adadığı bazıları *Mihen* bazıları *Menaakib* başlığı altında birçok kitap yazıldı. İbn Cevzi *Menakibil Ahmed*'i yazdı mesela. Bazıları sadece peygamberlere adadığı kitaplar yazdılar. Daha önce dediğim gibi bazıları sadece öldürülenlere adadığı yazılar yazdı *Makt'el Ali* gibi (Ali'nin radiyallahu anhu Öldürülmesi), *Hucr İbn Adiy'in Öldürülmesi* gibi, veya *Muhammed İbn Ebi Bekir'in Öldürülmesi* veya *Makt'el Hüseyin, Makt'el Said İbn Aas* radiyallahu anhum.

Bu konuyla ilgili böylesi ayrıntılar içeren eksiksiz bir kitap derleyen ilk isimlerden biri Hicretten 333 yıl sonra ölen, Mağrip yani bugünkü Fas'ta yaşayan Muhammed ibn Ahmed ibn Temim El Mağribi El Afriki tarafından ve diğer birçok kitapları arasında "*El Mihen*" adıyla yazılmıştır. Kitabında işkence gören, hapsedilen, sıkıntılar yaşayan, tehditlere maruz kalan sahabeden, tabi'ine ve onların tabilerine kadar yazarın yaşadığı döneme kadar olan bu Ümmetin en iyileri olan çeşitli asil alimlerin isimlerinden bahsetti. Ve muhaddisin tarzında yazdı yani rivayet zincirleriyle demektir, çünkü yazarın kendisi bir muhaddisti. Ve bunu bizzat kendi yaşadıkları ve benzerlerini deneyenlere bir teselli ve taziye olarak yazdı. Aslında size çektiğiniz sıkıntılarınızı unutturacak, kararlılığınızı ve sebatınızı güçlendirecek, tebliğe ve alimlere yönelik gerçek bakış açısı kazandıracak bir kitaptır.

Kitabın içinde bazı zayıf hadisler olabilir veya diğer ufak sorunlar olabilir ancak genel olarak *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* yoluna ilişkin sıkıntılar, imtihanlar hakkında önemli bir referanstır. Yazarın kendisi hapsedildi, tehdit

edildi ve korku içinde yaşadı. Yaşadığı yerin yöneticileri Benil Eğlab veya El Ğalibah idi. Cezayir'i, Libya'yı yönettiler hatta İtalya'nın bir bölümünü yönettiler. Yazarın dedesi yöneticilerle sorunlar yaşadı ta ki torunu olan bu yazarın zamanına kadar taşınan anlaşmazlıklar yaşadı. Fatımiler, El Ğalibah'ı devirdikten sonra ve yönetimi ele geçirdiklerinde onlarla da sıkıntılar yaşadı.

Özetle Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem verilen Varaka'nın radiyallahu anhu basit açıklamasından anladığınız şey, bu yolun güllerle değil dikenlerle dolu olduğudur. Dikenlerle dolu bir yol ancak eni göklerle yer arasındaki kadar geniş olan Cennete giden yol. O yüzden ey muvahhid, ey muvahhide neyle karşılaşırsan karşılaş tevhidin üzerine kararlı ol! O sıcak ateş koruna sımsıkı sarıl, tüm güç ve kuvvetinle ona tutun, Dininin ve tevhidinin yanan ateş koru Cennete giden vesiledir, asla bırakma!

Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-I

İlk üç dersimizde *"Bede'e lİslaamu ğariyben.."-İslam garip başladı-* Garipler hakkındaki hadis üzerine konuştuk sonraki iki derste Varaka'nın radiyallahu anhu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı açıklama üzerine konuştuk. Bugünkü derste, zamanının garipleri olan sahabenin radiyallahu anhum *La İlahe İllallah Muhammeden Rasulullah* üzerine biat etme anlayışları üzerine konuşacağız.

Kureyşin, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Mekke'deki garipler üzerine çıkardığı zorluklar yoğunlaşırken tebliğin başlamasından 12 – 13 yıl sonra İslam hızla gelişiyor ve yakın çevrede Medine'nin her yerine yayılıyordu. Öyleki Medine'de neredeyse her hanede İslamı seçen bir aile bireyi bulunuyordu. Hazrecin kalplerinde yer eden taze ve doğru tevhid anlayışı şimdi, daha sonra Medine olarak değiştirilecek olan Yesrib veya Taybe'nin kahramanlarını Ensar olarak birleştirdi. Dolayısıyla artık onlar kendileri rahat içinde yaşarken ve çocuklarıyla birlikte huzur içinde

yaşarken Kureyşin düşmanlığı karşısında Allah'ın Tevhidini yaymak için güvenilir bir sığınak arayan Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem zulme uğradığı bir durumda terk edemezlerdi. Böylece Tebliğin başlamasından 13 yıl sonra Medine'den 75 kişilik bir delege Hac mevsimi sırasında Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sadakat yemini etmek için Mekke'ye gittiler. Ve bu olay bir önceki delegenin biat etmesinden bir yıl sonra meydana geldi.

Cabir ibn Abdullah aktardı, Medine'de sahabeler "Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem Mekke dağlarında korku içinde sürgün edilmiş halde daha ne zamana kadar bırakacağız?" dediler. Böylece bizden 70 kişi ona doğru yola çıktık. İbn İshak'ın deyişiyle en doğru rakamla 75 kişilik garipler. 73 erkek ve 2 kadından oluşuyorlardı. İbn Abdil Berr rahimehullahu ve daha önce bahsettiğim Cabir ibn Abdullah otoritesi ile gelen hadiste ve diğerlerinin deyişiyle 70 kişi, bazı tarih kitaplarında ve bazı rivayetlerdeki bu hafif tutarsızlığın sebebi büyük olasılıkla Arabların rakamları yuvarlamasıdır.

Delegeye katılan 2 kadın, Esma bint Amr ibn Adiy Es Sulemiye El Ensariye bazıları asıl isminin Esma bint ibn Amr olduğu söyledi, kocası Hadic ibn Selem ibn Evs ile birlikte biat vermeye gitti, meşhur sahabe Muaz ibn Cebel'in radiyallahu anhu kuzeniydi, künyesi Umm Şubas idi ve Şubas adlı çocuğunu Allah'ın dilemesi ve lütfuyla tam biat gecesinde dünyaya getirdi. Siyer kitaplarında buna benzer bir şey okuduğunuzda, yani Biatı çevreleyen koşulları ve şartları bilerek biat gecesi bir çocuk dünyaya getiren bir kadının olması sizi bu konu üzerinde düşünmeye sevk etmelidir.

Yani bu bayan Esma'nın hamileliğinin son anlarında Medine'den Mekke'ye seyahat etmesi demektir. Ve o yol yakın zamana kadar araba ile bile ölüm otobanı olarak kabul edilirdi. Ben gençken iki şeritli otoyoldu birçok insan ölüyordu, birçok kaza görmeden o yolda seyahat etmeniz nadirdi, ta

ki daha güvenli yolların inşa edildiği 1980'lerin ortasına kadar bu durum devam etti. O halde Umm Şubas'ın 14 yüzyıl önce o dönemde kadınların yaşadığı zorlukları da göz önüne alarak, çölün sıcaklığındaki zorluklarıda ekleyerek ve onlarında üstünde Kureyş korkusunu da göz önüne alarak, sonra diğer zorlukları da düşünerek sonra geri dönüş zorluğu da vardır ve hatta geri dönüşte yeni doğmuş bir bebeği söz konusu olduğu halde yaya bir şekilde seyahat ettiğini düşünün. Tüm bu fedakarlıklar ve tüm bu fedekarlıklardan sonra bayan Esma, bir köşeye çekilip Biat etme zorluğuna katlanma şahitliği mirasıyla yaşamadı. Bilakis kendisini Dine adamaya devam etti hatta Hayber Savaşına ve Hayber zaferine katıldı, radiyallahu anha.

Biata tanıklık eden ikinci sahabiye Umm Umara Nesibe bint Kaab ibn Amr El Ensariye'ydi. Künyesi Umm Umara idi, onun adı Nesibe idi ki bu konuda birçok kişi hataya düştü (Şeyh, Nesibe ismi ve Umm Umara'nın telaffuzu üzerine bilgiler veriyor ve ihtilafları zikrediyor)...Sahabelerin isimleri ile ilgili biyografi kitaplarına bakarsanız, *Teracim* kitabında örneğin elimdeki en iyi 7 derlemede Nuseybe veya Nesibe olarak geçiyor ismi, ihtilafın kaynağı Arabçada Nuseybe ve Nesibe'nin tamamen aynı hecelenmesidir. Aralarındaki tek fark teşkil ya da harekelerindedir. Bu 7 derlemede bazısı Nesibe bazısı Nuseybe olarak yer aldı. Bu 7 derleme içinde en popüleri Umm Umara ve Umm Atiye künyeleridir, daha kafa karıştırıcı ve daha ilginç olanı Umm Umara ve Umm Atiye'nin aynı ismi paylaşıyor olmasıdır Nuseybe bint Kaab ve Nesibe bint Kaab, birkaç alim dışında ki onlar Umm Atiye'nin Nuseybe bint Haris olduğunu söylediler. Yani onların adı çoğunluğa göre birebir aynıdır ancak künyeleri farklıdır ve işe daha da karmaşa katan şey onların hayatlarında birçok benzerliğin olmasıdır. Onlar Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem savaşlarına katıldı hadis ilmine sahiptiler, hadis aktardılar, din için fedakarlıklar yaptılar ancak gerçekte iki farklı künyede iki farklı kadınlardı ve isimlerinin telaffuzlarında hafif hareke farklılıkları vardı Nuseybe ve Nesibe. Her ikisine de El Ensariye olarak

atıfta bulunuldu, yani Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem Medine'de zafer verenler demektir.

Nuseybe ve Nesibe dişi adıdır ve dil bilimsel olarak anlamları şerefli bir soyu ve asil bir karakteri olan demektir. İsimleri ayrı ayrı hale getirerek bahsedeyim ki anlayabilesiniz, bizim burada bahsettiğimiz Biata katılan ikinci sahabiye Umm Umara Nesibe'dir. Pek çok kişinin kızlarına isim vermeye çalıştığı isim budur. Çünkü o, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem savunmak için kılıç kuşanan ilk kadın olmasıyla ünlüdür ve ayrıca o Biata tanıklık etti ve Din ve Tevhid için daha çoğunu yaptı. Aslında bu kadının adını kızlarına vermek isteyen bazıları Nuseybe ismini kızlarına veriyorlar ki ondan da kısaca bahsedeceğim. Umm Umara Nesibe sadece Akabe Biatına katılmadı ayrıca Rıdvan Biatına katıldı, Uhud Savaşına katıldı, Hudeybiye Savaşına katıldı, Huneyn Savaşına katıldı, Yemame Savaşına katıldı. Ez Zehebi dedi, o savaştı ve harika işler yaptı öyle ki genç iken *Siyer El Nubela*'da okuduğum kahramanlıkları aklımdan asla çıkmadı. O radiyallahu anha Uhud Savaşında Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem koruma şerefine nail oldu, kararlı bir şekilde cesurca onu korudu. Elinde kılıcı ile fiilen savaştı ve onu korudu. Katıldığı sayısız savaşlarda birçok yara aldı, omzundan aldığı yaralardan biri çok şiddetli ve ağrı vericiydi ki tedavi süreci tam bir yıl sürdü. Ebu Bekir Es Sıddık'ın radiyallahu anhu Halifeliği zamanında Yemame Savaşında eli kesildi. Ebu Bekir onun Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem nezdinde saygın statüsü yüzünden şahsen onunla ilgilendi, onu ziyaret etti, tedavi sürecini takip etti. Hatta öncesinde bizzat Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Uhud Savaşı dönüşünde kendisini savunurken onun yaralanması karşısında Abdullah El Mazini'ye onun sağlık durumu ile hakkında onun aldığı yaranın durumu hakkında kendisine bilgi getirinceye kadar kendi evine girmedi. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun sağlık durumunun iyi olduğunu duyduğuna sevinmişti.

Daha sonra Ömer radiyallahu anhu Halifeyken kendisine

gönderilen hediyelerin bir kısmını Nesibe'nin radiyallahu anha dini için adanmaşlığı ve fedakarlığına saygı olarak ona gönderirdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem en iyi iki arkadaşının radiyallahu anhum ona gösterdiği saygı ve minneti bize onun radiyallahu anha sahip olduğu asil derecesini anlatır. O ayrıca bir ilim kadınıydı, çünkü Sünnen kitaplarında onun otoritesiyle gelen hadisler vardır. *Sünen* Tırmizi, *Sünen* En Nesai, *Sünen* İbn Ma'ce de onun otoritesiyle gelen bazı hadisler vardır. Onun kocası Zeyd ibn Asım ibn Kaab idi, oğulları Habib ibn Zeyd ibn Asım, Abdullah ibn Zeyd ibn Asım ibn Kaab idi. Onların herbirinin *La İlahe İllallah* ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem olan bağlılıkları ve fedakarlıkları okullarda okutulacak bir derstir.

Örneğin Habib ibn Zeyd ibn Asım'a bakın, o Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem, kibirli yalancı Müseyleme El Kezzab'a uyarmak üzere mesaj göndermek için seçtiği mesajcı olma şerefine nail oldu. Ve bu, Müseyleme El Kezzab'ı öfkelendiren bir mesajdı ve Müseyleme o zaman mevcut olan elçiye zarar vermeme protokolünü çiğnedi, ki bu protokol günümüzde bile geçerlidir, Habib ibn Zeyd ibn Asım'ın zincirlenmesini ve esir alınmasını emretti ve kendisi tabilerinin önünde onu küçük düşürmeden önce adamlarına işkence ettirerek onu sorguya hazırlamasını emretti. Böylece Müseyleme El Kezzab, bu genç elçiyi bir gece işkence ettikten sonra zincirler içinde huzuruna getirtti ve ona Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Peygamber olduğuna şahitlik edermisin diye sordu. O evet dedi. Müseyleme, benim Peygamber olduğuma şahitlik eder misin diye sordu? O alaycı bir şekilde kulaklarım söylediklerini işitmeye sağırdır, ne dediğini duymuyor dedi. Kulaklarım senin söylediklerine veya iddia ettiğin gibi her şeye karşı sağırdır, dedi. Rasulullahı sallallahu aleyhi ve sellem korurken ağır yaralanan bir aslan terbiyecisinin yetiştirdiği bir aslandan zaten daha azı beklenmezdi. Adamlarına, Habib ibn Zeyd'in bedeninden bir organını kesmesini emretti, uzvu yanına yerleştirildiğinde aynı soruyu tekrar tekrar

ona sordu, Müseyleme her defasında Habib ibn Zeyd'in bedeninden bir organ kesilmesini emrettiğinde ve kesilen organını diğer kesilen organlarının yanına koyduğunda, Nesibe'nin yetiştirdiği oğlu Habib ibn Zeyd – ki böyle bir kadın oğlunu ancak böyle yetiştirirdi ve o işkence görmekten kendisini kurtarabilirdi, gördüğü tüm işkenceler, maruz kaldığı işkenceler ve işkence dolu ölümü sırf Müseyleme El Kezzab'ın peygamberliğine olan inancını reddetmesi yüzündendi, bunu reddetmesi ile onun imanı lekelenemez, sorgulanamaz veya onun imanından şüphe duyulamazdı ki onun durumu ikrah altında olmanın en ideal örneklerinden birinin durumuydu. Ancak böylesi bir kadının yetiştirdiği Habib ibn Zeyd, Biata tanık olduğu ve annesinin nasıl üst düzey biri olduğuna şahit olduğu andan beri yüksek standartlarda davrandı ve yeminli imanının kendisine yüklediği sorumluluğu ki hayatının son anlarına kadar Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın kulu ve elçisi olduğu sorumluluğunu omzunda taşıdı kesilen uzuvlarının bedenini getirdiği bir halde Cennete doğru gitti inşa'Allah. İşte onun oğullarından biri böyleydi.

Onun diğer oğluna bakalım, Umm Umara'nın diğer oğlu o da farklı değildi. Ve bu durum sizi şaşırtmamalıdır. Abdullah ibn Zeyd ibn Asım El Mazini abdest hakkında ayrıntılı meşhur hadisi aktaran kişidir. Ki bu hadisten fıkıh derslerimizde bahsetmiştik. (Şeyh ilgili hadisin Arabçasını söylüyor.) Size anlatmak istediğim onların Rasulullahı sallallahu aleyhi ve sellem savunmada olduğu gibi ilim konusunda da mümkün olan her şekilde ön cephelerde yer almalarıdır. Ki her bir ideal Müslüman erkek ve kadın da böyle olmalıdır. Zehebi bu adamın yani Abdullah ibn Zeyd'in Müseyleme El Kezzab'ı öldüren kişi olduğunu söyledi, yay ile bu kibirli yalancıyı öldürdü ancak bazıları onu Müslüman olmadan önce, Hamza'yı radiyallahu anhu şehit eden Vahşi'nin öldürdüğünü söyledi. Vahşi, Müslüman olduktan sonra Müseyleme El Kezzab'ı da onun öldürdüğünü söylediler. Ki bu bir bakıma doğrudur, Vahşi'nin kendisinin anlatımında bu ihtilafı aydınlattı. Vahşi radiyallahu anhu dedi;

En kötü adamı yani Müseyleme'yi öldürmek için Hamza'yı öldürdüğüm gibi bir mızrak aldım ve mızrağı fırlatmak üzere hazırlandığımda Ensar'dan bir adam Müseyleme'ye saldırmaya hazırlanıyordu ve elinde bir kılıcı vardı, Müseyleme açık bir şekilde görüş alanımıza girdiği anda ben mızrağı fırlattım ve elinde kılıcı olan adam Müseyleme'ye saldırdı."

Vahşi radiyallahu anhu "Onu kimin öldürdüğünü Allah subhanehu ve teala bilir, eğer ben öldürdüysem o zaman en iyi adamı öldürdüm sonra en kötü adamı da öldürdüm", dedi. Onun söylemeye çalıştığı şey en kötü adam olan Müseyleme El Kezzab'ı öldürerek Müslüman olmadan önce Hamza'yı öldürme günahını telafi etmeye çalıştığıdır. Vahşi radiyallahu anhu isim belirtmesede bahsettiği Ensar, Abdullah ibn Zeyd radiyallahu anhu idi. Umara Nesibe bint Kaab El Ensariye'nin radiyallahu anha ikinci oğluydu. El Harra Savaşında öldü. İşte Biata katılan Umara buydu.

İsimler konusundaki ihtilafı aydınlatmak adına benzer isme sahip diğer kadın ise Umm Atiye Nuseybe bint Kaab veya bazılarına göre Nuseybe bint Haris idi. Arabça isim küçültme vezni ile Nuseybe, İbn Abdil Berr onun adının Umm Atiye Nuseybe bint Kaab değil, Umm Atiye Nuseybe bint Haris olduğunu söyledi, ancak birçok belgede Umm Atiye Nuseybe bint Kaab olarak kayıtlıdır. Bahsettiğim gibi iki kadın sadece isim ve künye benzerlikleri dışında hayatları bakımından da çok benzerlerdi. Bu kadın kendi sözleriyle dedi, *Sahihi Müslim*'de yer alır,

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte 7 savaşa katıldım, erkeklerin kamplarının ardında durdum, onların yemeklerini pişirdim, yaralılarına baktım ve hastalarını iyileştirdim."

Yaklaşık toplam 40 hadis aktardı bunların 6 tanesi Buhari ve Müslim'in üzerinde ittifak ettiği hadislerdir, Hadislerden 1

tanesi sadece Buhari'de 1 tanesi sadece Müslim'de yer alır. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi sellem kızı Zeyneb'in radiyallahu anhu naaşını yıkama şerefine nail olan kadındır. Basra'ya gitti, orada ölülerin kefenlenmesi ve defni konusundaki uzmanlığını öğretti. Sahabe ve Tabiin ondan öğrenmek için seyahatlar yaptı çünkü o, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kızı Zeyneb'in naaşını nasıl yıkayacağını ilk elden Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem öğrenmişti. Ve onlarda ilk elden bunu öğrenmek istediler. Ve o bu meselede baş öğretici oldu ve birçok büyük sahabeye bunu öğretti.

Nitekim ibn Makula kitabı *El İkmal*'da ki yaklaşık 930 yıl önce öldü, isimlerde kısa sesli harfler konusuna açıklık getirdi ve dedi, Nuseybe ve Nesibe isimlerinin açıklamasını yaptı. Ebul Ferec ibn El Cevzi, İbn Makula'dan 100 yıl kadar sonra yaşadı kitabı *Telkihfuhum Ehlil Eser*'de Nesibe ve Nuseybe hakkında İbn Makula'nın sözlerini tekrarladı. İbn Makula'dan sonra gelenlerin çoğu görüşlerinde hafif ayrılıklarla birlikte İbn Makula'nın görüşlerini benimsediler. İbn Hacer rahimehullahu ki İbn Makula'dan 350 yıl sonra yaşadı *Tefsiril Muntebir* isimli kitabında İbn Makula'nın belirttiğinden bahsetti İbn Hacer diğer kitabı *El İsabe Fi Temiyzi Sahabe* kitabında Umm Atiye *damme* ile, az kişi *fetha* ile olduğunu iddia eder diyerek bu konudaki ikinci görüşede değinmek istedi onlara göre Umm Atiye, Nuseybe bint Kaab'dan ziyade Nuseybe bint El Haris tir, dedi. İbn Nasır Ed Din Dimeşki, İbn Hacer zamanında yaşadı konuyla ilgili görüş farklılıklarından bahsetti ve çoğunluğun İbn Makula'nın görüşünde olduğunu söyledi. Bunun dışında bu konuda çok daha zayıf bazı görüşler vardır örneğin İbn İshak *El Meğazi*'de onun adının Nisbe olduğunu söyledi, Et Tabarani onun adının Lisbe olduğunu söyledi ki bunlar bazı daha zayıf görüşlerdir. Bu söylediklerimiz dikkate alınmalıdır çünkü her iki sahabiye de çok meşhurdur. Sahabe ravilerinin, erkeklerinin ve kadınlarının biyografik değerlendirme ilminin bu kadar ayrıntılı ve kapsamlı olmasından büyük gurur duyuyoruz. Bu konuda karşı karşıya olduğumuz bu

ihtilafı aydınlatacak bir özet vermeme müsaade edin;

Sadece ilim talebeleri için bu denli ayrıntıya girdim, ki onlar bunu takdir etsinler ve bundan faydalansınlar. Ancak isimlerin nasıl telaffuz edildiğine dair bu bilgilerden herkes istifade edebilir. Umm Umara Nesibe bint Kaab ibn Amr El Ensariye'nin muhtemelen en meşhur olduğu konu, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem Uhud Savaşında bir kılıçla savunmasıdır. Biata (Akabe) ve sayısız savaşa katıldı, iki oğlu Müseyleme ile savaştı ve o birçok hadis aktardı.

Diğer kadın Umm Atiye Nuseybe bint Kaab, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile 7 savaşa katıldı, Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem vefatından sonra Basra'ya gitti, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kızı Zeyneb'in naaşını yıkadı ve bu konuda uzman bir öğretici oldu.

Bugünkü dersi bitirmeden önceki kısıtlı süremiz olduğunu biliyorum ve hatta Biat konusunda size bahsetmeyi planladığım şeyden bile bahsetmedim. Ancak onların isimleri konusunda anlattıklarım bizi onların hayat öykülerini kısaca öğrenmeye ve isimleri konusunda akla gelen çelişkileri gidermeye götürdü. Bugün size bahsettiklerim size bahsetmek istediklerimden biraz farklı olsa da halen garipler ile genel konunun altına düşmektedir.

Aslında Akabe Biatına başlarken dikkat çekmek istediğim nokta her bir muvahhid ve muvahhidenin anlaması ve özümsemesi gereken şey iki sahabenin Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem biat vermek üzereyken yaptıkları açıklamadan bahsetme girişiminde bulunmaktı. *İnşa'Allah* bir sonraki dersimizde bundan bahsedeceğiz.

O zamanın garip kadınlarının durumu böyleyse ki Zehebi'nin söylemiyle onlar İslam, Tevhid ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem için harika, harika işler yapanlardır, onların erkeklerinin yaptıkları şeyleri düşünün! Ki kadınlar kadın oldukları için mazurdur, hamilelik ve diğer faktörler

sebebiyle mazurdurlar. Buna karşın onlar bu büyük yapının inşaasına (Tevhidin hakim kılınması) katılmaktan ve biatlarının, yeminlerinin getirdiği sorumlulukları sonuna kadar omuzlarında taşımaktan geri durmadılar. Bu başarı, özveri, kararlılık ve fedakarlıkla bu dünyada en yüce mertebelere eriştiler ve *inşa'Allah* ahirette de. Tarih yazdılar, unutulmaz oldular öyle ki tarihin akışını etkileyecek ve değiştirecek kadar muhteşem ve özel oldular. *La İlahe İllallah Muhammeden Rasulullah*'a hizmette rol modeller ve saygın isimler oldular ve onlar her iki dünyada başarıya kurtuluşa ulaşmak isteyenler için parlak bir ışık oldular.

Bir diğer ders, ey muvahhid ve muvahhideler gariplerin adanmışlıkları ve fedakarlıkları sırasında katlandıklarını bilerek düşünmek için bir dakikanızı ayırın, bunu bilerek acılarınızı hafifletin. Onların hayatları bu tevhid için yaralarla, uzuvlarının kesilmesi ile geçti ki o yüzden eğer herhangi bir acımız varsa veya ne tür bir acımız varsa onların yaşadıklarının yanında ana yemek öncesi aparatif kalır. Onlar garipler olarak sıkıntılar, acılar çektiler ve eğer imtihan ve sıkıntılardan birisi muaf olacak olsaydı onlar olurdu çünkü aralarında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vardı. Ancak zorluklar, sıkıntılar, güçlükler bu yolun bir parçasıdır.

Bir başka çok önemli ders, onların hayatlarını bildiğinizde, El Akabe Biatını nasıl gizli yaptığını bildiğinizde bu sizi bugün gördüğünüz ve bildiğiniz şeylerle ilişkilendirmeye götürür. Bugün Akabe Biatında bulunan o 75 kişi, günümüz münafıkları tarafından nasıl etiketlenirdi, bugün günümüzde o 75 kişinin bulunduğu yol üzerine en çok benzeyen yol üzerine olanlar kimlerdir kendinize karşı dürüst olun, çünkü seçtiğiniz faktörler Cennet ve Cehennem arasında belirleyicidir. Bu konfor ve lüks ile ilgili değildir, onlar gibi konuşan ve onlara en çok benzeyen bugünkü alim ve insanlar kimlerdir, günümüzde onlar gibi konuşan, onlar gibi hareket eden alim, tebliğci ve insanlar kimlerdir, en çok onların hitabına benzeyenler kimlerdir?

Sonra o zamanının Mekke'sine dönmek mümkün olsaydı zamanın Veliyül Emri olan Ebu Cehil'e giderek gerekçeler yumurtlayarak, fetvalar vererek onun ateş toplarından fırlattığı toplarla Umm Umara'nın kucağında yeni doğan oğlu Şubas'ı olduğu halde onları yakmasına sebep olacak ve diğer 73 kişinin de bunları hak eden Hariciler olduğunu söyleyerek Ebu Cehil'e Haricileri öğretecek olan günümüz insanları kimler olacaktır? Öyle ki onların tek suçu!, her türlü övgüye sahip olan Yüce Allah'a iman etmeleri ve küfre isyan etmeleri ve küfrün başı Ebu Cehil'e isyan etmeleriydi. Ve onlar Ebu Cehil'den ve rızasından gizli bir araya geldiler. Bu konudaki cevap ne olacaktır? Cevap açıktır ve şüpheler ve arzularla kirlenmemiş olan kalpler için apaçık bir yaz mevsiminde gökte olan güneş kadar açıktır. Yarın devam edeceğiz inşa'Allah. Cezakumullahu hayr.

Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-II

Bismillah El Hamdu Lillahi Rabbil Alemiyn ve sallallahu ve selleme ve barake ala abdihi ve rasulihi nebiyyina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve selleme tesliymen kesiyren meziyden ila yevmiddin amma bağd;

Biat hakkında konuşmaya başladık ve biata katılan iki kadından ve isimlerine ilişkin hayat öykülerinden kısaca bahsettik. El Akabe Biatı'na gelince, Biatın ardında zamanı, günü ve yeri gibi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından seçilen stratejik bir planlama mevcuttur. O, herkesin hacdan kendi topraklarına ve kendi evlerine dönmek için hazırlanmakla meşgul olduğu, hacc ritüellerinin büyük olasılıkla tamamlandığı haccın son gününü buluşma günü olarak seçti, yine herhangi birinin kendilerini görmesinden kaçınmak için stratejik olarak Mekke ve Mina arasında Mekke'ye 5 km kadar uzakta bir dağ geçidi olan Akabe'yi seçti. Adından da anlaşılacağı üzerine dağ geçidi olan bir yeri seçti çünkü farkedilmeleri ihtimali en az muhtemel bir yer olacaktı. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zaman

olarak Mekke'lilerin büyük çoğunluğunun derin uykuda oldukları gece vaktini seçti ve toplantının gizli gerçekleştirilmesini emretti. Böylece zamanın garipleri tespit edilmekten kaçınmak için kendilerine emredildiği gibi birer birer veya ikişer ikişer kişi ve kişiler halinde Akabe'ye geldiler. Toplantıya gelen herbir kişi yakalanmaları durumunda ödeyecekleri bedelin farkında olarak emre tam bir itaat ve teslimiyetle geldiler. Nitekim garipler için başlangıçlar zorluklar ve imtihanlarla doludur. Ama o garipler bu olayda olduğu gibi dünya ve ahiret için şerefli bir sonuca varırlar.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem toplantıya amcası El Abbas ile birlikte katıldı. O zaman El Abbas halen bir müşrikti ancak yeğeninin güvenliği konusunda kaygılıydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem konuşmak isteyenin konuşmasını ancak açık ve kısa konuşmasını söyledi. Ayrıca bu sözü El Abbas'ın söylediği de aktarılır ve her ikisinin de söylemiş olmaları muhtemeldir. Dün bahsettiğim gibi bu Biattan bahsetmemin nedeni bu Biattan bir kişinin çeşitli bir çok dersler çıkarabilecek olmasıdır. Özellikle Allah'ın Kuran'da Muhacir ve Ensardan öncü olanlar olarak bahsettiği İslamı kabul eden en başta gelen, öncülerden olan iki gencin yaptığı açıklamalarıdır. Toplantıya katılan 75 kişiden bu iki genç ayağa kalktı ve cemaatin geri kalanına atmak üzere oldukları adımın tehlikelerinden bahsetti.

Nitekim o iki genç diğerlerine tüm bu olayı çerçeveleyen koşulların tamamen bilincinde olarak biat etmelerini istediler. Onların gerektirdiği fedekarlıkları yapmaya hazır olmalarını istediler ve bize tevhidin sonuçlarının gerçekten ne olduğunu öğretmek istediler. Ve günümüzün garipleri-nin anlaması gereken şeyi öğrettiler.

Cabir ibn Abdullah radiyallahu anhuma genç bir çocuk iken babası ile birlikte o biata şahit oldu ve aktardı ve genellikle böyle bir olaya katılan bir genç, yaşlı birinin dikkat etmeyebileceği birçok ayrıntıya dikkat eder. *Musned* Ahmed, El Bezzar, İbn Hibban *Sunenil Kübra Lil Beyan*, Beyhaki de yer

alan hadiste bazı hadis alimleri bu hadisin *Sahihi Müslim* kurallarına uyduğunu söylerler. Ben hadisin ancak bizimle ilgili kısmından bahsedeceğim o dedi;

Biz biat etmek üzereydik içlerinde en gençleri olan Esad ibn Zurare, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem elini tuttu ayağa kalktı ve konuştu, bir başka rivayette Cabir radiyallahu anhuma dedi;

Esad ibn Zurare benim dışında içlerinde en gençleriydi yani hadisi aktaran Cabir ibn Abdullah, ona göre Esad ibn Zurare'den yaşı daha küçük olan tek kişidir, demektir. Burada dikkat edilmesi gereken tek şey sadece Cabir ve Esad'ın oradaki en gençlerin arasında olması değildir ayrıca toplantıya katılanların çoğunluğunun gençler olmasıdır çünkü Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem amcası onlarla karşılaştığında bu katılımcıları tanımıyorum dedi. Medine halkını özellikle halk liderlerini Abbas tanırdı. Onlar Mekke'de ikamet ediyor olsada Medine ile ticaret, ziyaret, hac vb nedenlerle iletişim halindeydiler. Yani sair sebepler yüzünden Mekke ve Medine halkları arasında ilişkiler mevcuttu. Nübüvetten önce böyleydi ve dolayısıyla birbirlerini tanırlardı. Ancak El Abbas bu toplantıya katılanları tanıyamadı çünkü onlar El Abbas'ın daha önce hiç karşılaşmadığı Medine'nin genç neslindendiler.

Bu durum bize onlarca yıldır tebliğ de vurguladığım gibi ve gerektiği kadarda vurgulayamayız Allah'ın izniyle bu Ümmete zafer ve kurtuluşu getirmenin özünde gençlerin yattığını gösterir. Hitler gibi küfür milletlerinin liderleri bile ülkelerini kurarlarken bu gerçekliğin farkına vardılar. Nitekim Hitlerin en meşhur sözlerinden biri şudur, gençliğe sahip olan geleceği kazanır. O halde Allah'a tevhidden ilham alan gençlerin olduğu durumu hayal edin.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem elini hissederek elini ilk uzatan kişi Esad ibn Zurare şöyle dedi, Ey insanlar Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ne üzerine biat

ettiğinizi biliyor musunuz? *Tabakat*'ta İbn Said'e göre ilk biat eden Esad ibn Zurare'dir. İbn El Esir, Kaab ibn Malik dedi, İbn İshak, El Bera ibn Marur dedi. Kimin ilk biat ettiği gerçekten önemli değildir çünkü şüphe yok ki onlardan her biri ilk biat etme şansına sahip insanlardı. Ancak buradaki karışıklık büyük ihtimalle olayı aktaranlardan kaynaklanır. Onların şahit olduklarına veya ilk biat ederken kimi gördüklerine göre değişir.

Bu genç adam biat etmek üzerine olanlara ne dedi? Esad ibn Zurare şöyle dedi, sakin olun ey Yesrib halkı. Yesrib, Medine'nin eski adıdır. Bugün yapmakta olduğunuz şeyin sonuçları ne olacaktır biliyormusunuz, bugün ellerinizi Rasulullah'ın elinin üzerine biat etmek üzerine koymak demek Arablar'dan ayrılmanız demektir, tüm Arablar size karşı olacaktır tüm dünya size karşı olacaktır.

İkincisi *ve katlu hiyarikum* – sevdikleriniz bu yolda katledileceklerdir. Sizin çok sevdiğiniz ve koruduğunuz liderleriniz bu yolda öldürülecektir. Yani eğer sevdiğiniz ve koruduğunuz liderleriniz bu yolda öldürülecekse bu sizinde bu yolda hayatınızın risk altında olacağı demektir. Bu biat üzerine yok edilebilirsiniz. Hayatların kaybedilmesine neden olacak bir yoldur. Nitekim Allah düşmanlarının en eski taktiği Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hayatına teşebbüs ettikleri gibi bu yolda muvahhidlerin liderlerini öldürmeyi hedeflemeleridir. Fiziksel olarak onları öldüremezlerse, onların karakterlerini, kişiliklerini yok etmeyi veya hapsederek, sürgüne göndererek susturmayı denerler;

Ve-iż yemkuru bike-lleżîne keferû liyuśbitûke ev yaktulûke ev yuhricûk(e) veyemkurûne

"(Hatırlayın!) Hani kâfirler seni hapsetmek, öldürmek ya da (yurdundan) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar..."(Enfal: 30)

Liderler dalları, sürgünleri sulayan ana çekirdek kay-

nağıdırlar. Saf Tevhidin yayılmasını, Saf Tevhid çağrının sona ermesini sağlamak için kaynağı veya kökünü kurutma çalışmaları Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vefatından sonra da asla gerçekleşmedi. Ondan sonra ölen veya ölecek olan hiç kimsenin ölümüyle de sona ermeyecektir. Yer ve gök var olduğu müddetçe böyle bir şey gerçekleşmeyecekir, Allah azze ve celle bu Ümmete Esad ibn Zurare gibi aslanları göndermeye devam ettiği müddetçe de gerçekleşmeyecektir.

Diğer ideolojilerin veya milletlerin liderlerini öldürmek, karalamak, hapsetmek, susturmak onların bulunduğu yolu, ideolojiyi tamamen yok edebilir veya kısmen sekteye uğratabilir veya tek bir defada felç edebilir ancak Allah'ın subhanehu ve teala farklı ışığı için farklı bir ölçü işler. Nitekim onlar Saf Tevhid çağrısının tabutuna son çiviyi çaktıklarını düşündükleri her zaman Saf Tevhid çağrısı bir öncekinden daha kuvvetli olarak ortaya çıkar. Saf Tevhid çağrısı asla söndürülemez ve küfür nefret etse bile Saf Tevhid çağrısı sadece tamamen yayılacaktır. Hatimi Et Tai Hicretten 46 yıl önce ölmüş bir cahiliye şairidir şöyle dedi,

iza maate minna seyyidun kaame ba'dahu naziyrun lehu yugni inahu ve yakhlufu,

Efendilerimizden biri ölürse onun yerine geçecek bir muadili çıkar.

Yine cahili şairlerden Semavi(?) ki Hicretten 63 yıl önce öldü- dedi;

iza seyyidun minna hala kaame seyyidun ka ulu lima kaalel kiraamu fealu

Arabça seçkin şiirleri tercüme etmek zordur burada her ikiside şöyle demek istiyor *ne zaman bir lider ölürse onun yerini dolduracak hatta ondan daha iyi yeni bir halefi ortaya çıkar.*

Nitekim Esad ibn Zurare dedi *mufaarakatul arabi kaffe ve katlu*

hiyarikum ve en taaddakumun suyufu. Üçüncüsü *en taaddakumu suyuf* yani kılıçlar sizi ısıracaktır demektir. Ancak bu bir metafordur bir kinayedir yani dünya başınıza yıkılacaktır demektir. Esad, şirk ve küfrün, tevhide karşı gelmeye asla son vermeyeceğini biliyordu. Tevhidini yaşayacaklarını ve onu seveceklerini düşünmek günümüzdeki aldanmışların sadece fantastik bir masalıdır. Küfür ve şirk sapkın, bozulmuş, aldatıcı bir tevhid versiyonunun yaşamasına müsaade edecektir, yayacaktır hatta mali olarak destekleyecekdir ancak ne Saf Tevhide ne liderlerine ne de bağlılarına, onların yaşamalarına ise müsaade edeceklerdir. Yani asla müsaade etmeyeceklerdir.

Esad ibn Zurare "*Eşehedu en la ilahe illallah*" üzerine işitmek ve itaat etmek üzerine biat etmenin, bu biattan bu basit bir cümlenin tek başına dünyanın size karşı patlamasına neden olacağını biliyordu ki bugünde farklı değildir. Esad sözleri ile gerçekliği dile getirdi ve dedi;

"*feimma entum kavmun tasburune ala zalike ve ecrukum alallahi*" Yani size bahsetmiş olduğun sonuçları üstlenebilirsiniz ve doğru yola sıkı sıkıya sarılırsanız ecriniz Allah'tandır" demektir. Bir başka rivayette dedi;

"*fe imma entum tasburune ala addu suyyufi iza messetkum ve ala katli hiyarikum ve ala mufaarakatil arabi kaffe fehuzuhu ve ecrukum alallah...fe imma entum kavmun tehafune in enfisukum cebiyne fe beyyinu zalike fe huve a'zaru lekum indellahi.*" Eğer canınızdan korkuyor, korkak insanlarsanız o zaman şimdi vazgeçmeniz konusunda sizi uyarıyorum ki bu durum Allah indinde sizin için daha affedilebilir olacaktır. Bir diğer benzer rivayette şöyle dedi;

"*ve imma entum tahafune enfusekum hiyfeten fezeruuhu ve huve uzrun lekum indallahi*" Onun sözlerine oradakilerin tepkisi ne oldu?

Kaalu ematanna yedek fe vallahi la nezeru hazihil bey'a ve la nest-

ekiyluha" bir parça farklı bir rivayette şöyle dediler *"ematanna ya es'ad fe vallahi la nedu hazihi bey'a ebeden ve la neslibuha ebeden."* Önümüzden çekil Esad, kenara çekil, sonuçları ne olursa olsun vallahi bu biatı terk etmeyeceğiz, bu biattan ayrılmayacağız ne de bundan vazgeçeceğiz. O verdikleri biatın sonuçlarını zaten bilen kelimenin her anlamı ile erkek olanlara, adam olanlarla konuşuyordu.

"fe kumna ileyhi raculen racule fe ahaze aleyna liyu'tina bi zalikel cenneh." Peşpeşe erkekler olarak/gerçek adam vasfına sahip olan adamlar olarak biat veriyoruz neyin karşılığında? Karşılığı, ödülü nedir? Güzel bir dünya hayatı mı, rahat bir hayat sürmek için mi, liderlik makamı için mi dünyayı yönetmek için mi? Üç harften oluşan bir kelime *cim, nun, he Cennet*. Sadece bu.

Karanlıkta, gizlilik, endişe ve korku içinde bir araya gelen garipler sadece tevhidin adalet ışığını dünyaya getirebilirler. Esad ibn Zurare radiyallahu daha sonra bu biattan sonra seçilen 12 nakibten biri oldu tıpkı İsa ibn Meryem'in aleyhiselam havarilerinde olduğu gibi. Esad ibn Zurare bunları söylemek için ayağa kalktığında amacı onlara korku vermek, onları caydırmak değildi ellerini zaten Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem mübarek ellerine uzatmışken böyle bir şey nasıl mümkün olsun? Esad ibn Zurare onları korkutmak istemedi tıpkı Varaka ibn Nevfel'in Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem nübüvet alırken korkutmak istemediği gibi.

Nitekim Varaka, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem nübüvetle görevlendirilmesinin sonuçlarını anlatmıştı ki iki ders önce işlemiştik. Esad ibn Zurare *"la ilahe illallah"* üzerine biat etmenin içerdiği gerçeği vurgulamak istedi ki bu bize genç yaşlarında iken Esad ibn Zurare'nin daha İslam'ın ilk günlerinde bu yolun gerçekliğinin farkına ilişkin sahip olduğu derin bir fıkıh ve anlayışını gösterir. Ki bu onlarca yıldır veya ömrü boyunca bu dinle uğraşan birilerinin henüz kavrayamadığı veya farkına varamadığı bir şeydir.

Onun o zaman orada bulunan herkese anlatmak istediği gerçek bugün herkes için bir derstir.

Ve tüm bunlar, Biattan kısa bir süre sonra Esad'ın sözleri gözlerle görünen bir gerçek haline geldi. Nitekim Ahzab-Koalisyon *la ilahe ilallah* sözünü susturma girişimi olarak ve tevhid çağrısını sonsuza kadar birden susturma girişimi olarak Müslümanları dörtbir yandan kuşattığında, Ahzab savaşından önce tüm savaşlarda Müslümanlara karşı bir araya geldiklerinde Ahzab öncesi ve sonrası arasındaki savaşlarda muvahhidler Kur'an ve Sünnet üzerinde oldukları müddetçe başkalarının kendileri hakkında ne dediklerini, ne yaptıklarını asla umursamadılar, umursamazlar, umursamayacaklardır. Aslında onlar sadece gerçek müminlere ilham verecek sözler söylerler nitekim Maide Suresinde, Allah'ı sevenlerin özelliklerinden biri Allah'ın kendilerini sevmesidir, kendileri saf tevhid üzerinde oldukları müddetçe başkalarının kendilerinin inancı hakkında söz ve düşüncelerini umursamamalarıdır,

velâ yehâfûne levmete lâ-im(in)

"...hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar..."(Maide: 54)

Yani bir diğer deyişle onları(Küfür ve Şirki) sizden hoşnut hale getiremeyeceksiniz ne de size karşı düşmanlıklarına son verebileceksiniz. Bu cümleyi biraz daha toparlamama izin verim, küfür ve şirk taraftarlarına saf *la ilahe illallah*ı asla sevdiremeyeceksiniz ne de *la ilahe illallah* öğretisini onlara sevdireceksiniz ne de saf tevhid halkını sevdireceksiniz.

O yüzden bundan vazgeçin, yani böylelerinin İslam'ı temel direkleri ve manalarından soyutlamaya son vermeleri gerekiyor. Ve böyle yaparak İslam'ı onlara sevdirmeyi amaç edinmekten vazgeçmeleri gerekiyor. Onları memnun etmek için onların nefret ettiği İslam'ın her prensibini İslam'dan soyutlamaktan vazgeçmeleri gerekiyor. Ve *la ilahe illallah*ın

özü ve gerçek manasından İslam'ı soyutlamayı terk etmeleri gerekiyor. Onlar dediğim gibi ki bugünde gördüğümüz gibi kendilerine boyun eğen o iki yüzlü münafıkları sevdirmek için yollarını açar, onları destekler ve mali yardımda bulunurlar. Ancak o münafıklar ne gerçek İslam ne de gerçek tevhid üzerinedirler ve böylece ahiretlerini bedel olarak verirler.

Esad onlar küfrün, *la ilahe illallah* sözüne karşı isyan edeceğini, *la ilahe illallah* halkına karşı nefret edeceklerini ve onları yok etmek üzere birleşeceklerini söylüyor. Bunu anlıyor musunuz? Esad bu sözleri sarf ettiğinde onlar İslam'ın en erken neslinden olan gariplerdi.

Şimdi buradaki çok önemli noktaya dikkatinizi çekmek istiyorum, Esad bu sözleri eğer size karşı haddi aşarlarsa onlardan yüz çevirin emri verildiğinde söylemişti dolayısıyla hiç kimsenin riddet konusunda olsun, kadın hakları konusunda olsun, Hilafet kavramı üzerine olsun İslam'ın emir ve yasakları üzerine tevhid bağlısı Müslümanları suçlamalarına müsaade etmeyin, İslam'ın küçük büyük her ayrıntısıyla gurur duyun, ve onların nefretlerinin aslında bizzat tevhidin kendisine olduğu konusunda asla aldanmayın. Dolayısıyla tevhidden vazgeçmediğiniz müddetçe onlar (Küfür ve Şirk) sizden asla memnun olmayacaklardır. O zaman Esad biat ettiği sırada onlara yaşanacak gerçekleri söylediğinde saldırı savaşı bir yana herhangi bir savunma savaşıda söz konusu değildi. O zaman Cihad söz konusu değildi. Aslında Müslümanlara sabırlı olmaları emredilmişti hatta onlara kendilerine karşı had aşılsa bile savaşmamaları emredilmişti. O zaman aralığındaki ayetlere bakın;

Elem tera ilâ-llezîne kîle lehum kuffû eydiyekum veakîmûssalâte veâtû-zzekâte

"Kendilerine: "(Savaştan) elinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin." denilen kimseleri görmedin mi? (Savaşın farz kılınması için ısrar ediyorlardı.)..."(Nisa: 77)

Yani savaşmayın, sadece namaz kılın ve zekat verin. Yine Casiye Suresi 14. Ayette;

Kul lilleżîne âmenû yaġfirû lilleżîne lâ yercûne eyyâma(A) llâhi liyecziye kavmen bimâ kânû yeksibûn(e)

İman edenlere de ki: "Allah'ın günlerini ummayanları bağışlasınlar. Ta ki Allah, her kavme kazandıklarının karşılığını versin." (Câsiye: 14)

Yani Ey Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem müminlere, kendilerine zarar verenleri affetmelerini söyle.

Fasbir inne va'da(A)llâhi hakk(un)(s) velâ yestahiffenneke-lleżîne lâ yûkinûn(e)

"(Öyleyse) sabret! Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır. Yakinen inanmayanlar sakın seni gevşekliğe sevk etmesinler."(Rum: 60)

Vemâ haleknâ-ssemâvâti vel-arda vemâ beynehumâ illâ bilhakk(i)(k) ve-inne-ssâ'ate leâtiye(tun)(s) fasfehi-ssafha-lcemîl(e)

"Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ile (hakkı açığa çıkarmak, Allah'ın kudretini göstermek, insanlara kazandıklarına göre karşılık vermek için) yarattık. Hiç şüphesiz, saat/kıyamet gelecektir. (Öyleyse) onlara karşı (hoşgörülü ve affedici bir tavırla) güzel davran."(Hicr: 85)

Hatta bu biatı verdikten sonra hemen dağılmadan önce El Abbas ibn Ubade ibn Nadle radiyallahu anhu şöyle dedi, *"Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vellezi ba'sake bilhakki in şi'te lenimilenne ala ehli mina gaden bis seyfina"* yani Ey Allah'ın Elçisi sallallahu aleyhi ve sellem seni hak olarak gönderen Allah'a yemin olsun, eğer istersen yarın biz Mina halkını yani Kureyşilileri kılıçlarımız altına alırız.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de biz bu yolda savaşmakla emrolunmadık. O yüzden kamplarınıza geri dönün, dedi. Ve onlarda kamplarına döndüler. Dolayısıyla o zaman Cihad yoktu ne de bugün doğu ve batının sorun olarak gündeme getirdiği gurur duyulacak diğer eylemler söz konusuydu. O zaman bunların hiçbiri yürürlükte değildi. Ancak Esad dünyanın kendilerine savaş açacağını biliyordu. Peki Esad, dünyanın kendilerine karşı patlayacağını nasıl önceden bildirdi? O, onların sorunlarının onların hoşnut olacağı İslam'ı yürütmediğiniz sürece, ve tevhidi onların istek ve arzularına göre bozmadığınız sürece *la ilahe illalah*ın özü ile kendisi ile olduğunu biliyordu. Emin olan onlar hiçbir zaman hoşnut olmayacaklardır çünkü sadece saf tevhidin varlığı bile onlar için baş belasıdır, onu ortadan kaldırmak ve bastırmak zorunda olduklarını hissederler. El Abbas ibn Ubade sonra benzer bir açıklama yaptı *inşa'Allah* yarın bahsedeceğiz.

Tevhid Üzerine Biat Etmenin Sonucu-III

Bismillah El Hamdu Lillahi Rabbil Alemiyn ve sallallahu ve selleme ve barake ala abdihi ve rasulihi nebiyyina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve selleme tesliymen kesiyren meziyden ila yevmiddin amma bağd;

Geçtiğimiz gün İkinci Akabe biatı öncesinde Es'ad ibn Zurare'nin radiyallahu anhu yaptığı açıklama ve toplantıya katılan sahabenin radiyallahu anhum verdiği yanıttan bahsettik onlar ki biat öncesinde ve sonrasında ve yetkilendirilip yerleşik hale geldiklerinde de gariplerdi/gurabalardı. Nitekim sahabenin amacı sürekli olarak Allah'a subhanehu ve teala ve Elçisi sallallahu aleyhi ve sellem ve Tevhid'e hizmette ön cephelerde kendilerine yer edinmekti.

Biatta altın sözler sarfeden Es'ad ibn Zurare'nin radiyallahu anhu İslam'a yönelik diğer birçok başarı ve hizmetleri vardır. Onların arasında Cuma'yı kıldıran ilk kişi olması

vardır. Bazıları ilk Cuma kıldıranın Mus'ab olduğuna işaret eder- bu arada doğru okunuşu *mim* üstünde *damme* ve *sad* üzerinde *sukun* ve *ayn* üzerinde *fetha*dır- Ancak çelişki her ikisininin yani Mus'ab ve Es'ad ibn Zurare radiyallahu anhuma birleşimi ile kolayca giderilebilir. Mus'ab asıl namazı kıldırdığı için bu bakış açısından bazıları bu işi ona atfettiler ancak diğerleri sorumlu lider ve şef Es'ad ibn Zurare olduğu için ona atfettiler. Dolayısıyla liderlik açısından, ilk Cuma kıldırma işi ona aftedildi.

Sahabi Ka'ab ibn Malik radiyallahu anhu ki hayatının sonlarına doğru gözleri kör oldu ve oğlu Abd El Rahman ona rehber oldu. O, babası ne zaman Cuma ezanını işitirse Es'ad ibn Zurare'ye dua ettiğini söyledi. Kaab oğluna "Ona dua ediyorum çünkü bir Cuma namazını bize ilk kıldıran oydu, Naki'a denilen bir yerde kıldırdı" dedi. Naki'a Medine yakınlarında suyun toplandığı bir vadidir ki bazı yazarlar ise ilk Cuma'nın Baki'a da kılındığını söylediler ki Baki'a Medine'nin mezarlığıdır ancak ilk Cuma kıldıkları yer Naki'a farklı bir yerdir. Abd El Rahman babasına kaç kişi Cuma'ya katıldı diye sorduğunda 40 kişi dedi. Es'ad ibn Zurare'nin radiyallahu anhu hiçbir dünyevi amacı yoktu, yaptığı işleri olsun ve hatta Biat öncesinde Allah'ın subhanehu ve teala izniyle Medine'yi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem için güvenilir bir limana, bir İslam Devleti'ne dönüştüren üst düzey sahabelerden biri olarak yaptığı fedekarlığının, çok çalışmasının ve adanmışlığının bu dünyada herhangi bir semerisini göremedi.

İbn El Esir rahimehullahu bahsetti, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye vardıktan bir yıl kadar sonra Es'ad ibn Zurare radiyallahu anhu bugün menenjit olarak atıfta bulunabileceğimiz bir hastalığa benzer bir hastalıktan dolayı öldü. O öldükten sonra ki o bir lider olduğu için ki- biz onun kabilesi Beni Neccar'ın bir temsilcisi olduğunu söylemiştik. O öldükten sonra kabilesi Beni Neccar, Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem onun yerine bir lider atamasını istediler. Ancak kabilesi, Rasulullah sallallahu

aleyhi ve sellem onları onurlandırdığında buna çok sevindiler. Elbette bu aslında bizzat Es'adın kendisini onurlandırmaktı. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara *"Siz benim dayımsınız ve ben sizin lideriniz olacağım"* dedi.

Biat yapılmaya devam ederken bir başka adam kalktı ve topluluğa hitap etti. Bu sefer El Abbas ibn Ubade ibn Nadle El Ensari radiyallahu anhu konuştu ve dedi;

Ey Hazreçliler bu adamla yapmakta olduğunuz anlaşmanın önemini biliyor musunuz? Onlar evet dediler. O, siz kızıllar ve siyahlarla savaşacaksınız, yani Arabça *yubayanuhu ala harbil ahmaril ve esvedil*- Kızıl ve esmerlere karşı savaşmak üzerine biat ediyorsunuz. Arabça herkesi kasteden bir kinayedir. Yani aslında herkese, her şeye karşı mücadele edeceğinizi, savaşacağınızı beyan ediyorsunuz demektir. Eğer malınızın tehlikeye girmesinden, elinizden alınmasından veya yok edilmesinden ve asillerinizin canlarının tehlikeye düşmesinden korktuğunuz için onu teslim edeceksiniz o zaman bunu şimdi yapın, Biat etmekten şimdi vazgeçin bu en iyisi olacaktır. Çünkü eğer Biat ettikten sonra bunu yaparsanız bu sizin için bu dünyada ve ahirette bir aşağılanma ve rezillik olacaktır. Eğer hazırsanız ve bu ağır yükü ve sorumluluğu, iyi bildiğiniz sonuçlarına rağmen yüklenebileceksiniz o zaman Allah'a yemin ederim bu dünyanın iyiliği ahirettedir, dedi.

Biattan sonra herkes Mekke'den Medine'ye döndüğünde bu adam yani El Abbas ibn Ubade Medine'ye geri dönmek yerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Mekke'de kaldı. Sahabelere Muhacir ve Ensar olmakla atifta bulunulurken o hem Muhacir hem de Ensar her ikisini de kendisinde birleştirmesiyle şereflendirildi. Ve o da, tıpkı Es'ad ibn Zurare radiyallahu anhu gibi Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye getirmek için yaptığı onca fedakarlık ve çabalarının bu dünyada hiçbir semerisini göremedi ki elbette onun amacı da Es'ad ibn Zurare radiyallahu anhu ile aynıydı. Ki o, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sell-

em Medine'ye geldikten üç veya dört yıl sonra öldü. Uhud savaşında aldığı yaralardan dolayı bir yıl yatalak kaldı ve ta ki aldığı yaralardan dolayı öldü, radiyallahu anhu.

Onların ki pekçok sahabenin yaptığı gibi ne kadar fedekarlık yaptıklarını, tevhid misyonunu ne kadar benimsediklerini ve amaç edindiklerini ve ne kadar genç yaşlarda öldüklerini gördüğünüzde meşhur şair Ebu Temmam Habib ibn Evs ibn Hatim Et Tai'nin sözlerini hatırlarsınız. Kendisi en iyi şairlerden biriydi veya Muhammed Ettusi Et Tai'yi öven en iyi Arabça epifatik (mezar yazıtı) ağıt şiirleri yazanlar arasındaydı. Muhammed Ettusi Et Tai Mu'tasım Billah zamanında Romalılarda yapılan savaşta öldürüldü. Romalılar bazı Müslümanları tuzağa düşürdü, bazısını öldürdü, bazısını yaraladı ve bazısını esir aldı. Muhammed Ettusi şiddetli bir savaşçıydı ve sevilen bir liderdi. Ve o savaşta sabah güneşin doğuşundan güneşin batışına savaştı ve 9 kılıç elinde kırıldı, ta ki Romalılar tarafından etrafı çevrildi ve vücudu ok yağmuruna tutuldu. Onun ölüm haberi lider El Mu'tasim'den halk kitlelerine herkesi derinden üzdü ve onun yasını tuttular. Bu meşhur şair Ebu Temmam'da çok etkilendi ve onun ölüm haberi onu çok üzdü çünkü o aynı zamanda kendi kabilesindendi. Aynı kabilenin mensubuydular.

O ağladı ve yaklaşık 30 dizeden oluşan hislerini ve duygularını açıkladığı çok seçkin bir şiir yazdı. Eğer hatırlatırsanız birgün *inşa'Allah* bu şiirden bahsederiz çünkü son derece seçkin ve derin manaları vardır. Ancak bugün inşa'Allah onun şiirinin son dizesine dikkat çekmek istiyorum ki o dedi;

Aleyke selaamullahu vakfen fe inneniy raeytul keriymel hurri leyse lehu umur.

Selam sana olsun. Gördüğüm gibi asil soylular kısa yaşarlar.

Bu dize onlarca ve yüzlerce yıl popüler bir epigram haline

geldi. Önemli biri genç yaşta öldüğünde kullanıldı. Elbette, cömert, asil insanların genç yaşta ölmeleri sık yaşansa ve şiirde bunun sürekliliğine vurgu yapılsa da bu bir kural değildir. Tutarlı bir gerçeklikten ziyade şairin anlık duygularının ifadesidir. Bununla birlikte birçok sahabe genç yaşlarında öldü ve bugün kendilerinden bahsettiğimiz Es'ad ve El Abbas radiyallahu anhuma genç yaşlarında öldüler. Onların İslam için geçen ömürleri, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret etmeden önce birkaç yıl ve hicret ettikten sonra birkaç yıldı, toplam 10 yılı geçmedi. Diğer birçok Sahabe içinde aynı durum söz konusu oldu, Sa'ad ibn Mu'az radiyallahu anhu Hicretten önce 31 yaşında İslam'la şereflendi ve Hicretten 5 yıl sonra 36 yaşında öldü. İslam içinde geçen ömrü 6-7 yıldan fazla olmadı. O 6-7 yıl içinde Allah'ın subhanehu ve teala şerefine nail oldu. Onun Cennetteki mendili bu dünyanın ipeklerinden çok daha değerlidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona lideriniz, hayırlılarınızın lideri olarak seslendi- *hayrukum seyyidikum*- Allah'ın Arş'ı onun ölümüyle titredi. Cenazesine 70,000 melek katıldı, hepsi İslam'a 6-7 yıldan fazla olmayan hizmetlerinden dolayıydı. Keza Musab ibn Umeyr ve diğer birçok sahabe radiyallahu anhum ecmain için de aynısı söz konusu oldu.

Önceki ders bahsettiğim aynı şeyi tekrarlamak istemiyorum. Çünkü hem bugün ele aldığımız El Abbas'ın radiyallahu anhu açıklaması hemde geçen ders işlediğimiz Es'ad ibn Zurare'nin radiyallahu anhu açıklaması her ikiside anlam olarak çok benzerdir ve aynı dersi içerir. Geçtiğimiz ders Es'ad'ın toplantıya katılanları korkutmaya çalışmadığını ya da olacakların sonucunda yaşanacak gerçeklerle korkutmaya çalışmadığını söyledim. Aynı şekilde El Abbas'ta onları korkutmayı amaçlamadı. O onların nasıl bir işe girdiklerini anlamalarını istedi.

Asım ibn Umar bir tabiidir ve sahabe Katade ibn Numan'ın radiyallahu anhu torunudur. Umar hadis aktarıcısıdır. Hadis alimiydi ve ayrıca Siyer tarihinde imamdı, radiyallahu

anhu. O El Abbas'ın o gün topluluğa yaptığı konuşmasını onların tam bir kararlılık ve kuvvet ile biat etmelerini sağlamak içindir diye açıkladı. Abdullah ibn Ebi Bekr bir başka açıdan meseleye yaklaştı ve dedi El Abbas, Abdullah ibn Ubey ibn Selul'un Hazreç'in lideri olarak biata katılmaya geleceği ve biatı daha da sağlamlaştıracağını ümit ederek biatı geciktirmek için bu ifadeyi söylediğini belirtti. Ancak bu ümidi asla gerçekleşmedi ve Abdullah ibn Ubey ibn Selul daha sonra münafıkların başı olarak bilindi.

Biatın sonuçlarını bilerek biat eden 75 kişiden hiç biri biatlarından dönmedi. Onlardan tek biri bile harekete geçmekte tereddüt etmedi. Hatta geri adım atmak akıllarına bile gelmedi. Ve onlardan tek biri bile tevhidini düşmanlarının hoşuna gidecek şekilde ucuzlatmadı veya çarpıtmadı. O noktada garipler olarak onlar, daha sonra hayatlarında biatın sonuçlarını gözleri ile gördükten sonra da kendi hayatlarını korumayı veya asillerinin hayatlarını korumayı veya mallarını korumayı veya dünyanın kendilerine saldırmasından kaçınmayı kabul etmediler veya dünyevi kazançlar ve korunma sağlamak için tevhidin değer ve ilkelerinden taviz vermediler. Onların duruşu Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem etrafını kuşatmakla seçtiği efsane adamların kararlı bir duruşuydu. Tüm kararlılıklarını göstererek, yaptıkları biatın, verdikleri yeminin ciddi sonuçlarına katlanarak ve *la ilahe illallah Muhammeden rasulullah*'a iman ederek derin bir iman, büyük bir cesaretle omuzlarına aldıkları sorumluluklarını taşıdılar.

Bunun üzerine topluluk açıkça ifade etti, biz canlarımızı, mallarımızı kaybetmek ve hatta asillerimizin öldürülmesi pahasına ona biat edeceğiz. Bu arada bir mesele vardı. Dediler eğer biz biatımızı yerine getirecek olursa karşılığında ne vardır? Size anlattığım gibi üç harftten oluşan bir yanıt *El Cennet*. Dünyevi bir karşılığı olmayan bir ticaret. Sadece Cennet o kadar. Ve onlar bu ne güzel bir karşılık, ne karlı bir karşılık dediler ve ellerini uzattılar ve biat ettiler.

Varaka'nın radiyallahu anhu Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı konuşma, El Abbas'ın radiyallahu anhu biata katılanlara yaptığı açıklama, Es'adın radiyallahu anhu biata katılanlara açıklamasının amacı bize, zamanın gariplerine şunu anlatmaktadır;

Genel olarak, umumi olarak küfür daima saf tevhid ve mücahidlere karşı iş birliği yapacaktır. İç kavgalar yaşayan ülkeleri görürsünüz. Farklı partiler ve muhalifler söz konusudur. Ülkeler daima birbirleri ile münakaşa eder, birbirleri ile rekabet eder ve savaşmanın eşiğindedirler. Rafızilerin kendi içlerinde keza mürcilerin kendi içlerinde birbirini çekemeyen, dedikodusunu yapan sayısız iç çekişmeleri vardır. Çeşitli Bid'at fırkaları kendi içlerinde sürekli bir kavga, münakaşa halindedirler. Her birinin diğerine olan kötülükleri yoğundur. Kalpleri ayrı ayrı ve tuhaftır. Aralarında tutarlı bir düşmanlık vardır. İnançları, ideolojileri, amaçları, hedefleri dinleri herpsi farklıdır. Onların nerede olursa olsun ve nerede ortaya çıkarsa çıksın saf, doğru muvahhidler-tevhid hariç asla gönülden birleştiklerini göremezsiniz.

Bugün mücahidlere yönelik düşmanlık ve zulmün nedeni mücahidlerin tevhide olan bağlılığıdır. Günümüzde kadın erkek ve çocuklara işkence etmelerinin, yakmalarının, asmalarının, idam etmelerinin, mallarını almanın, evlerine baskınlar düzenlemelerinin, onları hapsetmelerinin nedeni tevhiddir. Örnekler sayamayacağımız kadar çoktur. Bunun tüm dünya çapında farklı farklı birçok örnekleri vardır. Onlara kin duymalarının onlara kızmalarının onlardan intikam almalarının nedeni sadece onların Saf Tevhid üzerine olmasıdır. Onlar ne iddia ederlerse etsin fark etmez, onlara yönelik düşmanlıklarının tek nedeni onların kalplerinde taşıdığı saf tevhiddir.

Size bir örnek vermeme izin verin ve belki de size verebileceğim en ufak örnektir ancak Es'ad, El Abbas ve Varaka'ın radiyallahu anhum söylemeye çalıştığı şey için bir örnek-

tir. Bu örneği vermeyi seçtim çünkü kendi gözlerinizle gördünüz ve ilk elden deneyimlediniz. Ve size söylemek üzere olduğum şeyin ayrıntılarını biliyorsunuz. 37 dersten oluşan Tevhid derslerinden bahsediyorum.

Tevhid dersleri Allah'ın lütuf ve bereketi ile *elhamdulillah* dünya çapında yayıldı, dinlendi. İnsanlar hata yapar ancak *elhamdulillah* dersler çok açıktı ve derslerimizden Allah korkusu olan meşhur alimlerden biri bile Selefi Menhece göre Kur'an ve Sünnet ile çelişen bir açıklama çıkaramadı. Ancak aynı tevhid dersleri, kendilerini süpergüç sanan en üst düzeyde bazı batılı liderlerin başını ağrıttı, sadece derslerin sonlandırılmasını değil toptan mümkün olan tüm platformlardan kaldırılmasını istediler.

O dersler küfür için o kadar baş belasıydı ki bizzat Trump, Allah'ın kullarının ihtiyaç duyduğu şeyler hakkında hapsedilme veya susturma gibi bir şeyler yapılması gerektiğini emretti. Her şekilde derslerin kaldırılmasını emretti. İngiltere ve sair ülkeler onu izledi. Bunun hemen ardından Trump, adamlarına hem federal hem eyalet hapishanelerinde yatan yüzlerce değilse, onlarca pişmanlık duymayan tehlikeli tecavüzcüleri, gangsterleri, uyuşturucu satıcılarını, katilleri ve diğer suçluları hapisten her gün çıkartmaları için kendi deyişiyle en ince ayrıntısına kadar bir bahane bulmalarını emretti ve onlarda serbest bırakıldılar.

Siz süpergüç bir ülkenin liderinin şahsen bazıların isimlerini vererek adamlarına onları hapiste tutmaları için yol bulmalarını söylemek için zaman ayırdığını işittiniz mi? Tam doğru olması açısından tevhid derslerine ilişkin belirttiğim, zamanımızın devletleri, sözde süper güçlerinin hepsinin tüm liderleri olmasa da bazı ülkelerde üst düzey yetkililer tarafından, çeşitli ülkelerin küresel istihbaratları tarafından bu dediklerim yapıldı. Vallahi onlar gece gündüz tuzaklar kuruyorlar ve tuzak kuranların en iyisi Allah'tır. Bir takım sosyal basın şirketleri açıkça kendi kurallarından hiçbirini çiğnemek istemediklerini belirttiler. Sadece buda değil,

buna ek olarak, baskı altında iken kendi hizmet şartlarına göre herhangi bir nedenle kendi takdirlerine bağlı herhangi bir şeyi kaldırma hakkının kullanımına başvurmanın gerekli bile olmadığını düşünürler. Ancak daha sonra üst düzey yetkililer ve istihbarattan gelen küresel baskılara boyun eğdiler ve 37 dersten oluşan Tevhid Dersleri için kendi hizmet şartlarının bazılarında belirli değişiklikler yapmaya gittiler.

Birçok kız ve erkek kardeşlerimiz çeşitli ülkelerin giriş ve çıkışlarında tevhid derslerini dinleyip dinlemedikleri konusunda sorgulandılar. Yani şunu bilin ki düşünce kuruluşları, basın, umumi olarak Küfür "*Men Rabbuke*"yi anlatmaktan öteye gitmeyen 37 Tevhid Derslerinden dolayı titremektedir.

Sonra onlar bu fani dünyada amaçladıklarını elde ettiğinde size çok iyi bileceğeniz şeyi yapacaklardır. Çünkü Varaka, Es'ad, El Abbas radiyallahu anhum size ne yapacaklarını anlattı. Ve her şeyden önce hadislerde ve birçok ayette başınıza gelecek olanlar anlatıldı, dolayısıyla sizi susturmak hapse atmakla tehdit edip düşmanca muamele ettikleri zaman, o noktada duracaklarını ve sizi yalnız başınıza bırakacaklarını sanmayın! Aslında zulüm hapisten hapise, hücreden hücreye yoğunlaşır öyle ki ADX ve Guantanamo gibi tecrit cezaevlerinde dış dünyada ne olduğuna ilişkin hiçbir şey duyamazsınız, kimseyi göremezsiniz veya kimseyle konuşamazsınız. Ve aynı şekilde, onlar sizi susturduklarında duracaklar mıdır? Onlar sizi susturmayı başardıklarında vallahi düşmanlıkları artacaktır.

Burada işaret etmek istediğim şudur, onlar sizi susturduğunda veya en karanlık hapishanelerine attığında düşmanlıkları bitmez. Kalbinizde saf tevhidin attığını ve damarlarınızda saf tevhidin dolaştığını bildikleri müddetçe düşmanlıkları sona ermeyecektir. Ta ki onların akidelerine ve dinlerine uyduğunuz zaman onların kalplerinde size olan düşmanlıkları sona erecektir. Tevhidi kalbinizden

çıkardıklarında onların dediği gibi onlar için iyiler haline gelirsiniz. Bu tevhidle yetişen kız ve erkek kardeşlerimiz bu düşmanlığın acısını yaşadılar. Onlar inançlarında aslandırlar ve tevhidi tebliğ de aslandırlar. Onlar kükreyen bir aslan gibidirler. Bir aslanın kükremesi 5 mil uzaktan duyulur. Onlar susturulduğunda da aslandır. Çünkü bir aslanın sessizliği önemlidir. Her iki açıdanda korkutucudur.

Nitekim bu durum bana Emevi Hilafeti sırasında El Merar ibn Said'in genel olarak söylediği bir şiirini hatırlatır. Ancak ben o şiiri mücahidlere uyarladım. O şöyle dedi,

Onlar sessiz kaldığında, sessizlikleri büyüleyicidir,
Ve konuştuklarında konuşmaları hikmetlidir, harekete geçiricidir,
Bunun tek nedeni bahsedilebilecek en asil meselenin taşıyacıları olmada eşsiz olmalarından başka bir şey değildir.
Bu, erkekleri erkek yapan şeydir.

Men Rabbuke üzerine yetişmek bu dünyadaki nihayi başarıdır ve kabrinizdeki imtihandan geçmenizin tek yoludur! Ve onlar sizin başarısız olmanızı isterler. Onlar insanların kendileri gibi bu dünyada başarısız olan, kabirde başarısız olan, ahirette hüsrana uğrayan başarısız bir nesil yetiştirmelerini isterler. Bir muvahhid yenilgiye uğramış aldatılmış bir koyun gibi yüzlerce yıl yaşamaktansa tevhid üzerine garip olarak bir gün hatta bir an yaşamayı tercih eder. Bir garip olma safhasında bir muvahhidin tevhid inancı kendisinden yığınların nefret etmesinden ve karşılacağı düşmanlıklardan asla etkilenmeyecektir veya asla sarsılmayacaktır. Çünkü dediğim gibi onlar aslandır ve koyunlar birlikte otlarken aslanlar yalnız yürürler.

Sözde Müslümanlar veya Müslüman olduklarını iddia edenler kendi aslanlarına karşı isyan ettiğinde, tevhidin aslanlarına karşı isyan ettiğinde, nerede olurlarsa olsunlar, düşmanlarının köpeklerinden başkasının kendilerini kapmasını beklemesinler! Ve bu günümüzün gerçekliğidir. Tevhid öğretildiğinde, öğrenildiğinde şaşırtıcı bir etkiye

sahiptir. Kalpler tevhidi duyduğunda sarsılır ve korkuyla, saygıyla titrer. Kalplerinde bir ürperti hissettirir ve imanlarını arttırır. Tevhid ayrıca kirlenmiş, necis kalpleride ürpertir, korkutur ve titretir. Onları acıtır, o mücrim, günahkar, iğrenç kalpleri daha çok çirkinlik ve korku ile doldurur. Kalpleri acı bir nefret ve öfke ile sıkar ve küçültür. Bunu bize Allah subhanehu ve teala dedi. Bunu bize Allah subhanehu ve teala dedi. Ve *İnşa'Allah* bu öğretilen tevhid saflığının işaretlerinden biridir. Nitekim Allah azze ve celle buyurdu;

Ve-iżâ żukira(A)llâhu vahdehu-şmeezzet kulûbu-lleżîne lâ yu'minûne bil-âhira(ti) ve-iżâ żukira-lleżîne min dûnihi iżâ hum yestebşirûn

"Allah, bir olarak (tevhid üzere) anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalpleri (nefret ve) ürpertiyle tiksinir. Allah dışındaki (sahte ilahlar) anıldığı zaman, (bir de bakarsın) sevinç içindelerdir." (39: Zümer, 45)

75 kararlı erkek ve kadın, karşılaşacakları sonuçları bilmelerine ve düşmanlıklarla karşılaşacağından emin olmalarına rağmen tüm bunları kenara iterek size Allah'a hizmet etmenin bazı fırsatlarını elde etmeyi öğretirler. Öte yandan diğerleri kınamacıların kınamasından veya düşmanların düşmanlığından korkarak İslam'a hizmet etme fırsatından kaçınır ve konforlu hayatlarına yaslanırlar. Allah'ın subahnehu ve teala ne istediği ile ilgili değil, kendilerini iyi hissetmelerini sağlayan kendi seçtikleri ibadet ritüellerine yaslanırlar.

Cuma günleri mescid kapılarında oluşan izdiham veya Kabe'den yükselen *Lebbeyk* sesleri tevhidin örneğin *vela ve bera* gibi özelliklerinde eksiklik ve kusur olduğu zaman faydasızdır.

Daha önce Ebu Vefa ibn Akil'in sözlerinden bahsetmiştik o şöyle demişti;

Herhangi bir çağda İslam'ın durumunu görmek istiyorsan
Camilerin kapılarındaki kalabalıklarına bakma.
Ne de onların hacılarının hac sırasında çıkardığı yüksek sesli Lebbeyk feryatlarına bak
Sadece Şeriat düşmanları ile işbirliklerine bak veya Şeriat düşmanlarına gösterdikleri Vela ve Bera'ya bak.
(Muhammed ibn Abdulvvab Dinde Üç Esas Şerhi Tevhid Dersleri Sayfa: 589)

Nitekim onlar arzu ettiklerini seçerler ve kendilerini rahatsız edeceğini veya kendilerini gözetim altına alacaklarını düşündükleri veya arzu etmedikleri meseleleri bir kenara atarlar.

İkinci bir sınıf daha vardır ilkinden daha iyidir. Onlar fırsat kendilerine geldiğinde bu Dine hizmet etme fırsatına koşarlar.

Ve üçüncü bir sınıf daha vardır tıpkı biata katılan öncü 75 kişi gibi, dinlerinde en öndedirler, Ensar ve Muhacir ve onların izinden giden, doğru ve dürüst bir şekilde onların izinden giden, öyle olduğunu iddia edenler değil hangi sonuçla karşılacaklarsa karşılaşsınlar fark etmez her fırsatta İslam'ı yücelten işlerde en önde olanlardır.

Tevhid, Muhacir ve Ensar'da köklü bir değişikliğe neden oldu. Nitekim artık onların meşgalesi ve endişesi tüm gün çiftçilik yapıp akşam vakti kadın ve çocuklarına geri dönmek değildi. Ne de tevhid ile tanışmadan 4 yıl önce yaptıkları gibi liderlik veya prestij için veya iftira niteliğindeki cahiliye şiirleri ile bir diğerini yok etmekti. Artık onların amacı bugün Batıda Müslümanların çoğunun yaptığı gibi rahat ve zengin bir hayat sürmek için Şam'ı ziyaret etmek değildi. Amaçları tevhidi kalplerinde ve hareket ve davranışlarında ve çevrelerinde nasıl uygulayabilecekleriydi. *La ilahe illallah* bayrağını nasıl kaldırabilecekleriydi. Onlar ne birinci sınıfta yer alanlar gibi Allah'a hizmet etme fırsatını reddet-

tiler, redderler ne de ikinci sınıf gibi bunun için bekledi-ler, beklerler. Bilakis onlar Allah'ı subhanehu ve teala razı edecek ve Ümmeti ayağa kaldıracak şeyleri aradılar, ararlar ve onu izlediler, izlerler ve onun peşine düştüler, düşerler. Karşısında ödeyecekleri bedel onlar için çok değerli ve ağır olsa da böyle yaptılar, yaparlar.

İbn Kesir rahimehullahu biata katılanların isimlerini listeledi ve biata katılanlara hızla bir göz atınca, neredeyse onların tamamının Bedir savaşına katıldığını, yarıya yakınının Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem tüm savaşlarına katıldığını ve neredeyse üçte birinin ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yaşarken veya ondan kısa bir süre sonra *inşa'Allah* şehid olduğunu göreceksiniz. Allah subhanehu ve teala ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile yaptıkları sözleşmeyi yerine getiren, verdikleri sözleri tutan rol modeller. Her bakımdan adam gibi adamlar!

Mine-lmu'minîne ricâlun sadekû mâ 'âhedû(A)llâhe 'aleyh(i) feminhum men kadâ nahbehu veminhum men yentazir(u) vemâ beddelû tebdîlâ.

"Müminlerden öyle yiğitler vardır ki; Allah'la yaptıkları sözleşmeye sadık kaldılar. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimisi beklemektedir. Kesinlikle (sözlerini) değiştirmemişlerdir."(Ahzab: 23)

Onlar yiğittirler örneğin biata şahit Ensar gibi ve onların izlerinden gidenler gibidirler. Allah subhanehu ve teala ile sözleşmelerine sadık kaldılar ve yükümlülüklerini yerine getirdiler. Onlardan bazısı şehid oldu ve bazısı şehid olmayı beklemektedir. Ancak onların özelliği asla değişmemeleridir. Onlar asla ihanet etmediler. Asla taviz vermediler. Asla tereddüt etmediler. En zor zamanların en zor anlarında canları ve sahip oldukları her şey parmaklarının ucunda her şeyi her an Allah subhanehu ve teala ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem için feda etmeye hazırdılar. Onlardan ölenler şehid olarak öldüler *inşa'Allah*. Ve hayatta ka-

lanlar Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem sonra İslam ulusunun liderliğinde yer aldılar ve yaşanılan muazzam görkemli olaylarda son kalp atışlarına kadar yer aldılar. İslam Devletini, İslam Ulusunu kuran rol modeller oldular. İslam bizim için ne yapabilir veya İslam'dan ne elde edebilirim değil daima İslam için ne yapabilirim sorusunu soran rol modeller oldular.

Onlar bugün kendilerini tebliğe ve ilme atfeden soytarılar gibi aldatıcı değillerdi ne de tebliğ aktiviteleri ile Tağutları memnun etme peşinde olan veya mal, makam, şöhret, ün peşinde olanlardı. Onlar her şeylerini sadece üç harften oluşan bir kelime için verdiler yani Cennet. Elde ettikleri tek şey buydu. Tüm çağlar boyunca Peygamberlerin aleyhi sallatu ves selam ecmain geçmişinden sonra onların adanmışlıklarına, kahramanlıklarına, başarılarına ve fedakarlıklarına yakın bir şey kaydedilmemiştir. Onlar *la ilahe illallah* üzerine verdikleri genel sözü ve diğer verdikleri sözleri yerine getiren adam gibi adamlardı. Ve bu Ümmet gerçekten onların ayak izlerinden gitmediği müddetçe asla daha parlak günler göremeyecektir. *Radiyallahu anhum ecmain, Allahumme salli ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve sellem*

Kur'an ve Sünnet'te bir çok zafer vaadi vardır. Allah subhanehu ve teala dedi;

İnnâ lenensuru rusulenâ velleżîne âmenû fî-lhayâti-ddunyâ veyevme yekûmu-l-eşhâd(u)

"Hiç kuşkusuz biz, rasulllerimize ve müminlere dünya hayatında ve şahitlerin (şahitlik etmek için) ayağa kalktığı (Kıyamet) Günü'nde yardım ederiz." (Mü'min(Ğafir): 51)

Muhakkak ki biz peygamberlerimize ve müminlere yardım ederiz – Saf Tevhid üzerinde olan ve dünya da Allah'ın subhanehu ve teala emrettiklerini yapan ve yasakladıklarından kaçınanlar demektir. ***velleżîne âmenû*** bu ayette bu temi-

natın sadece rasuller ve nebiler için olmadığını ayrıca tüm inananlar için olduğunun teminatıdır. ***velleżîne âmenû*** sadece ahiret için de değil ayrıca bu dünya için de bir teminattır, bir güvencedir.

Velekad erselnâ min kablike rusulen ilâ kavmihim fecâûhum bilbeyyinâti fentekamnâ mine-lleżîne ecramû ve kâne hakkan 'aleynâ nasru-lmu'minîn(e)

"Andolsun ki, senden önce de kavimlerine resûller göndermiştik. Onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. (Onlara karşı çıkan) suçlu günahkârlardan intikam almıştık. Müminlere yardım etmek, bizim üzerimize bir haktır."(Rum: 47)

Andolsun ki senden önce, Ey Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kavimlerine rasuller gönderdik. ***fecâûhum bilbeyyinâti*** onlar kavimlerine apaçık delillerle geldiler. Sonra ne oldu? ***fentekamnâ mine-lleżîne ecramû*** Şirk, günahlar ve zulümler gibi suçlar işleyenlerden intikam aldık. Ve bu sadece bu belirli durum için değildir, çünkü Allah subhanehu ve teala ayette bu cezanın belirli insanlar için olmadığı konusunda bize güvence veriyor çünkü O subhanehu ve teala dedi, ***ve kâne hakkan 'aleynâ nasru-lmu'minîn(e)*** bu bir vazifedir, görevdir, müminlere zafer kazandırmak üzerimize düşen bir haktır. Muhammed Suresi'nde Allah subhanehu ve teala dedi;

Yâ eyyuhâ-lleżîne âmenû in tensurû(A)llâhe yensurkum ve yuśebbit akdâmekum

"Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."(Muhammed: 7)

Ey iman edenler, eğer Allah'a yardım ederseniz, O size yardım eder ve ***yuśebbit akdâmekum*** ayaklarınızı sabit kılar, kararlı kılar, sizi kararlı kılar. Saffat Suresi'nde Allah subhanehu ve teala dedi;

Velekad sebekat kelimetunâ li'ibâdinâ-lmurselîn(e)

"Andolsun ki resûllerimiz için (şu) sözümüz geçmiştir" (Saffât: 171)

İnnehum lehumu-lmensûrûn(e)

"Şüphesiz ki onlar, (evet, kesinlikle onlar) yardım olunacaklardır." (Saffat: 172)

Ve-inne cundenâ lehumu-lġâlibûn(e)

Ve bizim askerlerimiz mutlaka galip olacaklardır. (Saffât: 173)

Yani davamızı destekleyenler kesinlikle muzaffer olacaklardır.

Araf Suresi'nde Allah subhanehu ve teala dedi;

... vel'âkibetu lilmuttekîn(e)

"..Güzel son muttakiler içindir."(Araf: 128)

Ve Nur Suresi'nde Allah subhanehu ve teala dedi;

Ve'ada(A)llâhu-lleżîne âmenû minkum ve'amilû-ssâlihâti leyestahlifennehum fî-l-ardi kemâ-stahlefe-lleżîne min kablihim veleyumekkinenne lehum dînehumu-lleżî-rtedâ lehum veleyubeddilennehum min ba'di havfihim emnâ(en) ya'budûnenî lâ yuşrikûne bî şey-â(en)...

"Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere vadetti: Onlardan öncekileri yeryüzünün halifeleri kıldığı gibi onları da yeryüzünün halifeleri kılacak, razı olduğu dinlerinde kendilerine iktidar/güç verecek ve korkularından sonra onları emniyete kavuşturacaktır. (Bu vaatte bulun-

duklarım) Bana ibadet eder, hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar..."(Nur: 55)

Ki bu diğer farklı derslerde ele aldığımız bir ayettir. Zorluklara göğüs geren, rasullerin yolunda kararlı, sağlam ve sabırlı olan garipler(guraba, yabancı), iman ehli ve muvahhidler için birçok zafer, kurtuluş vaadi vardır. Allah subhanehu ve teala onlara bu dünyada yetki, otorite, güç ve iktidar vaadetti. Ve elbette Ahirette vaatettiklerine bir ilave olarak. Allah subhanehu ve teala onları yeryüzünün halifeleri kılacağını vaat etti. Bu vaatler rasuller ve nebilerle sınırlı değildir, bilakis birçok vaat, size bahsettiğim bazı ayetlerde belirtildiği gibi özellikle peygamberlerin yolundan giden inananlar, müminler için geneldir. Ayrıca bu vaatler belirli zamanlar veya belirli yerlerle de sınırlı değildir. Bu vaatler sadece ahiret başarısı ile de sınırlı değildir. Size bahsettiğim bazı ayetlerde bu vaatlerin hem bu dünya hem de ahiret için olduğu açıkça belirtiliyor.

Diğer yandan örneğin Yahya ve Zekeriya aleyhimaselam gibi Kafirler tarafından öldürülen peygamber örneklerimiz vardır. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ve İsa aleyhiselam gibi kendilerine karşı suikast teşebbüsünde bulunan bazı peygamberler vardır. Sonra İbrahim aleyhiselam ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem gibi Hicret etmek zorunda kalan peygamberler vardır. İbrahim aleyhiselam Şam'a hicret etti ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret etmek zorunda kaldı. Kur'an bize saf tevhid üzerine olan muvahhidlerden bahseder ki onlar saf tevhid üzerinde olmaları dışında hiçbir neden olmaksızın geri dönmeden, körüklenmiş ateşleri körüklemek için ilerlerler. Tarih, geçmişte işkence gören birçok muvahhidi belgelemiştir. Bu serimizde hapis, zorluk ve güç imtihanlarla karşı karşıya kalan bazı alim ve imamlardan bahsettik. Onların bazısı çektikleri zorluklar veya işkenceden dolayı öldüler.

Bugün olmakta olan şey şudur, Şeytanının ve nefsin ves-

veselerindeki şüpheler bazılarına galebe çalmaya başlar ve onlara çektikleri onca sıkıntılara rağmen belirsizlikler konusunda şüpheler atarak bazı muvahhidlerin akılları ve kalpleriyle oynamaya başlar. Ve çekilen bunca sıkıntıya rağmen Allah'ın yardımı, zaferi, kurtuluşu nerededir? diye sordurtur. Ve bu bazı garipler, bazı muvahhidlerin zihnine yönelik şeytani bir erişimdir ve şeytan bu şüpheyle onlar üzerinde harikulade bir kötülük yapmaktadır. Vela ve Bera'nın, sakalların kısaltılmaya başlamasının ve tevhidin azalmasının ve inançlarda bir geriye gidişin ortaya çıkmasının nedenlerinden biri budur. Nitekim Peygamberler ve müminler, onların bazıları yaşadıkları zorluklarda bir noktaya vardıklarında tam olarak aynı soruyu sordular. Bakara Suresi'nde Allah subhanehu ve teala dedi;

Em hasibtum en tedhulu-lCennete velemmâ ye'tikum meśelu-lleżîne halev min kablikum messet-humu-lbe'sâu ve-ddarrâu vezulzilû hattâ yekûle-rrasûlu velleżîne âmenû me'ahu metâ nasru(A)llâh(i) elâ inne nasra(A)llâhi karîb(un)

"Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki; (sonunda) Rasul ve onunla beraber olan müminler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır."(Bakara: 214)

Aynı şekilde Habbab ibn El Erat radiyallahu anhu *Sahih El Buhari*'de yer alan hadiste benzer bir soru sordu;

Kale, şekevna ila Rasulullahi sallallahu aleyhi ve sellem ve huve mutevessidun burdeten lehu fi zillil ka'beti, kulna lehu ela testen-Siru lena ela ted'u allahe lena

Biz, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem şikayette bulunduk. Yani maruz kaldıkları zulümler için demektir. O, cübbesinden yaptığı bir yastığa yaslandığı halde Ka'benin

gölgesinde oturuyordu, biz ona Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizim için yardım dilemeyecek misin? Bize dua ette düşmanlarımıza karşı galip gelebilelim. Bizim galip gelmemiz için dua etmeyecek misin Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem? dedik.

Yani zorluklar, güçlükler o kadar büyüktü ki Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem zafer istediler veya zafer için kurtuluş için dua etmesini istediler. Ancak bunu Allah'a ve bulundukları yola olan sarsılmaz bir yakin ile yaptılar. Umutsuzluğa kapılmadılar. Yani bulundukları yol üzerinde şüpheleri olan, Allah'ın vaatleri hakkında şüpheleri olan ve Allah subhanehu ve teala hakkında şüpheleri olan ancak benzer soruyu sorabilecek olanların durumundan tamamen farklı bir durumdaydılar. Nitekim Allah'ın vaadleri ve yolu hakkında şüphe içinde olanlar veya tekrar şüpheye düşenler muhtemelen hiçbir zaman tam olarak o doğru yolda olmamışlardır. Görünüşte belki ama tüm kalpleriyle değil. Bu yüzden kalbin eylemleri üzerinde çalışmak ve sürekli niyeti tazelemek ve tevhid yolunu seçmekte ihlas içinde olmak önemlidir. Muhtemelen o inançlarını yitirenler, gariplerin yolunun gerçeğini asla öğrenmediler veya anlamadılar.

Muvahhidler bu serimizde ele aldığımız gariplerle ilgili hadisleri ve örneğin Varaka ve Esad'ın radiyallahu anhuma açıklamaları gibi şeyleri severler. Ve daha önce yukarıda belirttiğimiz gibi bu konuda bir çok ayet ve hadis vardır ve bunlar konusunda bilgisiz olanlar üzerinde şeytanın ve nefsin fısıldamaları, vesveseleri galip gelir. En asil vazife olan tevhidi taşıma işini üstlenenlerin zafere layık olduklarını ispatlamaları gerekmektedir. Başlarına gelenden bağımsız sonuna kadar kararlı kalmalıdırlar. İmtihanların fırtınaları onları kovalarken onların başları asla eğilmez. Abbasi Halifeliği zamanında en meşhur şairlerden biri olan ve belkide tüm zamanların Arab şairleri arasında en meşhurlarında biri olan El Mütenebbi şöyle dedi;

Bala ulaşmadan önce zahmetsizce en üstte olmak istersin

İnsanlar sınav olmadan birinci sınıftan ikinci sınıfa geçemeyecekleri veya imtihan olmaksızın basit bir dünyevi ödüle erişemeyecekleri gerçeğine alıştılar. Ancak bu dünyadaki kırmızı halılar üzerinde yürüyormuş gibi eni göklerle yer kadar olan Cennette karşılanma beklentisi içindedirler. *Selamun aleykum* bu dünyada imtihansız bir hayat sürenler, sürmek isteyenler için değildir. Melekler sizi Cennette selamla karşılayacaklar;

Selâmun 'aleykum bimâ sabertum...

"Sabretmenize karşılık size selam olsun!..."(Ra'd: 24)

Sabır demek, acı-zorluk çekildiği ve imtihanın geçildiği demektir. Tevhid üzerinde bir garibin maruz kaldığı sıkıntılar, çektiği acılar, yaşadığı zorlu imtihanlar sabrın en son ve asil şeklidir. Çünkü isteyerek seçti, ona kimse bunu dayatmadı veya zorlamadı ki böyle bir kişi bu yoldan kolayca ayrılabilir. Kafirlerin bile karşı karşıya kaldığı can, mal ve sağlık kayıpları gibi sıkıntılar bir zorlama değildir. Allah sizleri böylesi zorluklardan korusun. Tevhid üzerine sabretmek ve tevhid üzerine bir garip olmak sabrın en asil şeklidir çünkü bu testi geçmek nihai sonsuz başarıdır. Ve bu testte başarısız olmak nihai sonsuz kayıptır.

Kur'an ve Sünnette ve Selefin tarihinde gariplerin yollarına ilişkin ilim, bilgi sahibi olarak, şüpheler giderilebilir ve böylece iman yeniden canlanacak ve gençleşecektir. Bugün yaptığımız gibi ve geçmişte gördüğümüz gibi biz Tevhid ve Fıkıh derslerimiz gibi belirli müfredat ve kitaplarla yapılandırılmış belirli bir yöntem izlemiyoruz, ders öncesinde bir konu seçip onun üzerinde konuşuyoruz. Burada çeşitli kavramları ve temaları, çoğunlukla tavsiye edilen konuları gelişigüzel bir şekilde ele alıyoruz. Dolayısıyla bugün olduğu gibi bir öneriniz varsa bana haber verin ve bugün zafer veya temkin hakkındaki şüpheleri gi-

derdiğimiz, açıklığa kavuşturduğumuz gibi yapalım.

İnsanlar meseleleri dar bir açıdan, cahili bir anlayışla ele alma eğilimindedir. Zaferi incelerken temel gerçekleri görmezden gelirler veya ihmal ederler. Ve bu sınırlı bakış ile bir zaferi bir yenilgi olarak görürler ve sonra inaçlarında geriye gidiş başlar. Bazı insanlar zafer veya temkini kısa bir zaman dilimi ile ölçebilir. Bazıları belirli bir yere veya belirli bir duruma karşı kazanılan zaferle ölçebilir. Bazıları hatta tevhidi bir açıdan temkin veya zaferin doğru tanımını anlamayabilir. Bazıları hatta bir grup veya bireyin zafere layık olup olmadığına bakmayabilir. Kapsamlı bir ölçüm meseleyi daha geniş bir bakış açısından, yerinde ve zamanında, zaferin tevhidi tanımının gerçekte ne olduğunu anlayarak incelemektir, ele almaktır.

Diğer faktörler arasında ki bu dünyada Allah'ın Sünnetidir, en zorlu imtihanlara tabi tutulanlar Peygamberlerdir ve sonra peygamberlerin yolunda kararlı olan insanlardır, İbrahim aleyhiselam sizin için hızlı bir örnektir. O zincirlendi ve imtihan edildi. Mancınıktan ateş çukuruna fırlatılırken onun azmi, kararlılığı ve tevhidden geri adım atmaması tevhid açısından, tevhidi bakış açısından zaferin bir zirvesidir. Öte yandan uygun tevhid anlayışına sahip olmayan birisi için bu durum, yani bir adamın mancınıkla ateşin içine fırlatılması bir yenilgi veya aşağılama veya bir yıkımdır. Ancak bir muvahhidin eşyaya bakışı, anlayışı, değerlendirmesi ve hayatı çok farklıdır. İbrahim'in aleyhiselam ateşten kurtarılması bir başka zaferdi, bu ayrı bir zaferdi. Eğer ateşten kurtarılmasaydı, onun için nihai bir zafer olacaktı çünkü tevhid üzerine yaşamış, tevhid için ayağa kalkmış ve tevhid üzerine ölmüş olacaktı. Ve bu şekilde de İbrahim aleyhiselam Kıyamet'e kadar bir örnek olmuş olacaktı.

Nitekim öldürülme veya hapsedilme veya düşmanca muamelelere maruz kalma ve aşağılanma, hor görülme gibi imtihanları başarı ile geçen bazı muvahhidlerin duruşları

onların mesajlarının daha çok kabülüne yol açar. Peygamberler gibi davetçiler bir amaç için yaşadılar, bir mesajı taşıdılar kendi iyilikleri, çıkarları için değil! Allah subhanehu ve teala bir muvahhide bir imtihan gönderir ve cahiller onu bir hezimet gibi görebilir. Ancak böylelikle muvahhid ile zafer müjdesi verebilir ve kendisiyle aynı yolda olan diğerlerinin kalplerine hiç kimsenin vermeyeceği şekilde benimsettirebilir. Ve bazen onun mesajını nesiller için on yıllar ve yüzyıllarca daim kalan bir araç haline getirebilir. Ve hatta o mesajı Allah yeryüzü ve içindekilerine varis oluncaya kadar tarih boyunca bıraktırabilir. Ve burada birçok ameli örneklerden bahsedilebilir.

Ve bizim bakış açımızdan, bu meselede muazzam bir zafer olarak görüldü. Ayrıca temkin ve zaferin birçok evresi olduğunu aklınızda tutmanız gerekir. Tevhid mesajını taşıyanlar için bir zafer veya temkin olabilir, düşmanların hezimete uğraması, küçük düşürülmesi ile ilgili olabilir. Nihai bir zafer ve tevhid kanunlarının yeryüzünde hakimiyetinin tesis edilmesi ile ilgili olabilir.

Bu kısa giriş ile Kur'an dan bir kıssadan bahsetmeye başlamak istedim, Yasin Suresi'nde ki kıssayı hepimiz biliriz. Şehrin veya kasabanın sakinlerine atfen adlandırılmıştır. Veya bazen El Yasin adında bir garibe, bir mümine atfen. Allah azze ve celle bize bir örnek verdi. Kıssadan alınacak dersler özellikle El Yasin gibi olan garipler için günümüzde çok önemlidir. Ancak dahası, kıssanın sonunda yer alan zafer anlayışının konumuza ışık tutacak olmasıdır.

Allah subhanehu ve teala dedi;

Vadrib lehum meśelen ashâbe-lkaryeti iż câehâ-lmurselûn(e)

"Onlara şu belde halkını misal ver. Hani onlara rasuller gelmişti."(Yasin: 13)

Allah subhanehu ve teala Peygambere sallallahu aleyhi

ve sellem kendilerine rasuller gelen bir kasaba sakinlerini örnek verdiğini söylüyor. El Tabarani ve El Kurtubi rahimehumallah söz konusu kasabanın Antakya olduğundan bahsettiler. İbn Kesir rahimehullah doğru bir şekilde bunun doğru olmadığını belirtti ve Antakya hiçbir zaman toptan felakete uğramadı dedi. Dolayısıyla sözü edilen kasaba-bugün Türkiye sınırları içinde bir şehir olan- Antakya olmamalıdır, dedi.

Söz konusu kasabanın Antakya adında belirli bir kasaba olduğuna inanlar, gramer olarak şehir isminin önünde geçen *el* (el karyeti) takısını *elif lam lil ahid -elif lam lil ahdi* olduğunu yani bildiğiniz şehir demek olduğunu kabul eder. Bu ayette olduğu gibi örneğin kasaba adı özellikle belirtilmediği ancak anlatan ile dinleyici arasında bilindiği durum için kullanılır. *Elif Lam* takısının ahid için olduğunu ve burada Antakya demek olduğunu söylediler. Bunun bir başka örneği *el kitaab*- sözüdür. Burada *elif lam lil ahid* içindir yani kapsamdan bildiğiniz kitap yani Kur'an demektir ki Kur'an açıkça ifade edilmedi ancak önceki bahislerden veya işaretlerden bunu otomatik olarak biliyoruz.

İbn Kesir ve onun gibi düşünenlere göre ise *el karyeti* deki *elif lam -elif lam lil cinsiye* dir yani belirli bir kasaba şehir değildir, sadece herhangi bir kasaba veya şehirdir- şehir cinsini kapsar. Burada İbn Kesir'in rahimehullah görüşünün doğru olduğu görünüyor ve biz söz konusu kasabanın ismini bilmiyoruz. Genel olarak konuşursak, kasabalara veya kişilerin adlarına, hikayelere veya zaman dilimlerine isim vermenin pek bir faydası yoktur. Bu yüzden Kur'anda veya Sahih Sünnette veya sahih Eser'de bahsedilmemiş olabilir. Önemli olan kıssa ve yaşananlardan ahlaki ve dünyevi dersler çıkarmaktır. Hatta bazı alimler örneğin bazı hadislerde belirtilmeyen isimleri bulmada aşırıya gitmekten özellikle caydırdılar. Eğer bir isim veya zamanı bilmek bir hüküm üzerinde etki yapacaksa veya bir dersi açığa çıkaracaksa önemlidir. Eğer durum buysa Kur'an ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sahih hadisleri ve sahih eserler

bizi bilgilendirmiştir. Ancak burada olduğu gibi söz konusu kasabının ismi hakkında hatta hakkında konuşacağım garibin belirli ismi hakkında *inşa'Allah* zorlamaya gitmemize gerek yoktur.

İż erselnâ ileyhimu-śneyni fekeżżebûhumâ fe'azzeznâ biśâliśin fekâlû innâ ileykum murselûn(e)

"Hani onlara iki elçi göndermiştik de, o ikisini yalanlamışlardı. Biz de, üçüncü bir kişiyle onları desteklemiştik. Demişlerdi ki: 'Şüphesiz ki biz, sizlere gönderilmiş rasulleriz.'"(Yasin: 14)

Kasaba halkına iki elçi gönderdik. Onlar ikisini de yalanladılar. Böylece biz de onları üçüncü bir elçiyle destekledik.

Bunlar, Allah'ın subhanehu ve teala gönderdiği elçilerdi. Ve burada olan iki görüşün daha zayıf olanına göre onlar İsa aleyhiselam tarafından gönderilen elçilerdi. Ancak bazı müfessirler Allah şöyle dedi, ***İż erselnâ*** yani Allah gönderdi, İsa aleyhiselam değil. Allah subhanehu ve teala iki elçi gönderdi, onlar ikisini yalanladı böylece onları üçüncü bir elçi ile destekledi. Ve aynı şekilde Allah subhanehu ve teala Musa'yı aleyhiselam firavuna gönderdi ve Musa aleyhiselam kardeşinin kendisiyle birlikte gelmesini istedi;

Vec'al lî vezîran min ehlî

"'Ailemden bir vezir/yardımcı ihsan et bana.'"(Taha: 19)

Hârûne ehî

"'Kardeşim Harun'u.'"(Taha: 30)
Tebliği-Davayı destekleyen birden çok olması mesajı güçlendirir. Ve burada garipler için daima hak üzerinde birbirlerini desteklemelerine yönelik bir ders vardır, üç elçide dedi;

Kâlû rabbunâ ya'lemu innâ ileykum lemurselûn(e)

"Dediler: Rabbimiz kesinlikle size gönderilen (elçiler) olduğumuzu bilir."(Yasin: 16)

Muhakkak ki biz size gönderilen elçileriz. ***innâ ileykum lemurselûn- inna*** sözlü bir teyittir ve üçüncü bir elçi göndermek fiziksel bir teyittir. Dolayısıyla bu ayette dilsel ve fiziki bir teyit vardır.

Kâlû mâ entum illâ beşerun miślunâ vemâ enzele-rrahmânu min şey-in in entum illâ tekżibûn(e)

"Demişlerdi ki: "Sizler, yalnızca bizim gibi insanlarsınız. Rahmân, hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylemektesiniz.""(Yasin: 15)

mâ entum illâ beşerun miślunâ – yani onlar elçilerin, rasullerin sadece insan olduğunu iddia ederek tevhid mesajını inkar ettiler. Yani siz melek değilsiniz, özel bir şey değilsiniz demek istediler. Ve bu, diğer insanların peygamberlere söylediklerine benzer sözlerdir ki Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem hakkında şöyle demişlerdi;

Ve kâlû mâli hâżâ-rrasûli ye'kulu-tta'âme veyemşî fî-l-esvâki levlâ unzile ileyhi melekun feyekûne me'ahu neżîrâ(n)

Dediler ki: "Ne oluyor bu Rasul'e? (Normal insanlar gibi) yemek yiyor, çarşı pazarda dolaşıyor! Ona, kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"(Furkan: 7)

Allah subhanehu ve teala Yasin Suresi'nde dedi; onlar dedi, ***vemâ enzele-rrahmânu min şey-in*** – yani tekrar inkar ettiler, Allah'ın bir şey indirmediğini söylediler. Kapsamlı suçlamalar, delilsiz, temelsiz, sadece düpedüz inkar ve cahiliyet böylece küfürlerini destekleyebilirler. Hem akıl hem Şeriat bu argümanlarına cevap verir. Allah subhanehu ve

teala bize hidayet edeceğini vaat etti;

İnne 'aleynâ lelhudâ

" Hidayet etmek, hiç şüphesiz bize aittir."(Leyl: 12)

Hidayetin buradaki manası Allah'ın hidayet yolunu gösterme vaadidir. Bu ayetteki hidayet *Dalalatul İrşad*- yolu göstermektir. Yani hidayet yolunu göstermek kesinlikle bize aittir, doğru yolu göstermek kesinlikle üzerimizedir, insanları ayırmak, onları yanlış yola yönlendirmekten doğru yola yönlendirmek bize aittir demektir.

Bir başka hidayet türü daha vardır, ki bu belirli ayetteki hidayet türü gibi değildir. Ancak diğer ayetlerde yer alır *hidayet et tevfik li kabuli hakk*- hakkı kabul etmede, başarı yolunda rehberlik demektir. Başarı yoluna tabi olmada, gerçeğe, hakka tabi olmayı kabul etmektir. Yani birkişi gerçeği kabul ettiğinde *hidayetül tevfik*tir. Kur'an da iki tür hidayet, iki tür rehberlik arasında ayrım yapmak önemlidir.

İnne 'aleynâ lelhudâ

" Hidayet etmek, hiç şüphesiz bize aittir."(Leyl: 12)

Hangi hidayet olduğu konusunda kafan karışırsa, burada ikinci tür hidayet olduğu sonucuna varırsın yani bu dünyada ki her insana hidayet edileceğini ve hepsinin Cennete gideceğini sanabilirsin. Ancak birinci türde hidayet olduğunu anlarsan, o takdirde hidayetin burada rehberliğe giden yolu göstermek olduğunu anlarsın. Yani hidayet yolunu göstermektir. Dolayısıyla hem akıl hem de Şeriat ayetteki kasaba halkının üç elçiye karşı öne sürdükleri iddialarına cevap verir, yani Allah hiçbir şey indirmedi iddialarına. Ki onlar dediler, ***vemâ enzele-rrahmânu min şey-in in entum illâ tekżibûn- Rahmân, hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylemektesiniz***. Yani bir karakter suikastıdır. Onların karekterini öldürmeye yönelik bir suikast girişimidir.

Kâlû rabbunâ ya'lemu innâ ileykum lemurselûn(e)

"Dediler: Rabbimiz kesinlikle size gönderilen (elçiler) olduğumuzu bilir."(Yasin: 16)

Burada üç dilsel teyit söz konusudur. ***rabbunâ ya'lemu*** – bir teyittir, ***innâ*** – bir teyittir ve ***lemurselûn*** de ki *lam* bir teyittir.

Vemâ 'aleynâ illâ-lbelâğu-lmubîn(u)

"Bizim vazifemiz yalnızca apaçık bir tebliğdir." (Yasin: 17)

Elçiler burada bizim görevimiz mesajı açık bir şekilde iletmektir, mesajı apaçık bir şekilde iletmekten başka bir şey değildir derken bu onların dünyadaki varlığının tek amacının sadece mesajı iletmek oldukları demek değildir. Bu, mesajı iletme ile ilgili vazifenin bir kısmıdır, yani ibadetlerin diğer yanları onların vazifelerinin dışındadır demek değildir. Allah'a ibadet etmek ve O'na itaat etmekle de elbette görevlidirler.

Kâlû innâ tetayyernâ bikum le-in lem tentehû lenercumennekum veleyemessennekum minnâ 'ażâbun elîm(un)

"Demişlerdi ki: "Biz, sizi uğursuz sayıyoruz. Bu (söylediklerinize) bir son vermezseniz, kesinlikle sizi taşlayacağız ve bizden size can yakıcı bir azap dokunacaktır.""(Yasin: 18)

Kasaba insanları biz sizin kötü bir alamet olduğunuzu düşünüyoruz, sizi uğursuz sayıyoruz, dedi. Bu söylediklerinize son verin. Neye son verin? Tebliğe. Sizi taşlarız, veya size bizden acı bir azap dokunur. İşte tebliğin yolu budur. Onlar inkar ettiler, sahte, yalan iddialarda bulundular şüphe ekmeye çalıştılar, elçilerin karekterlerine yönelik bir suikast teşebbüsünde bulundular, tüm bunların sebebi küfürlerini haklı çıkarmak ve insanları korkutarak hakikat-

ten uzak tutmaktı.

Bu işe yaramadığında, hapis, işkence ve susturma işe yaramadığında burada ne yaptılar? Onları taşlamakla ve şiddetli bir azapla cezalandırmakla tehdit ettiler, böylece elçileri öldürerek veya onlara zarar vererek mesajı söndürebileceklerini düşündüler. İşte bu yüzden onlara kötülük uğursuzluk alameti dediler. Bazıları onlar bu sözü söyledi çünkü o elçilerin, kendi Kafirliklerinin yıkımı için bir sebep olduklarını biliyorlardı dedi. Onlar, elçilere yönelik Kafirliklerinin-inançsızlıklarının-inkarlarının kendilerine nihai bir yıkım getirebileceğini biliyorlardı, o yüzden onları kötülük ve uğursuzluk alemeti olarak adlandırdılar dedi. Ve onlar muhtemelen elçileri reddedmelerinin sonucu olarak içinde bulundukları kuraklık benzeri sıkıntılar gibi cezalara atfen böyle dediler.

Elçileri kötülük ve uğursuzluk alameti olarak adlandırdılar çünkü insanlar genelde arzu ettiklerine tabi olurlar ve keza şeytanın onlar için süslediklerine tabi olurlar atalarının bulunduğu yolu körü körüne izlerlerler. Ve elçiler onları uyandırırlar, akide ve ibadette yaşam stillerini değiştirirler, kılık kıyafetlerini, yiyip içtiklerini kısaca Allah'ın subhanehu ve teala istedikleri ve onlar için dünya ve ahirette faydalı olan her açıdan onların hayat tarzlarını değiştirirler. İnsanlar değişim istemedikleri için onları kötülük ve uğursuzluk alameti olarak adlandırdılar. Bunun üçüncü bir nedeni sadece düpedüz basit bir dedikodu olmasıdır. Bu dedikoduyu çıkardılar nitekim bu insanları elçilere tabi olmaktan, elçileri izlemekten korkutan bir şeydir.

Kâlû tâ-irukum me'akum e-in żukkirtum bel entum kavmun musrifûn(e)

Demişlerdi ki: "Uğursuzluğunuz sizin yanınızdadır. Size öğüt verildi diye mi (bizi uğursuz saydınız)? Bilakis siz, haddi aşan, taşkın bir toplumsunuz."(Yasin: 19)

Böylece elçilerle ilgili kısım bitiyor ve şehrin ücra köşesinden koşarak gelen bir garibin kıssası başlıyor.

"Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Gönderilmiş rasullere uyun."(Yasin: 20)

Kıssadan bahsetmemin nedeni budur. Ve yarın kaldığımız yerden devam edeceğiz *inşa'Allah.*

Cezaakum Allahu hayran. Allahumme salli ala seyidina Muhammed ve alihi ve sahbihi ve sellem.

Yasin Suresi'ndeki Garibin Kıssası -II

Her türlü hamdler, övgüler alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir, nihai-mutlu son muttakiler içindir. Salat ve selam O'nun kulu ve elçisi ve halili ve yaratılmışların en şereflisi nebimiz, efendimiz, imamımız Muhammed'e aline ve ashabına ve din gününe kadar onun rehberlik ettiği hidayet yol üzerine olanlara olsun;

Kurtuluş veya zafer ile ilgili konuları daha iyi anlamaya çalışırken son derste işlediğimiz konu hakkında kısa bir özet verdim. Sonra Yasin Suresi'nde adı geçen kasabanın/şehrin sakinlerinin hikayesinden bahsetmeye başladım. Ki o kasaba Allah'ın subhanehu ve teala iki rasul/peygamber gönderdiği bir yerdi. Halk onları reddetti, onlar hakkında şüpheye düştü ve onlarla alay etti. Bunun üzerine Allah subhanehu ve teala üçüncü bir rasul/peygamber ile o iki peygamberi destekledi. Ve o zaman halk onları taşlamakla veya acı bir azap ile tehdit etti. Ve burada durduk.

Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun yes'â kâle yâ kavmi-ttebi'û-lmurselîn

"Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: 'Ey kavmim! Gönderilmiş resûllere uyun.'"(Yasin: 20)

Allah subhanehu ve teala şehrin en ücra, en uzak yerinden bir adamın koşarak geldiğini ve ey kavmim rasullere, elçilere, peygamberlere uyun, tabi olun dediğini söyledi. *Racu-lun* – bir adam. Bazı müfessirler o adamın isminin Habib El Necar olduğunu söyledi ve diğer isimler de zikrettiler. Bazı müfessirler daha da ileri giderek o adamın mesleğine ilişkin çeşitki fikirler beyan ettiler, o adamın malının yarısını sadaka verdiğinden, yarısını ailesinin ihtiyacı için ayırdığından ve adamın hasta olduğundan bahsettiler. Ki bu ayrıntılar gerçekten önemli değildir. Son dersimizde belirttiğim gibi o adamın, o garibin, o yabancının adı üzerinde veya nereli olduğu konusunda araştırma yapıp durmaya gerek yoktur çünkü kıssa çok açık ve anlaşılırdır.

Es Sa'di rahimehullahu *Tefsiri*'nde dedi ki aslında Sa'di rahimehullah tefsirinde bu ayette açık olana sadık kaldığı görülmektedir. O, diğer birçok müfessirin - rahimehullahu cemiyan- yaptığı gibi o adamın-garibin-yabancının ayrıntıları ve ismi, isimleri hakkında görüşlere dalmadı. Elimizde o adamın bir lider veya halkı içinde tanınmış bir şahsiyet olup olmadığı veya kabilesinin onu koruyacak cesarette olup olmadığına ilişkin herhangi bir ipucumuz yoktur. Ancak biz biliriz ki tevhid ehli insanlar iş tevhidi tebliğ etmeye gelince kendi güvenliklerini özellikle de Kur'an da adı geçen rol modeller tevhidi tebliğ etmek söz konusu olunca kendi güvenliklerini birinci planda tutmazlar.

Bir başka ayette Allah subhanehu ve teala dedi;

Elleżîne yubelliġûne risâlâti(A)llâhi veyahşevnehu velâ yahşevne ehaden illa(A)llâh(e)
"O (nebiler ki), Allah'ın mesajlarını (insanlara) tebliğ eder, O'ndan korkar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmazlar..."(Ahzab: 39)

Nitekim Akide ve Tevhid bir muvahhidin parçası olduğunda yolunu aydınlatır ve azalarında, sözlerinde ve hareketlerinde görünür. Bir inançtan etkilenen insanlar,

kendilerini inançları ile yatak odalarında kısıtlamazlar. Öte yandan en iğrenç inanç veya arzulara sahip olan ne ahirette payı olan ne de dünyada bir onuru olan insanların ortaya çıktığını, zamanlarını, zenginliklerini, özgürlüklerini ve sahip oldukları her şeyi kendi batıl inanç ve arzuları için feda ettiklerini görürürsünüz. Ve sonra kendisine eni göklerle yer kadar olan Cennet vaat edilen bir kişi en asil Tebliğ vazifesini terk ediyor!

Yasin Suresi'ndeki yabancı-garip ise muvahhid tevhid ehlini desteklemek için koşup gelen bir muvahhid olmaktan dolayı çok mutluydu. Herkesin çağrısına katılmasını istedi. Allah subhanehu ve teala, tevhidi savunmadaki duruşundan dolayı onu onurlandırdı.

Allah subhanehu ve teala asil Kur'an da onlardan bahsederek hayvanları bile onurlandırdı çünkü onlar bu asil vazifeyi gerçekleştirdiler. Hüdhüd kuşu şirk işlendiğini gördü, tevhid üzerine bağlılığı, gayreti, hırsı hayatını tehlikeye atacak olmasına rağmen sessiz kalmasına izin vermedi.

Ellâ yescudû li(A)llâhi-lležî yuhricu-lhab-e fî-ssemâvâti vel-ardi veya'lemu mâ tuhfûne vemâ tu'linûn

"Allâha secde etmemeleri için o Allaha ki göklerde ve yerde gizliyi çıkarır ve neyi saklıyorlar, neyi açıklıyorlarsa bilir."(Neml: 25)

Hüdhüd, Süleyman'a aleyhi selam dedi. Onlar şirk işliyorlar. Allah'a secde etmeleri gerekmez mi? ***Ellâ yescudû li(A)llâhi*** – Tevhiddir! Sonra sığırlardan daha aşağı olanlar vardır, tevhidden yoksundurlar Tağutları hoşnut etmek için tevhidin bazı yönlerini küçümserler ve tevhid üzerine guraba olduklarını söylerler!

Yasin Suresi'ndeki garip, tevhidi misyon edindi ve kendi hayatı, varlığı, ailesi, özgürlüğü ve sahip olduğu herşeyden öncü kıldı. Kişi bir defa tevhidi tebliğde kendisini göster-

irse, özellikle saf tevhid ile tebliğ'de kendini gösterirse o erkek veya kadın olan kişi otomatik olarak hedef haline gelir. Kimler tarafından? Neredeyse herkes tarafından; Kafirler, onların istihbarat kuruluşları, modernistler, iftiracılar, murcieler, mumeyye'ler, cahillerin sıradan kitleleri. Ve işte onların bu düşmanlıkları, saf tevhidi tebliğ eden kişiyi garip-yabancı yapar.

Ve Garipler, guraba iş tebliğe ve Allah'a itaat etmeye geldiğinde kendi güvenliklerini ve huzurlarını nihai bir amaç yapmazlar veya öncelik kılmazlar. Nitekim, Kur'an o garibin, o yabancının kasabanın en uzak köşesinden koşarak geldiğini bize anlatıyor. Eğer can güvenliği önceliği olmuş olsaydı, geride karısı ve çocukları ile birlikte kalırdı. Kimse onu gelmeye ve canını tehlikeye atmaya zorlamadı. Eğer garipler tebliğlerini yaptıktan sonra güven içinde iseler bu bir lütuftur ve bunun için Allah'a subhanehu ve teala teşekkür ederler. *Elhamdulillah*. Eğer bir sonuç ile karşılaşırlarsa, bu bir imtihandır, kararlı kalmaları ve bunun için Allah'a subhanehu ve teala şükretmeleri gerekir.

Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun yes'â

Ta'li meselelere sürüklenmemek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum ancak burada Kur'anın belagatını gösteren bir ayrıntı vardır. Ve aslında bu iki ayeti birbirine karıştıran hafızların dikkat etmeleri ve ayetleri anlayabilmeleri için iyi bile olabilir.

Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun yes'â kâle yâ kavmi-ttebi'û-lmurselîn

"Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: 'Ey kavmim! Gönderilmiş resûllere uyun.'"(Yasin: 20)

Bu, Yasin Suresi'nde üç elçiyi desteklemek için gelen bir adam hakkındadır. Şehrin en uzak yerinden, diğer ucun-

dan bir adam koşarak geliyor. Yasin Suresi 20. Ayetinde belirtiliyor ***Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun*** yani önce şehir ve sonra adamdan bahsediliyor. Ancak Kasas Suresi'ne bakarsanız ki *SubhanAllah* Kasas Suresi 20. Ayettir tamamen farklı bir kıssa söz konusudur buna göre bir adam Musa'ya aleyhiselam onu öldürmeyi planladıklarını söylemek üzere koşarak gelir ve o adama Firavun'un Mümini veya Mümin El Firavun diye atıfta bulunulur. Ayet çok benzer başlar;

Vecâe raculun min aksâ-lmedîneti yes'â kâle yâ mûsâ inne-lmelee ye'temirûne bike liyaktulûke fahruc innî leke mine-nnâsihîn

"Derken bir adam şehrin diğer ucundan koşarak geldi. "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için toplantı yapmaktalardır. Buradan çık. (Ben, senin iyiliğini istediğim için) sana nasihat edenlerdenim."(Kasas: 20)

Bir adam şehrin en ücra, uzak yerinden koşarak geldi ve Musa aleyhiselam yöneticiler seni öldürmeyi planlıyor, ayrılırsan senin için daha iyi olur dedi. ***Vecâe raculun min aksâ-lmedîneti –*** bir adam şehrin en ücra yerinden (koşarak) geldi.. Yasin Suresi 20. Ayette ***Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun –*** şehrin en ücra yerinden bir adam (koşarak) geldi.

İngilizce söyleyeyim ki farkı göresiniz. Yasin Suresi 20. Ayette belirtiliyor- şehrin en ücra yerinden bir adam koşarak geldi. Kasas Suresi 20. Ayette belirtiliyor- bir adam şehrin en ücra yerinden koşarak geldi.

Kasas Suresi'ndeki ayetle başlayalım. Mümin El Firavun, Firavun'un çevresinden olan mümin bir adam Musa'yı uyarmak üzere şehrin en ücra yerinden, uzak yerinden koşarak geliyor. Bu cümle gramer olarak uygundur ve bu ifade ana akım Arabça ile söyleme yöntemidir. Yani bir adam şehrin en uzak yerinden koşarak geldi. Bu uygun bir dil bilimsel ifade yöntemidir. Burada bir adam -Fa'ildir ve ilk gelir ve sonra da Fiil gelir, yani fail ve fiil, yani fail bir

adamdır fiil şehrin ücra yerinden koşarak gelmesidir. Retorik, belagat veya herhangi bir eşsiz neden söz konusu olmadığı müddetçe dil bilgisi grameri açısından bunu dile getirmenin genel ana akımyolu budur. Dolayısıyla Kasas Suresi'nde bu şekilde bahsedildi. Burada bunu başka türlü ifade etmenin gereği veya özel bir şekli veya istisnası yoktur. Ve Kasas Suresi'nde bir adam yöneticilerin kendisini öldürmeyi planladığı konusunda Musa'yı uyarmak için şehrin diğer ucundan koşarak geldi, şeklinde yer alır dedik.

Ve bu tür haberlerin buradan-böyle yerlerden gelmesi beklenir, neden? Çünkü Firavun ve yakın çevresi şehrin en uzağında, kenar mahallerinde yaşıyordu. Dolayısıyla bunun gibi komplo haberlerinin Firavun'un yaşadığı ve komplo kurduğu şehrin ücra yerinden gelmesi normal olacaktır. Bu yüzden adamın geldiği yerle ilgili özel, benzersiz veya sıradışı herhangi bir şey yoktur. İbn Aşur rahimehullahu *Tefsiri*'nde dedi, "Firavun'un sarayının o dönemde, kralların yaptığı gibi şehrin dışında olduğu anlaşılıyor ki böylece bir devrim bir ihtilal ve bir darbe durumunda kolayca kaçabilecektir." Dolayısıyla standart Arabça şeklinde gelir ve cümle yapısının değişmesine ihtiyaç yoktur çünkü Firavun'un yaşadığı şehrin ücra yerinden haberler gelmesinde herhangi bir özel durum veya sıradışılık yoktur.

Şimdi Yasin Suresi'ndeki ilgili ayette ise cümle yapısı değişmektedir. Şehrin en ücra yerinden bir adam koşarak geldi, denilmektedir. Burada önce fiil ve sonra fail söz konusudur, neden şehrin en ücra yerinden önce bahsedildi? Bu Kur'anın belagatındandır, yabancının-garibin geldiği yer hakkında özel birşeyler olduğunu belirtmek içindir. Yani buna dikkat edin diyor. Yani, üç rasulün mesajının yerine getirildiğine ve şehrin en ücra yerlerine ulaşarak meyvesini verdiğine dikkat çekiyor. Bu da elçilerin tebliğlerinde başarılı olduklarını gösterir çünkü her yere ulaşmıştır.

Şimdi, kabul-hidayet Allah'tandır ancak her yere ulaştı hatta karşılaştıkları tüm düşmanlıklara rağmen mesajları her

yere ulaştı. Eğer mesaj o adamın geldiği şehrin en ücra yerine ulaşmışsa, bu onların tebliğlerinde başarılı olduğunu ve tebliğlerinin her yerde yankılandığını ima eder. Kasas Suresi'nde Firavun'a yakın olan müminin ise komplonun kurulduğu (Firavun'un yaşadığı) şehrin en ücra yerinden gelmesi bekleniyordu. Yani adamın oradan gelmesi beklenmekteydi. Ancak Yasin Suresi'nde yabancının-garibin tebliğin büyük ihtmalle gerçekleştiği şehrin merkezinden gelmesi beklenirdi. Ancak şehrin en ücra yerinden geldi ve bu da tebliğin her yere ulaştığını göstermektedir.

Ayrıca şehrin dışındaki mahallelerin saflığı ve fıtratın da daha belirgin olduğuna işaret eder, çünkü şehrin kalbindeki insanlar genellikle liderlerden daha çok etkilenirler. Ki bu kıssa da liderler, rasüllere yalancı, kötü alamet dediler ve onları tehdit ettiler. İnsanlar birbirlerine yakın olduklarında veya liderlere yakın olduklarında birbirlerinden etkilenme eğilimindedirler, çünkü onlara yakındırlar ve onlara bağlanırlar veya onlardan korkarlar, kenar mahalleler öyle değildir onlar şehirdekilere göre biraz daha özgürdür ve o liderlerden daha az etkilenirler.

Şehrin en ücra yerinden gelmesi ayrıca elçilerin-rasullerin o yabancıyı bilmediğini ve aralarında sahnelenen bir oyun olmadığının ipucu ve işaretidir. Çünkü o adam şehrin dış mahallerindeydi ve elçiler ise büyük ihtimal tebliğlerini şehrin merkezinde yapıyorlardı. Böylece bunlar sırf şehrin ücra yerinin adamdan önce yer verilmesine ilişkin Kur'anın belagatından gelen bazı özel ayrıntılardır.

Yasin Suresi'nde - ***Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun yes'â kâle yâ kavmi-ttebi'û-lmurselîn*** – ve Kasas Suresi'nde - ***Vecâe raculun min aksâ-lmedîneti yes'â*** - Allah subahnehu ve teala hem Firavun'a yakın mümini hem de Yasin Suresi'ndeki mümini adam olarak tanımladı.

Ancak bizim konumuz Yasin Suresi'ndeki adamdır - ***Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun*** – Allah subhanehu ve tea-

la şehrin ücra yerinden bir adam (raculun) koşarak geldi dedi. Arabça erkek cinsi için kullanılan *zekerun* demedi. *Zekerun* erkek demektir. Ancak Allah subhanehu ve teala bir adam dedi, Allah onu bir adam olmakla onurlandırdı bu da onun bu niteliklerin örneğine sahip olduğu anlamına gelir. Allah'tan subhanehu ve teala bir Şahitlik. Allah onun adamlığına şahitlik yapıyor. Ve bu bir erkek olarak onun tanımlanmasından farklıdır. Her adam bir erkektir ancak her erkek bir adam değildir. Adamlık bir inanç, duruş, karakter ve eylemle edinilir. Adamlık, insanlık, gerçek erkeklik fiziksel bedenimizin özellikleridir. Tevhidi taşımak için adamlara ihtiyaç vardır, erkek cinsine değil. Nitekim, Allah subhanehu ve teala bir başka ayette aslında Kur'anın iki ayetinde Yusuf Suresi ve Nahl Suresi'nde dedi;

Vemâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhî ileyhim...

Biz, senden önce kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (resûl olarak) göndermedik...(Nahl: 43)

Burada Allah subhanehu ve teala onları adamlar olarak (*rical*) olarak tanımladı çünkü onlar tevhid, boyun eğme, namaz, fedekarlık, Cihad, tebliğ, ahlak gibi en asil niteliklerle gelirler. Ve bu spesifik ayette elbette o adamlar erkek cinsidir, kadın cinsinin aksidir çünkü Allah'ın tüm nebi ve rasulleri erkektir.

İsrailoğulları'na kutsal toprağa girmeleri emredildi ve Allah subhanehu ve teala eğer girerlerse muzaffer olacaklarını vaadetti. Onlar ise Musa'ya aleyhiselam sen ve Rabbin gidin ve savaşın. Biz sizi burada bekleyeceğiz dedi. Diğerlerini ikna etmek ve uyarmak için iki adam kalktı. Allah subhanehu ve teala o iki kişiye ne diye atıfta bulundu *raculani*-iki adam. Ve; ***Kâle raculâni*** dedi – *zekerani* demedi. Allah subhanehu ve teala dedi;

Kâle raculâni mine-llezîne yehâfûne en'ama(A)llâhu 'aleyhimâ-dhulû 'aleyhimu-lbâbe

"(Allah'tan) korkanlardan, Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi dedi ki: "Onların üzerine kapıdan girin..."(-Maide:23)

Allah'tan korkanlardan, Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam onların üzerlerinde kapıdan girin, oraya girerseniz şüphesiz sizler galip olacaksınız ve şayet müminlerseniz sadece Allah'a tevekkül edin, dedi- Onlar adamdı çünkü onlar Allah'tan subhanehu ve teala korkuyordu ve hayatlarını tehlikeye atmak pahasına başkalarını doğru yola iletmek için Allah'ın emirlerine gözü kapalı teslim olmaya istekliydiler.

Lâ tekum fîhi ebedâ(en) lemescidun ussise 'alâ-ttakvâ min evveli yevmin ehakku en tekûme fîh(i) fîhi ricâlun yuhibbûne en yetetahherû va(A)llâhu yuhibbu-lmuttahhirîn

"Orada ebediyen (namaza) durma! İlk günden takva üzere kurulmuş olan mescid, (namaza) durman için daha evladır. Orada temizlenmeyi isteyen adamlar vardır. Allah, temizlenenleri sever."(Tevbe: 108)

Onlar mescid ehli olup temizlenmeyi seven kimseler oldukları için övülmeye layıktırlar ve bu sebeple insan olarak-adam olarak övülmeye layıktırlar.

Bir başka ayet;

Ricâlun lâ tulhîhim ticâratun velâ bey'un 'an żikri(A) llâhi ve-ikâmi-ssalâti ve-îtâ-i-zzekâti yehâfûne yevmen tetekallebu fîhi-lkulûbu vel-ebsâr

Onlar, ticaretin ve alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoymadığı adamlardır. Kalplerin ve gözlerin (dehşetten) ters döndüğü bir günden korkarlar.(Nur: 37)

Allah subhanehu ve teala onlar adamlardır dedi. Onlar ned-

en adamlardır? Çünkü ticaretin ve alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan ve zekatı vermekten alıkoymasına izin vermezler. Ve onlar kalplerin ve gözlerin dehşetle titreyeceği bir günden korkarlar. Birkaç ders önce bahsettiğim ayet vardır, genel olarak sahabeler radiyallahu anhum ve elbette onların ayak izinden gidenler hakkındadır. Ancak bu ayeti biata katılanlarla ilgili olarak biat ile ilgili konuşmanın sonunda dile getirmiştim ve Allah'ın şu ayetinden bahsetmiştim;

Mine-lmu'minîne ricâlun sadekû mâ 'âhedû(A)llâhe 'aleyh(i) feminhum men kadâ nahbehu veminhum men yentazir(u) vemâ beddelû tebdîlâ

"Müminlerden öyle yiğitler/adamlar vardır ki; Allah'la yaptıkları sözleşmeye sadık kaldılar. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimisi beklemektedir. Kesinlikle (sözlerini) değiştirmemişlerdir."(Ahzab: 23)

Mine-lmu'minîne ricâlun sadekû mâ- Müminler arasında adamlar vardır. Onları adam yapan nedir? Onlar Allah'la yaptıkları biata sadıktırlar. Onlardan kimisi adağını yerine getirdi ve öldü(şehid oldu) kimisi beklemektedir. Onlar asla değişmediler. Taahhütlerini hiçbir zaman değiştirmediler. Zor zamanlarda değişmemek, farklı yollara sapmamak onları gerçek adam yapar. İşler, durum zorlaşmaya başladığında sadece tevhidin gerçek adamları öne çıkıp, işlerin üstesinden gelebilir.

Arabça adam olmak-mert olmak-gerçek erkek olmak bir sıfat olarakta kullanılabilir, ifadenin kendisi büyük pozitif nitelikleri tanımlamaya referans olarak kullanılabilir. Bunu akılda tutarak ve böyle bir kapsamda sıfat olarak kullanıldığında övgü erkek cinsini içerdiği gibi kadın cinsini de içerebilir. Örneğin biata katılan iki kadın, ki onların hayatları ve isimleri hakkında bazı şeylerden bahsetmiştik. İşte onlarda ***Mine-lmu'minîne ricâlun*** erkek cinsinden adamlar olarak bir övgüye dahil olacaklardır.

Yasin Suresi'ndeki garip-yabancı Allah subhanehu ve teala tarafından adam olarak anıldı. Allah, tevhidi duruşu ve tevhidi savunduğu için onu adam olarak tanımlayarak övdü. Ve bu övgü onun ayak izinden giden her erkek ve kadın cinsine de gidecektir. Bir adam olmanın ölçüsü rahatlık, kolaylık ve zafer anlarındaki duruşu değildir ki bu durumda herkes o vagona atlayacaktır. Bir adam olmanın nihai ölçüsü tevhid üzerinde, bir garip olarak duruşudur, durduğu yerdir. O zaman işte bir adamdır. Yasin Suresi'nde ki garip tevhidi savunan güçlü imani duruşa sahip bir adamdır. Ve adamlar yaşları ve görünüşleri ile değil fiilleri ve eylemleri ile bilinirler.

O adam gibi bir adamdır çünkü Tevhidi savunma sorumluluğu hissine ve tutkusuna sahiptir. Tevhidinde kararlı bir adamdır, iyi bir örnekle yetişmiş ve gelişmiş bir adamdır, tevhide inanır cesur, dürüst, iyi davranış, güzel ahlak, tevhid için ayağa kalkmayı, tevhid için yaşamayı ve tevhid için ölmeyi kendinde birleştiren bir adamdır. İşte gerçek adam budur. Yasin Suresi'ndeki o adam gibi ki tevhidi duruşu nedeniyle ona bir adam olma kredisi veren, onu herkesten çok, hatta kendisini bildiğinden daha çok bilendir. Ondan bir adam olarak bahsetmesi onun rasullerin tanımadığı sıradan herhangi biri olduğunu göstermektedir. Yani onunla rasuller arasında herhangi bir ilişki, oyun sahnelenmemiştir. Yani şehrin ücra yerinden gelmesine ilişkin açıkladığım belagat durumundaki gibidir. Yani bir adam geldi, şehrin ücra yerinden geldi ve kendisini tıpkı bir kalkan gibi rasüllerle inkarcıların, şehir halkının arasına koydu.

Zor zamanlarda böylesi duruşlar sergileyen insanlar gariplerdir. Ve onlar daima bir kazan kazan durumundadırlar. Davranışları onların şeref, hayat, varlık ve tüm dünyalarına mal olabilir ki aslında bunlar Allah'ın subhanehu ve teala onlara verdiği bir nimettir. Onlar bu nimeti asla zararı olmayan bir ticaret, bir pazarlık için kullanırlar. Taminatları

Cennettir, en büyük başarı ve zaferdir. Bu dünyada Allah'a subhanehu ve teala zafer verenlerin zaferi şüphesiz kaçınılmazdır, çok yakındır. Allah'a kalmıştır. Zaman sana ve bana bağlı değildir, Allah'a subhanehu ve teala kalmıştır.

Zafer konusunda şüphe etmek Allah'ın subhanehu ve teala söz ve vaatlerinden şüphe etmek demektir. Bazıları konforlu hayatlarında rahatça arkalarına yaslanır ve izler, eğer zafer-kurtuluş onların yaşadıkları süreçte gelirse, Yasin Suresi'ndeki o garip gibi katılımcı olarak kendilerine şeref veren diğerleri gibi olduklarını kendi kendilerine düşünürler ancak aynı değillerdir.

Hadid Suresi'nde Allah subhanehu ve teala sahabe radiyallahu anhum için dedi;

lâ yestevî minkum men enfeka min kabli-lfethi ve kâtel

"...İçinizden, fetihten önce infakta bulunup savaşan (kimse, böyle olmayanla) bir olmaz..."(Hadid: 10)

Fetih, zafer ya Sulh El Hudeybiye'dir veya Mekke'nin fethidir. Alimler bu konuda ihtilaf ettiler. Dolayısıyla zaferden önce malını harcayan ve savaşa katılanlar ile zaferden sonra savaşanlar aynı olamazlar. Yani zulüm ve baskı altında, yardımsız durumda olan garipler oldukları safhada malını, canını veren sahabelerin zaferden sonra malını ve canını verenlerle eşit olmadıkları demektir. Ancak *El Kerim* cömertliği bol olan Allah her iki kesime de ödül vaat etti. Her iki kesimde payını alacaktır. Adil mükafatları vardır.

Yasin Suresi'ndeki garip, Allah tarafından gönderilen üç rasul reddedildiğinde, ben ne başarabilirim ki? İman edeceğim ve evimde güven içinde oturup kalacağım ve güven içinde ölünceye kadar ibadet edeceğim demedi. Veya zafer haberi gelinceye kadar bekleyeceğim sonra şehirde koştururum da demedi. O bir garip olarak koştu ve Ey halkım dedi, onun hitap şekli halkının inanacağına ilişkin ümit, mer-

hamet ve tutkusunu gösterir çünkü o halkı için sadece iyiliklerini istedi. O tevhidi savunmakta ne kadar kararlı ve istekli olsa da, onların elçilerin mesajına karşı gösterdikleri reddediş ve düşmanlık yüzünden öfkeli ve kaygılı olduğu bile görülebilir. Ancak o, tavırlarını ve hareketlerini korudu ve tebliğ boyunca ve hatta daha sonra göreceğimiz gibi *inşa'Allah*, onlar onu öldürdükten sonra bile konuşmasında şefkatliydi.

Allah subahnehu ve teala dedi; ***yes'â*** – o koşarak, hızla, depar atarak geldi. ***yes'â*** kelimesinde tüm gariplere gurabaya tevhidi iletmede ve muvahhidleri desteklemede o adamın ayak izlerini izlemede tüm çabalarını vermesi için bir ders vardır. Dünya meselelerine ilişkin Kur'an da ***femşû*** – yürü sözünün geçtiğini göreceksiniz, yani işi yap ama rahat ol.

Huve-llezî ce'ale lekumu-l-arda żelûlen femşû fî menâkibihâ ve kulû min rizkih(i) ve-ileyhi-nnuşûr(u)

"Sizin için yeryüzünü zelil (üzerinde yaşamaya elverişli) kılan O'dur. Onun yollarında yürüyün ve rızkından yiyin. Diriliş O'nadır."(Mülk: 15)

femşû fî menâkibihâ – Onun yolunda yürüyün ve rızkından yiyin. Ancak Ahiret söz konusu olduğunda ***fes'ev*** gibi terimler kullanılır, Cuma Namazı için;

Yâ eyyuhâ-llezîne âmenû iżâ nûdiye lissalâti min yevmi-lcumu'ati fes'ev ilâ żikri(A)llâhi

"Ey iman edenler! Cuma Günü namaz için (ezan okunup) çağrıda bulunulduğunda, Allah'ı zikretmeye (namaza) koşun..."(Cuma: 9)

Cuma namazı çağrısı yapıldığında Allah'ı zikretmeye koşun, acele edin ve işlerinizi bırakın. Al'i İmran Suresi'nde;

Vesâri'û ilâ maġfiratin min rabbikum veCennetin 'ar-

duhâ-ssemâvâtu vel-ardu u'iddet lilmuttekîn

"Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği gökler ve yer kadar olan Cennete koşun. (O,) muttakiler için hazırlanmıştır."(Al'i İmran: 133)

Allah'ın subhanehu ve teala bağışlamasına koşun, yarış edin, acele edin. Allah subhanehu ve teala Zariyat Suresi'nde buyurdu;

Fefirrû ila(A)llâh(i) innî lekum minhu neżîrun mubîn

"O hâlde Allah'a kaçın. Hiç şüphesiz ki ben, size O'nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım."(Zariyat: 50)

Allah'a dönmekte acele edin, koşun, hızla O'na kaçın. Mümin El Firavun ile ilgili ayette ve Yasin Suresi'nde her ikisinde de ***yes'â*** terimi kullanıldı. Kur'an tutarlıdır. Dünya meselelerine ilişkin ***femşu*** -yürüyün ifadesini kullanırken ahiret meselelerine ilişkin acele edin, koşun, yarışın ifadelerini kullanır.

Burada adam tevhidi desteklemek ve tevhid elçilerini desteklemek için koşarak geldi. Ve halkına ey kavmim, ey halkım ***ittebi'û-lmurselîn*** dedi. Burada bir an durmak istiyorum. ***ittebi'û-lmurselîn***. O adam bana tabi olun mu dedi? O, elçilere-rasullere tabi olun, onlara uyun dedi. Halkı, rasullere uymaya yönlendirdi. O, bugünün tebliğ soytarılarının yaptığı gibi davet uğruna kendini tanıtmaya veya pazarlamaya çalışmıyordu.

Bu dava bu tebliğ davası senin veya benim hakkımda değildir. Amacımız insanları kendimize çağırmak değildir veya kendimize bir isim yapmak değildir veya yok olacak takipçiler, servet, şöhret, hayatın veya kadınların lükslerini kazanmak değildir.

Ömer radiyallahu anhu Hicretten 21 yıl sonra adamlarını Persiya'yı feth etmek üzere Nihavend'e gönderdiğinde bir babanın yeni doğacak bebeğini beklediği gibi haberleri beklemekteydi. Eskiden kadınlar bir odada doğum yaparken, baba da başka bir odada veya başka bir alanda, kadınlardan birinin yeni doğan bebeğin, erkek veya kız, müjdesini haykırmasını heyecanla ve kaygıyla beklerdi. Hadiste Ömer'in radiyallahu anhu tıpkı bebeğinin doğduğunun haykırışını bekleyen bir baba gibi endişeli ve tedirgin dua ettiği belirtilir. Savaştan önce o Numan ibn Mukarnin El Muzeni'yi atadı. Ve Numan radiyallahu anhu hemen savaş önce birliklerini organize edip, tavsiyelerde bulunduktan sonra Dua yaptı;

Allahumme inniy eseluke en takarra ayni bi fethin yekunu fiyhi izzul islami ve ehli ve zullul kufri ve ehli

"Ya Allah, bu günümde gözlerimi İslam'ın ve ehlinin zaferi ve Küfrün ve ehlinin zelilliği ile aydınlat. Ve sonra beni bu savaşta şehit olarak kabul et", diye dua etti.
Ve tam olarak Allah'tan subhanehu ve teala istediği gibi oldu. Askerler daha sonra Hudeyfe ibn Yeman'a radiyallahu anhu komutanları olarak biat ettiler. Nitekim Hudeyfe radiyallahu anhu, Ömer'in radiyallahu anhu ne kadar kaygılı ve endişeli olduğunu biliyordu ve derhal Ömer'e radiyallahu anhu zaferi haber vermesi için bir elçi gönderdi. Elçi, Ömer'in radiyallahu anhu yanına geldiğinde dedi,

Ebşir ya emiyrel muminiyne bi fethin e'azallahu fiyhil islame ve ehle ve ezelle fiyhi şirke ve ehle

Müjdeler olsun Ey Müslümanların lideri, sana Allah'ın subhanehu ve teala İslam'ı ve ehlini onurlandırdığı Şirki ve ehlini zelil kıldığı büyük bir fethin müjdesini veriyorum, dedi. Ömer radiyallahu anhu elçiye, seni Numan'mı gönderdi? diye sordu.

Elçi, hayır Müminlerin lideri, sabırlı ol ve ecrini Allah'tan

subhanehu ve teala bekle, Numan öldürüldü, radiyallahu anhu, dedi. Ömer radiyallahu anhu ağlamaya başladı ve ***inna lillahi ve inna ileyhi raciun. Şüphesiz Allah'a aitiz ve şüphesiz O'na döneceğiz***, başka kimler öldürüldü? diye sordu. Elçi, Ömer'in tanıdığı bir grup adamdan bahsetti ve sonra Ey Müminlerin Emiri diğer öldürenleri tanımazsın dedi. Ömer radiyallahu anhu daha çok ağlamaya başladı ve dedi,

la yedirruhum en la yagrifehum Umar lakinne Allahe yağrifuhum

Ömer'in onları tanımaması onlara zarar vermez, Allah muhakkak onları bilir.

Allah yolunda öldürülen ne kadar çok kişi vardır, bırakın başkalarını en yakın akrabaları bile bilmiyor. Ve adını bilmediğimiz veya unuttuğumuz ne kadar çok esirimiz vardır. Ki onların bazısını kimse bilmez ve onların serbest bırakılması için ciddi bir çağrıda bulunmaz. Tevhid ve muvahhidleri desteklemede sahnenin ardında ne kadar çok erkek ve kız kardeşimiz vardır. Eğer tebliğde bulunuyor ve anonim yöntemle mesajı-tevhid mesajını yayıyorsanız veya bu Ümmetin yararına bir şey yapıyorsanız veya İslam ve Müslümanların zaferi için yardım ediyorsanız bunu tanınmadan yaptığınız için size zarar verdiğini düşünmeyin, kimsenin sizi tanımaması size zarar vermez.

Mesele, Ömer'in radiyallahu anhu dediği gibidir, yaptığını Allah subhanehu ve teala bilir ve sen Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya çalış. Ömer'in radiyallahu anhu açıklaması ilk elden Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem öğrendiği ayet ve birçok farklı hadisten öğrendikleridir. Bu saf menhec bu dünyada tanınma ve ün peşinde olmayan erkek ve kadın saf adamlar ister. Bu saf tevhid, tebliğleri, ibadetleri ve tüm çeşitli biçimleri ile kendilerine isim yapmayı hedeflemeyen saf muvahhidlere ihtiyaç duyar. Bu tevhid, Allah'ı memnun ettiklerini bildikleri sürece, övgü aldıklarında veya yerildikleri zaman aynı şekilde hisseden muvahhidlere ihtiyaç

duyar, Allah memnun ise ötesi kimin umurunda derler. Yasin Suresi'ndeki garibin eylemleri ve fedekarlığı çok asildir ve çok değerlidir gece ve gündüz birbirini kovaladığı müddetçe Kur'anda yer alacaktır. Ki Kur'an kıssasında ismi ve kimliği belirtilmemiştir.

Garipler, guraba bu dünyada bilinmeyen çabaların, emeklerin ve zaferlerin arkasında dururlar ancak düşen tek bir yaprak olmasın ki bilen ve hareket eden bir karınca olmasın ki duyan Allah subhanehu ve teala onları biliyor. Bir garip için önemli olan şeyde en büyük onur, bu dünyada bir garip olmasının dışında, Allah'ın subhanehu ve teala onu meleklere övmesi ve onunla övünmesidir, çünkü onlar Allah ve melekler arasında çok ünlü ve popülerdirler, gerçekten önemli olan da budur. İşte bu yüzden ***ittebi'û-lmurselîn***-elçilere-rasüllere uyun dedi bana uyun demedi.

Son iki dersimizde, *temkin* hakkında kısa bir giriş yaptım ve sonra Yasin Suresi'nde ki garibin kıssasından bahsetmeye başladım. Son derste, o garibin gönderilen rasülleri desteklemek için şehrin en ücra köşesinden koşarak geldiği kıssanın bir bölümünden bahsettim. O garip gelmiş ve rasülleri yalanlayan kavmini uyarmıştı ve burada kalmıştık. İlgili ders tek bir ayetle aşağıdaki ayetle ilgiliydi.

Vecâe min aksâ-lmedîneti raculun yes'â kâle yâ kavmi-ttebi'û-lmurselîn

"Şehrin diğer ucundan bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: 'Ey kavmim! Gönderilmiş resûllere uyun.'"(Yasin: 20)

Ardından gelen ayet şöyledir;

İttebi'û men lâ yes-elukum ecran vehum muhtedûn

"Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar, hidayete ermiş kimselerdir."(Yasin: 21)

Sizden bir ücret istemeyenlere uyun. Onlar herhangi bir maaş, ücret talep etmiyorlar. Ve bununda ötesinde ***vehum muhtedûn*** - Onlar, hidayete ermiş kimselerdir. Bir önceki ayet nasıl bitti dikkat edin. Bir önceki ayette ***ittebi'û-lmurselîn*** Gönderilmiş resûllere uyun- diyor. Bugün ele alacağımız ayet ise ***İttebi'û men lâ yes-elukum ecran*** Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun – diye başlıyor.

Arabça, ey kavmim gönderilmiş rasullere ve sizden bir ücret istemeyenlere uyun şeklinde tek bir cümle olsaydı tam ve doğru bir Arabça kullanımı olurdu. Tabi olmanın tekrarlanması rasüllere tabi olmanın önemini ve sebeplerini teyit etmek içindir.

Garibin, halkını rasüllere tabi olmak için ikna etmek üzere sunduğu birinci neden onların-elçilerin, Allah tarafından gönderilmesidir. Zaten Peygamberlere tabi olmamızın nedeni budur. Onlar, Allah tarafından gönderildiler. Dolayısıyla ilk olarak bunu zikretti.

İkincisi elçilerin eksiksiz olduğuna halkını ikna etmek ve göstermek için ilave bir neden olarak onların bir ücret talep etmemelerini ve hidayete erdirilmiş olmalarını zikretti. Diğer karekter ve nitelikleri arasında herhangi bir ücret veya maaş talep etmediklerini belirtti. Nitekim, tebliğe kendisini adayan bir kişi herhangi bir dünyevi amaç gütmez amacı sadece Allah'ın rızasını kazanmaktır sadece Allah rızasını elde etmek için olmalıdır. Aslında, farklı tebliğ yöntemleri ile Allah'ın subhanehu ve teala size bahşettiği nimetlerinizi, zaman, şeref, mal-mülk, çaba ve tüm hayatınızı, tüm vazife ve imkanlarınızı tebliğ alanında vermelisiniz. Bu asil bir vazifedir. Siz bir garip olarak, Allah'ın rasul ve nebi peygamberlerinin yürüttükleri aynı misyonu yapıyorsunuz, sadece size vahiy gelmiyor. Dolayısıyla bu asil vazife ve görevin dünyevi meta kazanımı olduğunu düşünmeyin sadece Allah subhanehu ve teala katında kat kat mükafatı arama peşinde olun.

Ve Yasin Suresi'ndeki bu adam buna ikna etmek için en şefkatli ve en iyi bazı yöntemleri kullandı. Ve halkına onların (rasülllerin) hidayete erdirilmiş olduklarını ve hiçbir dünyevi kazanım istemediklerini söyledi. Yani kendileri için hiçbir dünyevi kazanç istemiyorlar. Günümüzde bu sözü kaç tebliğçi söyleyebilir? Kaç tebliğci böyle söyleyebilir? Biz kazanç elde etmek için tebliğ yapmıyoruz. Tebliğ çabalarımız bizim geçim kaynağımız değildir. Bu arada ücret, bazılarının algıladığı gibi sadece maddi kazanç, maaş, banka çeki değildir. Şöhret, prestijli konum, takipçi vb olabilir. Yine bazılarının o takdirde nasıl geçinebiliriz dediklerini duyarsınız? Peygamberler ve dindar alimler nasıl yaptılarsa öyle yaparsınız, Kur'an ayetlerine bakın;

Fe-in tevelleytum femâ seeltukum min ecr(in) in ecriye illâ 'ala(A)llâh ve umirtu en ekûne mine-lmuslimîn.

"Şayet yüz çevirirseniz, sizden bir ücret istemiş değilim. Benim ücretimi yalnızca Allah verecektir ve ben Müslimlerden/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullardan olmakla emrolundum." (Yunus: 72)

Veyâ kavmi lâ es-elukum 'aleyhi mâlâ(en) in ecriye illâ 'ala(A)llâh(i) vemâ enâ bitâridi-lleżîne âmenû innehum mulâkû rabbihim velâkinnî erâkum kavmen techelûn.

"Ey kavmim! (Davetim karşılığında) sizden mal talep etmiyorum. Benim ücretim Allah'a aittir. Ben, iman edenleri kovacak değilim. Onlar Rableri ile karşılaşacaklardır. Fakat ben, sizlerin cahillik eden bir topluluk olduğunuzu düşünüyorum." (Hud: 29)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile ilgili Allah subhanehu ve teala buyurdu;

Kul mâ es-elukum 'aleyhi min ecrin vemâ enâ mine-lmutekellifîn

"De ki: 'Ben (davetim karşılığında) sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben zora koşanlardan (kafasından ayet uyduran, nübüvvet iddiasında bulunanlardan da) değilim.'" (Sad: 86)

Ve sonra birkez daha Furkan Suresi'nde tekrarladı;

Kul mâ es-elukum 'aleyhi min ecrin illâ men şâe en yettehiże ilâ rabbihi sebîlâ

"De ki: '(Davetim karşılığında) sizden hiçbir ücret istemiyorum. Tek isteğim Rabbine (yaklaştıran ve O'nu razı eden) yol tutan kimseler (kazanmaktır).'" (Furkan: 57)

Kur'an boyunca çeşitli Peygamberler, farklı koşullar ve şartlarda farklı sözlerle daima aynı kavramı tekrarlıyorlar. Nuh aleyhiselam onlardandır, 950 yıl tebliğ yaptı, halkına tekrar ve tekrar herhangi bir ücret, karşılık almadığını söyledi.

Bugün ise sözde tebliğci soytarılar önceden bir teşvik, ödeme almadan bir konferans vermezler veya bir makale veya bir kitap yazmazlar veya bir mescidde namaz kıldırmazlar. Tebliğ bu Ümmeti ayağa kaldırmak ve değiştirmek içindir iş bulmak için kurumlarla bir işbirliği değildir.

Burada Allah'a subhanehu ve teala tebliğ vazifesinin imanı manevi bir yönü vardır. Öte yandan tebliğ karşılığında birinin karşılık alıp almayacağı ihtilaflı bir meseledir, farklı görüşler ve deliller vardır buna karşın doğru, samimi tebliğcilerin aklında tutması gereken bir şey vardır o da özellikle tebliğ gibi meselelere de kendileri için üst düzey bir standarda tutunmalarıdır, her şeyden önce dindar alimler, tebliğciler ***la eselekum ecran*** – sizden bir ücret karşılık istemiyoruz diyen peygamberlerin mirasçılarıdır. Dolayısıyla bir yönden mirasçı olup, başka bir yönden mirası reddedemezsiniz. Vazifesi karşılığında bir kuruş veya azını alan hangi peygamberi tanıyorsunuz?! Ve dahası tebliğ çabaları için kalplerin tamamen bağımsız olması gerekir.

Doğru bir tebliğci tebliğ çabalarına karşı finansal kazançlardan kendisini mümkün olduğunda uzakta tutar. Niyet sürekli yenilenmelidir ve kişi gece gündüz tebliğ niyetini herhangi bir dünyevi kazanç elde etmeksizin saf ve temiz tutmak için çabalamalıdır. Dünya malı ve kazancının işe dahil olduğunu düşünün, o takdirde durum sadece kötüleşir, nitekim sözde tebliğci ve şeyhlerin çoğunun söz ve fetvalarında, hükümetler olsun, kuruluşlar olsun ve bireyler olsun kendi patronları lehine meyil ettiklerini görürsünüz. Hatta bazen aldıkları karşılıklar, ödüller onları öylesine kör eder ki onlara meyil ettiklerini anlayamazlar bile.

Sünen Ebu Davud ve İbn Mace'de yer alır, Ubade ibn Samit radiyallahu anhu dedi,

Allamtu naasen min ehli suffatil kur'ane vel kitaabe . Fe-ehda ileyye raculun minhum kavsen.

Sufa ehlinden, Medine'deki fakir insanlardan bazılarına Kur'an ve yazı yazmayı öğrettim. Onlardan biri bana yay verdi.

Fekultu leyset bi maalin ve ermiy anha fiy sebiylillahi

Ben bu bir mal değildir ve Allah yolunda onu atarım dedim.

Yani bu bir para, ücret değildir. Sadece bir yaydır dedi. Sözlerini ifade ediş şeklinden onun para söz konusu olsa almayacağını anlayabilirsiniz. Yani bu para değildir. Sadece bir yaydır ve Allah yolunda ok atarak kullanabilirim dedi. Ancak şüphe etti. Böylece Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti ve dedi;

Fe-seeltu rasulillahi sallallahu aleyhi ve sellem anha.

Böylece Rasulullaha sallallahu aleyhi ve sellem bu konudan bahsettim.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, *Eğer boynunda ateşten bir kolye taşımaktan memnunluk duyacaksan o zaman kabul edebilirsin.*

Fe kaale; in serreka en tutevvaka biha tavkan min naarin f-akbelha.

Ve birkez daha tekrarlayacağım, bu ihtilaflı bir meseledir tamam. Ancak en değerli varlığını Allah subhanehu ve teala uğrunda veren ve üzerinde hiçbir ihtilafın olmadığı ganimet alan bir mücahid ile ilgili hadisi bilirsiniz. Nitekim ganimet almak bir mücahid için ihtilaflı bir mesele değildir. Tebliğcinin ecri gibi değildir. Bir mücahidin ganimet alması açık ayet ve hadislerle belirtilmiş bir hakkıdır. Ancak yine de en değerli varlığını riske atan bir mücahid, ganimet hakkından almayı seçerse, ahirette alacağı bazı ecirlerden mahrum olur. Ne kadar bir ecirden mahrum olur? *Sahihi Müslim*'de ki hadise bakın;

an Abdullah ibn Amr enne rasulullahi salllahu aleyhi ve sellem kaale ma min ğaaziyetin tağ'zu fi sebiylillahi fe yusiybunel ganime illa teaccelu sulusey ecrihim minel ahire ve yebka lehumul sulus ve in lem yusiybu ganime temma lehum ecruhum.

Abdullah ibn Amr radiyallahu anhu aktardı, *Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, Allah subhanehu ve teala uğrunda savaşan bir mücahid ganimetten payını alırsa, ecrinin üçte ikisini dünyada alır, üçte biri ahirete kalır. Eğer hiçbir ganimet almazsa, tamamını ahirette alır.*

Yani, yine de üzerinde hiçbir ihtilafın olmadığı ganimetten hakkı olan payını alan Allah yolunda savaşan bir mücahid ecrinin üçte ikisi kayboluyor, ki ganimet meselesi tebliğcinin ecri gibi değildir. Allah subhanehu ve teala ganimet ile ilgili buyurdu;

Fekulû mimmâ ġanimtum halâlen tayyibâ

"Aldığınız ganimetlerden Helal ve temiz olarak yiyin..."(Enfal: 69)

Siyer Alem Nubula'da Zehebi rahimehullahu dedi, Harun Eş Reşid zamanında ordusunda 20,000 asker, adını ordu listesine kaydetmeyi reddederek orduya katıldı. Onlar isimlerini ordu listesine kaydettirmediler çünkü maaş almak istemediler ve Allah'tan başka kimsenin kendilerini bilmesini istemediler. 20,000 kişi!

O halde tebliğ çabaları için talep ve beklenti içinde olanların durumunu düşünün! Veya oturup pazarlık yapan, daha çok ücret talep eden veya ödemelerin peşin yapılmasını talep eden sözde tebliğcilerin durumunu düşünün! Veya tebliğden sonra varlıklı olan sözde davetçileri, tebliğcileri düşünün. Veya kendilerine önceden ödeme yapılmadığı için tebliğ daveti yapan bir platformun teklifini geri çevirenlerin durumunu düşünün!

O yüzden Peygamberlerin mirasçılarının mottoları, benim ecrim sadece Allah'tandır, demektir. ***in ecriye illâ 'ala(A) llâh***. Ayetin bu bölümü farklı bir son ile bitmek üzere tam olarak aynı sözlerle Kur'an da dokuz defa geçer. Burada bu konuda aynı anlama gelen farklı sözlerle diğer bir çok ayet vardır. Şöyle ki ; ***ya fatarani*** veya ***rabbil aleemiyn*** veya Allah ile biter, ve Kur'an da dokuz defa geçer. ***in ecriye illâ 'ala(A)llâh*** üç defa, ***in ecriye illa ala-fataranil leziyne*** bir defa geçer ve ***in ecriye illa rabbil aalemiyn*** beş defa geçer.

Bunların geçtiği bazı Sureleri belirteyim ki hafızların ezberine yardımcı olabilir.

in ecriye illa rabbil aalemiyn – ecrim sadece Alemlerin Rabbına aittir. Beş defa geçer ve tamamı Şu'ara Suresinde yer alır.

in ecriye illa ala-fataranil- ecrim sadece beni yaratana aittir. Bir defa Hud Suresinde geçer.

in ecriye illâ 'ala(A)llâh – ecrim sadece Allah'a aittir. Üç defa geçer, Yunus Suresi, Hud Suresi ve Sebe Suresinde geçer. Yunus ve Hud Surelerinde Nuh aleyhiselam kıssasında geçer. Sebe Suresinde bunu söyleyen Peygamber Muhammed'dir sallallahu aleyhi ve sellem. Bu elbette ayetlerle ilgili bazılarının kafasında oluşan karşıkların ortadan kaldırılmasına yardımcı olacaktır. Ancak dahada önemlisi, bizim işlediğimiz konuya ilişkin bu durumun Kur'an boyunca tekrarlanması bu meselenin önemini bize göstermesidir. Burada ele aldığımız ***İttebiu men la yeselikum ecra*** sizden herhangi bir ücret almayanlara tabi olunanlamına gelen Kur'an da diğer birçok farklı sözlerle ifade edilmiş ayetler olduğunu da aklınızda tutun. Yani onların derslere, internet sitelerine ve konferanslara erişmek için bir ödeme sistemleri doldurma forumları yoktur. İnsanlardan bağış, ekipman dilenmiyorlar. Ne kadar çok Peygamberler ve doğru, salih, dindar selef ve alimlerin yollarını, gariplerin yollarını öğrenirseniz sözde tebliğcilerin tebliğden ne kadar uzak ve dalaletle olduklarını o kadar iyi anlarsınız.

Sonraki ayet;
Vemâ liye lâ a'budu-lleżî fetaranî ve-ileyhi turce'ûn

"Söyler misiniz: 'Ne diye beni yaratana ibadet etmeyecekmişim ki? Siz O'na döndürüleceksiniz.'" (Yasin: 22)

Vemâ liye lâ a'budu-lleżî fetaranî – Neden beni yaratana, kendisine döneceğim beni yaratana ibadet etmeyecek mişim? Neden beni yaratana ibadet etmeyecek mişim? Bu retorik bir sorudur. Bir noktaya işaret etmek içindir, yani neden inanmayacak mışım? Ona inanmamak için kesinlikle bir nedenim yoktur. Bu daha çok ***taaccub***, kendi kendine hayreti gösteren bir soru gibidir. Yani inanmasaydım kendime şaşardım diyor. Sonra dikkat ettiniz mi konuşmasını onlara yöneltmekten kendisine geçti. Çünkü o bir mümindir.

Vemâ liye lâ a'budu-lleżî fetaranî – Beni yaratana neden ibadet etmeyecek mişim?! Çünkü o bir mümindir, hitap ettikleri ise değildir. Kendisini kimin yarattığı konusunda, akidesi ve inancında kesin inanç sahibidir. Yani diyor ki beni inanmaktan engelleyecek hiçbir şey yoktur. Ben sizden fizikende korkmuyorum. İnancıma karşık hiçbir şeyle beni ikna edemezsiniz. ***fetaranî*** bunu Allah'a borçluyum. O beni yarattığı için O'na inanır ve O'na ibadet ederim. O beni yarattı, beni rızıklandırdı. Ve bu yerleşik gerçek, O'na inanmamı gerektirir. Ve bu yüzden ey halkım sizde O'na inanmalısınız.

ve-ileyhi turce'ûn- Sonra sözünü tekrar halkına çevirdi. Onlara, Allah's subhanehu ve teala döneceklerini söyledi. ***fetaranî*** yani Yaratan, Rızık veren ve Lütfu çokça olan yaratan Allah'a iman ederim. Bu yüzden sizin de O'na iman etmeniz gerekir. Eğer bu sizin takdir etmeniz için kafi değilse hiç değilse O'nun karşı konulmaz, yüce olduğunu ve sonunda O'na döneceğinizi kabul edin. Yani halkına hayatta ne olacağını teyit ediyor, ***ve-ileyhi turce'ûn*** Kur'an da dokuz defa geçer ve iki defa geçtiği tek yer, Yasin Suresi'dir. Bu ayette ve bu Surenin son ayetinde geçer. ***ve-ileyhi turce'ûn*** Arabça ***carrun ve mecrurun*** edat veya ilgeç öbeğidir. ***Turce'un*** *fiili mudaria*dır. Arabça şimdiki zamanı veya gelecek zamanı gösteren bir fiildir. Edat öbeği bir fiilden önce geldiğinde genellike anlamı sınırlar (Arabça *hasr ve kasr*). Bu ayette dönüşü sadece Allah'la subhanehu ve teala sınırlar ve daraltır. Kelimesi kelimesine çevirisi Allah'a döneceksinizdir. Ancak edat öbeği, ***turce'un*** fiilinden önce geldiği içim anlamı sadece Allah'a döneceksiniz olur. Bu konuda bir başka ayetten örnek vereyim;

Kul huve-rrahmânu âmennâ bihi ve 'aleyhi tevekkelnâ

De ki O, Rahman'dır. Biz O'na iman ederiz ve O'na güveniriz-tevekkül ederiz. Biz O'na iman ederiz/ediyoruz ve O'na güveniriz/güveniyoruz/tevekkül ediyoruz. ***Âmennâ*** fiildir, ***bihi*** edat öbeği veya *carrun ve mecrur*dur. Ben edat

öbeği/*caarrun ve mecrurun* fiilden önce geldiğinde anlamı sınırladığını söyledim. Ancak burada, biz Rahman'a iman ederiz, ***bihi*** edat öbeğinden önce geldi. Rahman'a iman etmek neden sınırlı değildir? Çünkü bu Arabça kullanım size sizin Rahman'a iman etmeniz gerektiği gibi sizin Peygamberlere, kitaplara, meleklere, imanın ilkelerine vs. inanmanız da gerektiğini söyler. Ancak çok ilginçtir ki, ***bihi*** edat öbeğinden sonra bir başka fiil geliyor. ***ve 'aleyhi tevekkelnâ*** biz O'na güveniriz, yani ***bihi*** edat öbeğinden sonra gelen bu cümle yapısı anlamı biz sadece Allah'a güveniriz haline getirir. Yani ***Âmennâ, bihi*** edat öbeğinden önce geldi çünkü biz Allah'a iman ederiz. Ancak Allah'a tam iman etmek için O'nun iman etmemizi istediği şeylere de -imanın diğer şartları gibi- iman etmelisiniz. Tevekkül yani fiilin edat öbesinde sonra *(aleyhi*) bahsedilmesi güvenimizin/tevekkülümüzün sadece Allah'a olduğunu, sadece Allah'a subhanehu ve teala olduğunu gösterir. Dolayısıyla Allah'tan başkasına yönelik bir tevekkül şekli yoktur. Ve Kur'an da bazen edat öbeği fiilden önce gelmesinin başka nedenleri vardır örneğin birini veya bir şeyi övmek, iltifat etmek gibi.

Konumuza geri dönersek;

Vemâ liye lâ a'budu-lleżî fetaranî ve-ileyhi turce'ûn

O garip, tebliğ sözlerinde ümit ve korkuyu kullandı. Beni yaratana neden ibadet etmeyecek mişim? dedi- bu ümittir veya *tergib*. O'nun bizi yaratması bize *tergib* verir. Yani O'na ibadet etmelisin. Ve O'na döneceğiz. Bu da *terhib* veya korkudur. Yani eğer iman etmezseniz, şiddetli ve acı bir azabla döneceksiniz. Bir tebliğci tebliğinde ümit ve korkuyu dengeler. Ve o garib, Allah'a döneceksiniz diyerek sözünü yeniden onlara çevirdi, kendisi nasıl Allah'a dönecekse onlarında Allah'a döneceklerini belirtti çünkü onlara nasihatta bulunmak istedi. Onun mümin bir kul olarak Allah'a dönüşü Allah'ın rızasına dönmektir ancak onlar Kafir günahkarlar olarak kalmaları durumunda Allah'a dönüşleri ceza ve zillet olacaktır.

Eettehiżu min dûnihi âliheten in yuridni-rrahmânu bidurrin lâtuġni 'annî şefâ'atuhum şey-en velâ yunkiżûn

"O'nu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Rahmân, benim için bir zarar dileyecek olsa, onların şefaati hiçbir fayda vermez, hem beni kurtaramazlar da." (Yasin: 23)

Yani O'ndan aşağıda olan herhangi bir şeyi nasıl bir ilah edinebilirim?! ***Vemâ liye lâ a'budu*** – Bir önceki ayette tevhidi teyit etti. Bu, tevhidi ispat etmektir.. ***Eettehiżu min dûnihi*** Bu da nefiydir. Şirki reddetmek, Allah'tan başkasına ibadet etmeyi olumsuzlamak, reddetmektir, nefiydir. O, halkına tevhidi isbat ve nefiyle tam yerine getirilmesini öğretiyor. Tevhidi isbat ediyor ve ***min dûnihi*** – Allah'ın altındakileri reddederek nefiy yapıyor. ***Min duni-*** kelimesi kelimesine yanında olarak çevrilmesi tam doğru değildir, daha doğrusu altında, aşağısında, daha azı demektir. Yani Allah'ın subhanehu ve teala altında, aşağısında herhangi bir şeyi nasıl bir rehber edinebilirim?

in yuridni-rrahmânu bidurrin lâtuġni 'annî şefâ'atuhum şey-en

Eğer Rahman bana bir zarar vermek istese, hiçkimsenin, hiçbir şeyin aracılığı bana fayda vermeyecektir.

velâ yunkiżûn

ne de beni kurtaracaktır.

Yani siz beni kurtaramayacak olan bir şeye ibadet ve itaat etmemi istiyorsunuz. Buradaki garip gibi bir garip sürekli olarak böyle ayetleri kendisine hatırlatmalıdır. Bu gibi ayetler kalbi Allah'a yönelik huzur ve tevekkülle sular ve Allah subhanehu ve teala size ne yazdıysa, sizin için ne seçtiyse teslim ettirir. Dolayısıyla sizin sahte ilahlar edindiğiniz bireyler, hükümetler, sistemler, akıl ve her şey

veya herhangi biri ve aracılıkları ne beni kurtarır ne de sizi. Allah subhanehu ve teala eğer bana veya sana zarar vermek istese kimse kurtaramaz aynı şekilde beni korumak istese kimse bana zarar veremez. Eğer Allah bizi zarardan kurtarmayı isterse, beni ve seni öylesine uzaklaştırır ki biz onu muhtemelen göremeyiz ve bilemeyiz. O isterse bize gelecek zararın yolunu önler ve bizi kurtarır. Ve o zarar bize dokunamaz. Es Sevri rahimehullahu bu ayete ilişkin açıklayıcı bir söz söyledi. *El Fevaaid*'de dedi; "Eğer Allah'tan korkar ve O'na itaat edersen O sana insanlara karşı yeter, eğer insanlardan korkar ve itaat edersen insanlar Allah'tan gelecek olan hiçbir zararı def etmek için sana yetmeyecektir".

İnnî iżen lefî dalâlin mubîn(in)

"O takdirde ben, apaçık bir sapıklık içerisinde olmuş olurum."(Yasin: 24)

Bu durumda, yani Allah'a eş-ortak-denk koşarsam tamamen sapar ve kaybederim.

İnnî âmentu birabbikum fesme'ûn

"Şüphesiz ki ben, sizin Rabbinize iman ettim. Beni dinleyin." (Yasin: 25)

Dinleyin beni, ben Rabbinize iman ediyorum. Dinleyin beni sözü garip bir muvahhidin sloganıdır. Sadece dinlemelerini istemedi, yani dinleyin ve tevhid çağrısını kabul edin dedi. Bu hayatın güzelliği ve tadı tevhiddir. Tevhide zafer getirmek, bu yeryüzünde tevhidi tesis etmek ve insanları tevhide davet etmektir. Ancak bu iş, bu Yasin Suresi'ndeki gibi adamlara ihtiyaç duyar. Başkalarını ***fesme'ûn*** diyerek tevhide çağırarak ses yükselten ve onlar kendisine karşı olduğunda kararlı kalan adamlara ihtiyaç duyar.

Kîle-dhuli-lcenne(te) kâle yâ leyte kavmî ya'lemûn

"(Ona:) "Cennete gir." denildi. Dedi ki: "Keşke kavmim bilseydi." (Yasin: 26)

Halkı onu öldürdü böylece Cennete gitti. Kur'an halkının onu öldürdüğünü özellikle belirtmiyor ancak ayetin kapsamından bu aşikardır. Ona Cennete gir denildi ve o keşke kavmim bilseydi, dedi. Cennete doğru giderken aklı halen tevhidi yaymakta ve halkında!.

Yasin Suresi'ndeki Garibin Kıssası - III

Bismillah, Elhamdulillah, ve saalatu ves selaamu ala abdihi ve rasulih nebiyyina Muhammed ve ala aalihi ve sahbihi ve selleme tesliymen kesiyran meziyden ila yevmed diyn,

Allah'ın adıyla, her türlü hamd O'na aittir, O'nun kulu ve rasulü nebimiz Muhammed'e, ailesine, sahabesine Kıyamet Gününe kadar çokça, bolca selam olsun diye sözlerime başlarım,

Üç ders önce yani bazı ayetlerle birlikte bir giriş ve zaferden bahsettim. Ve sonra, Yasin Suresinde geçen garibin kıssasına başladık. Ardından gelen iki derste Yasin Suresi'ndeki garibe ilişkin diğer ayetleri ele aldık. O, Tevhidi yaydığı ve peygamberlerini savunmak için ayağa kalktığında halkı onu öldürdü. Ve burada kalmıştık;

Kîle-dhuli-lcenne(te) kâle yâ leyte kavmî ya'lemûn(e)

"(Ona:) "Cennete gir." denildi. Dedi ki: "Keşke kavmim bilseydi."(Yasin: 26)

Kur'anın o garibin öldürüldüğünü özellikle belirtmediğini çünkü kıssanın içeriğinden bunun çok aşikar olduğunu söyledik. Ve ona Cennete gir denildi. O da keşke kavmim bunu bilseydi, dedi. Bu, dünyanın en sefil insanını bile sanki hiç sefalet yaşamamış ve hiçbir zorlukla karşılaşmamış hale getirecek olan Cennetteki karşılanmasıdır. Onun keşke

kavmim bilseydi sözü bir duadır, bu yüce vazifeyi yerine getirirken tevhidde kararlı olmayı, öfkeyi yenmeyi, cahillere karşı sabırlı olmayı ve merhametli olmayı öğretir. Cennete doğru giderken onun aklı halen tevhidi yaymada ve halkını kurtarmada. Ki o, keşke kavmim bilseydi dedi. Halkının bilmesini böylece iman edebileceğini ümit etti. Neyi bilmesini?

Bimâ ġafera lî rabbî vece'alenî mine-lmukramîn(e)
"Rabbimin beni bağışlayıp ikram olunanlardan kıldığını."(Yasin: 27)

Keşke kavmim, halkım Rabbimin beni bağışladığını ve ikram olunanlardan olmakla şereflendirdiğini Cennete girdirdiğini bilseydi, dedi. Bağışlanma, şereflendirilme, daha ne isteyebilirsiniz?!

Vemâ enzelnâ 'alâ kavmihi min ba'dihi min cundin minessemâ-i vemâ kunnâ munzilîn(e)

"Kendisinden sonra, kavmini (helak etmek için) gökten bir ordu indirmedik. İndirecek de değiliz."(Yasin: 28)

Onlar mesajı aldıklarından artık onlara daha fazla peygamber veya melek gönderilmedi. Ne de Allah subhanehu ve teala onları yok etmek için ordular ve askerler gönderdi çünkü Allah'ın buna ihtiyacı yoktur.

İn kânet illâ sayhaten vâhideten fe-iżâ hum hâmidûn(e)

"(Onları helak eden) yalnızca bir çığlıktı. (Bir de ne göresin. Ocakları) sönüvermiş (yok olup gitmişler)."(Yasin: 29)

Tek gereken şey, tek bir kuvvetli sayhadır. Kuvvetli tek bir ses, bir patlama, gümbürtü ve onlar ebediyen söndürüldüler. Ki Allah'ın subhanehu ve teala vereceği minimum bir ceza onların kökünün kazınmasına, yok olmalarına kafidir.

Yâ hasraten 'alâ-l'ibâd(i) mâ ye'tîhim min rasûlin illâ kânû bihi yestehzi-ûn(e)

"Yazıklar olsun (şu) kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse, hemen onunla alay ederlerdi."(Yasin: 30)

O kullara yazıklar olsun. En büyük pişmanlık peygamberlerin getirdiği öğretileri ihmal etmektir. Dünya ve ahirette onlara eşlik edecek bir pişmanlıktır çünkü Yaratıcı yarattıklarını bilir. Ve *El Latif El Habir* elçilerini, peygamberlerini dünya ve ahiretlerinde onlar için en hayırlı olan, en iyi olan en büyük hikmetle gönderdi.

mâ ye'tîhim min rasûlin illâ kânû bihi yestehzi-ûn(e)

"...Onlara ne zaman bir elçi gelse, hemen onunla alay ederlerdi."

Peygamberlerin şerefli vazifelerinin mirasçıları olduğunuzda, etki ve sonuçlarını da miras alırsınız. Onlara her defasında bir peygamber gittiğinde bunun sonuçlarının, etkilerinin olacağını beklersiniz. Onlar elçi ile alay ettiğinde, alay etmelerinin sonuçlarını beklersiniz. Bu, aynı ikilemle karşı karşıya kalan her garib için bir teselli ve huzurdur. Yasin Suresi'ndeki bu garibin yaptığı gibi doğruluk yanında cesaret, planlanmış, hesaplanmış düşünceler ve sözlerle sonuna kadar giden samimi bir tebliğ de bulunmak kararlı ve sağlam bir İman ve Tevhidin ve Allah'a subhanehu ve teala rabbani bir ilimle teslim olmanın ve adanmanın bir sonucudur. Nitekim o garib, o mümin zayıf bir zamanda, zorluklar ve işkencelerin olduğu bir zamanda iman etti. Peygamberlere uydu ve kendisine karşı olan dünyaya ve tehditlerine kulağını tıkadı ve meydan okudu. Algılanan tüm bu tehlikelere rağmen halen tevhide çağırdı ve bu yolda karşılacağı herhangi bir sonuca kendisini tamamen hazırladı.

Gariblerin durumu şehrin ücra köşesinden koşarak gelen

bu adamın kıssasında bahsettiğimiz tüm ayrıntılarla ilgili olabilir. Dolayısıyla o garibin durumu, Garibler/Guraba hakkında derslerimizin genel konuları altında düşer. Bu yüzden size kıssanın tamamını anlattım. Ama bu kıssayı seçmemizin sebebi daha dar kapsamlı bir dersti; *Temkin*'de zaferin bu kıssada yer aldığını göstermekti ve gurabaların durumunuda buna ekleyebiliriz.

Zaferin, kurtuluşun anlamını tam olarak kavrayamamış olan cahil ayak takımı bu kıssayı bir yenilgi olarak görebilir. Mesajları reddedilen üç peygamber için bir yenilgi ve burada elçilere inanan bildiğimiz tek mümin de öldürüldü. Ancak bizim için, üç peygamber ve onlara tabi olduğu için öldürülen garib, onların tamamı birden çok yönden zafer kazanmıştır. Bu konuda dört veya beş noktaya değinmeme izin verin;

Birincisi, peygamberler reddedildiler, yalanlandılar, düşmanlıkla reddedildiler. Ancak onlar Şirk ve Müşriklere teslim olmaksızın, onlara boyun eğmeksizin mesajlarını iletebildiler. Ve tehdidlere boyun eğmediler.

Vemâ 'aleynâ illâ-lbelâğu-lmubîn(u)

"Bizim vazifemiz yalnızca apaçık bir tebliğdir." (Yasin: 17)

Onlar, bizim vazifemiz ancak apaçık mesajı iletmektir, dediler. Bu ifade, sanki bu dünyadaki tek vazifeleriymiş gibi görünüyor nitekim bunu incelediğimizde onların Allah'a subhanehu ve teala ibadet etmek gibi başka vazifeleri olduğunu belirtmemize gerek kalmadı. Onlar görevlerini tebliğde başarılı oldular mı? O elçilerin sanki dünyada tek vazifeleri buymuş gibi gösteriyorlar. Ancak hiç şüphesiz, Kur'anın o garibi şehrin en ücra köşesinden koşarak kavmine geldiği şeklinde tasvir etmesindeki muhteşem belagatı size, tebliğin şehrin en ücra noktasına ulaştığını bildirmek içindir. Yani tebliğ şehrin dört bir yanına ulaştı. Tebliğleri her yere ulaştığı zaman o elçilerin misyonu tama-

mlandı ve o elçiler, o peygamberler bu anlamda zafer kazandılar.

Tebliğin kabulüne gelince, tebliğin kabulü peygamberlerin kontrolleri altında olan bir şey değildir. Ne benim ne de sizin kontrolünüz altındadır. Bizim kontrolümüz atında olan görevimiz tebliğ etmektir, iletmektir. İnsanların kabul veya reddetmesi kontrolümüzün ötesindedir. Hidayet eden Allah'tır subhanehu ve teala. Yani elçiler açısından görev tamamlandı. Böylece;

A) Onlara yönelik tüm düşmanlıklara rağmen sabırlı ve kararlı kaldılar Şirk ve Müşriklere taviz vermediler. Ve bu nihai bir zafer ve kurtuluştur.

B) Dünyanın onlara karşı olduğu bir ortamda misyonlarının bu olduğunu söyledikleri şeyi yerine getirdiler. Ve bu bir başka nihai zaferdir. Bu birincisi.

Tebliğin, mesajın üç peygamberi desteklemek için koşarak gelen bir adam tarafından kabulü peygamberler için aleni bir zaferdir. Tüm şehir, tüm kasaba onlara karşı iş birliği yapmasına rağmen onların kendi şehirlerinden bir adamın tevhidi destekleyen bir mümin olarak ortaya çıkması o kasaba halkı için bir utanç ve yenilgidir. Zaten bunun için misillemeleri çok şiddetli oldu. Nitekim onlar kendilerinden olduğunu varsaydıkları bir adamın, buna rağmen peygamberlerin tebliğini kabul ederek ve tevhidi, tebliği savunarak kendilerine ihanet ettiğini hissettiler. Ve bu bir zaferdir.

Üçüncü bir nokta, şehrin en ücra köşesinden bir adam, kendi seçimiyle geldi, cebren gelmedi. O hayatını ve sahip olduğu her şeyi Tevhidi ve Peygamberleri desteklemek uğruna tehlikeye atmayı seçti ki, evinde oturup kalabilirdi. Dediğimiz gibi o öldürüldü. Onun ölümü bir zafer miydi? Onun ölümü sadece kendisi için bir zafer değildi ayrıca Tevhid Mesajı içinde bir zaferdi çünkü onun sözleri ve duruşu kalplere derin manalar nakşetti. Kanı ile yazdığı du-

ruşu ve sözleri ile halk kitlelerini motive etti. Onun eylemi, davranışı kendisinden sonra gelen tüm tevhid ehli için bir motivasyon oldu. Ve öylesine önemli oldu ki Allah subhanehu ve teala onu güneş ve ay doğup battığı sürece nesiller boyu ders alınacak Kur'ani bir örnek kıldı.

Bir diğer nokta ise, teslimiyetçilere onun kendi canını zararlı bir yoldan tehlikeye atması izlenimi vermesidir. Ancak üzerinde bulunduğu yol da nihai bir zaferi elde etti. Her gerçek bir müminin arzuladığı en mutlu sona kavuştu. O öldürüldü. Ve teslimiyetçiler tarafından ölü ve yenilmiş olarak görselleştirilen o ve benzerleri için bu durum aslında Allah'ın bir seçimidir.

veyettehiże minkum şuhedâ

"...sizden şehidler edinmesi içindir..."(Al'i İmran: 140)

Onlar seçildiler. Allah tarafından seçildiler ve ölü olarak adlandırılmaktan alıkonuldular.

Velâ tahsebenne-lleżîne kutilû fî sebîli(A)llâhi emvâtâ(en) bel ahyâun 'inde rabbihim yurzekûn(e)

"Allah yolunda öldürülen (şehitleri) ölüler sanma. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, onlar diridirler ve Rableri katında rızıklanmaktalardır."(Al'i İmran: 169)

Onlar sağdırlar ve Rableri katında en yüksek makamlarda rızıklandırılmaktadırlar. İbn El Kayyim mana olarak şunu dedi, Allah'ın bazı kullarına olan sevgisinden dolayı onlara amelleriyle ulaşamayacakları Cennet dereceleri vermiştir. Dolayısıyla Kendi katında bulunan yüce makamlara ulaşabilmeleri için onlara bu dünyada şehid olma onurunu vermesi gerekiyordu. Nitekim onu öldürenler, onun ruhunu sadece esaret altındaki düşmanlıklarından değil, aslında yok olacak olan bu dünyadaki esaretten de kurtardıkları konusunda hiçbir şey bilmediler. Ve onun

ruhunu Cennette dilediği gibi dolaşan ve sonra Allah subhanehu ve teala'nın Arşına asılı fenerlerin içine sığınan yeşil bir kuşa dönüştürdüler. Birçok mutlu son söz konusudur ancak en mutlu son bir kulun kendinden razı olduğu halde Allah subhanehu ve teala ile karşılaşmasıdır. O halde ***Kîle-dhuli-lcenne(te) – Ona Cennete gir...*** denildiğini hayal edin.

Selâmun 'aleykum bimâ sabertum

"Sabrettiğinize karşılık selam size..."(Ra'd: 24) denilerek sıcak bir şekilde karşılanmayı hayal edin. İbn El Kayyim *Tarik El Hicreteyn'*de dedi, merak etmeyin, bu gariplik, bu yalnızlık evresi uzun sürmeyecektir. Sadece yoldaki bir engeldir ve çok yakında Cennet çadırları size görünecektir ve oraya güzel bir selamlama ve tebrikle ulaşacaksınız. Şöyle dediğinizde gözleri ne kadar rahatlandıran, kalpleri ne kadar sevindiren bir seviç ve mutluluk sözüdür bu;

yâ leyte kavmî ya'lemûn(e) Bimâ ġafera lî rabbî vece'alenî mine-lmukramîn(e)

"...Keşke kavmim bilseydi. "Rabbimin beni bağışlayıp ikram olunanlardan kıldığını."(Yasin: 26-27)

Temelde söylemeye çalıştığı şey şudur; bu kıssaları okuduğunuzda ve uygulamaya çalıştığınızda bunlardaki imani yönü bunlardaki manevi yönü ihmal etmeyin. Yani anı görselleştirin. Yani o garibin örneğine tam olarak uyarsanız garibler olarak sizde aynı sözleri söyleceksinizdir.

Allah subhanehu ve teala'nın peygamberlere ve gariplere olan zaferinin dördüncü noktası, onların davetinin tesir ve etkisinin devam etmesi ve şerefle devam etmesi, o belde halkının ise zilletle anılmasıdır. Zafer başlama ve devam etmeyle ilgili değildir nasıl bittiği ile ilgilidir. İnsanlar kıssayı okur ve üç peygamber ve garibin durumuna bakar ve elçileri yalanlayan ve garibi öldüren halkı aşağılar. Bildiğiniz

birçok muvahhidin kıssalarında olduğu gibi, nitekim bugün Musa'dan aleyhiselam onur, şeref, övgü ve sevgiyle bahsedildiğini öte yandan zamanın süpergücü olan, elindeki tüm kaynakları Musa'ya aleyhiselam karşı kullanan Firavun ve süpergücünden utançla bahsedildiğini görürüz. Ahmed ibn Hanbel ve Ahmed ibn Teymiyye bugün Ümmet tarafından kabul edilen kahramanları ve sevgilileridir. Ve zamanında onlara karşı olan ve onları reddeden, onları hapse atan herkes tarihin çöplüğüne atılmıştır.

Daha yakın zamanlarda, kelimenin tam anlamıyla tüm dünya tarafından, akla gelebilecek her türlü kaynak ve suçlamalar ve düşmanlık kullanılarak ve münafıklar tarafından bir ülkeyi bir milleti parçalayabilecek düşmanlık ve suçlamalar bireyler üzerinde tekrar edilerek Hak ve Tevhid ehline saldırılar yapıldı. Buna karşın Allah subhanehu ve teala o tevhid ehlini kabul etti, sadece kabul etmekle kalmadı onların kabul görmesi ve sevilmesini ve etkisini arttırdı. İşte bu zaferdir.

Beşinci nokta ve son noktadır. Sözünü ettiğimiz tüm zaferler, zafer çeşitleri sadece kuvvetli tek bir ses ile, sayha ile şehir sakinlerinin yok edildiği bir dünya zaferi ile taçlandırıldı

İn kânet illâ sayhaten vâhideten fe-iżâ hum hâmidûn(e)

"(Onları helak eden) yalnızca bir çığlıktı. (Bir de ne göresin. Ocakları) sönüvermiş (yok olup gitmişler)."(Yasin: 29)

Şehir halkı dindar, doğru bir adamı öldürdü. ***veyettehiże minkum şuhedâ*** - bu sizden şehidler edinmesi içindir. Çünkü Allah onu Cennetle şerefli, asil, muzaffer bir giriş yapması için seçmişti. Ve o, kıyamet gününe kadar okunacak bir örnek kılınmakla şereflendirildi.

Ancak aynı zamanda sakın Allah'ın dostunun intikamını almayacağını düşünmeyin! İbn Kesir dedi, o kasabanın halkı hiçbir iz bırakmadan yeryüzünden silindi. Allah dostlarını

evliyalarını şehidlerini seçtikten ve kendi uğrunda eziyet çekenleri Kendisine yakın olmaları için seçtikten, Cennetteki derecelerini yükselttikten sonra Allah'ın subhanehu ve teala doğrudan azabını bekleyin.

Semud halkını yok eden bir sayha gibi sayha veya Ad kavmini yok eden bir fırtına veya Nuh halkını alan seller veya İsrail oğullarını kırıp geçiren salgınların örnekleri günümüzde meydana geldiğinde onlar tarafında doğal afetler veya kaza veya aksilikler olarak adlandırılır. Ve başlarına gelenlerden asla bir ders almazlar tıpkı küfür içinde olan ataları gibi, asla ders almazlar.

Birçok kişi Allah'ın Evliyasına karşı işlenen günahların cezasız kalmasına izin vermeyeceğini anlamıyor veya bilmiyor olabilir. Allah'ın cezası ekonomik çöküş olabilir, seller, fırtınalar olabilir, salgın hastalıklar, savaşlar veya diğer şeyler olabilir, Allah'ın subhanehu ve teala Dostlarına, Evliyalarına, Saf Tevhidin tabileri ile uğraşanlara verdiği karşılığı farklı yol ve araçlarla gelir.

vemâ ya'lemu cunûde rabbike illâ hu

"...Rabbinin ordularını ancak O bilir..."(Müddesir: 31)

Allah'ın ordularını, askerlerini ve kuvvetlerini Allah'tan subhanehu ve teala başka kimse bilmez, ***vemâ ya'lemu cunûde rabbike illâ hu.***

Şayet Allah, üç peygamberini inkar eden ve masum bir muvahhidi öldüren o kasabayı yeryüzünden sildiyse, tek suçları Rabbimiz Allah'dır demek olan masum çocuk, kadın, yaşlı ve gençlerin kanlarının ellerinden damlayanları bir başına bırakacağını gerçekten düşünür müsünüz?! Ki bu düşünce Allah hakkında kötü bir zandır. Allah'ın dostlarının intikamını almayacağını düşünmek kötü bir beklentidir. *Haşa lillahi,* Allah korusun. Kesinlikle, Allah hakkında böyle düşünemeyiz. Dostlarına herhangi bir şeklilde

Allah'ın subhanehu ve teala zafer, kurtuluş vermeyeceğini düşünen imanı sarsılan her muvahhid veya muvahhideye yazıklar olsun!

Sahihi Buhari Hadis El Kudsi'de Allah subhanehu ve teala dedi,

"Dostuma düşmanlık gösterene savaş açarım."

İbn Teymiyye rahimehullahu dedi, bu, Allah'ın Dostlarına ilişkin en şerefli hadistir. Bir başka yerde İbn Teymiyye dedi, Allah'ın Dostları, Allah'ın Evliyaları ile uğraşmaktan sakının çünkü Allah onlara zarar verenlere savaş ilan etti. Ve Allah kime savaş ilan ederse o helak olmuştur. Ve aslında onların azgınlık veya tuğyanlarını, zulümlerini devam ettirmeleri (en büyük zulüm Şirktir!) ve Allah'ın onlara yönelik cezayı ertelemesi ki onlar zulüm ve tuğyanlarını devam ettirirken üstün olan tarafmış görünebilir, aslında tam olarak bir cezadır, tam olarak Allah'ın bir missillemesidir.

Kur'anın açık ayetleriyle Allah dostlarını yakınlaştırmak için imtihanlar yaparak onları şerefli kıldığını ve onurlandırdığını söyledi. Ki böylece onlar Allah'ın Arşının altında Firdevse girebilsinler. Ve Allah subhanehu ve teala diğerlerinin cezasını erteleyerek onları Kendisinden uzaklaştırır Cehennemin en derin çukuruna atar. Size, meselelere farklı bakmamız gerektiğini söyledim. Ki biz meselelere farklı bir açıdan bakarız.

Velâ yahsebenne-lleżîne keferû ennemâ numlî lehum hayrun li-enfusihim innemâ numlî lehum liyezdâdû iśmâ(en) velehum 'ażâbun muhîn(un)

"Kâfirler sanmasın ki, kendilerine mühlet veriyor oluşumuz onlar için hayırdır. Ancak günahları artsın diye onlara mühlet veririz. Onlara alçaltıcı bir azap vardır."(Al'i İmran: 178)

Kafirler onların cezalarını ertelememizi onlar için iyi olduğunu sanmasın. Biz onların cezasını erteliyoruz. Neden Ya Allah? Böylece günahlarını arttırabilirler ki bu onlar için alçaltıcı bir cezadır. Muvahhidlerin intikamı, düşmanları için daha büyük, daha şedid ve ebedi bir azaba ertelemek şeklinde olabilir. Düşmanları bir garibi, muvahhidi öldürdüklerinde bir zafer kazandığını düşündüler. Tıpkı Kureyş'in Uhud'da Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem yaraladıklarında ve sahabeleri öldürdüklerinde zafer kazandıklarını düşündükleri gibi günümüzde de Küfür yaptıklarını aynı şekilde görmektedir. Ancak göründüğü gibi değildir. Aslında bu halleri, onlara daha şiddetli ve daha büyük, ebedi bir azaba arttırmak için Allah'ın subhanehu ve teala onlara yönelik bir laneti ve cezasıydı.

innemâ numlî lehum liyezdâdû iśmâ(en) velehum 'ażâbun muhîn(un)

Tek bir sayhanın kasaba halkını yeryüzünden silmesi onların ne kadar zayıf olduğunu göstermek içindir. Zamanı, yol ve yöntemleri *El Hakim*'e kalmıştır. Hikmet sahibi *El Hakim* zalimlere, tiranlara, zorbalara ve Şirk Küfrünü işleyenlere ilişkin bir Sünnete atıfta bulundu, öyle ki kimsenin değiştiremeyeceği bir Sünnete atıfta bulundu;

Sunneta(A)llâhi fî-lležîne halev min kabl(u) velen tecide lisunneti(A)llâhi tebdîlâ(n)

"(Bu,) önceden yaşamış olanlar hakkında Allah'ın sünnetidir/yasasıdır. Sen, Sünnetullah'ta hiçbir değişiklik bulamazsın."(Ahzab: 62)

Sonuç olarak, iki peygamberin ve onları desteklemek üzere üçüncü bir peygamberle onların desteklenmesi kıssası daha çok Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem bir teselliydi. Yine koşarak gelen adamın hikayesi, detayları ve sonucuyla sahabeye zor zamanlarında sabırlı olmaları için bir teselli ve ders niteliğindeydi.

RUBUBİYET VE ULUHİYET TEHVİDİ MESELESİ

Soru:

Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi'nin bir parçası olarak Uluhiyet Tevhidi'ne dahildir sözü, ne anlama gelir? Ve aksi doğru değildir demek ne anlama gelir?

Bir sonraki soru bana en sevgili öğrencilerimiz tarafından gönderildi, Allah subhanehu ve teala onlara ecirlerini versin, onları korusun, onlara yol göstersin/hidayet etsin ve onları kararlı kılsın. Tevhid Derslerinde ilerleyen bir grup kız kardeşimiz adına sorulmak üzerine gönderildi, "Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi'nin bir parçası olarak Uluhiyet Tevhidi'ne dahildir sözü, ne anlama gelir? Ve aksi doğru değildir demek ne anlama gelir?"

İlk olarak, Rububiyet Tevhidi'nin Allah'ın subhanehu ve teala fiillerinde bir olduğunu tasdik etmek olduğunu biliyoruz. Hayat Veren ve Öldüren sadece O'dur, Yaratan sadece O'dur, Rızık Veren sadece O'dur, Yağmuru Gönderen sadece O'dur vb. Yani O *El Halik*'tir, *Er Razık*'tır, *El Muhyi*'dir, *El Mumit*'tir ve *Munzil El Matar*'dır. Bu Tevhidin yani Rububiyet Tevhidi'nin diğer isimleri arasında şunlar yer alır; *Tevhid El Marife vel İsbat* veya *Tevhid El İlmi*. Bu isimler verildi çünkü Rububiyet Tevhidi sadece kalp amelidir, sadece imandır. Rububiyet Tevhidi sadece inançtır. Rububiyet Tevhidi'ne iman ve tasdik sadece kalpte olur. Birazdan açıklayacağım şey için bunu bilmek önemlidir, inşaAllah.

Uluhiyet Tevhidi ise sizin ibadet eylemlerinizdir/amelinizdir ve onlar hiçbir eşi benzeri ve ortağı olmayan sadece Allah'a yöneltilmelidir. İçinizde ve dışınızda tüm ibadetlerinizi sadece Allah'a subhanehu ve teala adamanızdır. Uluhiyet Tevhidi'nin diğer isimleri arasında şunlar yer alır; *Tevhid El İlahiyye, Tevhid Et Taleb, Tevhid El İbadet, Tevhid El Kast, Tevhid El İrade*. Rububiyet Tevhidi(*Tevhidi Er Rububi-*

ye) için *Tevhid El İlmi* demiştim, burada Uluhiyet Tevhidi (*Tevhidi El Uluhiyye*) *Tevhid El Ameli*'dir- yani amellerdir, sadece kalpte iman olan Rububiyet Tevhidi gibi değildir. Uluhiyet Tevhidi'ne iman, hem ameldir hem de kalpte imandır. Kurban, secde, rükuu, namaz, dua gibi amellerdir ve *reca*, *rahbe*, *rağbe* yani ümit etmek, korkmak gibi kalp amelleridir.

Hapisteyken, yeni Müslüman olanlara Tevhid sınıflarını öğretiyordum ve Tevhidin iki kategorisi arasında kafa karışıklığı yaşadıklarında onlara şöyle dediğimi hatırlıyorum, Allah'ın subhanehu ve teala Fiillerini göstermek için Rububiyet Tevhidi'nin yanına aşağı doğru bir ok çizin. O'nun üzerimize inen fiilleridir- Hayat, Ölüm, Yağmur, Rızık, Yaratma, Egemenlik- yazın. Ve Uluhiyet Tevhidi'nin yanına yukarıya doğru bir ok çizin, çünkü ibadetlerimiz sadece Allah'a subhanehu ve teala yükselmelidir. Böylece biri Allah'ın fiilleri ile ilgilidir ve diğeri bizim fiillerimizdir. Ve *Elhamdulilllah* bundan sonra kafa karışıklığı yaşamadılar.

Bunu tespit ettikten sonra şimdi soruya geçelim. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi'nin bir parçası olarak Uluhiyet Tevhidi'ne dahildir ne demektir? Önce sorunun birinci kısmını ele alalım. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi'ne dahildir. Uluhiyet Tevhidi'ni tam, eksiksiz, samimi bir iman ile tasdik eden bir kimse, Rububiyet Tevhidi içinde aynı tam, eksiksiz ve samimi bir imana sahip olacaktır;

Örneğin biri şöyle diyor "Ya Allah bize yağmur yağdır" – yani Allah'a döndü ve O'na dua etti ve bu Uluhiyet Tevhididir. O kişi Uluhiyet Tevhidini tam, eksiksiz ve samimi bir imanla tasdik ediyor ve yağmur yağdırması için Allah'a dönüyor. Neden? Bu bizi o kimsenin Rububiyet Tevhidi'ne olan inancına götürür. O kimse yağmur yağdırması için Allah'a döndü çünkü yağmuru yağdıranın sadece Allah olduğunu biliyor. Yağmuru sadece Allah'ın yağdırdığını bilir ve tasdik ederseniz bu Rububiyet Tevhididir. O yağmuru gönderebilecek tek kişinin O olduğuna inandığı ve tasdik

ettiği için Allah'a yöneldi ve yağmur yağdırmasını Allah'tan istedi.

Bir kimse Uluhiyet Tevhidi'ni tam ve samimi bir inançla tasdik ederek dua ediyor ve şöyle diyor; "Ya Rezzak beni rızıklandır." Tam bir imanla Uluhiyet Tevhidini tasdik ediyor ve belirli bir dua yapıyor. Eğer o kimse Uluhiyet Tevhidi'ne inanıyorsa, ibadetini sadece Allah'a yöneltmesi gerektiğine inanıyordur- ve bu yüzden rızık vermesi için O'na yöneldi. Dolayısıyla birkez bir kişinin Uluhiyet Tevhidine samimi bir şekilde inandığını bilirsek otomatik olarak o kişinin Rububiyet Tevhidi'ne inandığını anlarız. Nitekim, Uluhiyet Tevhidini çok iyi bilen, samimi olarak inanan ve uygulayan biri Allah'a ibadet etmektedir.

Dolayısıyla, bir kimsenin tam ve bütünüyle tüm ibadetlerini tam, eksiksiz, samimi bir imanla sadece Allah'a yönelttiğini ve sonra Rububiyet Tevhidine inanmadığını söylemenin hiçbir manası yoktur. Yani böyle bir söylemde bulunmanın hiçbir manası yoktur. Verdiğimiz örnekteki kişi Uluhiyet Tevhidini tam ve samimi bir inançla tasdik ederek rızık ve yağmur istedi. Neden rızkı ve yağmuru sadece Allah'tan istedi veya neden rızık vermesi veya yağmur yağdırması için sadece Allah'a yöneldi? Çünkü o, Allah'ın *Er Rezzak* yani çokça rızık veren olduğuna inanıyor. *Er Rezzak* nedir? Rububiyet Tevhididir. Yani o kimse kainatı Allah'ın kontrol ettiğine, O'nun ayakta tuttuğuna inanıyor ve bu da Rububiyet Tevhididir. İşte bu yüzden yağmur vermesi için Allah'a yöneldi.

Uluhiyet Tevhidini tesis eden bir kişi sadece Allah'a ibadet eder. İbadetlerinde, duasında, namazında, orucunda, haccında, korkuda, ümit etmede, kurbanında, adağında, yemininde, tevekkülünde kısaca tüm ibadetlerinde samimi olarak sadece Allah'a yönelir. Tüm ibadetlerinde Allah'a yönelir çünkü o kimse Rububiyet Tevhidini de tam ve samimi bir şekilde bilir ve tasdik eder yani Allah'ın Yaratıcı, Rızık Veren, Kainatın İşlerini Düzenleyen,

Yaşatan, Öldüren, Dirilten, Fayda ve Zarar Veren, Yaratma ve Emretme Yetkisine Sahip Tek olduğunu tam ve samimi bir inançla bilir ve tasdik eder ve bu da Rububiyet Tevhididir. Dolayısıyla Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi'nin manasının bir parçasıdır. Veya Uluhiyet Tevhidi'ni ikrar ve tasdik etmek, Rububiyet Tevhidi'ni de ikrar ve tasdik etmeyi içerir. Rububiyet Tevhidi'ne tasdik edip inanmadıkça Uluhiyet Tevhidi'nde gerçek ve samimi bir inanca ulaşmak imkansızdır. Uluhiyet Tevhidi inancı, Rububiyet Tevhidi inancının bir sonucu ve meyvesidir.

Özetle, Rububiyet Tevhidinde ibadetini sadece Allah'a yönelten dışında Uluhiyet Tevhidinde içten ve samimi bir şekilde ibadetini sadece Allah'a yönelten hiç kimseyi bulamayacaksınızdır. Çünkü her kim sadece Allah'a ibadet ediyorsa Rabliğin sadece Allah'a ait olduğunu tasdik eder.
Tevhid derslerinde bahsettiğim bu ifade çağdaş alimlerin hiçbirine ait değildir ki bazıları bu ifadeyi bazı çağdaş alimlere atfederler ancak aslında İbn Teymiyye'nin rahimehullahu bir açıklamasıdır ve *Beyan Telbis El Cehmiyye* kitabında bahsetmiştir ve orada şöyle dedi;

ve tevhiydu uluhiyyeti yetedemmenu tevhiydul rububiyyeti

Yani "Uluhiyet Tevhidi, Rububiyet Tevhidini içerir, kapsar" ve sonra dedi;

ve tevhiydul uluhiyyeti yetedemmenu tevhiydul rububiyyeti fe innehu men la ya'budu illa alahe yendaricu fi zalike ennehu lem yukarre bi rububiyyeti gayrehu

Az önce söylediklerimin özetidir. *yendaricu* altına girer, içerir, içine alır demektir. Yani "bir kimsenin sadece Allah'a ibadet etmesi Rububiyeti Allah'tan başkası için tasdik etmemesini içerir." Ve sonra ancak Rububiyet Tevhidinde böyle değildir dedi;

bihilafi tevhiydul rububiyyeti fe innehu kad akarre bihi aametul

muşrikiyn

"Rububiyet Tevhidi böyle değildir nitekim müşrik kitleler tarafından tasdik edilen Rububiyet Tevhidinden farklıdır."

İbn Teymiyye'nin rahimehullahu sözü bizi sorumuzun ikinci kısmına götürüyor. "Ve aksi doğru değildir" kısmına. Yani bir kimsenin Rububiyet Tevhidine inanması onun mutlaka Uluhiyet Tevhidine inandığı anlamına gelmez. Rububiyet Tevhidi dediğim gibi kalbin amelidir. Bir insan tek bir Rabbe inanabilir ancak Tevhide ilişkin ameller, eylemler vardır. Kişi kalbin ameli olarak O'nun Rabb olduğunu tasdik etti, yani Allah'ın Yaratan, Rızık Veren, İşleri Yürüten olduğuna inanıyor ancak kalbindeki inancı amele döktüğünde -veya fiziki amellere geçtiğinde -ki bu Uluhiyet Tevhididir- bazıları meleklere veya evliyalara veya peygamberlere hatta heykellere-putlara yönelirler. İstediklerini onlardan isterler, peygamberlerden veya evliyalardan isterler ve sonra sadece Allah'a yöneltmeleri gerektikleri ibadetlerinde onları da dahil ederler, aracı kılarlar.

Nitekim onlara sorsanız "Allah'ın tüm işleri yürüten Rabb olduğuna inanıyor musunuz?" Onlar "Evet" derler. "O halde neden putlara yöneliyorsun veya neden kabirlere yöneliyor ve tamamen sadece Allah'a yapman gereken bir ibadeti onlara yapıyorsun?" diye sorarsan, size muhtemelen, Kur'an da bazı insanların söylediklerini belirttiği şekilde cevap vereceklerdir, yani bizi sadece Allah'a yaklaştırmaları için onlardan istiyoruz, onları aracı ediniyoruz (aslında ibadet ediyorlar).

Daha önce verdiğim örnekte biri şöyle söyleyebilir dedim, "Allah'ın Rezzak olduğuna inanıyorum", rızık için Allah'a döndüm ve yöneldim. Yani kişi Rızık Veren Allah'tır diyor. Rızkı size kim verir? Sizi kim yarattı? Sizin için kainatı kim kontrol altında tutuyor, dünyayı yaşanılır kılıyor? Onlar Allah derler. Yani Rububiyet Tevhidine inanıyorlar ancak iş Uluhiyet Tevhidine ilişkin fiziksel amellere geld-

iğinde rızkı kabirden veya bir veliden veya bir puttan veya Lattan, Uzzadan ve herhangi birinden istiyorlar. Bu örnek bize bir kişinin Rububiyet Tevhidini tasdik edebileceğini ancak Uluhiyet Tevhidinde Şirk içinde olabileceğini gösterir. Dolayısıyla bir kimse Rububiyet Tevhidine olan inacını teyit edebilir ve yine de bir müşrik olarak sınıflandırılabilir. Yani Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidini gerektirir ancak kapsamaz.

Rububiyet Tevhidi nasıl Uluhiyet Tevhidini gerektirir? Bir kimse, Allah'ın *El Halik, Er Razık, El Mudebbir, El Muhyi, El Mumit* (Yaratan, Rızık Veren, İşleri Yöneten, Yaşatan, Öldüren) olduğuna inanıyor. Bu inancı, o kimsenin tüm ibadetlerini herhangi bir ortak aracı koşmadan yani şirk koşmadan sadece Allah'a yöneltmesini gerektirir. Yani Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidini gerektirir ancak onu kapsamaz. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidinin güçlü bir delilidir. Allah subhanehu ve teala ibadette Tek olduğuna delil göstermek istediğinde- yani Uluhiyet Tevhidine- Rububiyet Tevhidini delil olarak kullanır;

"Ey insanlar sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin ki sakınıp korunabilesiniz." (Bakara: 21)

Ey insanlar ***rabbekum–*** Rabbinize ibadet edin- ***u'budu*** Uluhiyettir. Yani ibadet ettiğinde, kurban kestiğinde, yemin ettiğinde, dua ettiğinde, namaz kıldığında, hacc yaptığında, tevekkül ettiğinde sadece Allah'a yönel, işte bu Uluhiyet Tevhididir.

u'budu rabbekum – Rabbinize ibadet edin, Neden? Ayet nedenini bize açıklıyor. ***elleziy halakakum velleziyne min kablikum -sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb O'dur.*** Yani *El Halik*, Yaratan Rububiyet Tevhididir. ***elleziy halakakum*** – Yani sizi sadece O yarattı. Eğer O yarattıysa, ibadetinizi sadece O'na yöneltmeniz gerektiğinin delilidir budur. Yani Rububiyet Tevhidi, Uluhiyeti sadece Allah'a yöneltmeniz gerektiğinin delilidir. Bu ayetin hemen ardın-

dan gelen ayette benzerdir ve Kur'anda buna benzer birçok ayet vardır;

"O (Rab ki) yeryüzünü sizin için bir döşek-dinlenme yeri, gökyüzünü de tavan kıldı. Gökten su indirdi ve onunla size rızık olarak (çeşitli) ürünler çıkardı. (Öyleyse bütün bu gerçekleri ikrar edip) bildiğiniz hâlde Allah'a eş/ortak/denk koşmayın." (Bakara: 22)

O yeryüzünü sizin için bir döşek/dinlenme yeri kıldı-yarattı- Rububiyet Tevhidi. Gökyüzünü tavan kıldı- Rububiyet Tevhidi. Gökten su indirdi- Rububiyet Tevhidi. Ve onunla size rızık olarak ürünler çıkardı- Rububiyet Tevhidi. Tüm bunlar Allah'ın Rububiyetidir. Peki tüm bunların amacı nedir, anlamı nedir, hedefi nedir? Ayetin sonu bize anlatıyor. Tüm bunlar Uluhiyet Tevhidinin delilidir. Yani (Öyleyse bütün bu gerçekleri ikrar edip) bildiğiniz hâlde Allah'a eş/ortak/denk koşmayın.

Tüm bunlar Allah'ın Rububiyet Fiilleridir. Yani, eğer tüm bunları tek başına Allah subhanehu ve teala yaptıysa, ibadetide tüm bunları yapan sadece O'na yapmanız gerekir demektir. Ve bu hususta Allah'a eş ortak veya denk koşmayın. Yani Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidini gerektirir, ancak kapsamaz. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi için delildir. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidine yönelir. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidi için bir kapıdır – bu kapıdan bazıları girer bazıları girmez.

Kureyş Kafirleri, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Rububiyet Tevhidini genel olarak tasdik ediyorlardı. Nitekim onlar, Rububiyet Tevhidinin birçok yönünü Allah için tasdik ediyorlardı yani Yaratanın, Rızık Verenin, Öldüren ve Hayat Verenin Allah olduğuna inanıyorlardı. Rububiyet Tevhidi inancını genel olarak tasdik ediyorlardı. Ancak bu konuda akılda tutulması gereken bir nokta vardır, Kureyşin Rububiyet Tevhidine olan inancında eksiklikler vardı. Neden? Bunu nereden biliyoruz. Çünkü onlardan ba-

zısı yeniden diriltilmeyi inkar ediyordu, bazıları yağmuru Allah'tan başkasına atfediyordu, bazıları *Tama'im* yani muska/tılsım vb şeylere, bazıları *Tettayur'a* yani kötü amellere/uğursuzluğa inanıyordu ve diğer bazı eksikler vardı. Ancak Yaratma, Rızık Verme, Kainatın İşlerini Yürütme anlamında Rabb olarak Allah'ı kabul ederek Allah'ın Rububiyetine genel olarak inanıyorlardı. Dolayısıyla Allah subhanehu ve teala onların Rububiyet Tevhidine olan inançlarının bu kısmını onların ibadetlerinde de Allah'ı Tek tutmaları gerektiğine yani Uluhiyet Tevhidine delil olarak kullandı. Bu da, Rububiyet Tevhidine inanan birinin, Uluhiyet Tevhidinde şirk işleyebileceğini gösterir. Nitekim Mü'min Suresinde müşrikler, Allah'ın Rububiyetini tasdik ettiler;

"De ki eğer biliyorsanız söyleyin yeryüzü ve içindekiler kimindir? 'Allah'a aittir' diyecekler. De ki "Öğüt almaz mısınız?" "De ki yedi göğün ve çok büyük arşın Rabbi kimdir? 'Allah'tır' diyecekler. De ki "Korkup sakınmaz mısınız?" (Mü'minun: 86-87)

"De ki herşeyin mülkünü/yönetimini elinde bulunduran kimdir? Ve O herşeyi koruyup himaye ederken, kendisine karşı kimsenin himaye edilemeyeceği kimdir? 'Allah'tır' diyecekler. De ki o halde nasıl oluyorda böyle büyüleniyorsunuz (şirke aldanıp hakka karşı geliyorsunuz)?"(Mü'minun: 88-89)

Nasıl kandırılıyorsunuz? Yeryüzü ve içindekilerin Allah'a ait olduğunu kabul ediyorsunuz, Göklerin ve Büyük Arş'ın Rabbi'nin Allah olduğunu kabul ediyorsunuz! Her şeye gücü yetenin Allah olduğunu kabul ediyorsunuz ve sonra Allah'tan başkasına mı ibadet ediyorsunuz?! Nasıl oluyor da böyle büyüleniyor böyle aldatılıyorsunuz? Bu nasıl bir durumdur? Ve Kur'an boyunca benzeri birçok ayetler vardır.

Rububiyete iman insana aşılanmış olan bir fıtrattır ve biz, Kureyş Müşriklerinin eksiklikleri ile birlikte Rububiyet

Tevhidine inandıklarını söyledik. Ancak bir kimse Rububiyet Tevhidi inancını tam, eksiksiz ve samimi bir şekilde iman etse ve tasdik etse bile ancak Uluhiyet Tevhidinde şirk işlese o takdirde bir müşriktir aşağıdaki ayetin anlamı budur;

"Onların birçoğu Allah'a şirk koşmadan iman etmezler." (Yusuf: 106)

İbn Abbas radiyallahu anhuma dedi, "Onlara Yaratan kimdir diye sorarsan, Allah'tır derler ancak O'na ibadet ederken O'na şirk koşarlar."

Onlar Rububiyet Tevhidi inancını tasdik etseler de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onları Tevhide çağırdı ve Tevhid için onlarla savaştı. Onları dualarını sadece Allah'a yöneltmeye çağırdı, yeminlerini sadece Allah'ın adına yapmaya, kurbanlarını sadece Allah adına kesmeye ve tüm ibadetlerini sadece Allah'a yapmaya çağırdı.

"Hiç şüphesiz mescidler Allah'ındır. O halde Allah'la beraber başka birine dua etmeyin." (Cin: 18)

Yani tüm bunlar şu ifadede kısaca özetlenmiştir: Uluhiyet Tevhidi, Rububiyet Tevhidini içerir ve kapsar. Rububiyet Tevhidi, Uluhiyet Tevhidini içermez ancak Uluhiyet Tevhidini gerekli kılar ve Uluhiyet Tevhidi için delildir.

ARAB YARIMADASINDA HİNDU TAPINAĞI

Sunucu: Biliyorsun BAE (Birleşik Arab Emirliği) daima sadece İslam için değil tüm dinlere saygı için bir tolerans bakanlığına sahip olduğunu söylüyor. Diğer dinlere saygı duymak demek onların da kendi ibadet yerlerini inşa etmeleri anlamına gelir. Bu normal bir haber olmalıdır. Büyük bir tapınak hepsi bu. Yani Hindular için bir ibadet yeridir ve en büyük ibadet yerlerinden biridir veya dünya çapında en büyük ibadet yerlerinden biridir. Ve özellikle Körfez'de ki en büyük yerlerden biridir.

Jakob tek bir şey söylemek istiyorum bu tapınak Körfezdeki tek hindu tapınağı da değildir. Ayrıca bir hindu tapınağı da Katar'da vardır. BAE'nın vatandaşlarına/sakinlerine saygısından dolayı ibadet yerlerine önem vermesi, ilgi göstermesi aslında takdir edilmesi gereken bir şeydir, eleştirilmesi gereken bir şey değildir. Biliyorsun biz 2022'nin sonuna doğru gidiyoruz ve 2023 ile birlikte bir sinagog ve camiye sahip olacağımız İbrahimi bir evimiz olacaktır.

Şeyh Ahmed Musa Cibril hafizehullahu;

Soru: Arab Yarımadası'nda kiliseler ve hindu tapınağı inşaa etmek caiz midir? Arab Yarımadası'nın sınırları neresidir? BAE, Arab Yarımadası'nın bir parçası mıdır? Hanefi mezhebi Arab Yarımadası'nda kiliseler inşaa etmeye izin verir mi?

Her şeyden önce, çeşitli Müslüman toprakların herhangi birinde çeşitli Kafirler ve müşrikler için herhangi bir yeni kilise, sinagog, hindu tapınağı veya benzeri tabiatta herhangi bir yer veya yerler inşa edilmesine izin verilmez. Bu topraklar başlangıçta tevhid üzerine kurulan bölgeler/topraklar olsun veya barışçıl veya askeri yolla fethedilmiş yerler olsun fark etmez. Sadece Arab Yarımadası değil bunların hiçbir Müslüman toprağında inşaa edilmesi caiz değildir tüm Müslüman toprakları bu meselede eşittir.

Bize Katar olarak atıfta bulundukları veya Birleşik Arab Emirlikleri olarak atıfta bulundukları yerde veya Biladi Harameyn'de veya Mısır'da veya Irak'ta hatta Türkiye'de ve Endülüs'te veya çeşitli Müslüman toprakların herhangi birinde ki -ki onlar bir noktada İslam topraklarıdır ancak şu an bir tür işgal altındadırlar ve Allah subhanehu ve teala onları özgürleştirmede Müslümanlara yardım etsin-bunlar caiz değildir.

Bununla birlikte El Ceziret El Arabiya'yı (Arab Yarımadası'nın Arabçası) daha saf, daha korunmuştur ve küfür ve Kafirlerden tamamen korunaklı tutulması daha elzemdir. Ancak söz konusu bu özel ayrıntı, bu suçun El Ceziret El Arabiya sınırları içinde işlenmesinin daha büyük bir suç olması dışında El Ceziret El Arabiya'nın özellikleri arasında değildir. El Ceziret El Arabiya İslam topraklarının kalbidir. İslam'ın üssü ve kalesi olması gereken topraklardır, İslam ve Müslümanlar için sığınak olması gereken topraklardır. Müslümanlar için bir sığınak olması gereken toprakların Müslümanları hapseden ve onları en azılı Kafir düşmanlara teslim eden topraklar olduğu ilan edildi. Ve saf tevhidi yayan topraklar olacağı yerde dinlerarası küfür inancını teşvik eden ve Kafirlere dostluk eden topraklar haline getirildi. Ele aldığımız bu meselenin Arab Yarımadası içinde veya dışında olması önemli olmamasına ve tüm Müslüman topraklar bu meselede eşit olmasına rağmen biz sorulan Arab Yarımadası sınırlarını belirleyeceğiz, çünkü çok sık sorulan bir sorudur.

Batı'dan El Ceziret El Arabiya sınırı Kızıldenizdir, doğudan El Halic El Arabi- Arab Körfezi veya İran Körfezi'dir, güneyden Umman ve Aden körfezi yakınında Hint Okyanusu'na çıkan Arab Denizidir. Racih olan-kabul edilen görüş-Yemen'in Arab Yarımadası'nın bir parçası olduğudur.

Böylece batıdan, doğudan ve güneyden El Ceziret El Arabiya üç su kütlesi ile çevrilidir. Kuzey sınırına gelince İbn Teymiyye rahimehullahu teala Biladi Şam'ın başlangıç

sınırına kadar olduğunu söyledi.

Biladi Şam günümüz Ürdün, Suriye, Filistin, Lübnan, Irak'ın küçük bir kesimi ve hatta Türkiye'nin Antakya yakınında küçük bir kesimidir. Biladi Şam, El Cezire sınırından Ürdün'den başlar. Biladi Şam'ın geri kalanı ve yanındaki Irak, El Cezire'nin bir parçası değildir. Bu meselede birçok alimin en doğru görüşü budur.

Dolayısıyla El Ceziret El Arabiya'nın coğrafi sınırının genel özeti, El Ceziret El Arabiya üç yönden sularla çevirilidir ve kara tarafından da Biladi Şam bölgesinin başladığı Ürdün ve yakınındaki Irak'ta son bulur.

Müslüman topraklarda ibadet yerleri inşaa edilmesine ilişkin mesele açıktır. Ve en açık meseleler arasındadır. Öylesine açıktır ki bazı alimler bu konuda icma aktardılar. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem en son söylediği şeyler arasındadır. Biz bir kişinin ölüm döşeğinde verdiği tavsiyenin en önemli tavsiyelerden biri olduğunu biliriz ve o halde Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem dilinden bu dünyadaki son günlerinde, Allah subhanehu ve teala dan vahiy geldiği zamanki durumu düşünün! *Müsned* Ahmed'de Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem en son söylediği şeyler arasında Arab topraklarında iki dinin birarada bulunmaması gerektiğini söylediği yer alır. *Sahihi Müslim*'de Ömer ibn Hattab radiyallahu anhu hadisinde Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bu sözü söylediği yer alır ve buna benzer diğer rivayetlerde vardır. Ve yine *Müsned* Ahmed'de yer aldığına göre Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ne ile gönderildiği sorulduğunda? O dedi;

"Putları yıkmak, kırmak, yok etmek için- "tükseral evsan"- dedi.

Diğer hadisler de bunu ima eder. Bu konuda belirli bir hadis sözkonusu olmamış olsaydı bile esaslardan/asıllardan biri olduğu için buna ihtiyaç olmazdı.

Hamra-içki, Haramdır ve içmek Haramdır. Dolayısıyla onu satmak ve satın almak ta Haramdır. O halde onlar için içki içmeleri için bir bar mı inşaa ediyorsun? Zina/fuhuş/fuhşiyat Haramdır. Zina işlemeleri için onlara ev mi inşaa ediyorsun? Şirk bu dünyada işlenen en korkunç günahtır. Alkol ve ribanın(faiz) bileşiminden daha büyük günahtır. Herkim şirke düşerse ebediyen Cehenneme mahkumdur o halde Müslümanlar için lanetli kıyamet kuruluşlarını inşaa etmeleri nasıl caiz olabilir veya Müslüman topraklarında onların inşaa edilmelerinin caiz olduğu nasıl düşünülebilir! Bu, son derece genel bir meseledir ve bazı alimlerin bu konuda bir icma aktardıklarını söyledim.

Bu mesele hakkında konuşurken şunu aklınızda tutun, özellikle ilk dönem alimlerinin bu mesele hakkında konuşurken gözden kaçan bir ayrıntı vardır ki onlar bu meseleyi Müslüman topraklarında yaşayan Kafirlerin kendi ibadet yerlerini inşaa edip, onarmaları bağlamında ele almasıdır. Ve onlar, Müslüman topraklarında yaşayan Kafirlerin kendileri için kendi ibadet yerlerini inşaa etmelerini onlara yasakladı. Bu ibadet yerlerini kendi malları, paraları ve enerjileri ile inşaa edecek olanlar bizzat Kafirlerin kendileri olmasına rağmen bunu onlara yasakladılar. O halde tevhid üzerine olduğunu iddia eden Tağutların bu Ümmetin aç karınlarından gasp ettiği varlıklarla, İslam ve Müslümanlara karşı düşman olan çeşitli müşrikler için ibadet yerleri inşaa etmelerinin durumunu hayal edin!

Bu mesele hakkında icma aktaranlardan bir Subki'dir. O, kilise inşaa etmenin, yenilemenin veya onarmanın Haram olduğu, yasak olduğu konusunda bir icma vardır dedi. Elbette o kilise derken, bu Kafirler ve müşrikler için benzeri diğer ibadet yerlerini de içerir.

Ez Zeylai ki Hanefidir ve bu mesele de icma aktardı. O, Müslüman idaresi altında ve Müslüman topraklarda yaşayan Kafirlerin kendi ibadet yerleri inşaa etme isteklerine izin verilmemesi yönünde bir icma vardır, dedi. *El İn-*

saf'ta ve *El Furu*'da İbn Teymiyye'nin rahimehullahu teala bu konuda bir icma aktardığından bahsedildi. "*Mukhtasar Fetaava El Masliye*" de o şöyle dedi;

la yecuzu tecdidul keniyse bil ittifakil Müslimin

"Kilise, ibadet yerlerini yenilemeleri Müslümanların ittifakıyla caiz değildir."

Şeyh Bekir Ebu Zeyd'in faal olduğu eski günlerde Hicri 1420-1421 (Miladi 1990'ların sonu) Biladel Harameyn'in büyük alimleri olarak adlandırılanlar nezdinde bu konu çok açıktı ve hatta kendileri bu işin yasak olduğu konusunda bir icma aktardılar. Onlar, Kafirler için herhangi bir Müslüman toprağında kiliseler veya benzeri özel olarak belirlenmiş ibadet yerlerine sahip olmalarını kabul etmek veya caiz kılmak onlara küfürlerinde ve sembollerini teşhir etmede en kudretli yardım şekillerinden biridir, dediler.

Onların özel olarak belirlenmiş yerlerden kastı hastaneler ve havaalanlarında belirli ibadet yerleri veya çok inançlı ibadet yerleri açılmasıdır. Onlar bunu Haram olarak kabul ettiler.

Hasan El Basri eski ve yeni ülkelerde kiliseleri yok etmek Sünnettir dedi.

Et Tartusi "*Sirac El Buluğ*" da Ömer ibn Abdulaziz'in Yemen'deki valisi Urve ibn Muhammed'e Müslüman topraklarında hiçbir kilise veya ibadet yeri bırakmaması gerektiği yönünde bir emir gönderdiğini ve valisinin de bu emri yerine getirdiğini, söyledi.

Şurutul Umeriyye veya *Ömer'in Şartları*'nı unutmayın. Müslüman topraklar genişlediğinde ve Şam sınırına yaklaştığında ki o zaman Şam'da Hristiyanlar vardı Müslümanların onlara ilişkin muamelerini bilmeleri ihtiyacı doğdu. Bunun üzerine Ömer radiyallahu anhu *Ehli Zimme* ile il-

işkileri yönetecek bir kurallar listesi yaptı ki ona "*Şurutul Umeriye*" denildi. İbn Kayyim rahimehullahu "*El Ahkam Ehli Zimme*" kitabında "*Ömer'in Şartları'*na" atıfta bulundu ve diğer alimlerde öyle. İbn El Kayyim bu koşulların popülerliği rivayet zincirinden daha yeterlidir dedi. Çünkü dedi Ümmet bu koşulları kabul olarak ele aldı ve kitaplarında yer verdi ve delil olarak kullandı, Ömer'den radiyallahu anhu sonraki Halifeler o kurallara uydu. O koşullar arasında nasaraya yani Hristiyanlara Müslüman topraklarında yeni kiliseler inşaasına veya benzer herhangi bir ibadet yerinin inşaasına izin verilmeyeceği de yer alır. Hatta Hanbeliler ve Malikilerin bazı alimleri ve diğer bazı alimler onların ibadet yerlerinin zamanla çürümeleri durumunda bazı kısımlarını restore etmelerine veya onarmalarına izin verilmesi konusundaki en ufak ayrıntıyı itiraz konusu kıldılar.

Subki;

binaul keniyseti Haramun bilicma ve keza termiymuha, dedi,

Yani "Kilise restore etmek, yenilemek, onarmak icma ile Haramdır."

Ve bu ayrıntıda en doğru görüş budur. Şüphesiz bir şekilde dört mezhebin tamamı Müslüman bölgelerinde Kafirler ve müşrikler için herhangi bir ibadet yeri inşaasının yasak olduğu üzerinde aynı fikirdedir.

Malik, Şafi'i, Ahmed rahimehumallahu ve Hanefi mezhebi bunların tamamının bu konu üzerinde özel açıklamaları vardır. Ve bu şüphesiz bir şekilde dört mezhebin tamamının görüşüdür.

Şimdi soru, Hanefi mezhebi Arab Yarımadası'nda kiliseler inşaasına izin verdi mi? Sorunun bu kısmını ele almadan önce bu konuda açık kapı bırakmamak için sorunun son kısmını ele alalım. Çok açıktır ki delillerle desteklenen açık bir mesele üzerinde dört mezhebin üzerinde hemfikir old-

uğu şeyi terk etmek, sahabelerin bu konudaki sözlerini terk etmek ki- İbn Abbas radiyallahu teala anhuma "*Şurutul Umeriye*" ile ilgili bir açıklaması vardır- ve bu konuda bazı alimler bir icma aktardılar. Benzer şekilde diğer çeşitli alimlerin ezici çoğunluğunun benzer birçok açıklaması vardır.

Şimdi Ebu Hanife'ye rahimehullahu teala atfedilen açıklama, Hanefi mezhebinin görüşü değildir. Emin olun bunu yapan, kalbinde hastalık olan bir kimsedir ve kendi arzusuna veya arzularına uyarn birisidir. Sürekli "*ruhasil ulema*" alim ruhsatı ki -burada "*ahtamul ulema*" alim hatasıdır- denilen istisnai görüşleri araştıran ve izleyen bir kişi fasıktır. İbn Hazm rahimehullahu teala alimlerin ruhsatını izleyen kişinin bir fasık olduğu konusunda icma olduğunu söyledi. Biz, çoğu zaman kendi arzusuna uyan düşünceyi seçen bir kişinin durumundan konuşuyoruz. El Evzai rahimehullahu teala dedi;

men ahaza bi nevadirul ulema harecel min el İslam.

Yani "Alimlerin nadir görüşlerini alan kişi İslam'dan çıkar ve İslam bağını çıkarır."

El Evzai'nin büyük ihtimal demek istediği böyle bir kişinin neticede İslam'dan çıkacağıdır. Biz burada herhangi bir delili olmayan nadir fikirlerden ve bu konuda Ebu Hanife'nin olduğu gibi açıkça yanlış olan görüşlerden bahsediyoruz. Hayır, Ebu Hanife'nin bu konudaki görüşü mezhebinin görüşü değildir.

Ayrıca iddia edilen açıklama, Ebu Hanife'ye atfedilen görüş üzerinden yaptıkları kadar geniş değildir. Nitekim Ebu Hanife'ye rahimehullahu teala atfedilen görüş şudur; Aralarında hiçbir Müslümanın yaşamadığı Kafirler tarafından tamamen işgal edilen(nüfusunun tamamını Kafirlerin oluşturduğu) küçük kasabalarda Kafirlerin kiliseler inşaa etmesinde sorun yoktur. Ancak bu yerler ücra yerler ve küçük kasabalar olmak zorundadır.

Ve ben birkaç kardeşin, Ebu Hanife'nin rahimehullahu teala kiliseler inşaası veya kiliseler restorasyonu için ecir kazanırsınız iddiasına nasıl cevap verileceğini sorduklarını hatırlıyorum ki aslında Ebu Hanife rahimehullahu böyle demedi. Ebu Hanife rahimehullahu teala yapı ve içinde işlenen arasında bir ayrım yaptı. Ve Ebu Hanife size söylediğimiz şartları karşılaması durumunda -yani hiçbir Müslümanın aralarında yaşamadığı ücra kasabalar- kiliseler inşaası veya kiliseler yenilemesini bir Müslüman için caiz görür çünkü yapının inşaası ile içinde yapılan eylemi birbirinden ayırır. Ona göre inşaa etmek bir şeydir, ve içinde işlenen başka bir şeydir. Ve bu görüşü, onun bir başka hatalı görüşüne çok benzerdir. Nitekim Ebu Hanife'ye rahimehullahu teala göre bir alkolü Müslümanların hakimiyeti altında yaşayan bir gayri müslime yani bir zimmiye taşımak caizdir? Neden? Çünkü o alkol taşınması ve kullanımı arasında ayırım yapar. Onlara göre zımmiler hamra-içki kullanabilirler tahliyl gibi bu onlar için Helal bir şeydir. Ancak hem içki taşımak hemde kiliseler inşaa etmek hakkındaki görüşleri yanlıştır. Her ikisi de hatalıdır.

Ebu Hanife'nin bir kilise inşaası veya yenilenmesi için ecir kazanırsınız sözüne gelince, bunu yorumlama da ya açık bir *tedliys* veya aldatma söz konusudur veya bir cehalet durumu söz konusudur ve bu yorumla neye yol açtıkları neyi yaydıkları konusuna bakmaları gerekiyor. *Ve inşa'Allah* bunun nedeni sadece ikincisidir yani cehalettir. Dolayısıyla alimlerden bilgi edinen veya alimlerin kitaplarını okuyan bir kişi ne söylediği konusunda dikkatli olmalıdır ve bu yanlış yorumlama örneği ile bunun ne kadar tehlikeli olduğunu size göstereceğim.

"*El Fetaaval Hindiyye*" ve diğer referans kitaplarında Ebu Hanife rahimehullahu teala bir kilise inşaa etmek için sözleşme yapan bir Müslüman hakkında şöyle dedi,

Caaze ve yetubu lehu ecr

"Bu caizdir ve karşılığında ecrini alır."

Burada cahilce veya bilerek kasten Allah'tan bir ecir olarak yanlış veya hatalı tercüme edilen *ecir-ecr* emek karşılığı alınan mali karşılıktır, ücrettir. Ecir Arabça, birçok hadis ve ayette Allah'tan gelen bir karşılık bağlamındadır nitekim Allah dedi,

indehu ecrun aziym

"Onun katında büyük bir ecir-karşılık vardır"

Veya bir kişiye yaptığı bir iş karşılığında ödenen ücret bağlamındadır. Örneğin işçilerle ilgili hadisi;

a'tul eciyre ecrehu

"İşçiye ücretini alın teri kurumadan ödeyin."

Nitekim burada Ebu Hanife'nin *-yetubu lehu- "saara Helalen"* demektir ve Ebu Hanife rahimehullahu teala burada Allah'tan bir ecir alır demek istemedi. Bunu bu şekilde ele almanın kesinlikle hiçbir yolu yoktur. O böyle bir kişinin ücret kabul edebileceğini söylüyor. Ecrin ücret olduğunu kastediyor. Yani yaptığı işin ücret olarak karşılığını alabilir diyor. Böylesi bir ayrıntıya cevap vermek için bir dakika harcamanın çok traji komik ve saçma olduğunu düşünüyorum ancak son zamanlarda birkaç kardeş aynı soruyu gönderdi ve muhtemelen bunun sebebi birisinin bundan bahsetmesi veya bir tür makalede okumaları veya benzeri doğada birşeydir. Eğer aldatma veya *tedylis* ile yapıldıysa ki Kafir ve müşrikler için lanetli ibadet yerleri inşaa etmelerini haklı çıkarmak için tedyliste- aldatmada ve Allah'ın dinini değiştirmede kişinin gidebileceği bu kapsam beni hayrete düşürür

Ebu Hanife'nin Müslüman toprakların ücra kesiminde

yaşayan Kafirlere o yerlerde hiçbir Müslüman nüfus yaşamaması şartıyla kiliselere sahip olmalarınıın caiz olduğu sözüne gelince bizzat Hanefi mezhebi bu görüşü şiddetle reddetmiş ve kınamıştır ki Allah subhanehu teala onlardan ve Ebu Hanife'den razı olsun.

Aslında bu açıklama, Hanefilerin bu konuda ne kadar tarafsız olduğunu gösterir ki ve ben bu yüzden dört mezhebin tamamının bu meselede aynı görüşte olduğunu söyledim. Bu meselede ittifak söz konusudur.

Ebu Hanife'nin rahimehullahu teala görüşüne cevap herkesten önce bizzat Hanefi mezhebinden gelir. Ve sizinde tek yapmanız gereken bunu okumaktır. Onun iki üst düzey talebesi iki meşhur tabisi İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed ibn Hasan El Şeybani bu görüşü reddettiler. Muhammed ibn Hasan bu meselede aralarında en kesin açıklamayı yaptı. Ve Müslüman topraklarında tek bir kilise veya ibadet yeri bırakılmaması gerektiğini söyledi.

Subki ki Şafi dir, Hanefi değildir, bu meselede bir fetva ile açıklama yapmaya çalıştı. Ve Ebu Hanife'nin görüşünu şöyle açıklamaya çalıştı; Ebu Hanife öyle görünüyor ki, aralarında hiçbir Müslümanın yaşamadığı tamamen onlar tarafından nüfusun teşkil edildiği ücra köşelerde olmak koşuluyla onların yaşadıkları küçük kasabalarda ibadet yerleri inşaa etmelerinin sorun olmadığını söyledi. Ve sonra Subki, bunun bile yanlış ve hatalı olduğunu belirtti. Ve dedi, diğer alimler bunu bile yasakladı çünkü Müslümanların toprakları ve Müslümanların hakimiyetleri altında onlar kilise inşaa edemezler, dedi.

Daha önce icmadan bahsettiğimizde Ez Zeylai'nin icma aktardığını söylemiştir. *Et Tebyin El Hakkal* yazarı Ez Zeylai Hanefilerin imamlarından biridir. Es Serhasi ve ayrıca Es Serahsi olarakta telafüz edilir -ki Es Serahsi telafüzü daha doğru olabilir- *Reddil Mukhtar*'da şöyle dedi ki -Hanefi mezhebi imamlarındandır, sıradan bir imamda değildir-

"Mezhebin bu konuda görüşü herhangi biri için küçük kasabalarda gayri müslimler için ibadet yerleri inşaasının caiz olmadığıdır."

O, Hanefi mezhebinin en önemli imamlarından biridir, hapsedildi ve en iyi kitaplarının bazılarını hapiste iken yazdı.

"Ve Müslüman topraklarında kiliseler veya ibadet yerleri inşaa etme de mezhebin görüşü Kafir ve müşriklerin çeşitli gruplarının hiçbirisi için bunun caiz olmadığıdır" dedi.

Ve "ayrıca kişi bunun ötesinde bir fetva arayışı içinde olmamalıdır" dedi. Sonra, "küçük kasabalarda veya ücra yerlerde kilise inşaasının caiz olduğu fetvasına uymak veya kabul etmek caiz değildir" dedi.

"Ve herkim böyle bir fetva verirse fetva vermekten men edilmelidir çünkü böyle bir kimse heva ve arzularına uyan bir kişidir, çünkü delile karşı gelen bir kişidir",dedi. Ve o bir Hanefidir.

Bu meselede sözün özü Müslüman toprakları bu meseleye ilişkin üç sınıfa ayrılır. Başlangıcında İslam'da tevhid üzerine kurulan topraklar. Askeri güçle fethedilen topraklar. Her ikisi içinde hüküm aynıdır. Ve bu topraklarda Allah'tan başkasına ibadetin yapıldığı hiçbir ibadet yeri olamaz, *vahdehu la şeriyke lehu*- Böyle topraklarda Allah'tan başkası için ibadet edilen ibadet yerilerine eski olsun yeni olsun fark etmez yer yoktur. Üçüncü tür topraklar İmam tarafından barış anlaşmaları yoluyla fethedilen topraklardır. Bu durumda İmam zaman içinde çürümesi ve harap olması durumunda onları onarmaları veya yenilemelerine izin vermeksizin mevcut ibadet yerlerini şirk ve küfürleri aşikar bir şekilde ortaya koymamak, göstermemek koşuluyla korumalarına, tutmalarına izin verebilir. Ve alimlerin ufak tamirat meselesinden bahsettiğini ve bu konudaki doğru görüşün

en küçük detayla da olsa herhangi bir onarım veya tadilatın caiz olmadığını söylediğini belirttik.

Bunu dile getirmekle birlikte aslında bu meselenin siyasi gündemlerle gündeme gelen ve emirlerini Kur'an ve Sünnetten değil üstlerinden/amirlerinden alan günümüzün münafıklarının maskesini indiren birçok çağdaş meseleler arasında olduğunu söylemek isteriz. Bu mesele de onların iki yüzünü, münafıklığını görürsünüz. Türkiye yanlılarının veya Katar yanlılarının Birleşik Arab Emirlikleri' denen yerde ki Hindu tapınaklarını eleştirirken, Türkiye'nin kiliselere sahip olduğunu, inşaa ettiğini, Katar'da bir Hindu tapınağı olduğunu görürsünüz. Bizim içinse bu meselede onların hepsi bir ve aynıdır. Çünkü biz Kur'an ve Sünnetin saf temelinden ve selefin doğru menhecinden, saf tevhidden konuşuyoruz. BAE dedikleri yerdeki hindu tapınakları ve şirk mabetleri veya Katar dedikleri yerdeki benzer yapılar veya Kuveyt'te ki katedrallerin hiçbir farkı yoktur.

Ve bunlardan daha kötü olanı Biladel Harameyn'de Hüseyniyat'ın olmasıdır. Ve aynı şekilde Afganistan ve hatta Irak'ta bile Hüseyniyat'a izin verilir. Mısır'da ve Müslüman toprakları boyunca her yerde! Bunların tamamı bu meselede aynıdır. Bundan daha beteri bu tür yerlerde Şirk Küfrünün uygulanmasına alenen ve açık bir şekilde izin verilirken korunmaları ve savunulmalarıdır veya onların, bu lanetli mabetler inşaa edildiğinde tebrik edilmeleri ve açılış seromonileri yapılıyor olmasıdır. Bu meseledeki yaklaşım size kimin İmam Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın rahimehullahu teala davasının korsanları kimin Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın takipçileri ve saf tevhidin takipçileri selef menhecinin samimi saf koruyucuları olduğunu söyleyecektir.

Yöneticilerinin eylem ve sözlerine Kur'an ve Sünnet'e karşı öncülük vererek yöneticilerine itaatte aşırıya gidenlere göre şirk mabetleri kurmak Haramdır. Ancak eğer kendi yöneticileri bu işi yaparsa onlar için bir gerekçe bulurlar. Aynı

şekilde dinlerarası inanç onlar için küfürdür ancak yöneticileri işlediğinde, muaf tutululur ve liste böyle uzar gider. Dinlerarası inancı teşvik eden veya iştirak edenler bazı muhalif isimler veya başları veya modernistler olduğunda haklı olarak kafalarını koparırlar ancak kendi yöneticileri Mekke'de dinlerarası inancı teşvik ettiğinde onlar için bir çıkış yolu bulurlar.

Muhammed ibn El Abdulvahhab'ı takip ettiğini söyleyen utanmazlar bana nasıl bir selef üzerine olduğunuzu açıklayın ve hatta Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın rahimehullahu teala davasını öğretmek bir kenara Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın kitaplarından bahsetmeye veya dokunmaya nasıl cüret edebildiğinizi bana söyleyin! Ki Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın rahimehullahu teala davası saf tevhidi inşaa etmektir ve daha doğrusu evrensel-küresel düşmanları ve onların davalarının takipçileri bile, İmam Muhammed ibn El Abdulvahhab'ın davasının kontrolü ve yönetimi altındaki topraklardaki şirk sembollerini yıkmakla ünlü ve pervasız olduğu konusunda hemfikirdir.

Bir diğer ifadeyle, topraklarımızda onların şirk mabetlerine sahip olmalarının kötülüğü onların topraklarında mescidlere sahip olmamızın getirdiği faydalardan önceliklidir. Nitekim endişelenmeyin evinizde kıldığınız namaz kabul edilir. Onların yaşadığı topraklarda Müslüman kadınlar nikab giymek veya çoklu evlilik yapma hakkından ve diğer bazı haklardan mahrumdur dolayısıyla bu meselede de bir farklılık olmayacaktır. Müslümanların herhangi bir toprağında özellikle El Ceziret El Arabiya'da şirk mabetleri inşaa etmek insanları, halkı, Müslümanları şirke ve küfre katılmaya bir davettir. Ve ayrıca bu gerçeklere karşı gelen bir modernist veya bir Mürcie olursa onlara şöyle deyin; Vatikan 121 dönüm üzerine kuruludur ve 57 dönümü bahçedir ve birkaç dönüme bir mescid kurmak istediğinizi onlara söyleyin. Bu mümkün mü bakın. Onların şirke sıkı sıkıya tutunmaları ve Allah'a küfretmelerini kimse eleştiremez ancak bizim tevhid ile Allah'a subhanehu ve teala tek

başına ibadet etme hakkını korumamız eleştirilir. Ve bu konuyu üç hükümle sonuçlandıracağım;

Birincisi Ebul Hasan El Eş'ari ve İbn Teymiyye ve Bekr Ebu Zeyd'in rahimehumullah görüşüdür.

Ebul Hasan El Eş'ari "*El Furuuk lil Karaafi*" de kiliseler inşa etmenin küfür olarak kabul edildiğini söyledi.

İbn Teymiyye, herkim kiliselerin Allah'ın evi olduğuna - ki hindu tapınakları ve Kafirlerin diğer çeşitli ibadet yerleri için durum aynıdır- oralarda Allah'a ibadet edildiğine inanır veya Yahudi ve Hristiyanların Allah'a yakın olmak için yaptıklarının ibadet olduğuna inanır, veya o yapıları inşaa etmek bir yana o yapıların açılışını kutlama, açılışına iştirak etmekten memnuniyet duyarsa veya ibadet yerlerini kurmada ve açmada onlara yardım ederse ve bu işi Allah'a itaat ve yakınlık olarak görürse, kabul ederse o bir Kafirdir.

Çocukların Batı'daki okullara gönderilmesi hakkında bir önce cevapladığımız ve Şeyh Bekr Ebu Zeyd'in bir açıklamasında söyledikleri burada geçerlidir. Ki onun "*Hassais El Cezirel Arabiyye*" – yani Arab Yarımadası'nın Özellikleri isminde bir kitabı vardır.

Ve o şöyle dedi; bir Kafir El Ceziret El Arabiya'da bir kilise veya herhangi bir ibadet yeri veya herhangi bir heykel inşaa edemez çünkü El Ceziret El Arabiya sahte dinlerden temizlenmelidir çünkü bu konuda birçok hadis söz konusudur. O ayrıca İmam'ın kendisi buna izin veremez, bu yapılar eski olsun veya yeni olsun fark etmez ne de onların varlığının sürmesine izin verebilir, dedi. O, Arab Yarımadası kapsamında bundan bahsetti çünkü kitap bu meseleyle ilgilidir ancak hükmü tüm Müslüman topraklar için geçerlidir.

Son olarak size bir başka şey hatırlatmama müsaade edin, gençken belki 12 yaşı civarında şeyhlerimizinden biri olan

İsmail İbn El Muhammed El Ensari'nin yazdığı "*Hukum El Kenais*" adında bu mesele hakkında alimlerin görüşlerini derleyen en iyi kitaplardan biri vardı ve babam Medine'de eğitim görürken bu kitap yeni yayınlandı ve çokça ve serbest bir şekilde dağıtıldı. Ve o zaman biz çocuktuk ve İnternet yoktu ve insanların vaktini meşgul eden diğer şeylerde yoktu. Hatta sadece bir TV kanalı vardı ve gün içinde sadece birkaç saat yayın yapardı. Dolayısıyla insanlar özellikle İlim Talebeleri daha sık okurdu. Ve bunun gibi yeni kitaplar yayınlandığında serbestçe dağıtılırdı ve mescidlere ve benzeri yerlere koyarlardı. Şimdi ise daha önce yayınladıkları ve hakkında fetvalar verdikleri şeyleri açıkça ve tamamen ihlal ediyorlar. Ve komik olan şey kendileri değiştiler ancak sağda solda insanları değişmekle suçluyorlar.

AŞURE GÜNÜ HAKKINDA BİLMENİZ GEREKEN HERŞEY

Bu aslında "aşure günü" hakkında zamanında sorulan iyi bir sorudur, soruyu sorandan Allah razı olsun. Rafizilerle karışmak ve mescidlerimizde tevhid öğretiminin olmayışı veya eksikliği dinlerarası küfür inancı ile birleşince akidelerinde ve ibadetlerinde kafası karışmış genç bir nesil oluştu. Senin dediğine benzer bir şekilde aşure gününde oruç tutacağını söyleyen genç bir kardeş ile karşılaştım, onunla konuşmaya başladığınızda İmam Hüseyin'in radiyallahu anhu şehadetini anmak için oruç tuttuğunu söyledi. Ancak biz bu yüzden oruç tutmuyoruz, Rafizilerin kendi aşureleri vardır ve biz Ehli Sünnetin kendi aşuremiz vardır. Onların aşureleri ile bizim aşuremiz arasındaki tek ortak nokta isimdir. Benzer olan tek şey isimdir, diğer her şey farklıdır.

Daha iyi anlamanız için, dilbilimsel olarak Arabça aşure *aşara*'dan gelir yani 10 rakamı demektir, yani 10 rakamının isminden türer. Biz Ehli Sünnet vel Cemaat için Şer'i manası Müslüman takviminin birinci ayı olan Muharrem'in 10. günü demektir. Bu günü kutlarız çünkü Allah subhane ve teala bugün Musa'yı aleyhi selam ve İsrailoğullarını Firavun'dan ve adamlarından kurtardığı gündür.

Rafizilerin versiyonunda ise onlar Hüseyin'in radiyallahu anhu o günde öldürüldüğünü veya şehit edildiğini iddia ederler ve kendilerini zincirle döverek, çocuklarının alınlarını ve kendi alınlarını keserek, zincirlerle göğüslerine ve sırtlarına vurarak bu anıyı canlandırmayı severler ve bildiğiniz gibi her sene gördüğünüz bu gibi aptalca şeyler yaparlar.

Bizim aşure günümüzü kutlamamızın nedeni ise Allah'ın Musa'yı aleyhi salatu vesselam ve İsrailoğullarını firavun ve adamlarından kurtarması ve firavun ve ordusunu yok etmesidir. İbn Kesir *Vel Bidaye ve En Nihaye* kitabında belgeledi ve sevgili Hüseyin'imizin radiyallahu anhu Muhar-

rem ayının 10.günü Cuma günü Hicretten sonra 61.yılda öldürüldüğünü söyledi. Biz onu çok seviyoruz, o sevgili Peygamberimizin sallallahu aleyhi ve sellem torunudur, Cennet gençlerinin efendisidir ancak biz onun ölümü veya şehadetini hatırlamak için anma veya kutlama icat etmeyiz.

Rafizilerin asıl yaptıkları aslında onun şehadetini anmak değildir kendilerinin ve çocuklarının kalplerindeki Ehli Sünnet nefretlerini her sene canlandırmak ve anmaktır çünkü onu onlardan daha çok sevdiğimizi bilmeden veya bilmek istemeden Ehli Sünneti Hüseyin'i radiyallahu anhu öldürmekle suçlarlar. Eğer samimilerse neden Hüseyin'in kendisinden daha faziletli olan babasının şehadetini anmazlar ki İbn Mülce tarafından öldürülmüştü. Onun babası da öldürüldü veya bir adım daha ileri gidelim neden El Hüseyin'in dedesi yeryüzünde yaşamış gelmiş geçmiş en iyi insan olan sevgili Peygamberimizin Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ölüm gününde kendilerini zincirlerle dövmüyorlar. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Hayber'de kendisini zehirleyen Yahudi bir kadının zehri yüzünden vefat etti ki ölüm döşeğinde Aişe radiyllahu anhaya bunu söyledi,

Ya Aişe ma zaale ecidu taamellezi ekeltu bi khayber...

"Aişe'ye radiyallahu anha Hayber'de zehirli etin tadını almaya devam ettiğini ve yaşadığı son senesi olduğunu söyledi."

Eğer Rafiziler samimilerse neden aynı şeyleri Hüseyin'den daha faziletli olan babası ve dedesi için yapmıyorlar. Çünkü samimi değiller, bu yaptıklarının nedeni Ehli Sünnete olan nefretlerini canlı kılmaktır. Kendi versiyonumuz olarak biz Allah, Musa'yı aleyhi salatu vesselam kurtardığı için o günü kutluyoruz diyoruz. *Sahiheyn*'de (Buhari ve Müslim) İbn Abbas radiyallahu anhuma belirtti;

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye geldiğinde Yahudilerin aşure gününde oruç tuttuklarını gördü

ve onlara neden bu günde oruç tuttuklarını sordu, onlar Allah bugünde Musa ve kavmini düşmanından ki o Firavundur, kurtardığı için bu zaferi kutlamak için bugün oruç tutuyoruz diye cevap verdiler, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onlara biz Musa'yı sizden daha çok seviyoruz *bizim Musa üzerinde hakkımız sizin hakkınızdan daha çoktur* dedi ve müminlere o gün oruç tutmalarını emretti. Bu 10.gündü, hedef günümüzdür, özel bir gündür, bu yüzden 10 rakamından türeterek aşure günü diyoruz.

O halde neden 9.gün de oruç tutuyoruz? 9.günde oruç tutmalıyız, Hicretin 10.yılında yani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem vefat etmeden 1 yıl önce, İbn Abbas radiyallahu anhuma Peygamberin dikkatini çekecek bir şeyler getirdi ve Yahudiler ve Hristiyanlar Muharrem ayının 10.gününü onurlandırıyorlar dedi. Bunun üzerine Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem derhal şöyle dedi,

"Önümüzdeki sene Allah dilerse, biz 9.günü de ekleyeceğiz ve biz ayın 9 ve 10.günü oruç tutacağız."

Bununla birlikte Hicretin 10.yılıydı ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ertesi yıl gelmeden önce vefat etti. O sallallahu aleyhi ve sellem 9.günde oruç tutmak istedi neden? Yahudiler ve Hristiyanlardan farklı olmak ve hatta Kureyşlilerden farklı olmak için. Çünkü *Buhari*'de yer alan bir başka sahih hadis vardır, buna göre Kureyşliler bile o günü kutsal sayar ve o gün oruç tutarlardı. Size birçok defa söyledik ve ben size yakın bir zamanda söylemiştim, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem bize farklı açılardan diğer inançlardan/dinlerden farklı olmamızı emrettiği ki bu onun inşa ettiği bir eğilim ve prensiptir, bu doğrultuda neredeyse 45'in üzerinde hadis topladım. Amaç farklı olmak ve kimliğimizi korumaktır.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ise sadece 10.gün oruç tutarak vefat etti sadece 10.günde oruç tuttu ve 9.günde oruç tutacak kadar yaşamadı. Ancak ertesi seneye

kadar yaşasaydı 9.günde de oruç tutulacağı açık ve sahihtir. Neden?

Yahudiler, Hristiyanlar ve ayrıca Kureyşlilerden farklı olmak için ki onlarda o gün oruç tutarlardı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem eğer yaşasaydı 9. günde oruç tutacağını belirttiğinden ve bu hükmü koyduğundan sahabe bunun Sünnet olduğunu anladı ve Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem sonra bunu uyguladı. Bu bizi sonraki meseleye götürür Aşure orucunun seviyeleri nedir? Dört seviyesi vardır. En iyi veya faziletli olan ile başlayacağız daha az iyi veya daha az faziletli olana doğru gideceğiz.

Aşure için en faziletli olanı 9.gün ve hedef günü olan 10.günü oruç tutmaktır. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem eğer yaşarsam 9. ve 10.gün oruç tutacağım dedi. Sahabenin yaptığı da buydu ve İbn Abbas ve İbn Ömer'den radiyallahu anhum belgelenen de budur.

İkinci seviyesi 10.gün ve 11.gün oruç tutmaktır. Bu ilkine göre daha az faziletlidir çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem 9 ve 10.gün dedi. Ancak belki biri 9. gün oruç tutmaya kadir olamayabilir 10 ve 11.gün oruç tutabilir. Böylece o, hedef gün olan aşure gününü isabet ettirir ve bir gün ilave ederek diğer inançlardan farklı olabilir. Ancak Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem söylediği gün değildir (yani 9.gün).

Üçüncü seviye sadece 10.günde oruç tutmaktır bu diğer ikisinden daha az faziletlidir, kabul edilirdir ancak ecir bakımından önceki ikisinden ecri daha azdır.

Dördüncü seviye 9-10 ve 11.gün oruç tutmaktır. Bu en az faziletli olanıdır çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem 9 ve 10.gün oruç tutmayı tavsiye etti. Üç gün oruç tutmayı tavsiye etmedi. Eğer bir kişi aşure orucu niyetiyle 11.günü ilave ederse fazilet bakımından dördüncü seviyeye düşer. Ancak Muharrem'in 11'ini sadece genel bir gün

olma niyetiyle veya düzenli bir alışkanlığı nedeniyle ilave ederse durum tamamen farklıdır. (Allahu alem, Muharrem 10 Pazara geldiğini farz edelim, Muharrem 9 Cumartesi, Muharrem 10 -Hedef gün ve Muharrem 11 Pazartesi Sünnet orucu gibi). Üç gün olmasına rağmen rütbe veya fazilet olarak neden en azıdır? Çünkü elimizde üç günü de aşure niyeti ile oruçlu geçirileceğine dair herhangi sahih bir delil yoktur. Dikkat edin herhangi bir sahih delil yoktur dedim ve özellikle bu sözü kullandım çünkü bazı rivayetler olabilir ancak sahih değildir. Yani sahih bir hadisle ispat edilmemiştir ayrıca herhangi bir sahabenin aşure niyetiyle 3 günü oruçlu geçirdiğini bilmiyoruz.

Üç gün oruç tutulması İbn Şeybe tarafından aktarıldı ve Tavus'un böyle yaptığını söyledi. Tavus bir sahabi değildir tabiindir. Üç gün oruç tuttu ancak meseleye derinlemesine baktığınızda bazı tabiinlerin ay gözleminde problem yaşadıkları için aşure gününü kaçırma endişesi ile temkin babında üç gün oruç tuttuğunu görürsünüz yani emin olmadıkları için üç günde oruç tutmaya karar verdiler böylece aşure gününü kaçırmayacaklardı. Bu toplumunuzda bir sorun olduğunda ise durum tamamen farklıdır.

Ayrıca aklınızda tutun, bu konuda bazı insanların yaptığı veya söylediği gibi çocuklara hediyeler vermek veya o gün özel kıyafetler giymek, parfüm sürmek veya kühl kullanmak gibi sahih bir Sünnet yoktur ve İmam Ahmed bunu özellikle belirtti. Eğer düzenli alışkanlık olarak bunları yapıyorsanız o günde yapabilirsiniz ama o güne özel, aşure niyetiyle yapmamalısınız. Bunu destekleyecek herhangi bir Sünnet yoktur. Örneğin Cuma özel kıyafetler giyeriz veya parfüm kullanırız buna ilişkin sahih delillerimiz vardır ve kişi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem itaat niyetiyle bunu yaparsa ecrini alır. Ve aşure için benzerini yapmak hakkında herhangi bir delil yoktur ve parfüm dediğimde erkekleri kast ediyorum.

Sonraki mesele Muharrem ayı 10.gün-aşure günü oruç

tutmanın ecri nedir? (Şeyh Ahmed hafizehullahu, Muharrem ayının kışa denk geldiği bir zamanda bu konuşmasını yaptığından 9 ve 10.gününden bahsediyor ve ne olursa olsun 10.gün oruç tutmayı tavsiye ediyor keza günlerin kısalığından ve ecrinin büyüklüğünden bahsediyor) *Sahihi Müslim*'de yer alan bir hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Aşure günü oruç tutmak önceki yıl işlenen günahlara kefarettir"

Yani bir önceki yıl işlediğiniz tüm günahlar affedilecektir inşa'Allah. Aşure en kutsal günlerdendir çünkü sadece Allah'ın subhanehu ve teala Musa'yı aleyhi selam Firavun'dan kurtardığı gün değildir ayrıca Ramazan'dan önce oruç tutmanın zorunlu olduğu gündü.

Lemma faradallahu Ramadan kaal men şae same ve men şae tereke.

Buhari ve Müslim'de yer alır Ramazan orucu emredildiğinde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem *aşurenin artık zorunlu olmadığını söyledi ve aşure günü oruç tutmak isteyen tutsun istemeyen tutmasın* dedi. Ve Sünnet haline geldi.

Bu öylesine önemliydi ki onlar çocuklarını oruç tutmaya alıştırdılar Er Rubeyye Bint Muavviz İbn Afra dedi,

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Muharrem'in 10.günü kasabalara bir elçi gönderdi ve o gün oruç tutanlar oruç tutmaya devam etsin oruç tutmayanlar yemeden ve içmekten sakınsın, imtina etsin, geri dursun diye çağrıda bulundu.

Biz çocuklarımıza oruç tuttururduk onlar ağladığında meşgul olmaları için onlara oyuncak verirdik. Çocuklarını oruca alıştırmaları çok önemlidir ve oruçlu olmayanların yemeden ve içmeden geri durmaları, sakınmalarıda çok önemlidir.

Son olarak aşure günü zafer günüdür. Zafer günü kutlamasıdır. Bu Ümmete içinde bulunduğumuz acınası ve perişan durumumuz karşısında bir ümit getiren gündür. Musa'nın aşure günleri tıpkı bizim bugünümüz gibi perişan bir vaziyette olduğunda başladı, ki bugünde Müslümanların aşağılandığı, küçük düşürüldüğü, tecavüze uğradığı ve öldürüldüğü günler yaşıyoruz. Birçokları hayal edebileceğiniz her şeyi söyleyerek ortalıkta serbestçe havlayarak koşuşturmaktadırlar. Nitekim İnsanlar(İsrailoğulları) bunun son anları olduğunu düşündü;

...innâ lemudrakûn

"...Eyvah şimdi gerçekten yakalandık"(Şu'ara: 61)

Musa kesinlikle yakalandık,- Musa'ya aleyhi selatu vesselam böyle dediler, Musa aleyhi salatu vesselam dedi;

Kâle kellâ inne me'iye rabbî seyehdîn

"Hayır ve asla! Şüphesiz Rabbim benimle beraberdir; bana (kurtuluşa ulaştıracak bir) yol gösterecektir"(Şu'ara: 62)

Hayır Rabbim benimledir bana yol gösterecektir bana kurtuluş ve zafer verecektir;

Feevhaynâ ilâ mûsâ eni-drib bi'asâke-lbahr(a) fenfeleka fekâne kullu firkin ke-ttavdi-l'azîm(i)

"Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Ardından) Deniz, hemencecik (ikiye) yarılmış da her parçası kocaman bir dağ gibi oldu."(Şu'ara: 63)

Musa'ya vahyettik asanla denize vur ve deniz ikiye ayrıldı ve her iki ayrı kesim büyük bir dağ gibi oldu onlar sonun geldiğini düşündüler ancak öyle olmadı Allah'ın o gün hakkında ne söylediğine bakın, vaat edilen aşure gününde,

Venurîdu en nemunne 'alâ-lleżîne-stud'ifû fî-l-ardi venec'alehum e-immeten venec'alehumu-lvâriśîn(e) . Venumekkine lehum fî-l-ardi venuriye fir'avne vehâmâne vecunûdehumâ minhum mâ kânû yahżerûn.

"Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmış olan (mustazaflara) iyilik yapmak, onları (kendilerine uyulan) imamlar yapmak ve onları (yeryüzüne) vâris kılmak istiyoruz. Ve onları, yeryüzünde güç/iktidar sahibi kılmak (istiyoruz). Firavun'a, Haman'a ve ordularına da kendisinden korktukları şeyi göstermek/yaşatmak (istiyoruz)."(Kasas: 5-6)

Allah subhanehu ve teala bu Ümmeti iktidar otorite sahibi ve varisler kılsın ve bu dünyada temkin versin ve bu Ümmete firavunların ki bugün birçok firavun ve Haman vardır zelilliğini göstersin ki Allah, Musa'ya aleyhi salatu vesselam Firavun ve Haman'ın zelilliğini gösterdi.

Şeriat kademeli veya aşamalı olarak uygulanabilir mi?

Aşamalılık, kademelilik veya tedricilik ile ilgili kardeşlerimden aldığım birçok sorulardan biri Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatının aşamalı olarak uygulanabilir olup olmadığıdır? Aşamalılık ve Şeriata uygulanması meselesi bir dersler serisini hak eder. Yaptığım Hudeybiye Serisi gibi bir dersler serisini hak eder. Nitekim bir sınıf ortamında olmadığımız için ve böyle bir tartışma daha çok zaman ve daha derin inceleme gerektirdiğinden özetle konuşabilirim.

Ancak onların bugün dayattıkları aşamalılık ve Şeriatın uygulanması teorileri ve delilleri ters düz ederek kendi görüşlerini desteklemek için kullanma şekilleri Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını değiştirmek ve tamamen uygulanmaması küfür ayıplarını örten çürük, temelsiz ve sisli bir örtüden başka bir şey değildir. Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını tamamen uygulamaktan kaçınmak için ürettikleri boş ve zayıf bir bahanedir. Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatının uygulanmasını tamamen etksiz hale getirmek için Şeriatın uygulanmasını etkisiz hale getirmek için kasıtlı bir gömme girişimidir.

Onların bugün aşamalılık ve şeriatın uygulanması hakkında sözlerini işittiğinizde aslında size gerçekte biz Şeriatı uygulamak istemiyoruz demektedirler. Ne bugün, ne belirli sayıda meselede uygulayacağız ve zamanı geldiğinde de Şeriatı uygulamadığımız meselerlerde cahiliye kanunlarını uygulayarak Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını değiştireceğiz, demektedirler. Bu, onlar için Allah'ın Şeriatının tam uygulanmasını, tamamen yürürlüğe konmasını geciktirmek veya iptal etmek için uygun bir bahanedir.

Bu bazı meselelerde Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını değiştirmelerine ve cahiliye kanunları yönetmelerine rağmen kendilerinin masum ve faziletli olduklarına inanmalarına yol açan bir teoridir.

"De ki: "Size amel yönünden en fazla hüsrana uğrayanları haber verelim mi?" Onlar ki; dünya hayatındaki çabaları boşa gittiği hâlde, gerçekte iyi şeyler yaptıklarını sanırlar.

Laiklikle, sekülerlikle veya demokrasiyle veya herhangi bir insan yapımı kanunla yönetilen bir ülkede iktidara yükselirler ve şimdi Şeriatın yüzde 50'sini uyguladıklarını iddia ederler ve peki diğer yüzde 50 olarak ne uyguluyorsunuz? Ne olduklarından bağımsız Allah'ın subhanehu ve teala indirmediği kanunlarla.

Yüzde 50 Şeriat, yüzde 50 insan yapımı veya yüzde 80 Şeriat yüzde 20 insan yapımı fark etmez, gerçek olduğu gibi kalır o da Allah'ın subhanehu ve teala kanunlarının haricinde herhangi bir kanun hangi yüzdede olursa olsun fark etmez kabul edilmezdir. Allah'ın subhanehu ve teala kanunlarının egemenliğine iş geldiğinde hiçbir taviz söz konusu değildir. Allah'ın Şeriatı eğer bir tercih meselesi olsaydı, kişi ondan seçim yapabilir, veya değiştirebilir veya düzeltebilirdi. Eğer bu bir görüş olsaydı, kişi onu yeniden değerlendirebilirdi. Eğer arzularla göre yönlendirilebilseydi kişi onu kendi isteklerine göre şekillendirebilirdi. Ancak Allah'ın subhanehu ve teala Kur'an da bir emri ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünnetinden bir emri olduğunda bu tartışma konusu olamaz ne de arzularımıza tabi olur. Allah subhanehu ve teala dedi,

Ve eni-hkum beynehum bimâ enzela(A)llâhu velâ tettebi' ehvâehum

"Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların heva/arzularına uyma!"

Şimdi ayetin şu kısmını iyi dinleyin, ki aşamalılık ve Allah'ın Şeriatını uygulamada aşamalılık olduğu günümüz efsanesini ortadan kaldırmaktadır ki burada Allah'ın Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem bunun gibi şeytani bir teori hak-

kında bir uyarısı söz konusudur, nitekim Allah subhanehu ve teala rızkımızı verir, bize neyin uygun olduğunu en iyi bilir, ki Allah bu teorinin yanlışlığını, batıllığını açıklıyor;

vahżerhum en yeftinûke 'an ba'di mâ enzela(A)llâhu ileyk(e)

"Allah'ın sana indirdiği bazı (hükümlerde) seni fitneye düşürmelerinden sakın."

an ba'di diyor ***an ba'di, 'an ba'di mâ enzela(A)llâhu ileyk(e)*** Allah'ın sana indirdiği bazı hükümler demektir. Ayette Allah subhanehu ve teala bize Şeriat ile yönetmemizi emrediyor ve Allah subhanehu ve teala açık bir uyarıda bulunuyor ve Allah subhanehu ve teala sadece Resulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem değil, aynı zamanda gelecekteki Müslüman liderlere de ve tüm Müslümanlara da doğrudan ve açık bir uyarıda bulunuyor. Yani hepiniz iyi dinleyin ey Müslümanlar Allah'ın dinini tamamen veya kısmen terk ederek fitneye düşmeyin hatta birazını bile terk ederek fitneye düşmeyin, uyarısında bulunuyor, Allah subhanehu ve teala dedi,

"Ey iman edenler! İslam'a bir bütün olarak girin. Şeytanın adımlarına uymayın. O sizin için apaçık bir düşmandır."

Ey iman edenler! İslam'a bir bütün olarak girin, İslam Şeriatına bir bütün olarak girin, Allah'ın subhanehu ve teala emirlerine itaat edin ve müminlere, Allah Subhanehu ve Teala'nın hükümlerine uygun olmayan her şeyi reddetmeleri çağrısıdır. İslam'ın bütün hükümlerine uygun hareket etmeleri çağrısıdır. İslam Şeriatının sınırlarının herhangi bir ihlalini reddetme çağrısıdır. Şeytanın adımlarına uymayın.

Bugün hakkında konuştuğumuz sözde aşamalılık Şeytanın bir aldatmacısından başka bir şey değildir. Raşid Halifeler radiyallahu anhum şimdiye kadar Ümmetin gördüklerinin en iyileriydiler. Onlar ilk elden Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem Şeriatın nasıl uygulandığını öğrendiler, Kur'an ve Sünnet'in nasıl uygulandığını öğrendiler. Ve on-

lar herhangi bir taviz verme veya aşamalılık söz konusu olmaksızın Şeriatı tamamen uyguladılar. Ülkeleri, toprakları fethettiklerinde Allah'ın Şeriatını herhangi bir gecikme olmaksızın herhangi bir taviz vermeksizin ve aşamalılığa hiçbir yer vermeksizin tamamen ve kati bir şekilde uygulamada hiç tereddüt etmediler. Onlar hatta Allah'ın Şiarlarından birini uygulamayı reddedenlerle bile savaştılar.

Ebu Bekir Sıddık radiyallahu anhu bilgelik, hikmet ve düşüncesi Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem en yakın olan bir adamdı, yumuşak kalpli bir insandı ve derin bir itaate sahip bir adamdı ki Sıddık diye adlandırıldı zekatı reddedenler, zekattan kaçanlarla karşı karşıya kaldığında ki eğer aşamalılık ve Şeriatın uygulanmasına herhangi bir yer olmuş olsaydı zamanında karşı karşıya kaldığı koşullarda göz önüne alındığında – yumuşak kalpli, merhametli Sıddık'ın bilgeliğini saklayacağını, esirgeyeceğini mi kullanmayacağı mı düşünüyorsunuz?

Ve o sadece birkaç yıldır Müslüman olan insanlarla karşı karşıyaydı ataları yüzlerce yıldır Müslüman olan Müslümanlarla karşı karşıya değildi. Ancak Ömer radiyallahu anhu zekat vermeyi reddeden insanlar meselesini Ebu Bekir radiyallahu ile tartıştığında Ebu Bekir radiyallahu anhu şöyle dedi,

"Vallahi namaz ve zekat arasında ayrım yapanla savaşacağım."

Ve Allah'ın Şeriatı için hiçbir taviz vermeksizin savaştı. Hatta bazılarının önemsiz bile görebileceği bir şey için savaştı, ama öyle değildi. Çünkü Şeriatta önemsiz bir şey yoktur. O halde Ebu Bekir Es Sıddık Allah'ın Şeriatını açıkça değiştiren ve açıkça alenen geciktirmeyi caiz gören ve teşvik edenleri (mubikat) eğer bugün görseydi ne yapardı hayal edin. Ve sonra Ebu Bekir Es Sıddık radiyallahu anhu dedi,

"Vallahi bana bir deve yularını vermeyi reddetseler bile

onlarla savaşacağım" ve bir başka rivayette "dişi bir deve" dedi. Ömer radiyallahu anhu bunun üzerine şöyle dedi,

"Ebu Bekir radiyallahu anhu duruşunun doğru olduğunu tamamen anladım".

İbn Teymiyye, Kudame ve diğerleri dedi; Sahabe radiyallahu anhum arasında zekattan kaçanlarla savaşmak konusunda icma vardı. İbn Teymiyye ekledi, oruç tutsalar ve namaz kılsalarda.

Sahabeler, Pers ve Roma topraklarına girdiklerinde hangi kanunları uyguladılar, hangi kanunlarla yönettiler? Zamanındaki Roma kanunlarının uygulanmasına bağlı mı kaldılar? Onların kanunlarını aşamalı aşamalı mı kaldırdılar? Allah'ın Şeriatını aşamalı olarak mı uyguladılar? Hayır! İlk andan itibaren fethettikleri toprakları her tür cahiliye pisliğinden ve kalıntılarından temizleyerek Allah'ın Şeriatını uyguladılar. Dinlenmeden önce, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı gibi şirkin görünür yerlerini yıktılar. Allah'ın subhanehu ve teala Kanununu en üstte tuttular, hakim kıldılar. Hiçbir aşamalılık, gecikme, mazeret olmadan böyle yaptılar. İnanç ve tutarlılıkla ve eş zamanlı amel ile anında eylemle böyle yaptılar. Ki bu onların radiyallahu anhum sürekli bir alışkanlığı ve uygulamasıydı.

Size zamanımızın imamı büyük alim Şeyh Nasır El Fehd'in (Allah esaretten kurtarsın) *"Putları Kırma Meselesi"* çalışmasını okumanızı tavsiye ederim. Onlar insanların İslam'ı daha yeni duyduğu topraklarda veya İslam'a daha yeni geçmiş insanların olduğu, İslam'ın halen daha yeni olduğu topraklarda Şeriatın uygulamasında aşamalılık uygulamadılar.

Sonra 14 yüzyıl önce Sahabe tarafından İslam'ın tesis edildiği topraklarda bugün nasıl olur da İslam'ın aşamalı olarak uygulanmasını kabul edebiliriz?! Üzerinde tevhidi tesis etmek için sahabenin kanları ile sulanmış topraklar da

nasıl olur da İslam'ın aşamalı olarak uygulanmasını kabul edebiliriz?! Son 14 yüzyılın çoğunda, sahabenin ilk fethettiği andan itibaren İslam kanunları ile yönetildiler, ve kesinlikle ve tamamen tevhid ile yönetilmesi gerekir, yönetilmelidir.

Bu topraklarda yaşayan insanlar İslam'a geri dönenler değildir veya İslam'a yeni girenler değildir ki sahabe radiyallahu anhum bu toprakları ilk fethettiğinde böyle bir durum söz konusu olmasına rağmen onlar üzerine Şeriatı tamamen uyguladılar. Bugün hatta o topraklarda yaşayanlar Müslümanlardır ataları nesiller boyu Müslüman olanlardır.

Sahabeler o toprakları fethettiğinde şirk kutlamaları ile meşgul olmadılar veya şirk festivalleriyle meşgul olmadılar ne de noel ağaçları süslediler, ışıklandırdılar veya Hristiyan haçları yükselttiler!. Bugünkü insanların yaptığı gibi insanların bazı insan yapımı kanunlara boyun eğmesine müsaade etmediler. Şam veya fethettikleri her yerde ilk günden itibaren cahiliye kanunlarını yerle bir ettiler ve bugünde Biladi Şam, her yer ve Müslüman topraklarında ibadet edilen, tapınılan insan yapımı cahiliye kanunları yerle bir edilmelidir. Allah'ın Şeriatı o toprakları temizlemelidir ve hiçbir taviz vermeksizin en üstün ve hakim olmalıdır.

Biladi Şam veya herhangi bir yerde halk Şeriatı kaldıramaz aşamalı olmaya ihtiyacımız vardır söyleminde bulunanlar aslında Biladi Şam halkına saygı duymuyorlar aslında onları tekfir ettiklerini ima ediyorlar. Yani siz babaları, dedeleri Müslüman olanlara cahiliye halkı mı diyorsunuz? Siz onların İslam'dan o kadar uzak olduklarını, Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını bir anda kabul edemeyeceklerini mi söylüyorsunuz?! Sanki Allah'ın Şeriatı'nın rahmetini taşıyamayacaklarmış gibi, onları adım adım Şeriata sokmak istiyorsunuz. Eğer bir şey varsa, insan yapımı kanunlar onların hayatını daha güç hale getirir, çünkü zulümdür, öte yandan bu söyleminiz bizzat Allah'ın Şeriatına yönelik saygısızlıktır. Yani Allah'ın kanunlarının zor veya sert old-

uğunu önermeniz Allah'ın şu sözüne karşıt olan bir şeydir ki O buyurdu;

"Biz sana, bu Kur'ân'ı sıkıntı çekmen için indirmedik."

Kur'an ve Şeriat biz sıkıntıya girelim veya strese girelim diye indirilmedi! Şeriat rahatlık, huzur, mutluluk getirmek ve insanların dünya hayatlarını ve ahiretlerini başarmasına yardım etmek için indirildi. Stres, baskı, zulüm getiren cahiliye kanunlarıdır ve saf fıtrat cahiliye kanunlarını reddeder, kabul etmez. Ve Allah'ın Şeriatı saf fıtrata uyumludur ve tüm alemlere rahmet ve merhamet olarak gelmiştir. O halde herhangi biri merhamete, huzura ve refaha vesile olan bir şeyde neden aşamalılığı istersin?

"Biz seni yalnızca âlemlere rahmet olarak yolladık."

Aşamalılık, kademelilik, tedricilik meselesi Osmanlı Devleti'nin 19.yüzyılın ortalarında Avrupa mantığıyla hareket etmeye başlaması ve sonrasında çöküşe geçmesinden sonra, aldatıcı gruplar tarafından ortaya atıldı. Hatta Muhammed Said El Buti bile -ki bizim elbette en temelden, en baştan görüşlerine karşı olduğumuz biriydi- onun gibi birisi bile aşamalılık görüşüne karşı söylemde bulundu. İsmi gündeme geldiği için aklıma geldi, 80'lerin sonunda El Buti, ABD'yi ziyaret ettiğinde bizim yerel mescidimizde konuşma yapmak istemişti ve babam buna karşı çıktı sonuç olarak Buti'ye konuşma imkanı verilmedi. Onu davet eden Suriyeli cemaat babama kızdılar ve yıllarca kızgın kaldılar ta ki 20 yıldan fazla bir zaman sonra babamla aynı görüşe geldiler. Nitekim en yavaş Suriyeliler bile, bugün uyardığımız kişilerin gerçekliğini sonunda göreceklerdir. Bu 20 yıl ve fazlası alabilecek olsa da böyle olacaktır ve biz onlar için süreç içinde dinlerini kaybetmemeleri için Allah'a dua ederiz. Bugün Biladi Şam'da neredeyse her gün hain cilalı Tağutun veya onun çevresinden veya takipçilerinden birinin kendilerini ifşa ettiğini görüyoruz. Ancak sadece saf tevhidi bilenler bunu fark edebilirler. Neticede aşamalılık çok zayıf ve

dayanaksız bir kavramdır, çok ciddi bir sapkınlıktır ki El Buti gibi birisi bile ona karşıdır.

Bazıları tevhid meselelerinde aşamalılık olmadığını söylüyorlar ama sonra aynı nefeste kendileriyle çelişiyorlar ve Allah'ın Şeriatının uygulanmasında aşamalılık olduğunu söylüyorlar. Allah'ın Şeriatını uygulamak tevhidin bir parçası değil midir? Allah subhanehu ve teala şöyle demedi mi;

"Hüküm yalnızca Allah'ındır."

Ve bunun hemen ardından,

"O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir." dedi,

Yani bir ibadettir, tevhidin temel öğretilerine geri dönmemiz mi gerekiyor ve Uluhiyet Tevhidi/İbadet Tevhidi'nin bir parçası da Şeriatı uygulamak ve ona göre hareket etmektir ve kişi Allah'ın hükmüne uymakla yükümlüdür.

Bazıları temkin meselesini gündeme getirir ve Allah'ın Şeriatı ile hükmetmek için çok zayıf olduklarını söylerler. Ancak onların temkin tanımlarını incelerseniz, onların kuvvet ve yeteneklerine, onların kuvvet tanımı gerçeğine bakarsanız temkin sahibi olmanın, herkesin, Batılıların dünyanın her yerinde Allah'ın Şeriatının uygulanmasına bir delil olduğuna inandıklarını açıkça görürsünüz. Şunu dinleyin, Rusya ve üsleri tarafından desteklenen, keza İran, Hizbullah ve Şii milislerle desteklenen zamanımızın en zalim tiranlarından diktatörlerinden birini ezerek Hama'dan, Halep'e kadar ilerleyip Şam'a kadar indiler ve Emevi Mescidi'ne girdiler. Ve tankları ve uçakları ile savaşa hazır durumda olan Yahudi ordusu ve ayrıca ABD ile birlikte varlığı söz konusudur ve Yahudi ordusu onlara bir taş atımlık uzaktadır ve yani Suriye'yi ele geçirirken bütün bu düşmanlar tam güçle mevcudiyetine rağmen şaşırtıcı bir ışık hızıyla zaf-

ere ulaştılar. Ancak iş Allah'ın Şeriatını uygulamaya geldiğinde bunu yapmaya kuvvetleri yoktur. Allah subhanehu ve teala onlar Şam'a ve Emevi Mescidi'ne ulaşıncaya kadar savaşın ve sonra silahınızı bırakın ve sonra takım elbise ve kravatınızı giyin demedi. Allah dedi,

Vekâtilûhum hattâ lâ tekûne fitnetun veyekûne-ddînu kulluhu li(A)llâh(i)

"Fitne/şirk sonlanıncaya ve dinin/otoritenin tamamı Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın."

lâ tekûne fitnetun yani Şirk kalmayıncaya kadar demektir. Bu biraz önce bahsettiğim ayet gibidir yani ***'an ba'di mâ enzela(A)llâhu ileyk(e)*** - Allah'ın sana indirdiği bazı (hükümlerde) burada Allah dininin tamamı - ***veyekûne-ddînu kulluhu*** diyor. ***Kulluhu*** tamamı demektir. Temel Arabça bilen herkes size *kullu* sözüne bu ayette bu kapsamda ihtiyaç olmadığını söyleyecektir. *Tevkiyd* için gelmiştir yani bazısı ihtimalini ortadan kaldırır dinin tamamı Allah için olmalıdır demektir.

Sisi iktidarı ele geçirdiğinde zorbalığını gerçekleştirmek için aşamalılığa başvurdu mu? Yoksa kuvvet ve şiddet kullanarak mı yaptı. 10 yıl tüm dünya Sisi'nin kitle tutuklamalarını, kitle mahkemelerini, sivillerin askeri mahkemelerde yargılamasını, gruplar halinde ölüm cezası vermesini ve fazlasını izledi, tüm eylemler hiçbir aşamalılık gerektirmiyor ancak iş Allah'ın Şeriatının uygulanmasına gelince ki alemlere rahmet olmasına rağmen aşamalı olarak uygulanması gerekiyor!

Bu onların müçtehidleri, halifesi büyük Tağut Erdoğan içinde geçerlidir- ki tuğyanına ilaveten ve gerçek adamlığın her tür özelliğinden yoksun bir adamdır, yaptığı diğer birçok kötülükler arasında Afife'yi siyonistlerin eline teslim ettiğinde her tür şeref ve haysiyetin her zerresine ihanet eden bir adam haline geldi. Evet o, 20 yıldan fazla bir

süredir iktidarda olmasına rağmen kendisini Tağut olarak etiketlenmekten muaf tutmak için aşamalılık kartını kullanmaktadır. Bunu yapan aynı adam diğer ülkelerin liderlerinden nefret ettiğinde yakın çevresindeki ülkelere ise istediği her şeyi yapar çünkü onlardan nefret ederler ve tekfir ederler ve o zaman aşamalılık kartını gizlerler. Darbeden önce güçlü kabul edilen, ama darbeden sonra daha da güçlenen, darbeden sonra başkanlığını daha güçlü bir yürütme organına dönüştüren ve muhaliflerini sindiren aynı adam sahip olduğu tüm bu gücüne rağmen iş Allah'ın Şeriatını uygulamaya geldiğinde bunu uygulamada aşamalı olmak durumunda kabul ediliyor. Darbe sırasında halka, kitlelere yaptığı çağrı onu kurtardı ancak Allah'ın Şeriatını uygulamak için aynı kitle çağrısını yapamaz. Bütün o güç ve temkinle övünülür ama Allah'ın Şeriatı nerede diye sorduğunuzda hepsi kaybolur.

Eğer Kafirlerin bize karşı birleşeceğini söylemeye devam ediyorsanız, inandığınızı iddia ettiğiniz sözün gerçekliğini anlamamışsınız demektir. *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* realitesini anlamamışsınızdır. Mursi, Batı'ya kendisinden istediğini ve fazlasını verdi ne zaman Allah'ın Şeriatından bahsedildi onlar aşamalılık ve oylamaktan, seçimden bahsettiler, işin sonunda Batı'nın ona nasıl bir karşılık verdiğine bakın! Bana söyleyin, onun veya herhangi bir müminin Allah subhane ve teala ile Allah'ın emirlerini yerine getirmiş olarak veya bu dünyada zafer kazanmış olarak karşılaşması daha iyi olmaz mıydı? Ya biri ya diğeri, ***ıhdel husneyeyn - iki güzellikten biri***. Bu, Allah'ın kanunlarından taviz vermekten ve cahiliye kanunları ile hükmetmekten ve sonra bu dünyada ve ahirette zelil olmaktan daha iyi değil midir?

Bilmeyenler için Kafirlerin sorunu *la ilahe illallah muhammeden rasulullah*'ın kendisiyledir. Bunu bize Allah söyledi, onlar Şeriattan asla razı olmayacaklar ve eğer siz bunu bekliyorsanız asla olmayacaktır.

"Onların dinine/milletine uymadıkça Yahudi ve Hristiyanlar senden asla hoşnut olmayacaklar."

Guraba serimizde bunlardan bahsettim burada bir özet yapmama izin verin, sahabe Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hicret etmeden önce, İslam Devleti kurulmadan önce ve hatta Cihad emredilmeden önce ki savunma veya saldırı Cihadı yoktu Akabe Biatını yaptığı zaman ki aslında o zaman mürtedlik yapılırsa sana mürtedi sadece bırakman, ellerini ondan çekip gitmesine izin vermen emredilirdi;

"Kendilerine: "(Savaştan) elinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin." denilen kimseleri görmedin mi? (Savaşın farz kılınması için ısrar ediyorlardı.)"

Sahabeler o zaman, Cihadın, devletin, şeriatın, mürtedlerle ilgili bugünkü hükmün olmadığı bir zamanda sırf *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* üzerine basit bir biat etmeleri üzerine dünyanın kendilerine karşı ayaklanacağını biliyorlardı. Esad ibn Zurara, Akabe biatında bulunan en genç Sahabeydi ve Abbas El Ubade ibn Nadle el Ensari her iki sahabe, biat eden sahabeleri dünyanın kendilerine karşı birleşeceği konusunda bilgilendirdiler. Neden? Sadece *la ilahe illallah*ı kabul etmekle dünyanın kendilerine karşı birleşeceğini bildiler. Biatın içeriği *la ilahe illallah*, namaz kılmak, zekat vermek ve itaat etmekti. Biat eden her bir birey bu biatın dünyanın kendilerine karşı birleşmesi için yeterli olduğunu anlamıştı. Çünkü onlar asla *la ilahe ilallah*ın kendisinden razı olmayacaklardır. Veya saf tabilerinden razı olmayacaklardır.

"Onların dinine/milletine uymadıkça Yahudi ve Hristiyanlar senden asla hoşnut olmayacaklar."

Nitekim dediğim gibi, onların reddettikleri İslam prensiplerini İslam'ın prensiplerinden çıkardığınızda, Allah'ın Şeriatında *la ilahe illallah*ın temel esaslarını ortadan kaldırdığınızda, onların gerçek manalarını ve uygulama-

larını bozduğunuzda işte ancak o zaman sizden razı olacaklar, önünüzü açacaklar ve sizi destekleyeceklerdir. Ama kendinizi kandırmayın, şunu bilin onları memnun etmek için yürüdüğünüz yol ne saf tehviddir ne de İslam'ın gerçek özüdür. Bu konuda söylenecek daha çok şey var eğer zamanımız olursa inşa'Allah kendi teorilerini gerekçelendirmek için bazı delilleri nasıl kullanmaya çalıştıklarından bahsederim. Allah izin verirse müsait bir zamanda bunu yaparız.

Uzun yıllar önce bu teori hakkında neredeyse tüm çağdaş kitapları okumak için biraz zaman ayırdım. Savunucularının bu konuyu delillerle nasıl haklı çıkardıklarını dikkatlice incelediğimizde, bu yanlış teoriyi desteklemek için kullandıkları delillerin bugün şeriatın aşamalı olarak uygulanması için de uyguladıkları teorinin zayıf olduğunu görürüz. Onların delil yöntemi olarak kullandıkları herbir delil bir sonrakinden daha zayıftır. Maslahat uygulamalarında olsun, Necaşi kıssasını yanlış bir şekilde kullanmaları olsun veya Muaz'ın radiyallahu anhu hadisi olsun veya delil iddia ettikleri diğer şeyler olsun hepsi bir öncekinden daha zayıftır. Allah'ın dediği gibi, Kime de Allah bir nur kılmamışsa, onun hiçbir şekilde nuru olmaz.

Altı Hadis kitabının tamamını ezbere bilen esaret altındaki Mücahid Şeyh Nasır El Fehd (Allah esaretini izzetle çözsün) Hicri 1423, Miladi 2002 Amerika'nın Irak işgali sırasında yazdıklarından;

Baasçıların Bayrağı Altında Savaşmanın Hükmü:

Eğer burada bağımsız bir İslami Cihad bayrağı yoksa ve kişi Amerikalılara karşı kendi canını, malını Baas bayrağı dışında savunamayacak durumdaysa, onların yanında savaşması caizdir. Çünkü bu durumda olan bir kişi ikrah altındadır ve buradaki durum saldırganı defetme kategorisi altına düşer, ki kişi canını, toprağını ve malını savunmak için savaşıyor.

Birinci Koşul:

Kişi, bizzat kendisi veya cemaati ile birlikte canını ve toprağını düşmandan savunma imkanına sahip değildir...

Dördüncü Koşul:

Kişinin niyeti canını, toprağını ve malını Kafirden korumak olmalıdır. Niyeti Baas partisine veya herhangi bir Tağuta zafer kazandırmak olmamalıdır.

Diğer Kafirlerin yanında Kafirlere karşı savaşma meselesi kişinin canını savunması ve benzeri nedenler gibi somut çıkarlar yani maslahat içindir ve fıkh kitaplarında bahsedilen bir meseledir ve burada alimler arasında meşhur ihtilafların olduğu bir meseledir. Ve bunu yapanın sadece onlarla birlikte savaşması sebebiyle küfür işlemiş sayılacağı bir durum değildir. (*At Tibyan fi Kufri men a'an el-Amerikan (Bölüm 2: Irak Harbi) sayfa 33-35)*

Şehid (İnşa'Allah) Şeyh Yusuf El Uyeyri (Arab Yarımadası El Kaidesi Emiriydi), altı hadis kitabını ezbere bilen, bir dönem hapiste kalan Mücahid bir alimdi- ayrıca belirtti:
Eğer İslam bayrağı mevcut değilse, Müslümanlar İslam

bayrağının olmamasını bahane ederek düşmanlarının işgalini mi oturup beklemeli midir?

Hayır, kapasiteleri ölçüsünde savaşırlar, kendilerini korumak için bir küfür bayrağı altında savaşacak olsalarda savaşırlar ve bu alimlerin çoğunluğunun görüşüdür. Çünkü içinde bulunduğu durum ikraha yakındır, bunu reddeden ikrahın kendisini de reddetmiştir.

Nitekim bir kişi ölüm tehdidi altında zorlanırsa kalbi iman ile dolu olmak koşuluyla bir küfür sözü söylemesi caizdir. Bu yüzden kendi canını kurtarmak için o kişinin küfür sözü söylemesi caizdir, ve o mazurdur. Bunun gibi, birine bir saldırgan saldırır ve kendisini bir Kafirin yanında savaşmak dışında savunamayacak durumda olursa, onun yanında savaşması kişi için caizdir, canını ölümden korumak ve onu kesinlikle öldürecek olan bir düşmana teslim etmekten kaçınmak için Haram olana girebilir.

Hem küfür sözü söylemek hem batıl bir bayrak altında savaşmak Haramdır, ki ilki daha kötüdür. İlkinde olduğu gibi yani ikrah durumunda küfür sözü söylemek caiz olduğu gibi diğerinin yani batıl bir bayrak altında savaşmanın caizliği daha değerlidir. *(El Mizan li Harekati Taliban sayfa 209)*

Şehid (İnşa'Allah) Mücahid, büyük düşünür Şeyh Atiyatullah El Libi belirtti:

Ve burada bir soru vardır: Batıl yolda olan bir bayrak, bir devlet, bir grup altında bir kişinin savaşmasının durumu nedir, ki kişi bu grup için savaşmıyor, o grubu desteklemiyor ve ona çağırmıyor; onlarla birlikte savaşmasının nedeni kendisine sakladığı geçerli bir sebepten dolayıdır?

Bazı senaryolarla bunu hayal edebiliriz; Şöyle ki bazı Kafir hükümetlerin bayrağı altında belirli bir dönem savaşan birinin durumu, örneğin Amerika'nın Irak işgalinin başlangıç evresi boyunca Saddam'ın bayrağı altında savaşan biri, ki

din ve dünyevi meselelere daha çok bozukluk, zarar getirecek olan Haçlı saldırganını geri püskürtmek için savaşan biri, çünkü o zaman hak bir cemaatin ve hak bayrağın yokluğu söz konusu veya onlara katılmaya imkanı olmayan biri.

Veya İslam ve Müslümanların daha büyük bir faydasını başarmak için bazı Kafir ordularının yanında başka bir Kafir ordusu ile savaşan biri, şöyle ki bir tarafa diğer taraf karşısında bir şekilde yardımı İslam'ın zaferine yol açacaktır veya eğitim ve askeri ilimleri/yetenekleri vb öğrenimi kazanımı için fayda sağlayacaktır. Geçmiş ve günümüz bazı alimleri bunu caiz kılan bazı fetvalar vermiştir.

Bununla birlikte bu durum uygun bir şekilde değerlendirilmeli ve hak yolunda olan alimlere ve Müslüman liderlerin danışmanlığına refere edilmelidir.

Şüphesiz bu, şu Hadiste ki uyarı altına düşmezr: *"Her kim körü körüne çekilmiş bir bayrak altında savaşır ve ölürse cahiliye ölümü ile ölmüş olur."*(El A'mel el Kamilah liş Şeyh El İmam Eş Şehid El Mücahid Atiyyatullah El Libi sayfa 693)

BİRLEŞİK ARAB EMİRLİKLERİ'NİN KÜFRÜ, FARİS EL HAMMADİ'NİN MÜNAFIKLIĞI

Şeyh Ahmed Musa Cibril hafizehullahu (dersinden alıntı-Şeyh Nasır El Fahd fekkeAllahu esrehu Muğcibat El İstiğfar):

Bir kişiye hiçbir zaman iftira atmamış olabilir ki bu bir önceki sebebin altına düşer, ancak iftira atıldığını gördü ve münkaratı inkar etmediyse bu iki yoldan bu sebep altına düşer. Yazar bu sebeplerin çoğu diğerlerinin haklarıdır ve bir Müslümanın diğer Müslüman üzerindeki hakkıdır, ona iftira atıldığında onu savunmak gibi dedi.
Ancak sen iftiraya uğramadın veya iftira atmadın ancak bir şeyi terk ettin, iftiraya atılan bir Müslümanı savunmayı terk ettin. Ve bu yüzden istiğfar etmen gerekir.

İkinci yol şudur birinin iftiraya uğradığını gördüğünde, kötülüğü engellemeyi terk etmektir. Yazarın verdiği örneklerden biri budur. Alimler, tebliğciler, muvahhidler ve muvahhideler gece gündüz sistematik olarak iftiraya uğruyorlar. Onların iftiraya maruz kaldığını gördüğümüzde bizim onları savunmamız onların üzerimizde olan haklarıdır. Bir alim veya bir muvahhid özellikle uygun tebliğ yapanlar, aslında bizim onları savunup savunmamızı umursamazlar. Ancak bu durum onları savunmak şeklinde üzerimizdeki haklarını düşürmez. (Ahmed Cibril'in sözü bitti)

Lanterns of Tawheed (Daniel Haqiqatjou):

Allah'ın adıyla, Hamd Allah'a aittir, Salat ve Selam Rasulü Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) olsun;

Bu video Faris El Hammadi adında devlet ajanlarından birinin iftira niteliğindeki suçlamalarına cevaben yapıldı. Ben onun devlet ajanı olduğunu söylediğimde, kelimenin tam anlamıyla ajan olduğunu söylüyorum nitekim BAE Hükümeti tarafından fonlanan bir hayır kurumunda çalışıyor. *(Dar El Ber Toplumu- (İngilizce kısaltması DASB- BAE Dubai İdaresi*

tarafından fonlanan bir hayır kurumudur. Faris El Hammadi -Eğitmen, Eğitimci İnsan Kaynakları Müdürü)

BAE hükümeti ve genel olarak Körfez ülkeleri hakkında anlamanız gereken bir şey; İslam'a, Cuma hutbelerine, açık toplantılara ilişkin halka açık her ders, sohbet, vaaza ilişkin her şeyin hükümetin onay damgasından geçmek zorunda olduğudur. Ve bu bir komplo teorisi değildir.

İkili sohbet:

Hayır, çok katıdır, kısıtlayıcıdır hatta son zamanlarda en katı kısıtlayıcı olduğunu düşünüyorum özellikle aşırılık ve benzer şeylerle ilgili çok katıdırlar. Bugün Dubai'de polis kontrolü, sabıka kaydı sorgulaması olmaksızın hiçbir yerde bir ders veremezsiniz, hatta İslami bir Merkez'de çalışamazsınız. Keza vermek istediğiniz herbir ders için şahsi izin almaksızın ders veremezsiniz. Biliyorsun, ben *el-hamdulillah* gerçekten değişmeyeceğim...

Yani Hammadi gibi santimetre sakallı oldukça iyi İngilizce konuşan çok tartışmalı konularda ve aynı zamanda açıkça hükümet yanlısı konuşan bir kişiyi gördüğünüzde;

Faris El Hammadi:

Birçok insan benim kim olduğumu ve ne yaptığımı soruyor? Şöyle diyeyim. Adım Faris El Hammadi 39 yaşındayım BAE'denim ve ülkemi, halkımı ve hükümetini seviyorum.

Lanterns of Tawheed:

Evet böyle birini gördüğünüzde böyle bir adam hükümetinden onay almadan tek bir kelime bile edemez. BAE hükümeti *istinca* konusunda bile önceden kontrol edip onay vermeden bir konuşma yapmanıza izin vermeyecektir. Hatta ortalama bir *medhali* bile BAE hükümetini savunmaktan çekinir, o yüzden kendisinin selefi olduğunu iddia ederken açıktan

BAE hükümeti yanlısı konuşan bu adamın yozlaşmışlığının seviyesini hayal edin!

Faris El Hammadi:

Ahmed Musa Cibril'in neden bir Şeyh olmadığını söylediniz (diyorsunuz)? Çünkü o bir Şeyh değildir ve sizi aldatmayacağım.

Lanterns of Tawheed:

Onu, yani Şeyh Ahmed'i hafizehullahu bir şeyh olarak görmemesine ilişkin, sen kim oluyorsun da bunu belirliyorsun? Ayrıca BAE'de hükümetin bir ajanı konumunda olan biri kesinlikle onun kim olduğunu veya kimin bir alim olup olmadığını söylecek bir konumda değildir.
Ancak Faris, yerel medhali mahallesinin tuzaklarına yabancı değildir, onlar ki yanlış alıntı yaparlar, yanlış tanıtırlar, bazı isimlere ilişkin sanki onların yakın arkadaşı oldukları izlenimini verirler ve çoğu zaman belirli bir alimi, tamda onların konuştukları konularda onların sözlerini çürüttüğünü bilmeden onu abartırlar.

Onlar, genellikle konuştukları aynı konuda, bir alimin adını verirler, ona yakın oldukları izlenimi oluştururlar ancak aynı alim onların o konudaki görüş ve duruşlarını reddeder *SubhanAllah*!

RAND'ın Şefi (Rand Corporation Amerikan İslamı'nı Teşvik Eder-ülkelere göre farklı versiyonları vardır seküler muhafazakar oluşumlardan, kendilerini selefiliğe atfeden telefilere kadar değişir çevirmen) tarafından kendilerine müsaade edilen zındık doğru ısısına kadar özenle pişirilen menhec eritme potasına bakınca onların iddialarını çürütmek için aslında fazla bir çabaya gerek yoktur Allah'a çok şükür. Biz hatta onlara karşı kendi alimlerimizi de getirmeyeceğiz, onları kendi alimleri ile çürüteceğiz.

Örneğin Faris burada kendisinden eğitim aldığı, öğrenim gördüğü bir alimler listesinden bahsediyor. Ve elbette kendisine ve söylemlerine meşruluk kazandırmak için onların bazılarının adından tekrar tekrar bahsediyor. Ki bu herhangi bir dolandırıcı için standart bir oyundur. O kimden bahsediyor?

Faris El Hammadi:

Ben 10 belki 12 yıldan fazla İslam okudum. Ben İslam'ı öğrendim ve *Elhamdulillah* Allah beni bereketli kıldı ve doğru ve büyük alim ve şeyhlerden eğitim aldım. Ve sonra Şeyh Salih El Favzan gibi büyük büyük alimlerden ders aldım, o halen buradadır- onun kitaplarından çok faydalandım, sonra Şeyh Salih El Eş Şeyh ve ahirete intikal etmiş Allah onlara rahmet etsin Şeyh Abdul Aziz Bin Baz, Şeyh İbn Useymin vs. gibi alimlerden dersler aldım.

Lanterns of Tawheed:

Sonraki video klipte Faris, BAE'nin İsrail ile imzaladığı normalleşme antlaşmasını (güya İbrahimi Antlaşmalar) meşrulaştırmaya çalışarak İbn Baz'ın ne kadar büyük bir alim olduğundan bahsediyor.

Faris El Hammadi:

BAE ve İsrail arasında yapılan Normalleşme Antlaşmasına (İbrahimi Antlaşmalar) gelince, bazı noktalara açıklık getirmenin çok önemli olduğunu düşünüyorum ve bunu ülkeme borçluyum.

Elhamdulillah, bu konudan bahseden ve bu tür şeylere nasıl yaklaşılacağı konusunda oldukça ayrıntılı açıklamalar yapan zamanımızın çok büyük alimleri vardı. İmam Baz Allah ruhunu şad etsin, bundan özellikle İsrail ile normalleşmeden ve antlaşmadan bahsetti.

O bu konu hakkında bir mektup yayınladı, İnternette bulabilirsiniz. Nihayetinde sadece Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah, İbn Baz'a rahmet etsin diyeceğim.

Lanterns of Tawheed:

İbn Baz'ın Yahudilerle bir antlaşma hakkında bir fetvası vardır. Bu fetva verildiği zaman bazı münafıklar tarafından alındı ve anlaşmanın sınırsız, koşulsuz olduğu şeklinde ve Yahudilere karşı *muvahade* yapmanın, onları sevmenin, onlara arkadaş olmanın artık caiz olduğu olarak anlaşıldı.

Uzun lafın kısası İbn Baz bu söylemi reddeder ve Yahudilerle anlaşma bu öne sürülenleri gerektirmez bu antlaşmanın amacı sadece maslahat için onların saldırılarına karşı güvenliği sağlamak ve hiçbir tarafın diğerine saldırmamasını sağlamaktır ve ticareti açmaktır vs. der. Ancak İbn Baz bu nefretin, bu düşmanlığın (Müslümanların Kafirlere karşı sahip olması zorunlu olan) halen kalplerde ve İslami müfredatta olmak zorunda olduğunu ve çıkarılamaz olduğunu da teyit eder.

Faris El Hammadi:

Nihayetinde sadece Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah, İbn Baz'a rahmet etsin diyeceğim.

Lanterns of Tawheed:

Dolayısıyla gerçek medhali modasında Faris, İbn Baz'ın fetvasının rehberliğine bir şekilde düştüğünü düşünerek, BAE ve İsrail arasında imzalanan anlaşmanın meşruiyeti konusunda dinleyenlerinin kendisine güveneceğini ümit ederek İbn Baz'ı abartma kartını oynuyor. (Yani ona üç defa rahmet dileyerek). O halde İbrahimi Antlaşmalar'ın (Antlaşma) bazı nedenlerine bakalım ve her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol edelim.

(Antlaşmanın bazı maddeleri gösteriliyor) "Tüm inançlardan, mezheplerden insanların bir arada yaşama hakkına, karşılıklı anlayış ve saygı. Dinlerarası diyalog.

Kesinlikle sahte, yanlış ve Allah'a karşı haddi aşma olarak bildiğiniz birşeye nasıl saygı veya anlayış duyabilirsiniz?

Ancak gözünüzde size bir şekilde meşru gelen bir şey için saygı ve anlayışınız olabilir aksi takdirde ne olursa olsun fark etmez kararlı bir şekilde karşı durursunuz ve bu vakada biz vücudumuzun her bir zerresiyle nefret ederiz. Burada tek bir din vardır o da İslam'dır!

Küfür ve Şirk işlenmesine karşı hiçbir saygı veya anlayış yoktur. Hatta burada birden fazla din olduğunu söylemeniz bile caiz değildir!

İbn Useymin:

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Peygamberliğinden sonra üç din olduğunu iddia eden birinin yalancı, alçak ve sütü bozuk olduğu kesindir. Tek bir din vardır o da İslam Dinidir.

Ve herkim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Peygamberliğinden sonra, İslam'dan başka bir Dinin kabul edilebileceği asılsız iddiasında bulunursa o inançsız/inkarcı bir mürteddir, bir Kafir olarak öldürülür? Neden? Çünkü Allah'ı yalanlıyor, Allah'a iftira atıyor, Allah buyurur:

"Kim de İslam'dan başka din ararsa ondan kabul edilmez. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardandır." (Al'i İmran: 85)
Allah böyle diyecek ve biri çıkacak Yahudilerin dini makbuldür, Hristiyanların dini kabul edilir diyecek! Bunu söyleyen kişi bu sapkınlıkta onlara uymaktadır. Eğer böyle dediyse Allah'ı yalanlandı.

Ve herkim Allah'ı yalanlarsa Kafirdir ve onun küfründe hiçbir şüphe yoktur.

Ve sinir bozucu şekilde vızıldayarak tüm dinler haktır (Allah'a götürür), onların üçü Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'dır diyorlar. Buna kim inanırsa bir Kafirdir. Onlar namaz kılsalar, oruç tutsalar, zekat verseler veya hac yapsalarda halen birer Kafirdirler çünkü Allah'ı ve Rasulünü yalanladılar. Tek din İslam'dır, o kadar. Allah buyurur;

"...Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve din olarak sizin için İslam'dan razı oldum..."(Maide: 3)

Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Mesajı ulaşmış olan her Yahudi veya Hristiyan eğer ona iman etmezse o takdirde o bir Budist, Komunist, Putperest ve onlara benzerdir. Onlar, Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Mesajına iman etmekle yükümlüdürler eğer farklı inançlarda olurlarsa Cehennem ateşinin sakinlerinden olacaklardır.

Yanlış tanıtım yapmak ve bir alime yakınmış izlenimi oluşturmaya çalışmasının bir diğer örneği bu sefer İbn Useymin'dir. Faris, Emir Hattab rahimehullahu hakkında bir soruya cevap veriyor, dinleyin:

Faris El Hammadi:

Twitter'de bahsettim, o (Emir Hattab) Müslüman Liderleri/Yöneticileri tekfir etti, burada bir video vardır, kendi sesinden, şöyle diyor: "Onlar Yahudilerdir, onlar münafıklardan daha kötüdürler." Bu sözlerinden onun bir tekfirci olduğu bana açıktır. Ayrıca, Şeyh Rabii El Medhali onun (Emir Hattab) hakkında konuştu; o adam bir Kutbidir dedi.

Kutbi bir Tekfirci demektir- Müslümanları yalan yere tekfir eder.

Üçüncü olarak onun Çeçenya'ya gidip Çeçenler için savaşmasına veya Çeçenlere yardım etmesine kim izin verdi, çatışma ve savaş gibi böyle şeylerde izin Veliyül Emir'indir/Yöneticinindir. Ancak Çeçenya'da kimse böyle bir şey demedi, kimse onlara gidip yardım etmenin kapısını açmadı.

O halde o (Emir Hattab) hangi temele dayanarak böyle yaptı- o sadece kendi başına, bireysel bir kararla aldı ve oraya gitmek istiyorum dedi. İslam kardeşliğinde bu caiz değildir. Son olarak, bazı insanlar İbn Useymin'in onu övdüğünü söylüyorlar- o, onu nerede övdü?

İbn Useymin genel olarak Çeçenya'da savaşan Çeçenleri övdü. Ancak ona gelince (yani Emir Hattab), sorun vardır, onun oraya gitmesinde sorun vardır o bir Suudidir. Oraya gidip savaşmak için sana kim izin verdi?

Lanterns of Tawheed:

Faris El Hammadi, Emir Hattab'a hakaret ettikten ve onu bir tekfirci olarak adlandırdıktan sonra o ve onun gibi Çeçenya'ya savaşmak için giden herkesin yanlış yaptığını söyledi. Neden? Çünkü yöneticinin izni olmadan gittiler.

Soru: Ey saygıdeğer Şeyh, Allah seni korusun, biliyorsunuz Müslüman kardeşlerimiz Çeçenya'ya gidiyorlar. O halde orada bulunan Müslüman kardeşlerimize ilişkin son haberler nedir, Allah yolunda Cihad etmek ve Allah'ın Sözlerini en üstün yapmak için oraya gitme arzusunda olan biri hakkında görüşünüz nedir ve Cihadın koşulları nedir?Ve evli bir kardeş için, ebeveyninin ona ihtiyacı olmaması durumunda onun Cihad için Çeçenya'ya gitmesi, ebeveynine karşı vazifesini yerine getirmesinden daha öncelikli midir?

İbn Useymin:

Tamam, onlara ilişkin son haberler umut vericidir. Onlara

karşı toplanan aşırı ve baskıcı güçlerin sayısına ve buna karşın onların bu kadar uzun süre dayanmalarına, verdikleri çabaya bakacak olursa bu Allah'ın zaferinden başka bir şey değildir.

Ve Allah'ın ayetlerinden (İlahi Yardım) biridir. Bu zayıf insan topluluğu gece gündüz şehirleri, yolları ve halkı bombalayan bu baskıcı zorba güçleri nasıl savuşturabilir? Tüm başlarına gelene rağmen Allah'ın Rahmetiyle savunmaya devam ediyorlar ve haklarında duyduklarımız da müjdeli haberlerdir.

Biz onlar (Çeçenya'daki mücahidler) arasından bir grubun bir Rus kuşatması altında olan bir yeri kurtarmaya yardım etmek için dağlardan indiğini duyduk. Onlar gizlice dağdan indiğinde Rusların kendilerini fark edip saldırmasından korktular bunun üzerine Allah ağır bir kar yağışı ve kesif bir sis gönderdi.

Böylece Ruslara görünmeden Rus ordusunu alarma geçirmeden geçtiler ve kuşatmayı kırmayı niyet ettikleri bölgeye doğru ilerlediler. Bunu orada olan insanlardan doğrudan duyduk ve bu bir Berekettir.

Oraya gitmeye gelince, Krallıkta (Suudi Krallığı) olan ve onlarla iletişim halinde olan birisi bana şu an oraya gitmenin faydalı olmayacağını, çünkü oranın şu an ağır kar altında olduğunu ve çok soğuk olduğunu öyleki orada yaşayan bazı yerel sakinlerin bile bu yüzden öldüğünü söyledi.

Ve onlar "Kardeşlerimize beklemelerini, hava ısınıncaya kadar beklemelerini ve bu olduğunda o zaman gelmelerinin hoş karşılanacağını söylemek isteriz" dediler.

Lanterns of Tawheed:

Siz, İbn Useymin'in Veliül Emir/Yönetici onayı olmadan Müslümanları oraya gitmemeleri konusunda uyaracağını

düşünüyordunuz dimi? Bunu düşünmüştünüz di mi?
Ben öyle varsayardım. Bu bir varsayımdır ancak İbn Useymin'in Şeriat hakkında ve neyin doğru(Helal) neyin yanlış (Haram) olduğu hakkında Faris El Hammadi'den bir parça daha çok şey bildiğini varsayardım. Bu sadece benim varsayımım.

İBN BAZ'IN TEZKİYESİ

Lanterns of Tawheed:

Geçmişte insanlara verilen tezkiyelerin meşruluğu hakkında şöyle diyebiliriz, herhangi bir nedenden dolayı bazıları (tezkiye verilen) hakka arkasını döndü ve değişti. O yüzden geçmişte verilen böyle tezkiyeleri onların günümüzdeki sapkınlıklarını meşru göstermek için kullanmaları dürüst bir davranış değildir.

Çocukluğundan itibaran Şeyh Ahmed'in babası Şeyh Musa, onu bozulmamış ve saf İbrahim Milleti üzerine yetiştirdi. Biz böyle hüküm veriyoruz nihai hüküm Allah'ındır. Ve Allah'a onları koruması ve sabit kılması için dua ederiz.

Çoğunuzun bildiği gibi Şeyh Ahmed, Faris El Hammadi'nin sık sık referans gösterdiği Büyük Alimlerin bazılarının şahsi bir öğrencisiydi.

Faris El Hammadi:

Nihayetinde sadece Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah, İbn Baz'a rahmet etsin, Allah ,İbn Baz'a rahmet etsin diyeceğim.

Lanterns of Tawheed:

İbn Baz, Şeyh Ahmed ve onun babasına (Allah her ikisini de korusun) çok kuvvetli bir tezkiye vermiştir ve ikisini iyi Akideye sahip Meşayikler olarak adlandırdı ve özellikle Amerikan halkına ve genel olarak dünyaya onları ve onlar-

dan öğrenmelerini tavsiye etti.

Dolayısıyla Şeyh Ahmed ve Şeyh Musa İbn Baz'a yabancı değillerdir, aslında aileleri yakındı, ne şeyh Ahmed ne de Şeyh Musa duruşlarını değiştirdi, o yüzden İbn Baz'ın onların akidelerini bilmediğini veya onlar tarafından aldatıldığını veya başka bir şeyi iddia edemezsiniz.

Faris, Ahmed bir Şeyh değildir ve ondan almamanız/öğrenmemeniz gerekir derken İbn Baz onları Şeyhler olarak adlandırıyor ve onları övüyor ve Müslümanlara onlardan öğrenmelerini tavsiye ediyor. Kime inanacaksınız?

Medhaliler elbette onların aldatıcı standarlarına göre İbn Baz'ın sağa sola herkese tezkiye verdiğini iddia ederek böyle bir tezkiyeyi küçük/önemsiz göstermeye çalışacaktır. İslami bir Üniversite'de okumak için tezkiye vermek ve kendisinden öğrenmek üzere iyi bir akideye sahip şeyh olmak için tezkiye vermek farklıdır.

İkinci bahsettiğimiz tezkiyeyi ağırlık ve statü bakımından birinci bahsettiğimiz tezkiye ile karşılaştıramazsınız, birinci bahsettiğimiz tezkiyenin yaygınlığı ikinci bahsettiğimiz tezkiyenin satatü ve ağırlığını azaltmaz.

FARRİS'İN, ŞEYH AHMED'E YÖNELİK İFTİRALARI

Faris El Hammadi:

Tamam, bu adam bir ekstremistir, aşırılıkçıdır, haksız, yanlış Cihad çağrısında bulunur, yanlış bir şekilde insanları İslam'dan atar, gençliği ve Müslümanları yanlış yönlendirir. Onun hakkında dikkatli olun dini ondan öğrenmeyin!

Lanterns of Tawheed:

Tamam, öncelikle İbn Baz seninle aynı fikirde değildir ki

Şeyh Ahmed'e diğer alimlerde tezkiye vermiştir ancak bu bir tezkiye alma atma meselesi değildir, ve bu Hak ve Batıl arasında bir kriter değildir, yani ne kadar tezkiyeye sahip olduğunuz hak ve batıl arasında bir ölçü değildir.

Kriter veya ölçü Selef anlayışı üzerine Kur'an ve Sünnettir. Suudi Hükümeti veya BAE Hükümeti anlayışına göre değildir. Ve Faris bu iftirasını destekleyecek hiçbir delil sunmuyor ve ne yazık ki onun için 15 saniyelik bir TikTok Hüccet değildir! Ne de Faris'in sözü alınır, genel olarak, o yanlış bir beyanda bulunan ve yanlış alıntı yapan bir yalancıdır. Bakış açısından, Faris gibi bir adam bir hadisin rivayet zincirinde olsaydı o hadis derhal zayıf kabul edilir ve reddedilirdi.

(tarihlere dikkat edin!)
3 Kasım 2022 tarihli Farid (MK) Twitti: DH asla isyana çağırmadı, bu nasıl bir gerçek?

Üzerine;

3 Kasım 2022 tarihli Faris El Hammadi'nin Twitti: MK kardeş haklıdır. Ehi Sünnetin, Müslüman liderlere pislik dediğini ve dini mekanlarımızı rehin tutmakla onları suçladıklarını hatırlamıyorum! DH (Daniel Haqiqatjou) ağzı bozuk bir Haricidir.

Faris El Hammadi 10 Kasım 2022 tarihli Daniel Haqiqatjou bir Sapkın mıdır? sorusuna Cevabı:

Ve dolayısıyla, bir kişi hakkında bidatçı veya mübtedi olduğunu böyle söyleriz. Şimdi, bunu size uygulayabilir miyim? Cevabı hayırdır. Bunu yapmak istemem. Böyle bir yükün altına girmek istemem. O halde, Daniel bir sapkın mıdır? Kesinlikle o, sapkınlığıya çağırıyor. Ancak o bir sapkın mıdır ve onu Harici olarak mı adlandırmalıyız?

Dediğim gibi, bu soruyu cevaplamak istemiyorum çünkü

bu soruyu cevaplamaya uygun değilim.

Faris El Hammadi 6 Kasım 2022 tarihli Twitti: Bro Hajji'nin sapkınlığı daha kötüdür, Daniel'in kitleler üzerinde daha çok etkisi vardır çünkü liberalizmi seviyesizce reddeder.

Dolayısıyla Amerika'da tebliğe odaklansan ve Feministleri, Ateistleri reddetmeye odaklansan tüm bunlar için Allah seni ödüllendirebilir ve inşa'Allah iyi bir iş yapıyorsun.

(Lanterns Tawheed: bir gün düşük kaliteli bir reddiye, 4 gün sonra ise iyi bir iş yapıyorsun!)

Lanterns of Tawheed:

Yani en azından, bu adam (yani Faris El Hammadi) Dini ondan öğrenip öğrenmemek bir kenara özellikle Din konusunda şahitliği tanıklığı dikkate alınabilecek ve hatta şahitliği düşünülecek bir adam değildir.

HAKSIZ TEKFİR

Lanterns of Tawheed:

Şimdi, Şeyh Ahmed "haksız tekfir" yapıyor iftirasına gelelim. Şeyh Ahmed haksız tekfir mi yapıyor? Ben varsayıyorum, ben sadece varsayımda bulunuyorum, o Müslüman ülkelerdeki yöneticilere atıfta bulunuyor. Şeyh delille ve katiyetle o yöneticilerin Tağutlar olduğuna inanıyor.

O halde kimin haklı olduğunu görmek için yani Şeyh Ahmed mi yoksa Faris El Hammadi'mi? – öncelikle şunu belirlemek zorundayız: Tağut nedir? Ve, Bay Hammadi endişe etme, biz kendi alimlerimizin sözlerini getirmeyeceğiz sizin alimlerinizin sözlerini getireceğiz.

Faris El Hammadi:

Kardeş, Tevhide çağırıyor, insanları Sünnet üzerinde birleşmeye çağırıyor. Onlara şirki öğret ve hayatta şirk işlemelerine karşı onları uyar. Ancak "Hakimiyet Şirki veya Yönetim Şirki"ne vs. böyle işlere girme, bulaşma.
Bu tür şeyler senin ellerinde değildir. Ve bu tür şeyler Bidatçı ve Haricilerin rivayetleridir. Ki onlar sadece buna odaklanırlar.

ONUN KENDİ ALİMLERİ ve "ODAKLARI"

Salih El Favzan:

[Ve Tağutun ikinci türü] Allah'ın Hükümlerini, Allah'ın Kanunlarını değiştirdiğini açıkça ortaya koyan hakim ve kanun koyuculardır. Ve bunun delili Allah'ın sözüdür:

"Sana indirilene (Kur'ân) ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman ettiğini zannedenleri görmedin mi? İnkâr etmekle emrolundukları hâlde Tağuta muhakeme olmak istiyorlar..." Nisa: 60)

Tağutun ikinci türü Allah'ın Şeriatını değiştiren, yönetim kuruluşlarından, kültürel örf ve adetlerden, Kafirleri taklitlerden, Arab örf, adet ve geleneklerinden onun yerine yenisini getirendir.

Ve o getirdiklerini insanlar ve anlaşmazlıkları arasında hüküm kaynağı olarak koyar- Bu, Tağuta mahkeme olmaktır- Biz ise sadece Allah'ın indirdiği Şeriatından hüküm ararız.

Biz, kurumlardan (Allah'ın Şeriatı dışında yöneten), insan yapımı kanunlardan veya Arab (veya herhangi kültürel)geleneklerinden hüküm aramayız, biz sadece en saf, en temiz, en adil Allah'ın Şeriatından hüküm ararız.

"Ne önünden ne de arkasından batıl ona gelebilir. (Hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm, (her daim övgüyü hak eden ve

varlık tarafından övülen) Hamîd (olan Allah) tarafından indirilmiştir."(Fussilet: 42)

Biz, Allah'ın Şeriatını kurumlar, kuruluşlar veya gelenekler veya Kafirleri taklit eden şeylerle değiştirmeyiz çünkü bu (hüküm arayışında olmak) Allah'a İbadetin bir şeklidir ve Şeriatın ancak bize faydası olabilir.

Lanterns of Tawheed:

İlginç, Salih El Favzan insanları yönetmede Allah'ın Şeriatını insan yapımı kanunlarla değiştiren birini bir Tağut olarak sınıflandırdı. Şeriatı değiştiren bir Tağut, bir Müslüman mıdır, Salih El Favzan?

Soru: Ey saygın Şeyh, Allah size mübarek kolaylıklar versin. Tağut Müslümanlardan olabilir mi? Yani Allah'ın indirdiğinden başkası ile yöneten bir Müslüman, Tağut olabilir mi?

Salih El Favzan:

Allah'ın indirdiğinden başka şeylerle hükmeden biri bir Müslüman değildir, eğer böyle bir kişi bu eyleminde ısrarcı olur ve Şeriatı ortadan kaldırır ve yerine insan yapımı kanunlarla gelirse o takdirde böyle bir kişi Müslüman değildir, evet...

Lanterns of Tawheed:

Böylece, şunu tesis ettik en azından Favzan'a göre Allah'ın Şeriatını değiştiren biri bir Tağuttur ve dolayısıyla bir Kafirdir. Favzan'ın bu anlayışı bir anormallik mi yoksa sahip olduğu sahte bir içtihad mı?

ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA İBN BAZ'IN GÖRÜŞÜ

Soru: Arab ve Müslüman ülkeler Kur'ana göre yönetmiyor. Onlar böyle yaparak bir günah işliyorlar ve bir sonuç olarak laik-sekülerlerin yoluna mı giriyorlar?

İbn Baz:

İslam Şeriatı ile yönetmeyen/hükmetmeyen biri Kafir olarak kabul edilir, çünkü Şeriatı ilga ediyor ve insan yapımı kanunlardan razı ve halk kitlelelerini ve onların işlerini onlarla yönetiyor.

Sonra Allah'ın Şeriatından başka şeylerden memnundur/razıdır, Şeriatı küçük veya önemsiz görüyor ve Şeriatın insanlara uygun olmadığını iddia ediyor[bu ameliyle-hareketiyle-davranışıyla]. Dolayısıyla, halkı yönetecek kanunlarını insanların görüşlerine dayandıranlar...Bu dayandıkları kanunlar Fransız, İtalyan, Amerikan, İngiliz veya Sovyet kanunları veya benzeri kanunlar olsun fark etmez böyle yapan insanlar Allah'ın Kitabını arkasına atan insanlar olarak kabul edilir ve onlar İslam üzerine değillerdir nede Müslüman yöneticileridir, çünkü Allah buyurur:

"...Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar kâfirlerin ta kendileridir."(Maide: 44)

"...Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse (onlar) fasıkların ta kendileridir.."(Maide: 47)

" Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."(Nisa: 65)

"Yoksa cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar? Yakinen inanmış bir kavim için kim Allah'tan daha güzel hüküm sahibi olabilir?"(Maide: 50)

ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA İBN

USEYMİN'İN GÖRÜŞÜ

İbn Useymin:

Şeriata aykırı kanunlarla yönetenlere gelince, bunlar kendi arzuları veya zulümleri nedeniyle Şeriata sadece bir konuda ihtilafa düşmek yerine Şeriatın tamamını(hatta Şeriatın tek bir parçasını değştirseler bile) bu insan yapımı kanun(lar) ile değiştirmişlerdir.

Onlar bu insan yapımı kanunu, Allah'ın Şeriatı yerine koydular ve bu Büyük Küfürdür- Şeriatı değiştiren ve insan yapımı kanunları uygulamaya koyanlar oruç tutsa, namaz kılsa, zekat verse, hac yapsa da fark etmez. Onlar Allah'ın Şeriatından sapmakta ısrar ettikleri müddetçe halen Kafirdirler nitekim Allah'ın Şeriatını biliyorlar ancak Allah'ın Şeriatına aykırı kanunlara sapıyorlar.

" Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."(Nisa: 65)

Ve biz Allah'ın Şeriatını (veya onun bir kısmını) Allah'ın Şeriatına aykırı olan insan yapımı kanunlarla değiştiren kimse, oruç tutsa, namaz kılsa da Kafirdir dediğimizde bu sözün kafa karıştırıcı olduğunu sanmayın. Çünkü bilerek Kur'anın bir kısmını reddetmek, Kur'anın tamamını reddetmekle eşdeğerdir.

Şeriat bölünemez(yani bir kısmını kabul edip diğerini reddetemezsiniz), ya Şeriatın tamamına kesin, net bir şekilde iman edersiniz ya da tamamen reddedersiniz, ve eğer Şeriatın bir kısmına inanır ve bir kısmını redderseniz (bir kısmı olsa bile) o takdirde bu Şeriatın tamamını reddettiniz demektir.

Çünkü böyle yaparken siz sadece Kitabın arzu ve hevamla

uyuşan kısımlarına inanırım arzu ve hevamla uyuşmayan kısımlarına inanmıyorum diyorsunuz ve Kafirliğin özü de budur.

Böylece heva ve arzularına tabi oldun ve aynı şekilde arzularını İbadet edilen bir şey olarak aldın.

ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA GUNAYMAN'IN GÖRÜŞÜ

Gunayman: "*Küfür Dune Küfür*" çerçevesinde olduğunu söyleyerek Allah'ın Şeriatını insan yapımı kanunlarla değiştiren veya insan yapımı kanunları Allah'ın Kanunlarına tercih edene gelince, böyle birşey mümkün değildir, böyle bir şey imkansızdır...

Çünkü realitede, bu Kafirliktir ki Allah onlar hakkında buyurur: ***"...işte onlar Kafirlerdir."*** Ve biz Nisa Suresindeki ayetten daha önce bahsettik.

Ki orada Allah, Muhamed'e sallallahu aleyhi ve sellem ve ondan önce indirilene iman iddia edenlerin iddialarının sahteliğinden bahseder, sonra Allah onların Tağuta mahkeme olma arzusundan bahseder işte onları İman dairesinden çıkaran onların bu arzusudur.

Ve sonra Allah, onların karekteristiklerinden bahseder, taki şöyle dedi:

"Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."(Nisa: 65)

Demek ki ayetin görünen şartlı neticesi Yönetim konusunda irtidattır, yani (istenilen) tam teslimiyet ve ondan razı olmaktır.(Allah'ın Şeriatı ve Sünnete)

Ve bu özelliklerden herhangi birinin yokluğunda bir kişi Müslüman değildir. O halde, insanları insan yapımı kanunlarla yönettikten sonra gelip bu *"Küfür dune Küfür"* olduğunu nasıl söyleyebilirsin!

Nitekim bunu, ne İbn Abbas'ı radiyallahu anhuma ne de Allah'ın Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem indirdiğini anlayan herhangi bir alimin söylemesi mümkün değildir.

ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA EL BARRAK'IN GÖRÜŞÜ

El Barrak:

Burada amellerde eksiklikler olacaktır. Ancak kalpteki inanca gelince, yönetim tabanlı, hüküme dayalı Allah'ın Şeriatını takip etmek üzerine olmalıdır.

Dolayısıyla, herkim Allah'ın Şeriatı yerine başka bir hüküm getirirse böyle bir kişi hakkında şöyle diyebilirsin – böyle birini dinleme ve itaat yoktur. Allah en iyisini bilir.

ALLAH'IN ŞERİATINI DEĞİŞTİREN HAKKINDA SALİH EL EŞ ŞEYH'İN (YANİ ŞEYH MUHAMMED İBN İBRAHİM'İN TORUNU) GÖRÜŞÜ

Salih El Eş Şeyh:

Birinci kategori hüküm/yönetme kategorisine gelince, bu Ümmetin sömürgeleştirilmesinin yükselişiyle birlikte giderek daha yaygın hale geldi. Birçok ülkede mevcuttur, onlar ki İslam Şeriatını sömürgeci Kafirlerin Şeriatı ile değiştirdiler. Fransız, İtalyan, İngiliz veya Amerikan ve benzeri fark etmez. Dolayısıyla, burada İslam Şeriatı belirli meseleler dışında yönetim kaynağı, hüküm kaynağı değildir. Bazı durumlar istisna, ülkelerde İslam Şeriatı uygulanmıyor. Ve bu, İslam Şeriatını, Kafirlerin Şeriatı ile değiştirmektir ve bu

Büyük Küfürdür ve bundan Allah'a sığınırız...

Lanterns of Tawheed:

Artık, Allah'ın Şeriatını değiştiren birinin bir Tağut olduğunu ve bu yüzden bir Müslüman olmadığını tesis ettik, BAE kanunlarına göz atalım. Onlar, Allah'ın Şeriatını değiştirmiş mi?

BAE kanunlarından örnek:

2. Bu Maddenin (1) bendine tabi olarak, her Emirlik alkollü içeceklerin tüketimini, bulundurulmasını, ticaretini ve ilgili mevzuatını düzenleyecektir.

3. Her kim 21 yaş altında olan herhangi birine alkollü içecek sağlar veya satarsa veya erzak sağlamak amacıyla böyle satın almalar yaparsa böyle biri hapis cezasına veya yüz bin AED dolarından az, beşyüz bin AED dolarından fazla olmamak üzere para cezasına çarptırılır veya iki cezadan herhangi birine tabi olacaktır. Alkollü içecek ikram edilen veya satılan kişinin yaşının, pasaportuna veya herhangi bir kimliğine göre 21 yaşından küçük olmadığı tespit edildikten sonra söz konusu işlemlerden herhangi birini yapan kişi herhangi bir suç işlememiştir.

Lanterns of Tawheed:

BAE'de alkol ve zina suç olmaktan çıkarıldı. Bu, Allah'ın Şeriatının açık bir şekilde değiştirilmesidir ve dolayısıyla Allah'a inanmamaktır. Örneğin İbn Useymin'in açıkça alkol satmak için genel ruhsat verenleri tartışırken sözlerine kulak verin:

BAE Kanunlarından örnekler:

BAE Yeni ceza kanunu, evlilik dışı karşılıklı rızaya dayalı ilişkileri suç olmaktan çıkardı, evli olmayan çiftler için

hükümler getirdi ve tecavüz suçlarının tanımını genişletti. Federal Kanun Hükmünde Kararname, BAE'nin en büyük yasal reformları kapsamında geçen ay açıklanan BAE Ceza Kanunu ile ilgili 31 numaralı/2021 sayılı Kanun sosyal uyumu ve kamu güvenliğini güçlendirirken kadınların ve ev hizmetçilerinin korunmasını ve iyileştirilmesini amaçlar.

Lanterns of Tawheed:

İbn Useymin bunun Kalpteki İstihlalın (Helali Haram, Haramı Helal kılmak) bir açığa çıkması olduğunu söylüyor. Bu eylem, kalpte mevcut olan İstihlalin açığa çıkmasıdır, bir tezahürüdür.

İbn Useymin:

Çok çok büyük bir üzüntü ile duydum sevgili kardeşlerim, Allah en iyisini bilir, bazı Müslüman ülkelerde alkolün açıkça tüketilmesi mevcuttur, bu doğru mudur?

Seyirci:

Evet, doğrudur. Mütevatir derecede doğrudur. Yani birçok insan bunu deneyimledi ve buna şahitlik yaptı.

İbn Useymin:

Yani, bunun (alkollü içeceklerin) marketlerde, dükkanlarda satıldığını ve buzdolabına konulduğunu mu söylediler!

Seyirci:

Evet, sokaklarda satılır.

İbn Useymin:

Eüzü Billah...

Seyirci:

Biladi Şam'da iken kendi gözlerimle gördüm Ey Şeyh, her yerde satılır...

İbn Useymin:

Tamam, bunu yapanlar hakkında, onlar hakkında ne söylenebilir, onlar istihlal suçu işliyorlar, değil mi?
Onlar İstihlal suçu işliyorlar (alkolü Helal yapıyorlar), buna şüphe yoktur! Dükkanlarda, marketlerde alkollü içecekler satılmasına nasıl yetki- ruhsat verebilirler? Buna cevaz veren, ruhsat veren kişi ancak bunun caiz olduğunu düşünüyordur. Eğer Haram olduğunu düşünse, böyle yapmazdı.

Ve alimler belirttiler, her kim alkol tüketimini caiz, Helal olduğunu düşünürse -yeni bir Müslüman olması ve Müslümanların ülkelerinde büyümemiş biri olması dışında- o bir Kafirdir. Yeni Müslüman ve Müslümanların ülkelerinde yetişmeyen birisi de içkinin Haram olduğu konusunda bilgilendirilir ve eğitilir.

Ancak Müslümanların yaşadığı topraklarda yetişen biri ise o Kur'anı okur ve Sünneti bilir ve insanlardan duyar, buna rağmen çıkıp bu caizdir/Helaldir derse (veya içki satılmasına ruhsat vererek ameliyle böyle derse) hiç şüphesiz bu Büyük Küfürdür.

Ve bu, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem şu sözünün gerçekleştiği demektir:

"Ümmetimden gayri meşru cinsel ilişkileri, ipek giymeyi, alkollü içecekler içmeyi ve müzik enstrümanlarını meşru kabul edenler, Helal görenler olacaktır..."(Buhari, 5590)

BAE'NİN KÜFÜRLERİ

Lanterns of Tawheed:

Böylece, BAE'nin Allah'ın Şeriatını insan yapımı kanunlarla değiştirdiğini delille tesis ettik, BAE diğer Küfür Amellerine düşmüş müdür?

ABD'deki BAE Büyükelçisi:

"Biz din ve devlet işlerinin ayrımına inanıyoruz. Ben, hükümetimin buna inandığınına inanıyorum. Geleceğin yolunun bu olduğuna inanıyorum. Ben 20 yıldır hükümette görev yaptım.

Ve bir politika üzerinde tartışmak zorunda kalıpta "peki enerji cephesinde ne yapmamız gerektiği konusunda Dinimiz ne istiyor? Veya "altyapımızı nasıl yapmamız konusunda Kur'an ne diyor?" dememizi gerektiren bir toplantıya hiçbir zaman katılmadım. Çünkü işler böyle yürümez. Biz, Dinin kişisel bir mesele olduğuna inanıyoruz. Eğer evimde günde 5 vakit namaz kılmak istiyorsam veya 50 vakit kılmak istiyorsam veya hiç kılmak istemiyorsam bu benim şahsi meselemdir. Devletin işi değildir.

BAE, Suudi Arabistan, Ürdün, Mısır, Bahreyn'e bundan 10 yıl sonra nasıl bir Orta Doğu görmek istiyorsun diye sorarsanız, Katar'ın bundan 10 yıl sonra görmek istediğini düşündüğüm şeye temelden zıt olacaktır. Bizim görmek istediğimiz daha seküler, daha istikrarlı, daha müreffeh, daha yetkili, daha güçlü hükümetlerdir."

Lanterns of Tawheed:

Yani BAE kelimenin tam anlamıyla sekülerdir-laiktir ve tüm Orta Doğu'nun seküler veya laik olmasını istiyor. Faris El Hammadi'nin Erdoğan'ın Türkiye'sini seküler ve laik olmakla ve diğer devletlerinde seküler veya laik olmasını istemekle açıktan eleştirmesi yeterince eğlencelidir!
(Hammadi Twitti: Erdoğan laik ve liberaldir. Liberalizme

çağırır ve ülkelere laikliği uygulamalarını tavsiye eder.) Realitede, Faris El Hammadi'nin twitinde şu anlaşılır o temelde Erdoğan'ı Tekfir etmiştir çünkü laiklik Küfürdür. Eğer birine laik diyorsanız ona Kafir diyebiliriz.

Soru: Es Selamu Aleyküm saygın Şeyh birini laik olarak adlandırmanın hükmü nedir ki laiklik düşüncesi kişide son derece rahatlık ve kayıtsızlık (Haram konusunda) veya batılı düşünceye sahip olmak ile sonuçlanır.

Salih El Favzan:

Ne dedin?

Soran:

Allah size kolaylık versin, birine laik ismini vermenin hükmü nedir diyor.

Salih El Favzan:

Laik mi?

Soran:

Evet. Birini laik olarak adlandırmanın hükmü nedir ki laiklik düşüncesi kişide son derece rahatlık ve kayıtsızlık (Haram konusunda) veya batılı düşünceye sahip olmak ile sonuçlanır. Ve Laiklik Küfürmüdür?

Salih El Favzan:

Evet, laiklik Büyük Küfürdür. Laiklik din ve devlet işlerinin ayrılmasıdır. Onlar, Din sadece mesciddedir, insanların genel işlerinde, sorunlarında ve yönetimlerinde Dinin bir dahili yoktur diyorlar. Laiklik budur ve din ve devlet işlerinin ayrımıdır. Buna inan bir kişi Kafirdir.

Dinin günlük işlerin veya ülke yönetiminin veya siyasetin bir parçası olmadığına ve Dini sadece mescidle ve ibadet amelleriyle sınırlı olduğuna inanan bir kimseye gelince- burada bunun bir küfür olduğuna şüphe yoktur.

Lanterns of Tawheed:

Başkalarının yöneticileri konusunda konuşmamaya ne oldu, Faris El Hammadi? Lütfen bize yardımcı ol, neden halkların yöneticileri hakkında konuşmamamız gerekiyor?!

Faris El Hammadi:

Hurucun ikinci seviyesi sözel olanıdır, alenen konuşmak ve eleştirmektir. Bu, kendi zatında Ehli Sünnet vel Cemaat tarafından Huruc olarak kabul edilir.(?!)

Lanterns of Tawheed:

Yani, Faris El Hammadi'ye göre bizzat kendisi Haricilerle ilgili bu hayali sınırsız ilkesini ihlal etti. Ve Faris, Zındıkları tam bir daire içine almak için başka halkların yöneticileri hakkında konuşanlara tavsiyede bulunuyor...

Faris El Hammadi:

Tamam, siz Amerika'dasınız- ki onlar sizin yöneticileriniz değildir, bunlarsa bizim yöneticilermizdir. Neden bizim ülkemize Fitne ekiyorsunuz? Eğer yanlış bir iş görüyorsanız çenenizi kapatın bu sizin işiniz değildir.

Lanterns of Tawheed:

Tekrar, bu medhali standartında doğaldır, çifte standardın sonu yoktur. BAE hükümeti Türkiye ve Türk hükümeti ile sorun yaşadığında yöneticiler hakkında konuşmak serbest-

tir. O takdirde bu bir mazeret olur ve -biz sadece Müslümanları sapmaktan uyarıyoruz. Biz sadece Müslümanları düşünüyoruz. Biz sadece Müslümanların bu laiklik sapkınlığına düşmesini istemiyoruz- olur. Ancak bir başkası senin ülkeni eleştirirse – Harici, Cehennem köpeği, senin işin değildir, Fitne ekmeye son ver, dille Huruc vs olur.

Bunlar utanması olmayan adamlardır, hiçbir utanmaları yoktur! Ne de bir standartları vardır ve ironik olan şudur ki BAE, Hammadi gibileri bir tuvalet kağıdı olarak görür. Onlar için Hammadi ve benzerlerinin bir kullanım durumları vardır ve ikincisi kullanım miadı dolduğunda Suudi Arabistan'da gördüğümüz gibi ya onları rafa kaldırırlar ya da hapse atarlar.

Bilmeyenler için, BAE Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Yarım Adasında inek dışkısına tapanlar için bir Şirk mabedi kurmak için 16 milyon dolar döktü. Böyle bir eylemin hükmü nedir?

Şeyh Ahmed Cibril hafizehullahu:

Müslümanların herhangi bir toprağında özellikle El Ceziret El Arabiya'da Şirk mabetleri inşaa etmek insanları, halkı, Müslümanları Şirke ve Küfre katılmaya bir davettir. Ve ayrıca bu gerçeklere karşı gelen bir modernist veya bir Mürcie olursa onlara şöyle deyin; Vatikan 121 dönüm üzerine kuruludur ve 57 dönümü bahçedir ve birkaç dönüme bir mescid kurmak istediğinizi onlara söyleyin.

Gidin ve birkaç dönüme bir mescid kurmak istediğinizi onlara söyleyin. Bu mümkün mü bakın. Onların Şirke sıkı sıkıya tutunmaları ve Allah'a küfretmelerini kimse eleştiremez ancak bizim Tevhid ile Allah'a subhanehu ve teala tek başına ibadet etme hakkını korumamız eleştirilir.

Ve bu konuyu üç hükümle sonuçlandıracağım; Birincisi Ebul Hasan El Eş'ari ve İbn Teymiyye ve Bekr Ebu Zeyd'in

rahimehumullah görüşüdür. Ebul Hasan El Eş'ari *"El Furuuk lil Karaafi"* de kiliseler inşa etmenin küfür olarak kabul edildiğini söyledi.

İbn Teymiyye, "Herkim kiliselerin Allah'ın evi olduğuna – (ki hindu tapınakları ve Kafirlerin diğer çeşitli ibadet yerleri için durum aynıdır)- oralarda Allah'a ibadet edildiğine inanır veya Yahudi ve Hristiyanların Allah'a yakın olmak için yaptıklarının ibadet olduğuna inanır, veya o yapıları inşaa etmek bir yana o yapıların açılışını kutlama, açılışına iştirak etmekten memnuniyet duyarsa veya ibadet yerlerini kurmada ve açmada onlara yardım ederse ve bu işi Allah'a itaat ve yakınlık olarak görürse, kabul ederse o bir Kafirdir."

Çocukların Batı'daki okullara gönderilmesi hakkında daha önce cevapladığımız ve Şeyh Bekr Ebu Zeyd'in bir açıklamasında söyledikleri burada geçerlidir. Ki onun *"Hassais El Cezirel Arabiyye"* – yani *"Arab Yarımadası'nın Özellikleri/Hususiyetleri"* isminde bir kitabı vardır.

Ve o şöyle dedi; "Bir Kafir El Ceziret El Arabiya'da bir kilise veya herhangi bir ibadet yeri veya herhangi bir heykel inşaa edemez çünkü El Ceziret El Arabiya sahte dinlerden temizlenmelidir çünkü bu konuda birçok hadis söz konusudur."

O ayrıca İmam'ın kendisi buna izin veremez, yapılar eski olsun veya yeni olsun fark etmez ne de onların varlığının sürmesine izin verebilir" dedi.
Lanterns of Tawheed:

Veya, BAE'nin yeryüzünde Şirkin Kaptanını ağırlaması(Papa) ve uluslararası bir televizyonda bir hükümet yetkilisinin onun kutsallığından bahsetmesi ve BAE'nin hoşgörüsü hakkında övünmesi... "Biz bundan gurur duyuyoruz. Biz hoşgörünün bir kalesiyiz!" demesi..

BAE Devlet Görevlisi:

Bu hoşgörü kavramı BAE'de kültürümüze özgü bir şeydir. Ve "kutsal" papanın buradaki mevcudiyeti ve bu bölgeyi özellikle BAE'yi ziyaret etmesi sadece BAE'nin Dubai'yi veya BAE'yi hoşgörünün başkenti yapmak yönünde sahip olduğu büyük irade ve niyetin bir beyanı ve ifadesidir..

Bölüm 2: Suç ve Cezalar

Madde 4

Aşağıdaki suçları işeyecek olan herkes küfür suçundan cezalandırılacaktır.

1. İlahi Varlığa yönelik saygısızlık göstermek, gücendirmek, veya küçümsemek

2. Herhangi bir dini veya onun herhangi bir ritüelini veya kutsal şeyini rahatsız etmek, hakaret etmek, meydan okumak, karalamak veya şiddet veya tehdit yoluyla ruhsatlı dini törenleri bozmak veya engellemek.

Lanterns of Tawheed:

Ayrıca bu ruhsatlı toplantıların ve onların yapıldığı şirk yerlerinin tam anlamıyla BAE anayasası ile korunduğunu – ki silahlı muhafızlarından bahsetmiyorum daha- biliyormuydunuz?

Şimdi, ben hiçbir şey demeyeceğim, ancak şirkin en büyük sembolü olan papayı, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabelerin şirki yok etmek için kan döktükleri topraklara davet edilmesini ve onurlandılmasını bir kenara koyun Favzan, şirk yerlerini korumak konusunda ne diyor?

Soru: Soruyu soran kişi soruyor, bir kişi şirki koruma niyeti olmadan bilakis başka nedenlerle zahiri sembolleri, sık ziyaret edilen yerleri, türbeleri (şirk ve şirkin gerçekleştiği yerleri) koruyor, böyle bir kişi hakkındaki hüküm nedir?

Salih El Favzan:

Şirk yerlerini korumak caiz değildir aksine şirk yerlerini yıkmak ve ortadan kaldırmak zorunluluktur. Onu koruyan şirki koruyandır ki bu da onun şirkten razı olmasını gerektirir ve bu demektir ve kişi şirkten razı ise o takdirde bir müşriktir.

DİLLE-SÖYLEMLE HURUC

Faris El Hammadi:

Hurucun üç yolu vardır, alimler bunu söyledi ve bunu açıkladı, Müslüman Yöneticiler hakkında hurucun üç yolu vardır. Biri kılıçla, elbette bu gidip savaşmak, öldürmek ve bir hükümeti devirmeye çalışmakla olur.

İkinci yolu sözlüdür, konuşmakla dille olur. Üçüncüsü inançtır, ben bu adama inanmıyorum ona itaat etmiyorum, Haram/Helal olan şeylerde ona itaat etmiyorum demek gibidir.

Lanterns of Tawheed:

Faris, Hurucun bu koşullarını nereden aldı bilmiyorum ancak haricilerin en temel itikadi inancından bahsetmedin, o da büyük günahlarla tekfir etmektir.

Salih El Favzan:

Bagiler (Asiler) haricilerden farklıdır. Hariciler Büyük Şirk dışında da büyük günahlarla Müslümanları tekfir ederler. Bu, haricilerin özelliğidir. Onlar ayrıca Müslümanların kanlarını dökmeyi Helal yaparlar ve meşru Müslüman lidere bağlılık mührünü kırarlar- bunlar haricilerdir.

Lanterns of Tawheed:

Zira haricilerin Müslümanların kanını Helal saymaları ve meşru Müslüman liderliği altındaki hükümeti ortadan kaldırmaya çalışmaları, büyük günahları *mükeffirattan* saymalarına dayandıklarını herkes bilir. Bunları Medhaliler dışında hemen herkes bilir.

Ancak Faris ve Medhali mezhebinin geri kalanlarının yaptığı şey aldatıcı bir şekilde veya cahilce Bagilerle, Haricileri karıştırmalarıdır. Bizim vakamızda, onlar sapkın İrca Akidesi yüzünden, Allah'ın Şeriatını değiştirmeyi Büyük Küfür olarak saymazlar, bunu sadece büyük bir günah olarak görürler.

Dolayısıyla biz Şeriatı Değiştirme üzerine tekfir ettiğimizde karşılığında onlar "ahh bakın, bu Hariciler Büyük Günahlar üzerine tekfir yapıyorlar" derler. Bu onların akıllarına göre çok mantıklıdır!

Hem Bagiler hem de Hariciler Müslümanlarla savaşır ve Müslümanları öldürür ve her iki grupta Müslüman Yöneticileri yönetimden indirmek ister. İki grup arasındaki farklılık onların mantık ve gerekçelerindedir. Bagiler bir Te'vil, bir İçtihad, bir Yorum ile böyle yaparlar.

Hariciler ise Büyük Günahların seni Kafir yaptığına inandıkları için böyle yaparlar. Basitçe söylemek gerekirse nihai sonuç hem Bagiler (Bughat) hem Hariciler için aynı olabilir, ancak inanç faktörü birini diğerinden ayıran şeydir.

Salih El Favzan:

Bagilere gelince, meşru Müslüman lidere itaatten çıkarlar (ya onun aleyhine konuşarak ya da ona karşı savaşarak böyle yaparlar). Onlar ve eylemlerinin bir sonucu olarak Müslümanların güvenliğinden korkulur, onlarla savaşılır, Yüce Allah'ın dediği gibi:

"Şayet müminlerden iki grup savaşacak olursa, aralarını düzeltin. Eğer ki biri diğerine karşı taşkınlık ederse Allah'ın emrine dönünceye kadar taşkınlık edenle savaşın...
Şayet dönerse aralarını adaletle düzeltin ve adaletli olun. Allah, adaletle davrananları sever."(Hucurat: 9)

Dolayısıyla, bir Bagi ile (Bughat'ın tekil halidir-Asi demektir) kötülüğünü gidermek, engellemek için savaşılır.

Lanterns of Tawheed:

Biz, Faris'in eğitim gördüğü ve hayran olduğu alimlerden yaptığımız alıntılarda Allah'ın Şeriatını değiştiren kişinin bir Kafir olduğunu aktardık. Ayrıca burada bir icma olduğunu biliyor muydunuz? Şeyh El İslam İbn Teymiyye rahimehullahu *Mecmu El Fetaava* 28. Cildinde şöyle diyor:

"Müslümanların dinde bilmesi gereken zaruri şeylerdendir ve tüm Müslümanlar ittifak etmiştir ki her kim İslam dışında herhangi bir dine tabi olmayı kolaylaştırırsa veya Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Şeriatından başka herhangi bir Şeriata tabi olmayı kolayştırırsa
O bir Kafirdir ve böyle bir kişinin küfrü kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmına inanmayan kişi gibidir, nitekim Allah azze ve celle buyurur"

"Şüphesiz ki Allah'a ve resûllerine karşı küfre sapan, Allah ile resûllerinin arasını ayırmak isteyen: "Bir kısmına inanır bir kısmını inkâr ederiz." diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya); Bunlar, hakiki kâfirlerin ta kendileridir. Kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır."(Nisa: 150-151)

Hatırlayın, daha önce Medhalilerin kendilerini aslında ağır bir şekilde çürüten, yalanlayan isimlere nasıl yakınmış gibi davrandıklarından belirttmiştik. Veya aslında onların çifte standartlarını, tuhaf ve dayanıksız ilkelerini açığa vuran isimlere nasıl yakınmış gibi davrandıklarından bahsetmiş-

tik.

Bölüm

İbn Useymin:

Ona cevap verelim...

Soru soran:

Sahabeyi tekfir eden kişiler şüphesiz Kafirdir değil mi?

İbn Useymin:

Evet.

Soruyu soran:

Bunun nedeni çünkü onlar sahabeyi tekfir ediyorlar- ki onlara karşı isyan (huruc) yapmasalarda – peki çağdaş günümüz yöneticilerine karşı isyan edenlerin durumu nedir?

İbn Useymin:

Ne yapanlar?

Soruyu soran: Örneğin, bir grup günümüz çağdaş yöneticilere isyan ediyor, bunun için onları tekfir mi etmeliyiz... yoksa

İbn Useymin:

Hayır, böyle yaparlarsa onların çoğu Bagiler olarak kabul edilir. Onlar Bughat olacaklardır. Çünkü günümüzde ki Müslüman Ümmet içindeki yöneticilerin çoğu sırf kötülükleri ve yolsuzlukları (Fısk) yüzünden isyanı hak etmektedirler.

Çağdaş-günümüz yöneticilerinin Fısklarından, ahlaksızlıklarından, ve Allah'ın Haram kıldığını Helal kılmalarından dolayı yöneticilere karşı isyanın gerekliliği Tevili ile isyan eden birine (ki Büyük Günahlarla Tekfir etmeyen) gelince;

Ki o yönetimlerin bazılarının İslam'ı arkalarına atarak ve Allah'ın Şeriatından başkasıyla yöneterek açık bir Küfürleri olabilir.

Lanterns of Tawheed:

İbn Useymin açıkça kendi zamanının yöneticilerinin çoğunun isyanı hakkettiklerini söylüyor- bugün ne diyebileceğini hesap edin! Tüm bu Huruc, Harici, Cehennem köpekleri, Dil ile Huruc söylemleri ne oldu? Onlara nereye gitti? Tüm enerji nereye gitti?

Neden tutarlı olmuyorsun ve İbn Useymin'e Harici demiyorsun? Veya Dil ile Huruc yapan biri demiyorsun? Ki ben, bir yönetici hakkında kötü konuşan herkesin bir harici olduğunu düşündüm (senin sözlerinden)? O saydığın ilkeler nereye gitti? İbn Useymin hatta ülkeyi Allah'ın Şeriatı dışında bir hükümle yöneten bir kimseden bahsediyor ve bunun açık bir Küfür olduğunu söylüyor.

O halde şimdi İbn Useymin bir Tekfirci midir?! Tutarlı kal. Özellikle Dil ile Huruc hakkında sapkın hayalet koşulunu tanımladıktan sonra, kararlı kal!

Faris El Hammadi:

Hurucun ikinci seviyesi dil ile lisanla olanıdır. Alenen konuşmak, eleştirmektir, şöyle ki "Ey Yönetici, Ey Başkan Allah'tan kork, sen şöyle şöyle yapıyorsun bu Haramdır, sen böyle böyle yapıyorsun bu Haramdır" demektir. Bu zatında Ehli Sünnet vel Cemaat tarafından Huruc olarak ka-

bul edilir.

Lanterns of Tawheed:

Yöneticiye "Allah'tan kork! Bu Haramdır" demeyi Ehli Sünnet vel Cemaat Dil ile Huruc mu kabul ediyor? Bunu nereden çıkardın, nereden uydurdun? Bu adamın bu saçma sözleri sarfetmesi için ne kadar para aldığını merak etmek zorundasınız!

Eğer yöneticiye Allah'tan kork demek böyleyse, halk kitlelerine Arab yöneticilerinin çoğu isyan edilmeyi hak ediyor demenin durumu nedir? Veya, İbn Useymin'in sözlerine benzer sözler söyleyen Rabee El Medhali'nin durumu nedir?

Rabee El Medhali:

Bugün Müslüman dünyasının tüm yöneticileri ya Rafızi ya Batıni ya da Laiktirler- hiçbirinin akidesi yoktur ne de Şeriatla yönetirler.

Lanterns of Tawheed:

Bu söz, Dil ile Hurucun bir tezahürü değil midir? Tutarlı ol Faris. Tutarlı ol!

Sahih Müslim'de yer alır:

Umrata İbn Ruveybe radiyallahu anhu Cuma hutbesi sırasında kürsüde Bişr Bin Mervan'ın Dua ederken ellerini kaldırdığını gördü bunun üzerine ona: Allah iki elini alçaltsın. Yemin olsun ben Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem gördüm, o konuşurken elini şundan ötürü götürmüyordu, ve işaret parmağına işaret etti. [Müslim: 874]

Bişr Bin Mervan kimdir? Kufe'nin valisidir ve zamanında Basra'nın da valisiydi. O, bugün sizin dediğiniz gibi

Müslüman bir yöneticiydi. Ve onun aleyhine Dua eden kişi kimdir? O bir sahabeydi! O, Müslüman bir yöneticiye karşı veya Müslüman bir valiye karşı açık bir Dua etti.

Peki o Müslüman Vali veya Yönetici ne yaptı? Allah'ın Şeriatını mı değiştirdi? Kafirleri dost, müttefik, yardımcı mı edin di? Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Yardımadası'nda Şirkin kurulmasına yardım mı etti? Hayır, Dua ederken sadece ellerini kaldırdı ve onun bu hareketi Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünnetine aykırıydı– o halde, onun (Sahabenin) bugün İslami bir hükümet gibi kendini lanse eden ancak sadece Sünneti değil aynı zamanda İmanın temel ilkelerini ihlal eden bir Valiye veya hükümete olacak olan tepkisini hayal edin!

Sahabinin bu anlayışı En Nevevi tarafından liderlere ilişkin olarak iyiliği emretme ve kötülüğü yasaklama ilkelerini tartışırken daha da bağlamsallaştırıldı, *Şerh Müslim*'de Nevevi şöyle diyor:

"Liderlere karşı uygun bir yaklaşımdır, onlara öğüt vermede nezaket göstermek, bunu gizlice yapmak ve insanların kendileri hakkında söylediklerini onlara uygun bir uslüple bildirmektir ki yapmakta oldukları kötülük her neyse durdurabilsinler.

Ve eğer biri gizlice hatırlatıp onları kötülüklerinden vazgeçirebilirse hepsi budur, eğer bunu gizlice yapmaya gücü yetmiyorsa, o takdirde açıktan yapmalıdır, böylece Doğruluğun temeli kaybolmaz..."
[18-717]

Hata yapan bir Müslüman yönetici ile ilgili hüküm budur, Kafir bir yönetici değil! Allah'ın Şeriatını değiştiren biri değil veya Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Yarımadası'nda Şirk temellerinin atılmasına yardım eden biri değil veya Kafirleri evliya edinen biri değil!

Faris El Hammadi ve onun tarikat/mezhep mensuplarının Tağutların tahtını sağlamlaştırıp, bu yaptıklarını Selefi takip etmek olarak çerçeveledikleri için bu Tağutların Küfürleri için haykırmaktan daha büyük bir ihtiyaç var mıdır? Allah'ın adına, Allah'a yemin olsun Selef sizden ve tarikatınızdan beridir!

El Haccac'ı Tekfir eden bazı Selef hakkında ne diyecekler? Müslüman yöneticiyi Tekfir ettikleri için veya Müslüman bir yöneticinin aleyhine konuştukları için onlara harici mi diyecekler? Dil ile Huruc ettiler mi diyecekler?

Eş Şabi rahimehullahu dedi, "El Haccac cibt ve Tağuta inanır ve Yüce Allah'a inanmaz."

Mücahid rahimehullahu dedi, El Haccac hakkında insanların farklı hükümlerde bulunduğu sorulduğunda, şöyle cevap verdi "Bana şu Kafir yaşlı adamı mı soruyorsunuz?" Veya Tavus rahimehullahu dedi, "Irak'tan kardeşlerimizin El Haccac'ın Müslüman olarak adlandırmaları beni şaşırttı."

Şunu aklınızda tutun Selef kendi arasında El Haccac'ın hükmü konusunda ihtilaf etti. İhtilaf edenlerden alıntı yaparak şu şöyle dedi bu böyle dedi diye bahsetmeyeceğim, her iki tarafta ilim devleridir, maksat bu değildir. Maksat eğer onların bahsettiği bu prensip, Faris El Hammadi ve tarikat/mezhep arkadaşlarının ortaya koydukları bu sınırsız prensip, yani yönetici hakkında konuşursanız (şartsız) hatta ona Allah'tan korkmasını söylerseniz bu bir Dil ile Huructur... sözünün batıllığını ortaya koymaktır.

O takdirde bu standartınıza göre, Selefin de Dil ile Huruc yaptığını belirtmeniz gerekmez mi? El Haccac hakkında en iyi senaryo onun bir günahkar ve zalim bir Müslüman olduğudur. Bu durumda bir noktada zalim bir Müslümana bir Kafir diyen Selef devleri ortaya çıkacaktır. Ki bu bir İçtihaddır. O halde Müslümanlar arasında Küfür olduğuna dair

Müslümanlar arasında icma nedeniyle bir yöneticiye Kafir demekle ilgili durum nedir? İbn Teymiyye'nin rahimehullahu Allah'ın Şeriatını değiştirmeye ilişkin bahsettiği biri gibi. O yüzden bu insanlar Allah'tan korkmayacak mı? Allah'ın Dini ile oynadığınız yeter!

Biz Şeriatın uygulanmasını arzu ediyoruz, istiyoruz ve aynı şekilde Allah'ın Kanunlarının değiştirilmesini istemiyoruz çünkü Şeriat kalplerde ve ülkelerde uygulandığında işte o zaman Müslümanlar İzzete sahiptir. Gerçek İzzet budur.

Biz mümin olarak uyuduğumuzda ve uyandığımızda bu gerçek güvenliktir. Eviniz hırsızlığa karşı güvende olsa da kalbiniz Küfre karşı güvende değilse ne işe yarar! Kafirlerin bizi kabul etmeleri için alçalarak izzeti bulamayız. Kafirler bizi kabul etsin veya Kafirler tarafından kabul görelim diye dinimizi değiştirmeyiz!

Biz bizi tanımaları için uluslararası topluma yalvararak izzeti bulamayız. Biz, Allah'ın düşmanlarına, İslam düşmanlarına şımararak izzeti bulamayız.

Biz Ezan seslerinin yükseldiği veya sahabelerin kanları ile sulanmış topraklarda kiliseler, sinagoglar inşa ederek veya inek dışkısına tapanlar için şirk mabetleri inşa ederek izzet elde edemeyiz.
Biz dağlarda yaşayan dağlardık ama,

Hala denizlerin genişliğine yelken açtık

Afrika'da unutmayacak ne de çölleri unutacaktır

Toprak sıcaktan kaynıyorken secdeler ederken,

Altından yapılmış putlar bulduk ve onları yıktık,

Ve hepsinden önemlisi, Kafirleri yok ettik, yok edeceğiz

Ve Avrupalıların ibadet yerlerinin zirvesinde, ezanımızı okuyacağız

Ki tugaylarımızdan önce bile ezanlarımız toprakları fethedecektir

Eğer onlar Müslümanlardan başkası olsalardı, altın putları hazine olarak alırlardı

Mücevherleri ve paraları üzerinde hak iddia etmeye karar verirlerdi

Bizim ruhlarımız, Ey Rabbimiz, avuçlarımızın üstünde Sana sunulmaktadır

Biz açıkca Senin Dostluğunu ümit ediyoruz ki bizim en değerli ödülümüz olacaktır.

BİR KENARA ATILAN BERTARAF EDİLENLER

26 Şubat 2022

Tüm hayatı bir kenara atılan, görmezden gelinenler, bertaraf edilenler arasında doğru bir alim de vardı *inşa'Allah*, bizim ondan gördüğümüz onun doğru/dindar bir alim olduğuydu kalplerde olanı en iyiyi Allah bilir.

İsimleri zirveye ulaşan ve dillerimizde birçok defa tekrararlanan pek çok kişi ile aynı konumda olan Şeyh İmam Abd Allah Bin Hasan Qauud henüz o kadar popüler değildir. Bizim birçoklarının unuttuğu şeyi yani bir Şeyh'in vazifesinin Allah'ı subhanehu ve teala memnun etmek olduğu, bir popülerlik, ün elde etmek olmadığını aklımızda tutmamız gerekir.

Bazı isimler belirli ülkelerde birçok ün kazanırken onlardan daha ilim sahibi olanların görmezden gelinmesinin bir sebebi vardır. Bazı alimler kullanıldıklarını bilirlerken diğerleri samimidir ve bunu anlamıyor. Onların birçoğu hükümetlerinin istikrarını sürdürmek için kullanılır çünkü halk kitleleri daima alimlerine güven duymuşlardır. Alimlerini teşvik etmek için milyonlar harcayan hükümetler vardır, yozlaşmış hükümete halk kitlesinin sadakatini aşılamaya devam ettikçe onların hizmetine milyonlar harcamaya devam ederler.

Bir şeyh için şöhrete kavuşmak kolaydır. Meseleleri kolay kıl ve halk kitlelerine popüler olan fikri aşıla yeter!

Nitekim, Arab Yarımadasının meşhur iki Twitter alimi -ki onlardan birinin 3 milyon ve diğerinin 2 milyon civarında takipçisi vardır- Kaddafi devrilmeden aylar önce Kaddafi ve oğlu Seyfullah'ın şahsi davetleri üzerine tebliğ turu amacıyla farklı zamanlarda Libya'da idiler. O "alimler" o zaman yaptıkları konuşmalarında Kaddafi ve hükümetini doğrudan övdüler ve dua ettiler. Nitekim Arab Yarımadası'na geri döndüklerinde Kaddafi hükümetinin büyük

başarıları hakkında konuştular.(*Elhamdulillah* youtube'da bunların hepsi kayıtlıdır)

Arab Baharı patlak verdiğinde ise artık Kaddafilerin aleyhine konuşmak popülerdi. Ve onlar hükümeti ve büyük başarılarından bahsettikleri aynı adamın aleyhine konuşmaya başladılar. Düşüncelerini aylar içinde ne değiştirdi emin değilim?!

Nitekim Seyfullah, Arab Baharı nedeniyle yaşadıkları sorunun ortasında bu iki "alimden" aylar önce yaptıkları benzer açıklamaları tekrar ederek halkın yatıştırılmasında yardım istedi. Ancak artık aksini talep etmek popülerite olmuştu.

İlim sahiplerine ilimleri, ilme olan bağlılık ve sadakatları yüzünden saygı duyulduğu günler vardı. Reklam yapmak, takipçi elde etmek hatta popülerlik kazanmak gibi bir şey yoktu.

İmam bin Qauud Miladi 1925- Hicri 1343'de doğdu, o, Allah onun ve tüm alimlerimizin derecelerini yükseltsin birçokları tebliğ-dava nedir bilmeden önce uluslararası tebliğ-davet yapan bir adam, bir öğretmen ve babamın (Allah ona bol amelli uzun bir hayat versin) bir arkadaşıydı.
Onun hakkında birçok şey söylendi her şey bittiği için tekrarlamayacağım ancak kasıtlı olarak örtülen birçok şey de vardır. Bu adamın tarihinde iki duruşu size o adamın gerçekliği hakkında bir fikir verecektir.

Meşgul ettiği birçok görev ve sorumluluğunun yanında İmam Qauud İslami Araştırma ve Fetvalar Daimi Komitesi'nin bir üyesiydi. (Arabça *El Lecne Ed Daa'ime Lil Buhuusil El İlmiyye vel İftaa*) Hicri 1406'da 63 yaşında, o birden bu görevinden emekliliğe ayrılmaya zorlandı. Bazıları onun emeklilik yaşını aştığını iddia etti ancak mesele bundan daha derindi.

Kral, alimlerle yaptığı bir toplantı da televizyonda halka bazı toplumsal meselelerin İslami açıdan çok daha iyiye gittiği konusunda güvence veriyordu. Alimlerin çoğu sessiz kalırken ve bazıları başlarını sallayarak onaylarken aslan İbn Qauud ayağa kalktı ve son derece saygılı bir tavırla buna katılmadığını dile getirdi. İbn Qauud daha sonra özellikle o dönemde kimsenin hakkında konuşmadığı, konuşanlarında çoğunlukla gizli yaptığı iyiyi emretme ve kötülüğü yasaklama üzerine söylemlerine devam etti ta ki emekli olmaya zorlandı ve bir kenara atıldı.

Onu görmeye hevesli Medine'de bir talebe olarak sonunda hac sırasında onu Mina'da bulmuştum. Ve ona kayıt cihazına kaydettiğim bir sorular listesi sunmuştum. Adımı sormuştu, beni gördüğüne sevinmişti ve babamı sormuştu ve sonra "Sen ve baban halen ABD'de mi yaşıyorsunuz?" diye sormuştu. Ben "evet" demiştim. Mütevazı bir gülümsemeyle bana şöyle demişti. "Kafirlerin ülkesinden hicret ettiğinde sana cevap vereceğim. Bu, senin sorularından daha önemlidir." Israr etmiştim ama, yanıtlamayı reddetmişti.

Ona, Suudilerin Müslümanlara yaşamak için sığınak sağlamadığını/iltica hakkı vermediğini söylemiştim. Bana senin benimle Riyad'a gelmeni istiyorum demiştim. (Allah derecelerini yükseltsin). Geçtiğimiz son 11 yıl özellikle, bu yaşananlar zihnimde kendini tekrar edip durdu ve onun gibi imamların ne kadar ileri görüşlü olduğunu ve haklı olduğunu düşünüp durdum: Kafirlerin topraklarını terk etmek, sorular listemden daha önemliydi.

Bir diğer duruşu onu çok iyi tanıyan bir adam olan Adel El Hatuul'un onun hakkındaki sözlerindedir;

Allah'a yemin olsun, Es Sudaisler, Kral'a! dua ederken İbn Qauud'un Mekke Haremi'nde namazdan çıktığını gördüm. Suadislerin bunu birçok defa yaptıkları bilinir!

Bugün birisi böyle yapsa birçokları ona bir Haricidir der-

di. Onlar bu konuda alimlerinin sadece bir görüşünü kabul eder, yani liderlerine dua etmeyi. Aslında araştırdıktan sonra bu konudaki meşhur söylemin (eğer kabul edilecek tek bir duam olacak olsaydı liderimize yapardım) herhangi bir rivayet zinciri yoktur. Ve olduğunu varsaysak bile, bu sözü atfettikleri aynı adam yani İmam Ahmed rahimehullahu çoğu zaman liderinin aleyhine dua etti ve lideri tarafından hapsedildi. Aslında İmam Ahmed, Halife Me'munun gömüldüğü Tarsus'tan geçtiğinde yanındakilerin Halife Me'mun için Allah'tan rahmet dilemelerine izin vermedi çünkü İmam Ahmed, Halife Me'munu Kafir ilan etmişti.

Bir dereceye kadar birinin Müslüman dünyada bir lider için dua etmesine saygı duyabilirim (Allah kalplerimizi bu zilletten kurtarsın) ancak alimler sadece lidere dua etmelidir görüşünü kabul edenler alimlerin Müslüman ülkelerde liderleri aleyhine dua etmeyi seçtikleri görüşü kabul etmezler.

Bu durum bana Mekke Hareminde bir süre Teravih kıldıran meşhur bir imamı hatırlatır. Şeyh Ali Cabir'i ki Kur'an okurken kullandığı eşsiz yüksek/alçak sesiyle tanınır, onun arkasında namaz kılanlar Kur'anla birlikte bir başka dünyada gerçekten uçuyormuş gibi hissederler. Milyonları gözyaşı döktüren bir adamdır. Onu da aniden bertaraf ettiler. 1984'de bir çocukken onun arkasında namaz kıldım ve insanlara daima o İmam'ın nasıl ortadan kaybolduğunu sorardım?

Şeyh Ali Cabir Adalet Bakanlığı'nda çalışırken birçok adaletsizlik görmüştü! Tavsiyelerde bulundu ancak onun tavsiyelerine kulaklar sağır kaldı. O da bunun üzerine Kralın onu tekrar kazanma teşebbüsü olarak kendisine sunduğu bir Kadı-Yargıç olarak üst düzey bir makamı reddetti. Reddetmesi üzerine Adalet Bakanlığından emekliliğe zorladılar ve bir süre işsiz bıraktılar.

Popüler birisi olduğunda Kral, ona tüm Kur'anı yüksek teknoloji ekipmanlara kaydetmesi karşılığında çok cömert

teklifler sunarak tekrar tekrar onu kazanma girişimlerinde bulundu. O bunu kabul etmedi bilakis bu işi kendi kendine yaptı. Yıllarca o olağanüstü sesi ve hafızası ile namazlara liderlik ettikten sonra ona nazar değdiği ve aklını kaybettiği dedikodusu çıktı! 90'larda Medine'de onunla karşılaştım ve Vallahi o aklını kaybetmedi bilakis onlar akıllarını kaybetti!

İktidarda olan kötüler daima tarihi maniple etmeyi denemiştir. Bununla birlikte, elimizdeki az medya imkanıyla onların isimlerini gündemde tutacağız inşa'Allah. Eğer biz unutursak, Allah subhanehu ve teala unutmaz. Şeyh Ali yüzünde bir gülümseme ile öldü ve onun ölüsünü yıkayanlar onun fazla kilolu olmasına rağmen ellerinde hafif olduğunu ve sadece üç kişi ile onu kolayca taşıdıklarını ve onun bedeninin çok canlı olduğunu söylediler.

Allah subhanehu ve teala onların derecelerini Firdevs kılsın!

NAMAZI GECİKTİRMEK MESELESİ

Soru:

Benim sevdiğim ve Namazı geciktiren insanlar var, lütfen onlara bu konuda nasihat edermisiniz?

Cevap:

Namazı geciktirmek iki şeye işarettir; Namazı, namaz vakti içinde geciktirmek ve bunda inşa'Allah bir günah yoktur. Namaz vakti ile kastımız namaz için kabul edilebilir vakittir. Her bir namazın başlangıç vakti ve sona erme süresi vardır bu bir mühlet zamanı gibidir. Bu durum çeşitli hadislerde dile getirildi onlar arasında Ebu Musa El Eşari'nin *Sahihi Müslim*'de yer alan hadisi vardır, buna göre bir sahabe, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem namaz vakti ile ilgili bir soru sordu, böylece Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün namazları ilk vakitlerinde veya en erken vakitlerinde kıldı ertesi gün namazları vakitlerinin bitmesinden, vakitlerinin çıkmasından hemen önce kıldı.

Örneğin Sabah Namazı şafak vakti öncesi başlar ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sabah Namazını en erken başlangıç vaktinde kıldı ve ertesi gün Sabah Namazını vaktin çıkmasından yani güneşin doğuşundan hemen önce kıldı. Aynı şekilde Öğlen Namazı veya Zuhur Namazı vakti örneğin, güneş tepeye ulaştığında başlar ve İkindi Namazı vaktinin girmesinden önce sona erer. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem namazları bir gün ilk başlangıç vakitlerinde kıldı ve ertesi gün namaz vakitlerinin sona ermesinden hemen önce kıldı. Ve sonra bu soruyu yönelten sahabeye dedi,

"İşte bu namazların vaktidir, namazlar bu iki vakit arasında kılınır".

Dolayısıyla namaz vakitleri konusunda bazı esneklikler söz konusudur. Namazı bu vakitler arasında geciktirmek

caizdir. Ancak namazları alışkanlık olarak caiz olan son vakitlerine kadar geciktirmek tavsiye edilmez. Bununla birlikte böyle yapmanın bir günahı da yoktur.

Kişi Allah'ın subhanehu ve teala en sevdiği bir ameli hemen yerine getirmek için çabalamalıdır. Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın subhanehu ve teala en sevdiği amelin ne olduğu sorulduğunda,

"Zamanında, vaktinde kılınan namazdır," dedi.

Ve gerçekten hadiste namaza ve vaktinde kılınmasına Cihadın üzerinde öncelik verildi. *Sünen* Ebu Davud'da yer alan bir başka rivayette Rasulullah'a hangi amellerin en iyisi olduğu sorulduğunda, "özellikle vakit belirterek";

İlk vaktinde kılınan namazdır" dedi.

İlk vaktinde namazları kılmak Firdevs için biletinizdir. Ki gece ve gündüz Allah'a subhane ve teala bizi Firdevse göndermesi için dua ederiz.

Velleżîne hum 'alâ salevâtihim yuhâfizûn. Ulâ-ike humu-lvâriśûn. Elleżîne yeriśûne-lfirdevse hum fîhâ hâlidûn

"Onlar, (vakitlerine, şart ve rükünlarına, huşu ve sünnetlerine dikkat ederek) namazlarını korurlar. İşte bunlar vâris olanlardır. Onlar, Firdevs Cennetlerine vâris olurlar ve orada ebedî kalırlar." (Mü'minun: 9-10-11)

Velleżîne hum 'alâ salevâtihim yuhâfizûn. Namazlarını koruyanlardır. Ödülleri nedir? Firdevs mirasçısı olmaktır, ebedi kalmak üzere. Bazı müfessirler ***yuhâfizûn*** hakkında; Namazın ilk vaktinde muhafaza edilmesi demektir, dediler. Elbette burada bazı ayrıntılar vardır, bazen namazı meşru vakitleri içinde geciktirmek daha iyidir örneğin bazı koşullar içinde Yatsı Namazını gecenin ortasına geciktirmek gibi. Ancak bu bir fıkıh meselesidir, tali bir fıkıh meselesidir.

İkinci tür namaz geciktirme tehlikeli olanıdır. Tüm tehlikelerin en tehlikeli olanı herhangi bir Şer'i özür olmaksızın namazları vakitleri içinde kılmayarak namaz vakitlerinin geçmesini ihmal etmektir. Örneğin herhangi bir Şer'i neden veya özür veya mazeret söz konusu olmaksızın Sabah Namazını vakitleri içinde kılmayarak güneşin doğuşuna ertelemektir.

Bir kişi her gün işe gitmek için sabah uyanabilir ve o vakit fecir vaktine denk gelirse Sabah Namazını vaktinde kılabilecektir ancak uyandığı vakitte güneş doğmuş olursa vakit çıkmış olacaktır. 2013 yılında dediğim gibi yüzlerce kilo bench press yapan yani yattığı yerden yukarıya ağırlık kaldıran veya göğüs hizasına ağırlıkları kaldıran atletik genç haltercileri görürsünüz ancak uyanıp Sabah Namazını kılmak için üzerlerindeki yarım kiloluk battaniyeyi kaldıramazlar. Ve sonra bazı yaşlıları, hatta hasta olanları ki birkaç kilo bile kaldıramayanları görürsünüz nitekim onlar o battaniyyeyi Sabah Vaktinde üzerlerinden kaldırmayı ve İmamın arkasında Cemaat ile Sabah Namazını kılmayı asla kaçırmazlar. Yani, kuvvet İmandadır. Özürlü veya mazeretli olduğu için bir kişi namazı vaktinde kılmayı kaçırırsa *inşa'Allah* günahkar olmayacaktır, gelişigüzel olarak vaktinde namaz kılmayı unutmak gibi veya gelişigüzel namaz vaktinde uyumak gibi veya biri seferde olabilir ve namazlarını birleştirebilir,

"Namazı kılmayı unutan veya uyuma nedeniyle kaçıran kişi için kefareti hatırladığı anda kılmasıdır."

Namaz vaktinde uyumayı alışkanlık ederek vaktini kaçırmak ihmal etmektir, özür veya mazeret değildir. Örneğin alışkanlık olarak geceyi İnternet başında geçiren veya arkadaşları ile birlikte geçeren birine Şeytanın, genelde olduğu gibi Fecr'den 10 dk önce gelmesi ve onu uykuya sevketmesi ve Fecr vaktini kaçırmasına rağmen her bir gün mazeretli olduğunu düşündürmesi duyduğum, bir kocanın karısı-

na namaz vaktinden dakikalarca önce ben mazeretli olduğum için beni namaz için kaldırma demesinden daha fazla şaşırtıcıdır.

Sahihi Müslim'de yer alır, Rasulullaha sallallahu aleyhi ve sellem dinlenmek için Fecr veya Şafak vaktini severdi, eğer Sabah Namazından hemen önce ise tedbirli olmak için bir kolunu uzatarak diker ve başını avucunun üzerine koyardı. Dolayısıyla eğer uyursa uykusu hafif olacak ve uyanacaktır.

Ve ben ne zaman bu hadisten bahsetsem veya hatırlasam şunu hatırlarım; Beş yaş civarında iken Allah kendisini Firdevse göndersin anneme karanlık odamda uyumasını söylerdim, ona baktığımda o kolunu uzatır avuç içi başına gelecek şekilde uyurdu bende ona kollarını ve ellerini indirmesini ve düzgün uyumasını söyleyip dururdum. Bana bitirmesi gerektiği işleri olduğunu ve o işleri bitireceğini söylerdi. Dolayısıyla o şekilde uyuduğunuzda ya uyuyamazsınız yada uyursanız da bu uyanmanız için hafif bir uyku olacaktır. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem eğer Sabah Namazı öncesi ise namaza uyanmak için tedbir olarak o şekilde uyuyordu. Hayat tarzınızda ve zamanınızda organize olmanız ve tedbirler almanız gerekir ki namaz vaktini kaçırmayasınız. Yatsı Namazından sonra uyumak, saatinizi kurmak bir tedbirdir.

İbn Hazm, 17 Sahabeye atıfta bulundu ve Abdullah ibn Mübarek, Ahmed ibn Hanbel ve İshak ibn Rahavey'de, şöyle dediler, "Kim bir namazı mazeretsiz olarak vakti çıkıncaya kadar bilerek terk ederse Kafirdir." El Hattabi bu sözü söyleyenler içinde İbrahim En Nehai'yide ekledi.

25 yıldan uzun bir süre önce Michigan Üniversitesinde ayrıntılı dersler verdim aslında bir seri derslerdi. Ve biz namazı terk eden ve namaz kılmaktan vazgeçen birinin Kafir olup olmadığı hakkında görüşleri ve delilleri inceledik. Ve namazı terk etmenin ne demek olduğu üzerine konuştuk. Dört imam arasında azınlık bir görüşte olsa ve günümüze

kadar geçen tüm o yıllardan sonra ki zaman geçtikçe daha çok araştırma yaparak daha çok bilgiye erişirseniz de buna rağmen o zamandan beri sahip olduğum herhangi bir Şer'i mazereti olmaksızın namaz vaktini geçiren bir kişinin artık Müslüman olmadığı şeklindeki görüşümde beni daha kararlı ve emin kıldı.

80'lere döndüğümde Biladi Haremeyn'i ziyaretimize döndüğümde ki biz orada eğitim aldığımız zamanların dışında Biladi Haremeyni birçok defa ziyaret ettik, 80'lerin ortaları gibiydi ziyaretlerin birinde İbn Baz'ın evine konuk olarak davet edildik. Onunla birkaç ay geçirdik onun yaz mevsiminin çoğunu geçirdiği Taif'teki evinde bazı zamanlar geçirdik daha sonra onun maiyetiyle ve kendi özel aracıyla hac yapmak üzere Mekke'ye gittik. Elbette kadınlar özel aracın arkasında oturuyordu işte o ziyarette Allah Firdese göndersin annem, o yıl hac yaparken İbn Baz'ın karısı Umm Abdullah rahmetullahi aleyha onun sağ mı ölü mü olduğunu bilmiyorum ile yakın tanış oldu. Birbirleri ile sıkı fıkı oldular yıllar geçsede iletişimlerini sürdürdüler Allah her ikisinede merhamet etsin. Annem bir defasında bana Umm Abdullah'ın kendisine şöyle dediğini söyledi;

İbn Baz çocuklarını veya yardımcılarını uyandırdığında Sabah Namazı kılmak için onları kaldırdığına ona zorluklar çıkardıklarında onlara "Vallahi eğer uyanmazsanız sizi mahkemeye çıkarır ve sizin aleyhinize riddet hükmünü tesis ederim" dermiş.

Böyle dedi çünkü onun görüşü herhangi bir Şer'i mazereti olmaksızın tek bir namazı bile vaktinde kılmamanın küfür olduğuydu. Elbette bu konuda başka görüşlerde vardır. Ve yine bu namazı terk eden birinin Kafir olup olmadığını ve namazı terk etmeyi neyin ouşturduğunu incelediğimiz bir fıkıh dersi değildir. Bu görüşü benimsemediğinizi varsayalım, ancak bunun bazı sahabeler ve bazı alimler tarafından küfür sayılan bir mesele olması siz bu görüşü benimsemiyor olsanız bile büyük ve dehşet vericidir. Sırf bu durum

bile bu konunun hafife alınamaz olduğunu gösterir. Bu görüşü benimsemediğinizi varsayalım. Bu meseledeki en ılımlı görüş bunun büyük bir günah olduğudur. Ki bu, Allah ile subhanehu ve teala karşılaşmayı isteyeceğiniz bir şey midir?

Men tereke salatul asri fekad habite ameluhu

"Kim İkindi Namazını terk ederse amelini iptal eder."

Bu hadisin yorumları arasında İbn Kayyim'in rahimehullahu teala söylediği de vardır, bu "Kişinin tek bir namazı terk ettiği için tüm bir günün amellerinin iptal edilmesi demektir" dedi.

Fehalefe min ba'dihim halfun edâ'û-ssalâte vettebe'û-şşehevât fesevfe yelkavne ġayyâ(n)

"Onlardan sonra bir topluluk geldi, namazı zayi/ihmal edip şehvetlere uydular. Onlar "ğayy" (özel bir azap çeşidi) ile karşılaşacaklardır."(Meryem: 59)

Onların ardından namazlarını ihmal eden bir nesil gelecek bu yüzden ***ğayye***'ye atılacaklar. İbn Mes'ud dedi ***edâ'û-ssalâte*** – "Namazı ihmal etmek namazı tamamen terk etmek veya tamamen bırakmak demek değildir vakti çıkıncaya kadar namazı geciktirmektir" dedi.

Said ibn El Müseyyib ***edâ'û-ssalâte*** hakkında şöyle dedi, "Öğlen Namazını, İkindi Namazı vakti girdikten sonra kılmaktır. (Yani kılıyor, terk etmiyor.) Ve Akşam Namazını, Yatsı Namazı vakti girdikten sonra kılmaktır. Herkim böyle yaptığı halde bundan tevbe etmeden ölürse Allah esirgesin Allah tarafından vaad edilen ***ğayye***'ye atılacaktır. Bu Cehennemde derin bir vadide şiddetli bir cezadır. ***Ğayye*** ayrıca dünyada bir ceza olabilir." İbn Abbas "başarısızlıktır" dedi. Katade "kötülüktür" dedi. Namazı olmayan kişinin kişisel hayatının hemen her noktasında daima sorun-

ları olacaktır ve nihai cezalandırma ahirette olacaktır. İbn Mes'ud radiyallahu anhu dedi,

"***Ğay***ye Cehennemde derin bir vadidir içinde kan ve irin vardır. *Müsned* İbn Ebi Ya'la da yer alır Said ibn Ebi Vakkas'ın oğlu babasına ilgili ayet hakkında sordu yani ***elleżîne hum 'an salâtihim sâhûn ne demektir? sâhûn*** ne demektir? ***sâhûn*** kayıtsız olmak, aldırmamak, düşüncesiz olmak, dikkatsiz olmak, önemsememek, ihmalkar olmak, gaflet içinde olmak demektir. Oğlu "bir kimsenin namazda ihmalkar olmaması, düşüncesiz davranmaması nadir bir durumdur? Hangimizin Namazımızda ***sâhûn*** yoktur ki?" dedi. Yani Namaz içinde dikkatsiz, ihmalkar olmak, gaflet içinde olmak olarak anladı. Babası "hayır öyle değil, Namazın vakti çıkana kadar Namazını ihmal eden kimse demektir" dedi. Ayetteki sözlük anlamı bu anlamı destekler çünkü ayette namazlarından gaflet içinde oldukları belirtiliyor. Namazları içinde gaflet içinde olduklarını söylemiyor. Namazlarından gaflet içinde olduklarının belirtilmesi namazı vakti içinde kılmama ve namazı terk etme görüşünü destekler.

Feveylun lil-musallîn, Elleżîne hum 'an salâtihim sâhûn

"Veyl olsun o namaz kılanlara! Onlarki namazlarından gaflet içindedirler." (Maun: 4-5)

Sahihi Buhari'de yer alır, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir rüya gördü ve rüyasını açıkladı. Kafası bir taş ile ezilen birini gördü ve neden bu cezayı gördüğünü sordu o kişinin Kur'anı öğrendiği ve asla Kur'an ile amel etmediği ve ihmal ettiği, farz namaz vaktini ihmal ederek uyuduğu söylendi.

Amma eraculul evvelu elleziy ateyte aleyhi yusleğu ra'suhu bil haceri fe innehur raculu ya'huzu Kur'ane fe yerfuduhu ve yenamu anis salati maktuuba.

Sizin ilim talebesi olmadığınızı birinin Müslüman olup ol-

madığını bilmediğinizi varsayalım, ihmal ederek namazı geciktirerek bereketi hayatınızdan nasıl çıkarabilir siniz? Hayatınızı karanlık kılarsınız, namazı ihmal etmek yüzünüzü ve hayatınızı karartır, namazı terk etmek kişinin yüzündeki nuru götürür, duanızın kabulünde engeldir.

Müslümanlar, namaz da Allah subhanehu ve teala ile buluşma şerefini hissetmeye başlamalı ve namazın vaktini Allah ile buluşmayı heyecanla beklemelidir. Tefsir derslerimizde bu konudan bahsetmiştik. Allah subhanehu ve teala size kapısını çalması için müsaade ediyor, sizin bunu yapmanızı istiyor, Kendisi ile buluşmanızı istiyor ve siz bu buluşmayı ertelemeyi, geciktirmeyi seçiyorsunuz veya tamamen ihmal etmeyi seçiyorsunuz! Başınıza iyi kötü ne gelirse gelsin çözümü namazınızdadır. Biz bize kaç defa birilerinin büyük yada küçük sorunlarla boğuştuklarını, namaz vakti geldiğinde herşeyi bir kenara bırakıp namaza doğru yola çıktıklarını, namazı kılıp geri döndüklerinde işlerinin ya kolaylaştığını ya da toptan çözüldüğünü söylediğini sayamayız bile. Bu yeryüzünde, Allah'ın huzurunda sorgulanacağınız ilk ameli geciktirmenize değecek değerde hiçbir şey yoktur! Eğer namazınız sağlamsa kurtuldunuz ve başarıya kavuştunuz. Eğer değilse perişan olanlar arasında olacaksınız, Allah korusun.

İn evvelu ma yuhasibu bihila abdu yevmel kiyameti min amelihi es salat fe in salahat fekad eflaha ve encah ve in fesedet fekad haabe ve hasere

["Kıyamet gününde kulun ilk hesaba çekileceği şey namazdır, namazı tamamsa kurtulaşa erecektir, namazı tamam değilse hüsrana uğrayacaktır."(çevirmen)]

Yine *Müsned* Ahmed'de yer alır;

Men haafeze aleyha kaanet lehu nuuren ve burhaanen ve necaaten yevmel kiyaameti ve men lem yuhaafiz aleyha lem yekun lehu nuur ve laa burhan ve laa necaa. Ve kaane yevmel kıyaameti mea

kaaruun ve fir'avn ve haaman ve ubbey ibni halef

Namazını ve vaktini muhafaza eden ve mükemmel kılan kişi için namaz kıyamet gününde bir nur, aydınlık, ışık, delil ve kurtuluş olacaktır eğer namazı muhazafa etmemişse gereken önemi göstermemişse onun için kıyamet gününde nur, aydınlık, ışık, delil ve kurtuluş olmayacaktır ve o kimse (Allah korusun) Cehennemde Karun, Firavn, Haman ve Ubey ibn Halef ile birlikte olacaktır.

Bazıları eğer malı kişiyi namazdan alı koyduysa/meşgul ettiyse Karun'la olacağını çünkü Karun'un zengin bir adam olduğunu; kişiyi makam, mevkisi namazdan alıkoyduysa Firavun'a benzediğinden Firavun ile olacağını, kişiyi bakanlık veya çıkarcı yandaş olmak namazdan alıkoyduysa Haman'a benzediğinden Haman ile olacağını, kişiyi iş adamı, tüccar olması namazdan alıkoyduysa Ubey ibn Halef'e benzediğinden Ubey ibn Halef ile olacağını söylediler. Allah korusun!. Alemlerin Rabbi olan diyor;

Ehabbul ameli ila Allahi; Es saalatu li vaktiha.

Allah diyor, bize öğretiyor, *Allah'ın en sevdiği amel vaktinde kılınan namazdır.*

Allah'ın subhanehu ve teala çağrısına icabet etmeyi ön planda tutmayan bir insan nasıl bir hayat bekler? Vakitler, etkinlikler, toplantılar namaz vaktine göre planlanmalıdır. Öğle yemeğine ihtiyacın var bunu namaza bağla. Namazı kaçırmamak için önce veya sonra gideceğim gibi. Markette alışverişe mi gideceksin namaza bağla, önce veya sonra gideceğim veya orada namazımı kılacak bir yer var gibi. İbn Hacer El Heytemi sahihliğinden emin değilim ama selefe atfettiği bir kıssa aktardı şöyle dedi,
"Birisi kızkardeşini defnetti, kız kardeşini defnederken farkında olmadan cebindeki bir kese altınıda mezara düşürdü. Mezarlıktan ayrıldığında kese altının kayıp olduğunu fark etti ve kese altını geri almak için mezarı kazmak üzere geri döndü ve kazdığında sadece yanmakta olan bir

ateş buldu toprağı geri kapattı ve ağlayarak annesinin yanına koştu ve annesi ona ne olduğunu sordu o da gördüğünü anlattı annesi ona mefta hakkında tek bildiği kötü şeyin namazını geciktirmesi olduğunu söyledi."

Kişinin, Allah'a karşı utanması olmalıdır, Yaratan, İşleri Yürüten, sizinle buluşmak istediği bir zaman belirliyor, o belirli vakitte sizinle buluşmak istiyor ve siz vaktinizi başka bir şey ile meşguliyetle geçiriyorsunuz! Allah'ın subhanehu ve teala sizinle buluşmak istediği bir zamanda Allah ile buluşmaktan başka birşeyle kendini nasıl meşgul edebilirsin? Allah sizi bir buluşmaya çağırırken insan nasıl boş dünya işleri ile meşgul olabilir?

Allah *El Ganiy*dir, çok zengindir ve hiçbir şeye ihtiyaç duymayandır, işte o *Ganiy* olan Allah herşeye ihtiyacı olan sizinle özel bir toplantıya sizi çağırıyor ve siz ya ihmal ediyorsunuz ya da geciktiriyorsunuz! Aynısını bir lider, bir devlet başkanı, bir cumhurbaşkanı, bir kral, patronunuz veya bir Şeyh için yapabilir misiniz? Allah sizden gün boyu zihninizin huzur ve refaha kavuşması için üzüntünüzü ve kederinizi Kendisine bildirmenizi istiyor ama siz kendinize sefaleti seçiyorsunuz! Namazı geciktirmek, tamamlamaya çalıştığınız dünya işlerinizi geciktirmek ve engellemektir. Ve aslında geciktirdiğiniz dünya işlerinin karşılığıda namaz vaktinizdir. Nitekim namaz dünya ve ahiret başarısı ile iç içedir. Evlilikte, ticarette, gelir elde etmede, sağlıkta başarıdır, aile hayatında başarıdır hepsi namaza dayanır. Ezan okurken *Hayye alel Felaah* demiyor muyuz? Ne demektir? Kurtuluşa, refaha gel demektir. Namaz ve namaz vakti olmayan bir hayat başarısızlıktır, bir fiyaskodur, bir hayal kırıklığıdır.

LİBYA SEL-FAS DEPREM

Libya'da meydana gelen sel felaketini daha yeni öğrendik. Bu konuda bir yorum yapmam istendi. Allah'a subhanehu ve teala Libya'da ki Müslümanları koruması, yardım etmesi ve merhamet göstermesi için dua ederek sözlerime başlamak istiyorum ve bundan birkaç gün önce El Mağrip'te meydana gelen depreme ilişkin bir açıklama yayınlamıştım ki Allah subhanehu ve teala onların işlerini de kolaylaştırsın.

Depremler, kasırgalar ve seller Allah'ın subhanehu ve teala ayetleridir, alametleridir. Allah'ın askerleridir. Onlar Allah'tan subhanehu ve teala gelen bir azap/cezalandırma olabilirler ve Allah'tan subhanehu ve teala gelen bir rahmet olabilirler. Müminler için onlara ahirette azap verilmesinden ziyade bu dünyada onların azablarını çabuklaştıran bir rahmettir. Ve derecelerinin yükselmesine vesiledir çünkü Allah subhanehu ve teala onları kendisine yakınlaştırmak istiyor. Ve onların içinden bazılarını şehid olarak seçmek istiyor *inşa'Allah*.

Kasırga ve seller Allah'ın subhanehu ve teala emriyle hareket ederler. Sadece Allah subhanehu ve teala onlara güçlerini verebilir. Ve sadece O *celle fi ula* onları durdurabilir. Bu yüzden burada ve hayatımızda meydana gelen her şeyde ümidimiz sadece Allah subhanehu ve teala olmalıdır. Tüm bu teknolojiye sahip süper güçler tıpkı benim baktığım gibi depremlere, kasırgalara ve sellere çaresizce bakıyorlar tıpkı Ad kavminin kendilerini yok eden sekiz gün süren şiddetli rüzgarlara karşı çaresizce baktıkları gibi. Yine Lut kavmini yok eden ve Firavun ve güçlü ordusunu yok eden kasırgalar, depremler ve seller gibi. Buradan alınacak ders çok basit ve temeldir, Allah subhanehu ve teala buyurdu;

Ve-in yemseska(A)llâhu bidurrin felâ kâşife lehu illâ hu(ve)...

"Ve eğer Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan

başka bunu kaldıracak yoktur..."(Yunus: 107)

Artık birbirimize dönerek *kun*- ol diyebilecek tek kişiye yönelmemizi ve kasırgadaki selleri bir rahmet ve bereket vesilesine dönüştürebilecek tek kişinin O olduğunu hatırlatmamızın zamanıdır. Ki bunu yapmaya Allah'tan subhanehu ve teala başka kimin gücü yetebilir! Sadece son birkaç gün içinde Biladi Mağribi El Arabi'deki topraklarımız kasırgalar ve seller ve depremler arasında imtihan edilmektedir. Böyle imtihanlar müminler için, inananlar için günahların affıdır ve onlar için doğru sabırla birlikte ilave ecirler söz konusudur. Şüphesiz her şeyden önce ve ilk olarak istiğfara sebep olur ve o da Allah'tan subhanehu ve teala rahmet ve kolaylık kapılarının açılmasını sağlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetin tek bir vücut gibi olduğunu bize öğretti ve Allah subhanehu ve teala dedi;

İnnemâ-lmu'minûne ihvetun...

"Müminler ancak kardeştir..."(Yunus: 10)

Biladil Mağripte gördüklerimizden etkilenmeyecek ve üzülmeyecek olanlar ancak günahlarla kalpleri katılaşanlardır. Dolayısıyla bugün Libya'da ve dün El Mağrip'te acı çeken kardeşlerimizin çektikleri acıları aynı yoğunlukla hissediyoruz ve kendimize ve herkese Tevbe etmeyi ve Allah'a subhanehu ve teala dönmeyi tavsiye ediyoruz.

... vemâ nursilu bil-âyâti illâ tahvîfâ(n)

"...Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz."(İsra: 59)

Depremler ve benzeri afetler meydana geldiğinde Seleften bazıları Tevbe zamanıdır derlerdi. Ömer ibn Hattab radiyallahu anhu zamanında deprem meydana geldiğinde halkı topladı ve onları uyardı ve onlar bizden daha iyiydiler. Ve onlar içinden kimsenin ey Ömer bu bunun için uygun bir zaman değildir dediğini duymadık. Bilakis böyle zamanlar

bir yandan kalplerimiz acı çeken her bir Müslüman birey için ağlarken bizim için tüm topraklarımızın her tür pislikten arınması gerektiğini böylece Allah'ın subhanehu ve teala acılar çeken bizim içten sevdiğimiz ve endişe duyduğumuz erkek ve kız kardeşlerimizin acılarını kolaylaştıracağını söylememiz için en uygun ve en kesin zamandır.

Allah'ın subhanehu ve teala küfrü ve fevahişi-fuhşu yayanlara mühlet verdiğinde onları unuttuğunu mu sanıyorsunuz? Hapishanelerini yalnız Allah'a ibadet eden muvahhidlerle dolduranları veya onlara karşı savaş meydanlarında savaşanları ve onlara karşı Kafirlerle ittifak kuranları onlara katılanları Allah'ın subhanehu ve teala unuttuğunu mu sanıyorsunuz?

Velâ tahsebenna(A)llâhe ġâfilen 'ammâ ya'melu-zzâlimûn(e)...

"Allah'ın zalimlerin yaptıklarından gafil olduğunu sakın zannetme..."(İbrahim: 42)

Allah Kafirlere, günahkarlara, zalimlere mühlet verir ancak sonsuza kadar değil. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Allah zalime mühlet verir ancak onu yakaladığında onu asla bırakmaz."

Ayette de benzerdir;

Vekeżâlike ahżu rabbike iżâ ehaże-lkurâ vehiye zâlime(tun) inne ahżehu elîmun şedîd(un)

"İşte Rabbinin yakalaması böyledir. Onlar zulüm işlemektelerken ülkeleri-memleketleri yakalayıp çarptığı zaman gerçekten O'nun yakalaması çok acı vericidir, pek şiddetlidir."(Hud: 102)

Bu yeryüzünü Şeriattan başka şeylerle yöneterek kirletenlere! Allah'ın subhanehu ve tela Şeriatını reddedenlere! Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını görmezden gelenlere! Ellerinden, yalnız Allah'a ibadet eden muvahhid kullarının kanları damlayan kirli yüzlerle rüku ve secde edenlere, Kafirlere ve müşriklere tam bir vela yani dostluk gösteren, ittifak kuran ve yardım edenlere, Siyonistlerle ilişkileri normalleştirenlere, ki biz uygun bir terimle buna Siyonistlere vela gösterenler diyoruz ve Allah'ın subhanehu ve teala diğer düşmanlarına karşı Allah'ın verdiği mühletin ebedi olduğunu mu düşünüyorsunuz?!

Saf Tevhid bayrağını taşıyanlara karşı birleşenlere, kötülüğü-fuhşiyatı yayanlara, faizi yayanlara, zinayı yayanlara, Lut kavminin çirkin amelini yapanlara, toplumlarımızda görünen devasa münkerlere karşı ki bu münkerler toplumda ve ayrıca kalplerde yerleşik olan bir noktaya vardığında Allah'ın verdiği mühletin ebedi olduğunu mu düşünüyorsunuz!

Küfür ve günahlar artık insanların kötüyü kötü olarak görmediği bir derecede birçok açıdan normalleştirildi. Allah'ın hükümlerine karşı işlenen tecavüz ve haddi aşmışlığı gördüğünde kalpler artık kıpırdamıyor, kalpler artık acı duymuyor. Bütün bunlar olduğunda ve artık insanlar küfrü- küfür olarak görmemeye başladığında ve münkerleri münker olarak görmemeye başladıklarında, halk münkerleri inkar etmeyi, münkerleri inkar eden insanları kişisel hayatlarına müdahele olarak gördüğünde, yeryüzünde Allah'ın hükmünün hakim olmasını isteyen gerçek muvahhidler dışlanmış garipler olduğunda veya toplum tarafından reddedilen insanlar olduğunda, hapishanelere atıldığında Zeyneb bint Cahş'ın radiyallahu anha Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve selleme sorduğu sorunun yanıtında olacakları bekleyebilirsiniz. Ve bu, neden herkes diye soranların sorusunun cevabı olacaktır! Cevap tam buradadır. Zeyneb bint Cahş radiyallahu anha Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sordu,

"İçimizde salih insanlar olduğu halde Allah bizi yok eder mi? "

Biz dediği kim dindar müminler! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem cevap verdi,

"Evet, eğer kötülük hakim/baskın olursa."

Bu dünyada Allah'ın subhanehu ve teala takdir ettiği deprem veya kasırga veya seli engelleyebilecek hiçbir kuvvet yoktur! Önleyici tedbir Allah'a subhanehu ve teala dönmektir. Önleyici tedbir sadece salihlere değil muslihlere sahip olmaktır. Salihler dindar insanlardır, *Muslihun*-Muslihler dindarlığı, iyiliği yayan dindar insanlardır. Muslih insanlar olduğunda hatta onlar fazla olmasa bile Allah'tan subhanehu ve teala bir koruma söz konusudur. Nitekim Allah subhanehu ve teala buyurdu;

Vemâ kâne rabbuke liyuhlike-lkurâ bizulmin veehluhâ muslihûn(e)

"Belde halkı, ıslah edicilerken, Rabbin (sırf) zulmetmek için onları helak edecek değildir."(Hud: 117)

Yani senin Rabbin muslih olan ıslah edici insanları olan kavmi zulümle asla helak etmez. Yine Allah subhanehu ve teala muslih insanların İmamı olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem aralarında olduğu müddetçe Müslümanları yok etmeyeceğinin sözünü verdi.

Vemâ kâna(A)llâhu liyu'ażżibehum veente fîhim...

"Oysa sen onların içlerinde bulunduğun sürece Allah onları azaplandıracak değildi..."(Enfal: 33)

Aynı ayetteki diğer vaat daha önce değindiğim gibi istiğfar ederek Allah'a dönmekle ilgilidir.

vemâ kâna(A)llâhu mu'ażżibehum vehum yestaġfirûn(e)

"...Ve onlar istiğfar ederlerken Allah onlara azap etmeyecektir."(Enfal: 33)

Yani Allah'tan af ve bağışlama istemek azabı engeller. Allah subhanehu ve teala Libya'da ve El Mağrip'te ve bir bütün olarak bu Ümmette Müslümanlara yardım etsin, korusun, rahmet etsin. Allah onlara sabır versin ve onlar içinde ölenlerin şehadetini kabul etsin.

KÜFÜRDE AFFETMEK VE UNUTMAK YOKTUR

Kur'an da yer alan Sureler üzerinde örneğin Nebiler ve Rasuller ile ilgili düşünürseniz Kur'an boyunca tekrarladıklarını görürsünüz. Ve bunun ardında bir hikmet veya dersler vardır. Ancak, Yusuf aleyhiselam kıssasına bakın Kur'an boyunca tekrarlanmadığını ve sadece bir defa bahsedildiğini görürsünüz. Bunun ardındaki hikmet muhtemelen bir kadının hatasını içermesi olabilir. İslam bize genel olarak kıssadan bir ders vermek istiyor, bu yüzden bahsedildi ve diğerlerinin hatalarını örtmemiz için bize bir ders vemek üzere sadece bir defa bahsedildi.

Bazı alimler eğer doğru hatırlıyorsam Ez Zerkeşi, El Karrafi, İbn Hacer El Haytemi, El Alusi, Takiyeddin El Makrizi ve diğer alimler kadınların Yusuf Suresini öğrenmekten hoşlanmadıklarını ve muhtemelen bu yüzden sadece bir defa bahsedildiğini söylediler. Bazıları hatta kadınların Yusuf Suresini öğrenmekten caydıran ve hoşlandırmayan sahih bir hadis olduğunu iddia ettiler. Kadınların zayıflığı ve Aziz'in karısının hikayesi olduğundan dolayı böyle olduğunu iddia ettiler.

Ancak bu çok yanlış bir iddiadır. Çünkü bu bağlamda erkeklere özel ve kadınlara özel Surelerimiz yoktur. Kadınların Yusuf Suresini öğrenmelerine engel olan veya hoşlanılmayan rivayetler ya uydurmadır ya da münkerdir. Çünkü Ömer ve Osman'ın radiyallahu anhum Sabah Namazı gibi açık sesle okunan namazlarda Yusuf Suresini okumalarının bir alışkanlıkları olduğunu biliyoruz. Ömer ve Osman'ın radiyallahu anhum namaz kılarken Yusuf Suresini çok okudukları için cemaatten bazılarının Yusuf Suresini ezberlediklerine dair rivayetler vardır. Ve buna ilaveten bir delilimiz Yusuf Suresinin okunarak kılınan namazlarda kadınlarında yer almasıdır.

Aslında Aişe'nin radiyallahu teala anha genç bir kız iken kıssayı bilmesi bu iddiaların aksini gösterir. Aişe'ye radiyal-

lahu teala anha iftira atıldığı süreç içinde çok zor bir zamandan geçiyordu ve hatta Yakub'un adını hatırlamada kısa bir akıl tutulması yaşadı. O zor zamanda şöyle dedi Ebu Yusuf'un-Yusuf'un babasının- dediğini tekrarlayacağım, yani Yakub'un dediğini tekrarlayacağım demek istedi ancak o zor zamanda Yakub'un adını hatırlayamadı o yüzden Yusuf'un babasının dediğini tekrarlayacağım dedi,

"Vallahi benim ve sizin durumunuza ilişkin şundan daha iyi bir misal bulamıyorum, Yakub'un adını sordum(hatırlamadım), Yusuf'un babasından daha iyi bir misal bulamadım. O zaman "***...güzelce bir sabır, sizin söylediklerinize karşı yardım istenecek sadece Allah'tır" (Yusuf: 18)*** dedim.

Burada birincisi Aişe radiyallahu anha genç yaşında olmasına rağmen Yusuf Suresini biliyor. Yani kadınların Yusuf Suresini okumaktan hoşlanmadıkları yanlıştır. İbn Teymiyye bundan bahsetmiştir, ancak onun alıntılarından anladığım kadarıyla o bazı fasıkların bu Sureyi kadınları istismar etmek için kullanmalarını kastetti. Bu yüzden o, Nur Suresi ve Yusuf Suresini birlikte öğrenmelerini tavsiye etti. Çünkü bu Surelerde bu duruma ilişkin bakışları aşağı indirmekten, zina suçunun cezasından ve diğer meselelerden bahsedilir. Birisi Yusuf Suresinin bir defa bahsedilmesinin Kafirlere yönelik ekstra bir meydan okuma da olabileceğini söyleyebilir. Nitekim bir defa olsun birden fazla tekrarlanıyor olsun fark etmez herhangi bir ayet uyduramazsınız.

Diğer Peygamberlerin kıssalarında defalarca kere bahsedilmesine karşın Yusuf Suresinin bir defa bahsedilmesindeki nihai dersin şu olduğuna inanıyorum bunun nedeni tevhiddir. Yusuf Suresi bir aile çekişmesi etrafında merkezileşir. Birtakım dünyevi zorluklar söz konusudur, hapsedilmek, sevdiğinden ayrılmak, ihanete uğramak, köle olmak gibi. Ki bunlar hepimizin hayatında olan bazı zorluklardır ve yaşamaya devam edeceğiz. Her birimiz de bu tür zorluklar vardır. Alacağımız ders Allah'a tevekkül etmek ve

sabır ve ihtisab göstermek yaşadıklarımızı arkada bırakıp yolumuza devam etmektir. Hayatımızın geri kalanında bu yaşadığımız zorluklar üzerinde takılıp kalmamalıyız. Bu yüzden sadece bir defa bahsedildi. Özetle;

"...doğrusu kim sakınır ve sabrederse, Allah iyilik edenlerin ecrini kesinlikle zayi etmez." (Yusuf: 90)

Yani sabırlı ol ve takvalı ol ve yoluna devam et. Aile kavgaları, tartışmalar, biri sana eziyet etti, baskı yaptı tek bir satırla bitir, geç git;

"Bugün size kınama ve ayıplama yoktur. Allah sizi bağışlasın. O merhamet edenlerin en merhametlisidir."(Yusuf : 92)

Tıpkı Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Mekke Fethinde yaptığı gibi yap. Şuayb, Nuh, Hud, İbrahim, Salih, Musa aleyhim salatu ves selam gibi diğer kıssalar ise İman ve Küfür kıssalarıdır. İman ve Küfür, Tevhid ve Şirk, Zalimler ve Allah'ın salih kulları arasındaki kıssalardır, bir aile çekişmesi, ihanet veya size karşı birinin eziyet-baskı yapması gibi konular değildir.

Nitekim diğer kıssaların konuları devam eden bir çekişme ve kavgadır ve hiçbir muvahhid bu mücadele de teslim olamaz, yani hiçbir muvahhid küfre karşı unut gitsin, unutalım gitsin, affedelim diyerek teslim olamaz. Ve bunu tesis etmek için söz konusu kıssaların tekrarlanması ve vurgulanması gerekliydi. Nitekim tekrar tekrar tekrarlandılar çünkü küfür tehlikesi söz konusuydu çünkü dünya ve ahiretin helak olması söz konusuydu. Seller, kasırgalar, sayhalar ve ahirette daha büyük azaplar. Küfür ile olan savaş Kıyamet Gününe kadar devam edecektir Peygamberlerin yolundan giden tebliğci, tevhid tabisi, bir muvahhid korkunç, dehşet durumlarla karşılaşır ve dosdoğru yolda kalmak için kararlı olmak zorundadır ve söz konusu kıssaların tekrarı kalpleri yatıştıracak ve kişiyi kararlı kılacaktır.

Söz konusu kıssalardan alınacak ders sabırlı ve kararlı olmak şeklinde özetlendi. Kim gibi olacağız? Peygamberler gibi bu yüzden böyle tekararlanan kıssalar Kur'anda çokça bulunur;

"O halde ulum azim peygamberler gibi sende sabret..."(Ahkaf: 35)

"Sana söylenen şeyler, senden önceki elçilere de söylenenden başka bir şey değildir..."(Fussilet: 43)

"Andolsun senden önce de elçiler yalanlanmıştı, yalanlanmalarına ve eziyetlere karşı sabrettiler ta ki onlara yardımımız geldi.."(En'am 6: 65)

"Sabret senin sabrın sadece Allah iledir..."(Nahl: 127)

"...Güzel sonuç takva sahipleri için olacaktır."(Kasas: 83)

Sonuç olarak bu meseledeki (Yusuf Suresinin bir defa da bahsedilmesi, diğer Peygamberlerin kıssalarının tekrar tekrar bahsedilmesi) hikmetin Tevhid ve Küfür ile ilgili olduğuna inanıyorum- Nitekim Yusuf Suresinde denildi;

"Bugün size kınama ve ayıplama yoktur. Allah sizi bağışlasın. O merhamet edenlerin en merhametlisidir."(Yusuf: 92)

Yani dünyevi meselerlerde yaşananları unutun birbirinizi affedin, olanı ardınızda bırakın ve yolunuza devam edin. Ancak İman ve Küfür meselelerinde sürekli devam eden bir savaş, çekişme söz konusudur Küfre teslim olmak, mazur görmek, affetmek, tolerans göstermek söz konusu değildir;

"...siz bir olan Allah'a iman edinceye kadar sizile aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret başlamıştır..."(Mümtehine: 4)

RAMAZAN'DA KADINLAR

Ramazan ayının başlaması ile birlikte bana gelen en popüler sorulardan biri kadınlar ve bu ayda kadınların adet döngüsü meselesi hakkındadır. Herkes ibadetlerinin keyfini sürerken kız kardeşlerimiz oruç tutamamanın ızdırabını çekmektedir. Bu nedenle bu dersimizde birkaç dakikamızı bu konuya ayıracağız. Bu dersimiz daha ziyade kız kardeşlerimize yöneliktir ve erkek kardeşlerimizin bu derste sabırlı olması gerekmektedir çünkü bu aynı zamanda onların bilmesi gereken bir şeydir. Eğer onların bir karısı yoksa, anneleri, kız kardeşleri ve teyzeleri vardır ve gelecekte *inşa'Allah* onların kız çocukları olacaktır bu nedenle bilmeleri gereken önemli bir şey olacaktır.

Her şeyden önce şöyle başlamak isterim, kız kardeşlerimiz diğer insanların ibadette kendilerini geçtiğini düşünerek ızdırap duymasınlar, üzülmesinler ve endişelenmesinler. Çünkü size oruç tutmamanızı ve namaz kılmamanızı emreden, diğerlerine oruç tutmalarını ve namaz kılmalarını emreden Allah'tır. Dolayısıyla siz Allah'a itaat ederek İbadet halindesiniz. Bu, kız kardeşlerimiz arasında ve birçok kız kardeşimiz tarafından paylaşılan ortak bir histir. Ve bunun öncesinde, bu his, bu duygu annemiz Aişe (radiyallahu anha) -ki Allah kız kardeşlerimize Cennette onun yanında güzel mekanlar bahşetsin- tarafından paylaşıldı. *Sahihi Buhari*'de yer alan bir hadiste belirtildi,

Buna göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hacca gidiyordu Mekke eteklerinde Sarif denilen bir yerde mola verdi. Orada Aişe'yi ağlarken buldu ve nesi olduğunu sordu? Aişe "keşke bu sene hac yapmasaydım" dedi. Ve Peygamber(sallallahu aleyhi ve sellem) derhal onun neden bahsettiğini anladı ve ona *"belki adet görüyorsun?"* diye sordu. Aişe "evet" diye cevap verdi. Peygamber(sallallahu aleyhi ve sellem) onu rahatlattı ve onu teselli etti ve ona *"Bu Allah'ın tüm Adem'in kızlarına emrettiği, Allah'ın yazdığı bir şeydir"* dedi. Onu rahatlattıktan sonra ona hükmü verdi.

Ona *"temizleninceye kadar Kabe'nin etrafında tavaf etmek hariç haccını yapmasını"* söyledi. Bu açıklamaya dikkatinizi verin çünkü bu ders boyunca birkaç defa buna atıfta bulunacağız, temizleninceye kadar Kabe'yi tavaf etmek hariç, haccı yapmasını söyledi. Dolayısıyla işte bu mübarek zamanlarda ve mübarek durumlarda Ümmetin geri kalanının yaptığı gibi önemli ve özel ibadetleri yapamamanın ızdırabıdır.

MEŞRU BİR GEREKÇE İÇİN İBADETTEN ENGELLENEN KİŞİNİN ECRİ

Şüphesiz şundan emin olun, gerçekten ve içtenlikle oruç tutmak ve namaz kılmak gibi (hem farz hem nafile her ikisi de) bir ibadet işlemekte samimi olan her kız kardeş, bununla birlikte onu bu ibadetten alıkoyan tek şey aylık adet günleri ise, yaptığı ibadetlerden en ufak bir eksiklik olmadan tam ecir alacaktır *inşa'Allah*. Şu hadise kulak verin, *Sahihi Buhari*'de yer alır:

"Peygamber(sallallahu aleyhi ve sellem) kişi hasta veya yolculuktaysa, mukim olduğu ve sağlıklı olduğu zamanlarda yaptığı ibadetlerle aynı ecri alacağını söyledi."

O kişi meşru bir nedenden dolayı mahrum bırakıldı bu yüzden ecrini alacaktır, ecrini almayı sürdürecektir. Adet günlerinde olan bir kadının durumu da bundan farklı değildir, hadisin manasını bir kadın adet günleri döneminde yse oruç tuttuğu zamanda aldığı aynı ecri alacaktır olarak anlayabilirsiniz. Bir kişi kendi imkan/kabiliyetleri ötesinde bir İbadetten mahrum kalırsa, mahrum kaldığı ibadetlerin ödülünü alacaktır çünkü mahrum kalma durumu kendi seçimi veya kendi tercihi değildir.

Hadiste hasta olan bir kişinin durumundan bahsediliyor, o kişi hasta olduğu için ibadetini gerçekleştiremediğinden ecrini alacaktır. Adet dönemi gören bir kadın içinde aynısı geçerlidir. Her ikisinin ortak noktası her ikisinin de ibadetlerini yapamıyor olmalarıdır yani seçimle veya zorla yap-

amazlar. İbn Hacer bu hadisin imkanlarının ötesinde koşullar nedeniyle bir ibadeti yapamayan aksi durumda ibadetini yapacak olan herkes için geçerli olduğunu söyledi.

İmkanlarının ötesinde koşullar, kontrolü altında olmayan koşullar yüzünden ibadetini gerçekleştiremeyen kişinin ecrinin süreceğini ve ecrini alacağını ifade eden birkaç ahad hadis vardır. Hatta Cihad için bile geçerlidir şöyle ki Peygamber(sallallahu aleyhi ve sellem) bir gün bir savaşa çıktı ve bazı adamları Medine'de bıraktı. Peygamber(sallallahu aleyhi ve sellem) yanındakilere;

"Bize katılmayanlar, sizin adımladığınız bir yol veya geçtiğiniz bir vadi olmasın ki sizin aldığınız ecrin aynısını almasınlar çünkü onları geri bırakan meşru bir nedendir" dedi.

Tüm bu anlattıklarımızın ortak noktası kendinizi üzmemeniz, sıkıntı içinde hissetmemeniz ve ızdırap duymamanızdır. İbadetlerini yapamayan kız kardeşlerimiz, İbadetlerini yapıyor çünkü Allah onlara yapmamasını söylüyor, dolayısıyla samimi olmaları durumunda ecirlerini alacaklardır *inşa'Allah*.

BİR KIZ KARDEŞ ADET DÖNGÜSÜNÜ GECİKTİRMEK İÇİN BİR HAP ALABİLİR Mİ?

Bunun basit cevabı "evettir." Neden? Bu gibi meseleler İslam'da Haram olduğu kanıtlanmadığı müddetçe Helal olma genel kuralına girer. Okuduklarım içinde bunun Haram olduğunu tek düşünen kişi İmam Malik'tir. İmam Malik bunu Haram kabul etti ancak ayrıca bu düşüncesinin nedenini söyledi ve zarar vermesi olduğunu belirtti. Bu tamamen farklı bir nedendir, yani zarar vermesi durumu. Bunun dışında *El Mugni*'de İmam Ahmed'in bunu caiz gördüğü keza Eş Şafi'nin caiz gördüğü belirtildi. Yani herhangi bir zarara yol açmayacaksa bunun caiz olduğu çok açıktır, zarar verme durumu ise tamamen farklı bir şeydir. Ödevini yapmak zorundasın ve sana zarar vermemesine

dikkat et.

Aslında hatırlarım 10 veya 11 yaşındaydım, Vallahi Medine'de babamla birlikte onun derslerinden birinde olduğumu hatırlıyorum ki Şeyh Atiyye Salim'in (rahimehullahu) dersiydi ve o misvak hakkında zihnimde yer eden ve misvakın faydalarından birinden bahseden bir hadisten bahsetti. Daha sonra *Musennef* Abdur Rezzak'ta okudum, şöyle ki "Amr, İbn Ömer'e bir kadının adet dönemini geciktirmek için bir ilaç alabilir mi diye sorulduğunu, İbn Ömer'in bunda bir sorun yoktur dediğini ve ona misvak suyu veya çorbası tavsiye ettiğini" söyledi. Yani eski zamanlarda da bu tür durumlar söz konusuydu. Onların yaptıkları bir misvak getirmek ve o misvak'ın bir Araak Misvakı yani orijinal misvak olduğundan emin olmaktı yani gerçek misvak ağacı yani ona yakın bitkiler değildi. Onlar gerçek misvakı parçalara kesip, bir kase içinde günümüzde 10 dakikaya tekabul edecek kadar kaynatırlardı ve adet döngüsü başlangıcından önce günde iki veya üç defa içerlerdi.

Şu an sahip olduğumuz misvaklarla bu işe yarar mı emin değilim çünkü ben onları süresi dolmuş misvaklar olarak adlandırıyorum. Medine'de iken kullandığım misvaklar, satıcılardan satın aldığım misvaklar satılmadan günler önce kesilen yeni kesilmiş olanlardı. Bazı türleri güçlü bir doğal tada sahipti, tıpkı bir nane gibi kuvvetli bir aroması vardı hatta misvakı birkaç dakika ağzınızda tutamazdınız. Bu dediğim doğal, herhangi bir ilave eklenmemiş olan misvaklardı.

Bir diğer yan mesele ve bununla dikkat dağıtmak istemiyorum ama yine de değinmek istiyorum. Fıkıh derslerimizde gördüğümüz Ramazan boyunca yapılan yaygın hatalardan biri hakkındadır ki ben diş macununun mekruh olduğunu bile sanmıyorum, aslında Kıyasa dayalı mubahtır bile diyebilirim. Sizin oruçlu olduğunuz zaman boyunca misvak kullanmanız caizdir, misvak akşama bile zaman zaman diş macunundan daha kuvvetli bir tada sahiptir, dolayısıyla bu

düşüncemin arkasındaki mantık budur.

Burada aldığımız misvakların ise zamanı dolmuştur, hatta bazen deniz aşırı ülkelerden misvaklar satın alsanız da onların da bir çoğunun zamanı dolmuştur. Konumuza geri dönecek olursak adet dönemini geciktirmek için eskiden misvak çorbası kullanıldığını biliyorum. Buna karşın bu zamanımızda bize gelen misvakların bu konuda herhangi bir etkisi var mı yok mu emin değilim çünkü misvakların kesim tarihleri söz konusudur. Onlar eskidir ve dediğim gibi süresi dolmuştur. Bunu birilerinin denemesi ve sonuç hakkında bizi bilgilendirmesi değerli bir bilgi olabilir.

BİR KADIN BU GÜNLERDE NE YAPABİLİR?

Eğer bir kadın umre yapmaya gittiyse, oruç tutmak, namaz kılmak ve tavaf etmek dışında her şeyi yapabilir. Kadın orucunu kaza eder ancak namazını kaza edemez. O her şeyi yapabilir. Olan ve sorun olan şudur ki bazı kız kardeşler oruç tutmadıkları Ramazan ayının o günlerini bir Ramazan arası mola olduğunu düşünmeleridir. Böylece TV'nin başına otururlar ve bu mübarek günleri ihmal ederler. Evet siz bu durumda oruç tutamaz, namaz kılamazsınız ancak siz halen mübarek günlerin içindesiniz ve yapabileceğiniz diğer bir çok İbadet türü vardır. Zikir ibadeti vardır, enerjinizi Dua etmeye verebilirsiniz, Kur'an okuyabilirsiniz ki bu bizi yeni bir meseleye götürecektir. Bir kadın Kur'an okuyabilir mi Kur'ana dokunabilir mi? Her ikisi de ihtilaflı meselelerdir.

BİR KADIN KUR'AN OKUYABİLİR Mİ?

Adet dönemi durumunda bir kadının Kur'ana dokunmadan hafızasından/ezberinden Kur'an okuması meselesi ihtilaflıdır ve doğru görüşü İbn Teymiyye *Fetaava*'sının 21. cildinde belirtir. İmam Malik, Eş Şevkani ve diğerleri de benzer görüşü benimsediler yani bir kadın eğer Kur'ana dokunmuyorsa hafızasından Kur'an okumasının caiz old-

uğu görüşünü benimsediler. Bu meselenin kökü aynı yere dayanır yani bu tür şeylerin Haram olduğu sağlam bir delille kanıtlanmadığı müddetçe Helal olmasıdır. Ve bu konuda "Haram olduğuna ilişkin" sağlam bir delil yoktur ve doğru görüş budur.

Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem atfedilen ve adet döneminde olan bir kadının Kur'an okuyamayacağını söyleyen bir hadis vardır. İbn Ma'ce ve Et Tırmızi'de yer alır ancak çok zayıftır hatta Peygamber Muhammed'e(sallallahu aleyhi ve sellem) atfedilemez bile.

Bazıları bir kadın ile cenabet durumda olan bir erkeği karşılaştıran bir benzetme kullandı. Elimizde, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem cünup durumda iken (Kur'an) okumadığını belirten sahih bir hadis vardır.

Bununla birlikte, cünup durumda olan bir erkek ile adet dönemi gören bir kadını kıyaslamak için, benzer şeylerin söz konusu olması gerekir. Cenabet durumunda olan bir erkeğin durumu bir zorlama değil kendi tercihidir. O kişi bu konuda tembelliğini kaldırabilir ve gidip boy abdesti alabilir ancak adet döneminde olan bir kadın için bu geçerli değildir. O kadın beklemek zorundadır dolayısıyla burada benzetmeyi ve Kıyas durumunu geçersiz kılan farklılıklar vardır.

Bir kadın, tüm kadınlar için doğal olduğu gibi adet görür, bu Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem zamanında ve öncesinden itibaren böyledir. Birçok Müslüman kadın vardı ve Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem birçok karısı vardı ki onlar bize Peygamberin(sallallahu aleyhi ve sellem) ve kendi yaşamlarının en ince ayrıntılarını öğrettiler. O halde bu konu gerçekten Haram olsaydı bunun Haram olduğuna ilişkin elimizde en azında sağlam, sahih bir hadis olmayacağını mı düşünüyorsunuz?

ADET DÖNEMİNDE OLAN BİR KADIN DO-

KUNARAK KUR'AN OKUYABİLİR Mİ?

Bu mesele yani kişinin cenabet/necis durumunda Kur'an a dokunup dokunamayacağı meselesinin kökenine gider. Alimlerin büyük, ezici çoğunluğu kişinin temiz olması gerektiğini söylüyor. Aralarında İbn Abbas, Eş Şa'bi, Ed Dahhak, El Hakim ibn Uteybe, Hammad ibn Ebi Süleyman, Davud Ez Zahiri ve Ez Zahiriye'nin olduğu azınlık ise necis durumda olan bir kişinin Kur'ana dokunmasının caiz olduğunu söylerler.

Bununla birlikte biz oya başvurmayacağız delille gideceğiz ve burada bir demokrasi yoktur. Ben Medine'de Şeriat eğitiminin ikinci yılında iken yaptığımız her ders üzerine kısa bir yazı yazmak zorundaydım. Galiba 15 sayfaydı veya yakın fıkıh dersim için öğretmenim bana senin konun bu meseledir bu konu hakkında yazmak zorundasın dedi. Bu olay 90'ların başlarıydı ve İslami ilimle araştırmaya devam ettiğiniz müddetçe zamanla bilginizi gelişecek ve fazlalaşacaktır. Zaman geçtikçe görmediğiniz bir hadis bulursunuz veya bilmediğiniz ve dikkate almadığınız bir görüş ile karşılaşırsınız, bazen sahih olduğunu düşündüğünüz bir hadisin zayıf olduğunu görürsünüz veya tam tersi ile karşılaşırsınız ancak o zamandan günümüze bu konuda yazdığım tezime koyduğum son cümlemin sonucunun arkasındayım.

Sonuç olarak şöyle dedim, bu konuda her açık, doğrudan söylem otantik/sahih değildir ve bu konuda sahih/otantik olan söylem ise açık/anlaşılır değildir. Örneğin, birçok sahih olmayan hadis vardır ancak burada birçoklarının kullandığı Kur'andan bir ayet bir delil vardır. Bunu delil olarak kullanan insanların dillerinde yer etmiştir, şudur:

"Ona temiz olanlardan başkası dokunamaz."(Vakia: 79)

İbn Abbas burada bahsedilen kitabın göklerde olan *Lehvi Mahfuz* olduğunu söyledi. Yani Kur'an dan bile bahsedilm-

iyor. Meleklere ve Lehvi Mahfuz'daki Korunmuş Tabletlere atıfta bulunuluyor. Yani bize ve Kur'ana atıfta bulunulmuyor.

Hatta dahası *Mutahhar* kelimesi Arabça temizlenmekle ilgilidir ve yanılmaz olanlar için kullanılır. Sen, ben bu sözü kendimiz için kullanmıyoruz. Bu her ne kadar bizim kullandığımız saf/temiz sözüne benzese de biz Abdest aldığımız *mutetahhir* sözünü kullanırız, *mutahhar* sözünü kullanmayız. *Mutahhar* sözü melekler gibi yanılmaz olanlar içindir.

Dahası, size bahsettiğim ilk hadis, yani Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Aişe'ye namaz ve tavaf hariç her şeyi yapabileceğini söylediği hadis söz konusudur. Hac boyunca insanlar Kur'an okur ve Kur'ana temas eder ve insanlar bunu her gün yaptılar, hac da elbette daha çok yaptılar. Neden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona Kur'ana dokunmamasını ve Kur'an okumamasını söylemedi?

Burada El Hakim, Ahmed, Malik ve diğerlerinde yer alan bir sahih hadis vardır:

"Temiz olandan-taahir- başkası Kur'ana dokunmasın" ancak burada *taahir* küfürden temiz olan demek olabilir yani Abdestle temiz olması gerekmeyebilir.

"Muhakkak, müşrikler necistirler."(Tevbe: 28)

Bu, müminlerin-iman edenlerin temiz olduğu demektir yani burada İslam'ın temizliğinden bahsediliyor olabilir.

Bir başka hadis vardır şöyledir:

"Bir Müslüman necis olmaz."

Yani İslam'ın saflığı ve temizliğine karşı küfür olabilir. Hadis, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Necran'da

Hristiyanlar arasında yaşadığı sırada Amr ibn Hazm'a gönderdiği bir mektupta yer almaktadır. Bu nedenle Peygamberin(sallallahu aleyhi ve sellem) ona Kafirlerin Kur'an sayfalarına dokunmasına müsaade etmemesi talimatını vermiş olması söz konusu olabilir.

Böylece temel olarak, burada bir sahihlik yoktur, bunu yasaklayan açık bir delil yoktur ve sahih olanı da başka anlamlar içerir.

SAYGI HUSUSU

Bu meselede Helal ve Haram olması konusunu bir yere koyun burada bir saygı hususu söz konusudur. Kur'an, yani Allah'ın sözleri saygı duymayı gerektirmektedir. Ki bu tamamen farklı bir şeydir. Ben, bir Müslüman'ın Kur'ana dokunması için temiz/saf olması gerektiğini söyleyen anlaşılır sahih bir hadis olmadığına inanıyor olsam da küçük bir çocuk olduğum zamandan bugüne Kur'ana abdestsiz asla dokunduğumu hatırlamıyorum. Bu durum bir gereklilik olmasa bile burada bir saygı meselesi söz konusudur.

"İşte böyledir, kim Allah'ın şiarları ta'zim eder, şüphesiz bu kalplerin takvasındandır."(Hacc: 32)

Bazı Selef, İbn Ömer gibi Kur'ana dokunmadan önce abdest alırlardı. Diğerleri saygıdan ötürü abdest alırlar, misvakla dişlerini fırçalarlar, Kıble'ye dönerler, saygı ile tevazu içinde otururlar ve Kur'an okurlardı. Bu, Allah'ın sözüdür!

Bir kız kardeş tüm bu ihtilaftan kaçınmayı seçebilir ve Kur'anı bir takım engellerle okuyabilir ki bu caizdir. Veya daha ileri gidebilir Kur'anı iPhone'dan, bir iPad'den veya bir bilgisayardan okuyabilir çünkü bunlar bir Mushaf olarak kabul edilmez. Böyle yapanlar için hüküm geçerli değildir ve bu kesinlikle caizdir çünkü bir Mushaf ile ilgili hükümler bunlara uygulanmıyor.

RAMAZAN BOYUNCA YAPILAN YAYGIN HATALAR

Aşağıdaki liste Şeyh Ahmed'in Ramazan Fıkhı derslerinden derlenmiştir.

1. Yemeye odaklanmak, öyleki insanlar aslında oruç tutmaktan çok yemek konusunda endişe ve ilgi duymaya başladı. Buna aynı zamanda bir kişinin çok fazla yemek yemesine gerek olmadığı halde iftarlarda gereksiz birçok masraf yapması eşlik eder.

2. Fecirden önce Sahur yapma; Bazı insanlar Teravih veya Yatsı namazından birkaç saat sonra Sahur yapıyorlar ki bu yanlıştır. Fecir vaktine yakın yenilmesi gerekir.

3. İnsanların Ramazan'da oruç için niyet etme meselesi; Niyet kalpte olan bir şeydir ve sesli olarak dile getirilmesi gerekmez. Ve ayrıca her gün değil Ramazan'ın başında bir defa yapılması gerekir.

4. Ramazan ayının başladığını geç öğrenirseniz, o gün için yemek yemeyi bırakmalı ve Ramazan Bayramından sonra o günü kaza etmelisiniz.

5. Birçok insan Ramazan ayının girdiği ilk gece Teravih namazı kılındığını düşünmez. Yani oruç tuttuğu ilk günün gecesinde namaz kılındığına inanıyor. İslami takvimin aya göre işlediğini ve yeni günün akşam girmesiyle başladığını unutuyorlar.

6. Birçok insan kazara bir şey yeme ve içme durumunda orucun bozulduğuna inanır. Bu yanlıştır, eğer kazara böyle yaparsanız o takdirde oruç tutmaya devam edersiniz ve orucunuzu kaza etmezsiniz.

7. Bazı kimseler, bir kimseyi yemek yerken veya içerken

gördüklerinde oruçlu olduğunu hatırlatmamamaları gerektiği kanaatindedirler. Şeyh İbn Baz'a göre bu doğru değildir ve burada Allah'ın bize bir emri söz konusudur, yani iyiliği emredip kötülüğü yasaklamak söz konusudur. Dolayısıyla böyle bir durumda kişiye oruçlu olduğunu söylemeliyiz, çünkü kötülüğü bu şekilde önleriz.

8. Birçok kız kardeşimiz oruçlu iken kına kullanamayacaklarını düşünüyor. Bu doğru değildir, Ramazan boyunca kına kullanımı caizdir.

9. Bazı insanlar yemeğin doğru baharatlara/tatlara sahip olup olmadığını görmek için yemeğin tadına bakamayacağınıza inanır. Bu hatalıdır, yemeği tadan kişi yemeği yemediği müddetçe bu caizdir. Yani yemeği pişiren yemeğin tuza mı baharata mı ihtiyacını görmek için tadına bakabilir.

10. Bazı insanlar Ramazan boyunca misvak veya diş macunun kullanılamayacağını düşünür. Bu hatalıdır, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Ramazan boyunca misvak kullanırdı. Ayrıca diş macunu da kullanabilirsiniz. İlim adamlarının mantığı, misvakın aroması olduğu halde kullanımı caizse diş macununu da (yememek şartıyla) kullanılmasının uygun olduğu yönündedir.

11. Bazı insanlar Sabah Ezanını erken okuyorlar. Bunu insanlar Sabah Namazından önce yemeyi bıraksınlar ve oruçlarını bozmasınlar diye yapıyorlar. Bu yanlıştır, yapmamamız gereken birşeydir.

12. Bazı insanlar Akşam Ezanını geç okuyorlar. Bunu Akşam vakti henüz girmemiş olabilir insanlar biraz geç yesin diye yapıyorlar. Bu da yanlıştır ve bu da yapmamamız gereken birşeydir.

13. Birçok insan Ramazan boyunca eşler arasında cinsel ilişki kurulamayacağına inanıyor. Bu yanlıştır, sadece oruçlu olduğunuz zamanlarda cinsel ilişki kuramazsınız, Akşam

ve Sabah arasında ise caizdir.

14. Birçok kadın adetleri henüz bitmişse ve gusülde almamışlarsa o gün oruç tutamayacaklarına inanır (gece adetlerinin bittiğini ve gusül yapmadan uyuduklarını ve gusül alma şansı olmadan sabah uyandıklarını düşünerek). Bu doğru değildir, bir kadın gusül almadıysa halen oruç tutabilir.

15. Birçok erkek karısı ile cinsel ilişki kurup yukarıdakine benzer şekilde gusül almadan yatıp kalktıklarında ertesi gün oruç tutamayacağına inanır. Bu da doğru değildir, o kişi gusül almamış olsa da oruç tutabilir.

16. Bazı insanlar Ramazan boyunca Öğle ve İkindiyi birleştirerek kılar(özellikle Arab ülkelerinde). Bu doğru değildir ve bundan sakınılmalıdır.

17. Bazı insanlar müezzin Akşam Ezanını okuyup bitirinceye kadar yemek yiyemeyeceğine inanır, bu doğru değildir Akşam Ezanı okunmaya başlanır başlanmaz kişi orucunu bozabilir.

18. Birçok insan orucu açmadan önce dua etme avantajından yararlanmıyor. Ki bu vakit, Allah'ın duaları kabul ettiği üç vakitten biridir.

19. Birçok insan Ramazan'ın son kısmında Ramazan Bayramı hazırlığına odaklanarak Ramazanı ihmal ediyor. Bu doğru değildir ve böyle insanlar Ramazan'ın ne olduğu kavramını yitiriyorlar.

20. Birçok ebeveyn Ramazan boyunca çocuklarının oruç tutmasına izin vermiyor. Bu bir çocuğa zarar veren, aleyhine olan bir şeydir. Nitekim bir çocuk oruç tutmasına izin vererek, bu eylemi yapması gerektiğini bilerek büyütülmelidir.

21. Birçok insan Ramazan'ın sadece yemek yememek old-

uğunu düşünür, öfkelerini kontrol etmeyi ve söylediklerine dikkat etmeyi unutur.

22. İnsanlar genellikle Ramazan boyunca zamanlarını boşa harcarlar. Gün boyunca uyurlar ve hiçbir şey yapmazlar. İlave ibadetler yaparak bu mübarek ayın avntajlarından faydalanmalıyız.

23. Bazı insanlar Ramazan boyunca seyahata veya geziye çıkmazlar. Çünkü seyahat müddetince oruçlarını bozmak zorunda olduğunu düşünürler. Halbu ki bu isteğe bağlıdır, yolculuk sırasında daha sonra kaza etmek üzere orucunu bozmak isteyen bozabilir, isteyen oruca devam edebilir.

24. İmkanı olan birçok insan mescidlerde itikaf yapmıyor. Özellikle Ramazan ayının son 10 gününde sağlıklı olmaktan faydalanmalı ve mescitte bol vakit geçirmeliyiz.

25. Bazı insanlar Ramazan boyunca saç ve tırnak kesemeyeceğine inanır. Bu da yanlıştır.

26. Bazı insanlar Ramazan'da tükürüğünüzü yutamayacağınıza inanır. Bu da yanlıştır. Ancak ağzınıza gelen mukusu-balgamı yutamazsınız.

27. Bazı insanlar Ramazan ayında kokulu yağ veya parfüm kullanamazsınız derler. Bu da yanlıştır.

28. Bazı insanlar kanın orucu bozduğuna inanırlar. Bu da yanlıştır.

29. Bazı insanlar yanlışlıkla-istemeden kusmanın orucu bozduğuna inanırlar, bu doğru değildir. Ancak kasten kusmak orucu bozar.

30. Bazı insanlar Ramazan'da ağza ve burna su vermenin orucu bozduğunu düşünür, bu da doğru değildir.

31. Kişi alışkanlığı olmadığı müddetçe(gönüllü tuttuğu oruçların o günlere denk gelmesi durumunda) Ramazan girmeden bir veya iki gün önce oruç tutmamalıdır.

Şeyh Velid Es Sinani (Allah esaretini çözsün ve sabit kılsın)

Harameyn'in alimlerinden biridir:

Hicri 1415 yılından beri Suudi İçişleri Bakanlığı zindanlarında hapistedir. O Anayzah şehrinden Velid İbn Salih Es Sinani El Aamiri Es Subay'ei'dir, Künyesi: Ebu Subay'dır.

Birçok konuşmasını ezberlediği ve sıklıkla ondan delil sunduğu Şeyh Abdurrahman Ed Dossary'e ilaveten Şeyh Hamud Et Tuvayciri etkilendiği önemli alimlerden biridir.

O, Tevhid ve Akide meseleleri ile derinden ilgilendirdi Şeyh Muhammed ibn Abdulvahhab ve çocuklarının mektuplarının çoğunun kalbiyle ezberlediğinden ve büyük ilgi duyduğundan bahsetmiyorum bile.

Arabça gramerde mükemmeldi, ve bu konuda oldukça katıydı. Tarih ve şecere konusunda uzmandı ve bu iki konuda insanlara referans oldu. Necid'de meydana gelen birçok tarihi olayı ve savaşları ve ilgili şiirleri ezberledi.

Hüccet verme konusunda kuvvetli, münazarada seçkin, inandığı şey konusunda çok gayretli, ziyadesiyle dürüst, iyiyi emretme ve kötülüğü yasaklamada cesurdu.Kınayıcıların kınamasında asla korkmazdı ki onunla birlikte oturanlar bunu bilir. Cömert ve misafirperverdi, büyük cömertliğiyle bilinirdi yapmacık değildi bilakis onun doğal bir özelliğinden dolayı Riyad'dan ve dışından misafirler onu ziyaret ederdi. Sabrı, sertliği ve cesaretiyle ve Necid çölüne sık yaptığı ziyaretleriyle, orada halkın arasına karışıp onların başından geçen olayları ve soy ve şecerelerini ezberlemeleri ile tanınırdı.

Başlangıçta Suudi Devletine yönelik büyük bir heyecan ve şevki vardı ve onu savunmak için büyük çaba harcardı ancak Körfez savaşından ve Körfez ülkeleri dış güçlerden

yardım aldıktan sonra Suudi Devletine yönelik tavrı 180 derece değişti. Bu olay onun için büyük bir hayal kırıklığı oldu. Körfez'in işgaline ve Arab yönetimlerin kafir ülkelerden yardım isteklerine şahit olmak, onun hayatında bir dönüm noktası oldu. Bu kararı ve buna ilişkin verilen fetvaları sürekli eleştirdi ve bunu emperyalizm olarak adlandırdı.

Buna karşın bu konudaki konuşmaları millet meclisi ve misafirlerini ağırlığında kendi meclisinde sınırlıydı. O zaman diğer tebliğcilerin olduğu gibi yayınları ve kürsüsü yoktu bu da onun popüler olamamasının nedeniydi. Körfez işgali dahil, gördüğü meselelerde Devletin gayri-meşruluğuna ilişkin tartışma ve münazaralar başlattı ve bu onun meşhur olduğu öne çıkan konuydu, bu konuyu bulduğu her fırsatta ve bulunduğu her ortamda gündeme getirirdi.

Şeyhin seyahatlerinden biri sırasında, özellikle sınır yakınındaki Haqel Şehri'ne yaptığı ziyarette Şeyh ibn Baz'ın kitaplarını, heyetin fetvalarını ve bazı tavsiyelerini dağıtıyordu. Bu noktada Mabahis tarafından çağrıldı ve ona adı ve devlet hakkında görüşleri soruldu ve Şeyh söyleyeceği her şeyi delilleriyle beyan etti. Bunun üzerine kendisine bağlı olduğu kuruluş, mezhebi soruldu ve Şeyh sadece Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem bağlı olduğunu söyledi.

Şeyh'in arkadaşları ve tanıdıkları onun Riyad'a vardığında tutuklanacağından şüphe duymadılar. Ancak bu olaydan sonra tutuklanması yıllarca ertelendi muhtemelen zaten gözetim altındaydı.

Meşhur olduğu konular arasında askeri selamı reddetmesi, Namazlardan ve Cuma namazından sonra daima bu konuyu gündeme getirmesi ve bu meseleye ilişkin Daimi Komite ve Şeyh İbrahim'in fetvasını dağıtmaya devam etmesi vardı.

Şeyh'in tutuklanmasına neden olan görüşleri özetle:

- Kafirlerin yardımını reddetmek
- Suudi Devleti meşruiyetini kınamak
- Asker selamını reddetmek

Tutuklanması:

Şeyh Velid hükümet aleyhine kimsenin konuşmaya cesaret edemediği bir zamanda insanlarla dolu kalabalık bir Mecliste Suudi Devletini doğrudan eleştirdi ve 4 İlim talebesi Şeyh'in bu davranışını kınadı ve Meclisi sinirli bir şekilde terk etti doğrudan İbn Useymin'in Meclisine gittiler ve yaşananları ona anlattılar.

Bunun üzerine Şeyh İbn Useymin, Şeyh Ahmed Es Sinani'yi (Şeyh Velid'in abisidir) çağırdı ve her ikisini toplantıya çağırdı nitekim İbn Useymin'in her ikisi ile eski bir ilişkisi vardı. Böylece Şeyh Ahmed ve Şeyh Velid, Şeyh Velid ve İbn Useymin arasında bir tartışma ve münazaranın yapılacağı Anayzah'a gittiler.

Şeyh Velid deliller sunarak ve alimlerin sözlerini aktararak kanaatini yeniden anlattı. Şeyh Velid, söylediklerinin çoğunu İbn Useymin'in kabul ettiğini ve sessiz kaldığını söyledi ve daha sonra İbn Useymin'in kendisine fitneden korktuğunu ve "Evladım senin için endişeleniyorum" veya buna benzer bir söz söylediğini belirtti.

Söz konusu münazaranın halk ve ilim talebeleri arasında bir orman yangını gibi hızla yayıldığı ve meclis ve oturumların ana konusu haline geldiği göründü, çünkü bu münazaradan bir ay kadar sonra Şeyh Velid tutuklandı. Hicri 1415 Cumada El Evvel dolaylarında tutuklandı, Akşam namazından sonra Yatsı namazını beklemek için otururken Mabahis geldi ve ona kendisi ile birlikte Riyad'a gelmesini söyledi ve o da öyle yaptı.

Orada bazı meseleleri tartıştılar ve sonra onu evinde arama yapacakları konusunda bilgilendirdiler o bunu kesinlikle

kabul etmeyeciğini çünkü bu hareketin Müslümanların evlerinin kutsallığına yönelik bir saygısızlık olduğunu söyledi. Ama bu eylemi yapmakta ısrar ettiler.

O zamanlar hapishaneler insanlar için korkutucuydu ve dehşet bir üne sahipti ve bu yüzden insanlar Devleti ancak fısıldıyla-sessiz bir şekilde eleştirebiliyordu. O zaman gözaltına alınanlar terörize edilerek düşmeye (görüş değiştirmeye) zorlanıyorlardı. Şeyh'in zindandaki ilk gecesinde bir asker Şeyh'in mışıl mışıl uyuduğunu görünce onunla alay etti ve "Ne kadar dikkatsiz bir kafan var" dedi.

Şeyh Velid Es Sinani'nin yıllarca herhangi birisi ile görüşmesi yasaklandı, daha sonra serbest bırakılmasından kısa bir süre önce kendisini arayan meşhur kişilerle görüşmeler yapmasına müsaade edildi.

Şeyh Velid Es Sinani hapishanede Daimi Komite alimlerinden birisiyle bir araya geldi ve onunla münazara yaptı.
Şeyh şöyle dedi, "O sessiz kalana kadar onunla tartıştım ta ki alnından ter aktığını gördüm."

Şeyh daha sonra Riyad'da ki Büyük Mahkeme'ye götürüldü ve orada yargıçlardan birisi ile bir araya geldi. Ondan tek bir konuşmada Devlet ile ilgili görüşlerini yazmasını istedi ve onu ilgili yerlere ileteceğine söz verdi.

Yargıç ayrıca Şeyh'in yazacağı konuşmadan sonra, bu kötülüklerden asla söz etmemesini istedi ve tahliyesini buna bağladı ancak Şeyh bunu reddetti ve dedi "Medyanın yanlış yönlendirdiği insanlar ne olacak?! Onlar insanları, halkı kandırmaya devam ederlerken ben bunu gizleyemem ve buna sessiz kalamam!"

Ve Hicri 1423, Şeyh belirsiz bir zaman boyunca ziyaretçi kabul edemeyeceği veya telefon görüşmesi yapamayacağı konusunda bilgilendirildi ve bu belirsiz zamanın "7 yıl" olduğu ortaya çıktı. Bu 7 yıl boyunca ne o ailesinden ne de

ailesi ondan hiçbir şey duymadı. Tek duyduğu babasının ölümü ve çocuklarının tutuklanmasıydı. Sonra sadece iki ziyarete izin verildi.

Bu 7 uzun yıl boyunca Şeyh her şeyden mahrum edildi; Ziyaretçi kabul etmek, telefon görüşmesi almak ve yapmak, avluya çıkmak/güneşlenmek, serbest bırakılmadan önce Selman El Avdeh'in kendisine verdiği bir radyodan, mmen edildi.

Nitekim o şöyle dedi: "Bu 7 yıl boyunca dış dünya hakkında hiçbir şey bilmiyordum." Eğer Allah, Şeyh'e metanet vermeseydi, yaşadıkları Şeyh'in vazgeçip kırılmasına yeterdi.

Daha sonra, hapishanede bir yangın çıktı, ve bu cezaevi yönetimini zor durumda bıraktı ve mahkumları tek bir yerde toplamak zorunda kaldılar ki işte orada Şeyh hapishanede yaşadıklarını anlattı.

Savcı Şeyh için ölüm cezası istedi ve bu ölüm tehditleri Şeyh'e durmadan gelmeye devam etti, ancak Şeyh boynuna kılıç dayasalar dahi geri dönmeyeceği yanıtını verdi.

Şeyh Velid Es Sinani gardiyanlardan hiçbir şey talep etmedi öyleki Şeyhin bu duruşu gardiyanları kışkırttı ve ona avluya çıkması ve ihtiyacına uygun yemek yemesini yasakladılar, ama gardiyanlar hayal kırıklığına uğradılar çünkü Şeyh saygınlığının bir örneğini göstererek onlardan yiyecek, içecek, ziyaretçi hiçbir şey talep etmedi. Eğer ona getirirlerse getirirlerdi, aksi durumda onlardan istemez sessiz kalırdı ve gardiyanları öfkelendiren şeylerden biri buydu.

Şeyh Velid'in davasına gelince, 3 hakimden oluşan bir komite oluşturularak ailesi ve avukatından gizli bir şekilde yargılama yürütüldü. Mevcut duruşunu geri çekinceye kadar hapis cezasına çarptırıldı ancak daha sonra 15 yıl hapis cezasına çarptırıldığı bildirildi.

Bu yıl hücre hapsindeki 22. Yılını tamamladı.(Yazının tarihi belli değil)

Şeyh'in Akraba ve Çocuklarına Yapılan Zulümler:

Şeyhin bazı akrabaları onun serbest bırakılmasını talep eden bir konuşma yazdılar ancak daha sonra İçişleri Bakanlığı tarafından çağrıldılar ve bunu bir daha telep etmemeleri konusunda bir anlaşma imzaladılar.

Hicri 1424 Şeyh'in iki oğlu 17 yaşındaki Subay ve 14 yaşındaki Zamil tutuklandı herhangi bir suçlama veya mahkeme olmaksızın Subay 2,5 yıl, Zamil 3 ay hapsedildi.
Subay'ın serbest bırakılmasından önce, İbrahim ve Zamil tekrar tutuklandılar. Ve Şeyh'in evi 3 ay herhangi bir erkekten mahrum kaldı.

Sonra önce Zamil sonra Subay serbest bırakıldı, 2 sene sonra Subay ikinci ve Zamil üçüncü defa tutuklandılar. Ve Şeyh'in evi bir 9 ay daha erkeklerden mahrum kaldı. O aylar boyunca aile büyük sıkıntılar çekti.

Herhangi bir suçlama veya mahkeme olmadan Subay 9 ay sonra serbest bırakıldı, Zamil ise 4 yıl sonra misafirhaneye (çocuk ıslah evi Allahu alem)transfer edildi
.
Hicri 1424 Şeyh'in yeğeni Usame tutuklandı ve Hicri 1430 diğer yeğeni Ömer tutuklandı. İki ay sonra (Şeyhin tutuklanmasından): önce kardeşi Şeyh Ahmed Es Sinani, bir gün sonra yeğeni Salih ve sonra bir diğer yeğeni Abdurrahman tutuklandı.

Ve aile üyelerinin yaşadığı tüm tutuklamalarda evlerine baskın düzenlendi, yaptıkları her baskında silahları çocuk ve kadınlara doğrulttular.

Özellikle İbrahim ve Zamil'in tutuklanması sırasında eve düzenlenen baskında tanklar caddelerde dolaştı ve komşu

evlerin çatılarında maskeli güvenlik görevlileri bulundu.
Şeyh Velid'in annesi sabırlı olmaya ve Allah'ı zikretmeye çalışırken yatağının üstünden düşerken maskeli adamlar onun başına silahlarını doğrulttu.

Yukarıda bahsedilen isimler sadece Es Sinani ailesinin üyeleriydi. Şeyh'in kızlarının kocalarından ve çocuklarının amcalarından bahsetmiyorum bile.

Şeyh Velid, kalbinin derinliklerinde tuttuğu tebliğci tek kız kardeşi Umm Enes'in vefatından sonra annesinin tek çocuğudur. Kız kardeşine olan sevgisi o kadar derindir ki ona olan sevgisinden dolayı öldükten sonra onun yanına gömülmeyi vasiyet etti.

Şeyh Velid'in Allah için kararlılığının sırrı Rabbine yakın olmaktan aldığı zevk, dünyadaki zühdü ve Allah'a kavuşmaya duymaya özlemdedir
.
Hatta Şeyh şöyle diyor "Hücremden her çıkışımda Allah'ı daha çok arzuluyorum ve Allah yolunda öldüğüm sürece hiçbir şey umrumda değildir."

Ayrıca şöyle diyor, "Kalp, Allah'a her bağlanıp O'na saygı duyduğunda dünya sahibinin gözünde küçülür; tıpkı bir uçağın gökyüzüne yükseldikçe yolcuların gözünde yer yüzü ve evlerin küçüldüğü gibi."

Şeyh Süleyman El Ulvan (Allah esaretini çözsün ve sabit kılsın) Şeyh Velid Es Sinani hakkında şöyle dedi;

"Velid, sabırda İmamımızdır."

İçişleri Bakanlığı Şeyh Velid Es Sinani'yi yayına (tv) çıkmaya zorladı ancak planladıkları herşey ters tepti çünkü Allah halk arasında Şeyh'in derecesini yükseltti!
(Sonra ona karşı bir tuzak kurdular, fakat biz onları en aşağılanmış kimseler kıldık!)

Şeyh Faris El Zahrani rahimehullahu teala ve tekabbellahu

Allah onu öldürenleri öldürsün.

Şeyh Faris El Şuveyli Ez Zahrani rahimehullahu temiz ve açık bir menhece sahip olan biri olarak tanınırdı, asla taviz vermedi ve neye inanıyorsa gün gibi apaçık belirtirdi.

Bir defa hücresinde El Afnan ki Allah onu kahretsin- tarafından ziyaret edildi ve ona "Ne istiyorsan iste yerine getireceğiz" denildi ve ona verecekleri şeyleri Şeyh Faris'e göstermeye devam etti.

Bunun üzerine Şeyh cevap verdi: "Hiçbir şey istemiyorum, talebim açıktır, neden evliliğimi durduruyor ve engel oluyorsunuz?"

El Afnan dedi: "Bir teröristle evlenmek istiyorsun."

Şeyh dedi: "Bu basittir, bir terörist bir teröristle evlenecektir burada sorun nedir?"

El Afnan dedi: "O, bir başka terörist doğuracaktır."

Şeyh dedi: "Tıpkı sizin gibi, bir zalimle evlenen bir zalim bir başka zalimi doğuracaktır. Ve sonra benim oğlum senin oğlunla savaşacaktır ve Hak ile Batıl arasındaki ihtilafın Sünneti budur."

El Afnan cevap veremedi ve şöyle dedi: "Al bu kağıdı ve Muhammed İbn Nayef'e isteklerini yaz" dedi. Şeyh kağıdı aldı ve yazdı "Selam hidayete tabii olanlara olsun."

El Afnan sordu: "Nasıl olurda selam hidayete tabii olanlara olsun diye yazabilirsin o bir Kafir midir?"

Şeyh cevap verdi: "Sen onun küfründen şüphe mi ediyor-

sun?"

İşte o zaman El Afnan alnından aşağı terler damladığı halde oradan ayrıldı.

Şeyh Faris El Zahrani (rahimehullahu) – (wordpress.com) alıntıdır.

Şeyh 2 Ocak 2016 Suud tağutları tarafından idam edilerek şehid oldu, *inşa'Allah*.

Ey İslam Gençliği Bu Ümmetin Ümitleri Size Bağlıdır!

"Tarihte değişim daima geçliğe bağlıdır." Şehid Şeyh *İnşaAllah* İmam Enver El Evlaki rahimehullahu

Gençlik üzerinde bir sorumluluk olduğunu anlamalıdır. Siz bu Ümmetin erlerisiniz. Bu Ümmetin ümitleri size bağlıdır ve size dayanmaktadır. Aslında İslam, gençlerin omuzunda yükseldi. Bu Ümmet ancak gençlerinin eylemleri ve onların çabaları ile zirve noktasına ulaştı. Hafsa bint Sirin şöyle derdi, Ey gençler çalışın ve faal olun, yani İslam için çalışın demektir. Aktif olun, faal olun çünkü gençliğiniz çalışma zamanınızdır. Allah subhanehu ve teala Kur'an da şöyle dediğinde,

felleżîne âmenû bihi ve'azzerûhu venasarûhu vettebe'ûnnûra-lleżî unzile me'ahu

"...Ona iman edenler, onu saygı ile yüceltenler, ona yardım edenler ve onunla beraber indirilen Nur'a (Kur'ân'a) uyanlar..."(Araf: 157)

Bu ayette hitap edilen kesimin kim olduğunu düşünüyorsunuz? Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem iman eden, onu şereflendiren, ona yardım eden, Kur'anla getirdiği nura tabi olan işte onlardır kurtuluşa erecek olanlar. Bu ayette kime hitap edildiğini düşünüyorsunuz? Bu ayette bahsedilenlerin çoğunluğu gençlerdir. Onlar İslamı omuzlarda taşıyan erkeklerdir. İbn Abbas radiyallahu anhuma şöyle derdi, gençler bu Ümmete tüm iyilikleri getirir. Ve sonra üç ayet okudu;

Kâlû semi'nâ feten yeżkuruhum yukâlu lehu ibrâhîm

"'Bir genç işittik onları diline dolayan! Onun adı İbrahim.' demişlerdi."(Enbiya: 60)

İbrahim aleyhiselam tevhidi ne zaman canlandırdı? *Feten* – genç iken.

innehum fityetun âmenû birabbihim vezidnâhum hudâ

"...Şüphesiz ki onlar, Rablerine iman etmiş bir grup gençti ve biz de onların hidayetlerini arttırmıştık."(Kehf: 13)

Şirkten sakınmak için mağaraya gidenler gençlerdi. Ve bu yüzden Allah güneşin sünnetini değiştirdi, onları onurlandırmak için başlarına getirdiği birçok mucizeler arasında onları şereflendirmek için güneşin hareketini değiştirdi. Üçüncü ayet;

veâteynâhu-lhukme sabiyyâ(n)

"...Biz, ona henüz çocukken hüküm/hikmet verdik."(Meryem: 12)

Allah subhanehu ve teala, Yahya aleyhiselam hakkında ona bırakın gençliği henüz çocukken hikmet verdiğini söylüyor. *Şerhil Makamati Mesu'di*'de yer alır, Abbasi Halifesi Mehdi'nin yanına 400 alimin kendisine tabi olduğu halde İyas ibn Muaviye adında biri gelir. Yani İyas ibn Muaviye zamanının en büyük 400 alimine liderlik ettiği halde gelir. Halife ne olduğunu anlayamaz ve oradakilere size liderlik edecek bu çocuktan başka bir şeyhiniz yok mudur, diye sorar. Sonra İyas ibn Muaviye'ye bakar ve ona ey çocuk kaç yaşındasın diye sorar? İyas genç yaşına rağmen son derece seçkin ve bilge ve keskin zekalı ve oldukça bilgili biri olarak bilinirdi. Siz onun ben 19 yaşındayım dediğini mi düşünüyorsunuz? Ne dediğine bakın!

"Ben, Ömer ve Ebu Bekirin içinde olduğu orduya Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem komutan olarak atadığı Usame İbn Zeyd'in yaşındayım" dedi. Zamanının halifesine yönelik güçlü, seçkin ve net bir cevap. Bu cevap Halifeyi şoke etti ve şaşırttı. O, Peygamber sallallahu aleyhi ve sel-

lem ölmeden önce hazırlattığı ordudan bahsediyordu. O ordunun başına Usame'yi komutan olarak atamıştı. Halife onun bu cevabı karşısında şaşkına döndü. Ve "devam et, Allah seni mübarek kılsın" dedi.

Sizinle, İyas ibn Muaviye arasındaki fark, İyas'ın arkasında alimlerin olmasıdır. Bugün size yardımcı olacak bir alim bulmanız istisna olacaktır. Çünkü Ümmet kendisini bu vazifeden mahrum bıraktı. Alimler kendilerini bu vazifeden mahrum bıraktı, soyutladı. Size alimlerin vazifesini anlatayım, çünkü bugün alimler olarak işlerinin önemli bir kısmının bu Ümmetin zayıflarını savunmak olduğunu anlamıyorlar. Ümmete adil davranılmasından emin olmak olduğunu anlamıyorlar ki bu bir alimin vazifesinin bir parçasıdır. Eski zamanlarda insanlar, adalet için yardım almak için avukatlara başvurmuyorlardı. Bunun için alimlere giderlerdi. Adalet elde etmek veya herhangi bir şahsi sorunları için alimlere başvururlardı.

Lekad erselnâ rusulenâ bilbeyyinâti ve enzelnâ me'ahumu-lkitâbe velmîzâne liyekûme-nnâsu bilkist(i)

"Andolsun ki, rasüllerimizi apaçık (delillerle) gönderdik. İnsanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla beraber Kitab'ı ve mizanı (adalet ölçüsünü) indirdik..."(Hadid: 25)

İşte rasullerin gönderilme nedeni budur ve alimlerde rasullerin mirasçısıdırlar. Bir alimin görevi sadece Helal ve Haramı söylemek, seminer yapmak ve karşılığında para almak ve sonra beş yıldızlı oteline geri dönmek değildir. Alim, bu Ümmetin mustazaf ve zayıf insanlarından da sorumludur. Onların şahsi meseleleri, şahsi sorunları, onlara yapılan adaletsizliklerle de ilgilenmekle sorumludur.

İbn Teymiyye'nin hayatını okursanız, çevresindeki herkesin, özellikle cemaatindeki öğrencilerinin onun kişisel hayatının temel bir parçası olduğunu görürsünüz. Onları üzen şey, onuda üzerdi. Kendisine muhalif olanların ve düşman-

larının çocuklarının iyi beslenmelerinden ve onlarla iyi ilgilenildiğinden emin olmaya çalıştığı da belgelenmiştir. Bir alim onların ahireti için faydalı olan şeyleri verir ve onların dünyası için faydalı olan şeyleri verir.

Bir köle bu dünyada yürüyen en iyi adamın sallallahu aleyhi ve sellem elinden tutuyor ve onu istediği yere götürebiliyor. Onun böyle hareket etmesinde onu cesaretendiren şey nedir? Neden efendisi onunla birlikte gelsin? Efendisi neden onunla gitti, çünkü onların sorunları onu ilgilendiriyordu. Bir çocuk ne isteyebilir ki. Ancak o (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem) onun isteğiyle ilgileniyordu. Ve bir alimin vazifeside budur. Çok güzel dini metin okuyan ve güzelce aktaran alimler görürsünüz ancak bu Ümmetin mustazafları ve zulüm görenleri hakkında konuşmazlar. Bu, Ümmetin talihsizliğidir, ki böyleleri lider olmaya layık değillerdir. Onlarda liderlik nitelikleri yoktur.

Sonra bir başka alimler grubu vardır, amaçları havalı olmak, sulandırılmış fetvalarıyla, şakalarıyla insanların tabiri caizse gazını almaktır. Onların ortaya çıkardığı ürün çürümüş bir ağaca benzer. Dışarıdan baktığında güzel bir ağaçtır, ancak yanına yanaştığınızda içinin çürük olduğunu anlar ve üzerinize devrilir korkusuyla derhal onun yanından ayrılmanız gerektiğini görürsünüz. Böyle hiçkimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin. Size bunları söylüyorum ki böyle hiçkimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin.

17 yaşındaki Muhammed ibn El Kasım'a bakın, zamanının çocuk yaşında biriydi. Bu adam kimdi ne yaptı biliyor musunuz? Sind'den Hind'e İslamı ulaştıran adamdır. Yani o bugün kabrinde yattığı halde Pakistan ve çevresinde İslam'a verdiği her hizmetin ecrini almaktadır. Abdullah ibn Ziyad 23 yaşı civarında Horasan'ın valisiydi. Muaz ibn Cebel radiyallahu anhu daha 30 yaşında bile değilken İslam'ı Yemen'e götürdü. Cafer ibn Talib radiyallahu anhum henüz genç iken İslam'ı Habeşistan'a, Afrika'ya getirdi. Mus'ab ibn Umeyr, İslam'ı Medine'ye götürdü, İslam Dev-

leti kurdu ve Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem, Ey Allah'ın Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem buraya gel biz burada İslam Devletini kurduk diye haber gönderdi. O bunu yaptığında halen bir gençti.

Dolayısıyla İslamı Yemen'e getiren, Afrika'ya getiren, Medine'ye İslam Devleti getiren bir gençtir, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem tarafından yetiştirilen gençlerdi. O kümeste tavuk değil, ininde aslanlar yetiştirdi. Bunlar, Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem büyüttüğü ağacın yapraklarıdır.

Ebu Muslim El Havlani, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem devrinin sonunda yaşamıştı, Ebu Bekir'in Halifeliği zamanında yaşamıştı, o zaman Yememe'de Sahabeler, yalancı peygamber Müseyleme Kezzab'ın işini bitirirken yüzlerce şehid vermekteydi, Ebu Muslim Yemen'deydi orada bir başka yalancı peygamber Esved El Ansi bulunuyordu. Ebu Muslim bir genç olarak, onun davasının sahteliğini birkaç sözle ortaya koydu. Bunun üzerine onu ateşe attılar ve nitekim Allah, İbrahimi aleyhi selam kurtardığı gibi onu ateşten kurtardı.

İbrahim En Nehai, hadis öğretirdi. O daha 18 yaşına bile gelmemişken onun ismi, birçok hadisin rivayet zincirlerinde yer aldı. Arab gramerin babası, Arabça gramerin taslağını çizen hepimizin bildiği Sibeveyhi 32 yaşında öldü. Dolayısıyla ey gençler siz etkinsiniz, bu Ümmetin en etkin kişilerisiniz. Bu Ümmetin iskeletisiniz. Bu Ümmetin kaslı bedenisiniz. Bu Ümmetin çarpan kalbisiniz. Bu Ümmetin en ön cephesisiniz. Ve bu Ümmet siz olmadan asla kurtuluşa eremeyecektir. Erkek kardeşlerimiz için söylediklerimin aynısı kız kardeşlerimiz için de geçerlidir. Çünkü bu işi başarmada oynadıkları büyük bir rolleri vardır.

Zamanınızı Boşa Harcamayın!

Bizi takip edenlerin çoğu yaşları küçük olan gençlerdir.

Önlerinde uzun bir gelecek olan gençlerdir. Gençlerin çoğu zamanın değerini bilmiyor. Birçok genç ve yaşlı zamanın değerini bilmiyor. Ancak bu daha ziyade gençler arasındaki bir sorundur. Birçok genç zamanın değerini bilmiyor ve dolayısıyla yanlış kullanıyor. *Sahihi Buhari*'de yer alır, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"İki nimet konusunda bir çok insan kayıptadır. Sağlık ve boş zamanda iyi ameller yapmak."

Biri sağlıklı olabilir ancak bu hayatta meşru bir amaç olsun veya ahiret için olsun zamanı doğru kullanamayabilir. Zaman dönen bir değirmen gibidir. Geçmiş olan geçmişte kalır, asla geri gelmeyecektir. Çoğunlukla yaşlılar, hayatlarının sonuna doğru zamanın değerinin farkına varırlar. Zamanı gerektiği gibi kullanma yönünde yeterli sağlığa sahip değilken zamanının değerinin farkına varırlar. Ama o zaman zamanı geri alamazlar. Giden gitmiştir, geçen geçmiştir.

Birçok defa zaman kaynağına sahip olan gençler ve sağlık kaynağına sahip olan gençler olmasına rağmen zamanı gerektiği gibi ve etkin bir şekilde kullanmayı ihmal ederler. Ve sonra nihayet zamanın değerinin farkına varan yaşlılar vardır ancak ne yazık ki yürüteç kullanırlar, tekerlekli sandalye kullanırlar hastane ve doktor ziyaretleri arasında zamanlarını geçirmek zorundadırlar. Kişi yaşlandıkça, hikmet sahibi olur ve boşa harcadığı zamandan pişman olur. Ömürünü Haram bir şeyle geçirmemiş olsa da, doğal nedenlerle geçirmiş olsa da pişman olur, hikmet sahibi bir yaşlı böyle zamanlar için pişmanlık duyacaktır.

Buna dikkat edin. Bundan faydalanın. Faydalanın diyorum çünkü siz gençler için geç değildir. Siz daha gençsiniz, ömrünüzün baharındasınız. İbadetinizde, eğitiminizde, ilim öğrenmede bundan faydalanın. Tebliğ de bundan faydalanın. Ömrünüzde tek bir dakikanızın bile boşa gitmesine izin vermeyin. Meşhur bir sözdür yaşlılar, genç talebelerine

genç iken ezber yapmak taşa yazı yazmak gibidir, yaşlı iken ezber yapmak ise suya yazı yazmak gibidir, derdi. Benim babam, Allah hayatında bereket versin, bol amelli firdevs Cennetleri ile sonuçlanan uzun bir ömür versin, bu söze katılmama eğilimindeydi 70'i yaşların sonundadır bu yaşta ezberinin genç yaşta ezber yapmaktan daha iyi olduğunu söyler.

Hasan El Basri dedi, zamanları konusunda mallarından daha cimri olan insanlarla karşılaştım. Yani onlardan para istersen cömertçe verirler. Ancak onlardan zaman ayırmalarını istediğinizde cimri davranırlar. Er Rabi ibn Süleyman şöyle derdi Eş Şafi rahimehullahu zamanını üçe bölerdi bir kısmını yazmaya, bir kısmını namaza ve bir kısmını uyumaya ayırırdı. Boşa harcadıkları bir zaman olmazdı.

Adamın biri alim olan Amr'a geldi muhtemelen boş şeyler konuşmak istiyordu. Adam, Amr'a seninle konuşmak istiyorum dedi. Amr ona güneşi durdurabilirsen, gel oturup konuşalım-Yani eğer zamanı durdurabilirsen seninle oturup konuşurum demektir- Eğer yapamazsan zamanımı etkin ve hikmetli geçirmek durumundayım, boşa ayıracağım zamanım yoktur, dedi.

Hammad ibn Seleme, şeyhi Süleyman Et Teymi hakkında ki o Hicretten sonra 46 yılında doğdu, bir muhaddisti. Şeyhimle ne zaman karşılaşsam ya abdest alırdı, ya cenazeye katılırdı ya da mescidde olurdu. İlim öğretmek ve öğrenmek için mescidde bulunurdu. Hatta dedi bu adamın günah işleyecek vaktinin olmadığını düşünürdüm.

Ez Zehebi rahimehullahu Hatib El Bağdadi'nin hayatını belgeledi ki ondan bahsederken Hatib El Bağdadi hakkında hatırladığım şeylerden biri ne zaman caddede yürürken görsem elinde okuduğu bir kitap olmasıydı, dedi. Dolayısıyla boşa harcanacak bir zaman yoktur. Ebul Vefa Ali İbn Akil şöyle derdi, hayatımın bir anını bile boşa harcamam bana caiz değildir. Eğer gözlerimi kullanmazsam, dilimi

kullanırım. Dilimi kullanamazsam, aklımı kullanırım. Öğrendiğim veya öğrettiğim şeyler üzerinde düşünürüm, dedi.

Soru:

Daha önce İslam'dan çıkaran bir nevakız işleyen ve artık yönetimde olmayan bir yönetici var, onu bir dahaki sefer namaz kılarken görürsek ona Müslüman gibi mi muamele etmeliyiz yoksa o geçmişi konusunda pişman olup Tevbe ettiğini alenen açıklamak zorunda mıdır?

Cevap:

Kendisini İslam'dan çıkaran bir nevakız işleyen bir lider var ve daha sona kendisi isteyerek görevinden ayrılıyor veya zorla görevinden alınıyor o sırf küfür işlediği görevinden ayrıldı veya alındı diye otomatik olarak İslam'a dönmez. İbn Kudame ve İbn Teymiyye belirtti mürted İslam'a geri dönmek için sadece şehadet getirmekle kalmamalı, bununda öncesinde mürted kendisinin İslam'ını geçersiz kılarak mürted haline getiren suçundan pişman olup tevbe ettiğini açıkça belirtmelidir.

Bu sadece yöneticiler için geçerli olan bir kaide değildir, bu Allah korusun, riddet suçuna düşen herkes için geçerlidir. Biz reddedici Mürcieler gibi değiliz ki onların yöneticiler için bir standardı vardır ve sonra halk için bir standartı vardır. Sıradan bir şahıs riddete düşer ve sonra İslam'a geri dönmek isterse şehadet getirmesine ilaveten kendisini riddete düşüren suçundan tevbe etmelidir.

İbn Kudame, mürtedin İslam'a geri dönmesi için şehadet sözünü söylemesinin yeterli olduğunu iddia edenlere yanıt olarak şöyle dedi, Hanbeli olan El Hiraki'nin bu meseledeki sözünü açıklayarak cevap verdi sadece şehadet getirmek, sadece Allah'ın Birliğini inkar eden ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Nübüvetini inkar ederek mürted olan biri için geçerlidir. Bu, biraz önce söylediğim sözle çelişmez. Neden? Çünkü bir sonraki durumda kişinin mürted olmasına yol açan sebep Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Nübüvetini inkar etmekti ve onun *Eşhedu Enne Mu-*

hammeden Rasulullah sözünü söylemesi onu riddete düşüren nedeni açıkça kapsar ve kendisini riddete düşüren sebepten tevbe ettiğini gösterir ve şehadet sözünü söyleyerek bunu yerine getirmiş olur. Yine Allah'ın Bir olmadığına inanarak veya söyleyerek mürted olan biri içinde şehadet sözünü söylemesi *la ilahe illallah* demesi İslam'a geri dönmesi için yeterlidir. Çünkü bu sözü dile getirerek kendisini riddete düşüren sebepten açıkça tevbe ettiğini dile getirmektedir.

Dolayısıyla kendisini İslam'dan çıkaran bir suç işleyen bir mürted, İslam'a geri dönmek için şehadet getirmenin yanında, kendisini riddete düşüren nedenden açıkça tevbe etmelidir. Nitekim birçok mürted şehadet getirir ancak kendilerini İslam'dan çıkaran işlerle birlikte bunu yapar. Müslüman olduğunu söyler şehadet getirir ama hicabı inkar eder, şehadet getirir Din ile alay eder veya bazı Dini şeylerle alay eder, şehadet getirir alkolün Haram olmadığını söyler, şehadet getirir namaz ve Cihad farzını inkar eder, şehadet getirir Müslümanlara yapması gereken dostluk/müttefikliğini Kafirlere yapar ve Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını değiştirir, dolayısıyla mürted duruma düşen bir kişi İslam'a yeniden dönmek için şehadet getirmesinin yanında kendisini İslam'ın dışına çıkaran sebepten tevbe etmelidir. Böylece yöneteci olsun herhangi biri olsun fark etmez tekrar Müslüman olarak muamele görsün.

Kişinin mürted olduğuna ilişkin küfrü, herkes tarafından bilinir, yaygın ve açık ise ona mürted mumalesi yapılır. Dünya ahkamında dünyevi işlere ilişkin örneğin evlilik, miras, cenaze, cenaze namazını kılmak, ona selam vermek vb şeylerin yapılması için o kişinin tevbesi bilinmelidir. Kendisini İslam'dan çıkaran bir şey yapan birine mürted muamelesi yapılır. Eğer onun tevbe ettiği bilinmezse dünya meselelerinde ona nasıl İslam muamelesi yapılabilir? Kendisini İslam'dan çıkaran açık bir suçtan tevbe etmediğini bilmeden onun nasıl cenaze namazını kılabiliriz?
Bu tür durumlarda aleni tevbe etmeleri üzerlerindeki küfür izlerini silmektir. Allah subhanehu ve teala dedi,

İlle-lležîne tâbû veaslehû vebeyyenû feulâ-ike etûbu 'aleyhim ve enâ-ttevvâbu-rrahîm(u)

"Tevbe edenler, (hatasını) düzeltenler ve (yanlış yaptığını insanlara) açıklayanlar (bu lanetten) istisnadır. Bunların tevbesini kabul edeceğim. Ve ben (tevbeye muvaffak kılan, tevbeleri çokça kabul eden) Et-Tevvâb, (kullarına karşı merhametli) Er-Rahîm olanım."(Bakara: 160)

Allah subhanehu ve teala ne diyor ***tâbû ve aslehû*** tevbe edenler ve yanlış yaptıklarını açıklayanlar, beyan edenler.

Sancakları kaldırdırdığımızda onlar bilecekler
Müslümanlar geliyor,
Sancakları kaldırdırdığımızda onlar bilecekler
Müslümanlar geliyor,
Günler ve yıllar hakkımızda şahitlik eder
Bizim kim olduğumuzu sorarlar

Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu – Amr Bin Aas radiyallahu anhu-(Müslüman olmadan önce de) halkı arasında saygın bir kişiydi, onu dinlerlerdi ve onu liderleri, rehberleri olarak görürlerdi. Nitekim bir gün kendisine güvenen halkını çağırdı ve onlara dedi,

Inniy er'a emre Muhammedin ye'lu umuure kulleha uluvven munkeren

Muhammed(sallallahu aleyhi ve sellem) meselesinin tüm meselelerin üstüne korkunç bir şekilde çıktığını görebiliyorum, dedi.

Yani o gözlerinin önünde gelişen olayları görüyordu. Zeka ve bilgeliğiyle tarihteki bu olayları okuyabiliyor ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ve İslam'ın yavaş ama kesin bir yükselişle, her şeyin üzerine çıktığını görebiliyordu. O, o zaman bir Kafir olsa da tıpkı günümüzde bazı Kafirlerin görebildiği gibi olayların gelişmesini hissedebiliyor ve görebiliyordu. Öte yandan, ne yazık ki, bugün bir Müslüman bunu görmekte başarısızdır ve derin uykudadır ve yaşanan şeyleri göremiyor ve Ümmette bugün nelerin olup bittiğini göremiyor ve Allah'ın zaferinin yolda olduğunu görmekten acizdir.

ZAFER ÇOK YAKINDIR

O halde hepimiz zaferin yolda olduğunu kabul etmeliyiz. Ancak burada soru şudur, ne zaman? Bir ay sonra mı, bir yıl sonra mı, yüz yıl sonra mı, bin yıl sonra mı? Soru budur. Zafer geliyor, şüphe yok. Ancak soru, ne zaman? Şimdi bir id-

diada bulunacağım ve sonra bunun doğru olup olmadığını kanıtlamaya çalışacağım! İddia; zafer çok yakındır.

Genç iken, muhtemelen 20 yıl kadar önce, İbn Kesir'in "*El Fiten*" diye bir kitabım vardı, İbn Kesir'in rahimehullahu Başlangıç ve Son olarak adlandırdığı "*El Bidaye ven Nihaye*" adında ansiklopedisi vardır. Başlangıçtan, dünyanın yaratılmasından sonuna Kıyamet Gününden bahsettiği bir tarih çalışmasıdır. *El Fiten* adını verdiği Fitneler isimli bölümü, zamanın sonuna ilişkin hadislerden bahseder, bu bölüm ansiklopediden çıkarıldı ve *El Fiten* adında ayrı bir kitap olarak basıldı. Ben genç iken bu kitaba sahiptim ve kitabı okurken *SubhanAllah* bunun muazzam zamanlar olabileceğini ancak hadiste belirli bölgelerden bahsedildiği için bunun çok, çok uzakta olduğunu düşünürdüm.

Elbette, diriliş olacaktır, Ümmetin dirilişi olacaktır ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem belirli bölgeleri diğerlerinden daha çok vurguladı ve haklarında diğerlerinden daha çok konuştu. Bu bölgelerden biri Irak'tır. Irak halkı Mehdi'ye yardım edecektir, biri Horasan'dır günümüz Afganistan'ı ve muhtemelen çevresi. Hadis, Siyah sancaklıların Afganistan'dan çıkacağanı söylüyor. Ve Hadislerin birçoğunun bahsettiği Şam'dır. Ve Şam bölgesi Lübnan, Suriye, Filistin, Ürdün'dür ve ayrıca Yemen vardır. Hadislerin bahsettiği bölgeler işte bunlardır. Size Aden-Abyan'dan bahseden hadisi anlatmıştım. 20 sene önce bu kitabı okuduğumda bu dört bölgede durum nasıldı?

Şeyh Ahmed Cibril hafizehullahu- 35 yıl veya daha önceydi veya ona yakın. Daima şöyle derim, İslam o zaman bügün olduğu gibi popüler değildi ne de yaygındı. O zaman sahnede bulunan hareketler laik, seküler hareketler, milliyetçi hareketler, komünist hareketler ve sosyalist hareketlerdi. Bu hareketler Müslüman olduğunu iddia edenler arasında bile hakimdi, baskındı. Marx ve Lenin gibi isimler kendilerine Müslüman diyen birçokları için kahramandılar, yıldızdılar. Babamın ardı sıra Müslüman gruplara gidip,

onlara Allah'ın subhanehu ve teala varlığı konusunda ikna etmeye çalıştığını hatırlıyorum çünkü onlar aniden komunist ve ateist ideolojileri benimsemişlerdi. Bazıları, sevgili Peygamberimizin sallallahu aleyhi ve sellem bıraktığı sakala benzemeyen sakallar bırakmışlardı tıpkı Castro ve Guevara'ya benzemişlerdi. Sizlere anlattıklarım gerçektir.

Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu – Irak'ta o zaman Baas hükümeti hakimdi ve Baas hükümeti resmi olarak laik-sekülerdi ve resmi olarak Din karşıtıydı. Ve o zaman tanıdığım Irak halkı Arab halkları arasında Dine en uzak olan insanlardı. Ve laikliği ciddi bir şekilde kabul ederler ve Baas'a da ciddiyetle yaklaşırlardı. Saf milliyetçilerdi ve *SubhanAllah*, Allah en iyisini bilir ama Irak'ın değişmesi çok uzun sürecektir derdim. *SubhanAllah* o zaman Horasan'da, muhtemelen henüz Afgan Cihadı başlamamıştı ve komünistti. Komünizm'den nasıl iyi bir şey çıkabilir? Çünkü Afganistan komünistti. Ve 1978-79-80 yıllarında Cihad başladı. 1980'lerin ilk başlarında haberler gelmeye başladı. Sonra Filistinliler bildiğim kadarıyla Allah'ı ve İslam'ı lanetlerlerdi. Rüşvet, alkol ve fesat ile ün yapmışlardı. Ve Suriye'de de ayrıca Baas rejimi hakimdi. Keza Lübnan, Orta Doğu'nun Parisi olarak adlandırılırdı. Parti bölgesi Lübnan'dı. Arablar parti yapmak istediklerinde, Beyrut'a giderlerdi.

Şeyh Ahmed Cibril hafizehullahu – Mısır'da Cemal Abdel Nasser'in milliyetçi hareketi Moşe El Eflak hareketi zaferin yolu olarak görülürdü. Sonra Yaser Arafat'ın seküler yolundan giden diğerleri vardı. Herbir hizip, parti kokuşmuş ve kirliydi ve bulundukları yol bir diğerinden daha çürümüştü. O zaman dindar olarak adlandırılan az sayıdakilerin çoğu da Bidat ehliydi. Ve sonra daima doğru yolda olan azın, azının azı olan bir azınlık vardı. Çoğunuz bu tarihi bilmiyor çünkü ya çok gençtiniz ya da henüz doğmamıştınız. Aslında bende çocuktum. Kısaca İslam bugün gördüğünüz gibi popüler ve yaygın değildi.

Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu – Ve muhtemelen o günleri hatırlamıyorsunuz. 20 sene önceden bahsediyorum (Şeyh 30 Eylül 2011 ABD insansız hava aracı saldırısı sonucu şehid oldu inşa'Allah- okuduklarınızı ona göre değerlendirin). Allah en iyisini bilir, eğer olanları hatırlayacak yaşta olsaydınız veya o ülkelerdeki durumu takip edecek yaşta olsaydınız bilirdiniz. Yemen, hadiste Yemen'in bahsedilen kısımları güneyde Aden, Abyan'dır ve Güney Yemen dünyadaki tek komünist Arab ülkesiydi. Bu yüzden hadiste bahsedilen zaferin bırakın benim yaşadığım zamanı bulunduğumuz andan çok, çok uzakta olduğunu düşünürdüm. Oysa şu anda geldiğimiz yere bakalım;

İlk Cihad, Filistin'de başladı. Gerçekten Filistin modern günümüzde Şehadete önemini verendir. Evet bu, Filistin'dir. Dinden en uzak olan ve Allah'a azze ve celle ve Dine lanet okuyan, küfreden insanlar bugün Şehadet kültürü kıvılcımını yakanlardır. Afganistan, Horosan toprakları, komünist ülke Allah yolunda Cihad ülkesine dönüşüyor. Ve bugün muhtemelen her Cihadın Afganistan'a uzanan izleri olduğunu görebiliriz. Bugün yapılan her Cihadda bir şekilde Afganistan'a uzanan izler ve kökler bulabilirsiniz. Afganistan komünist ülkesi, Müslüman dünyada muhtemelen en yüksek okuma yazma bilmeme oranının olduğu bir yer, İslam hakkında çok az bilgi sahibi olan insanlar, işte bu insanlar bu yüzyılın yani 21. yy Cihadını başlatanlardır, büyük alimler değildir. Cihadın yenilenmesi buradan başladı, Abdullah Azzam rahimehullahu ilimini Afganistan'dan yaydı.

İşte Horasan ve Irak. Irak'ın bir Cihad toprağı olabileceğini kim düşünebilirdi? Birkaç yıl önce Saddam Hüseyin'in ülkesinin bir Cihad ülkesine dönüşebileceğini kim düşünebilirdi? Hatta Amerikalılar bile yanlış hesap yaptılar. Ki onlar kolayca Bağdat'a yürüyeceklerini ve yollarda çiçeklerle karşılanacaklarını düşündüler. Ancak *SubhanAllah* orası bugün İslam ümmeti için bir Cihad toprağına dönüştü. Ve en önemli Cihad topraklarından birine dönüştü.

Irak topraklarını Allah azze ve celle hazırladı. 12 yıllık yaptırımlar ve Birinci Körfez savaşı olmasaydı Irak halkı yeni Mücahidler olamazdı. Ancak bugün Kafirler için kabus oldular. Allah azze ve celle Irak halkını Kafirlere bir kez değil birçok kez musallat etti. Saddam yaşasaydı bu olmayabilirdi. Ancak Allah azze ve celle onların liderlerini yıktı. Onların liderliğini yıkan Amerikalılardı. Ki onlar eşek arısı yuvasında olduklarını bilemediler. Neye bulaştıklarını bilemediler. Aslında Saddam Hüseyin'i indiren ve Ebu Musab Zerkavi rahimehullahu ile değiştiren kendileri oldu. Ve kendilerini büyük bir belanın içine soktular. Ve Allah en iyisini bilir, Amerikalılar boğulacakları bir havuza girdiler.

Sonra Güney Yemen, komünist Arab ülkesi, İslami bir diriliş yerine dönüyor. Ve İslami diriliş nereden doğuyor? Aden-Abyan, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hadiste bahsettiği özel yerden.

Böylece çok kısa bir zaman içinde, 20 yıl içinde tüm bunlar meydana gelmektedir. Tüm bunlar bize zaferin yakın olduğunu, yaklaştığını anlatmıyor mu? Hadiste Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vurguladığı ve hakkında konuştuğu belirli bölgeleri Allah'ın azze ve celle yeni safha için hazırladığını göstermiyor mu? Irak, Şam, Horosan ve Yemen gelecekte yaşanacak şeyler için Allah azze ve celle tarafından hazırlanıyor. Ve gelecek olan Melhame'dir. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sözlerinde bu bölgeleri Mehdi'ye ve El Melhame'ye referans ediyor.

El Melhame Müslüman milleti ile Rumlar arasında yaşanacak olan destansı bir savaştır ve onu küresel bir Hilafet izleyecektir çünkü artık savaş yerel olmayacaktır. Ki biz küresel bir köyde yaşıyoruz, değil mi? Bu yüzden ya hepsini kazanırsınız ya da hepsini kaybedersiniz. Ve bu durum yerel bir savaşı kazanıp, o bölgede hakim olmak gibi değildir çünkü böyle bir durumda sizi (kazandığınız ve hüküm sürdüğünüz) yerel bölgede yalnız başınıza bırak-

mayacaklardır.

Hayır, Amerikanın uzun adaletsizlik kolu siz nerede olursanız olun sizi gelip bulacaktır. O yüzden ya tamamen kazanacaksınız ya da tamamen kaybedeceksiniz. Önceki gibi değildir, bügün insanoğlu devasa hava gücünü icat etmeden önce, eğer dağlık bir bölgeyi ele geçirirseniz, orada korunaklı sağlam bir kale inşa ederek orada kimse size gelip karışmadan yıllarca, on yıllarca hatta yüz yıllarca hayatta kalabilirdiniz. Ancak bugün B52 ağır bombardıman uçaklarını göndererek kalenizi yok edeceklerdir.

Dolayısıyla gelecek olan savaş tam bir kazan ve kaybet savaşıdır. Ve Melhame böyle olacaktır. Küfür ve İman arasındaki nihai savaş olacaktır ve Bu Müslüman Ümmetine zafer verecek bir savaş olacaktır. Elbette son olmayacaktır, çünkü Deccal var sonra Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkışı var. Ancak savaş neticesinde küresel çapta bir Hilafet devleti tesis edilecektir.

Şeyh Ahmed Cibril hafizehullahu – *İnşa'Allah*. Ve ailemine olan en büyük lütuftur ve ender görünürdür ki size söyledim, insanların inançları erir. İnsanlar değişir ve inançları sabit kalmaz erir ve haberlerin, ortamın ve hükümetlerin değiştiği gibi inançları değişir. Ancak Vallahi bugün üzerinde bulunduğum Menhec, ben daha küçük bir çocukken babamın bana öğrettiği menhecdir, en ufak bir değişim olmadı. Ve *Elhamdulillah*, gençlik günlerimden beri bulunduğum tek istikamet ne eridi ne de değişti diyorum.

İslami uyanış safhasını öncesini yaşamış biri olarak şunu söylememe izin verin ve siz dünyada meydana gelmekte olan ciddi değişimi görüyorsunuz, bu on yıl içinde Ümmetin ani bir zafer ile uyanışı için, her bir Mümini ve huzur ve barış arayacak olanı hoşnut edecek ve her zorba, zalim ve baskıcı ve Allah düşmanını rahatsız edecek olan bir beklenti içinde Allah'a dua ediyorum. Uzun yıllardır beklediğimiz gün için, Hilafetin bu yeryüzünde tesis edildiğini

duyacağımız bir gün için dua ediyorum. Ve inanıyorum *İnşa'Allah* bu on yıl içinde meydana gelecektir.

Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu – Tarihimizde belirli safhalar ve belirli koşullarda rüyalarda bir artış vardır. Ve belkide böyle birçok rüyaların görülmekte olduğu o zamanlardan birine girmekteyiz. Ve rüya yorumlama konusunda uzman olan Yemen'den tanıdığım şeyhler var, birçok insanlar onlara gider ve rüyalarını anlatır. Bu arada bir rüya gören kişi, benzer rüyayı başka birinin gördüğünden habersizdir, ancak onların rüyalarını yorumlayanlar bunu bilirler ve farklı insanlardan fitne ve ahir zamana ve benzeri konulara ilişkin rüya görmede bir artış olduğunu söylüyorlar.

Dolayısıyla bunlar bir şeye işaret ediyor ve bu tür rüyaların görülmesinde ciddi bir artış söz konusudur. Yani şunu demek istiyorum, bu tarz rüyaları gören erkek ve kız kardeşlerimizin rüya görme frekansında bir artış söz konusudur. Ve bunlar Allah'ın azze ve celle Müminler için Ümmet için verdiği güzel haberler ve iyi işaretler ve müjdelerdir ve farklı amaçları vardır. Bazen Ümmet için iyi haberlerdir bazen o rüyayı gören belirli bir kişi için iyi haberdir. Bazen onları güçlendirmek ve Allah yolunda onlara yardım etmek içindir. Dolayısıyla farklı amaçları vardır. Şimdi, açıktır ki, rüyalar işaretlerdir. Onları salt gerçek olarak alamazsınız. Onlar işaretlerdir ve olay açığa çıkmadan meydana gelmeden o rüyanın doğru bir rüya mı batıl bir rüya mı olduğundan gerçekten emin olamazsınız. Ancak o zamanlara yaklaştığımıza ilişkin bir işarettir. Şimdi, o zamanlara yaklaşıyoruz, dolayısıyla siz gerçekten ama gerçekten bir kenarda oturup kalmak ve bu altın dönemde ki tüm bu Eciri kaybetmek istemezsiniz. Çünkü bu bir altın çağdır, nitekim insanlar o hadisleri okur ve orada olmayı dilerlerdi. Ve işte siz, o zamanları yaşıyorsunuz ve kenarda oturup kalmayın. Tıpkı Abdullah Azzam'ın rahimehullahu dediği gibi, Cihad açılmış olan bir pazardır. İnsanlar birçok kazanç elde eder ve pazar kapanır. Sonsuza kadar açık kalmayacaktır. Eğer geride kalır, tereddüt eder, gönülsüz davranırsan fırsatı

kaçırırsın çünkü bu şans bir defa gelir. Dolayısıyla bugün şikayet ettiğimiz günümüz, sahabeye en benzer zamandır. Tam olarak aynı değildir ancak Müslümanların tüm jenerasyonları arasında sahabe zamanına en benzer olanıdır. Neden?

Çünkü Sahabeler geldiğinde, ortaya çıktığında herhangi bir İslami otorite yoktu ve bugünde herhangi bir İslami otorite yoktur. Ve bu 1400 senelik bir durum değildir. Sahabeler ortaya çıktığında, çevredeki iki büyük süpergücün yani Pers İmparatorluğu ve Roma İmparatorluğu ile savaştılar. Ve çevrelerindeki tüm Arablar, Sahabelerin karşısındaydı. Ve bugünde durumumuz benzerdir. Ve tarihimizde daha önce böyle bir durum yoktu.

Önceki tarihimizde, İslami bir otorite göreceksinizdir, hak yolunda size yardım edecek insanlar bulacaksınızdır keza hicret edebileceğiniz bir mekan bulacaksınızdır. Ancak bugün tüm dünya size karşı savaş açmış vaziyettedir. Ve Sahabelerin zamanında da benzer durum söz konusuydu. Yani bu şu demektir bu durumun sonuçları, bugünkü insanların alacakları ecirde devasa olacaktır. Sahabenin ecrine eşit olacaktır demiyoruz, ancak gerçekten büyük bir ecir olacaktır. Ve aslında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste bundan bahsetti. Her ne kadar en iyi nesil Sahabe, ondan sonra Tabi'in ve sonra Tabi'i Tabiin de olsalar böyledir.

Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanın sonuna doğru bir nesilin olacağı ve onların birinin ecirinin 50 kata denk olacağını söyledi. Sahabe sordu bizden olan birinin 50 katı mı yoksa onlardan olan birinin mi 50 katı? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi sizden olan birinin 50 misli dedi. Yani o kişilerin namazı 50 Sahabenin namazına, orucu 50 Sahabenin orucuna denk olacaktır. Ecir 50 katına çıkacaktır, Neden? Çünkü o zamanın zorluğu söz konusudur.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem zamanın sonuna doğru bu Ümmet içinde Ümmetin en ileri gelenleri arasında olacak olan insanlar olacağını söylediğine dikkat çektik. O halde neden şikayet edelim? Eğer yeni bir altına hücüm döneminde yaşıyorsak? Ve bu fiziksel bir altın elde etmek üzere bir altına hücum dönemi de değildir. Ancak iyilik ve hasenet elde etmek için bir altına hücum dönemidir. Ve burada bazen bilirsiniz, bazen ekonomi patlar ve herkes zengin olur. Ve bazen ekonomi durgunluk dönemine girer ve yavaşlar. Dolayısıyla böyle bir dönemde yaşayan birisi ekonominin patladığı bir dönemde yaşamayı arzu eder. Milyoner olmak istiyorum der. Ve işte bizde böyle bir patlama döneminde yaşıyoruz. Sadece bunun farkına varmamız ve bizi dışarıda ne kadar büyük bir ecrin beklediğinin farkında olmamız gerekiyor. Dolayısıyla gidip bir şeyler yaparsak sonuç bizim için harika olacaktır. Sadece birisinin bu konuda bir şeyler yapmasını bekliyoruz. Çünkü her şeyin kolay olduğu bir döneme denk gelirseniz ecirde azalacaktır. Ancak işler zorlaştığında, işler bizim için güçleştiğinde, ecir de katlanacaktır. Nitekim ecir zorluğa göredir. O halde gerçekten en iyi zamanda yaşıyorsak neden şikayet edelim?

Nitekim biz zaferin çok yakın olduğu bir zamandan bahsediyoruz, ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onların Mehdi'ye ve İsa Bin Meryem'e aleyhi sallatu ves selam zafer vereceklerini söyledi. Eğer o zamana yakınsak, Allah en iyisini bilir, o zaman bu zamandır. Ve eğer o zamana yakınsak ecir astronomik büyüklükte olacaktır. Dağıtılacak olan ecrin büyüklüğünü hayal bile edemezsiniz. Ancak burada önemli olan şey, tüm bunlar olurken bir kenarda oturup beklemeyi istemeyecek olmanızdır. Nitekim etrafınızda insanlar milyonlar kazanırken, evde oturup hiçbir şey yapmıyorsunuz! O yüzden yaşadığımız zamandan şikayet etmemeliyiz.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, Allah azze ve celle bana tüm yeryüzünü gösterdi ve bu Müslim'de yer alan bir hadistir. *Ve Allah azze ve celle bana Ümmetimin*

krallığının tüm yeryüzüne ulaşacağını gösterdi.

Dolayısıyla bu Din her kıtaya, her ülkeye ve her şehre ulaşacaktır. *La ilahe illallah* sancağı her şehre girecektir. Bu din gecenin ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır. Dolayısıyla ey Kafirler, münafıklar, eğer bu Dinden saklanmak istiyorsanız Mars'a, aya veya uzayda herhangi bir yere gitmeniz gerekecektir. Dünya'da sizin için bir yer olmayacaktır. *Müsned* Ahmed 273, de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sözleri gibi tarihimizin bu safhasından bahseden sözleri bilmelisiniz. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

İlk olarak Nübüvetle başlayacak, Allah dilediği kadar kalacak. Ve sonra Allah onu alacak. Ve sonra Raşid Halifeler dönemi olacak. Ve Allah'ın dilediği kadar kalacak ve Allah onu kaldıracak. Ve sonra Mülken Ebben – babadan oğula geçen krallık dönemi yaşanacak. Ve Allah dilediği kadar kalacak ve sonra onu alacak/ bitirecek. Ve sonra diktatörlük dönemi olacak ve Allah dilediği kadar kalacak ve sonra onu alacak. Ve sonra Hilafet dönemi olacak. Nübüvet menhecini izleyecek olan bir Hilafet olacak.

Hadisin başlangıcı Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem ölümü ile sona erdi (Nübüvvet dönemi). Sonraki safha Raşid Halifeler dönemidir, Ebu Bekir'den, Ali radiyallahu anhum dönemidir. Sonra babadan oğula geçen bir krallık dönemi yaşandı ki onlar Emeviler, Abbasiler ve Osmanlı Halifelikleridir. Ve sonra diktatörlük dönemi başladı, bugün yaşamakta olduğumuz dönemdir. Bugün zalimlerin hakimiyeti altında yaşıyoruz ve sonra ne olacaktır? Hilafet. Eğer müminler zaferin gereksinimlerini yerine getirirse, bir şekilde zafer elde edeceklerdir. Düşmanların silahları olsun, olmasın, nükleer bombaları olsun olmasın, on binlerce askerleri olsun olmasın fark etmeyecektir. Ki bunlar mesele değildir. Eğer İmanın gerekliliklerini yerine getirirseniz, Allah size zafer ve kurtuluş verecektir. Çünkü Allah azze ve celle buyurdu;

Żâlike bi-enna(A)llâhe mevlâ-lleżîne âmenû

"Böyledir, çünkü Allah inananların mevlasıdır, koruyucusudur..."(Muhammed: 11)

Yani Allah azze ve celle iman edenlerin koruyucudur, hamisidir, dostudur. Çok silaha sahip olanın, sayıları çok olanın değil. İman sahibi olanların. Dolayısıyla gereken koşul budur- yani İman sahibi olmaktır. Ve Allah'a azze ve celle bu Ümmete zafer ve kurtuluş vermesi için dua ediyoruz. Sadece bu da değil, o kurtuluşu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetine getirecek olan Taifetül Mansura'nın bir parçası olmak için dua ediyoruz.

Soru:

Günümüz Mürcie'lerinin arkasında kılınan namaz geçerli midir?

İmam dua ettiğinde Amin(Aamiiiin) denildiğini bilirsiniz. Bu şu demektir sanki İmamın yaptığı aynı duayı siz de yapıyorsunuz. Aynı duayı nasıl yapıyorsunuz, İmam'ın duasına Amin diyerek. Bu günümüzde bilinmesi gereken çok önemli bir meseledir. Eğer bir imam Tağuta yardım etmesi ona zafer vermesi için dua yapıyorsa veya Tağutu destekleyen dua yapıyorsa veya dindar Müslümanların aleyhine dua yapıyorsa, mücahid veya muvahhidlere harici veya onları küçük düşürücü herhangi terimlerle atıfta bulunarak onların yıkımı için dua yapıyorsa o imamın yaptığı duaya siz Amin diyerek aynı duayı yapmış olursunuz.

Şunu bilmek gerçekten şaşırtıcıdır, örneğin, geçtiğimiz Ramazan Teravih sırasında, en mübarek gecelerden birinde Tağutlarının ferasetli vizyonu! için İmam, namazda selam verdikten sonra ferasetli vizyon olarak atıfta bulunarak 2030 vizyonu için dua ederken 2 milyona yakın Müslüman nasıl Amin der! Ki muhtemelen televizyon ekranları ardında, sosyal medya ekranlarının ardında milyonlarca, on milyonlarca kişi Amin demiştir. Tağutlarının ferasetli vizyon dedikleri şeyin bir parçası- en büyük parçası da değil- tüm toprakların en mübareğinde *mübikadı*, *fücur* ve *münkeratın* her türünü içeren eğlence lanetini getirmek, korumak ve halka ilan etmekte yetki vermektir. Bir Müslüman böyle bir duayı nasıl tasvip edebilir?

Bir Müslüman, onların harici dedikleri veya daha önce delallette diye atıfta bulundakları aslında Tevhid bayrağını kaldıran, yeryüzünde Allah'ın Tevhidi ikamet etmek, Müslüman toprakları ve Müslümanların şerefini savunmak isteyen bir Mücahidin bir Muvahhidin aleyhine edilen duaya nasıl Amin diyebilir?

Allah'ın Şeriatını ilga eden ve terk eden ve değiştiren ve Kafirlere sadık olan Tağutlara zafer vermesi, destek olmasını isteyen bir duaya nasıl Amin diyebilirsin?!

El Hasan El Basri rahimehullah ve diğerleri şöyle dediler: "Kim bir zalimin kalması için dua ederse o kişi bu dünyada Allah'a subhanehu ve teala isyan etmeyi sevmiştir!" Bu sözü bir zalim için söylediler.

Bir Tağut için dua etmenizin akıbetini düşünün, ki Tağutu desteklemede zafer kazanması için dua eden bir münafığın arkasında namaz kılmak gibi daha büyük sorun ile karşılaştırıldığında bu birincisi tali mesele olarak kalır. Tağutlarına zafer vermesi, desteklemesi için Allah'a subhanehu ve teala dua ederek Tağutlarını destekleyen günümüzün ıskarta Mürcieleri, Kıble Yahudilerinin imamlarının arkasında kıldığınız Namaz geçerli olmaz. Ve ben arkasında namaz kılacak başka birini bulmanızı veya namazı kılacak başka bir mescid bulmanızın daha iyi olduğunu söylemedim! Böylelerinin arkasında kılınan Namaz kabul edilmez. Şayet hak üzerine olan sessiz kalır ve inancını açığa vurmaz ve kendisini Tağutlardan ve Tağutların dostlarından, Tevhid düşmanlarından uzak tutmazsa, böyle bir kişi arkasında kılınan namaz da batıldır.

Münafıklar münafıklıklarında nifaklarında giderek cürretleşiyorlar. Nifaklarını aleni bir hale getirecek kadar azıttılar. İşte bu yüzden Baş İmam ve Mescid El Harem'in Hatipi!, Haremeyn'in işleri genel başkanlığı başkanından Amerika Birleşik Devletleri'inde Trump'ı övdüğü sözler işittiniz. Bu yüzden onun ve onun gibilerin, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Ömer El Faruk'u radiyallahu anhu tanımlamak için seçtiği terimlerden bahseden ilgili hadise atıfta bulunarak mübareklerin en mübareki Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem'in minberinden kendi Tağutlarını müceddid, muhaddis, yüzyılının yenileyicisi olduğunu iddia ederek *eş şaab, et tamuh, el muhaddes, el mülhem* yani genç, hırslı, modern, ilham veren diyerek övdüklerini, yücelt-

tiklerini işitirsiniz.

Müsned Ahmed'de yer alan hadistir. *"Ümmetimde münafıkların çoğunluğu Ümmetin karileridir."*

Burada Amin sözünün yorumunu ve özellikle Fatiha'dan sonra ve genel olarak Dualardan sonra Amin demenin önemine vurgu yapıyoruz. Bununla birlikte her Tağuta, Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını terk eden, değiştiren, kendi kanunlarını koyan Tağutlara yardım ve destek vermesi için Allah'a subhanehu ve teala dua eden günümüz Kıble Yahudileri olan Mürcie imamların arkasında Namaz kılma konusuna gelince, arkasında namaz kıldığın o şahıs Tağutu inkar etmiyor, o şahıs ve onlar gibi olanlar Allah'ın subhanehu ve teala düşmanlarına sadakatlarını gösteriyor, saf tevhidin en saf takipçileri ile savaşıyor, Kafirlerin onların üstüne galip gelmesi için yardım ediyor, Tağutu inkar etmiyor.

Günümüzdeki normalleşme antlaşmaları meşru değildir. Örneğin, o anlaşmaları örnek olarak ele alın. O anlaşmalar Müslümanlar ve Kafirler arasındaki meşru İslami Şeriat anlaşmaları değildir ve bu konuda ayrıntılı bir konuşmam vardır. Bugünkü normalleşme anlaşmaları hakkında en uygun terim Yahudilere yönelik vela/dostluk/müttefikliktir. Sadece vela da değil, aynı zamanda Tağutlarının dahil olduğu normalleşme anlaşmalarını meşrulaştıran Kafirlere yönelik velanın en açık ve nihai bir türüdür.

Nitekim onlar Müslümanlara karşı sürekli, tutarlı bir düşmanlık statüsünde olan Yahudilere sadakatlarını sunan Tağutlar için dua ederler, böyle biri Tağutu inkar ve red etmeyen biri ise bir delalet imamıdır. Ve o kişi, o şahıs, o imam *La ilahe illallah*'ın *Vela ve Bera* prensibi olan Tağutları reddetmeyen biridir. Onlar Sudan olsun Libya olsun Irak olsun Şam olsun Çin veya herhangi bir yer olsun fark etmez Müslümanlara karşı kafileri destekleyen bir Tağut için zafer, kurtuluş ve destek için Dua eden imamlardır. Ve son

zamanlarda hemen her bir çatışmada, savaşta Müslümanlara karşı Kafirlerin yanında yer alır ve desteklerler. Bir Tağutun zaferi ve desteği için Dua eden bir imam Tağutu inkar etmeye inanmıyordur ve *Vela ve Bera* kaidesini reddediyordur. Onlar düşmanla, işgalci Kafirlerle askeri tatbikatlar, askeri eğitimler yapmalarının yanında düşman Kafirlerlerle aktif istihbarat paylaşımı yapan Tağutları savunurlar. Onlara onların işgal ettikleri topraklarda küfür kanunlarını kurmalarında birçok bölgede ve birçok yoldan üstünlük kazanmalarında yardım ederler.

Yâ eyyuhâ-lležîne âmenû lâ tettehižû-lyehûde ve-nnasârâ evliyâe ba'duhum evliyâu ba'd(in)vemen yetevellehum minkum fe-innehu minhum inna(A)llâhe lâ yehdî-lkavme-zzâlimîn

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez."(Maide: 51)

Terâ keśîran minhum yetevellevne-lležîne keferû lebi'se mâ kaddemet lehum enfusuhum en sahita(A)llâhu 'aleyhim vefî-l'ažâbi hum hâlidûn

"Onların birçoğunun kâfir olan kimseleri dost edindiğini görürsün. Nefisleri kendilerine (Kıyamet Günü için) ne kötü bir şey sundu. Allah onlara öfkelendi ve onlar azabın içinde ebedî kalacaklardır."(Maide: 80)

Velev kânû yu'minûne bi(A)llâhi ve-nnebiyyi vemâ unzile ileyhi mâ-ttehažûhum evliyâe velâkinne keśîran minhum fâsikûn(e)

Şayet Allah'a, Nebi'ye ve ona indirilene inanmış olsalardı onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıklardır. (Maide: 81)

Yâ eyyuhâ-lleżîne âmenû lâ tetevellev kavmen ġadiba(A) llâhu 'aleyhim

" Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost/veli edinmeyin..."(Mümtehine: 13)

Yâ eyyuhâ-lleżîne âmenû lâ tettehiżû-lkâfirîne evliyâe min dûni-lmu'minîn(e)

"Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin..."(Nisa: 144)

Elleżîne âmenû yukâtilûne fî sebîli(A)llâh(i) velleżîne keferû yukâtilûne fî sebîli-ttâġûti

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise Tağutun yolunda savaşırlar. ..."(Nisa: 76)

Savaşmak sadece fiziksel değildir, vela/dostluk/ittifak/müttefiklik ve yardım etmektirde. Elle güç kullanarak fiziksel olduğu gibi dil ile de savaşılabilir. Aslında, İbn Teymiyye rahimehullahu bazen dil ile savaşmanın çok daha şiddetli olduğunu belirtti. Allah subhanehu ve teala Rızası için savaşanlar, demokrasiye inanan veya demokrasinin uygulanmasına inanan ve ülkesinde demokrasiyi bir yaşam yolu olarak adlandıran bir Tağut uğruna savaşan, yaşadıkları topraklarda bir Tağutun zafer kazanması için dua eden Kıblenin Yahudileri olanlar arkasında Namaz kılmaz. Böyle dua eden biri Tağutu reddetmedi. Tağuta inkar etmeye inanmadı. El Cezire'yi, El Arabiyya'yı, Arab Yarımadası'nı hindu tapınakları ile kirleten ve İbrahimi ev ve diğer araçların inşası yoluyla lanetli dinlerarası inanç küfrünü teşvik eden lanetli bir Tağuta zafer ve destek duasında bulunan bir imam Tağutu reddetmiyor.

Allame ve zamanımızın imamı Şeyh Nasr El Fehd *fekkallahu bil izzi ve esrehu* adlandırmasıyla, böyle bir kişi lanetli uluslararası diyalog merkezini kuran kahrolası bir Tağuta

zafer ve destek duası yapıyor. Liste uzar gider. Söyleyecek çok şey var.

Tağutlara zafer ve destek dualarında bulunan Kıblenin Yahudileri olan imamlar hakkında çok fazla detaylar var ki her şeyden önce onlara Allah'ın subhanehu ve teala Adem oğluna farz kıldığı ilk koşula yani Tağutu inkar etmeye inanmamıştır. Tağutu inkar etmek Tevhidin ilk koşuludur ve Allah'a subhanehu ve teala iman etmekten öne alındı ve emredildi çünkü Tağutlar ve halklarından *Bera* olmaksızın Beri durulmaksızın Tevhid kabul edilmez.

Lâ ikrâhe fî-ddîn(i) kad tebeyyene-rruşdu mine-lġayy(i) femen yekfur bi-ttâġûti veyu'min bi(A)llâhi fekadi-stemseke bil'urveti-lvuśkâ lâ-nfisâme lehâ

" Dinde zorlama yoktur. Rüşd/Hak, batıldan (kesin bir biçimde) ayrılmıştır. Her kim (reddetmek, tekfir etmek, teberrî etmek suretiyle) Tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse kopması olmayan sapasağlam kulp (olan Kelime-i Tevhid'e) tutunmuş (ve İslam dinine girmiş) olur..."(Bakara: 256)

Bu ayette Allah subhanehu ve teala ilk olarak kim Tağutu inkar eder ve Allah'a iman ederse, asla kopmayan sapasağlam kulpa tutunmuştur dedi.

Velekad be'aśnâ fî kulli ummetin rasûlen eni-'budû(A)llâhe vectenibû-ttâġût

"Andolsun ki biz her ümmet arasında: 'Allah'a ibadet/kulluk edin ve Tağuttan kaçının.' (diye tebliğ etmesi için) rasul göndermişizdir..."(Nahl: 36)

Bu ayetlere bakın bir Mümin olmak için kişi Tağutu, Tağutun dostlarını, destekçilerini, tabilerini inkar etmek ve nefret etmek ve onlardan kaçınmakla yükümlüdür. Keza Tağutlara katılmamak ve onların sayılarını arttırmamakla

yükümlüdür. Allah'a subhanehu ve teala ibadet etmek Allah'a sadık olmayı gerektirir. Allah'a sevgi sunmayı, Allah'ı ve Allah dostlarını desteklemeyi Tağutlardan, dostlarından ve destekçilerinden nefret etmeyi gerektirir. Nitekim kişi ya Tağutların kampındadır ya da Allah subhanehu ve teala dostlarının kampındadır. İkisi arasında üçüncü bir yer veya seçenek yoktur!

Nitekim imamlar kendi imamlarına gece gündüz tevhidi öğrettikleri iddiasında görünüyorlar ve sonra hemen her sözlerinde Muhammed ibn Abdulvahhab ve İbn Teymiyye rahimehumallahu bahsediyor görünüyorlar ve sadece kendilerinin Selefi olduğunu söylüyorlar öte yandan Tağutlara Küfretme ve Beri olmayı gerçekten tasvip etmiyorlar ve gerektiği gibi reddetmiyorlarsa o takdirde Tağutu reddetmemişlerdir. Dolayısıyla böyle imamların arkasında kılınan Namaz kabul edilmez.

Eğer böylesi insanların arkasında namaz kılıyorsan senin dininde hiçbir değer yoktur keza tevhid anlayışında hiçbir değer yoktur.

Bir diğer mesele bugünkü modern Mürcielerle, geçmişteki Mürcieleri kıyaslamayın, karşılaştırmayın. Kendinizi akıllı görüp Google'da bazı İmamların Mürcielerin arkasında Namaz kılmayı caiz gördüğüne ilişkin gelişigüzel fetvalarına başvurmayın, meseleler şartlarına göre değil gerçeklerine göre değerlendirilir. Bu konuyla ilgili geçmişte çok defa konuştum.

Günümüzdeki Mürcielerde Mürciedir. Günümüzün Mürcilerine Mürcie denmesinin nedeni amelde veya inançta geçmiş Mürcielerin iman tanımlarının bazı karekteristiklerini paylaşıyor olmalarıdır. Ancak günümüzdeki Mürciler için kullanılacak gerçek etiket Kıblenin Yahudileri ve Ümmetin münafıkları olduklarıdır. Günümüz Mürcieleri sapkınlık seviyesi bakımından geçmişteki en aşırı Cehmiyye Mürcielerini ziyadesiyle geçmiştir. Günümüz Mürcieleri,

El Küfe Mürcie fukahalarından çok daha kötüdür. Şüphesiz onlar, Cehmiyye Mürcielerinden de daha kötüdürler. Mütekellimin Mürciesinden, Kelam Mürcielerinden de daha kötüdürler. Günümüz Mürcieleri sadece Tağutları savunmuyorlar ayrıca Yahudileri ve Hristiyanları da savunuyorlar!

Geçmişteki Mürcieler ise Müslümanlara karşı Kafirlere yardım etmediler. Müslümanların üzerinde hakim olsun diye Kafirlere yardım etmediler. Müslümanlara karşı Romalılar ve Haçlıların yanında yer almadılar. Tağutları savunmadılar keza Tağutların her bir Küfür eylemini ve riddetlerini yamalamaya çalışmadılar.

İmam Ahmed rahimehullahu "Kişi bidatına çağıran bir Mürcie arkasında namaz kılmamalıdır dedi." İbn Teymiyye rahimehullahu "Bidatına çağıran hiçbir mübtedi arkasında kişi namaz kılmamalıdır" dedi. Sufyan ibn Uyeyne "Mürcie arkasında kılınan namaz kabul edilmez dedi." Ki geçmişteki Mürcieler kıyaslanmayacak derece günümüz Mürcielerinden- Kıblenin Yahudilerinden çok daha iyiydiler.

İmam Ahmed'in rahimehullahu Cehmiyye arkasında kılınan namaz iade edilmelidir sözü yani reddedilir demesine rağmen onların arkasında Namaz kılması meselesi farklı bir zamanda kolayca ele alınabilir inşa'Allah. Tağutu inkar etmesi emredilen ve Tağutu inkar edeceğine ona dua eden birinin arkasında nasıl Namaz kılabilirsin?! Bir Müslüman inkar etmesi emredilen şeyin özü-esası için nasıl dua edebilir?!

Özetle, Kıblenin Yahudisi olan, zamanımızın Münafıkları olan Mürcie imamlar, Allah'a subhanehu ve teala Tağutu desteklemesi ve zafer vermesi için dua eder ve her bir Tağuta *muavalat* gösterir. Böyleleri realitede Tağutu destekler ve Tağuta sadakat sunar ve böyle birinin arkasında kılınan Namaz geçerli değildir ve iade edilmelidir. Bu konuda söylenecek çok şey var ancak biz Tefsir dersi yapıyoruz

ve konunun dışına çıkmak istemediğimizi söyledik. Ancak burada Amin dememek gerektiğini ben söylerken bazı Tağutların bazı alimlerinin ardında Amin demeden Namaz kılınabileceği şeklinde herhangi birinin bir düşünceye kapılmasını istemediğimi belirtmek isterim.

İki Aşırılık Arasında Keşf ve Keramet

Ömer ve Sariye radiyallahu anhuma ile ilgili esere (Sahabenin sözü) ilişkin sorunuza gelince, ki Ömer'in radiyallahu anhu, Sariye adında bir Sahabiyi komutan olarak atayarak bir ordu gönderdiği öne sürülür. Buna göre Ömer radiyallahu anhu bir Hutbe verirken, üç defa seslendi 'Ey Sariye dağa doğru hareket et.' Sonra ordunun bir elçisi Ömer'e radiyallahu anhu geldi ve dedi;

'Ey Müminlerin Emiri biz yenilmek üzereydik. Sonra üç defa şöyle bir ses işittik, "Ey Sariye dağa doğru hareket et." Biz de dağa doğru hareket ettik ve sırtımızı dağa yasladık ve böylece düşmanı mağlup edebildik.' Birisi, Ömer'e radiyallahu anhu öyle bağıran sendin, dedi. Ve bu olay yaşandığında aralarında 1 aylık mesafe olduğu söylendi çünkü Ömer radiyallahu anhu Medine'de idi ve orduda savaş meydanında. Sorun şudur ki, bazıları bu olayı gayb ilminin bir kısmı olduğunu iddia etmek için kullanır. Bu soruya farklı açılardan cevap vermeme izin verin;

Her şeyden önce kıssanın birçok rivayet zinciri vardır. Ve onlardan bir tanesi hariç ki İbn Kesir ve El Haysemi ve bazı çağdaş alimler gibi bazı alimler tarafından sahih kılındı- tamamı zayıftır. Bununla birlikte sahih kılınan rivayeti zinciri daha da incelendiğinde, bazı sorunlar olduğunu göreceksiniz, rivayet zincirindeki Yahya ibn Eyüb ve Acilan gibi şüpheli kişiler bulunmaktadır. Haydi, söz konusu eserin sahih olduğunu farzedelim. Çünkü bu rivayette yaşanan şeyler, yaşanması mümkün olan şeylerdir. Rivayet, bırakın ondan aşağı veya ondan sonra birini, Ömer'in radiyallahu anhu Gayb İlmini bilmesi ile alakası yoktur. Kur'an da Gayb İlmini sadece Allah'ın subhanehu ve teala bildiğine ilişkin deliller açık ve çoktur.

Ve 'indehu mefâtihu-lġaybi lâ ya'lemuhâ illâ hu(ve)

"Gaybın anahtarları O'nun yanındadır, onları ancak O bil-

ir…"(En'am: 59)

velâ yuhîtûne bişey-in min 'ilmihi illâ bimâ şâ(e)

"…Onun bilgisinden dilediği miktardan başka hiçbir şeyi kavrayamazlar…"(Bakara: 255)

Âlimu-lġaybi felâ yuzhiru 'alâ ġaybihi ehadâ, İllâ meni-rtedâ min rasûlin

"O, bütün gaybi bilendir; gaybe dair ilmini ise, hiç kimseye açmaz, ancak rasulleri içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka…"(Cin: 26-27)

Eğer bu rivayet bazıları tarafından gaybın veya onun bir kısmının bilgisini iddia etmek için kullanılıyorsa, bu statüye en layık kişi Ömer'dir radiyallahu anhu. O, rivayette geçen baş aktördür. Ve ötesinde, Ömer radiyallahu anhu Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hakkında şöyle dediği kişidir;

Lekad kaane fiyma kablekum minel umemi naasi muheddissune, fe in yeku fi ummetiy ehadun fe innehu Umar.

Önceki nesiller arasında ilham verilmiş insanlar vardı. Yani *muhaddesune* olan insanlar vardı. *Muhaddesun* veya *mulhamin* ilham verilen kişi demektir, *eğer bu Ümmete böyle bir kişi olacak olsaydı bu Ömer olurdu.*

İşte Ömer radiyallahu anhu hakkında Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem böyle dediği bir kişidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, onun *mülhamin* arasında olacağını söyledi asla gayb ilmini bildiğini söylemedi ve Ömer radiyallahu anhu asla bu statüsünü kullanmadı. Eğer Ömer radiyallahu anhu gayb ilmini bilseydi neden Hudeyfe'ye radiyallahu anhu kendisinin adının Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ona verdiği münafıklar listesinde olup olmadığını sorsun!

Ömer ve Hudeyfe radiyallahu anhuma bir cenazedeydiler ve cenaze namazını kılacaklardı ve Hudeyfe radiyallahu anhu, Ömer'e radiyallahu anhu geri çekilmesini söyledi. Ölen kişinin onlardan biri olduğunu söyledi- yani münafık olarak ölen biri olduğunu söyledi. Ve onun cenaze namazını kılmamasını söyledi. Eğer Ömer radiyallahu anhu gayb ilmini bilseydi, bunu bilirdi. Daha sonrasında Ömer radiyallahu anhu, Hudeyfe'ye radiyallahu anhu sordu,

Neşedtuke billahi ena minhum?

Kaale: Laa

Hudeyfe radiyallahu anhu elbette Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kendisine münafıkların isimlerinin bulunduğu listeyi emanet ettiği adamdı. Hudeyfe'ye sordu, ben onlardan birimiyim? Yani Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sana verdiği listede adı olanlardan mıyım? Hudeyfe; Hayır, dedi ve senden sonra kimseye bu konuda bir bilgi vermeyeceğim, dedi.

Tüm bunlar Ömer'in radiyallahu anhu gayb ilmini bilmediğini ispatlar. Ömer radiyallahu anhu, hakkında *mülhem*, *mülhamin* olduğu rivayeti olan bir adamdır. Ancak El Hudeybiye Barış Anlaşmasının başında muhalefet etti, savaşmak isteyenlerdendi ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem barış/anlaşma yapmak istiyordu. Mürtedlerle ilgili meselenin başında Ebu Bekir'e radiyallahu anhu muhhalefet etti, onu kararından vazgeçirmeye çalıştı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde muhalefet etti onun ölmediğini, geri döneceğini söyledi.

Tüm bu olaylarda tartışma kızıştığında o asla ben doğruyum çünkü gayb ilmini biliyorum demedi veya benim görüşüm daha ağırlık kazanır çünkü ben bir mülhemim diye övünmedi. Asla böyle birşey demedi. Asla böyle bir şey dile getirmedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafında bir *mülhem* olarak ilan edilmesi gerçeğine rağmen o başkaları ile

aynı fikirde olmadığı zaman kendi görüşünü asla diğerlerine dayatmadı, o halde ilham, keşf veya ferasete dayanarak herhangi bir şeyi nasıl teyit edebilirsiniz?!

Eğer Ömer radiyallahu *Mülhem* dir ve söz konusu rivayetin baş aktörüdür, yine de gerçeğin yanında yer aldı. O halde başkasının ilham veya keşfinin %100 doğru olduğunu nasıl kabul edebiliriz? Heleki büyük Şirk veya Bidat işleyen birinin durumunu hayal edin! Şimdi, bu eserin sahih olduğunu varsayarsak bile, ki ben doğru olduğuna inanmıyorum, bu rivayetin Ömer'in radiyallahu anhu gayb ilmini bildiği ile hiçbir alakası yoktur.

İlham veya Keşf veya Feraset olarak atıfta bulunan şey, Allah'tan subhanehu ve teala gelen ilhamın genel adıdır, veya Keramet'tir, Allah'ın subhanehu ve teala bazı kullarına verdiği keramettir. İbn Teymiyye rahimehullahu teala dedi, "Bazı meseleler, bazı ilimler, bazı bilgiler kulun, Allah'a subhanehu ve teala olan yakın imanı neticesinde bilinebilir." Yani, Allah subhanehu ve teala o kuluna ilhamda bulunabilir, demektir. Hakikat, doğru bazı kulların dilinden dile gelebilir. Şunun gibidir, bazı insanların bazı düşünceleri olur, o düşüncelerini dile getirdiklerinde, o düşünceleri bir realiteye, bir gerçeğe döndüğünde, sanki o konuda bilgilenmiş veya ilham almış gibi hissetmelerine benzer.

İbn El Kayyim rahimehullahu teala dedi, Allah'a O'nu görüyormuş gibi iman edecek bir yakine sahip olan birine, Allah'a kendisini çok yakın hisseden birine feraset lütfedebilir. Benim Şeyhim, yani İbn Teymiyye rahimehullahu teala Hicretten sonra 699 yılı civarında Tatar'ların Şam'a gireceğini ve Müslümanları mağlup edeceğini öngördü ve bizi bilgilendirdi. Ve Tatarlar harekete geçmeden önce bile olmadan bazı olayların ayrıntılarından bahsetti. Sonra bir başka sefer hicretten sonra 702 yılında Tatarlar harekete geçmek ve Şam'ı işgal etmek üzere olduğunda bu sefer onların yenilgiye uğrayacaklarını söyledi. Ve bu konuda 70 defa yemin etti, o kadar ki düşmanla karşılaşmadan önce

zafer şekerleri dağıtıyordu. Biz İbn Teymiyye'nin gaybı bildiğini söylüyor muyuz? *MazaAllah*.

Bir gerçeğe dönüşmeden tahmin edilenler şüpheyle karşılanır ve onun üzerine hiçbir şey bina edilmemelidir. Çünkü o tahmin, Allah'tan bir ilham olabilir veya nefisten gelebilir veya Şeytan'dan gelebilir. Tahmin gerçekleşirse ve o tahminde bulunan kişi doğru ve Tevhid üzerine birisi olduğunda veya göründüğünde biz, *İnşa'Allah*, Allah'tan subhanehu ve teala o bireye keramet olarak İlham, Keşif veya Feraset vermesini isteriz. İbn Teymiyye rahimehullahu teala bunu bize öğretti ve dedi Keşf ile lütüflandırılan insanlar bazen doğru çıkar bazen yanılırlar. Bu, içtihad ehli olanların durumlarına benzer. İçtihad ehli bir müçtehid bazen isabet eder bazen yanılır. Bu yüzden daima Kur'an ve Sünnete bağlı kalmak gerekmektedir. Bu Ümmetin Muhaddeslerin, Mülhaminlerin efendisi Ömer'dir radiyallahu anhu ve o, meseleleri Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem döndürürerek sorardı.

Ehli Sünnetten bazıları cehaletleri yüzünden aşırıya kaçtılar ve Keşf veya Firaseti inkar ettiler. Ayrıca Şazili ve Et Tai gibi bazı Sufiler Kur'an ile çelişen Keşfi almayız demelerine rağmen bazı Sufiler bu konuda aşırıya gittiler. Ancak pratikte onların görüşü birçokları arasında farklıdır. Nitekim onların bazıları (Sufiler) bir kişi veli olma mertebesine erişirse, nefsin hadisinden korkmasına gerek yoktur. Yani içsel düşünceler, iç düşünceler, yani içinden ne geliyorsa o Keşiftir. Artık içsel düşünce değildir. Yani normal insanlar gibi içsel düşünceler onlar için geçerli değildir, dediler. Ve onun bir veli olduğunu nasıl tahmin edebilirsiniz?

Kendisinin bir veli olduğunu kesin tasdik eden biri, kendisini bir veli olduğunu söyleyerek aslında kendisini o statüden çıkarır, çünkü Allah subhanehu ve teala dedi;

felâ tuzekkû enfusekum

"...kendinizi temize çıkarmaya kalkışmayın..."(Necm: 32)

Bazı Sufilere göre Keşf bazen bir yasama kaynağı ve *talakki* olmuştur, ona bağlanırlar ve birçok meseleyi ona dayandırırlar. Bazıları aralarında bazı farklılıklarla vahiy statüsü verir. Bazıları bir hadisi sahih kılmak için kullanır veya *avrad* veya *ezkar* yapmak için kullanılır veya Kur'an ayetinden içsel, şahsi özel manalar çıkarmak için kullanır veya *nar'ın fenası*, Cehennemin yok olması gibi meselelerde kullanır.

Ehli Sünnet şöyle der, Keşf sapkın kişilere ve doğru-dindar kişilere olabilir. Ve bu yüzden hiçbir şey ona dayanamaz. Keşf bazen Şeytan'dan olabilir, Müseyleme El Kezzab'ın tabilerine evlerinde yaptıklarını haber verdiği ve onların karılarına ne söylediğini haber verdiği söylenir. Böyle birşeyi insanları aptal yerine koymak için Şeytan'dan başka kim ona haber verebilir?! Benzer durumlar zaman zaman Kafirler içinde olabilir. Deccal'in bir kısım fitnesi bundan daha büyüktür. Nitekim o, göğe emredecek yağmur yağdıracak. Yere emredecek bitkilerini çıkaracak. Bazı sapkınlar Şirk işlerken su da yürüyebilir veya havada uçabilir.

Feraset veya İlham Tevhid üzerinde doğru, dindar birinin başına gelirse bu Keramettir. Bir müşrik veya bir sapkının başına geldiğinde istidractır. Ki Allah böylece o kişiyi adım adım yıkımına doğru götürür. Doğru dindar biri olmasına rağmen bazen Keşf doğru çıkmayabilir. Dindar doğru olsa bile masum olmayan, yanılmaz olmayan ki hiçbirimiz hatasız, günahsız, yanılmaz değiliz, bir insan için hatalar ve yanlışlar yapması mümkündür. Dolayısıyla böyle bir durumda olan bir kişinin Keşfini ve Keşf veya İlham olarak görüneni kesin delil olarak alamazsınız.

Ehli Sünnet, Feraset veya Keşf'in Keramet olarak Allah'tan subhanehu ve teala gelebileceğini kabul eder. Ancak Keşf, İlham ve Feraset Ehli Sünnet arasında teyit edilmemiştir.

Dediğim gibi, en iyi olarak bir rüyaya benzer. Bazılarında Keşf veya Feraset olabilir. Ve yaşanan olaylar onların Keşfini doğru çıkarabilir. Yine birkişi Feraset ile konuşur ve kişilerin konuşmasından, görünüşünden onların aslında kendilerini lanse etmeye çalıştığı gibi hakiki ilim talebeleri olmadığını insanları tuzağa çekmeye çalışan gerçek ajanlar olduğunu öngörebilir. Ki o noktada feraseti doğru çıkmayabilir. Ancak sonra günler geçtikçe ferasetinin doğru olduğunu ispatlayan şeyler yaşanabilir. Örneğin, o kişinin(kendisini gerçek ilim talebesi olarak tanıtan) tuzağa düşürdüğü bir Müslüman aleyhinde şahitlik yapması gibi. Ve böyle olaylar kanıtlanmadan önce birçok doğru, dindar insanın başına geldi. Dolayısıyla böyle durumlara şüphe ile bir rüya gibi yaklaşılır. Ta ki doğru olduğunu gösteren bir delil ortaya çıkıncaya kadar.

Şeyhlerimizin Şeyhi Eş Şankiti rahimehullahu özetle şöyle dedi, "Evliya'ya gelen ilham hiçbir şey için bir delil olarak kullanılmaz çünkü onlar masum değildir ve kullanılabileceğine dair bir delil yoktur. Aslında, delil, bundan caydırır. Bazı Sufilerin İlham hakkındaki iddiaları Batıldır çünkü hiçbir delilleri yoktur. Masum olmayan, yanılmaz olmayan birinin görüş ve hayallerine güvenemezsiniz. Çünkü Şeytan'dan olabilir."

Ve İlham ve Keramet arayışını hedefi yapanlara ilişkin bir hatırlatma, Saf Tevhid üzerinde istikamet üzerine olmak ve kararlı olmak İlham ve Keşfte kerametin en güçlüsüdür. Bir kişi hak yolu, batıl yoldan ayrımında Keşf sahibi olarak en güçlü Keşfe kavuşabilir. Keşf'te Keramet bir Muvahhid veya bir Muvahhide'nin bir amacı olmamalıdır. Amaç, hedef Allah'ın subhanehu ve teala Tevhidini tesis etmektir ve Allah'ın subhanehu ve teala evliyalarından biri olmada mükemmel olmaya çalışmaktır. Eğer bir kişi bu seviyeye ulaşırsa, Allah subhanehu ve teala o erkek veya kadına din ve dünyada bir fayda için Keramet bahşedebilir veya bahşetmeyebilir.

Şüphesiz ki, hamd Allah içindir. Allah'a hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülerinden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur! Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur!

Allah'tan başka hakkı ile ibadet olunan hiçbir ilah olmadığına şehadet ederim. Allah, tektir ve ortağı yoktur! Yine şehadet ederim ki; Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Allah'ın Kulu ve Rasulüdür.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği gibi sakının ve sizler ancak Müslümanlar olarak ölün!"
(Âl-i İmran: 102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden de birçok erkek ve kadın üretip yayan Rabbinizden korkun! Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının! Şüphesiz ki, Allah üzerinizde gözetleyicidir."(Nisâ: 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın! Kim, Allah'a ve Rasulüne itaat ederse, büyük bir kurtuluşa ermiş olur."(Ahzâb: 70, 71)

Bundan sonra; Kuşkusuz ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabıdır. Yolların en hayırlısı da Muhammed'in (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) yoludur. İşlerin en şerlisi ise sonradan uydurulan şeylerdir! Dine sonradan sokulan her şey bid'attır! Her bid'at sapıklıktır ve her sapıklık ta, ateştedir!
Müslim 867, Nesei 3/188

FİRAVUN'UN EŞEKLERİ!

Firavun hakkındaki kıssaya bakın. Firavun'un kötü/şeytani danışmanlarının ve şeyhlerinin / hocalarının / müftülerinin

oynadıkları role bakın. Firavun gücünün olabildiğince zirvesindeyken bile zamanının kötü şeyhlerine danışmaksızın yapmak istediği şeyi yapamazdı.

Fir'avn-Firavun'dan, Kur'an da 67 farklı surede 74 defa bahsedildi. Kur'an da böylesine sık geçmesinin bir nedeni vardır. Firavun/Firavunlar daima yeniden ortaya çıkarlar ve Firavuni taktikler daima yeniden tekrarlanır.

Ve Firavun dedi;

"Ve kâle fir'avnu żerûnî aktul mûsâ velyed'u rabbeh(u) innî ehâfu en yubeddile dînekum ev en yuzhira fî-l-ardi-lfesâd(e)"

"Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. O da Rabbini çağırsın (yardıma). Ben, (Musa'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."(Mümin/Ğafir: 26)

Yani Firavun danışmanlarını-şeyhlerini topluyor ve onlara Musa'yı aleyhiselam öldürmeme izin verin diyor. Bugünde aynısı geçerlidir, küçük firavunlar ve büyük firavunlar doğru/dindar/salih insanları öldürmek veya hapsetmek isterler. Sonra Firavun dedi, bırakın o Rabbini çağırsın. Firavun, Allah'a meydan okuyor!

innî ehâfu en yubeddile dînekum

"***Onun dininizi/dinimi değiştirmesinden korkuyorum,"***

ev en yuzhira fî-l-ardi-lfesâd(e)

"***veya yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum,"*** diyor.

"Fekâle enâ rabbukumu-l-a'lâ"

"Ben sizin en yüce rabbinizim dedi."(Naziat: 24) diyen Firavun bu sözleri söylüyor. Yine;

Vekâle fir'avnu yâ eyyuhâ-lmeleu mâ 'alimtu lekum min ilâhin ġayrî...

"Ve Firavun dedi; ' Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem!'..."(Kasa: 38) diyen Firavun bu sözü söylüyor.

O halkına en yüce rabbiniz benim, benden başka ilah bilmiyorum, diyor. Ey Firavun seni bu konuda geride tutan nedir? Neden Musa'yı öldürmüyorsun? Onu herhangi biri durdurabilir mi? Bu ayetteki zorbalığı bile onun nasıl bir adam olduğunu gösterir. Ki o, Musa'yı öldürmeme izin verin diyor ve Allah'a karşı ise büyükleniyor!

velyed'u rabbeh(u)

"o da Rabbini çağırsın."

Ben, onun Rabbinden korkmuyorum ancak siz benim danışmanlarım, siz benim şeyhlerim ben size danışmak istiyorum, diyor. Neden? Çünkü Firavun ne kadar güçlü bir zalim olursa olsun Musa'yı tek başına öldüremezdi. Onun danışmanlarına ihtiyacı vardı, meseleyi şeyhlerine, kötü alimlere, yöneticilerin eşeklerine tevdi etmek zorundaydı. Ben sizin yüce rabbinizim diyen adam, şeyhlerine Musa'yı öldürmeme izin verin, Musa'yı öldürmemin önünü açın diyor. Ben Musa'nın (aleyhiselam-Allah'ın Elçisi) fesadı yaymasından korkuyorum diyor. Yani Firavun kamuoyu tepkisinden halkın tepkisinden korkuyordu. Yani o, Allah'a karşı kibirlidir ancak halktan korktu ve bu yüzden destek için şeytani alimlere gitti. Musa'yı öldürmem için gerekçe üretin, bahane üretin dedi yani aslında Firavuni basın-medya organlarına, şeflerine, danışmanlarına ve şeyhlerine Musa'nın öldürülmesi veya hapsedilmesi gerektiği konusunda halkı ikna edin dedi. Firavunun Mürcie

destekçilerine böyle dedi.

Günümüzdeki Firavun destekçilerinin Firavuni taktikleri aynıdır doğu ve batı daki küçük Firavunlar ve büyük Firavunların başvurduğu taktikleri benzerdir, aynıdır. Tüm Firavunlar mesajlarının iletilmesi için binecekleri eşeklere ihtiyaç duyarlar. Liderleri genelde kimse dinlemez, işte bu yüzden liderler etraflarını bu sözde alimlerle kuşatırlar.

Firavun, Musa'nın imajını iki suç atarak lekeliyor.

Birincisi;

innî ehâfu en yubeddile dînekum

"***O sizin dininizi değiştirmek istiyor***."

Yani darbe yapmak istiyor diyor. Yani realitede, Musa beni değiştirmek/devirmek istiyor, diyor. Çünkü dininizi değiştirmek istiyor, milletinizi değiştirmek istiyor dedi, ve milletin/dinin başı Firavundur- yani bu, Firavunu değiştirmek istiyor demektir.

Musa'ya yönelik ikinci suçlaması;

ev en yuzhira fî-l-ardi-lfesâd(e)

"yani yeryüzünde fesat çıkaracaktır."

Bugünkü terimlerle, suçlaması o bir teröristir, o bir ekstremistir olacaktır. Eğer fakirlere yardım ediyorsa- para aklıyor olacaktır. Nitekim Firavunların her zaman, bir an önce dağıtılmaya hazır ön suçlamaları vardır. O zamandan günümüze firavuni taktikler aynıdır. Farklı oyuncular, aynı oyun. Çocukları ve kadınları tecavüze karşı savunmak terörizmdir. Kur'an ve Sünnete gitmek, Kur'an ve Sünnete başvurmak aşırı tutuculuk/kökten dinciliktir! Hilafete inanmak ki İslam'ın bir cüz'idir, esktremizmdir/aşırılıkçılık-

tır/(hariciliktir!) Sahabenin anlayışına uymak, izlemek gericiliktir. Bu Ümmetin zayıf ve mazlumlarını savunmak radikalliktir.

ya'budûnenî lâ yuşrikûne bî şey-â

"...onlar yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar..."(Nur: 56)

yolunda olanlar kendilerine atılan lakaplar ve etiketler konusunda asla ve asla tedirgin olmazlar. Ki bu, Musa'nın aleyhiselam yoludur, Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem yoludur ve tüm salihlerin/dindarların yoludur. Aslında, bugünde ve bu çağda bu lakap ve etiketlerle sizi anmıyorlarsa o zaman gerçekten hangi yolda olduğunuzu sorgulamanız gerekmektedir.

Tüm Firavunların insanlara yönelik karalama ve iftira suçları bittiğinde, insanları doğru olmakla suçlamaya başlarlar! Hak ehlini hak ehli olmakla suçlarlar! Doğruları doğru olmakla suçlarlar! Bu şaşırtıcıdır! Ancak bunu ben söylemiyorum, bu Kur'andadır ki bunun günümüzde uygulamasını görürsünüz ancak Kur'an da yer alır. Tüm sorunlar ve çözümler Kur'an dadır. Lut halkı Lut'u aleyhiselam suçladığında ve kovduğunda Lut'un aleyhiselam suçu neydi? Ki dediler;

ahricû âle lûtin min karyetikum

"...Lut ailesini şehrinizden sürün çıkartın..."(Neml: 56)

Neden? Çünkü onlar temiz ve paktır. Böylece şehrinden kovuldu, çıkartıldı, bu onun cezalandırılması demektir. Sizin kovulmanız, cezalandırılmanız demektir. Neden cezalandırıldı? Lut'un aleyhiselam suçu neydi?! Veya Lut aleyhiselam suç olarak! ne işledi? Temiz ve pak/temiz bir insan olmakla suçlandı! Bakın onların ne dediğine bakın;
innehum unâsun yetetahherûn

"...çünkü siz çokça temiz kalmak isteyen insanlarsınız."(Neml: 56)

Onların dediklerine dikkat edin, Lut temiz bir adamdır dediler, *ethar* demediler- ki sadece temiz ve saf adam demektir. Ancak ***yetetahherûn*** dediler, yani *fi'lu mustemir* – devam eden bir eylemdir, temizlik ve saflığın devam edeni, süre gideni ve abartılı bir biçimi anlamına gelir. Yani Lut aleyhiselam çok temiz, saf, paktır ve bunlar onunla daimi olan şeylerdir. Fitne fesatçı kötüler liderler olduğunda asil özellikler suç haline gelir. Bunun için bugün size şunu söylüyorum, bir kişi onlar tarafından bu tür iftira ve kötü lakaplarla etikelenmezse o zaman hangi yolda olduğunu kontrol etmesi gerekmektedir.

Sadece bugünkü haberlere baktığınızda ana başlık olarak okudum- Tunus'ta 7 kardeşimiz özel kuvvetler tarafından aşırılıkçı ve ekstermist suçlamasıyla tutuklandılar. Onların suçlanmasının sebebi neydi biliyor musunuz? İnsanlara ve mağazalara yeni yıl kutlamaktan caydırmak için broşürler, el ilanları dağıtmaktı. Onların yakalanmalarının nedeni buydu. Dolayısıyla Lut kıssasının resmini ters çevirip derinlemesine baktığınızda güzel bir anlam görecek ve güzel bir duygu edineceksinizdir. Nedir bu?

innehum unâsun yetetahherûn

Eğer onlar size temiz, saf diyorsa, sen temiz olduğun için seninle oturmak istemiyoruz diyorlarsa, sen temiz ve pak olduğun için senin etrafında olmak istemiyoruz diyorlarsa bu ne demektir? Bunu söyleyen kişi ne yapar? Bu aslında, bu sözleri söyleyenlerin kendi gerçekleri hakkında şahitlik etmeleri ve onların saf olmayan necis oldukları demektir. Yani onlar ahiret hayatından önce bu dünyada bunu itiraf ediyorlar.

Vela ve Bera'nın bazı yönleri suç haline geldiğinde veya

vela ve beraya sırf inandığı için kişiyi dışlanmış haline getirdiğinde bu ne anlama gelir? Onların realitede İslam düşmanı olduklarını itiraf etmesidir. Haydi geri dönelim ve Firavunun ne dediğine bakalım;

O şeyhlerine, danışmanlarına ve halkına şöyle dedi, bırakın Musa'yı öldüreyim. Satılmışlar, Murcie ve bindikleri eşekleri yani Firavunun münafıkları, senden başla liderimiz yoktur istediğini söyle dediler. Onların temelde söyledikleri şey budur. Musa aleyhiselam bir Peygamberdir ve halk onu tanımak istiyor ve onu seviyor. Doğru, dindar salih olanlar sayıca çok azınlıkta da olsa sevildiklerinde kalpten ve candan sevilirler. Ve göreceğiniz gibi kitlelere, halka sahte, yalan, batıl sözleri enjekte eden şeyhlerinin desteği olmadan onu öldürmesi Firavun için kolay değildir.

Nitekim doğu ve batının firavunlarının neden etraflarını belirli şeytani, kötü şeyhlerle kuşattıklarını düşünüyorsunuz? Sizin en yüce rabbiniz benim sözünü söyleyecek kadar cürretkar olan firavun, yine benim bulunduğum yol tek doğru yoldur diyecek kadar cürretkar olan firavun – ki firavun firavundur- hatta ayette bırakalım Musa Rabbini çağırsın, ben Musa'nın Rabbinden korkmuyorum, bırakın Rabbini çağırsın diyecek kadar cürretkar olan aynı firavun kendi yazılı-görsel basını ve şeyhlerinin yardım ve desteği olmadan harekete geçecek kadar cesur değildi çünkü halktan korkuyordu.

Dolayısıyla bugünkü firavunların babası olan firavun buna cesaret edemezken günümüz firavunlarının kötülükleri kendi başlarına yapabileceğini mi düşünüyorsunuz? Size bahsettiğim tüm bu sahne Mümin/Ğafir Suresinde yer alır. Bu şekilde biter. Yani o, alimlerine isteğini söyler ve toplantı orada sona erer.

Şimdi Araf Suresine gidelim ve devamını ikinci sahneyi görelim. Allah subhanehu ve teala dedi;

Vekâle-lmeleu min kavmi fir'avne...

şimdi, Firavunun Şeyhleri kampanyayı üstleniyorlar. Musa'nın öldürülmesi meşrulaştırmak istediler ve dediler;

Vekâle-lmeleu min kavmi fir'avne eteżeru mûsâ vekavmehu liyufsidû fî-l-ardi veyeżerake veâlihetek(e)

"Firavun'un kavminden önde gelenler demişlerdi ki: "Sen, Musa'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar, seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın?" (Araf: 127)

Retorik bir sorudur. Yani Ey Firavun, Musa'yı neden sağ bırakacaksın, yeryüzünde fesat yaysın diye mi? Bu aslında Firavunun önerisiydi ancak kötü alimler Musa'nın aleyhiselam öldürülmesini teşvik etmek için onun bu fikrinin pazarlamasını/propagandasını yaptılar. Onlar kötüdür, ve sanki bunu kendileri öneriyormuş gibi davrandılar. Firavuna ne dediklerine dikkat edin, şöyle dediler;

Ey Firavun, Musa yeryüzünde fesadı yayıyor. İkinci olarak Ey Firavun, ey halk, Musa sizin dininizi terk ediyor, o başka bir dini seçiyor. Yani v***eyeżerake veâlihetek(e)***..

Şimdi Firavun sahneye çıkıyor, ki onlar onu masum, saf bir adam gibi gösteriyorlar ve Musa'yı da kötü, şeytani bir adam olarak gösteriyorlar. Firavun, Musa'nın öldürülmesi önerdi ve istedi ancak Firavunun şer alimleri manzarayı tersine çevirdi çünkü onlar kötüdürler. Örneğin Beşar ve benzeri zalimlerin alimleri ile aralarında ne fark vardır?! Ki onlar kendi firavunlarının kan dökmeleri ve katliam yapmalarının yolunu açtılar, açıyorlar ve hatta bundan çok daha kötüsü Allah'ın yeryüzündeki kanunlarının diğer kanunlarla değiştirmesinin yolunu açtılar, açıyorlar bunu meşrulaştırdılar, meşrulaştırıyorlar ve caizmiş gibi gösterdiler, gösteriyorlar. Az önce bahsettiğim her iki ayetteki hassas ayrıntılara bakın;

Ğafir Suresinde anlatıldığına göre Firavun danışmanlarına gerekçe olarak Musa'nın dini değiştirmek istediğini söylemesini istedi, bu birincisi. Onun endişesi, kaygısı tahtta/iktidarda kalmaktı. Dininizi değiştirmek istiyor dediğinde bu benim iktidarımı değiştirmek istiyor demektir. Musa beni ve iktidarımı değiştirmeye çalışıyor demektir. Bu birincisidir.

Firavunun gösterdiği ikinci gerekçe Musa'nın yeryüzünde fesadı yaymasıdır. Basın, şeyhler onun bu sözlerini aldı ve Firavun lehine kirli bir propaganda kampanyası yürüttü ancak onlar biraz daha akıllıydılar ve bu yüzden bir sonraki ayette belirtildiği üzere işleri bir parça değiştirdiler ve böylece ilk olarak şöyle dediler;

liyufsidû fî-l-ardi -ilk önce yeryüzünde fesat çıkardığından ve sonra dini değiştirdiğinden(yani Firavunun iktidarını) bahsettiler. Neden böyle yaptılar? Çünkü Firavun konuştuğunda birinci kaygısı iktidarıydı. Kötü şeyhler yani onun danışmanlarının ise muhatabı halktı ve halkın daha çok dikkat edeceği konu fesat çıkması olacaktır.

Çünkü halk mahallelerinin, kasaba ve şehirlerinin güven içinde olmasını ister ve Firavunun lider olup olmamasından daha çok umursar. Oradaki bütün bu yerel sahne ve planları ayetin devamında yer alır;

kâle senukattilu ebnâehum venestahyî nisâehum ve-innâ fevkahum kâhirûn

"Erkek çocuklarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Şüphesiz ki biz, onların üzerinde kahredici bir güce sahibiz."

Yani onlar, Firavunu tamam ısrar ediyorsanız öyle olsun, seçim şansım yoktur diyen zayıf, masum, mazlum güçsüz bir adammış gibi gösterdiler. Firavunu, sadece halkı,

danışmanları ve şeyhlerinin isteklerine göre hareket etmek zorunda kalan güçsüz bir adammış gibi gösterdiler. Bu size danışmanların ve bazı alimlerin yozlaşmış yöneticilerin lehine oynadıkları kötü ancak tehlikeli rolü gösterir. Veya danışmanlar ve alimler kötü olduğunda yöneticiler üzerinde oynadıkları tehlikeli rolü gösterir. Bugün gördükleriniz de farklı değildir. Saraylardan gelen kötülük onların kötü alimlerinin dilleri ve kötü basını aracılığıyla yürütülür. Ayetin sonunu dinleyin,

ve-innâ fevkahum kâhirûn

"şüphesiz ki biz onların üzerinde kahredici bir güce sahibiz"

Karşı konulmaz bir güce sahibiz. Firavun ve *inna lehum kahirun* da diyebilirdi. Onlara karşı kahredici, karşı konulmaz bir güce sahibiz de diyebilirdi. *Fevkahum* yerine *lehum* da diyebilirdi ve Arabça her ikisi de mükemmel uyar ve birbirlerinin yerine kullanılabilirler. Onlara karşı yani *lehum* yerine *fevkahum* onların üzerinde demesi onun tiranlığının, zalimliğinin zirvede olduğunu gösterir. Çoğu kişi böyle zamanlarda korkaklaşır. Doğruyu konuşmak istemez, doğruyu-hakikati duymak istemez hatta doğrunun hakikatin uygulanmasını istemez hatta bugün bazıları öylesine korkmuştur ki doğru ve hakikat üzerinde düşünmekten bile korkar.

ve-innâ fevkahum kâhirûn.

Bu kibrin zirvesidir. İnsanları öylesine korkutmuşlar ki bir söz bile söyleyemez duruma getirmişler. Böylece düşünceleri bastırabilirler. İşte bu günümüzdeki durumdur! Günümüzün Firavunları bize şöyle dediğinde;

ve-innâ fevkahum kâhirûn biz sizin üzerinizde kahredici, karşı konulmaz güce sahibiz, bizde onlara Allah'ın subhanehu ve teala Kur'an da iki defa söylediği şu sözle

karşılık veriyoruz;

Vehuve-lkâhiru fevka 'ibâdihi vehuve-lhakîmu-lhabîr

"O kulları üzerinde herşeye boyun eğdiren El Kahirdir. O hüküm ve hikmet sahibi El Hakimdir ve herşeyden haberdar olan El Habirdir."(En'am: 18)

Kur'an da iki defa geçer;

Vehuve-lkâhiru fevka 'ibâdih(i) ve yursilu 'aleykum hafezaten

"O kulları üzerinde her şeye boyu eğdiren El Kahirdir ve üzerinize hafaza (meleklerini) gönderir..."(En'am: 61)

Bu ayetlerde Allah'ın karşı konulmaz güce sahib olduğu *Kahhar* olduğu belirtiliyor ve ilk ayet Allah subhanehu ve teala şöyle buyurduktan hemen sonra geliyor;

Ve-in yemseska(A)llâhu bidurrin

"Şayet Allah sana bir kötülük veya zarar dokunduracak olsa..."(En'am 17)

Dediğimiz gibi, eğer iman ediyorum diyorsan, imtihan edileceğini söylüyorsun o yüzden kararlı ol, çünkü karşı konulmaz olan ve Yüce olan Allah'tır. Firavunun alimleri halkı, kitleleri kandırmayı başardığında Musa aleyhiselam halkına dört cümlede çözümü sundu. Her biri kendi başına dersler yapmaya layıktır. Onun söylediği ilk şey şudur (Araf: 128);

Kâle mûsâ likavmihi-ste'înû bi(A)llâhi

"Yardımı yalnız Allah'tan isteyin..."

İkincisi;

Vasbirû...

"...Sabredin..." Ve buna hepimizin ihtiyacı vardır.

Üçüncüsü;

inne-l-arda li(A)llâhi yûriśuhâ men yeşâu min 'ibâdih(i)

"...Şüphesiz ki yeryüzü, Allah'ındır ve ona kullarından dilediğini mirasçı/sahip kılar..."

Dördüncüsü;

vel'âkibetu lilmuttekîn

"...Akıbet/nihai son muttakiler-sakınanlarındır."(Araf: 128)

Yani kararlı kalın. İnancınızdan vazgeçmeyin. Değişmeyin. Taviz vermeyin. Yumuşamayın-gevşemeyin. Aldatılmayın. Tereddüt etmeyin. *La ilahe illallah Muhammeder Rasulullah* sancağının zaferi, en yüksekte dalgalanması şüphesiz bir zaferdir ancak nihai zafer ve kurtuluş gerçek Tevhid üzerinde kararlı olduğunuz halde ölmektir.

Hendek halkının kıssasına Uhdud kıssasına bakın, kralın yardımcısı ve arkadaşı olan kör bir adam iman etti ve Allah ona görmesini iade etmişti. O adam Tevhide iman etti ve öldürüldü. İman eden genç çocuk öldürüldü. Ona Tevhidi öğreten rahip öldürüldü. Hakikati konuşan genç, onlar kendilerini öldürmeyi başaramayınca onlara kendisini nasıl öldüreceklerini söyleyen o genç onlara Allah'ın izniyle benim sadakımdan bir ok alıp gencin Rabbi olan adıyla deyip bana fırlatırsanız ancak beni öldürebilirsiniz dedi ve o öldürüldü, Tevhid üzerine öldürüldü. Nitekim olaya şahit olan ve ona inanan halk kitleleride ayrıca öldürüldüler. İşte bu zaferdi. Kör adam Tevhid üzerine öldürüldüğünde

bu bir zafer olarak kabul edilir. Rahip Tevhid üzerine öldürüldüğünde zaferdir. Genç adam Tevhid üzerinde öldürüldüğünde bu bir zaferdir. Hendekler kazılıp, ateşlerle doldurulduğunda ve insanlar peşpeşe içine atıldığında, içine atılarak öldürülen insanlar için bu bir zaferdir. Ateşle dolu hendeğin önünde kucağında bebeği olan bir anne duraksadığında ki bebekleri bir biri ardına aldıklarında ve o yeni doğmuş bebekle annesine sıra geldiğinde annesi tereddüt etti ve yeni doğan bebek Allah'ın izniyle konuştu ve bugün ihtiyacımız olan o altın sözleri sözledi; *ummiy isbiri inneki alal hakk*...Anne sabret sen hakk üzerinesin!

Oradaki herkes-tüm halk iman etti ve İslam ve Tevhidleri dakikalar sürdü ancak onlardan tek bir kimse bile imansızlığa dönmedi. O genç çocuğun sadece Allah'ın iradesiyle öldüğünü bildiler, sadece bir olan Allah'ın iradesiyle olduğunu bildiler. İman- yakin kalplerinde tezahur etti. Ve gözlerinin önünde ateşin yanması bile onları inançlarından tereddüte sevk etmedi.

Bizim İslam ile olan ilişkimiz dakikalar değildir, biz nesiller ve nesiller olarak Müslüman olarak doğduk, Tevhidi bilerek doğduk. Ve Tevhidin kalplerimizin derinliklerine yerleşmesi için uzun bir zamanımız oldu ancak bu Tevhidin kalbimizin derinliklerine yerleştiği mi demektir?! Allah, Uhdud Halkının kıssasından bahsettiğinde dedi;

İnne-lležîne fetenû-lmu'minîne velmu'minâti śümme lem yetûbû felehum 'ażâbu Cehenneme ve lehum 'ażâbu-lharîk

"Şüphesiz ki mümin erkek ve mümin kadınlara işkence yapıp sonra tevbe etmeyenlere Cehennem azabı ve yakıcı bir azap vardır."(Buruc: 10)

Müminlere zarar verenler tevbe etmediler. Öldürülenler müminlerdi ve öldürenler iman etmeyenlerdi. Ancak iman etmeyenlere dünya hayatlarında ne olduğunu bilmiyoruz. Veya cezaya çarptırılıp çarptırılmadıklarını bilmiyoruz.

Katiller yaşamaya devam etti ve bu dünyada başlarına ne geldiğini bilmiyoruz. Elbette Ahirette Allah'ın dediği gibi tevbe etmezlerse ***felehum 'aẓâbu Cehenneme – onlar için Cehennem azabı olacaktı***r. Ancak bu dünyada zafer kazananların onlar olduğu görünüyor. Burada dikkat çekmek istediğim nokta İbn Kayyim'in rahimuhullahu sözleridir;

"Saf, gerçek Tevhid üzerine kararlı kalmak ve ölmek nihai zaferdir." Topraklarımız üzerinde İslam bayrağının dalgalanması bir başka zafer türüdür. Ancak nihai zafer bir kişinin *La ilahe illallah Muhammeden Rasulullah* üzerine ölmesidir. Size daha önce bahsettiğim ayet ile bu sohbetin ilk bölümünü sonlandıracağım,

Venurîdu en nemunne 'alâ-lleżîne-stud'ifû fî-l-ardi venec'alehum e-immeten venec'alehumu-lvâriśîn

"Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmış olan (mustazaflara) iyilik yapmak, onları (kendilerine uyulan) imamlar yapmak ve onları (yeryüzüne) vâris kılmak istiyoruz."(Kasas: 5)

Ayetin sonucuna bakın,

Venumekkine lehum fî-l-ardi venuriye fir'avne vehâmâne vecunûdehumâ minhum mâ kânû yahżerûn(e)

"Ve onları, yeryüzünde güç/iktidar sahibi kılmak (istiyoruz). Firavun'a, Haman'a ve ordularına da kendisinden korktukları şeyi göstermek/yaşatmak (istiyoruz)."(Kasas: 6)

Allah Firavun, Haman ve ordularına, danışmanlarına, şeyhlerine, alimlerine korktukları şeyi göstereceğiz diyor. Ve Allah, onların korktuklarını başlarına getirdi. Firavun neden korkuyordu? Tüm firavunlar neden korkarlar? İslamın zaferi, kendi tiran ve saltanatlıklarının yıkılması! İktidarlarının yok olması! Firavun, Beni İsrailden genç bir çocuğun Tevhidi getirmesinden korktu. Bu yüzden Allah'a subhane-

hu ve teala duamız günümüzün genci ve firavunlarına Musa'nın firavununa gösterdiğini göstermesidir.

Zulüm, baskı zirvesine ulaştığında, ulaşır. Savaş Allah'ın dini uğruna olduğunda, öyledir. Mazlumlar Allah'tan başka kimseye dönmediğinde ve bizim Allah'tan başka döneceğimiz kimse yoktur. Allah her şeye yeter. İşte o zaman Allah müdehale eder ve işte bu Yusuf Suresinin son ayetlerinin anlamıdır. Ki orada Allah dedi;

Hattâ iżâ-stey-ese-rrusulu vezannû ennehum kad kużibû câehum nasrunâ fenucciye men neşâ'(u) velâ yuraddu be'sunâ 'ani-lkavmi-lmucrimîn(e)

"Artık elçiler ümitlerini kesip, yalanlandıklarını sandıklarında, yardımımız onlara gelmiş ve dilediklerimiz kurtarılmıştı. Azabımız, günahkâr topluluktan geri çevrilmez."(Yusuf: 110)

Dolayısıyla bu Ümmet, Ümmetimiz hastalanır ancak ölmez. Bu Ümmet on dört yüz yıl önce uyandığından beri zaman zaman uyuklar ama uyumaz. Eğer ölmesi -yok olması bu Ümmetin kaderinde olsaydı yaşadığı çok daha kötü felaketlerde ölürdü ancak Allah subhane ve teala tarafından hidayet üzerinde tutulur ve O daima diridir ve asla ölmez. Onların İslam ile savaşları yoğunlaştıkça, İslamın yoğunluğu artar. Onlar İslamın parlaklığını söndürmek için ne kadar uğraşırsa İslamın parlaklığı o kadar artar onlar İslam'ı kendi başına bırakırsa İslam yayılır ve genişler onlar için bu bir kaybet kaybet durumudur.

Allah, İslam'dan engelleyenler, caydıranlar üzerinde gözetleyicidir. Allah, İslam'ı terk edenlerden bağımsızdır. Allah'ın öfke ve gazabı zalimler üzerinden asla geri çevirilemez. Allah'ın zaferi, Allah'tan ***"kun"*** -ol sözünü bekleyen müminlerin üzerinedir ve bu gerçekleşmiştir. O yüzden kendinizi zaferin zamanı ile meşgul etmeyin,

bilakis ya'budûnenî lâ yuşrikûne bî şey-â

" ...onlar yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar..."(Nur: 56) ayetini pratik hayata uygulamakla meşgul olun.

Gecenin son üçte biri şöyle derim, *Ey Hayy ey Kayyum* biz farklı kıtalarda yaşıyor olsakta sırf Senin Rızan için sadece Senin Rızan için bir araya geldik ve Allah şahidimdir hepinizi sırf O'nun Rızası için seviyorum. Ya Allah biz burada bir araya geldik, Kıyamet Gününde bizleri Arşının altında, parlayan kürsülerde bir araya getir. Ve sonra bizi Cennette bir grup olarak bir araya getir. Sonra bizi Firdevs tahtlarına yaslandığımız halde bugünkü günler hakkında yer içer ve konuşurken bir araya getir. Çünkü Sen bize dedin;

Kulû veşrabû henî-en bimâ esleftum fî-l-eyyâmi-lhâliye

"Geçmişte işlediğiniz amellere karşılık, afiyetle yiyip içiniz."(Hakka: 24)

Cezaakumullahu hayra ve sallallahu ala seyyidina Muhammed ve ala ve alihi ve sahbihi ve sellem.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem En Zor Zamanlarında Yakiin'inin Bir Örneği

BİZİM ALLAH'A YAKİİNE VE İMANA İHTİYACIMIZ VARDIR

Birçoğumuzun ilk defa duyuyor olabileceği bir örnekle başlayacağım.Ve burada çok daha fazlası vardır, ancak bu konudan bahsedeceğim.Yeni bir şey olabilecektir ve bundan çıkarılacak bazı güzel dersler söz konusudur.

Sahneyi ve koşulları benimle birlikte görselleştirin. Bu olay Allah'ın vahyini almasından 10 yıl sonra oluyor. Mekke'de iken oluyor ve o henüz Medine'ye gitmemişken ve halen Mekke'de iken oluyor. Sallallahu aleyhi ve sellem iç desteğini yani karısı Hatice'yi henüz kaybetmişti. Sallallahu aleyhi ve sellemin dediği gibi onu kimse kabul etmezken onu yanına alan kadındır. Herkes onu inkar ederken ona inanan kadındır. Herkes ona yalancı derken ona güvenen, onu doğrulayan kadındır. Ki bunlar Hatice hakkında Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem söyledikleridir. Onun iç, manevi desteğiydi ve artık yoktu.

O dış desteğini onun hemen ardından, aşağı yukarı aynı zamanda kaybetti. O, amcası hakkında dedi;

Kureyş, ta ki amcam Ebu Talib ölene kadar bana hiçbir zaman zarar veremedi.

Bunlar Peygamber Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Tebliğinin en karanlık, en zorlu günleriydi. Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'yi terk etmeyi planladığı sözleri Kureyşlilere ulaştı, Onlar 'bunun bir yolu yok, bunun olmasına asla izin vermeyeceğiz' demeye başladılar. Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem yönelik zarar ve eziyet zirvesine ulaştı.

İşte bu aşamada Ebu Leheb'in söylediği söze bakın, Ebu Le-

heb! dikkatinizi verin!

Bu, İbn Sad'ın "*Tabakat El Kubra*" 1. Cildi 211. Sayfada yer alır, dikkatinizi verin ve ben yanlış demedim, Evet Ebu Leheb, en kötü şöhretli adam, Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem tükürmesiyle başlayan, Peygamber Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem 10 yıl zarar vermekte olan bir adamdır.

Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem zarar veren, eziyet eden en kötü şöhretli adamı söyleyecek olsaydınız, Ebu Cehil ve Ebu Leheb'den birini derdiniz, ikisi arasında bir yarışma yapardınız. Ve daha çok Ebu Leheb derdiniz. Daha ziyade Ebu Leheb derdiniz çünkü onun karısı ve tüm ailesi Peygambere sallallahu eza ediyordu İşte o Ebu Leheb Muhammed'i sallallahu aleyhi ve sellem savunmak için birden kabilecilik ve cahiliye şevkine kapıldı. O, kardeşi Ebu Talib'in ölümünden sonra yeğeninin katlandığı ezaları gördü ve haykırdı ve dedi,

"Benim yeğenim istediği yere gidecektir ve her kim ona yaklaşırsa kılıcımla onun boynunu keseceğim."

Konuşan Ebu Leheb'dir. Ebu Leheb! Bunun yüzeysel, sığ, basit açıklaması şudur, onu harekete geçiren şey kabilecilik şevki olmalıdır. Sizin ve benim için gerçek neden ise Allah'tır. Allah, Allah'ın mesajını korumanın bir aracı olarak bir gayri müslimi ve Ebu Leheb gibi bir İslam düşmanını kullandı. Buna şaşırmayın! Bu, Allah'ın gücüdür. Göklerin dili farklıdır, sen Allah'a inandığında, O'nun dediklerini yaptığında, senin asla tahayyül etmediğin şekilde sebepler/vesileler/araçlar sana gelir.

Onlar düşündüğünde, onlar fillerin çok büyük olduğunu ve çok kuvvetli olduğunu düşündüğünde. Öyleki görüş alanlarındaki her şeyi yok edebilirlerdi ve onlar ta ki Kabe'ye ulaşıncaya kadar önlerine çıkan her şeyi ezip geçtiler de

Allah, onların her şeyi yok edebileceğini düşündükleri o kocaman fillere ne gönderdi? Küçük, ufacık taşlar, küçücük taşlar.

İbrahim'e aleyhiselam Rab olduğunu iddia ettiğinde Nemrud,

"...Demişti ki 'Ben de öldürür ve diriltirim'..." (Bakara: 258)

Allah bir sinek gönderdi, onun beynine bir sinek göndererek onu helak etti.

Ad, en güçlü olduğunu düşündüğünde, Hud'a aleyhiselam dediler, kim bizden daha güçlüdür? Rabbin bizden daha güçlü ise, Onu bize getir.

"..."Bizden daha güçlü olan kimmiş?" dediler. Görmediler mi onları yaratan Allah'ın kendilerinden daha güçlü olduğunu?..."(Fussilet: 15)

Allah onlara rüzgar gönderdi.

Semud, güçlü ve kudretli olduğunu düşündüğünde, sadece bir sayha, küçük bir çığlık onları yok etti.

Koalisyon, İslam'ı yok edebileceğini düşündüğünde, ve tüm dünya, Peygamber Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem karşı birlik olduğunda, Allah, onları küçük bir rüzgarla dağıttı ve onlar kaçıp gittiler. İşte bu Allah'tır!
O, Allah'tır. Bu, Allah'ın işidir!

"...Her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatı işte..."(Neml: 88)

Allah en ufak vesilelerle bile kötülük hikayelerini bitirir.
Bu kuralı benden alın, kendinizi, asla meşgul etmeyin;
Kendinizi asla kötülüğün nasıl sona ereceği ile meşgul etmeyin. Kendinizi Hakkı savunmak ve uygulamakla meşgul

edin.

Ebu Leheb'den bahsedildiğinde, onun Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem karşı düşmanlığı ve nefreti zihninize kazınır ve yerleşir, ancak bir süreliğine Allah onu bir koruma kıldı, onu, Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem koruyucu kıldı. Kim yaptı? İslam'ın en büyük, en kötü şöhretli düşmanlarından birini Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem bir süreliğine savunan bir adam haline Kim getirdi? Allah!

Sen zeminini koru, özellikle ilkeler, prensipler meselelerinde, Yakiin sahibi ol ve Allah'ın ne yapacağını seyret. Hiçbir çıkış yokmuş görünen durumlarda Allah bir çıkış verir, O Allah'tır! O, bizim göremediğimiz şekillerde işlerini yürütür. O size bir çıkış yolu verecektir. Benim kendi zihnimde olduğumdan daha çok zihinleri kontrol eden O'dur, ki O zafer ve iktidar getiremez mi? Ve O kişinin kendi zihni üzerinde sahip olduğundan çok daha fazla zihinleri kontrol edendir, O Allah'tır! Kişi ile kalbi/zihni arasına girer.

"...Bilin ki Allah, kişiyle kalbi (düşünceleri) arasına girer..."(Enfal: 24)

Kur'anı anlıyor musunuz?

"Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da zaten."(Mesed: 1)"

O, ona inanmayın o bir yalancıdır, dedi. Aleyhte basın kampanyası yapan adamdır, Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem eza eden adamdır ve birden şöyle diyor ki bu, (Ebu Leheb'i tanıyan) bir kişinin aklına gelmeyecek bir şeydir.

Şunu anlayabilirim, Ebu Talib, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem savunduğunda, koruduğunda Ebu Talib sağdı, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem korudu. Ebu Talib asla bir Müslüman olmadı. Ancak aynı zamanda, Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem eza vermede asla rol

oynamadı. Onun imajı inanmayan ama savunan, koruyucu bilge ve sakin bir adamdı.

Öte yandan burada kötü şöhretli bir amca söz konusudur, Ona on yıl eza eden biri söz konusudur, ancak birden onu savunmaktadır.

Allahu Ekber, Allah En Büyüktür dediğimiz Allah, En Büyüktür ve bunun olmasını istedi ve oldu. O Ekberdir! Onun Ekber olduğuna gerçekten inanıyorsunuz değil mi? Ebu Leheb, Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "Ya Muhammed işine bak. Kardeşim Ebu Talib sağ iken her ne yapıyorsan aynısını yap, git ve mesajını yay. Lat ve uzzaya yemin olsun, ben ölünceye kadar sana kimse dokunamayacaktır. "

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Tebliğe devam etti, Bir süreliğine tebliğe devam etti, kendisinin en kötü şöhretli düşmanı tarafından korundu.

Allah! Sünnet Allah. Allah'ın işi! O Allah'tır. Küfrün başından bir koruyucu çıkaran O'dur. Küfrün başından, İslam'ın başına bir koruyucu çıkaran Allah'dır! O, Allah'tır.

İbn El Gaytele bir keresinde Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem lanet okudu, Ebu Leheb bu sözünü söyledikten sonra veya hemen öncesinde, ona saldıran ve onu fiziken döven kimdi biliyor musunuz? Ebu Leheb'ten başka biri değildi. Ebu Leheb, onun, Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem lanet okuduğunu işittiğinde, onun üzerine yürüdü ve onu dövdü.

Nitekim sorun çıkarıcılar, fitneciler, kışkırtıcılar, Ebu Leheb'e gitti. Ukbe ibn Ebi Mayat ve Ebu Cehil, Ebu Leheb'in yaptığını duyduğunda, ona, senin bu, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem savunman, ona inandığından mı kaynaklanıyor, yoksa akrabalığından mı? diye sordular. O, akrabalıktan dedi. Rahat bir nefes aldılar, en azından

düşündükleri kadar kötü bir durum olmadığını ve onun halen onun kendi dinleri üzerine olduğunu anladılar.

Sonra bir adım daha ilerlediler ve Ebu Leheb'in cahiliye akrabalık şevkini kullandılar. Onun, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem savunduğu cahiliye akrabalık şevkini Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem karşı kullandılar, git ve Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem babanın nerede olduğunu sor, dediler. O, Cennette midir Cehennem de midir? Yani şu demektir, ey Ebu Leheb o senin yeğenin olduğu için sen onu savunuyorsun. Tamam anladık, o halde sadece git ve dedesinin nerede olduğunu ona sor? Babamız, liderimiz, nerededir? Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem dedesi nerededir? Senin dünyaya gelmene neden olan kişi, senin baban, nerededir? Cennette midir Cehennem demidir? Onlar, Ebu Leheb'e git ve bunu yeğenine sor dediler.

Ebu Leheb, Peygamber Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem buraya gel dedi, babam nerededir? Bunlar dikkat edilmesi gereken derslerdir. Koşullara dikkat edin, ki Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem iç desteğini henüz kaybetmişti, keza onun dış desteği de gitmişti. O yalnız bir adamdı, tek başına bir Ümmet durumundaydı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem zayıf ve yalnızdı, Tebliğin en zayıf dönemlerinden birindeydi. Gariplerin, hissettikleri ve yüzyüze kaldıkları koşulları samimi birr tebliğci hariç kimse bilmez. O çok zayıf ve yalnız bir durumdaydı ki Allah onu teselli etmek için Yusuf Suresini indirdi ve sonra O, onu isra yolculuğuna göklere çıkarttı, işte tam o zaman dilimi içinde bu oldu, çünkü o zaman Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem herkesin karşı olduğu onun en zayıf anlarından biriydi.

Bugün, aldatılmış, sulandırılmış, kararsız Müslümanlar şöyle derlerdi; Ya Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem gel ona babasının Cennette olduğunu söyle. Sadece onu kazanmak için böyle yap sadece onu kazanmak için ona babasının

Cennette olduğunu söyle. Bugün yapmacık davranışlarda bulunan kararsızlar, Peygamber Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem şöyle derlerdi,

Bizim, Ebu Leheb'in bizi korumak için olağanüstü kuvvetine ihtiyacımız vardır. O yüzden radikal olma, hadi, Vela ve Beranı sadece bir parça kırp ve ona duymak istediğini söyle, ki böylece bize zarar vermeyecektir. Günümüzün omurgasız, yüreksiz olanları bilgelik, hikmet diye yalvarırlardı, ağlarlardı. Bilgece davran, hikmetli ol! Çocuğa karşı yavaş davran, Ebu Leheb'e karşı yavaş davran derlerdi

Kur'an ve Sünnetten çıkarmak yerine Batının istihbaratından, aklından İslam versiyonunu emen tersyüz ediciler Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem sen zayıfsın, güçsüzsün ve bu Tebliğ fırsatı için küçük bir penceredir derlerdi, aha işte dinlerarası inanç budur!

Ona onun istediğini söyle, böylece ılımlı davran, ona genişlik veriyormuşsun gibi göster, ona tüm İbrahimi dinlerin Cennete gideceğini söyle. Onların hepsinin Cennete gideceklerini söyle. Onların hepsi, tamamı, ona onun duymak istediğini söyle derlerdi. Ve sonra şöyle derlerdi, o Müslüman olursa onu oturt, bu işi bize bırak biz ona babasının gerçekten Cehennemde olduğunu öğretiriz Ona babasının Cennette olduğunu söyle çünkü şimdi o seni korumaktadır. Ona bazı minnetler borçlusun, aksi takdirde o seni ve bizi öldürecek ve işkence edecektir.
İşte günümüzün sapkın insanları böyle diyeceklerdir.

Ancak Allah'a tam bir güven, iman ve yakiin ile Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona "*Senin baban kendi halkı ile birliktedir*", dedi.

Ebu Leheb oradan ayrıldı, Ukbe ve Ebu Cehil'e bunu anlattı ve dedi, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem sadece babamın halkı ile birlikte olduğunu söyledi. Ukbe ve Ebu Cehil, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem ne demek

istediğini anlamışlardı. Yani o Cehennemdedir, demişti. Onlar, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem tam olarak neyi kastettiğini anladılar ve görüşlerinde haklıydılar. Onlar bunu anladılar ve bu düşüncelerinden emindiler. Ebu Leheb'e, git ve ona o halkı ile birliktedir demekle ne kastettiğini sor dediler. Meseleyi senin için anlaşılır kılmasını söyle, o ne demek istedi? Onlar anladı, Ebu Leheb anlamadı. Ebu Leheb geri dödü, bu durumda Peygamber'in içinde bulunduğu zor durumdaki bir adamın üzerinde oluşacak olan baskıyı hayal edin. İşte bu yüzden bu kıssa etrafındaki koşullardan size bahsettim.

Bir taraftan zamanının en büyük liderlerinden biridir, kalbi ve ruhu ile eski bir düşmanını korumaktadır. Ve sizi koruduğu için sizin de ona minnet borcunuz vardır. Diğer yandan Allah'ın kanunları ve hükümleri vardır, Allah'ın Şeriatı vardır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem meseleyi tatlı duruma getirmek, makul hale getirme fırsatına sahipti. Çünkü ona zarar gelebilirdi, ve meseleyi makul hale getirme fırsatına sahipti. Ona yanıtı, Ebu Leheb geri döndüğünde ona yanıtı ki o geri döndüğünde, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem sen babamın Cehennem de olduğunu mu demek istedin? dediğinde,

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem: *"Evet"* dedi.

Evet tam olarak bunu demek istedim. Tam olarak bunu demek istedim sadece bu da değil *"o ve onun yolunda olanlar Cehennemdedir!"* dedi Allah! Allah, kimin huzurunda olursan ol önemli değildir, Allah seni koruyacaktır.

"...Allah en hayırlı koruyucudur..."(Yusuf: 64)

Ebu Leheb o noktada, "Ben senin ebedi düşmanınım" dedi Ve Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem eza etmeye, zarar vermeye başladı ve diğerlerini ona eza etmesi, zarar vermesi için daha çok teşvik etmeye başladı. Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem karşı tavrını tam aksine değiştir-

di ve başkalarının ona karşı davranışlarını da tam tersine çevirmesi ve ona daha çok eza etmesi için teşvik etti.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem tek bir söz sarf ederek tüm bunlardan kaçınabilirdi. Sadece bir söz söyleyerek meseleyi makul hale getirebilirdi, dolayısıyla siz bana Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hikmetli olmadığını mı söylüyorsunuz?!

Bana, onun kendisini ve sayıları sadece birkaç kişi olan müminlerin hayatlarını tehlikeye attığını mı söylemeye çalışıyorsunuz?!

Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem en karanlık zamanlarından birinde, Tebliğ hayatının en zorlu zamanlarının birinde neden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onu memnun edecek bir söz söylemedi? Ki bu karanlık dönemin üstesinden gelmek için böyle yapmadı? Neden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demedi;

O kendi halkı ile birliktedir ve bu sözü bu şekilde söylemeye devam etmedi. Veya Allah en iyisini bilir demedi?

Bizim temel ilkelerimiz vardır, hiçbir taviz vermek yoktur, ne olursa olsun hiçbir taviz vermek yoktur. Sonuçları ne olursa olsun! Bazı öğretilerde, kademeli veya aşamalı olmayı kabul etmiyoruz. Onlara kim olduklarını, ne olduğunu söylemek zorundasınız, onlara kim olduklarına göre muamele etmek zorundasınız.

Neden, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demedi; bak Ebu Leheb bana birkaç gün ver, etraftaki birkaç mümini toplayayım ve oylayalım. Seçim yapmamıza izin ver. Abdulmuttalib Cennette mi Cehennem de midir oylayalım? Birkaç Sahabeyi toplayıp bu konuda oylama yapalım. Bırak seçim yapalım demedi?

Çünkü Allah'ın kanunları ile böyle oyun oynayamazsınız,

Oynanacak bir oyun değildir, hangi alim bu konuda bir fetva verirse versin umrumda değildir. Bu, Allah'ın kanunudur, sen onu oylayacak ve kabul edecek kim oluyorsun?! Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem en zayıf anında olduğunu bilmediğini mi düşünüyorsunuz? Ona babasının Cehennemde olduğunu söylemesi durumunda sonuçlarının ne olacağını Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem bilmediğini mi düşünüyorsunuz? Onun bunların hiçbirini bilmediğini mi düşünüyorsunuz? Ancak burada ilkelerden bir taviz yoktur, bunu size söylemekten üzgünüm ama Allah'ın dini işte budur!

Ona babasının Cehennemde olduğunu söylemesi bir ilkedir. Ahmed, aklın yerinde mi? Evet, bu bir ilkedir, Nasıl? İşte dinlerarası inancın bir küfür olduğunu söylememin nedenlerinden biri budur. Dinlerarası inanç İslam değildir, Küfür dinidir, gayri müslimler Müslümanların yönetimi altında yaşadıklarında bile, kendi batıl inançları üzerinde kalma hakkında sahiptirler. Biz, onların batıl inanç üzerinde olduklarına bilmek zorundayız, ki bundan bahsettik. Ve İslam'da ikrah, zorlama yoktur.

"Dinde kesinlikle bir zorlama yoktur..."(Bakara: 256)

Ki onlar Zimmet Ehlidirler. Müslümanların yönetimi altındadırlar, onlar korunurlar ve onların hakları vardır, hatta hayatlarını idame ettirebilmeleri için onlara sadaka veririz. İnancımızın bir parçası şudur; Mesajı alan ve bir gayri müslim olarak ölen herkes Cehennemdedir. Bu bir prensiptir, bir ilkedir, sulandırmayız, tatlandırmayız.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona, babasının Cennete gideceğini söyleseydi bu şu anlama gelecekti;

Birincisi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem konuştuğumuz açık ayetlere ve hadislere karşı gelmiş olurdu. İlkedir! Ki günümüzdeki dinlerarası inancın iğrenç tabiilerininyaptıkları budur. Ve dinlerarası inancın bir küfür dini ol-

masının birçok nedenlerinden birisi işte budur. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona, babasının bir gayri müslim olarak öldüğünde Cennet olduğunu söyleseydi bu, Abdul Muttalib'in haklı olduğu anlamına gelecekti. Çünkü Cennete gidecektir ve sadece doğru insanlar Cennete gidecektir. Ve bu, Abdul Muttalib'in izinden gidenlerinde haklı olmalarını içerecekti çünkü ona tabi oldular ve o ise Cennettedir.

Sonra Abdul Muttalib'in sahip olduğu inancın karşıtları kimlerdi? Elbette, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve tabileri! Cennet ehline karşıt olan o insanlara Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Cennette olduklarını söyleseydi, o zaman Cennetlikler neredeler? Bu, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve tabiilerinin, *haşa* Cehennem de olduğu demek olurdu. İşte bu yüzden bu bir prensiptir, ilkedir, kaidedir. Eğer ona babasının Cennette olduğunu söyleseydi, bu, Allah'ın açık ayetlerine ve kanunları aykırı olurdu. Yani şu demek olurdu, Abdul Muttalib, Ebu Leheb gibi Cennet ehline! karşıt olan insanlar kötü olacaktır, ve gerçek Cennet ehli olanlarda Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve ehli olacaktır!İşte bu yüzden ona babasının Cehennemde olduğunu söyledi ve bu bir prensiptir!

Allah'ın kanunlarının topraklarımızı yönetmesi de aynı prensiptir. Nitekim bu da bir prensiptir. Aynı türde prensiptir. Bizdeki sorun kalplerimizin Allah'tan kopuk olmasıdır. Biz, Allah'a yakiin ve iman hakkında çokça konuşuyoruz , ancak kalplerimiz Allah'tan kopuktur. Ve bu Ümmetimizin gerçekliğidir. Ve kalplerimiz Allah'tan kopuktur ve Allah dışında, dünyevi sebeplere ve her şeye bağlıdır. Ve bu bir gerçekliktir, kendimizi kandırmayalım, zorluk zamanlarında insanlara bağlı olan kalpler, Allah'ın yardım ve kurtuluşundan uzaktırlar.

İran ki Aişe'den radiyallahu anha nefret edenlerdir, Batı da, size yardım etmez, edemez, etmeyecektir ki onlar İslam'ın en sulandırılmış, en zayıf versiyonunu bile sevmezler veya

yardım etmezler. Siz ise Dinin prensiplerinden taviz veriyor ve kalbinizi yok olacak vesilelere bağlıyorsunuz. Ve Alemlerin Rabbi'nden zafer ve kurtuluş vermesini bekliyorsunuz?!

"Ne oluyor size, nasıl hükmediyorsunuz?"(Saffat: 154)

Bu nasıl bir düşünce tarzıdır? Bana yardımcı olun, bu nasıl bir düşünce türüdür? Biz bir kere kendimizi sorumlu tutar, Allah'ın bize yapmamızı emrettiklerini yaparsak, bize emrettiklerini onun istediği gibi yaptığımız da bunu yaparken tam bir yakiin sahibi olmamız gerekir. İşte o zaman O'nun desteği, zaferi ve yardımı üzerimize yağacaktır.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, her karanlık zamanda, en iyimser ve en yardımcı olandı, her zor duruma katlandığında, en iyimser durumda olandı. İşte bu Allah'a yönelik gerçek yakiindir. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem geçtiği her bir karanlık zamanda onun görüşü, basireti deliciydi. Karanlık için de görmek için (neyi) kimsenin görmediği tünelin sonundaki ışığı görmede Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem geçtiği bir zorluğun bir ismini veremezsiniz ki size Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem o zorluğu yaşayanlar içinde en iyimser olan kişi olduğunu söylemeyeyim, işte bu Yakiindir, Yakiindir.

Allah'ın ona yapmasını istediğini yaptığında, Dünya ona karşı olduğunda o *yakiin* sahibiydi. Dünya, Ahzab, Koalisyon, Konfedarasyon ona karşı olduğunda, hendek kazıyorken *yakiin* sahibiydi ki Müslümanlar korku içindeydiler. Ve o, yeryüzünün iki süper gücünün arasında, kendinden emin bir şekilde onların Müslümanların hakimiyeti altında olacağını söylüyordu. Ne? Ne? dedi münafıklar! Bu adam ne diyor böyle dedi? Münafıklar.

Biz düşman korkusundan idrarımızı yapmak için iki adım öteye bile gidemiyoruz, kendimizi savunmak için hendekler kazacağız. Ve sen bize dünyayı yöneteceğimizi mi

söyleyeceksin?

"Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar diyorlardı ki: "Allah ve Rsulü bizi aldatmaktan başka bir şey vadetmedi"(Ahzab: 12)

Ancak müminlerin, imanları arttı. Gördükleri her zorluk onların imanını arttırdı işte bu Yakiindir. Nitekim yirmi yıldan az bir zaman içinde, onun öngörüsü doğru çıktı, sallallahu aleyhi ve sellem. O sallallahu aleyhi ve sellem her bir engelin rahminde, rahatlığı zaferi ve umudu gördü, keza o ve sahabesinin katlandığı her sıkıntıda bunu gördü. Sallallahu aleyhi ve sellem.

Ona taşlarla vurulduğunda ve Zeyd onun hemen yanındaydı, onun hizmetlisi yanındayken ve o acı çekiyordu, O taşlanıyordu. Ve sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem taş isabet ettiği her defasında ve yere düştüğü her defasında onu ayağa kaldırıyorlar ve daha fazla taşlıyorlardı. Kanaması vardı, acı çekiyor ve öfke duyuyordu ve Zeyd'e bakıyordu? Zeyd'e ne diyeceğini sanırsınız?

"Acele etme Zeyd" "Allah bize bir rahatlama ve kurtuluş yolu getirecektir."

Zaferi, kurtuluşu getiren kimdir? Kesinlikle Allah! Allah dedi? İran mı dedi? Kesinlikle Allah dedi. Ebu Leheb'de demedi! Belki geri dönmenin Ebu Leheb ile olan ilişkimi onarmanın tam zamanıdır mı dedi? Ki belki beni bu seferde kabul edebilir mi dedi? Ona babasının durumunu ve Cehennemde olduğunu söylediğimde yanılmışım, hata yapmışım, belki Romalıların yanına gider ve onlar beni desteklerler mi dedi? Veya kendimi Perslilerin eline teslim edeyim mi dedi? Hayır, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle biri değildir!

İnne Allahe, kesinlikle Allah dedi. Bugün nasıl bir Ümmetiz, Allah bize zafere, kurtuluşa nasıl ulaşacağımızı söyledi,

bunun için kendimizi Kime bağlayacağımızı söyledi. Ancak biz onur ve zaferi her şeye bağlıyoruz ancak Allah'ın bize söylediği vesilelere ve araçlara bağlamıyoruz.

Biz kendimiz O'nun düşmanlarına bağlıyoruz ve onlar vasıtasıyla izzet arıyoruz ve sonra Allah'ın zafer ve kurtuluşunun üzerimize ineceğini düşünüyoruz!

İşte bu yüzden bunun nedeni nedir diye soruyoruz, ki onlar kuvvet ve statüyü Aişe'ye radiyallahu anha lanet okuyanlarda arıyorlar. Ve izzeti onlarda ve Allah ve Rasulünün diğer düşmanlarının yanında arıyorlar! İslam düşmanları ne zaman İslam'a zafer getirmiştir?! Bunları onların mümkün kılmasını mı deniyorsunuz? Mümkün müdür?

Benimle nebevi öngörünün fenerini, ışığını dinleyin, Peygamber Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem öngörüsünün ışığını dinleyin ki o en zor zamanlarda Allah'a yönelik ümit sahibidir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ne olacağı hakkında konuşuyor ve diyor; O kendisine atılan taşlar isabet ettiği bir zamanda gelecekte neler olacağından bahsediyor o taşlanıyor ve düşüyor, gidecek bir yeri yok, sığınacağı hiçbir güvenli liman yok, gidecek yeri yok ve tek arkadaşı ve hizmetlisine bunu söylüyor;

"Allah elçisine zafer verecektir ve bu dini en üstün getirecektir."

Taşlar onun başına isabet ediyor ve o bu sözleri söylüyor,
Allah'ın ayetinde ne dediğine bakın, Kur'anı okuyoruz ve gerçekten inanıyor muyuz? İşte bu bizim bir sorunumuzdur,

***"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar.
Kâfirler istemese de Allah, nurunu tamamlayacak olandır."(Saff: 8)***

Sonraki ayeti dinleyin,

"Müşrikler hoşlanmasa da, tüm dinlere üstün gelsin diye, Rasulünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur."(Saff: 8)

Yani O, Rasulünü rehberlik, hidayet ile Kur'an ile, Allah'ın kanunlarıyla, hak ile İslam ile tüm dinlere, sistemlere üstün gelsin diye gönderdi. Bu tüm zamanlarda bir vaattir, Allah'ın vaadidir. Dinini tüm dinlere üstün getirme vaadi, onlar reddetseler bile çünkü bu Allah'ın bir vaadidir.

Şimdiki ayet Tevbe Suresindedir, ne zaman indirildiğini biliyor musunuz? Bir başka sürede de benzer bir ayet vardır ancak bu ayet Tevbe Suresindedir,

"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlamak dışında bir şey istemez. Kâfirler istemese de"(Tevbe: 32)

Bu ayet Hicretten 9 yıl sonra indirildi, yani Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat etmeden birkaç yıl önce demektir. O zafer kazandıktan sonra ve Medine'de sapa sağlam bir yapı kurduktan sonra ancak Zeyd'e daha önce söylediği sözler, ona zafer vaadinde bulunması ve temkin vaadinde bulunması en zor zamanlarında olmuştu ki daha sonra Aişe'ye radiyallahu anha yaşadığı en zor gününün zafer vaadinde bulunduğu o günü, Tebliğ hayatındaki en zor günü Taif'te reddedildiği o günü olduğunu söylemişti.

Bu vaadi, Mekke'de vahyin indirilmesinden 10 yıl sonra söyledi. Hicretten sonra söylemedi, vahyin indirilmesinden 10 yıl sonra Mekke'de iken söyledi. Tam olarak Medine'ye hicret etmesinden 3 yıl önce söyledi, not vahyin başlamasından 10 yıl sonra vaatte bulundu, Medine'ye hicretinden 3 yıl önce Zeyd'e bu vaat te bulundu. Hatta İslam Devleti kurmasından önce söyledi işte bu Yakiindir.

Allah'a imandır. Zeyd'e kendilerinin en üstün, muzaffer ve üstün olacakları güvencesini verdiği zamandan Müslümanların en üstün, muzaffer ve üstün oldukları gerçek zamana

Tevbe Suresi indirildiği zaman, ikisi arasında 12 yıl vardır. Aralarında 12 yıl vardır.

Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem prensiplerinde kararlıdır ve Allah'a karşı tam bir *yakiin* sahibidir. Ayetin indirilmesinden 12 yıl önce, en zor zamanlarında sarsılmaz duruşunu korudu, tam bir *yakiin* sahibiydi ve kararlı kaldı

Ne olursa olun prensiplerinize bağlı kalmanızdan çıkan ders nedir. *Yakiin* sahibi olmanızdır ve zafer, kurtuluş buradadır. Allah, İslam'ın muzaffer olacağını vaadeddi.Vallahi İslam muzaffer olacaktır. Sözümden şüphe duymayın.Eğer şüphe ediyorsan ve tersini söylüyorsan Allah'tan şüphe ediyorsun *SubhanAllah.* Eğer İslam seninle muzaffer olursa, sen başardın, senin zaferindir. Eğer İslam muzaffer olur ve sen Tebliğ edersen, bu senin zaferindir. Eğer İslam sensiz muzaffer olursa bu senin kaybındır. Seninle veya sensiz sonuç aynıdır. İslam galip gelecektir, muzaffer olacaktır. Bunu bir kural olarak alın. Eğer sen ve ben yoksak, vallahil aziym Suriye'deki Kur'anı ve Usulüs Selase'yi ezberleyen o çocuklar gibi çocuklarla bu olacaktır. Onlar veya onlar gibilerle bu olacaktır.

Eğer siz yüz çevirirseniz, sizin yerinize başka insanlar getirecektir,

"...Şayet yüz çevirirseniz, (sizin yerinize) başka bir kavim getirir, sonra (onlar) sizin gibi de olmazlar. (Allah'a itaat ederler.)"(Muhammed: 38)

O iyimserdi. O sallallahu aleyhi ve sellem katlandığı en karanlık zamanlarda iyimserdi. İşte ben sizin bunu görmenizi istiyorum. El Guta katliamını gördüğünüzde
ki mescidde cemaati katlettiler. Rabi'a katliamında, *Yakiin* sahibi olarak bakın. Eğer Allah'a yönelik tevhid ve yakiinizin zeminine ve ilkelerinize sağlam tutunursanız ki
Bizim çağrımız, bir Şeriat çağrısıdır, Şer'iyye değildir.

Suraka, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem saklandığı yeri buldu ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'den kaçıyordu. Onun en karanlık zamanlarından bir başkasıydı. O kaçıyordu, yerinden edilmişti

Suraka, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem buldu
Ancak Suraka'nın Rabbi, Peygamber Muhammed'i sallallahu aleyhi ve sellem korudu. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem başına 200 deve ödül konuldu. Onu ve arkadaşını ölü veya diri getiren için. Suraka tepeden tırnağa silahlıydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sırtında çıkını ile yürüyordu ve hiçbir silahı yoktu. Ebu Bekir radiyallahu anhu etrafı kontrol ediyordu ve endişeliydi.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Yakiinde sarsılmazdı. Ki, Allah'ın dediğini yapıyordu. Git ve şunu yap
O kendisine emredileni yaptı ve tam bir *yakiin* ile yaptı
O, Allah'ı korudu Allah da onu korudu. Okuduğumuz ayetlerin ne anlama geldiğini düşünüyorsunuz?

Eğer Allah'a zafer verirseniz Allah'da size zafer verir İbn Abbas'ın hadisidir,

"Allah'tan sakının, Allah sizinle ilgilenecektir."

Tüm bunları hepimiz biliyoruz, ancak anlayamıyoruz kapsamlı olarak anlayamıyoruz ve inanmıyoruz. Allah bizden silah alıp Kendisini savunmamızı mı istiyor? *Maazallah, Estağfirullah*. Silahlarınızı alın ve yedi göğün üstünde Arşında oturanı savunun kastedilen bu mudur?

"Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."(Muhammed: 7)

"Allah'ı koru, Allah'da seni korusun"

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Suraka'nın devesine

işaret etti. Ve devenin ayakları yere battı,

"...Rabbinin ordularını O'ndan başkası bilmez..."(Müddesir: 31)

Suraka dua et, seni bırakacağım dedi. Böylece Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dua etti, ve Suraka'nın atı battığı yerden kurtuldu. Suraka durumu düzelir düzelmez dünyevi istekleri ona geri döndü ve o Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem yönelik bir başka teşebbüste bulundu
Yani onu öldürmek veya esir almak için bunun üzerine birkez daha yere battı. Üçüncü seferde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona, Suraka'ya dua ettikten sonra geri dönmesini söyledi. İkinci defa. Üçüncü seferde ona ya Suraka geri dön sen, siz Kisra'nın bileziklerini alacaksınız dedi, işte *Yakiin*! Geri dön, bunu iyi dinleyin yanında Ebu Bekir olduğu halde, yerinden edilmiş sırtında çıkını ile kaçak bir adam figürü ve tüm dünya ona karşıdır. Onun ve arkadaşının başına 200 deve ödül konulmuş ıssız çöllerde olan bir adam, ne kadar ilerlediğini bile bilmeyen bir adam ve bana, sana zamanın süper gücününe liderlik eden bir adamın bilezikleri verilecektir diyor. Nitekim o ben sana bilezikleri vereceğim dediğinde bu Allah'a yönelik Yakiindir, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Suraka'ya söylediği sözleri yeniden cümle yapmama izin verin ki ona sen, sizi Kisra'nın bileziklerini alacaksınız dedi. Bu ufak söz ile demek istediği şudur.

O, Suraka'ya şöyle diyor, Medine'ye gidiyorum Suraka, ve Medine'de Halifeliği kurmaya gidiyorum ve İslam'a izzet vereceğim ve İslam yayılacak ve gelişecek ve büyüyecek ve biz Kisra'nın tahtını, Kisra'nın imparatorluğunu ele geçireceğiz. Demek istediği işte budur, yani ona siz Kisra'nın bilezeklerini alacaksınız dediğinde demek istediği budur.

O zaman iki süpergüç vardı ve aralarında bir rekabet vardı Bazen Roma kazanırdı, bazen Pers kazanırdı. İkisi arasında bir rekabet vardı. Kisra Persin lideriydi çünkü Peygamber

sallallahu aleyhi ve sellem bu sözü Suraka'ya dediğinde Pers imparatorluğu zirvedeydi, bir numaraydı. O zamanlar bilezikler, mücevher taçlardan daha ünlüydü. O bilezikler iktidarı, gücü sembolize ediyordu, yani biz onun iktidarını, gücünü ele geçireceğiz demektir.

Bilmeyenler için, bu bilezikler saat gibi kolunuza taktığınız bir şey değildi. Veya kadınların kollarına taktıkları bilezikler gibi değildi. Bu bilezikler çok ağırlardı, onları takmazlardı, takmak için çok ağırdılar. Ve ellerini bir el askısına koyup sadece ellerini onların içine sokarlardı çünkü çok ağırdılar. Onlar sadece bir güç gösterisiydi ve Kisra'nın bileziklerini ele geçireceksiniz dediğinde ıssız bir çölde idi. Issız bir çölde yerinden edilmiş bir haldeydi.

Ne zaman bunu söyledi? Kureyşlilerin peşinde olduğu terk edilmiş aranan bir kaçak iken ki Kureyşlilerin hepsi ödülün bir parçası olmak istiyordu. Ve hatta o henüz Mekke'nin çöllerini bile terk etmemişti. Hatta yolculuğuna henüz başlamamıştı bile. Ve o, Suraka'ya bilezikleri vaat ediyor. O yapması gereken her şeyi yaptı, yapması gereken her şeyi yaptı. Kendisine emredilen her şeyi yerine getirdi. Ve sonra Allah'a yönelik tam bir *Yakiin* sahibiydi.

Ümmet bugün hem *Yakiin* konusunda hem de Allah'ın kanunları ve ilkelerine teslim olarak kabul etme konusunda eksiktir. 10 yıl kadar sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem vefat etti.

Sonraki birkaç yılda Ebu Bekir halife oldu ve vefat etti.
Ve sonra Ömer yirmi yıldan az bir süre zarfında Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem kendisi için ektiği tohumların semerisini almaya başladı. Ömer harekete geçti, Kisra'nın bileziklerini ele geçirdi, kıssayı bilirsiniz Ve sonra Suraka nerede diye bağırdı, Suraka nerede? İlk yaptığı şey Suraka nerede demek oldu. Dünya unutsa, Ömer öğretmeninin Suraka'ya yaptığı vaadi asla unutmazdı, radiyallahu anhum Suraka gelsin buraya, dedi. Suraka nerededir? İşte

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellemin çölde sana vaat ettiği bilezikler buradadır.

Buradaki nükte, bizim *yakiin* sahibi olmamızı gerektiğidir. Zor zamanlarda Allah'a yönelik *yakiin* ve iman sahibi olmamız gerekmektedir. Ümmetin geçtiği zor zamanlarda, umutsuz zamanlarda böyle olmalıyız. O bu vaati yaptığında yerinden edilmişti, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve her şey ona karşıydı. Ancak Allah'a yönelik tam bir *Yakiin* sahibiydi. Ve dediği gibi de oldu, Dikkatinizi verin Ahzab Suresi'de ahzab konfederasyon, koalisyon demektir Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem saldırı teşebbüsünde bulunan koalisyon olarak adlandırıldı.

"Andolsun ki sizin için, Allah'ı ve Ahiret Günü'nü uman ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah Rasulü'nde güzel bir örneklik vardır."(Ahzab: 21)

Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem adımlarını izliyorsun, hangi Sure de? Ahzab Suresinde. Bir bağlantı kuralım Neden Ahzab Suresindedir? Konfedarasyon, koalisyon, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem yeryüzünden silmek için her kabilenin desteğini gönderdiğinde ve onların hedefi ve amacı buydu, onun söylediği gibi, dünya sana karşı olduğunda, herşey sana karşı olduğunda ve sen hiçbir çıkış yolu görmediğinde de Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem izinden git bu hangi Surede belirtiliyor, yine Ahzab Suresinde, dünya sana karşı olduğunda senin izlemen gereken bir örneğin vardır.

"Allah ve Resûl'ü bir şeye hükmettiğinde, mümin erkek ve mümin kadının o işlerinde seçim hakları yoktur. Kim de Allah'a ve Resûl'üne isyan ederse, muhakkak ki apaçık bir sapıklıkla sapmıştır."(Ahzab: 36)

Neden bu yine Ahzab Suresindedir, bir tür koalisyon en basit terimlerle; Dünya size karşı birleştiğinde, sizin peşinize düştüğünde Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem

imanında kararlı olarak tevhidine sarılmak, ilkelerine sarılmak zorundasın demektir. Böylece Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem elde ettiği sonucu sen de elde edeceksindir. Bu derin bir anlayış içerir, Allah'ın sana emrettiklerini yaparsan, Allah'a tam bir *Yakiin* sahibi olarak böyle yaparsan her şey yoluna girecektir.

Nasıl? Biz Kur'anı okuyor ancak gerçekten anlıyor muyuz? Ve bu bizim sorunumuzdur ve dikkat etmemiz gereken budur. Bilirsiniz Ramazan boyunca hızlı Kur'an okumak ki Bazı alimler Ramazan'da hızlı Kur'an okumanın iyibir şey olduğunu söylediğinden bahsetmiştik. Çünkü o zaman ekstra bir kredi zamanıdır ve siz böyle bir zamanda daha çok okumak istersiniz, yani o zaman hızlı okumanız iyidir. Ancak bugün Kur'anı okurken hızınızı düşürün ve Kur'an da gördüğünüz ve okuduğunuz ayetleri anlayın, tefekkür edin, öğrenin. Allah Nuh'a dedi, Nuh'a aleyhiselam gemi inşa et, bunun için oylama yaptı mı?

Nuh buna karşı geldi mi? Eğer her şeye, her şeye bakarsanız tüm bahisler Nuh'un aleyhinedir. Ancak hayır, bir gemi inşa et, gemi inşa et demektir. Allah bunu dedi, Nuh aleyhiselam o durumda onlar torunlarımı keseceklerdir dedi mi? Kestiğim ağaçlara ulaşmamı engelleyeceklerdir dedi mi? Gemi inşa et demek gemi inşa et demektir. Allah'ın bir emridir. Birbiri ile konuşan sen ve ben değiliz Allah'ın bir emridir.

Ve o kütükleri kesti ve bir balta aldı, gemi inşa etmeye başladı halkı onu görüyordu. Nuh'un nesi var? Hayırdır ne yapıyorsun Nuh? demeye başladılar. O, bu suda yüzecek olan bir gemidir dedi. Onunla alay etmeye başladılar. Bunun komik olduğunu düşündüler. Onunla alay ettiler, Ey Nuh, Allah'ın bir peygamberi olduktan sonra aniden bir marangozda mı oldun? dediler.

Sen, Nuh, tek başına üç katı olan bir gemi mi inşa edeceksin? Evet üç katlı, ve tüm müminleri ve hayvanları al ve

gemiye bindir ve devasa dalgalar üzerinde yüzsün.

"(Allah'ın emri üzere) gemiyi yapıyordu. Kavminin seçkinleri ona her uğradığında onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Şayet bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay ederiz."(Hud: 38)

O gemiyi inşa ediyordu, ne zaman insanlar onun yanından geçerse onunla alay ettiler, Nuh onlara ne dedi?

Dedi ki: "Şayet bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay ederiz."

Onunla alay ettiler, çünkü o kütükleri kesiyor, diliyor, ağaçları bir araya getiriyordu. Onlar bunun ardındaki gücü bilmiyorlardı, eğer bizimle dalga geçiyorsanız bizim de sizinle dalga geçeceğimiz bir zaman gelecektir, dedi. Dikkat edin! O, Allah'ın yap dediğini yaptı imkansız görünmesine rağmen böyle yaptı. Nitekim onunla alay ettiler. Ona eziyet ettiler sonra Allah'a dua etti;

"(Nuh) Rabbine dua etti: "Şüphesiz ki ben, yenik düştüm, (bana yardım et ve onlardan) intikam al."(Kamer: 10)

Allah'a itaat halinde kütüğü kestiği, tahtaları çekiçlediği ve gemiyi inşa ettiği zaman şöyle dedi;

"Şüphesiz ki ben, yenik düştüm, (bana yardım et ve onlardan) intikam al."(Kamer: 10)

Siz, onun Allah'ın onun için yeryüzünü suda boğacağını düşündüğü mü sanıyorsunuz? Ki onu destekleyen Allah'tı. Onun böyle düşündüğünü mü sanıyorsunuz, Musa'nın annesinin birçok itiraz ve şikayet nedeni vardı;

" Musa'nın annesine: "Onu emzir. Onun için (Firavun ve askerlerinden dolayı) korkarsan onu denize bırak. Korkma, üzülme!..."(Kasas: 7)

Oğlunu suya bırak, bebeğini suya bırak. Anneler, kız kardeşlerimiz bunun ne anlama geldiğini iyi bilirler
Onu küçük bir sepete, tahta kutuya koy ve Nil'e bırak
Ki annesi onu emziriyordu, onu bir tahta kutunun içine koydu ve bu itiraz etmenin yeridir. Ancak onu Nil'e bıraktı, Nil'e attı. Kim bir oğlunu nehre atar? Özellikle Nil gibi derin su akıntısı olan bir nehre? Bilirsiniz, *SubhanAllah*, Nil nehrinin 4132 mil uzunlukta olduğunu söylerler. En uzun, muhtemelen dünyadaki en uzun nehir olduğu söylenir
Ona bebeğini suya bırak diyor ve o da bırakıyor. Bu konuda bir oylama yapayım demedi elbette.

Yeni doğan bebeği tahta bir kutudaydı Allah'ın emrini yerine getirme konusunda hiçbir tereddüt duymuyor. Allah'ın kanunları Allah böyle yap dedi ve annesi de öyle yaptı. O kadar!

Senin benim, muhtemelen anne için mantıklı gelmiyor
Ancak Allah bunu söyledi o kadar. Ey Musa, Allah bunu bana söyledi ve bende yapacağım, dedi. Allah bize yeryüzünde tevhidi tesis etmemizi söyledi. Bizden beklenen işittik ve itaat ettik dememiz ve çenemizi kapatmamızdır.

Bu bir fantezidir, işe yaramayacaktır, oylayalım, bunları yapalım. İçinde bulunduğumuz çıkmaz bir durum söz konusudur dememeliyiz. Nitekim annesi, Musa'yı Nil'e bıraktığında tıpkı Nuh'un duasına nasıl icabet edileceğini bilmediği gibi onun Firavun'un sarayına gideceğini, Musa'nın ağlayacağını, Firavun'un karısının onu alacağını, Musa'ya süt anne bulmak için uğraştıklarında onun ağlayarak her süt anneyi reddedeceğini ve giderek daha çok ağlaması yoluyla kendisiyle yeniden bir araya geleceğini bilmiyordu ki bu Allah'ın merhametidir, En Merhametli olanın merhametidir. Cömertlerin En Cömerti olan Allah'ın lütfudur ki Musa'nın çığlıklarını Musa'yı annesine geri döndürmek için vesile kıldı. O, Allah'tır, Allah, Allah.

Musa'nın annesi kendisine yap denileni yaptı, kendisine vaat edileni elde etti. Ve bunlar arasında Musa'nın annesi Allah'ın vaadini yerine getireceği konusunda tam bir *Yakiin* sahibiydi.

Tekrarlamama izin verin. Bu kanunları, bu kuralları tekrarlamama izin verin ki bunlar Kur'andandır. Musa'nın annesi kendisine söyleneni yaptı ve kendisine vaadedileni elde etti. Ve bu ikisi arasında Allah'ın vaadini yerine getireceği konusunda tam bir *Yakiin* sahibiydi. Vaat neydi?

"...Şüphesiz ki biz, onu sana geri döndürecek ve onu gönderilmiş resûllerden kılacağız! ..."(Kasas: 7)

Aynı kaide senin ve benim için de geçerlidir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmeti, mirasçı ve yeryüzünün yöneticisi olduğunuzda, tertemiz topraklarda, Amr İbn El Aas'ın feth ettiği tertemiz topraklarda mirasçı ve yönetici olduğunuzda Amr İbn El Aas'ın tesis ettiği kuralları tesis edin. Aynısı geçerlidir,

"Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder."

Musa'nın annesine vaadedildiği gibi, bize de vaadedildi, Musa'nın annesi kendisine söylenenleri yerine getirdi biz yerine getirmedik "*Feth El Rabbani*" de, Eş Şevkani şöyle dedi ve ben onun söyleminin ardında yatan koşulların ne olduğunu daima merak ederim. Bu, *Feth El Rabbani*'de 8 ciltte yer alır o dedi,

"Yasalarımızın, kanunlarımızın ve yaşam yöntemlerimizin sınırsız yollarını denedik. Bu dünyada ve ahirette fayda, bütün fayda, salih amel, bütün salih amel, hikmet, bütün hikmet Allah'ın saf şeriatındadır!"

İşte gözlerimizin arasına, düşüncelerimizin içine koymamamız gereken budur. İbrahim aleyhiselam, Hacer'i hiçbir su,

ekin, insan olmayan topraklara bıraktığında
"Bunu yapmanı sana Allah'mı emretti", dedi İbrahim aleyhiselam *evet* dedi, Hacer, git, eğer bunu yapmanı sana Allah söylemişse Allah bizi asla ihmal etmeyecektir dedi

İbrahim veya Hacer en çılgın hayallerinde bile çok zor bir görevi yerine getirirken itaat ettiler. Bir kadını ıssız bir yere terk etmek söz konusudur. Ki o günden itibaren Zemzem suyu oradan çıktı ve akmaya devam ediyor ve Kıyamet Gününe kadar akmaya devam edecektir.

Musa aleyhiselam, Allah'ın emrine uyarak İsrailoğulları birlikte ayrıldı ve Firavun peşindeydi. Firavun arkasındaydı ve önünde deniz vardı, Allah ona git dedi ve o da gitti
Deniz önünde, firavunda hemen arkasında böyle bir halde iken Musa dedi,

"Demişti ki: "Asla! Rabbim benimle beraberdir ve mutlaka bana yol gösterecektir."(Şuara: 62)

Allah'a tam bir *Yakiin* sahibi halinde, Allah'ın kendisine yapmasını söylediğini yaptı. O, önündeki denizin parçalara ayrılarak açılacağını, her bir parçasının bir dağ gibi olacağını hiç düşündü mü?

"Demişti ki: "Asla! Rabbim benimle beraberdir ve mutlaka bana yol gösterecektir."

Peki ne olacak?

"... (Asasını vurdu) ve deniz yarıldı. Her bir parçası büyük bir dağ gibiydi."(Şuara: 63)

İbrahim aleyhiselam oğlunu, dünyaya gelmesini uzun süredir beklediği oğlunu aldı, onu aldı, bir de bıçak aldı
Allah'ın kanunu, Allah'ın yasası, Allah ona yap diyecek ve o da kendisine denileni yapacaktı. Ve onun oğlu babasına bakarak, ona dedi,

"...Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap...."(Saffat: 102)

Baba ve oğlu, aralarında bu konuşmayı yaptıklarında, Allah'a teslim bir vaziyette, emrolonduğun şeyi yap, bende yapacağım dediklerinde o ikisinden biri 500 yıl bu an için beslenerek hazırlanan bir koçun Cennetten gönderileceğini düşündüler mi? İşte bu Yakiindir, Allah'a tam bir teslimiyet ve güvendir. Elindeki vesileleri kullan, örneğin birçok örnekte söylediğim Hacer'in yaptığı gibi, Hacer'in çölde yaptığı gibi vesileleri kullanın, İbrahim aleyhiselam gibi Allah'a güvenin, Nuh aleyhiselam gibi dua edin, Musa'nın annesi gibi teslim olun, itaat edin. Nitekim onlar tüm bu durumlarda, bugünün aldanmış insanlarından herhangi birinin "yapma" diyeceği şeyler yaptılar. Eğer bunu yaparsan delisin derlerdi. Ancak onlar kendilerine denilenleri yaptı. Tüm bu koşullarda kendilerine denilenleri yaptılar, ve zaferin rahatlığı, hiç kimsenin, hatta kendilerinin bile fark edemeyeceği bir şekilde gelecekti.

Yusuf aleyhiselam hapisteydi, ve Allah'a yönelik tam bir *yakiin* ve *tevekkül* içindeydi. Onu bir deprem hapisten mi kurtardı? Bir deprem hapishanenin kapılarını mı kırdı? Veya hapishane duvarını mı yıktı ki o yürüyerek çıkabilsin Gecenin nasıl geçtiğini bilirsiniz, gecenin derin karanlığında Allah kralın beyninde yer eden bir rüya gönderdi. Ve rüya, Allah'ın araçlarındandır. Ki, Yusuf'u hapishaneden çıkaran şey oldu. O azze ve celle, liderin beyninde yer eden bir rüya gönderdi ki işte bu Allah'ın Yusuf'u kurtarmak için seçtiği bir araçtı; O, Allah'tır!

Allah'a kesin inanç, ümitsizliğin üstesinden gelir. Ve seni ümitsizlikten veya içinde bulunduğun kötü durumdan kurtarır. Allah'a *Yakiin*, Allah'a kesin iman, kesin güven böyle yapar. Allah'a *Yakiin* elde etmek ne yazık ki bizim minberlerden ve dillerimizden bahsettiğimiz sözler olarak kalmaktadır. Ne kalplerimizde tamamen yer ediyor ne de hayatımızı tesis ediyor.

Sonuçlandırmama izin verin, uzun süre kaldığımı biliyorum. Ama bu kıssayı sonuçlandırmama izin verin. Hulagi, Ramazan'da bahsetmiştim hatırlayın, Hulagi bir liderdi, Moğolların liderlerinden biriydi ve Müslümanları katletti. Onun bir kızı vardı, bir gün şehirde dolaşıyordu. Kız, bir adam ve etrafında bir kalabalık olduğunu gördü kız sordu, bu adam kimdir? Ona, o şeyhleridir, o bir alimdir dediler. Moğollar, Müslümanların ülkesini yönetiyorlardı ve orada bir şeyh vardı. Muhtemelen ona soru soruyorlardı. Kız, şeyh şuradakimidir dedi ve onu utandırmaya çalıştı. Ancak bakın, kıssada birçok ders vardır, detayına girmek istemiyorum. Ancak siz bunları anlayacaksınız çünkü zamanımız yoktur.

Hulagi'nin kızı şeyhe sizler, Allah'ın sizi zafere, üstünlüğe ve kıyamete mirasçı kılacağını söyleyenler değil misiniz? diye sordu. Siz bunun Kur'an da, ki o sahtedir, söylendiğini söyleyen adamlar değilmisiniz. O sahtedir çünkü siz bizim yönetimimiz altındasınız ve şu anda korumalarımdan herhangi birine seni öldürmelerini emredebilirim dedi
Çünkü sizler benim hakimiyetim altındasınız, dedi.

Şeyhin ne dediğini biliyormusunuz, çobanları bilirmisiniz
Koyunları otlamaya götürdüklerinde yanlarına birkaç köpek alırlar. Bu günümüzde de yaygın olan bir durumdur
Şeyh kıza sordu, o köpeklerin amacı nedir? Ki herkes bunu bilir, kız koyunlar sürüden ayrıldığında köpekleri salarız ve onlarda sürüden ayrılan koyunların peşinden çılgınca giderek onları sürüye geri dönderirler, dedi.

Bunun üzerine şeyh, Hulagi'nin kızına şöyle dedi, işte siz o köpeklersiniz. Allah sizi bizim peşimize gönderdi ki, bizi Kur'an ve Sünnete döndüresiniz. Biz birkez Kur'an ve Sünnetin rehberliğine geri döndüğümüzde sizi salan tarafından bağlanacaksınız.

Esirleri Kurtarın

Biz bir turdayız, kardeşler zamandan faydalanmak istedi ve bazı sorulara cevap vermemizi önerdi. Ve birçok kız kardeşimizin sorduğu sorulardan biri, geçtiğimiz günlerde İtalya'da tutuklanan kız kardeşlerimizin durumu ile ilgilidir. Ve Kafirler tarafından, Tağutlar tarafından tutuklanan, hapsedilen, alıkonulan erkek ve kız kardeşlerimizin durumları, Ümmeti uyandırmak için bir çağrı olmalıdır, bir alarm olmalıdır. Bu, tek vücut, tek Ümmet ve imanla bağlı bir Ümmet olmanın ne anlama geldiğinin derinliğini gerçek anlamda anlamaya yönelik bir çağrı olmalıdır.

Birine zarar verilmesi, bir tek kız kardeşin zarar görmesi, zulüm görmesi, alıkonulması, tecavüze uğraması ayrı bir konu değildir. Bu, hepimize yönelik bir saldırıdır. Bu, sadece gerçek müminlerin doğru bir şekilde anlayabileceği bir prensiptir. İslam'da herhangi bir Müslüman, mahkum edildiğinde, esir alındığında özellikle kız kardeşler esir alındığında bu kişinin göğsünde yanan bir ateştir. Gerçek bir Müslüman, kız kardeşinin kâfirler tarafından tutuklandığını duyduğunda bu herkesi yıldırım çarpmış gibi etkilemelidir. Bizi derinden sarsmalıdır çünkü bu sadece o kız kardeşin acısı değildir, hepimizin acısı olmalıdır, o kız kardeşin hapsedilmesi hepimizin hapsedilmesi olmalıdır, işte böyle olmalıdır. İtalya'da kız kardeşlerimizin hapsedildiğini duyduğumuzda veya kamplarda ki kız kardeşlerimizi veya İdlib'de Tağut tarafından hapsedilenleri ve herhangi bir yerde hapsedilenleri duyduğumuzda bunu sadece şahsi bir sorun ve bizi ilgilendirmeyen bir şey olarak ele alamayız. Bu durum kalplerimizi yakmalı, ruhlarımıza yakıt olmalı ve bizde kollektif bir sorumluluğu ateşlemelidir.

Tek bir kız kardeş gayri müslimler tarafından hapsedildiğinde veya onlara onlar tarafından herhangi bir yanlış yapıldığında bizde Kabe'nin yerle bir edildiği haberini duyuyormuş gibi ciddi bir haber etkisi oluşturmalıdır

çünkü Müminin şeref ve onuru Allah subhanehu ve teala nezdinde Kabe'den daha kutsaldır. Ufak bir mesele değildir. Bu durum her müminin kalbini parçalamalıdır çünkü tek bir vücut olmamız gerekiyor. Bedenin bir parçası ağrıdığında, tüm beden ağrıyı hisseder. Kız kardeşi hapsedilirken, özgürlüğü elinden çalınırken kimse sessiz kalamaz. Çünkü onların acısı bizim acımızdır. Onların şeref ve onuru bizim şeref ve onurumuzdur. Bir mümin bu tür konularda pasif ve ilgisiz kalamaz çünkü kız kardeşlerimize yönelik adaletsizlik bize yönelik adeletsizliktir.
Bir kız kardeşin şerefi istismar edildiğinde, bu hepimize yönelik bir saldırıdır. Hepimize yönelik bir saldırı olması gerekir.

Asil tarihimizde, hatta bazı yolsuz, bozuk liderler arasında bile varolan bir kaidedir; tek bir kadının esir alınması bir savaş ilanı olarak görülürdü. Nevevi, "Bir Müslümanın düşman tarafından esir edilmesinin Müslüman toprakların işgal edilmesine eş kabul edildiğini söyledi." Diğer alimler esirleri kurtarmanın *efdalu kurbaat*, salih amellerin en üst formu olduğunu, hatta Cahiliye de bile böyle olduğunu söylediler.

İslam öncesi cahiliye erkeklerine bakarsanız, zaman zaman, böyle meselelerde kendi kadınlarına yönelikgünümüzdeki Tağutlardan hatta bugün kendilerine Selefiliğe adledenlerden bile daha çok kıskançlık ve ilgi gösterdiklerini görürdünüz. Cahiliye de onlar İslam olmadan çok düşük bir hayat şekli sürüyorlardı ve zamanın süpergüçleri onları kaale bile almıyorlardı.

Ancak Cahiliye Arablarının zamanın süpergücüne karşı geldiği ve onları yendiği tek zaman kadınlar üzerine duydukları kıskançlık ve ilgiden kaynaklandı. İkinci Kisra, pers kralı, Numan ibn Munzir İbn Munzir'in bir kadınının şerefini çiğnemek istedi, bu olay daha sonra "*marakat zhiqar*" olarak adlandırılacak bir savaşı ateşledi. Ve tarihte ilk defa Arablar, Cahiliye Arabları Perslileri yenilgiye uğrattı. Bu,

İslam'dan önce oldu. Onları bir araya getiren ve savaşı ateşleyen şey din değildi, daha ziyade kıskançlıktı, ki İslam'ın teşvik ettiği bir özelliktir ve günümüzde giderek nadirleşmektedir.

Onlar düşünceleri çok bayağı olan kabilelerdi, sık sık ufak meseleler yüzünden savaşırlardı, hatta bir şiir mısrası gibi önemsiz bir şey bile savaşa neden olurdu. Ancak iş kadınlarının onuruna geldiğinde, aralarındaki farklılıkları bir kenara koydular ve zamanlarının süpergücüne karşı birlik oldular. Çünkü bu doğal bir fıtrattır. Kadınlarınız üzerine kıskançlık hissetmeniz ve koruyucu olmanız doğal bir fıtrattır. İslam kadınlara yönelik bu kıskançlığı teşvik etti, onların şerefini korumayı ve el üstünde tutmayı teşvik etti. Dinin temel bir parçası yaptı, ki korumakla yükümlü olduğumuz bir şeydir. Bu Ümmette esirleri kurtarmak özellikle kadın esirleri kurtarmak için iş birliği yapmak ve her çabayı sarf etmek herkesin kabiliyetine göre elinden geleni yapması her Müslümanın görevidir.

Allah subhanehu ve teala'nın bir uyarısıdır. Ve bu ancak gerçek mümini sarsar.

"Mustazaf erkekler, kadınlar ve çocuklar: "Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu beldeden çıkar. Bize kendi yanından bir dost kıl. Bize kendi yanından bir yardımcı kıl." (diye yardım istedikleri hâlde) size ne oluyor da Allah yolunda savaşmıyorsunuz?"(Nisa: 75)

Bazı alimler bu ayeti tek bir satırda özetledi, eğer bir kadın doğuda tutuklanırsa, onu kurtarmak batıdaki insanların görevidir. Yani doğudan batıya bütün Ümmetin, bu Ümmetin düşmanlarının eline düşen esir kadınları kurtarmak için harekete geçmesi bir görevdir. Bu sadece bir kadın olsa bile böyledir. O halde bu dünyadaki binlerce kadın tutsağı kurtarmanın ne kadar önemli olduğunu hayal edin.

Geçmişte buna yönelik örnekler binlercedir ve bu konu üze-

rinde onlarca konuşmam vardır. Tutsaklara karşı sahip olduğumuz muazzam görevin önemi konusundadır ki daha fazla ayrıntı ve örnek için bunlara bakılabilir.

Herhangi bir grup, herhangi bir millet, herhangi bir topluluk, ister zayıflık ister güçlü olduğu zamanında olsun, esirleri serbest bırakmayı en yüksek önceliği haline getirmezse, bu bir başarısızlıktır. Esirleri, tutsakları kurtarmak bu Ümmetin temel bir görevidir ve kişi bunu asla gözardı etmemelidir. Sözde alimlerin başarısızlıkları apaçık ortadadır. Özgürlük ve Müslüman tutsakları özgür kılmak onların önceliklerinden biri, temel kaygılarından biri değilse, ki onlar belirli meseleler ve hususlarda onlarla aynı fikirde olmasalar da, bir alim, bir tebliğci veya bir ilim talebesi erkek ve kız kardeşlerimizi zincirler içinde gördüğünde, onların eziyetlerine kör kalmaları, göz yummaları doğru değildir, hatta onları Kafirlere ihbar ederek onların eziyetlerini teşvik etmeleri daha da kötüdür. Ki bu davranış vela ve beranın ve kardeşliğin temeline, özüne karşıdır. Onların acısı bizim acımızdır, onların özgürlüğü bizim sorumluluğumuzdur. Görüş farklılıkları ne olursa olsun Müslüman esirlerin yanında olma vazifesi her şeyin üstündedir.

Büyük Müceddid İmam İbn Teymiye'yi rahimehullahı düşünün. Onu bir muceddid yapan şey sadece sahip olduğu geniş ilmi değildi, ayrıca bu Ümmete beslediği derin kaygısıydı, Müslüman tutsakların bulunduğu kötü duruma uzanan bir endişe. İbn Teymiyye sadece evde oturup kitaplar yazmak ve öğretmekle yetinmedi, eylem yaptı, harekete geçti işte onu müceddid imam yapan buydu. Örneğin, tutsakların davasını kendi davası edindi. Örneğin hayatında yer alan bir örneklerden biri, Kıbrıs Kralına yazdığı zamandı. İbn Teymiyye ona, tutsak ettiği Müslüman esirleri derhal serbest bırakmaya ve özgür kılmaya çağırdığı bir mektup yazdı. Nitekim İbn Teymiyye rahimehullahu bu yönüyle her tebliğcinin ve Müslümanın örnek almayı çabalaması gereken bir modeldir.

Kendimize hergün, tutsaklar için ne yaptığımızı sormalıyız. Onların özgürlüğünü hayatımızda, toplumumuzda ve sosyal medyamızda nasıl bir öncelik kılarız sorusunu sormalıyız.

Genç bir adam Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem geldi, meşhur hadistir, hepimiz biliriz. O, zina işlemek için Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem izin istedi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona kuvvetli sorularla cevap verdi. Ona, annen için bunu kabul edermisin? Kız kardeşin için bunu kabul eder misin? Kızın için bunu kabul eder misin? vb sorularla yanıt verdi. Burada da aynı prensip geçerlidir. Tutsak edilen kız kardeş annendir. Kız kardeşindir, kızındır!

Aklı başında olan kimse annesinin veya kız kardeşinin veya teyzesinin veya yeğeninin esir edilmesi, tutsak edilmesi veya herhangi bir zarar görmesini istemez. Gerçek adamlar bunu istemez. Aklı başında olan kimse bunu istemez. O kız kardeşin acısı, bizim acımızdır. Onların özgürlüğü bizim sorumluluğumuzdur. Birçok kzı kardeşimiz İtalya'da tutuklu bulunan kız kardeşlerimiz için derin bir acı duymaktadır. Bu yüzden benden bu konuda konuşmamı istediler. Birçoğu ve bunun nedeni, o kız kardeşlerin, etki ve Tevhid çağrılarının sayısız kalbe dokunan kız kardeşler olmasındandır. Ki o kız kardeşler genç yaşlarına rağmen, hatta çok genç yaşta olmalarına rağmen, bugün eziyet görmektedirler. Onların mahremiyetlerini ihlal etmeyin ve üzerlerinde arama yapmayın veya onlara uydurma suçlamalar üretmeyin veya fotoğraflar aramaya çalışmayın!

"Onlardan intikam almalarının tek nedeni, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz ve (her daim övgüyü hak eden ve varlık tarafından övülen) El-Hamîd olan Allah'a iman etmeleriydi."(Buruc: 8) işte onların suçu budur!

Allah subhanehu ve teala onların şerefini, onurunu korusun ve onları özgür kılsın. O kız kardeşlerden biri, ki

yoğun programım olması gerçeği yüzünden böyle meseleleri sık sık talebelere devretmeme karşın, o kız kardeşlerden birinin evliliği için aracılık işine dahil oldum. O kız kardeş, şu anda perişan bir durumda olduğundan emin olduğum çok sevgili bir erkek kardeşim ile evlenmek üzerineydi. O yüzden esir kız kardeşlerimize dua ettiğimiz gibi o erkek kardeşimize de dua etmenizi isterim. Bu erkek kardeş ve şu an tutsak olan kız kardeş arasındaki evlilik teklifi süreci ve kendi içinde nasıl ortaya çıktığı başka bir seferde ele alınmayı hak eden değerli bir ders içeren bir süreçtir, inşa'Allah. Burada yani söz konusu bu evlilik sürecinde öne çıkan şey tüm süreç boyunca bu Şeriatın prensip ve kurallarına sabırla ve sağlamca nasıl bağlı kaldıklarıdır. Ki onlar yüz yüze geldikleri engellere sabır gösterdiler. Uygun prosedüre azami bir teslimiyet ve saygı gösterdiler. Geçtiğimiz Ramazan serisinde bahsettiğim, mesela veliyi haksız yere devre dışı bırakmak için acele etmek veya diğer aptalca ahmaklıklarda bulunmak gibi sıkça gördüğümüz aptallık ve düşük davranışlardan uzak durdular.

Asıl konumuza gelirsek, sevgili kız kardeşlerimizin tutuklanmasının acısını paylaşan ve öfke duyan tüm kardeşlerimize şunu söylemek isteriz, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem örneğini izleyin, nitekim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem örneğinde hem rahatlık zamanlarında hem sıkıntılı anlarda her ikisi içinde teselli ve kuvvet buluruz. Bu mesele için ve yüz yüze geldiğimiz diğer her zorluk ve her mesele için Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ne kadar karanlık bir an olursa olsun bize Allah'a subhanehu ve teala sabır ve güvende sağlam kalmanın yolunu göstermiştir.

Nitekim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bizzat kendisi bugün duyduğumuz acıları hissetmiştir, yaşamıştır. O, sahabelerinin işkencelere maruz kaldığı bir dönem yaşadı. Onları doğrudan kurtarma imkanına sahip değildi ancak onlar için elinden geleni yaptı, sallallahu aleyhi ve sellem. Onları içinde bulundukları duruma karşı cesaret-

lendirdi, teşvik etti, morallerini, maneviyatlarını yükseltti. Sümeyye radiyallahu anha ve ailesi o işkence gören sahabeleri arasındaydı, o süreçte Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem onlara sözü şu oldu;

isbiru aali Yasir- "Sabredin ey Yasir ailesi"

Kayıtsız bir yerden çıkmayan sözler. Bu sözlerdayanıklılığın, kararlılığın ve sarsılmaz inancın vücut bulmuş hali olan en cesur adamın sarf ettiği cesaret ve kuvvet sözleriydi. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem ziyareti ve teşviği sizin asla unutulmadığınızın bir deklarasyonu gibidir. Yani, çektiğiniz acıları görüyoruz, sizinle birlikte acı çekiyoruz, tutsaklık acınızı biliyoruz. Ki bu yaklaşım bir tutsağa pekçok rahatlama sunmaktadır. Nitekim sadece onları teselli etmek veya onlara kuvvet ve umut vermek için söylenen sözler değildi. Bu sorumluluğun sadece bir parçasıydı. Keza aynı zamanda bu Ümmetin sıkıntıda olan kardeşlerinin acısını paylaşan erkek ve kadınları için de bir dersti. Nitekim, Allah subhanehu ve teala Mekke dağlarını üzerlerine götürerek zulüm yapanları yok etmek üzere dağlar meleğini gönderebilirdi. Ancak yerine, Allah subhanehu ve teala bize, Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem yaşattığı şeyler yoluyla kalıcı bir ders öğretmeyi seçti.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bugün sizin hissettiklerinizi hissetti. Bugün sizin yaşadığınız zorluklardan geçti. Bu, esirlerin durumlarını düşünen, Ümmet için endişe edenler için bir rahatlık ve kuvvet kaynağıdır. O sallallahu aleyhi ve sellem *"Sabredin, nihai ecriniz Cennet olacaktır"* dedi. Ödül Cennet olduğunda, alınacak karşılık Cennet olduğunda her zorluk katlanılır olur. Dünyadaki acılarımız, Ahirette bizi bekleyen mutluluk ve sevinci hatırladığımızda azalır. *"İsbiru ala Yasiir."*

Ancak unutmaksızın ve affetmeksizin bir Sabır. Umm Ammar Sümmeyye'nin radiyallahu anha katili Ebu Cehil bu acımasızlığının neticesinden kaçamadı. Hak ettiği nihai

adaleti Bedir düzlüklerinde gördü, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *"isbiru aali Yasir"* dedi ama Ebu Cehil'in tutsaklara yaptıklarını unutmadı! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Bedir savaşından sonra Ebu Cehil'in cesedini gördüğünde ki İbn Sa'd aktardı, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ammar'a döndü ve;

kad kataleke Allahu kaatile ummuke

"*Muhakkak ki Allah annenin katilini öldürdü, annenin katilinden intikam aldı*", dedi.

Sabır ve dayanıklılık. Ancak Müslümanların gördüğü zulümleri asla unutmamak, kişi aynı zamanda duanın gücünü de asla hafife almamalıdır. Bu geneldir, özellikle böyle meselelerde önemlidir, çünkü *Sahihi Buhari ve Müslim*'de Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Kunut boyunca esirlere, tutsaklara isimleri ile dua ettiğini görüyoruz. Nitekim o sallallahu aleyhi ve sellem bazı tutsakları ve onları tutsak edenlerin isimlerini söyleyerek dua etti. Öte yandan Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Kunutta özellikle şehidlerin adını anarak dua etmedi, ancak isimlerini birer birer söyleyerek tutsaklar için dua etti. İşte tam bu noktada onların isimlerini anarak dua etmenin derin bir ders olduğunu görüyoruz. Yani bu onlar için sadece dua etmek değildir. Sadece Allah'dan subhanehu ve teala onların serbest bırakılmasını istemek değildir. Bu sadece bunun bir parçasıdır. Aynı zamanda onların isimlerini canlı tutarak, başlarına gelen olayları anlatmaya devam ederek onlar hakkında farkındalık oluşturmak ve onların acılarını tüm Ümmetin kalplerinde ve zihinlerinde canlı tutmaktır, gündemde tutmaya devam etmektir.

Bilinçlendirme ve Dua asla kıyam vaktinin özel anlarıyla veya geçici seferlerle sınırlı kalmamalıdır. Evet bu bunun bir parçasıdır ancak kamuoyunda, açıkça yansımaları olmalıdır, topluluklarda, cemaatlerde, sohbetlerde her bir sosyal medya hesabında yansımaları olmalıdır. Bu konu-

da Dua ve çabalarımız tutarlı ve ısrarlı olmalıdır. Yani sadece taze acılar yaşarken gelip geçici haberler şeklinde olmamalıdır. Yaşanan acılar, adaletsizlikler, katlandığımız tutsakların durumu bizimle birlikte kalmalıdır. Ve bu nedenle bizi harekete geçmeye, asla unutmamaya ve Allah subhanehu ve teala'nın iradesiyle onlar serbest bırakılıncaya kadar çabalarımızda ısrarcı olmaya teşvik etmeli ve ayrıca Ahiret için yaşadığımızı hatırlamalıyız. Biz daima ne için yaşadığımız hatırlamak ve nihai yolumuzu daima hatırlamak durumundayız, *inşa'Allah*.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu meselede bunu gösterdi; Sümmeyye radiyallahu anha ve ailesine ve işkence gören diğerlerine söylediği gibi ödülünüz Cennettir dedi. Sümeyye, işkencecilerinin acımasızlığı altında şehid edildi. Ona bu dünyadaki ilk şehid ünvanı verildi ve ona ve ailesine işkence eden Ebu Cehil'de öldü. Sonu, Bedir savaşında geldi. Ancak nihai son, gerçek adalet Kıyamet Gününde gelecektir, onun Tevhidleri yüzünden işkence ettikleri Cennetin en üstün derecelerine çıktığı, onlara işkence eden ve tutsak eden Kafirlerin Cehenneme sürülücekleri günde!

Ayrıca bu dünyada umutsuzluğa kapılmayın. Bu dünya da da şu anda dünyayı kasıp kavuran kabus çok geçmeden muzaffer bir bir gerçeğe dönüşecektir. Bunda hiçbir şüphe yoktur. Bunu doğru, gerçek Muvahhidler yükseltecektir. Tutsakları kurtaracak olanlar onlar olacaktır *inşa'Allah*.

Allah, bu tavrı sergileyenleri onurlandıracak ve gökleri titreten, yerin yarılmasına sebep olan Şirk kutlamalarını ortadan kaldıracaklardır. Onlar, Şirkin görünürdeki sembollerini ve heykellerini ilk günden itibaren parçalayarak zaferlerini ve özgürlüklerini kutlayanlar olacaktır; tıpkı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Selef'in, ilk günden itibaren fethettikleri her beldede ve her ülkede bunu alışkanlık haline getirdikleri gibi. Onlar fethettikleri yerleri, ayrıca Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatı ile yönetecekleridir. Hiçbir taviz ve mazeret olmaksızın, sarsılmaz bir

kararlılıkla nefes almaksızın, çekici veya cazip görünmeye veya ılımlı olmaya veya kâfirleri memnun etmek için kılıktan kılığa girmeye çalışmaksızın durmaksızın ilerleyecekler, gaspedilen Müslüman topraklarını geri alacaklardır. Kesin bir güvenle bunun olacağını söylüyoruz. Çünkü bu, Allah'ın subhanehu ve teala bir vaadidir!

"Andolsun ki Zikir'den sonra Zebur'da da şöyle yazdık: 'Şüphesiz ki yeryüzüne, salih kullarım vâris olacaktır.' Şüphesiz ki bu (Kur'ân'da), Allah'a kulluk eden bir topluluk için yeterli bilgi/belge/öğüt/hedefe ulaştıran metot vardır."(Enbiya: 105-106)

Bu gecikmede derin bir hikmet vardır. Nitekim her geçen gün bu hikmetin bir kısmını görüyoruz. Kendi sözleri ve amelleriyle tuğyanını açıkça ve alenen beyan eden cilalanmış bir Tağutu tanıyamayan bir Ümmet, henüz zafere layık bir Ümmet değildir. Bazıları, onun aldatıcı işaretleri, alametlerine rağmen insanların nasıl Deccalin peşinden gideceğine şaşırır oysa biz kendi amel ve davranışları kendi tuğyanını gösteren bir Tağutu tanıyamayan cahiller kitlelerine tanık olmaktayız. Sadece saf Tevhid'e bağlı olanlar, saf Tevhid ehlini fark edebilir ve Tağut ile muvahhidleri birbirinden ayırabilirler.

"Allah'a yemin olsun, bu din bir seyahat eden Sana'dan Hadramevt'e Allah'tan başka kimse korkmadan veya koyunu için kurttan başka kimseden korkmadan seyahat edeceği şekilde hakim olacaktır ancak siz acele etmektesiniz." (Buhari: 3612)

Ve Yüce Allah subhanehu ve teala tutsak durumdaki kız kardşelerimizi kararlı kılsın, özgürlüklerine kavuştursun aileleri ile buluştursun.

Mahkumları Unutmayın

Bu, bazı çok özel kardeşlerime, sevgili kardeşim genç Ebu Bekir'e özel bir mesajımdır, Seattle ve Portland'da bir tebliğcidir, olağanüstü tebliğ çalışmaları iyi bilinenlerdendir. Ve onlar geçenlerde mahkumlar için yeni bir proje başlattılar ve benden bu konuda kısa bir konuşma yapmamı rica ettiler. Allah ecirlerini versin. Böylesine asil ve değerli bir davayı canlandıran böylesi asil ve değerli kardeşlere destek vermeyi kim reddedebilir.

Bu çağda, özellikle de bu ülkede, sadece doğru akide ve doğru menheç inşa'Allah üzerinde değil, aynı zamanda Müslümanların zayıflarına ve mazlumlarına yapabildikleri en iyi şekilde el uzatan, onlara dokunan yeni nesli, yeni nesil gençleri görmenin sevinciyle kıyaslanabilecek çok az duygu vardır. Bu yeni vazife dünya çapında neredeyse herkes tarafından ve Amerika Birleşik Devletlerinde daha çok ihmal edilen bir vazifedir. Garip bir vazife haline gelen bir vazifedir.

Öte yandan İbn El Arabi, El Maliki, İbn Teymiyye ve diğerleri bunu bir vacib, bir zorunluluk gördüler. El Kurtubi mahkumların hakları üzerinde alimlerin icması olan bir meseledir dedi. Ve sonra onlara dua etmenin, kunutta onlara dua etmenin bir süre zorunlu olduğunu söyledi. Ki bu, Ömer ibn El Hattab'ın radiyallahu anhu ölüm döşeğinde son anlarını yaşarken düşüncelerini tüketen bir çabaydı, ve o ölürken mahkumları nasıl kurtaracağını düşünüyordu. Bu, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem *"fukkul ani"- esirleri özgürleştirin*, kurtarın emri ile mahkumlarla ilgilenme ve onları gözetme asil göreviydi. Allah azze ve celle dedi;

"Sonra sizler (söz vermenize rağmen) birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarınızdan çıkarıyor, günah ve haddi aşmada onların aleyhine yardımlaşıyorsunuz. (Dindaşlarınız) size esir olarak geldiğinde, onları yurtlarından çıkarmak size Haram kılınmasına rağmen (ser-

best bırakma karşılığında) fidye alıyorsunuz. Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? ..."(Bakara: 85)

El Kurtubi bu ayeti Tefsiri'nde yorumladı, tefsir bir tefsir kitabıdır, dini bir kitaptır. Yani ilham verici bir konuşma veya makale değildir. Bununla birlikte El Kurtubi'nin ayet hakkındaki sözlerini okuduğunuzda duyguları hissedebiliyor ve zamanının tutsakları için yüreğinin ne kadar büyük bir üzüntüyle dolduğunu hissedebiliyorsunuz. Yine Şevkani, El Kurtubi, İbn Arabi ve diğerleri aşağıdaki ayette

"Mustazaf erkekler, kadınlar ve çocuklar..."(Nisa: 75)

"mustadafiyne-mustazaf" zayıf, zayıf mahkumlar olarak yorumlarken, İmam Malik onları serbest bırakmak mümkün değilse onlara *"muvasaha"* yapılmalıdır diye belirtti. *Muvasaha* nedir? *Muvasaha* tam olarak kardeşlerin başlattığı projedir. Onlara ümit vermek, onlara umutla teselli vermek, onlara iyi davranmak, onlara mektup yazmak, onları ziyaret etmek, onların ailelerini ziyaret etmek, onların ailelerine bakmak, onlar hakkında farkındalık oluşturmaktır. *Muvasaha* işte bunları yapmaktır ve bu asil vazife en çok ihmal edilen vazife olduğunda Allah bu Ümmeti düşünen ve Ümmet için kaygılanan yeni bir nesle ilham verdi, *Elhamdulillah, Elhamdulillah*. Ancak bu Allah'ın kanunudur ki O dedi;

"...Şayet yüz çevirirseniz, (sizin yerinize) başka bir kavim getirir, sonra (onlar) sizin gibi de olmazlar. (Allah'a itaat ederler.)"(Muhammed: 38)

Allah çalışmalarına bereket versin. Onlar teslimiyetçi, satılmış zihniyeti hak ettikleri yere ayaklarının altına serdiler ve bu Ümmetin zayıf ve mazlumlarına bakışlarını çevirdiler. Allah onlara ecrini versin, işlerinde ihlaslı kılsın. Aile içinde olduğunuzda, bir grupta olduğunuzda, herhangi bir birliktelik içinde olduğunuzda kendi insanınızı düşün-

meniz, sağduyunuzun, temel fıtratınızın bir gereğidir.

Bu ümmetin içinde şeytanlar, kendilerini lider veya ulema olarak tanıtan, kendi davaları dışında her davanın savunucusu olan konuşan insan şeytanları varsa bu fıtrat bozulur. Ki onları diğer davalar için yüksek sesle ulurken görürsünüz ancak söz konusu bu Ümmetin davası olduğunda ağızlarına gem vururlar.

"Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin."(Enbiya: 92)

Bu tek bir Ümmettir, tek bir Ümmettir.

"Müminler ancak kardeşlerdir..."(Hucurat: 10)

"Ona olan sevgilerine/iştahlarına rağmen yemeği, miskine/ihtiyaç sahibi yoksula, yetime ve esire yedirirler."(İnsan: 8)

Onlar sevmelerine rağmen, ihtiyaçları olmasına rağmen sevdiği yemeği kime veriyor? Miskine. İkincisi bir yetime ve üçüncüsü bir esire. İbn Abbas dedi, onlar Kafir esirlerdir. Bu, Mekki bir Suredir.

Dolayısıyla ayette Kafir esirlerden bahsediliyor, yani onlarla ilgileniriz, doyururuz ve onlara nazik davranırız demektir. Yani bizi öldürmeye gelen Kafir esirlere karşı durum böyledir, o halde haksız yere zulüm gören, kötü muamele gören, mahkûm edilen ve ailelerinden uzaklaştırılan din kardeşlerimize nasıl davranmalıyız?

Alemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem daha birkaç gün önce kendisini öldürmek ve sahabelerini yok etmek için gelen esirleri sıkan zincirlerden inlemelerini duyduğunda, onların inlemelerinin acı ve ızdıraplarını duyduğunda uyuyamadı. İşte Allah subhanehu ve teala'nın hakkında;

"Biz seni yalnızca âlemlere rahmet olarak yolladık."(Enbiya: 107)

söylediği adamın kalbi.

Alemlere bir rahmet. Bugün bazı kalpler kayadan daha serttir. *Nesallullahe es selaameh*!

Bir kardeş adeletsizliğe uğradığında, Kafirlerle karşı karşıya geldiğinde, sorun yoktur öyle mi? Sonra modernistler ve sonra mürcieler hepsi tek bir kampta birleşirler, müminlerin mahkemelerine sevinirler ve övünürler. Sonra sessiz kalanlar da vardır ve bu da muhtemelen aynı derecede kötüdür.

Ayrıca Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem gözetim ve kontrol altında olup daha sonra serbest bırakılan esirlerin şahitliğiyle, onlar Sahabelerin kendilerine kendi yediklerinden daha iyi yemekler verdiğini söylediler.

İmam Muhammed İbn Abdulvahhab'ın "*El Kebair*"- Büyük Günahlar denilen bir kitabı vardır. Orada kardeşini zor bir zamanda hayal kırıklığına uğratmanın, onu zor bir zamanda hayal kırıklığına uğratmanın büyük bir günah olduğunu düşündüğünü biliyor muydunuz? Ve o kitabında "*Khuzlan el Mazlum*" adında tam bir bölümü ayırdı. Eğer bir kardeşinizi zor bir zamanda yüzüstü bırakmak büyük bir günah ise, o zaman kardeşiniz sıkıntıda, ihtiyaç içinde veya darda olmasına sevindiğinizde, övündüğünüzde veya yüreğinizde sevinç hissettiğinizde bunun nasıl bir şey olduğunu düşünün!

Firavun'un kavminden mümin olan adamın kıssasına bakın. Tek bir mümin. Etrafı her açıdan ve her köşeden, her doğrultudan düşmanları ile çevriliydi. Ancak bu, onu zayıfları desteklemekten ve onları savunmaktan alıkoymadı. Her yönden düşmanlar ona saldırdığında zayıfların yanında olmak için hakikatin sözlerini söylemek zorundaydı. O

imanını sakladı ancak artık sessiz kalamazdı.

Ve dedi, "...'Rabbim Allah'tır..."(Gafir: 28) dediği için bir adamı öldürmek istiyorsunuz.

"Firavun ailesinden olup imanını gizleyen bir adam dedi ki: " 'Rabbim Allah'tır.' dediği için bir adamı mı öldürüyorsunuz?..."

Bana gönderilen tekliften okuduğum kadarıyla bu proje çok detaylı hedefler taşıyor, iyi düşünülmüş ve iyi planlanmış. Örneğin, onlara yazmak, onları ziyaret etmek, aileleriyle ilgilenmek, hata yapmış ve hapse girmiş kardeşlerimize tebliğ yapmak gibi, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Bir Müslüman, diğer Müslümanın bir kardeşidir, bu yüzden ona zulüm etmemelidir ne de onu bir zalime teslim etmelidir. Herkim kardeşinin ihtiyaçlarını yerine getirirse, Allah'da onun ihtiyaçlarını yerine getirir; herkim Müslüman kardeşinin bir sıkıntısını çözerse, Allah'da onu Kıyamet Gününde sıkıntıdan kurtarır, herkim bir Müslümanı korursa, örterse Kıyamet Gününde Allah'da onu korur, örter."(Buhari: 2442)

Bir başka rivayette biraz farklıdır. Bir ilave vardır,

"Herkim kardeşinin ihtiyacını karşılarsa, Allah onun ihtiyacını karşılar."

Bu, bu hayattadır. Hayatınız kolay, huzurlu hale gelir. Allah zorluklarınızı giderir. Size iyi çocuklar, iyi bir hayat, iyi kazançlar verir. Bu, bu hayattadır. Bunların hepsi bir bonustur. Sadece bir bonustur. Ancak asıl amaç şudur: Kim bir Müslümanın sıkıntısını giderirse, Allah da kıyamet günü onun sıkıntısını giderir. Sen ona bu dünyada yardım edersen, hem bu dünyada hem ahirette her iki dünyada da ecrini alırsın, bonusu bu dünyada, nihai ödülü ahirette alıyorsun.

Hapishaneleri şahsen ziyaret yapan Hristiyanlar vardır, bilir misiniz? Onların herhangi grupla bağlantısı yoktur. Böyle olanlarda vardır, ancak bu, onların işlerinin bir parçası değildir. Mahkumlara giderler ve kendi adlarını mahkumlara verirler. Onlar Hristiyandırlar. Onlara ziyaretçisi olmayan her mahkuma onlar için uygunsa onları ziyaret etmekten ve onlarla oturmaktan, onlarla sosyalleşmekten, onlarla sohbet etmekten memnuniyet duyacağımızı söyleyin derler. Bazı cezaevlerinde, ziyaret hakkı olmayan bir mahkumun kayıt yaptırıp, haftada veya ayda bir ziyarete gelen bir kadın veya beyefendinin yanında oturabileceği bir program vardır. Neden? Çünkü onlar 7 gün 24 saat bir hücrede kalırlar, duvarlardan başka bir şey görmezler veya genel hapishane nüfusu popülasyonu, hapishanedeki rutin işler onları yıpratır. Yani hücreden çıkmak veya hapishane ortamından ayrılmak, sosyal bir ziyarete gitmek ve bir rehber veya mahkum dışında farklı biriyle oturmak, diğer ziyaretçileri aileleriyle birlikte görmek, sizin ve benim için, bunların hiçbiri hafife alınacak şeyler değildir. Halimiz için *Elhamdulillah, Elhamdulillah* diyoruz. Nitekim onlar için ziyaretlerin bir etkisi vardır. Bir mahkumda etki bırakır.

Bir tebliğci kalplerle nasıl ilişki kuracağını bilen bir tebliğci bu fırsatı kalpleri kazanmak için kullanır, şahsi kazancı için değil. Siz şahsi kazancınız için iş yapmıyorsunuz. Onlardan hiçbir şey istemiyorsunuz. Bunu, onların kalbini kazanmak, onları rehberliğe geri getirmek, onları önemsediğinizi göstermek, onları önemsediğinizi göstermek için yapıyorsunuz ki onlar da bu rehberliği kabul edebilsinler ve onlara öğrettiğiniz rehberliğin, onları önemsediğiniz için olduğunu bilsinler. Ara sıra birkaç kardeşi ziyarete gittiğinizi düşünebiliyor musunuz? Hapiste olan bazı kardeşler vardır, örneğin çetelere bulaştıklarından veya uyuşturucu ile ilgili suçlardan veya diğer suçlardan içeridedirler, o ziyaretinizin birkaç anında birkaç bilgece Tebliğ sözleriniz onları yeniden şekillendirmede ve yeniden doğru yola döndürmede en büyük faktörlerden biri olabilir. Aynı durum onlarla sohbet ettiğinizde de geçerlidir.

Nitekim ben Guantanamo Kuzey denen yerdeydim. Hapishanenin adı Guantanamo idi ve Guantanamo Kuzey olarak adlandırılıyordu veya uyuşturucu ile ilgili suçlardan veya diğer suçlardan içeridedirler, o ziyaretinizin birkaç anında birkaç bilgece Tebliğ sözleriniz onları yeniden şekillendirmede ve yeniden doğru yola döndürmede en büyük faktörlerden biri olabilir. Aynı durum onlarla sohbet ettiğinizde de geçerlidir. ABD'nin en popüler siyasi sanıklarının tutulduğu yerdir, neredeyse tamamı oradadır. Örneğin Dr. Rafael Zafer El Amoudi- Amerikan Müslüman Topluluğu eski Amerikan Müslüman başkanıydı- Mübarek Topraklardan olan Şeyh Yahya Walker, gülümseyen Somali korsanı Seyid Nuseyr, tuzağa düşürülmüş pekçok isim ve basında haberlerini gördüğünüz pekçok dava sanığı hepsi oradadır.

Öğlen 12:00 posta çağrısında bulunurlar. Herkes hücresini terk eder, herkesin hücresini terk ederken attığı yüksek sesli kahkahaları ve heyecanlı konuşmalarını duyarsınız çünkü onlar hücrelerine ellerinde bir mektup, posta ile dönme beklentisindedirler. Ve genelde herhangi bir Müslümandan bir posta veya toplumsal herhangi bir şey gelmediğinde beklenti içindekilerin ruh hali değişir.

Ve eğer toplumsal bir posta, mektup söz konusu ise bu genelde ABD'den değildir, genellikle İngiltere, Fransa veya Avrupa veya diğer yerlerdeki kardeşlerimizdendir ve ABD'den toplumsal bir mektup almak istisnadır. Bir Müslümanın mahkumlardan birine bir ayet veya bir hadis ile bir posta kartı, mektup göndermesi yasak mıdır? Ve onlara sabırlı olmalarını ve Allah'a güvenmelerini telkin ettikleri posta kartı göndermesi yasak mıdır?

Sonra aktivistlerin mektupları gönderenler olduğunu öğrendiğinizde daha da üzülürsünüz. Hristiyanlar, örneğin, haberleri izlerler. Bazı Hristiyanlar haberleri izlerler, giderler İsa sizi seviyor veya sabredin veya biri ile sohbet

etmeye ihtiyacınız varsa bize yazabilirsiniz tarzı ifadelerle mahkumlara mektuplar, posta kartları gönderirler. Bunlar genellikle davayı televizyonda gören, öğrenen ve İnternetteki yasal veritabanlarından ve hapishane veritabanına gidip kişinin adını aratıp hangi hapishanede olduğunu öğrenip ona mektup yazan ortalama Hıristiyanlardır.

Bundan bahsettim, neden bunu söyledim çünkü herkesin bildiği, herkesin duyduğu meşhur davalar söz konusuysa, bunlarla ilgili hiçbir yazışma, iletişim yapılmıyor. Hiçbir yazışma alınmıyor. Hapiste olan kardeşlerinizi düşünün, yüzlerce değil, binlerce kardeş, bilinmeyen nedenlerden dolayı tutulanlar, örneğin Seattle ve Portland hapishanelerinde siyasi nedenlerin dışında hapsedilmiş olabilecek ve basının hiç bahsetmediği binlerce kardeşinizin durumunu düşünün.

Duyduğum kadarıyla yerel istatistiklerinize göre, bölgenizdeki Somalili gençler, King County Çocuk Gözaltı Merkezi'ndeki bir numaralı demografik grubu oluşturuyor. Bu sadece bir örnektir. Ancak genç Ebu Bekir gibi kardeşler radikal sınırları veya limitleri tanımıyorlar. Somalili, Arab veya Pakistanlı olmaları onları durdurmuyor. Seattle veya Portland cezaevlerinde tutulmaları da onları durdurmuyor. Sınırlarımız sınırsızdır çünkü *la ilahe illallah*'ın gölgesi geniş ve küreseldir. İnsanlığı ıslah etme yolunda sizin amacınız ve göreviniz yücedir. Bu yüzden evrensel bakarsınız. Bu sadece basit bir örnektir.

Kardeşlerim, bu dava kapsamında gençlerin cezaevine girmesini önlemek için planladıkları önleme yöntemlerinden bahsediyorlardı. Çünkü onlar için İslam'ın getirdiği ile suçu engelleme, tedaviden daha iyidir. Ayrıca hapisten çıkanlar içinde planları vardır, çünkü istatistikler yüksektir şöyle ki hapisten çıkanlar hapse geri dönebilirler. O halde kendinizi tembel hissettiğinizde veya can sıkıntısından bunalıma girdiğinizde, bu gibi amaçlarla Allah'ın huzuruna çıktığınızda sizi bekleyen mükafatı düşünerek enerji to-

playın ve çalışın. Mahkumlara yönelik tebliğ ve yazışmalarınız devam eden bir sadakadır.

Bir ara cezaevindeydim, kütüphaneye gitmiştim. Sanırım 1920'lerde yapılmış bir hapishaneydi. Kütüphaneye gittiğimde, İbn Kesir'in Tefsirini bulmuştum. İbn Kesir'in eski, yıpranmış bir baskısı. Ve sonra içinde notlar ve tarihler buldum. Notlara baktım. Birileri, bazı mahkumlar yazmıştı, 1960'lar gibi. Ve ben de şunu merak etmekten kendimi alamadım; o kitabı oraya kim gönderdiyse, kim koyduysa veya bıraktıysa, yüzlerce, hatta binlerce kişi o İbn Kesir Tefsiri'den faydalandıysa, o kişi muhtemelen öldü ama sadakası devam ediyor.

Hapishanelere giren orada kalır ki bu kitaplardan genellikle bundan daha kolay olanı nedir? Ve herkesin parmaklarının ucundadırlar. Güzel bir makale gördüğünde, ilham veren bir alıntı gördüğünde, neden çıktısını alıp bir zarfa koyup hapishaneye göndermiyorsun. Bunu kimse bilmiyor. Seninle Allah arasındadır, vallahi samimi ve güzel bir ameldir. Bunu gördüklerinde, okuduklarında ne kadar mutlu olduklarını bilir misin? Karanlık hücrelerinde otururken tekrar tekrar kaç defa onu okuduklarını bilirmisin? Ve sonra diğer mahkumlarla paylaşırlar. Ve sonra cezaevinden tahliye olduklarında onu başkasına aktarırlar. Bunlar belki benim ve sizin için önemsiz şeyler olabilir, ama hapisteki erkek veya kız kardeşlerimiz üzerinde büyük bir etki ve tesir bırakıyor.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem gece uyuyamadı, kendisine saldırıp öldürmeye gelen mahkumların rahatından endişe etti. Biz ise erkek ve kız kardeşlerimiz basit ve temel bir tesellimize ihtiyaç duyarken kaygısız bir şekilde uyuyabiliyoruz. Bunun gibi bir proje sadece mahkumlara yardım etmekle kalmıyor veya ecir kazandırmakla kalmıyor ayrıca toplumda yer alan birlik eksikliği veya sorunların çözümüne ilişkin onları yeniden bir araya getirmede bir tohum olması açısından önemlidir.

Ey genç Ebu Bekir, ey gençler Allah sizden razı olsun. Amcalarınızın yaptıkları hataları sizin düzeltmeniz gerekiyor. Siz genç nesiller, amcalarınızın yaptıkları hataları düzeltmeniz gerekiyor. Söylemesi üzücüdür, eğer hata yaptılarsa, ancak şunu biliyorsunuz telefonunuz karıştığında, bozulduğunda telefoncu size reset atmanızı söyler. Reset arttırmak, sıfırlama yaptırmak onların herşeye yönelik önerdikleri çözümdür. Ancak yedek almazsanız diğer tüm bilgileri kaybedeceğinizi söyleyeceklerdir. Bu Ümmetin eski nesli, Allah onlar için bizi affetsin, onların birçoğu sizin tarafınızdan resetlenmelidir. Sahabe radiyallahu anhum ecmain yolunda dini ciddi ele alan sizin gibi yeni, taze bir nesil tarafından resetlenmelidir. İsrailoğulları'nın 40 yıl başıboş dolaşarak cezalandırılmalarının ardındaki hikmetlerden birisi budur. Böylece yeni bir nesil çıkabilir ve işleri ele alabilir.

Bu projeyi bağları güçlendirmek, toplumsal bağlarınızı güçlendirmek, yaşlılara, büyüklere saygı göstermek için bir misyon haline getirebilirsiniz, ancak bunu yaparken tebliğinizde kararlı olun ve topluluklardaki ve kuruluşlardaki yerel mescidleri tek bir kalp içinde yeniden biraraya getirin. Nitekim böyle bir projeye kimse itiraz etmeyecektir. Bir mescidin rolü nedir? Allah adına soruyorum sokaklara düşen gençliğinin kurtulmasına ve yeniden kazanılmasını desteklemezse bir mescidin rolü nedir? Veya hapisten çıkanların tekrardan hapse girmelerini önlemek için onlarla ilgilenmek mescidin rollerinden değil midir?

Düşünün onlar, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem öldürmek istedi, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onları esir aldığında, onların rahat etmelerini istedi. O halde kendimizi rahat ettirmek için çaba gösteremez miyiz? Şu hadisi dinleyin birçoğunuz bu hadisi ilk defa duyuyor olabilir. Tabarani'nin yer verdiği bir hadistir, İbn Ömer radiyallahu anhuma dedi,

Allah'ın en sevdiği, diğerlerine en çok fayda verendir. Ve Allah'a en salih amel bir başka Müslümana verilen sevinç ve refahlıktır.

Bu bir söz olabilir, bir amel olabilir. Nitekim onlar yaşadıkları hayal kırıklığının öcünü alabilmek için cezaevinden ödemeli çağrı kabul ediyorlar. Sadece bu kadar. Onların birkaç dakika birileri ile konuşmaya ihtiyaçları vardır. Size bir soru sorabilirler veya dış dünyayla hiçbir bağları olmadığı için sizin o an olup biten bir şeyi sormanızı isteyebilirler. Ve iki satırlık bir posta kartı göndermenizi isteyebilirler. Hadis devam ediyor;

mutluluğu getirmek ve zorluğu kolaylaştırmak, mutluluk getirir zorluğu giderir.

Sonra devamında bir borcunu öde, veya ört, açlığını gider ve onu besle. Ve hadisin en şaşırtıcı kısmını dinleyin, son kısmıdır;

Bir kardeşim bir sorununu gidermek için onun birlikte yürümem bana bir ay itikafa girmekten daha sevimlidir.

Bir ay, o ay boyunca itikafınızın her saniyesinde üzerinize amellerin yağması anlamına gelir! Daha az bir amelle bundan daha çok birşeyler istiyorsan zor durumda olan bir kardeşinin zorluğunu gider. Ona tebliğ yap, *Muvasaha* yap. Hadis devam ediyor; *kardeşinin sorununu çözülünceye kadar ona yardım etmede kararlı olanı ayakların kayacağı günde Allah kararlı kılar.* Bundan daha çok neyi isteyebilirsin?

TOPRAKLARIMIZ NE ZAMAN ÖZGÜRLEŞECEKTİR? FİLİSTİN-BİLADİ ŞAM VS

Yarım asra-bir asra yakındır işgal altında bulunan topraklarımız vardır ve buraları içlerinde en kutsal üçüncü mescidimizin bulunduğu yerlerde vardır. Oraları özgürleştireceğiz, oraları kurtaracağız diye bağırıp çağırıp dururlar ancak bu sözleri söyleyenlerin kendi içlerinde tutarlı olmaları gerçeği söz konusu olmalıdır o yüzden Ümmet neden böyle bir bataklığın içinde olduğunu kendisine sormalıdır! O kutsal topraklara ilişkin neden 50 yıla yakın bir süredir bu başımıza geliyor ve neden şu anda yaşamakta olduğumuz şeyleri yaşamak zorunda bırakılıyoruz(çünkü onları etkileyen şeyler bizi de etkiler)?

Bu vakıayı yansıtmak ve incelemek zorundayız. Bir şirket gelirlerinin bir kısmını kaybederse, şirketin CEO'su müdürleri ve üst düzey görevlilerini toplar. Onlarla toplantılar yapar ve bazı standart sorular sorar. Ne yapabiliriz? Kaybettiğimiz gelirleri geri kazanabilmek için nasıl bir strateji yürütmeliyiz ve geçtiğimiz aylarda kaybettiğimiz karlarımızı nasıl geri kazanabiliriz? gibi tipik sorular sorar ve cevaplar ararlar. Bir kayıp yaşandığında genel kuraldır bu(yani Müslüman olsun gayri Müslim olsun fark etmez), neden savaşı kaybettik sorusu taktik bir sorudur. Savaşı kaybetmemize neden olan nedir? Aynen bunun gibi, 6 milyon maksimum 16 milyona (Yahudi) karşı 1.6 milyar aşağılanmış bir durumda kalıyorsa bunun nedenini kendimize sormak zorundayız? Sahabeler yenildiler. Uhud Savaşını kaybettiler ve aynı soruları kendilerine sordular;

"Düşmanınızın iki misli başına gelen musibet sizin başınıza geldiğinde 'Bu neden başımıza geldi?' mi diyorsunuz. De ki: 'Bu sizin kendi nefsinizdendir.' Gerçekten, Allah her şeyi bilir her şeye kadirdir."(Al'i İmran: 165)

Neden aşağıların en aşağısı bir durumda olduğumuzu merak ediyoruz. Nitekim Sahabeler Uhud Savaşını kaybet-

tiklerinde Medine'ye geri dönerken sordular;

"...Bu neden başımıza geldi?..." Bu neden başımıza geldi? Allah, onlara yanıt verdi. Sahabeler, Medine'ye doğru geri dönerken Medine'ye ulaşmadan bu soruyu sordular. Tekrar yenilmememiz için strateji nedir? Neden yenildik? Bunun sebebi nedir? Allah(azze ve celle) buyurur;

"...De ki: 'Bu sizin kendi nefsinizdendir'..."

Onlara deki bunun sebebi sizsiniz, sizin kötü amelleriniz. Ve Allah buyurur,

"...Rabbin kullarına zulmetmez."(Fussilet: 46)

Yani kendi kendinize bakın, kendinizi kontrol edin. Enstrümanlar, müzik aletleri sizi özgürleştirmez, şeytanın aletleri sizi özgürleştirmez bilakis yozlaştırır. Bu sözü bir kural olarak alın. Şeytanın enstrümanları bizden alınan toprakları özgürleştiremeyecektir. Şeytanın enstrümanları özgürleştirme yolu, yöntemi değildir aksine yozlaştırma, dejenere etme yollarıdır. O halde hangi zaferin gelmesini bekleyebilirsiniz?!

Biz herkesin dediği gibi demiyoruz. Hatta daha da ileri gideceğim ve illaki çoğunluğun işlemesi de gerekir demeyeceğim. Güvenli tarafta olmak için, çoğunluğun işlemediğini bile söyleyeceğim. Ne var ki, günahlar çoğunluğun dâhil olduğu yerlerde yaygınlaştığında veya popüler olduğunda çoğunluk o günahları işlemese de herkesi etkiler hale gelirler. Örneğin Filistin'de ve etrafındaki kasabalarda şeytanın enstrümanlarının çaldığı düğünler yapılır yani sadece söz konusu o düğünlerin yapıldığı kasaba istisna değildir ve o günah yaygındır. O kasabada istisna, o kasabanın yabancısı birinin düğününü İslami şekilde yapmaya karar vermesidir. Bunu tekrar ve tekrar söyleyeceğim. Çoğunluk böyle yapmıyor olsa da bu işlenen yaygın bir günahtır.
Uhud'da Abdullah ibn Cübeyr komutası altında 50 okçu

vardı. Elbette onlar Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem itaatsizlik etmek istemediler. Ki onlar Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem uğruna boğazlarını ortaya koydular ve ona isyan etmek istemediler. Akla dayanarak doğru karar verdiklerini düşündüler. Sahabelere olan saygımız nedeniyle hata yaptılar demiyoruz, akla dayanarak bir tahminde bulundular diyoruz.

Neyse, Abdullah ibn Cubeyr, korumakla görevli kılındıkları o tepeden ayrılmadığını ve ayrılmayacağını arkadaşlarına söylediğini söyledi. Çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onları o stratejik tepeye yerleştirirken ne olursa olsun kendisi bir haber gönderinceye kadar oradan ayrılmamalarını emretmişti.

İşte yeryüzünde yürüyen bu en iyiler olan 700-750 adam, 50'den az kişinin yaptığı bir hata yüzünden yenilgiye uğradılar. Yani o zamanki İslam Ümmeti 50'den fazla olmayan(çünkü bazıları tepede kaldılar)kişilerin hatası yüzünden yenilgiye uğradı.

Dolayısıyla bir kötülük veya bir günah bir toplulukta yaygınlaşırsa, bu Ümmeti yıkım ve mağlubiyet bekler. Bu doğal olanıdır,

"...De ki: 'Bu sizin kendi nefsinizdendir'..."

Bu sözleri söylüyorum ve söylediklerimin sorumluluğunu üstleniyorum, Filistin'in çeşitli kasabalarında kadınlarla erkeklerin birbirlerine karışmasından çok daha kötüsü, kadınların karşı karşıya olduğumuz düşmanlarımızın bile imtina ettiği kıyafetlerle merasimlerin, düğünlerin yapılmasıdır. Bu yerlerin isimlerini biliyor olsam da vermek istemiyorum.

İmran ibn Huseyn'den Nebi sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Bu Ümmet içinde batmalar, başkalaşmalar, taşlamalar olacaktır."

Bir Müslüman sordu, 'Ya Rasulullah(sallallahu aleyhi ve sellem)bu ne zaman olacaktır?' Rasulullah(sallallahu aleyhi ve sellem) dedi,

'Şarkıcılar ve müzik aletleri ortaya çıktığında ve şarap içildiğinde," dedi.

Bu hadis *Sünen* Et Tırmizi'dedir ve sahihtir. Bu hadiste dikkat çekmek istediğimiz şey bu Ümmette ortaya çıkacak *meskh* kelimesinin anlamıdır. *Meskh* ne demektir? El Mennavi meskhin tanımını yaptı ve dedi,

"Suretlerin çirkin şeylere dönüştürülmesi veya kalplerin ve bedenlerin bozulması, bir şeyden başka bir şeye dönüştürülmesidir."

Genel olarak hadisin manasına bakalım. Ne diyor *Meskh* olacağını söylüyor. Ve Sahabe ne zaman olacağını soruyor. Hadisin diğer noktalarına geçmeden Meskhin ne olduğuna bakalım. İnsan vücudunun domuza veya maymuna veya bir eşeğe gerçekten dönüşecek olması olabilir. Kalplerin ve zihinlerin değiştirilecek olması, bozulacak olması olabilir. Yani insan düşündüğünüz birisiyle gidip konuşacaksınız ve aslında gerçekten insanla konuşmayacaksınız. Ona vallahi şu Haram diyecekseniz, doğuda batıda böyle insanlarla karşılaşacaksınız ancak sanki insanla konuşmuyorsunuz gibi size davranacaklar. Yani kalplerde ve zihinlerde kötüye doğru gerçek değişimler olabilir. Ve sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

Sonraki kelimemiz-*khasf* ne demektir?

Depremler, batmalar demektir. Toprağın açılıp insanları yutması demektir. Üçüncüsü-*kazf* (gökten taşların yağması demektir tıpkı Ebrehe ve Fil ordusunun başına gelenler

gibi. Bu üç olay ne zaman meydana gelecektir? Sahabeler bu olayların ne zaman meydana geleceğini sordu. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem,

"*kaynaat ve me'aa zif ortaya çıktığında*" dedi.

Yani onlar ortaya çıktığında, *zaharat* aslında yaygın olmaktan daha düşük bir derecedir. *Kaynaat* nedir *Me'aazif* nedir? *Kaynaat* sizi Haram işlemeye teşvik eden, Haramı size hoş gösteren şarkıcılar, sanatçılar, komedyenlerdir. *Muzaarif-me'aa zif* şeytanın enstrümanlarıdır. Ebu Aamir veya Ebu Malik'ten aktarılan bir hadiste belirtildi,

Nebi'den sallallahu aleyhi ve sellem duydum, o şöyle dedi, "*Yemin olsun ümmetimden bir grup olacak fuhşu, ipeği, şarabı ve müzik aletlerini Helal kılacaklar.*"

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem kâfirlerden bahsetmiyor, bu Ümmetin üyelerinden bahsediyor. Ümmetimden fuhşu (illegal cinsel ilişkiler ve eşcinsellik) özgür görecek, ipek giymeyi serbest kılacak, içki içmeyi ve müzik enstrümanlarını caiz görecek olanlar olacaktır, diyor. Onlar yaptıkları bu eylemleri caiz görecekler veya günümüzde olduğu gibi bunlar Helaldir diyecekler,

Yine, Allah'ın bir gecede birilerine nasıl azap edebileceğini gösteren diğer hadisler vardır. Bir Bedevi veya yolcu illegal seks faaliyetleri yapan insanların yanından geçiyordu ve onlardan bir şeyler istedi. Onlardan bir şeyler almaya ihtiyacı vardı, ancak ihtiyacının ne olduğunu bilmiyoruz çünkü hadiste belirtilmiyor. Ona, ertesi gün gelmesini söylediler. Yarın gelirsen ihtiyacın olan şeyi sana vereceğiz dediler. Bir alışveriş işi veya bir direktif vs. artık her neyse, yarın gelirsen istediğini alabilirsin dediler. Onların bazıları uyandıklarında maymun ve domuzlar halinde uyandılar.

Hadis bize bu tür insanlara karşı Allah'ın cezasının ne kadar net ve çabuk indiğini gösteriyor. Evet, onlar bu Üm-

metin üyeleri olacaktır. Onların bir kısmı gerçekten maymunlara ve domuzlara çevrilecektir veya onların kalpleri maymunlar ve domuzlar gibi olacaktır, her ikisi de mümkündür. Onlar kıyamet gününe kadar gerçekten maymun ve domuzlara çevrilmiş halde bulunacaklardır. Yani hadiste belirtilen bu günahları Helal görecekleri veya aralarında caiz görecekleri ve şeytanın müzik aletlerini caiz kabul edecekleri meseleler ortaya çıktığında ani, net ve hızlı bir cezalandırmalar söz konusu olacaktır. Aslında bugün Ümmetin içinde bulunduğu bu aşağılık durumdan daha büyük bir ceza olur mu bu Ümmet için?! 1.6 milyarlık ümmet 6 milyona karşı hezimete uğratıyor!

"De ki: 'Allah katında bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lanet ve gazap ettiği, bir kısmını maymunlara ve domuzlara çevirdiği, Tağuta ibadet ettirdiği kimselerdir. İşte bunlar, yeri daha kötü olanlar ve doğru yoldan daha fazla sapmış olanlardır."(Maide: 60)

Bu ayet Ümmet hakkında değildir, Ümmetin karşıtları hakkındadır. Bahsettiğimiz iki ahad hadis Ümmet hakkındadır bu ayet ise Ümmetin karşıtları hakkındadır. Dolayısıyla her iki kesimden de insanlar maymunlara ve domuzlara dönüştürülecekler. Buradan şöyle bir sonuç çıkarabiliriz, maymunlar ve domuzlar dövüştürüldüklerinde daha güçlü olanı kazanır. İşler böyle gider. Elbette herkes bu günah olan şeyleri dinlemiyor veya bu büyük günahlara, illegal aktivitelere katılmıyor. Herkes böyle yapıyor demiyorum hatta çoğunluk böyle yapıyor demedim. Güvenlik altına almak için çoğunluk eklemesini de yapıyorum. O yüzden bu günahların yaygın olduğunu söylemeyeceğim, eğer bu günahlarla ilgili gidip insanlara soracak olursanız insanlar bunlar Helaldir veya Haramdır demeyecektir yani bu ölçüde yaygın değillerdir.

Vallahi burada oturup kahve içilen, gıybet yapılan ve yasak olan her şeyin yapıldığı hatta bazen bir erkeğin ders vermeye vaaz vermeye davet edildiği topluluklar vardır.

Hatta davet etmeden önce ona müzik enstrümanları hakkında fikrini sorarlar. Eğer Haram ise, onu buraya getirmeyin, derler. Vallahi bu dediğim oluyor, burada bulunan bazılarınız bu dediğimi iyi biliyorsunuz. İşte bu durumlar yaygınlaştığında, ortaya çıktığında Allah herkesi sorumlu tutuyor. Burada bizim gibi bu tür günahlara bir dâhili olmayanlarda dâhil, herkes sorumlu tutuluyor.

Şimdi bu tür derslerde konunun dışına çıkmaktan hoşlanmıyorum ama bu bahsettiklerimiz pek konu dışı sayılmazlar. Mesele şudur ki bu tür illegal işleri gerçekleştirenler yenilginin ana kaynağıdırlar. Onları biliyoruz ve bunda inkâr edilecek bir durum yoktur... (Alıntı: Muhammed ibn Abdulvahhab Üç Esas Şerhi Dersleri- Şeyh Ahmed Musa Cibril)

Ramazan 1445-2024 Mart Şeyh Ahmed Cibril'e Sorulan Bazı Soru ve Cevapları İçerir

Normalleşme Anlaşmaları Hakkında Hüküm

Soru:

Filistin'de işgalcilerle yapılan normalleşme anlaşmalarına ilişkin hüküm nedir?

Öncelikle, Müslümanların Kafirlerle anlaşmalar yapabileceklerine şüphe yoktur. Bunlara Fıkıh kitaplarında genel olarak *Hudna* veya *Musaaleme* veya *Muvaada* veya *Mu'aahade* veya *Musaalaha* olarak atıfta bulunulur. Ve onlar Kafirlerle hatta Dar'ul Harb veya harbi Kafirlerle yapılan ateşkeslerdir. Dolayısıyla bunda bir sorun yoktur. Burada karşılanması gereken koşullar, belirli durumlar ve şartlar vardır. O koşullar sağlandığında Müslümanların İmamı için Müslümanların maslahatı ve faydasını gözeterek Kafirlerle bir *Hudna*- Ateşkes anlaşması yapması caizdir. Alimler fıkıh kitaplarında bu meseleyi ayrıntıları ile ele almışlardır. Hatta bazı alimler elbette şartları ve koşullarıyla Kafirlerle *Hudna* yapılmasının caizliği konusunda icma aktarmışlardır.

Bununla birlikte burada bir icmadan bahsetmek doğru olmayabilir çünkü Ez Zahiriye ve İbn Hazm Kafirlerle Hudna'nın caiz olmadığını nesh edildiğini belirttiler. Ne ile nesh edildi? Kılıç Ayeti ile neshol duğunu söylediler;

"Haram aylar çıktığında, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın, onları kuşatın ve her gözetleme yerine onlar için oturup (onları gözetleyin)..."(Tevbe: 5)

Dolayısıyla onlar bunun nesh edildiğini söylediler. Ancak alimlerin ezici çoğunluğu Kafirlerle bir Hudna'nın caiz olduğunu belirttiler. Dediğim gibi bazı alimler hatta bu konuda icma olduğunu bile ifade ettiler.

Normalleşme teriminin kendisi, Yahudilerle yapılan sözde barış anlaşmaları için kullanılan bir ifadedir. Ümmeti aldatmak için, yapıyor oldukları şeyin arkasındaki suç ve tehlikeyi örtmek için kullanılan bir terimdir. Aynı şekilde onlar alkole "keyif veren içecek" derler. Faize "kredi/kar payı" derler. Şirke "demokrasi" derler. Şirke "evliyaya yakınlık" derler. Onlar kitlelere kabul ettirmek, kitleleri maniple etmek veya yönlendirmek ve kendi işledikleri Haramların önemini azaltmak için böyle yaparlar ancak bu yaptıkları (yani bu Haramların isimlerinin değiştirilmesi) onlar üzerindeki hükmü asla değiştirmez.

Kaide: *El hukmu yeduuru mea hakiykati laa meal lafzi*

Hüküm hakikati ile birlikte döner, lafzi ile değil.

Normalleşme gerçeği dinlerarası inanç küfrü ile aynıdır. Basitçe söylemek gerekirse, Kafire yönelik en büyük en derin Vela'dır. Dinlerarası inanç gibi, bu Ümmetin en eşsiz özelliklerinden birini yok etmeyi hedefler, Ümmete Tağutlar ve şeyhleri tarafından ağır dozda enjekte edilen anestezi yüzünden Ümmet tarafından neredeyse unutulmuş olan bu Ümmetin en eşsiz özelliklerinden birini yok etmeyi hedefler. Yani *Vela ve Bera* özelliğini. Normalleşme anlaşmalarının amacı savaşlara yönelik basit bir ateşkes değildir, amacı ve hedefi Müslümanların zihinlerini Yahudileştirmektir. Müslümanların kalplerinden özellikle Yahudilere ve genel olarak Kafirlere yönelik Bera'yı bertaraf etmek, Akide ve Tevhidi karışık, kimlik bunalımına sahip bir Müslüman nesil yetiştirmektir. Ümmetin Akidesinin işgal edilmesi, herhangi bir toprağının işgal edilmesinden çok daha tehlikelidir.

Yahudilerle, işgalcilerle "normalleşme" adını verdikleri bu mevcut anlaşmalar hakkında hüküm vermeye çalışan herkes adı ne olursa olsun fark etmez, onların gerçekliğini ve etkilerini anlamaları gereklidir.

Hüküm gerçeklik veya hakikat etrafında döner, hainlerin veya münafıkların veya herhangi birilerinin seçtikleri terimler etrafında dönmez.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Kafirlerle yaptığı anlaşmaları bilmek işin kolay kısmıdır. Keza onları ezberlemek kolaydır. Onların ayrıntılarını ve isnadını bilmek kolaydır. Bunlar meselenin kolay olan kısmıdır. Ancak bu bilgiler, bu bilgileri mevcut teslimiyetçi anlaşmalara uygulayabilmek bir kişiyi Fakih yapmaz. Kişi meselenin gerçekliğini ve sonuçlarını anlamalıdır ki uygun bir şekilde gerektiği hükmü verebilsin.

Bir meselede bir hüküm vermek o meselenin gerçekliğini anlamanın bir şubesidir. Bir meselede bir hüküm vermeden önce meselenin gerçekliği hakkında, nasıl gerçekleştiği ve etkileri hakkında geniş bir anlayış sahibi olmak zorundasın. Niçin? Böylece verdiğin hüküm ve yargı gerçeğe uygun ve tutarlı olur.

Yahudilerle normalleşmeyi caiz gören, izin veren -ki aslında Yahudilere *Vela* gösterilmesine cevaz verirler- bazı Şeyhlere bir kadın gelse çok çok basit bir soru sorsa örneğin normal adet günleri dışında gelen kanlar ile ilgili şahsi bir soru sorsa o kadını sorguya çekeceklerdir. Kanın rengini soracaklar veya niteliklerini soracaklar daha önce olup olmadığını soracaklardır (ki uygun hükmü verebilsinler). Ancak Müslümanların kaderi ve geleceğine ilişkin tehlikeli bir meselede, onlardan pek çoğu ağızlarından çıkan tükürükten bile hızlı aptalca ve cahilce hüküm kusarlar. Bazıları pervasızlık, cahillik ve aptallıktan böyle yapar ve bu büyük bir yıkımdır. Ve Nifaktan, Tağutları hoşnut etmek için bunu yapanlarda vardır ki bu ise çok daha büyük bir yıkımdır.

Bugün yapılmakta olan Arab ülkeleri ve Arab liderlerle işgalci Yahudiler arasındaki normalleşme anlaşmaları hakikatte Akide seviyesinde bir ihlaldir, tecavüzdür. Fıkıh düzeyinde yapılan bir ihlal bile değildir. Ve amacı Ümmetin

kalplerinde yereden *la ilahe illallah* katmanlarını çözmektir.

Bu meselede Hüküm çıkarmak için *Hudna Fıkhı*'nın ayrıntılarına bakmanıza bile gerek yoktur çünkü Akide düzeyinde gerçekleşmektedir. Bugün Yahudilerle yapılan sözde "normalleşme" anlaşmaları Yahudilere yönelik *Muvaaddeh* ve *Vela*'dır.

" Şayet Allah'a, Nebi'ye ve ona indirilene inanmış olsalardı onları dost edinmezlerdi. .."(Maide: 81)

Müslümanlar aleyhine işgalci bir düşmana yönelik *Mudaahare* ve *Mu'aavene* yapmaktır.

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar..."(Maide: 51)

Hiçbir şekilde Şer'i bir Hudna değildir. "İsrail Devleti" dedikleri şeyin egemenliğini normalleştirme ve onlara sadık olma yönünde Müslümanların zihinlerinde radikal bir değişiklik yapmaktır. Keza, Müslüman topraklar, Müslüman cesetler, Müslüman esirler üzerinden işgalcilerin egemenlik hakkını tanımak demektir! Normalleşme anlaşmalarını yapan ülkeler Yahudilerin, Müminlerin en çetin düşmanları olduğunu asla kitlelerine öğretmeyeceklerdir.

"Andolsun ki, insanlar arasından iman edenlere en çetin düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulacaksın..."(-Maide: 82)

Bu ayet ve benzerlerinin uygun anlamları eğitim müfredatlarından çıkarılacak ve bunları kendi vatandaşlarının kalplerinden ve zihinlerinden çıkarmak için gereken her çabayı göstereceklerdir. Normalleşme yolunda olan ülkeler örneğin Biladil Harameyn – Suudi Arabistan gibi, normalleşme konusunda aksi görüşünü sadece ifade eden herkesi tutuklayarak efendilerine olan iyi niyetlerini göstermektedir. Yahudilerle normalleşmeye giden ülkeler eğitim

müfredatlarını değiştirmek ve Kur'an ve Sünnette bu meseleyle ilgili ayet ve hadislerin anlamını maniple etmek ve revize etmek zorundadır. Bunun amacı özellikle Yahudilere ve genel olarak Kafirlere karşı düşmanlık ve nefreti kaldırmaktır. Onlar Ümmetin inancından, kalbinden ve zihninden bu kavramları kaldırmak istiyorlar.

"...Bizimle sizin aranızda, tek olan Allah'a iman edinceye kadar, ebedî bir düşmanlık ve ebedî bir kin baş göstermiştir..."(Mümtehine: 4)

Bu ve benzeri ayetler Yahudi Amerikan yorumuna uyacak şekilde uyarlanmak zorundadır. Normalleşme, Akide ile içeriden savaşan bir nesil yaratmak içindir. Siyeri, İslam tarihini ve mevcut olaylardan alınan dersleri değiştirmektir. Mescidlerdeki hutbeleri ve dersleri Yahudi ve Amerika Birleşik Devletlerinin hoşuna gidecek şeylerle örtüşecek şekilde denetlemek, kontrol altına almaktır. Örneğin *Vela ve Bera* kavramları bazı eğitim müfredatından çıkartıldı. Bu konu hakkında geçmişte konuşmuştuk. Allah'ın indirdiği ve Selefin bildiği Vela ve Bera'nın hakiki öğretimi Yahudilerle normalleşen ülkelerin mescidlerinde öğretilemez. Ki onlar Akide'nin prensiplerini ya gizlerler ya çarpıtırlar ve onlar bu teslimiyetçi hareketlerini desteklemek için Selefin Ayet ve Hadislere verdiği uygun açıklama ve yorumları değiştirirler.

"Normalleşme" işleri normale döndürmek değildir. Dinimizde asla normal olmaması gereken şeyleri normalleştirmek demektir. Terörizm ve aşırılıkla mücadele kisve ve bahaneleri adı altında Dinimizde normal olan şeyleri normallikten çıkarmak demektir. Tağutların zaten her zaman düşmanla, işgalcilerle bir Hudnası vardır ancak devam eden normalleşme meseleyi dahada ileri götürmektedir. Ümmetin kalplerine Yahudilere yönelik *muvaalah-vela*-dostluk ekmektir. Bu Ümmetin Cihaddan tamamen vazgeçmesini sağlamak, Müslüman kitleleri bu dünyaya meylettirmek, bu Ümmetin bir zamanlar Allah'ın

Şeriatı'nın gölgesi altında yaşadığı parlak tarihini ve izzetini unutturmak içindir. Akide'de tavizlerin verildiği, bu Dinin Aslından tavizlerin verildiği Kafirlerle yapılan bir anlaşmadır! Ki Şer'i bir *Hudna* Anlaşmasında bu caiz değildir. Bu anlaşmalar teslimiyetçidir ve Allah'ın Şeriatını terk etme anlaşmalarıdır.

Bugün imzaladıkları normalleşme anlaşmalarını Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem Yahudiler veya Kureyşlilerle yaptığı anlaşmalarla kıyaslamak *Eüzü Billah*, Peygamberimizin sallallahu aleyhi ve sellem en zayıf zamanlarında şiddetle direndiği ve en güçlü zamanlarında uğruna dünya ile savaştığı şeyleri haşa ona atfetmektir! Ki, sevgili Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem güçlü, kuvvetli olduğu zamanlar bir yana en zayıf olduğu zamanlarda bile Dinin asıllarından asla taviz vermedi. Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem Dinin asıllarından taviz verdiğini iddia etmek Küfürdür ve bu hükmü verenler Küfre dayanarak kıyas yaptıkları için durum daha kötüleşir.

Ekonomik, siyasi, kültürel ve turizm bağlantıları düşmanı güçlendirir. Bu da Filistindeki erkek ve kız kardeşlerimize ve çocuklarımıza yönelik baskılarını arttırmaları doğrultusunda düşmanı güçlendirir. Daha çok soykırım işlesinler, daha çok yerleşimci getirsinler, daha çok yerleşim inşa etsinler yönünde Yahudileri güçlendirir ve Müslümanları hapsetme ve öldürme yönünde onların faaliyetlerini güçlendirir. Ve onlar için en önemli olanı güvenlik bağlantıları ve istihbarat paylaşımıdır. Normalleşen ülkeler istihbarat paylaşırlar. Bunu yapmak zorundadırlar. İstihbarat paylaştıkları düşman, Tevhidi savunmak isteyen Müslüman Muvahhiddir ve dostları ise Yahudi işgalcidir! *Vela* düşmana gider ve *Bera* Müslümana, Muvahhid Mücahide. Bu anlaşmalar genel olarak Müslümanlara karşı Yahudilere yardım eden özellikle Müslümanların Mübarek Topraklarını kurtarmak ve Allah'ın Şeriatı ile yönetmek isteyen Müslümanlara karşı Yahudilere yardımcı olan anlaşmalardır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle anlaşmaları kabul etmesi hiç düşünülebilir mi! En basit ifadeyle bu anlaşmalar Ömer'in radiyallahu anhu kurtarmak için Medine'den Şam'a giderek özgürleştirdiği mübarek topraklarda İsrail'in egemen bir devlet olarak varolma hakkını tanımaktır! Sahabe Ebu Ubeyde radiyallahu anhu ve arkadaşlarının özgürleştirmek için terlerini ve kanlarını döktükleri toprakları bırakmaktır! Dolayısıyla bu anlaşmalar Sahabeler tarafından özgürleştirilen topraklar üzerinde Yahudilere tam bir kontrol ve hak sağlamaktadır ve keza Yahudilere kontrol ve hakimiyetleri altında yaşamakta olan Müslümanların boğazları üzerinde tam yetki vermektedir.

Normalleşen ülkeler milyonlarca insanın her birini Yahudilerin kontrolü altına atmaktadır ve onların tüm dünyanın yok edilmesinden daha değerli ve daha anlamlı olan hayatlarını riske atmaktadır. Keza, bu anlaşmalara göre onların Müslümanlara verdikleri toprakların her milimetresi Allah'ın Şeriatı dışında herşeye tabi olmak zorundadır.

Onlar kirli işlerini onlar adına yapacak onların onayladığı ve atadığı liderlere sahip olmalıdır. Ki o liderler onlara tam bir *Vela* verirler ve Müslümanlara karşı onlarla istihbarat paylaşır ve işbirliği yaparlar. Bazıları örneğin Bilad El Harameyn Tağutu ve hatta Gazze'nin liderleri! 1967 sınırları üzerine bir anlaşmaya varılması hakkında konuşmaktadır ve işin tuhafı sanki zamanımızın kurtarıcı Selahhaddinleri gibi bunu kabul etmekten bahsederler. 1967 sınırlarına göre bir anlaşmayı kabul etmek demek birinin bahçeli evinizi elinizden alıp, hey şu bahçenin köşesinde 2 m2 sana bir yer vardır, git orada yaşa demesi gibidir. Veya birinin bir somun ekmeğinizi çalarak size birkaç kırıntı vermesi gibidir.

Ta'li bir mesele, Gazze'de Müslümanlar katledilirken Vela ve Bera'nın en temel kaidesine göre her bir Müslüman oradaki kadın, çocuk, erkek Müslümanlara yönelik tam bir *Vela* göstermelidir. Ve odak bu olmalıdır. Herhangi bir yerde herhangi bir Müslümana baskı söz konusu olduğunda her

Müslümanın bunu yapması gerekir. *Elhamdulillah* bu konu hakkında birçok konuşmalar yaptık, Gazze'deki koşullar hakkında birçok şey söyledik. Buna karşın Gazze'deki liderlerden bahsetmeksizin, iman edenlere karşı en şiddetli olanlarla yani Yahudilerle karşı karşıya kalan ve Gazze'de soykırım devam ederken sırf Müslümanları savunuyor olmamız, Gazze'deki liderleri tasvip ettiğimiz veya Gazze'deki liderleri salih kimseler olarak gördüğümüz anlamına gelmez! Her durumun farklı bir tartışması vardır.

Gazze liderleri, İsmail Haniye ve akranları necis Tağutlardır. Onlar birçok meselenin yanı sıra demokrasi, milliyetçilik, Rafızi sevgisi saf Muvahhidlerin öldürülmesi ve hapsedilmesi, Mescidlerinin yıkılması gibi suçların çamuruna batmış durumdadırlar. Ve ben bunu konuştum, 15 yıldan fazla bir süredir bunu konuştum.

1967 sınırları üzerinde bir anlaşmayı kabul etmek bir kahramanlık değildir. Allah'ın subhanehu ve teala Mübarek/Kutsal topraklar olarak tanımladığı toprakları kimsenin verme hakkı yoktur! O topraklar Mescidi Aksa'nın bulunduğu topraklardır. İlk kıblemizdir. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Masrahıdır. Ömer radiyallahu anhu feth etti. Selahaddin kurtardı. Müslümanların zayıf durumda olmaları, toprakları kurtaracak durumda olmamaları ile Filistin'deki topraklara tapu, hak, meşruiyet ve kontrol verilmesi arasında bir fark vardır.

Bu teslimiyetçi anlaşmaları Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem anlaşmaları ile fıkıh düzeyinde karşılaştırmak batıl ve geçersiz bir kıyas yapmaktır. Bu meselede Kıyas yapmak hakkında hiçbir geçerli illet-sebep yoktur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret ettiğinde bazı Yahudi kabileleri ile anlaşmalar ve mutabakatlar yaptı. Ve örneğin anlaşma yaptığı o Yahudiler özgürleştirilmiş Müslüman topraklarda işgalci değildiler. Zor kullanarak toprak gasp etmediler. Onlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret etmeden önce Medine'de yaşayan

toplumun bir parçasıydılar. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Yahudilerin yaşadıkları yerlerde kalmasına izin verdi. Sahip olduklarını korumalarına müsaade etti. Ta ki onlar Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem ihanet edince topraklarından çıkarıldılar ve sürüldüler.

Sonra, Saldırı Cihadı sırasında bazı anlaşmalar yapıldı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Kureyş ve Yahudilerin topraklarına yürüdü, onların kendi topraklarında onlara anlaşmalar dayattı. Bu *Kıtal Et Taleb* veya Saldırı Cihadı'ydı. Filistin'de *Cihad Ed Def* veya Savunma Cihadı söz konusudur. O yüzden her birinin farklı hükümleri vardır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem her gün Müslümanları aktif olarak öldüren, arka arkaya soykırım uygulayan, Müslümanların evlerini ve çiftliklerini her gün yıkılmasını sağlayan, kadın, çocuk ve erkeklerin her gün tutuklanmasına yol açan saldırgan bir düşmanla asla bir anlaşma yapmadı!

Bugün gördüğünüz anlaşmaların herhangi birinin bu işlenen suçların herhangi birini durdurduğunu veya bırakın durdurmasını azalttığını gördünüz mü?! Bugün Tağutların anlaşmaları Yahudi işgalcilerin sadece saldırganlığını arttırmaktadır. Hatta bazıları öylesine çaresiz kalmaktadır ki anlaşmaların hükümlerini Müslümanların hakimiyeti altında barışçıl bir şekilde yaşayan *Mu'aahadiin*- Cizye ehli Yahudiler ve Hristiyanlarla kıyaslıyorlar! Ve Faal olarak aktif olarak Müslümanları öldüren saldırgan düşmana uyguluyorlar!

Bundan daha da önemlisi bu teslimiyetçi anlaşmalarda Akide'nin ihlal edilmesidir. Öte yandan Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem özel olarak Yahudiler ve Kureyş veya genel olarak Kafirlerle yaptığı anlaşmaların hiçbirinde Kafirler, Müslümanlara kendi toprakları üzerinde Akide bakımından değişiklikler yapılmasını zorla dayatmayı bir kenara koyun, sadece önermeyi düşünmeye bile cesaret edemediler. O yüzden Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sel-

lem Hudeybiye Barış Anlaşması maddelerine "*Rahman ve Rahiym*" veya "*Rasulullah*" sözünü çıkarmasının kabulünü haklı gördü veya o anlaşmanın koşullarına göre bir Sahabenin teslim edilmesini kabul ederek taviz verdi diye iddia etmesinler veya konuşmasınlar!

Nitekim onlar düşmanları ile yaptıkları her teslimiyetçi, tavizci anlaşmalarında yaptıklarını meşru göstermek için delil olarak Hudeybiye Sulhunu getirirler. Zaten bu yüzden onların iftiralarını, yalanlarını çürüten dersler serisi yaptık *Elhamdulillah* "Hudeybiye Sulhu Yalanlar ve Gerçekler" adı altında bir kitap oldu. (bakınız: Hudeybiye Sulhu Yalanlar ve Gerçekler kısmına) ve herkese bu dersleri dinlemesini ve kitabı okumasını tavsiye ediyorum. Orada belirttiklerimi burada tekrarlamayı lüzum görmüyorum. Her ne kadar normalleşme anlaşmalarından özel olarak bahsetmiyor olsam da bu sorunun cevabını o seride ayrıntılı olarak bulabilirsiniz.

Dolayısıyla Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem, veya Raşid Halifelerin Müslümanların topraklarını zorla işgal eden Kafirlerle, toprakları Kafirlere teslim etmeyi kabul ettikleri bir anlaşma yaptıklarına yönelik bir delil getirin veya Müslümanları aktif olarak öldüren, hapseden ve zulmeden saldırgan düşmanlarla işgal ettikleri toprakların birkaç mm sinde bile Allah'ın Şeriatı ile yönetilemeyeceğini kabul ettiği ve Müslümanlara işgal altında olan kendi topraklarında Akidelerini değiştirmesini emrettiğine ilişkin tek bir delil getirin! Bana Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Halifelerden herhangi birinin bu doğrultuda yaptığı örnek tek bir anlaşma gösterin!

Şimdi Cahiller için bir noktaya değinmeme izin verin. Haydi sırf argüman olsun diye yapılmakta olan tüm bu normalleşme anlaşmalarının geçerli olduğunu farz edelim, tüm bu anlaşmaların Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem anlaşmalarına benzer olduğunu ve geçerli olduğunu farz edelim. (*Eüzü billah* böyle bir durum asla söz konusu değildir)

Sırf tartışmak/argüman uğruna bunu farz edelim. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem anlaşma yaptığı kimselerden Müslümanlara karşı herhangi bir düşmanlık söz konusu olduğunda ne yaptı? Yahudiler ve Kureyş sadece ona ihanet etmeye teşebbüs ettiğinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara ne yaptı? Tek bir kadının hakkı çiğnendiğinde ne yaptı? Bir kişi öldürüldüğünde ne yaptı? Bir kişinin öldürülmüş olabileceğini duyduğunda ne yaptı? Hudeybiye Anlaşması müzakereleri sırasında Osman'ın radiyallahu anhu öldürüldüğü söylentisi üzerine ne yaptı? Ki sadece tek bir kişiydi, bir soykırım söz konusu değildi. Bu söylentinin doğru çıkması durumunda yeterli savaş hazırlığı ve silahlara sahip olmaksızın Hudeybiye Barış Anlaşması azledilecek ve son fert ölene kadar bir savaş gerçekleşecekti. Sadece tek bir adam, tek bir Sahabi için, kuşatma altına alınan tecavüze uğrayan ve aç bırakılan kadınlara, çocuklara ve erkeklere yönelik süregiden bir soykırım söz konusu değildi.

Yahudi Beni Kureyza'dan Ka'ab ibn Esad'ın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile bir anlaşması vardı. Onlar bir soykırım işlemediler, Müslümanları hapsetmediler, tecavüz etmediler evleri ve kasabaları yerle bir etmediler. Ka'ab ibn Esad, Müslümanlara karşı koalisyon kuvvetlerine Ahzab'a yardım etmeyi kabul etti. Sırf bunu kabul ederek veya buna niyetlenerek anlaşmayı ihlal etti ve bu bir savaş ilanıydı. Neticede Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlar hakkında Sa'ad ibn Muaz'ın radiyallahu anhu meşhur hükmünü onayladı ve o kabileyi tarihten sildi. Beni Nadir'in, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem öldürmeye teşebbüs etmesi anlaşmanın bir ihlali ve bir savaş ilanıydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Beni Musatalık'ın kendisiyle savaşmak için adam topladığını duyduğunda, anlaşma sona erdi ve bu bir savaş ilanıydı. Beni Kaynuka, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile anlaşmalıydı, ancak bir kadının onurunu çiğnemeleri ve o kadını savunan bir adamı öldürmeleri bir savaş ilanıydı.

Bugünse Yahudiler kaç yüzbin kadın, çocuk ve erkeğin namusunu çiğnedi, öldürdü ve hapsetti. Yine, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem karşıt olan kabilelerin zayıf veya güçsüz olduklarını asla düşünmeyin. Nitekim onların bazılarının korunaklı kaleleri, güçlü savaşçıları vardı, özel silahlar üretiyorlardı ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanların onur ve şerefi, haklarının çiğnenmesi söz konusu olduğunda bunların hiçbirini dikkate almadı.

Mekke'de Kureyşlilerle Hudeybiye Barış Anlaşmasını imzalayan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem neden Kureyş'e savaş ilan etti ve 10000 kişilik bir kuvvetle onların üzerine yürüdü? Çünkü Kureyş, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile ittifak içinde olan bir kabileyle savaşan bir kabileye yardım etti. Beni Huza'a isimli kabile Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile bir ittifaka gitti. Beni Bekir kabilesi de Kureyş ile ittifak kurdu. Bu iki kabile birbiri ile çatıştı. Kureyş, Beni Bekir'e yardım etti. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu hareketi anlaşmanın bir ihlali ve bir savaş ilanı olarak gördü.

Burada dikkat çekmek istediğim nokta, onlara göre bugün onların Ümmete yönelik ihanetlerini desteklemek için Hudeybiye Anlaşmasını kullanmalarında sorun yoktur, o halde tek bir kadının namusu çiğnendiğinde, tek bir erkek öldürüldüğünde, bir ihanet teşebbüsünde bulunulduğunda veya bir ihanete niyetlendiğinde Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığını neden yapmıyorsunuz?! Onların gündeme getirdikleri alakasız konularıda tartışabiliriz, alakasızdır çünkü mevcut normalleşme anlaşmaları Akide düzeyinde bir ihlaldir.

Örneğin onların bu anlaşmaların maslahat için olduğu ve Müslümanların faydasına olduğunu iddiasına kısaca cevap vereceğiz. Hudeybiye Sulhunu anlatırken o dönemdeki geçici ateşkeste Müslümanların elde ettiği büyük başarı ve muvaffakiyetlerden ve güçten ayrıntıları ile bahsetmiştim. Nitekim İslam, Arab Yarımadası'na yayıldı, Müslümanları

askeri, ekonomik ve siyasi olarak güçlendirdi ve Kureyşle savaşmaya ara vererek diğer düşmanlarını ezmeye vakit buldular.

Bugünkü mevcut anlaşmalar ise Müslümanları zayıflatır ve sadece Yahudileri güçlendirir. Bu anlaşmalar bırakın soykırımı durdurmayı, tek bir kişinin hayatını bile Yahudi saldırganlığından korumaz ve bilakis bu düşmanlıkta onlara yardım eder. Bu anlaşmalar Yahudilerin zulmü ve esareti altında yaşayan binlerce mahkumun serbest bırakılması bir yana reşit olmayan tek bir çocuğu bile serbest bıraktırmaz. Bu anlaşmalar Müslüman halklara kendi topraklarında sapkın bir Akideyi dayatır. Bu anlaşmalar gaspettikleri yerlerde yapılan yüzlerce yerleşimin bir duvarını yıkamaz, tek bir çivisini bile sökemez. Yahudilerle yapılan bu anlaşmaların Müslüman kitlelere zarar vermekten başka kesinlikle hiçbir getirisi yoktur. Tek faydası Yahudiler içindir ve Tağutların tahtlarını sağlamlaştırmak içindir.

Diğer bazı fıkhi meseleler vardır, örneğin Hanefiler hariç Fukahanın büyük çoğunluğu *Hudna*, eğer İmam veya temsilcileri tarafından imzalanırsa ancak geçerlidir dediler. Pekçok kişi tarafından tartışılan bir konu da Kafirlerle yapılan *Hudna* veya anlaşmaların kalıcı olmaları durumunda geçerli olup olmadığıdır. Her şeyden önce bu mesele birçok İlim Talebesi tarafından tartışılmıştır. Birincisi, Kafirlerle hiçbir zaman kalıcı bir anlaşma yapılamaz, çünkü bu Cihadı iptal eder ve bu şu ayetten dolayıdır;

"Siz, üstün olduğunuz hâlde barışa çağırarak gevşeklik göstermeyin. Allah sizinle beraberdir ve amellerinizi eksiltip zayi etmeyecektir."(Muhammed: 35)

Bununla birlikte bu konuda birçok kişinin kafasını karıştıran şey, doğru olduğuna inandığım azınlık görüşüdür. Yani sorun şudur, Kafirlerle bir son tarih belirtmeden bir anlaşma yapmak caiz midir, değil midir?

Azınlığın görüşü evet caizdir- elbette Şeriat koşullarını yerine getirecek uygun bir Şer'i anlaşma olmalıdır. Veya, Kafirlerle Mutlak/Mutlaka veya Mu'akkata bir anlaşma yapmak caiz midir, demektir.

Mutlak herhangi bir son tarihi belirtilmeyen anlaşma demektir. Yani 10 yıl veya 4 ay geçerlidir gibi ifadenin belirtilmediği, savaşın yapılmayacağı yönünde yapılan ucu açık bir anlaşmadır. Bu, ebediyen sonsuza kadar savaş yapmamayı kabul etmekten tamamen farklıdır. Ki zaten böyle bir anlaşma caiz değildir.

Mu'akkata, anlaşmada belirli bir sürenin belirtilmesidir. Ve belirli bir süreye sahip olan Hudna'da alimler bu sürenin ne kadar olabileceğini tartıştılar ki burası bu konuyu tartışmanın yeri değildir.

Mutlak olduğunda herhangi bir son tarihi belirli değildir, dedik eğer bir son tarih belirtilmezse, bu ebediyen demek değildir. Evet bir anlaşmada 10 yıl, 4 ay veya 5 yıldan vs bahsetmeyebilir, açık uçludur ancak bu sonsuza kadar süreceği anlamına gelmez. Müslümanlar güçlendiğinde ve Müslümanlar için bir fayda olduğu düşünüldüğünde düşmana bu anlaşmanın sona erdiğini bildirirler. Tekrarlamak istiyorum:

Kafirlerle Mutlak anlaşma, ebediyen veya sonsuza kadar demek değildir, sadece anlaşmanın bitiş tarihinin belirtilmemesidir. *Mutlak akdu caaiz ev gayre laazim* demektir yani taraflardan birinin veya her ikisinin diğerinin rızasını gözetmeksizin anlaşmayı fesh etme hakkına sahip olduğu anlaşma demektir. Bu vekaletme veya vasiyetname gibi diğer akidlere çok benzer. Birine işlerinizi yürütmesi için üzerinde herhangi bir bitiş tarihi veya son kullanma tarihi belirtmeden ucu açık bir vekaletname verebilirsiniz, sonra kararınızı değiştirdiğinizde, artık istmediğinizde sözleşmenin geçerli olmadığını o kişiye bildirebilirsiniz.

Bazılarının öne sürdüğü bir diğer nokta ise Müslümanların zayıf, güçsüz oldukları yönündeki moral bozucu argümanlardır. Bugün Müslümanların zayıf olduklarını iddia ederek morallerini bozanlar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında yaşasaydı, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem liderlik ettiği veya emrettiği her bir savaş ve seferden caydırmak için çabalarlardı.

Materyalistik olarak söyleyecek olursa, Müslümanlar ne zaman düşmanlardan çok güçlü oldular? Müslümanlar savaşlarda ne zaman düşmandan sayıca ve kuvvetçe güçlü oldular? Bu argümanı öne sürenler, Ebu Bekir Sıddık'ı radiyallahu anhu Mürtedlerle savaşmak caydırırlardı, elde ettiği tüm fetihleri engellerlerdi. Ömer, Ebu Ubeyde, Saad Bin Ebi Vakkas ve Halid Bin Velid radiyallahu anhum ecmain neredeyse her savaşlarında engellerlerdi, çünkü yaptıkları savaşların hemen hepsinde onlar sayı ve kuvvetçe düşmandan azdı. Ve Roma ve Persliler ile savaş yapılmazdı. Dolayısıyla Müslümanlar zayıf ve güçsüz değildir, ancak daha önceki konuşmalarımda belirttiğim gibi Ümmete teslimiyetçi mantaliyeti aşılamayı seven Tağutlar ve Şeyhleri söz konusudur.

Bilinmesi gereken en önemli şey, Allah'ın subhanehu ve teala zaferi Kendisine zafer kazandırmaya dayandırmasıdır. O Kendisine zafer vermeyi zaferin temeli ve koşulu kıldı;

"Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."(Muhammed: 7)

Bu ayette materyal gücü bir şart veya koşul değildir. Müslümanlar salt materyalist maddeleri dikkate alamaz özellike söz konusu Savunma Cihadı olduğunda. Onlar Allah'a tevekkül ederler, ellerindekini toplarlar ve Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı gibi düşmanın üzerinde giderler. Müslümanlar materyal hazırlığı tamamen ihlal eder gibi yanlış anlaşılmasın, bu gereklidir ancak

her şey değildir. Allah'a subhanehu ve teala itaat, Yakin ve uygun bir tevekkül olduğunda, Müslümanlar ellerindeki imkanlara göre hazırlanırlar ve uçaklara karşı taşlar söz konusu olsa bile ilerler.

"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve (Cihad için tahsis edilmiş) besili atlar hazırlayın..."(Enfal: 60)

Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet toplayın, gücünüz yettiği kadar. Malzeme hazırlığı ihmal edilmiyor ancak talep edilen elinde olan kadarıdır. Yani kız kardeşlerimize tecavüz edilirken, çocuklarımız öldürülürken "nükleer güce sahip olana kadar bir 60 yıl daha bekleyelim" demiyorsunuz. Müslümanlar daha önce yaptıkları gibi dünyayı yönetecek yeterli imkanlara sahiptir. Ancak teslimiyetçi mantalite Mescidlerde öğretildiğinde, kalplere ve zihinlere işlendiğinde uzuvları felç eder. Bu gerçekleştiğinde kazanmayı bir kenara bırakın bu mantalitede bir insanı ayağa kaldıracak dünya üzerinde hiçbir güç bulamazsınız. Ve bu iman, yakin ve tevekkül eksiliğiyle birleştiğinde çok daha kötüsü söz konusu olacaktır.

Normalleşme, Müslümanlar arasında teslimiyetçi zihniyetin propagandasını yapmaktır. Normalleşme, Müslümanların zayıf kalmasını normalleştirmektir. Müslümanların zulüm görmesini normalleştirmektir, Yahudiler ve Amerika Birleşik Devletlerinin yetki, komuta, yönlendirmesi altında ebedi bir işgal altında yaşayışını normalleştirmektir.

Müslümanlar ve halk sadece maddi yolları dikkate aldıkları ve Allah'ın subhanehe ve teala yardımından uzak durdukları müddetçe zaferden hiçbir pay alamayacaklardır. Bu konuya, gündeme gelen fıkhi meselelerle ilgili olduğundan ekleyebileceğim birçok şey vardır, ama buna gerek yoktur. Bilmeniz gereken şey normalleşme anlaşmalarının boş ve geçersiz olduğudur. Bugün yapılmakta olan bu anlaşmaların her biri boş ve geçersizdir çünkü Allah'ın subhanehu ve teala Dininin Asıllarından taviz veriyorlar. Bunlar

hakkında hüküm vermeden önce, bunların ayrıntılarını, gerçeklerini ve etkilerini tam olarak bilmek ve anlamak gerekir. Allah esaretten kurtarsın Eş Şeyh El Allame El İmam Nasır El Fehd'in bu konuda eski bir fetvası vardır. Ki bu konuda söyleyebileceğim herşeyden daha iyidir.

9 Mart 2024

Soru:

Ramazan'da hangisi daha iyidir? Kur'anı yavaş yavaş tefekkür ederek okumak mı yoksa hızlı ve daha çok okumak mı?

Cevap:

Bu sorunun yanlış bir cevabı olduğuna inanmıyorum. Kişinin tercihe kalan bir şeydir. Her ikiside uygun ve kabul edilebilir *inşa'Allah*. Bu konuda İbn Kayyim'in rahimehulahu sözlerini yeniden söyleyeceğim. O şöyle dedi: Tertille, tefekkür ederek okumak bir mücevher bağışlamak gibidir. Bugün örneğin birinin güzel bir araba bağışlaması gibidir. Ve daha hızlı ve daha çok miktarda okuyan biri çok miktarda ucuz araba bağışlamış gibidir.

Tarik Bağdad'da El Hatib El Bağdadi bahsetti- ve ayrıca İbn Receb bahsetti- Eş Şafi rahimehuhallahu Ramazan boyunca Kur'anı 60 defa okudu. Ebu Nu'aym *El Hulye*'de bahsetti. Ez Zehebi *Siyer Aleem En Nubalaa*'da bahsetti ve ayrıca En Nevevi bahsetti. Eş Şafi'nin Ramazan'da 60 defa Kur'an okuduğundan bahsetti. Yani Ramazan'da günde iki defa Kur'anı baştan sona okurdu. Kur'anın tamamını üç günden az bir sürede okumayı yasaklayan açık ve sahih- merfu bir hadis yoktur. Bu konuda bir yanlış anlama vardır. Et Tırmizi'de yer alan hadisle ilgilidir bu;

"Kur'anı üç günden az bir sürede okuyan, onu anlamaz"

Burada denilmek istenen üç günden az bir sürede Kur'anı okuyan kişinin Kur'anı anlayamayacağıdır. Yoksa Kur'anı üç günden az bir sürede okumanın Haram olduğunu söylemiyor. Örneğin, dil engeli nedeniyle Kur'anı üç günde değil 1 ayda okuyan birini ele alalım. Dil engeli nedeniyle anlayamıyor. Ancak *inşa'Allah* ecrini alacaktır. Aynı şekilde Kur'anı üç günden az bir sürede daha hızlı okuyan kişi de ecrini alıyor *inşa'Allah*.

Bu hadis hakkında konuşan bazı alimler, bu hadiste toplumun çoğunluğunun durumu belirtiliyor ancak bazı istisnalar vardır, dediler. Örneğin gençken Kur'anı ezberleyen, genç yaşlarda Tefsir okuyan ve keskin bir hafızaya sahip olan birisi gibi. Böyle biri Kur'anı üç günden az bir sürede okursa anlayabilir. Çünkü hadiste toplumun çoğununun durumundan bahsediliyor dediler. Burada dikkat edeceğimiz nokta Kur'anı üç günden az bir sürede okuyan bir kimsenin Kur'anı üç günden az bir sürüde okuyup anlamaması hiçbir sahih merfu hadiste yasak olmadığı gibi sevabı da nehy edilmemiş olmasıdır.

Selefin Kur'an okumada farklı adetleri vardı. Bazıları Kur'anı 1 ayda okur bitirirdi. Bazısı 10 günde. Bazısı 7 günde. Bazısı 6, bazısı 5, 4 veya 3 günde. Bazısı Kur'anı iki gecede okur bitirirdi, onlar arasında Abdurrahman ibn Avf, El Esved ibn Yezid ve Said ibn Cubeyr vardır. Osman ibn Avfan radiyallahu anhu bir rekatta tüm Kur'anı okurdu. İbn Kesir bunun Hasen olduğunu söyledi. Tamim Ed Dari, Mücahid, İbn Esakir ve diğerleri Kur'anı bir günde okurlardı. İbn Kesir, Buhari'nin Ramazan'ın her tekli gecesinde Kur'anın tamamını okuduğunu söyledi ve diğer benzer örnekler vardır. En Nevevi, *Et Tibyaan fi Adaab Hamalaat El Kur'an* da ve İbn Şeybe bazılarının günde Kur'anı üç defa okuduğunu söylediler. Es Suyuti ve En Nevevi bazıları gündüz dört ve gece dört olmak üzere günde sekiz defa Kur'an okuduğunu söylediler.

Uzun yıllar önce, Şafi'nin Ramazan'da günde iki defa Kur'an okuduğunu söylediğimde insanlar sürekli itiraz eder ve bunun imkansız olduğunu söylerlerdi. Kur'anı okumaya ve ezberlemeye bağlı olmayan insanlar bunun bir hayal olduğunu düşünebilir ancak bu mümkündür. Çeşitli ülkelerde Hafızların değerlendirildiği etkinliklerin olduğu birçok gencin, çocuğun bulunduğu mescidler vardır, Kur'anı gözden geçirirler. Onlarca yüzlerce talebe, sabah namazı vakti Şeyhleriyle Kur'an okumaya başlarlar ve Öğlen vaktinden önce Kur'anı bitirirler. Şimdi günde sekiz

defa rivayetine gelince, eğer bu haber doğruysa eğer sahih bir haberse bu Allah'ın subhanehu ve teala o kişiye verdiği bir keramet olabilir. Allah genişletendir, onların bu tür eylemleri gerçekleştirmeleri için mübarek zaman verdi.

Sonuç olarak, bu mübarek ayda Ramazan'da daha fazla Kur'an okumak için bir kişinin Kur'anı daha hızlı okumayı seçmesinde yanlış olan bir şey yoktur çünkü Kur'anın her bir harfinin okumanın ecri on katıdır. Mübarek Ramazan ayında bu dahada fazladır. Örneğin kişinin mübarek mekan ve yerlerde, mübarek Mekke'de itikaf veya Ramazan'da itikaf yapması durumunda alacağı ecri kat kat katlanır. Bu konuda ben bunu tercih ediyorum.

Ramazan da daha hızlı okumanın bir diğer faydası da bunun geçici bir değişiklik olmasıdır. Bir kimse normalde anlayarak ve tefekkür ederek Kur'anı okumalıdır. Ancak hızlı okuma durumu geçici bir değişikliktir ve değişikliklerden hoşlanmak insanın doğasında vardır. Allah'ın subhanehu ve teala ibadette bir çeşitlilik farz kılmasının nedenlerinden biri budur. Başka bir faydası Hafızların eğitimlerine yardımcı olmasıdır. Nitekim bazıları haftada bir Kur'anı okurdu-okuturdu. Veya bazısı bir ayda. Bu arada otuz yılda tamamlayamadıklarını söyleyenlerde vardır. Yani her hatibin Kur'anı okuma, anlama ve tefekkür etme seviyesi vardır.

Yani bu hususta asla sabit bir kural olmamalıdır. Yani anlayarak, tefekkürle okumak genel kural olmalıdır. Tefekkürle okumaya asla yeterince vurgu yapılamaz. Ki bu konuda Ayet, Hadis ve Selef açıklamaları ziyadesiyle çoktur. Kur'anın hakkını vererek hızlı okumayı istersiniz ancak mübarek gün, yer ve vesileler de olmalıdır.

Normal olarak kişi anlayarak ve tefekkür ederek okumalıdır. Kur'anın anlayarak tefekkür edilerek okunması çok geniş bir konudur ve geçmişte bu konuda konuşmuştum, onlardan biri Tefsir derslerinin başındaydı. İbn El Cevzi ra-

himehullahu bahsetti, bir kadın Abdurrahman ibn Ebi Leyla'nın yanında girdi, o Hud Suresini okurken ki yavaş ve dikkatli okuyuşuna hayret etti. Bunu ona sorduğunda İbn Ebi Leyla 6 aydır aynı sureyi okuduğunu ve halen bitiremediğini söyledi. Hud Suresinde 6 ay. Kur'anı anlamak ve üzerinde düşünmenin faydası çoktur. Hidayet vesilesidir.

"...insanlar için hidayettir..." (Bakara: 185)

Kişinin imanını arttırır. Kalbin şifasıdır. Yani normal durumlarda okuduğunuzda amacınız sayfayı çevirmek veya Surenin sonuna ulaşmak olmamalıdır. Kulakların duyduğu ve kalplerin özümsediği bir okuma olmalıdır. Amaç kalbine ne kadar ayetin gireceği, sende ne kadar ilim ve Allah korkusu oluşturacağı olmalıdır. Ne kadar ayet imanını arttıracak, gözlerinden yaşlar döktürecek, cildini ürpertecek ve kalbini titretecek olmalıdır. Kur'an okumanın normal amacı bu olmalıdır.

İhmal Edilen Bir Sünnet: Kafirlere Lanet Okumak

Bu konuda Ramazan'la ilgili birçok Sünnet aklıma geliyor, onlar arasından biri örneğin Misvak kullanmaktır. Amr İbn Rabi'a dedi "Rasulullahı sallallahu aleyhi ve sellemi oruçlu iken ne kadar çok Misvak kullanırken gördüğümü sayamam." Öfkeyi bastırmak, sakin olmak, karşı taraf hatalı olsa da tartışmada sesini yükseltmemek bir Sünnettir. Dolayısıyla oruçlu bir kimse Ramazan'da düşmanca bir muameleye maruz kalırsa Sünnete uysun ve ben oruçluyum desin.

"İçinizden biri oruç tuttuğunda kötü dil kullanmasın, sesini yükseltmesin, eğer biri ona küfreder veya kavga ederse, oruçluyum desin (bulaşmasın)"

Herkesin bildiği gibi Sahurda Sünnettir. *Müsned* Ahmed'de belirtildi:

"Allah ve melekleri Sahur edene salat ederler."

Sahuru geciktirmek bir başka Sünnettir. Sahur fecre yakın olmalıdır. Zeyd Bin Sabit radiyallahu anhu dedi, "Biz, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Sahur yapardık ve sonra o Sabah namazı kılmaya giderdi." Enes radiyallahu anhu ona sordu, "Sahur ve Namaz arasında ne kadar süre vardı?" "Elli ayet okuyacak kadar" dedi.

Buhari ve Müslim'de yer alan Hadis yüzünden iftarı yaparken acele etmekte Sünnettir. Ramazan'ın dışında tutulan oruçlarda ve Ramazan'da tutulan oruçlarda da Sünnettir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem daima çok cömertti, Ramazan'da cömertliği daha da artardı. İbn Abbas radiyallahu anhu "O süratli rüzgardan daha cömertti" dedi. Onun cömertliğini hızlı bir rüzgara benzetti çünkü herşeyi taşır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem her zaman en cömertti, sadece mal verme açısından değil, diğer insanlara yardım etmek, öğretmek, tebliğ yapmak, tavsiye vermek anlamında da çok cömertti. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem

cömertliğinin hızlı rüzgarla karşılaştırılması ayrıca onun cömertliğinin ne kadar hızlı olduğunu gösterir. Rüzgar içinde rahmet ve iyilik taşır ve tüm yaratılmışları kuşatır. Keza Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem cömertliği de benzerdir çok kapsayıcıdır.

Kur'an ile arkadaş olmak tüm bir yıl boyunca temel olandır ancak Ramazan'da daha önemlidir ki Ramazan'da iyiliklerin ecri katlanır. Gece Namazı ayrıca bir Sünnettir. Herkes bunun bir Sünnet olduğunu bilir, nitekim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem eşlerinide uyandırması gece namazı ile ilişkili kendi başına bir Sünnettir. Hadiste belirtildi;

"..ailesini uyandırırdı (eşlerini)..."(Buhari)

Kur'anı hatim ettikten sonra Dua etmekte iyidir. Bu sadece Ramazan'a özel değildir, ancak Ramazan Kur'ana daha çok önemin verildiği ve hatmedildiği bir zamandır. Rivayet edildi, Enes ibn Malik radiyallahu anhu Kur'anı hatmettikten sonra dua etmek için ailesini ve çocuklarını toplardı. Mücahid'in rahimehullahu birkaç rivayetinde bazı Tabilerin de böyle yaptıkları aktarıldı. Bu, Namazın dışındadır. Ancak Namaz'da Kur'anı hatmettikten sonra Dua yoktur. Namaz'da Kur'anı hatmettikten sonra rükudan önce veya sonra fark etmez veya imam tarafından cemaatle veya bireysel fark etmez herhangi bir Sahabenin Dua ettiğine ilişkin ne sahih bir hadis ne herhangi bir rivayet vardır. Namazda bu konuda sahih olan bir hadis yoktur.

Ramazana ilişkin diğer birçok Sünnet vardır. Ne var ki burada vurgu yapılması gereken ve neredeyse tamamen terk edilen bir Sünnet vardır. O da Ramazan'da Kafirler aleyhine lanet okumak ve dua etmektir. İmam Malik'in Muvattasında El Ar'ic dedi: "Ramazan ayında insanları ancak Kafirlere lanet ederken gördüm." El Ar'ic Sahabe ve Tabiinin büyüklerinin Kunut Dualarında Allah'a lanet ettiklerini ve onlara beddua ettiklerini gördü. İbn Abdel Berr dedi, "Bunun nedeni Kafirlerin Allah'a ve Rasulullaha karşı

aşırılıklarından dolayıdır" ve o dedi, "Zimmet ehli olup olmamaları önemli değildir." Uzun bir hadisin bir kısmıdır, İbn Huzeyme dedi, gecenin başında cemaat namazda kıyama dururdu ve gecenin ortasında da Kafirlere lanet okurlardı;

"Ya Allah, Senin yolunda engelleyen, rasullerini yalanlayan, Senin vaadine inanmayan Kafirleri kahret, onların arasını aç, kalplerine korku at, üzerlerine hak olan azabını indir."

Ömer Bin Hattab radiyallahu anhu zamanında Ramazan'ın ortasından itibaren müminlerin Allah'a Kafirlere lanet etmesi için dua ettiklerinden bahsetti. *El İstidkar*'da İbn Abdel Ber belirtti, İmam Malik'e soruldu, "Onlar Ramazan'da ne zaman lanet okumaya başladılar? Başlangıcında mı sonunda mıydı? O dedi "Ramazan'ın ortasından Ramazan'ın sonuna kadar."

El Allame El İmam El Hafız Ebu El Velid El Baci El Endülisi El Kurtubi dedi, "Bu duayı Vitir de Ramazan Kunutunda yaparlardı." Bunun faydaları çoktur. Böyle yaparak Selef, Sahabe ve Tabiinin izlerinden gitmek gibi. Kötülük ve şerlerini durdurmak için Kafirlere beddua etmektir, Ramazan da *El Vela vel Bera* Akidesini teyit etmek ve yenilemek gibi. Özellikle *vela bera* akidesi üzerine bir savaşın olduğu ve birçok kişinin ihmal ettiği günümüzde daha önemlidir. Ramazan ve *Vela-Bera* arasındaki ayrılmazlık Ramazan ayında yapılan büyük savaşlarda ve kazanılan büyük zaferlerde daha da belirginleşir. *Vela Bera* savaşı Ramazan ayında meydana geldi ki *Allamul Guyub* tarafından ***Yevmel Furkan*** olarak isimlendirildi. Allah subhanehu ve teala dedi;

yevme-lfurkâni yevme-ltekâ-lcem'ân(i)

"...Furkan günü(hak ve batılın ayrım) iki grup(ordu) karşı karşıya geldiği gün...."(Enfal: 41)

Allah subhanehu ve teala o güne hakkın batıldan, hakkın

şerden ayrıldığı gün olduğu için ***Yevmel Furkan-*** Ayrılma Günü dedi. Hakkın, batıldan-şerden ayrılması Vela ve Beradır. Mekke'nin fethi Ramazan'da gerçekleşti. El Kadisiye savaşı Ramazan'da gerçekleşti, Endülüs'ün Tarık bin Ziyad tarafından fethi Ramazan'da oldu- Hicretten sonra 92 yılında. Ayn Caalut ve Hittin savaşları yanında Ramazan'da yapıldı- hepsi Ramazan'da oldu.

Dolayısıyla nasıl Ramazan'da oruç tutmak, namaz kılmak, keza teravih, tesbih, zikir, Kur'an okuma kişinin imanını ve akidesini güçlendiren ibadetler olduğu gibi Kafirlere lanet okumak ve Vela Beranın Ramazan'da çok daha fazla vurgulanması gerekir. Çünkü bu mübarek ayla iç içedir ve büyük ölçüde terk ve ihmal edilmiştir. Dolayısıyla biz Seleften bahsettiğimiz gibi Rehberimiz Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem savaşları ve bu konuda açıklamaları ile *vela ve bera* akidesini yeniden canlandırdıklarını öğrendik.

Soru:

Makam-melodi öğrenip Kur'an tilavetine uygulamanın hükmü nedir?

Cevap:

Bir kimsenin doğal olarak sesini Kıraat ve Tecvid kuralları ile güzelleştirmesi, telaffuz kurallarına riayet etmesi – *Sıfat ve Maharic El Huruf*- kendi kalbini yumuşatmayı ve dinleyenlerin kalplerini yumuşatmayı teşvik edecek şekilde kişinin doğal bir şekilde sesini güzelleştirmesi, kendi kalbine ve dinleyenlerin kalplerine Kur'an üzerinde tefekkür edecek ve Huşuyu hissettirecek şekilde sesini güzelleştirmesi şüphesiz tavsiye edilir. Zaten *Sahihi Buhari*'de ki hadisin manası budur;

"*Kur'anı güzel sesle okumayan bizden değildir.*"

Ancak bu soruyu cevaplamamız için, kişi musiki makamın-makamların ne olduğunu anlamalıdır. Burada, soruyu soran "Makam öğrenmenin hükmü nedir?" diyor. Soruyu soran şunu ekleyerek sormalıydı "Müziki makam/musiki makamları öğrenerek Kur'an tilavetine uygulamanın hükmü nedir?" Çünkü musiki makamları söz konusudur. Musuki makamları Kur'an söz konusu olduğunda Kur'anın okuyuşuna-tilavetine müziki ritimler veya müziki kurallarının uygulanmasıdır.

Bu tanıma dikkatinizi verin, söylediğimi iyi dinleyin – Kur'an okuyuşuna müziki kuralları uygulamaktır. Çünkü eğer bu tanımı bilirsen, Kur'an okurken müziksel ritim ve tonların/melodilerin uygulanışının kulağa ne kadar çirkin geldiğini görürsün. İşte bu konuda bilmen gerekenleri sana söyleyeceğim.

Musiki makamlar belirli ritimler ve geliştirilmiş melodilerdir şarkıcılar, müzisyenler tarafından eğlence amaçlı

kullanılır- *El Bey'a, En Nehaven, Es Seba, Es Sika* gibi. Bunlar müzik kurallarına dayanan makamlar ve ritimlerdir. Kur'an, musikiye bağlı bir şeyin ona birleştirilmesinden veya herhangi şekilde ona eklenmesinden daha kudretlidir. Ve bu yeni bir şey, yeni bir bilim değildir. Ve aslında bu mesele ilk dönem alimleri tarafından tartışılmıştır, çünkü Allahu alem bu bilim dalı Kur'anın indirilmesinden önce de mevcuttu.

Makamlarla, yani müzikal makamlarla okumak Kur'anın doğru okunmasından uzaklaştırıyorsa, yerleşik kıraat kurallarına aykırıysa, Kur'anın okunuş şeklini değiştiriyorsa, ekleme ve çıkarma yapıyorsa, musuki kurallarına uygun hale getirmek için yapılan herhangi bir şey -ister Sıfat, ister Hurufun Mahreçi ve Tecvid- buna benzer bir şey olsun bunun Haram olduğu konusunda alimler arasında ihtilaf yoktur. Böyle Kur'an okumak Haramdır, dinlemek Haramdır.

Bir örnek vereyim. Belirli müziki makamlar için Elifin meddinde belirli müziki ses dalgaları, perdeler ve titreşimler yaparlar. O musiki makamına uydurmak için Elif üzerindeki Medd ile yapılan vokal ayarı, vokal perdesi bir Elifi, dört Elif yapar. Nitekim Kur'ana üç harf eklemiş olurlar. Bu bir sorundur. Şimdi 4 Elifiniz var. Her Elif 2 Medd alır. Toplam 8 hareke yapar. Hangi medd te 8 hareke vardır? Sıradan insanlar veya Kur'an okuma alanında uzman olmayan ilim talebeleri böyle Kur'an okunduğunda Kur'an kıraatini nasıl değiştirdiğini bilemeyecek bunun hatalarını tespit edemeyeceklerdir. Müzik makamlarını uygulayarak Kur'an harfleri okunurken, müzik makamına uydurmak için o sözleri değiştirerek bazı kelimeler öylesinde değiştirilir ki eğer biri bunların Kur'andan olmadığına dair Allah'a subhanehu ve teala yemin etse, doğrudur.

İbn Kayyim rahimehullahu sesi ritimlerle uygun şekilde güzelleştirmenin, abartı olmadan ve herhangi bir makam eğitimi gerektirmeden doğal olması gerektiğini söyledi.

Selefin o ritimlerle Kur'an okumayı küçümsediğini, eleştirdiğini, kınadığını ve yasakladığını söyledi. Musiki makamlarla okumayı onaylamadılar. Selefin bunu caiz gördüğünü iddia edenlere kesinlikle Selef bundan münezzehtir ve Kur'anı musuki makamlar ve musiki ritimlerle okumaktan imtina ettiler dedi. Selefin, musiki makam öğrenmek ve Kur'an okurken musuki makam kurallarını Kur'ana uygulamakla hiçbir şekilde ilgileri olmadı. Onlar çok dindardı ve musiki ritimlere göre Kur'an okuma konusunda Allah'tan çok korkarlardı ve hatta bunu caiz görmediler. Hatta El Amaş'ın aktardığına göre Enes İbn Malik radiyallahu anhu bundan nefret ederdi.

Kur'an muhafaza edilmeli ve saygı duyulmalıdır. Kendine has özellikleri, üstün kuralları ve kendi okuma şekli vardır. Kur'an Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem vahyedildiği ve Cibril'in aleyhiselam Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem öğrettiği şeklinde, kendine has kuralları ile Allah'ın mükemmel kelimeleridir. Kimsenin onu güzelleştirmesine ihtiyacı yoktur.

Musiki makamların Kur'ana nasıl uygulanacağını öğreten öğreticilerin veya uzmanların çoğu müzik sanatçıları ve icracıları gibi görünmektedir. *Neüzü billah*, onları sanki bir orkestra veya koro şefi gibi musiki makamlarla Kur'an öğretirken görürsünüz. Musiki makam eğitiminden yeni dönen öğrencilerimizden biri -ki ben onu şiddetle bundan caydırdım- bana sınıflarda öğretmenin sıklıkla müzik ve müzisyenlere referansta bulunduğunu ve hatta uygulayacakları bir ritim bulmak için öğrencilere müzik çaldığını söyledi.

Nitekim bazı ülkeler medyalarında resmi Kur'an karilerinin değerlendirilmeden veya kabul edilmeden önce müzik akademilerinden sertifika almaları gerektiğini şart koşuyorlar. Yine bazı kariler(Kur'an okurları) Kur'anı musiki makamlara uygun okumaları için resmi olarak müzik eğitimi aldıklarını açıkça itiraf etmektedirler. Bu yüzden onların

verdikleri bazı söyleşilerde müzisyenlere olan sevgilerinden ve bazı meşhur şarkıcıları dinlemekten bahsettiklerine şaşırmazsınız. Kur'anı musiki makamlarla okuyan sözde ünlü karileri dinleme yönünde gösterilen istek Allah'ın subhanehu ve teala Kitabına olan saygısızlığı daha da ileri seviyeye götürüyor. Öyleki Kur'anı musiki makamlarla okuyan karilere yönelik dinleyicilerin sesli tepkileri-alkış vs. Allah'ın subhanehu ve teala ayeti ile taban tabana zıttır;

" Kur'ân okunduğunda onu dinleyin ve susun ki merhamet olunasınız." (Araf: 204)

Kur'an okunduğunda dinlenilmelidir. Kişi sessizce dinlemelidir ki Allah'ın rahmetine kavuşabilsin. Hatta bazı dinleyenler okuyan kişi okurken veya kısa aralar verirken musiki makamı mırıldanırlar. Bir kardeş bana böyle yapmaları için bir gruba para ödediklerini söyledi. Hatta öyle bir noktaya ulaşıldı ki Kur'anın tatlılığını elde etmek için Huşu ile dinlemek yerine kontrolsüzce histerik ve ani dans hareketleri yapılıyor. Çok meşhur bir kari, büyük bir kalabalığa karşı muhtemelen bir cenaze merasiminde Kur'an okurken ani dans hareketleri yapmıştı.

"Şayet Allah kullarına rızkı genişletseydi hiç şüphesiz, yeryüzünde taşkınlık yapıp haddi aşarlardı..."(Şura: 27)

Bundan sonra o şahıs 6 ay veya 12 ay süreyle yasaklandı ve özür diledi "kendimi kontrol edemedim" dedi çünkü müzik ve müzikal ritimler dansa ilham verirler. Kur'an Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem Cibril'in aleyhiselamın öğrettiği gibi gerektiği gibi okundu, insanı düşünmeye teşvik eder, kişinin imanını ve Allah korkusunu arttırır, Huşusunu arttırır ve amellere sevk eder. Kalbini yumuşatır ve derisini ürpertir.

"Müminler ancak o kimselerdir ki; Allah anıldığında kalpleri ürpertiyle titrer, O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır..."(Enfal: 2)

Bir başka ayet,

"Allah, (ayetleri) birbirine benzeyen (ve ayetleri) tekrar eden, sözün en güzeli olan (Kur'ân'ı) Kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, ondan dolayı derileri ürperir/tüyleri diken diken olur. Sonra ciltleri ve kalpleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah'ın hidayetidir..."(Zümer: 23)

İbn Kesir rahimehullahu Kur'an musiki makamlarla okunmaya karşı muhafaza edilmelidir ve saygı duyulmalıdır, dedi. İbn Receb El Hanbeli dedi, alimlerin ezici çoğunluğu musiki makamla okumaya izin vermez ve hatta bazısı bu konuda icma nakletti ve musiki makamla Kur'an okumaya şiddetle karşı çıktı. Yine diğer birçok alimde aynısını yaptı- İmam Malik, İmam Ahmed, Muhammed ibn Sirin, En Nevevi, El Kurtubi, keza İbn Teymiyye rahimehullahu musiki melodilerle Kur'an okumanın caiz olmadığını söyledi. İbn Teymiyye müzikle birleştirilen ritimlerle Kur'an okuyuşunu biraraya gelmesinin caiz olmadığını söyledi.

Çocukken babamla birlikte Medine'deyken -Allah babama bol amelli uzun ömür versin, hastalığına şifa versin- beni birçok defa çok meşhur bir Şeyhe götürdü. Adı Şeyh Abdel Fettah ibn Seyyid Acami El Masrafi idi. Medine Üniversitesinde öğretmendi ve diğer birçok önemli makama sahipti. Kur'an ve Kıraat ilimlerinde çağdaş bir dev ve imamdı. O, musiki makamlarla, tecvid kurallarına uymuş olsaydı bile Kur'an okumanın asla caiz olmadığını söyledi. Ki, Kur'anın musiki makamıyla okunmasının tecvid kuralları-na uymadığını ve uyamayacağını söyledi. Müslümanların Kur'an kurallarını takip etmek ve musiki makamların yasaklığı konusunda icması olduğunu ayrıca musikinin Haram kabul edildiğini söyledi.

Dikkat edilmesi gereken bir husus vardır şöyle ki Kur'ana musiki makamının uygulanmasına şiddetle karşı olan ve o musiki kurallara göre Kur'an öğrenmeyi ve okumayı

baskılara rağmen reddeden okuyucuların-karilerin olmasıdır. Ki onlar doğal olarak seslerini güzelleştirirler ve okuyuşları kasıtlı olmadan, bazen musiki makamların bazı paternlerine denk düşer. Dolayısıyla bazıları işte bu durumu musiki makamlarla Kur'an okunmasına delil olarak gösteriyorlar, ancak bu okuyuş dediğimiz gibi istemeden gelişigüzel gelişir ve musiki makamların kurallarını kasten öğrenenlerden farklıdır.

Soru:

Günlük hayatta Küfür açıklamaları işitmenin/duymanın hükmü nedir? Birisi, Küfür açıklamalarının yer aldığı bir şey izlerse, günaha girer mi? Ki bu kişinin niyeti Küfür açıklamaları duymak değildir, günlük yaşamında beklenmedik bir şekilde gerçekleşti. Bu soru hapishanedeki bir mahkum veya esirden geliyor.

Cevap:

Semaa ve istimaa arasında bir fark vardır. *İstimaa* Küfür veya Haramı kasten dinlemektir. *Semaa* kazara, kasıtlı olmadan, istemeden Küfür veya Haramı duymaktır. Bir kişi istemeden -yani *Semaa*- Küfür veya kötü sözler veya dedikodu, iftira, müzik vb. Küfür veya günah olsun fark etmez sözler duydu, istemeden duydu, bu bir günah değildir. Örneğin bir toplulukta bulunuyor ve bir diğer kişi aniden İslam ile dalga geçme ve İslami açıdan Küfür sözler söylüyor veya birisi sokaktan geçerken gelişigüzel şekilde günah ve Küfürler duyuyor, gibi.

Bu soru cezaevinden geldiğine göre mahkum veya tutuklunun cezaevinde olması veya hücre arkadaşlarının olmasını örnek verebiliriz yada diğer hücre arkadaşlarıyla beraber bir hücrede bulunuyor ve arkadaşları beklenmedik şekilde küfür sözler söylüyorlar. Müslüman bunu onaylamıyor, bundan hoşnut değil ancak bu konuda hiçbir şey yapamıyor. Kalbinden münkeratı inkar ediyor- en azından kalbinden böyle yapıyor. Veya bir gardiyan yetkisini kötüye kullanıyor ve İslamla alay ederek örneğin Kur'an ile ilgili kötü bir şeyler yaparak Müslümana zarar veriyor. Tüm bu senaryolarda, kişi bulunduğu ortamdan nefret ediyor, duyduğundan veya işittiklerinden hoşnut değil, isteyerek o ortama gitmedi, ancak bulunduğu ortamı terk etmeye de durumu yok- bu durumda alimlerin icmasına göre o kişi günah işlemedi.

İbn Teymiyye rahimehullahu Zaruret olmaksızın, Münkerin olduğu bir yere isteyerek giden biri hakkında dedi; Zaruret söz konusu olmaksızın, münker toplantılara, ortamlara kişinin kendi isteğiyle gitmesi, bulunması caiz değildir.

İmanın en zayıfı münkeri kalpten reddetmektir yani o münkerin yanlış olduğunu hissederek, o kötülük ve münkerden nefret ederek. Bu da İslam ile alay edilen veya Allah'ın subhanehu ve teala hoşuna gitmeyen küfür sözlerinin söylendiği yerlerin yakınlarında bulunmamayı gerektirir. Veya birinin kalbinden nefret ettiğini, münkeri değiştirdiğini iddia ederek küfür ifadelerinin veya İslam'la alay edilen bu tür toplantıları terk etme ve uzak durma irade ve imkanına sahip birinin, o tür yerlerde bulunmaya devam etmesi bir çelişkidir.

Nitekim bazıları zorlama, ikrah veya herhangi bir Şer'i özrü olmaksızın kalpleri ile münkeri değiştirdiklerini iddia ederek böyle ortamlarda kalmaya devam ederler. Realitede kalplerinde münkeri inkar ettiklerini davranışları ile yalanlamaktadırlar, bunun daha kötüsü münkerin işlendiğini bilerek isteyerek o ortamlara gitmektir.

Kalpten münkeri inkar etmek, nefret etmek imanın en zayıf durumudur, kişinin o tür ortamlardan kaçınması veya istemeden öyle ortamlara düşmesi durumunda yapabiliyorsa, gücü yetiyorsa o ortamı terk etmesini gerektirir. Nitekim insan karısıyla, kocasıyla, anne-babasıyla veya sevdikleri ile alay edilen bir ortama gitmez veya bir an bile oturmaz, ancak istismar, yalan ve alay konusu Allah subhanehu ve teala veya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem veya onun zevceleri veya ashabı olduğunda hafife alır!

" Şüphesiz ki (Allah), Kitap'ta size (şu hükmü) indirdi: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını duyduğunuz zaman, başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber (aynı mecliste) oturmayın. (İnkâr etmeden ya da konuyu değiştirmedikleri hâlde aynı ortamda otursanız)

şüphesiz ki siz de onlar gibi (kâfir/müşrik) olursunuz. Muhakkak ki Allah, münafıkları ve kâfirleri Cehennemde toplayacak olandır. "(Nisa: 140)

Allah'ın subhanehu ve teala Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem doğrudan emridir, Allah'ın ayetleriyle alay edenlerle karşılaştığında onlar başka bir konuya geçinceye kadar onlarla oturmayın. Bu iman ve yakin derecesi bilinen Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem için geçerliyse, kendi durumunuzu düşünün!

İbn Abbas radiyallahu anhu dedi, "Eğer Allah'ın ayetleriyle alay edenlerle otururbut onlar Küfür sözleri söylerken sen bundan hoşnut olursan o zaman sende onlar gibi bir Kafirsindir."

El Kurtubi rahimehullahu dedi, "Günah işleyenlerden, günahları açığa çıktığında sakınmak gereklidir." O kötü davranışlar onlardan ortaya çıktığında onlardan kaçınmak, uzak durmak gerekir, çünkü kim onlardan uzak durmaz, terk etmezse onların davranışlarını onaylamış demektir ve küfrü tasvip etmekte küfürdür.

"...şüphesiz ki siz de onlar gibi (kâfir/müşrik) olursunuz..."

Aynı hüküm diğer münkeratların dışında, küfür içeren veya İslamla alay edilen komedi programları, bazılarının oynadığı küfür içeren oyunlar içinde geçerlidir. Aynı hüküm Allah'ın subhanehu ve teala emir, kural, Haram ve Helallerini, şeriatını eleştiren, sorgulayan, alay eden toplantılar veya dinleri nedeniyle Allah'ın salih kulları ile alay edilen toplantılar veya Küfür sözlerinin sarf edildiği her ortam için geçerlidir. Örneğin "İslam gerici bir dindir. Bu çağ ve zamana uygun değildir" vb sözlerin sarf edilediği ortamlara gitmek gibi.

Soru:

19 yaşında bir kızım ve babam beni onaylamadığım onun akrabalarından biriyle evlenmeye zorluyor. O sizin vaazlarınızı dinlediği için lütfen ona tavsiyede bulunun?

Cevap:

Babanın böyle yapması caiz değildir. Kızını evliliğe zorlayamaz ve kızı böyle bir evliliği kabul etmek zorunda değildir. Kızı "***Ukuk***" yani itaatsizliğe düşeceğinden korkmasın veya anne-baba haklarından itaatsizliğe düşeceğinden korkmasın çünkü bu mesele ebeveynlere veya onlardan birine itaatsizlik anlamına gelen "***ukuk***"a girmez.

Akıllı, ergenlik çağına gelmiş bir kadın velisi tarafından evlenmeye zorlanamaz. Bu konuda velisinin baba, büyükbaba, amcalar, kadı, şeyh veya herhangi birinin olması önemli değildir. Ve onun daha önce hiç evlenmemiş, dul veya boşanmış olması da önemli değildir. O evlilik fikrine tamamen karşı olsa veya sadece onaylamadığı belirli bir kişi için söz konusu olması da önemli değildir.

Bir kadını istemediği başka biri ile evlenmeye zorlamak büyük bir adaletsizliktir ve onun İslami Şer'i haklarına yönelik büyük bir ihlaldir. Bir kadına idam cezası vermek gibidir. Bir kadının yanında olmak istemediği birisine hizmet ettiğini, yaşadığını, yediğini, içtiğini ve en mahrem ilişkiyi paylaştığını düşünün! Bir Velinin, Allah'ın subhanehu ve teala kendisine emanet ettiği bir kadının malını o kadının izni olmadan harcaması caiz değildir. O kadını istemediği bir evliliğe zorlaması onun parasını ve malını haksız yere almasından daha büyük bir adaletsizliktir.

Şu noktaya kulak verin: Eğer Şeriat bir kadına -Sabit ibn Kays radiyallahu anhu hadisinde olduğu gibi- meşru nedenlerle hoşlanmadığı ve sevmediği kocasından boşanmasına izin veriyorsa, ta başından beri sevmediği, hoşlanmadığı

birisiyle evlenmeye nasıl zorlanabilir? Bu konudaki ahad hadis çok açıktır, *Sahih El Buhari ve Müslim*'de yer alır;

"Daha önce evlenmiş bir kadın kendisine danışılmadan evlendirilemez, daha önce evlenmemiş bir kadın ise izni olmadan evlendirilemez."

Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sordular; "Onun evliliğe onay verdiğini nasıl anlayacağız?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Onun sessiz kalması onayladığını, izin verdiğini gösterir."

İbn Teymiyye rahimehullahu dedi, baba veya velinin bir kadını evliliğe zorlaması kaidelere ve akla aykırıdır. Kızınızı hoşlanmadığı belirli bir yemeği yemeğe zorlayamazsanız- ki bu yemesi birkaç dakika ve etkiside birkaç dakikada geçecek bir durumdur- istemediği veya sevmediği bir adamla en mahrem duygularını paylaştığı ömür boyu sürecek bir evliliğe nasıl zorlayabilirsiniz? Evlilik *meveddе*-sevgi ve rahmettir, Allah subhanehu ve teala dedi;

Vemin âyâtihi en haleka lekum min enfusikum ezvâcen liteskunû ileyhâ vece'ale beynekum meveddeten verahme(ten)

"Kendilerinde sükûnet bulup (huzura kavuşasınız diye) sizin için nefislerinizden eşler yaratması, aranızda sevgi ve merhamet kılması da O'nun ayetlerindendir..."(Rum: 21)

Mevedde ve *Rahmeh*- sevgi/şefkat ve merhamet. Onu istemediği birisiyle evliliğe zorlayarak *mevedde* ve rahmet elde edemezsiniz. Fıkıh derslerimizde Buhari'nin Sahihinde bölümlere başlık verirken ne kadar derin, seçkin, anlamlı seçimler yaptığını anlatmıştık. Nitekim onun bu konuyla ilgili çeşitli başlıklara sahip bölümleri vardır. Şöyle ki, "Baba veya Velisi Daha Önce Evlenmemiş veya Daha Önce Evlenmiş Bir Kadını Rızası Olmadan Veremez-Evlendiremez", "Eğer Bir Adam Kızını İstemediği Birine Verirse, O

Evlilik Geçersizdir", "Zor ve Baskı Altında Evlilik Geçerli Değildir."

Hansa bint Khidam El Ensariyye veya Hansa bint Khizam'ın babası – ki her iki isimde uygundur İbn Hacer *Feth El Bari*'de Khidam adını seçti diğer muhaddisler Khizam. Yani bazı baskılarda *dal* ile Khidam, bazı baskılarda *zal* ile Khizam diye görürseniz bu bir hata değildir. Hansa bint Khidam El Ensariyye'nin babası onu, Hansa'nın istemediği bir adamla evlendirdi. Hansa bu evliliği istemedi. Ayrıca daha önce evlenmişti de. Böylece Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti durumu anlattı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem evliliği bozdu.

Sahihi Buhari'de yer alan bir hadistir, Aişe radiyallahu anha dedi;

"Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem evlilik için kadının rızası alınmalı mıdır? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem "Evet" dedi. Ben "bir bakireye sorulduğunda, utanır, sessiz kalırsa?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi "sessiz kalması onun rızası anlamına gelir."

Müsned Ahmed'de benzer bir rivayet vardır, bir kadın Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem gitti ve "Babam statüsünü yükseltmek için beni yeğeni ile evlendirdi" dedi. Adamın statüsü düşüktü, kızını yeğeni ile evlendirdi ki kendi statüsü yükselsin. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona seçim hakkını verdi. İstediğini yapma seçeneği vardı. Yani ya evliliğini devam ettirebilir ya da son verebilirdi. Kadın "babamın seçimini onaylıyorum. Ancak ben kadınlara babalarının bunu yapmaya hakkı olmadığını belirtmek istedim" dedi.

Veli, Allah'ın subhanehu ve teala kendisine emanet ettiği kadını ikna etmeye çalışabilir. Kadını ikna etmek için başkalarını devreye sokabilir. Ancak kadın evlenmemek konusunda kararlıysa, onu evlenmeye zorlayamaz. Bu

konuda nihai karar kadına aittir.

Zorla evlilik bir felakettir. Kız kardeşlerimize bu konuda büyük acılar yaşatıyorlar, buna ilişkin anlatacak bir çok yaşanmışlık vardır. Dediğim gibi evliliğe zorlamak bir kadını idama mahkum etmek gibidir. Yıkımdır ve zulümdür ve zulüm Kıyamet Gününde kapkaranlık olacaktır. Sonuçları ciddi ve tehlikelidir. Bir kadını doldurması gereken büyük bir boşluk duygusu içinde bırakır, evlilik kadını Haram'dan korumak yerine onu fitne ve Haramlara maruz bırakır.

Veli, Allah'ın subhanehu ve teala kendisine emanet ettiği bir kadın için genellikle en iyisini ister. Sevdikleri ve önemsedikleri kişileri mutlu bir evlilik yapmaları için can atarlar, çünkü evlilik güzeldir, ancak zorla evlilik çürük, istikrarsız bir temel üzerine güzel bir bina inşa etmek gibidir. Binanın dışarıdan ne kadar güzel göründüğü, ne kadar renkli ve dekoratif olduğu önemli değildir, ne kadar göz alıcı, lüks, şatafatlı görünürse görünsün temeli çürüktür, istikrarsızdır ve sürekli bir yıkılma tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Soru:

Ramazan ayında oruçluyken yemeklerin tadına bakabilir miyim?

Cevap:

Bu, Ramazanda yemek pişirenler için önemli ve yaygın bir sorudur. Nitekim yemek pişirenler yemeğin yeterince tatlı mı veya yeterince tuzlu mu olduğunu tatmaya ihtiyaç duyabilirler. Eskiden yiyecekleri tadarak test ederlerdi örneğin bal satın alırken böyle yaparlardı. Şafiler ve Hanbeliler gibi bazı alimler oruçlu birinin yemek tatmasını kerih gördüler ancak orucu bozan bir nevakız olarak görmediler. Bazı alimler ihtiyaç olmadığında kerih gördüler. Sonuç olarak biri bilerek yutmadığı müddetçe yemeği tadabilir.

Burada tatmak teriminin manasını akılda tutmak gerekir. Tatmak, yutmak demek değildir. Tadını almak istediğin şeyi yutmadan, boğaza ulaşmadan ağza verilmesidir. Dil ile tadarsın ve tükürürsün. Tatmak ve yutmak arasında fark vardır. *Müsennef* İbn Şeybe aktardı ayrıca El Beyhaki aktardı buna göre İbn Abbas radiyallahu anhu dedi, oruçlu iken boğaza ulaşmadığı sürece yemeğin tadına bakmak caizdir. Hatta gerektiğinde bebeğini yedirmek için anne yemeği ağzında çiğneyebilir dedi. İbn Teymiyye rahimehullahu ihtiyaç olmadan yemeğin tadına bakmayı kerih gören alimler arasındadır ancak orucu bozmaz dedi. Dolayısıyla onun görüşünde gerektiğinde caiz olduğunu çıkarabilirsiniz.

Soru:

Kadınların kabirleri, mezarları ziyaret etmeleri caiz midir?

Cevap:

Bu ihtilaflı bir meseledir. Bazı alimler Haram kabul eder, bazıları Mekruh kabul eder, bazıları Caiz görür. Bunun kısa cevabı fitne veya münkeratın herhangi bir türü meydana gelmeden ahireti hatırlamak niyetiyle olduğunda kadınların kabirleri ziyaret etmesi Müstehabtır, ancak sık olmamalıdır. Kabir başında kadın-erkek karışımı olmayacak, mezar başında feryat figan etme, yüksek sesle ağlama vs olmamalıdır. Bunun neden doğru duruş olduğunu kısaca açıklayacağım.

Abdullah ibn Mulayka rahimehullahu teala Aişe'nin radiyallahu anha mezarlıktan çıktığını gördü ve ona sorular sordu. Aişe'ye radiyallahu anha nereden geldiğini sordu ve Aişe radiyallahu anha erkek kardeşi Abdurrahman ibn Ebi Bekir'in kabrini ziyaretten geldiğini söyledi. Abdullah ibn Mulayka "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kabir ziyaretini kadınlara yasaklamamış mıydı?" diye sordu. Aişe radiyallahu anha "Evet. Ancak daha sonra kabir ziyaretini emretti" dedi.

Bu konuşma Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vefatından onlarca yıl sonra oldu. Abdullah ibn Ebi Mulayka bir Alim, Müftü ve Tabiinin en büyüklerinden biriydi. Ali radiyallahu anhu Halifeliği döneminde veya hemen öncesinde dünyaya geldi. Yani, bu konuşma Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem vefatından sonra olması demektir ve ayrıca Aişe'nin kabrini ziyaretine gittiği erkek kardeşi Abdurrahman'ın -Sa'ad ibn Vakkas'ın cenazesine katıldığını da belgelemiştir. Sa'ad ibn Ebi Vakkas, Muaviye'nin radiyallahu anhum ecmain Halifeliği sırasında Hicretten 55 yıl sonra öldü. Dolayısıyla bu Aişe'nin radiyallahu anha kabrini ziyarete gittiği kardeşi Abdurrahman'ın

Hicretten sonra 55 yılından daha fazla yaşadığı demektir. Yani bu mesele Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettikten sonra en az 55 yıl sonra yaşandı.

Konumuza dönersek, Aişe radiyallahu anhu Abdullah ibn Mulayka'ya kabir ziyaretinin nedenini açıkladı ve daha önce yasak olduğunu ancak sonra emredildiğini söyledi. Aişe radiyallahu anha mezarlıktan çıkıyordu ve onun bu yasağa ilişkin sadece erkeklere yöneliktir mantığını yürütmek zayıf bir mantık yürütmedir. Aişe'nin radiyallahu anha herkes bildiği gibi yüksek bir fıkıh ve ilim sahibi olduğunu aklınızda tutun. Nitekim Fıkıhta onun yüksek statüsünü herkes bilir ancak özellikle bu belirli meselede büyük bir ilme sahipti çünkü kabir ziyaretine gidildiğinde ne söyleneceği hadisini de ondan biliyoruz. *Sahihi Müslim*'de "Mezarlığa Gidildiğinde Ne Okunur?" bölümünde yer alır;

Uzun bir hadistir, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Aişe'nin radiyallahu anha hanesinde gecelemesi ile başlar, gece vakti Aişe'yi uyandırmak istemez sessizce evden çıkar, Aişe uyanır kıyafetlerini giyer ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem nereye gittiğini merak eder ve onu takip eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Baki Mezarlığına gider. Mezarlıktan eve döndüğünde, ikisi arasında kısa bir konuşma geçer. Ve Aişe'ye radiyallahu anha, Cibril'in aleyhiselam kendisine-yani Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem geldiğini ve kendisine "Rabbin, Baki ehlini ziyaret etmemi bana emretti" dediğini söyler. Hadisin sonundaki bu söz bizim ana konumuzdur, yani Aişe radiyallahu anha sordu: "Onlara nasıl dua edebilirim, Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem?" Yani mezarlığı ziyaret ettiğimizde, onlara nasıl dua edebiliriz? Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Aişe'ye radiyallahu anha mezarlığı ziyaret ettiğimizde söylememiz gerek duayı öğretti;

"*Müminlerin ve Müslümanların diyarının sakinlerine selam olsun, Allah bizden öncekilerede, sonrakilerede merhamet etsin, inşa'Allah bizde size kavuşacağız.*"

Aişe radiyallahu anha Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettikten sonra neredeyse yarım yüzyıl sonra kardeşinin kabrini ziyaret ediyor dolayısıyla bu zaman çizelgesini bilirseniz, hadisin nesh edilmediğini görürsünüz. Ayrıca Aişe radiyallahu anha *Sahihi Müslim*'de belirtilen ve kabir ziyaretinde söylememiz gereken meşhur Dua ile ilgili Hadisi rivayet etmiştir. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kadınların kabir ziyareti caiz olmasaydı, bunu söylemeyi erteleyebileceğini düşünebilir misiniz? O takdirde ilgili hadiste şöyle derdi "Ey Aişe bu Dua kabir ziyareti içindir, ancak siz kadınların mezarlığı ziyaret etmesi caiz değildir."

Şu hadis; "*Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem mezarlık ziyaret eden kadınlara lanet etti." (İbn Ma'ce)*

laene Rasulullahi sallallahu aleyhi ve sellem zuvvaratil kuburi

Bunun anlamına ilişkin bazılarının yanlış anlamasına biz buna Vech ve Delale diyoruz- Nitekim Kurtubi ve diğerleri bunun süreki mezarlıkları ziyaret eden kadınlara yönelik olduğunu söyledi. *Lil Mukhtirat*'tır- yani sürekli, daima kabirleri ziyaret etmektir. Neden? Nasıl böyle bir sonuca ulaştılar? Çünkü *zuvvarat* dilbilimsel olarak fiilde çokluktur-abartıdır-çokça demektir. Ve ayrıca kadınların kabir ziyaretinden kaynaklanan feryatları da bunun bir nedeni olabilir. Dolayısıyla Kurtubi, bu münkeratlar söz konusu değilse kadınların mezarlığı ziyaret etmesinde bir sakınca yoktur dedi. Eş Şevkani bu söze yorum yaptı ve bu görünüşte çelişkili görünenlerin bir araya getirilmesinde uygulanan doğru bir gerekçedir, dedi. Nitekim *Sahihi Müslim*'de yer alır;

"*Size kabir ziyaretini yasaklamıştım, artık onları ziyaret edin." (nehiytukum an ziyaaretil kuburi fezuuruuha).*
Fezuuruuha- onları ziyaret edin- emir kadın ve erkekleri kapsar. İllet bakımından eşittir, kadın ve erkeği kapsar. Şer'i nedenden dolayı eşittirler.

Mezarlıkların ziyaret edilmesinin Şer'i nedeni ahireti hatırlamaktır ve bu konuda kadınlar-erkekler eşittir. *Sahihi Buhari*'de yer alır,

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir kadının mezar başında bağıra çağıra ağladığını gördü ve ona *"Allah'tan kork ve sabırlı ol"* dedi. Kadın "git başımdan, benim başıma gelen felaket senin başına gelmedi, ne yadaşıdığı ben bilirim" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem oradan gitti. Daha sonra kadına bu sözü söylediği kişinin Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem olduğunu söylediler. Kadın hemen Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti, ziyaret etti, ondan özür diledi ve onun Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem olduğunu bilmediğini söyledi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona *"Sabır ancak felaket ilk vurduğundadır"* dedi.

Dolayısıyla eğer kadınların mezarlık ziyareti yasak olsaydı, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bunu söylemeyip geciktireceğini gerçekten düşünebilir misiniz? Ki, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o kadına tavsiyede bulunması için iki fırsatı oldu. Biri mezarlıkta, diğeri evinde kendisini ziyaret ettiğinde. Dolayısıyla her iki durumda da kadına "mezarları ziyaret etmeniz yasaktır" derdi. Aişe radiyallahu anhu ile arasında geçen kabir ziyaretinde ne söyleneceğine ilişkin bir önceki hadis içinde benzer durum geçerlidir. Ona mezar ziyaretinde söylenecek duayı öğretip, kadınların mezar ziyaretinin yasak olduğunu söylemeyeceğini gerçekten düşünebilir misiniz?!

Başka ayrıntılar da vardır. Ancak bu yeterlidir, *inşa'Allah*.

Soru:

Birçok insan özellikle Ramazan'da iPhone'dan (cep telefonu) Kur'an okumaya başlıyor. Kur'anı kitaptan okumanın, mushaftan okumanın ecri daha mı çoktur?

Cevap:

Bu mesele kişinin tercihine kalmıştır. Kimsenin Mushaftan-Kitaptan Kur'an okumanın dijital bir cihazdan okumaktan daha sevap olduğunu kesin olarak söyleyebileceğini sanmıyorum. Kur'an okumanın ecri- her bir harfi için kişinin kazanacağı misli ecir- okunmasına dayanır. Okuyuş dudakların hareketleridir. Dudakları hareket ettirmemek tefekkürdür. Dolayısıyla bir kişi Kur'ana bakar ve dudaklarını hareket ettirmeden ayetleri üzerine tefekkür ederse *inşa'Allah* ecrini alacaktır ancak okumak bu değildir. Okumak için dudaklar hareket ettirilmelidir.

Şöyle bir senaryo düşünün: Örneğin adamın bir "şu Sureyi okumayacağım" diye yemin ediyor. Sonra gidiyor Kur'anı açıyor ve gözleriyle o Sureye bakıyor, üzerine tefekkür ediyor ve dudağını kımıldatmıyor. Bu adam yeminini çiğnememiştir, çünkü o tefekkür etti, üzerinde düşündü ancak okumadı. Dolayısıyla dudaklarını kımıldatma imkanına sahip biri Namaz kılarken dudağını hareket ettirmeden, kalbiyle Fatiha suresi üzerinde tefekkür ederse, Namazı geçersizdir çünkü Fatiha Suresini okumadı, gibi.

Burada dikkat noktamız dudaklarını kımıldatarak Kur'an okuyan bir kişi okuduğu harf başına 10 ve Ramazan gibi mübarek zamanlarda misliyle ecir alacak olan bir kari olacağıdır, *inşa'Allah*. Bu ecri elde etmek için kişinin Mushaftan, iPadden, iPhonedan veya dijital bir cihazdan veya ezberden okuması önemli değildir. Uygun, kalbinizdeki imanınızı güçlendiren, Huşunuzu arttıran okuma yöntemini seçmek size kalmıştır.

Bazıları bir kişi Kur'anı ezbere bilse de Mushaftan okumanın daha iyi olduğunu söyledi, Neden? Çünkü dediler, Kur'ana bakmak gözleri meşgul eden ilave bir ibadettir, böylece kişi hem Kur'ana bakmanın ecrini hem de Kur'an okumanın ecrini almış olurlar. Harf başına 10 sevap kazanırlar, ilaveten Kur'ana bakma ecrini kazanırlar. Mushafa bakmanın bir ibadet olduğu yönünde bazı zayıf ve uydurma hadisler vardır ama dediğimiz gibi hiçbiri sahih değildir. Kişiyi huşu ve tefekküre ulaştıran yöntem kullanılması gereken yöntemdir.

Dijital bir araç ve Mushaf arasında seçim yapmak söz konusu olduğunda benim şahsi tavsiyem kesinlikle Mushaf olacaktır ve bu benim şahsi tercihimdir ve bir Mushaftan okumanın birçok benzersiz nitelikleri vardır. Mushaf'a Allah'ın Kitabı olarak atıfta bulunulduğunu bilmek kafidir. Nitekim cep telefonu veya bilgisayara Allah'ın Kitabı olarak atıfta bulunulmuyor.

Örneğin kişi cep telefonu ile tuvalete gidebilir ancak Mushaf ile gitmemelidir. Mushafı saygın bir yere koyabilirsiniz, cep telefonunu her yere. Mushaf kutsaldır, mübarektir öyleki bilerek, isteyerek Kur'ana saygısızlık eden, necaset bulaştıran, üzerine ayağı ile basan kişi icma ile Kafirdir, icma ile Mürteddir. Necis veya necis sayılan bir şeyin Kur'an üzerine konması, Kur'anın necis bir yere konması, hatta necis olmayan tükürüğun Kur'an üzerinde olması caiz değildir. Hatta alimler, Kur'an okurken birçoklarının yaptığı gibi sayfayı çevirmede kişinin ellerine tükürmesine bile şiddetle karşı çıkmıştır. Tükürük necis olmasa dahi buna şiddetle karşı çıkmışlardır. Bunlar Mushafa ne kadar önem verildiğini, saygı duyulduğunu gösterir.

"Ramazanın Mücevherleri" serimizde Mushafa hayızlı bir kadının dokunup dokunmayacağı veya abdestsiz dokunulup dokunulmayacağı konusunu ele almıştık. Bu konudaki hüküm için o derslere bakabilirsiniz. Nitekim alimlerin Mushafa abdestli dokunup dokunulmayacağını

tartışmaları Mushafın üstün değerini gösterir. iPhone veya bilgisayar böyle bir onura sahip değildir. Mushaf İslam'ın bir sembolüdür, nitekim Allah buyurdu;

"İşte böyle... Kim de Allah'ın (değer verilmesini istediği, O'nu hatırlatan) şiarlarını yüceltirse kuşkusuz bu, kalplerin takvasındandır."(Hac: 32)

Allah'ın subhanehu ve teala sembollerini onurlandırmak, yüceltmek kalplerin takvasındandır ve Kur'an o sembollerden biridir.

Diğer bir konu, iPhone veya dijital cihazlarla Kur'an okurken, telefonun iletişim gibi birçok amaçla kullabileceğinden dikkatin dağılabilmesidir. Kişi bir çağrı alabilir veya alışkanlık olarak bir takım uygulamaları açabilir ki bu Kur'an okurken onun dikkatini dağıtabilir. Dolayısıyla benim şahsi tercihim Mushaftan okumak üzerine olacaktır, sözün özü bu kişide daha fazla Huşu ve Tefekkür oluşturacak yöntemi seçimine bağlıdır.

Soru:

Ramazan'da tıbbi amaçlı Vajinaya bir şeyin yerleştirildiği vajinal ultrasonagrifi ve jinekoloji muayenesi yaptırmam orucumu bozar mı?

Cevap:

Alimler bu meselede ihtilaf ettiler. Çünkü onların zamanında benzeri durumlar söz konusuydu. Örneğin Şafiler bunun koşulsuz orucu bozduğunu söylediler. Ahnaf-Hanefiler nesne tamamen girerse, yani her iki ucuda girerse veya üzerinde ıslaklık ve sıvı varsa orucu bozar aksi halde bozmaz dediler.

Bu meselede doğru düşünce bazı Hanbeliler ile bazı Malikilerin görüşüdür- ayrıca Ez Zahiriye'nin görüşüdür ve İbn Teymiyye'nin seçtiği görüştür- yani orucu bozmaz. Vajinal spekulum, kolposkop, vajinal ultrasonagrifi veya diğer tıbbi cihazlar hatta tıbbi muayene için parmağın vajinaya sokulması orucu bozmaz.

Hanbeli ekolünden bir imam olan El Bahuti, Ebul Vefa Ali ibn Akil'in rahmin mideyle bağlı olmaması, yani mideye giden bir yol olmaması nedeniyle orucu bozmadığını söylediğinden bahsetti. Elbette kendi zamanlarında benzer bir şeyden bahsediyorlardı. Çağdaş tıp, Hanbeli Şeyhi Ebu Vefa Ali ibn Akil'in yüzlerce yıl önce söylediklerini teyit etmiştir. Kadının üreme sistemi ve sindirim sistemi arasında bir çıkış kanalı bulunmaz. Ve hatta üreme sistemi ile sindirim sistemi arasında bir kanal, bir çıkış yolu olmuş olsaydı bile içeri giren şey yiyecek ve besin cinsinden değildir. Giren şey, Ramazan günleri boyunca yasaklananlar arasında değildir. Bir gıda, besin, içecek veya Ramazan'da yasak olan benzeri tabiatta bir şey değildir.

Ve oruç tutmak Müslüman erkek ve Müslüman kadın için çok önemli bir ibadettir. Herkes ayrıntılarını bilmek ister.

Oruçlu iken eğer o araçların girmesi Allah ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Haram olarak gördüğü bir şey olsaydı, bu konuda bizi bilgilendirirlerdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sahabeyi bilgilendirirdi ve bizlere herşeyi aktaran Sahabelerde radiyallahu anhum bize bunu aktarırdı. İbn Teymiyye'nin rahimehullahu belirttiği gibi, İlim ehlinden kimse bize bu konuda Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem herhangi bir aktarıda bulunmadığı için bu konu hakkında hiçbir şeyden bahsedilmediğini bildiğimiz için orucu bozmaz.

Bununla birlikte bir Müslüman ihtiyatlı olmalıdır, Akşam namazından sonra söz konusu muayeneyi yaptırabilir veya imkanı varsa Ramazan'dan sonraya bırakabilir. Ancak çok acil bir ihtiyacı olmadan gitmeyi seçse bile orucu bozulmayacaktır, inşa'Allah.

Soru:

Bulunduğum toplulukta, birçok bacımız bir Velisi olmadan evleniyor. Bazı alimlere göre bu caiz midir?

Cevap:

Bir şey akılda tutulmalıdır, böyle meselelerde samimi olarak doğruyu arayan içtihad yapan salih/dindar müçtehidler, imamlar ve bu Ümmetin alimleri mazurdur ve hatta ecirlendirilecektir, inşaAllah. Bununla birlikte bu meselelerde hakikat kendilerine açık olanlar, bunun ardından hatalı içtihadlara başvurmaya devam ederlerse bu kınanacak bir davranıştır.

İbn Teymiyye rahimehullahu bu Ümmetin tüm alimlerinin Sünnetin kendilerine açık olmadığı durumlar hakkında müstesna sözleri olduğunu söyledi. Bu durumun onların derecesini düşürmediğini bununla birlikte bu durumun onların yaptıkları hatalarda onlara uymayı haklı çıkarmadığını söyledi. Alimlerin hata yaptıkları istisna fetvalarında, özellikle heva ve arzudan dolayı onların hata yaptıkları fetvalara tabi olmak Fısktır. İbn Abd El Berr rahimehullahu icma ile bunun Haram olduğunu söyledi.

"Tamam, Velisinin aracılığı olmadan bir kız kardeş ile evlenmek istiyorum. Bazı fıkıh kitaplarına bakayım, bazı görüşleri öğreneyim, o zamanki arzuma göre gelişigüzel keyfime uyan fetvayı alayım ve o görüşe göre hareket edeyim."(bu doğru bir yaklaşım mıdır?)

Muhammed ibn Ali ibn Hüseyin, Nikahta bir Veli gerekliliğinin Kur'an da bahsedildiğini söyledi;

"...İman edinceye (kadınlarınızı) kadar müşrik erkeklerle evlendirmeyin..."(Bakara: 221)

Yani kızlarınızı, iman edinceye kadar müşrik erkekler-

le evlendirmeyin. Bu nasıl bir delildir? Bu emir doğrudan kadının Velisine, babasına yöneliktir çünkü bu konuda söz sahibidir ve otoritedir. Doğrudan babaya yönelik bir emirdir. Kızını müşriğe verme! Ayetin başlangıcına gidin, Allah subhanehu ve teala erkeklerden bahsediyor;

"İman edinceye kadar müşrik kadınlarla evlenmeyin..."(Bakara: 221)

Erkeklere, iman edinceye kadar müşrik kadınlarla evlenmemelerini söylüyor. Söz kadınlara gelince, doğrudan hitap edilen kadınlar değildir, velileridir. İbn Abd El Berr *Et Temhid*'de belirtti; Kur'an ve Sünnet bir Veli olmadan hiçbir nikahın olmayacağını açıkça belirtir ve bunun anlamı ile çelişen herhangi bir şeyde yoktur. Nur Suresinde, Allah subhanehu ve teala dedi;

Veenkihû-l-eyâmâ minkum ve-ssâlihîne min 'ibâdikum ve-imâ-ikum

"İçinizden bekar olanları, köle ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin..."(Nur: 32)

Veenkihû – onları evlendirin. El Kurtubi rahimehullah dedi, muhattap doğrudan velilerdir. Bir kadın kendi kendisini evlendirebiliyorsa bu ayette ve bir önceki ayette neden veliye doğrudan hitap ediliyor?

"Boşadığınız kadınlar iddet müddetini tamamladıkları zaman, kocalarıyla iyilik üzere anlaşıp, birbirlerine geri dönmeye karar verdiklerinde buna engel olmayın..."(Bakara: 232)

Kadının velisini muhatap alan bir başka emir. Allah subhanehu ve teala burada babasını, Velisine emrediyor ve diyor eğer kocalarıyla iyilik üzerine anlaşıp birbirlerine geri dönmeye karar verdiklerinde engel olma. Eş Şafi rahimehullahu dedi, nikahta veli gerekliliğini gösteren en açık ayet-

tir. Baba veya Veli bu meselede hak ve otorite sahibidir. Ve Allah subhanehu ve teala eski karı-kocanın birbirlerine geri dönmeye karar verdiklerinde zorbalıkla engel olmayın diyerek velinin hakkını biraz kısıtlıyor.

Burada belirtilen hak sınırlaması gibi bir önceki fetvada belirttiğimiz sınırlama da vardır, yani bir baba, veli kadının isteği olmaksızın kadını evlendiremez. Onun bu konuda yetkisi ve hakkı vardır, onu denetler ancak bazı sınırlamalar söz konusudur. Dolayısıyla eğer baba veya velinin kızının nikahı konusunda hakkı yoksa, neden evlenme konusunda zorla engel olmaması emrediliyor? Eğer bir babanın kızının evliliği üzerinde yetkisi olmamış olsaydı, Allah subhanehu ve teala babayı-veliyi evliliğin tüm sürecine ilişkin herhangi bir müdehaleden caydırırdı.

felâ ta'dulûhunne

"...engel olmayın..."

Burada, bu yetkiye sadece bazı kısıtlamalar getiriliyor. Ve bu birçok Sahabenin görüşüdür örneğin İbn Abbas, İbn Mes'ud, Ömer ibn Hattab, Ali ibn Talib ve Ebu Hureyre radiyallahu anhum ecmain. Ebu Hureyre'nin şöyle dediği rivayet edilir;

ez zaaniyetu hiye lletiy tezevvece nefsiha- "zina eden kadın, kendi evliliğini yapandır."

Tabilerin birçoğu da bu görüşü benimsedi, Hasan El Basri ve Şuraya ve diğerleri. Aslında biz, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem istisna, ilk nesilden hiçbir kadının velisi olmadan evlendiğini bilmiyoruz. (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem velisi olmadan istediği kadınlarla evlenebilir), bu ona hastır. İbn El Munzir rahimehullahu "Bir kadının velisi olmadan kendisini evlendirmesi caiz değildir ve ayrıca bununla çelişen Sahabeden radiyallahu anhum herhangi bir rivayet bilmiyoruz", dedi.

Soru:

Ölümü temenni etmek ve ölmek için dua etmek caiz midir?

Cevap:

Aslında bu konuda yazılmış ve hata ile Muhammed ibn Abdulvahhab'a rahimehullahu atfedilen bir kitap vardır ancak bu kitap büyük ihtimalle Suyuti'nin kitabı *Şerh Es Sudur*'dan intihal edilmiştir. Kitabı okuduğunuzda, eğer İmam Abdulvahhab'ın diğer kitaplarından yazı stiline aşinaysanız söz konusu kitabın kesinlikle onun çalışması olmadığını görebilirsiniz. Yanlışlıkla ona ithaf edildi ve o kitabın ona ait olmadığını gösteren diğer bazı meseleler de vardır.

Buradaki soru şudur, "Ölümü temenni etmek ve ölmek için dua etmek caiz midir?" Bu sorunun cevabı, bu konuda pekçok kişinin yaptığı gibi genel özet bir cevap vererek geçiştirilecek bir şey değildir. Burada ayrıntılar vardır, bir açıklama söz konusudur. Kimler tarafından ne kadar yüceltilirse yüceltilsin fark etmez cevapları tam anlaşılmayacak şekilde özetlemek bir cehalet işaretidir ve kişinin derecesi ne kadar yükseltilirse yükseltilsin fark etmez fıkıh eksikliğinin büyük bir göstergesidir.

Örneğin, bu meselede sorulur ve size cevap verilir: "Haramdır" ve sonra bu konudaki meşhur hadisten bahsederler- ama bu, bu meselede uygun bir yöntem değildir. Bu meselede en azından tüm temel meseleleri özetlemeden 20-30 sn bir yanıt vermek insanların yanlış yönlenmesine yol açar. El Kadi İyad örneğin "Bazen Ölmek İçin Dua'nın Kerih Görülmesi, Bazen Ölmek İçin Dua Etmenin Caiz Görülmesi" başlığı ile bölüm ayırdı. Dolayısıyla burada bir tafsilat vardır. Burada ölümü temenni etmemek gerektiğine ilişkin bazı deliller vardır ve keza aksini gösteren bazı deliller vardır.

Cevap, insanların ölmeyi istemelerinin farklı nedenleri

vardır ve herbirinin kendine has hükmü vardır. Kısaca açıklayayım.

İnsanların ölmek üzerine dua etmelerinin en popüler nedenleri dünya imtihanları ve karşılaştıkları zorluklardır. Borca girmek, sevdiklerini kaybetmek, boşanmalar, araba kazaları, işten atılmalar, evlatların asiliği, hastalıklar ve diğer benzeri meselelerdir ki Allah subhanehu ve teala sizi tüm bu belalardan korusun. İşte bu durumda bir kişi ölmek için dua etmemelidir ve bu konudaki meşhur hadiste söylenen budur. Dünya zorlukları, sıkıntıları ile karşılaşan kişiler için uygundur bu Hadis. Yani karşılaştığınız dünyevi sıkıntılar için ölümü temenni etmemeniz gerekir. Eğer kişi ölmek konusunda ısrarcı ise şöyle demelidir;

"Ya Allah yaşamak benim için hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, ölmek benim için hayırlı olduğunda beni öldür." (Buhari)

El Begavi, En Nevevi, İbn Receb diğer birçok alim dünyevi sıkıntılara ilişkin kişinin ölmek için dua etmesinin Mekruh olduğunu söylediler. Bazıları bunun Mekruh olduğuna ilişkin icma aktardılar ancak bu doğru değildir çünkü İbn Abdel Berr gibi bazı alimler Haram kabul ettiler. Bu senaryoda ölümü temenni etmenin Haram olduğu görüşü daha doğru görüştür. Çünkü bir şeyden caydıran emirlerin kökeni, onun Haram olması hükmünü gerektirir. Ve bu senaryoda kişinin Allah'ın subhanehu ve teala kazasını kabul etmeme ve Sabır eksikliği ile birleşerek Allah'ın kaderinden hoşnut olmama söz konusudur. Nitekim kişi sıkıntılar ve belalalar sırasında sabırlı olmalıdır ve bu konuda birçok vaazlar verdim. Yani bunlar dünyanın gerçeğidir, yani ya bir imtihandasındır veya yeni bir imtihanı beklemektesin ve kişi sıkıntılarla karşılaştığında üstünden gelebilmesi için Allah'la subhanehu ve teala olan bağlarını güçlendirmelidir.

"Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah'a iman ederse, (Allah) onun kalbini hidayet ed-

er..."(Tağabun: 11)

Ve böyle bir senaryoda ölmek için dua eden birisi belki çok daha kötü bir şey için dua ediyor, çünkü ahiret yaşamında kendisini neyin beklediğini bilmiyor. Çok daha kötüsü olabilir çünkü ölüm sadece salih/dindar kişiler için bir kurtuluştur ve kişi affedilen salih kişiler arasında olup olmadığını bilmiyor. Dolayısıyla kişinin dünyada kalması kişinin derecesinin artmasına, daha çok salih ameller yapmasına ve Allah'ın subhanehu ve teala affına kavuşmasına vesile olabilir. Dolayısıyla bu senaryoda kişinin ölmek için dua etmesi Haramdır, bazılarıysa Mekruh dedi.

Bir diğer senaryo kişinin Din korkusundan, Fitne korkusundan Dinini korumak için ölümü temenni etmesidir. Bir kişi arzu eğilim ve fitnelerin Dinine mal olabileceğinden korktuğunda, onu doğru yoldan ayırabileceğinden korktuğunda böyle durumlarda ölmek için dua etmesi caizdir ve birçok Selef bunu yapmıştır. Bunun bir örneği kendisini dinden çıkaracak bir durum ile, bir dava ile karşı karşıya kalan kişidir.

Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem bir duası bunu teyit eder;

"Ya Allah, insanlar arasında sapkınlığa düşürecek, dinden saptıracak bir fitne emredersen, sapmadan ve saptırılmadan beni öldür."

Yani dine bağlı olduğum halde canımı al. En Nevevi, El Begavi, İbn Receb, Es Suyuti, El Iraki ve İbn El Berr kişi Dinine zarar gelmesinden korkarsa veya Dininde Fitneye düşmekten korkarsa ölmek için dua etmesi kerih değildir. Ve dediğim gibi birçok Selef bunu yaptı. Meryem aleyhiselam Kur'an da dua etti;

"Doğum sancıları onu bir hurma ağacına yaslanmaya zorlamış ve "Keşke!" demişti, "Bundan önce ölseydim de

tamamen unutulup gitseydim."(Meryem: 23)

Doğum sancıları kendisine geldiğinde hurma ağacı kütüğe tutundu ve dua etti;

"Bundan önce ölseydim de tamamen unutulup gitseydim."

Çünkü fitne ile karşı karşıyaydı. İbn Kesir rahimehullahu bu, bir kişi eğer dininde fitneye düşmekten korkarsa ölüm için dua edebileceğinin bir delilidir, dedi. Buhari rahimehullahu Semarkand'a bağlı kasabalardan birine vardığında, akrabalarının birinin yanında kaldı ve onlar Buhari'nin gece vakitleri şu duayı yaptığını işittiler- o zaman Buhari üzerinde imtihanların arttığı bir zamandı.

"Ya Allah bu dünya tüm genişliğine rağmen bana dar ve sıkıntılı geliyor, o yüzden Ya Allah canımı al"

Nitekim ay bitmeden, öldü. Aslında o bu duayı Ramazan ayının başında yapmıştı ve Ramazan ayının sonunda öldü. Bayramdan bir gün önceki gece öldü. Ve Şevval ayının birinci günü yani Ramazan bayramı günü defnedildi. O dininde fitne ile karşı karşıya kaldı, ölmek için dua etti ve öldü.

Bir diğer senaryo ölüm döşeğinde olan bir kişidir ve caizdir. Eğer biri ölüm döşeğinde ise ölmek için dua edebilir;

"La yetemenne ahadukum el mevte ve la yed'u bihi min kabli en ye'tiyhi"

"Hiç kimse kendisine ölüm gelmeden önce ölümü temenni etmesin, onun için dua etmesin."(Müslim)

Burada şöyle dediler, kesin olarak ölecek birisi, hayatının son günlerini veya zamanlarını yaşayan birisi- ölüm kendisi için kaçınılmaz olan birinin ölümü temenni etmesi caizdir. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ölüm size gelmeden önce ölümü temenni etmeyin, Dua etmeyin dedi.

Bu senaryoda adam ölüm döşeğindedir. Ölüm döşeğinde ölüm için dua etmek Allah'ın subhanehu ve teala kazasını kabul etmek ve bundan hoşnut ve razı olmak demektir. Ayrıca Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ölüm döşeğinde yaptığı dua ile desteklenmektedir.

"El Hikni bi refiki ala"

"Ya, Allah beni en sevgili Dosta kavuştur."

Ayrıca *Buhari'* de yer alır;

"Her kim Allah ile kavuşmayı severse, Allah'ta onunla karşılaşmayı sever."

Ve ayrıca bu hadis, Aişe'nin radiyallahu anha açıkladığı gibi ölüm döşeğinde olan birinin son anlarıyla ilişkilidir.
Bir diğer neden veya bir başka senaryo bir kişinin Allah'a subhanehu ve teala duyduğu özlem nedeniyle ölümü arzulaması ve temenni etmesidir ve amellerine de güveniyor. Bazı alimler bu caizdir dediler. Neden? Çünkü Yahudilere ölmeyi temenni etmeleri ile meydan okunduğunda reddettiler çünkü yoldan saptıklarını ve günahkar olduklarını biliyorlardı. Dolayısıyla bu, amellerine güvenen birinin tersini isteyebileceğini gösterir, dediler.

"De ki: "Şayet Allah indinde ahiret hayatı insanlara değil yalnızca size aitse ve bu iddianızda doğru iseniz ölümü temenni edin"(Bakara: 294)

Bir başka ayet;

"De ki: "Ey Yahudi olanlar! Şayet sizler, insanlardan ayrı olarak, Allah'ın dostları olduğunuzu düşünüyorsanız ve bu (iddianızda) doğru sözlüyseniz haydi, ölümü isteyin (bakalım)."(Cuma: 6)

Her iki ayette muhatap doğrudan Yahudilerdir. Eğer Allah'ın evliyaları, dostları olduğunu iddia ediyorsanız, eğer hidayette olduğunuzu, dindar olduğunuzu düşünüyorsanız, iddianızda doğru iseniz ölümü temenni edin diyor. Ve Allah subhanehu ve teala yanıt verdi ve dedi;

"Elleriyle (yapıp) takdim ettikleri (kötü ameller nedeniyle) ebediyen onu istemezler. Allah, zalimleri bilendir."(Cuma: 7)

Elleriyle işledikleri kötülükler nedeniyle asla ölmeyi temenni etmeyeceklerdir. Bazı alimlere göre Yahudilerin bu söylemi günahlar yüzünden ölümden nefret ettiklerini gösterir ve bu yüzden salih ameller işleyen Allah'ın dostları ölümden nefret etmezler. Bir Mümin, Allah subhanehu ve teala ile kavuşmayı sever ve arzular ve bu da ölümden sonra gelir. Bazı alimlerin bu senaryoda kişinin ölümü temenni etmesinin caiz olduğunu söyleseler bile bu biraz şüphelidir. Neden? Çünkü söz konusu ayetler Yahudilerle *Mubahala* kapsamındadır, nitekim kimse ameline güvenemez, amelinden emin olamaz çünkü kimse Cennete sadece amelleriyle girmez.

"Sizden hiçbirinizin salih amelleri onu Cennete girdirmeyecektir."

Sahabeler sordu, Sen de mi Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem? *"Üzerime Allah'ın lütüf ve merhameti olmasaydı ben de. O yüzden dininizde vasat olun ve yapabildiğiniz kadar salih ameller yapın."*

Yani Hadiste Allah'ın subhanehu ve teala Rahmeti olmasa kimsenin Cennete amelleriyle giremeyeceği belirtiliyor.
"Sizden kimse ölümü temenni etmesin, eğer iyi biriyse, iyi amellerini arttırabilir, kötü biriyse Allah'a tevbe edebilir" (Buhari)

Bu Hadisteki son sözdür. Aynı Hadis kimsenin ölümü temenni etmemesi ile bitiyor, çünkü iyi biriyse, amellerini art-

tırabilir, kötü, günahkar biriyse tevbe edebilir. En iyilerin en iyileri olan Sahabeler amellerinden korkarken amellerine kim güvenebilir veya amellerinden kim emin olabilir? Kişinin Allah'ı severek bu dünyada salih amellerini arttırmaya çalışması ve aynı zamanda Allah'tan subhanehu ve teala uzun bir hayat istemesinde bir kusur yoktur. Salih insanlar daha çok iyilik yapmak için uzun bir hayat isterler böylelikle Cennette derecelerini arttırabilirler. Ve ayrıca Allah'a subhanehu ve teala kavuşmayı her Müslüman temenni eder ancak bu ölümü temenni etmekten farklıdır. Yani bu temenni, "Ya Allah benim canımı al" diye dua etmekten farklıdır. Bazıları Yusuf Suresinin sonuna doğru Yusuf'un aleyhiselam duasını kullanır;

"...Benim canımı Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen bir kul olarak al ve beni salihler zümresine dâhil et."(Yusuf: 101)

Müslüman olarak canımı al. Onlar, bu senaryoda bir kişinin ölmek için dua etmesinin caizliğini desteklemek için bu ayeti kullanır. Ve ayette aslında mana kişinin Allah'a ölünceye kadar Müslüman kalması için Dua etmesidir. O ölümü temenni etmiyor, zamanım geldiğinde canımı Müslüman olarak İslam üzerine al diyor. Bazı alimlerse ölümü temenni ediyor dediler, diğer alimler ise eğer öyleyse de bu Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Şeriatında nesh edilmiştir dediler. Ve bazı alimlerde Yusuf'un aleyhiselam Duasının, tıpkı Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ölüm döşeğinde yaptığı gibi ölüm döeğinde yapmış olabileceğini söylediler. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ölüm döşeğinde dua etti;

"Ya Allah, beni bağışla, bana merhamet et, ve beni En Yüce Dosta kavuştur."

İbn Asakir'in kitabı *Tarih Ed Dimaşki*'de belirtildi; Emevi Halifesi Süleyman ibn Abdel Melik ibn Mervan Şam'da bir mescide girdi ve çok yaşlı bir adam gördü. Ve ona "ölmek

istemiyor musun?" diye sordu. Adam, "Hayır, vallahi ölmeyi istemiyorum" dedi. Süleyman ibn Abdel Melik duyduğuna şaşırdı. O kadar yaşlı bir adam neden ölmek istemeyebilir? O yaşlı adam hikmetli bir adamdı ve Süleyman ibn Abdel Melik'e dedi, "Gençlik ve onunla birlikte gelen kötülük geçti gitti. Gördüğün ağrımış saçlar ve iyiliklerse gelir ve kalır. Oturduğumda ve kalktığımda Allah'ı subhanehu ve teala zikrederim. Ve bunlar benim kalmasını istediğim iki durumdur." Bir Namaz, Dua, İstiğfar, Zikir böyle temel basit bir şeyler bir kişinin Ahiretteki statüsünü değiştirir. Dolayısıyla bu senaryoda varolan iki görüş içinde ben böyle bir senaryoda ölmek için Dua etmemenin daha doğru görüş olduğuna inanıyorum.

Bir başka senaryo ise Allah'tan subhanehu ve teala şartla ölümü temenni etmektir. Ne şartı? Hadiste yer alan şart, *"Ya Allah ölüm benim için daha iyi olursa beni öldür."* Ve hadiste açıkça bu belirtilir ve bu konuda şüphe yoktur.

"Sizden kimse kendisine düşen bir zarar nedeniyle ölümü temenni etmesin, eğer bunu yapmak zorunda kalırsa şöyle desin; Ya Allah yaşamak benim için hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, ölmek benim için hayırlı olduğunda beni öldür."

Bu senaryoda bir şeyi akılda tutun ve bu çok önemlidir. Bu belirli dua, ölmek için Dua etmenin Müstehab olması demek değildir. Bu dünya musibetlerine maruz kalındığında yapılması gereken müstehab bir dua değildir. Hadiste temel olarak söylenen şey şudur, bir kişi bunu yapmakta ısrar ederse, ölmek konusunda ısrar ederse bu Dua şeklini söylemesi caizdir. Dua etmemesi daha bile iyi olabilir. Nitekim hadis insanı bu Duayı yapmaya teşvik etmemektedir;
eğer bunu yapmak zorunda kalırsa

Yani ısrar ederse, zorunda kalırsa bu duayı yapmasında sakınca yoktur.

Bir başka senaryo Şehid olmayı Allah'tan subhanehu ve tea-

la istemektir. Ve Şehid olmayı Allah'tan subhanehu ve teala istemek caizdir. Ki bu ölüme duyulan özlem konusunda olmayabilir. Daha önce bahsettiğimiz Yusuf'un aleyhiselam Duası gibidir. Nitekim bazı alimler Yusuf'un aleyhiselam Duasının manası hakkında, zamanım dolduğunda, vaktim geldiğinde Ya Allah, Müslüman olarak ölmek istiyorum demektir dediler. Aynı durum Şehitliği istemek için de geçerlidir, yani Ya Allah vaktim geldiğinde canımı Şehid olarak al. Ve bu, Allah'tan subhanehu ve teala ölüm geldiğinde güzel bir son isteme kapsamına da düşebilir. Her iki durumda da Allah'tan subhanehu ve teala Şehid olma onurunu istemek caizdir, nitekim bir Müslüman Şehidliğin sevabını ve şerefini bilir ve onu arzulayarak ölmek istemez mi?! Ömer radiyallahu anhu dua etti;

"Ya Allah, beni Senin yolunda, Peygamberinin sallallahu aleyhi ve sellem şehrinde şehidlikle onurlandır."

Ve Ömer radiyallahu anhu tam olarak Dua ettiğini elde etti. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Kim Allah'tan samimiyetle, içtenlikle ve doğrulukla Şehid olmayı isterse, ölüm döşeğinde yatağında olsa da Allah ona bu statüyü verir."(Müslim)

En Nevevi rahimehullahu bu, Allah'tan subhanehu ve teala Şehidliği istemeye bir teşviktir, dedi.

Soru:

Neden Allah subhanehu ve teala içki ve Tağuttan bahsederken *ictenibu* zinadan bahsederken *la takrebu* diyor? Bu ifadeler eşanlamlı mıdır yoksa biri diğerinden daha şiddetli bir yasak mıdır?

Cevap:

Bu durum dil alimleri arasında Kur'an da eşanlamlı terimlerin bulunup bulunmadığı meselesine ilişkin tartışmaya kadar uzanır. Bazıları Kur'anda bazı eşanlamlı kelimeler mevcuttur dediler, yani Kur'anda aynı manaya gelen farklı kelimeler mevcuttur demektir. Bu yüzden onlara göre *ictenibu* ve *la takrebu* gibi ifadeler tam olarak aynı manaya gelebilirler.

Bazı alimler ise özellikle Kur'anla ilgili eşanlamlı gibi görünen terimler arasında daima ince bir çizginin olduğunu söylediler. Onlara göre Kur'an da eşanlamlıymış gibi görünen kelimeler arasında ince, hassas, seçkin anlam farklılıkları vardır. İbn Teymiyye rahimehullahı diğer görüşe meylettiği görülüyor çünkü Kur'an da eşanlamlı kelimelerin ya çok nadir olduğunu ya da hiç olmadığını söyledi.

Burada *ictenibu* ve *la takrebu* soruluyor, her ikisi de eşanlamlıdır, kaçınmayı, sakınmayı, uzak durmayı ifade ederler. Ancak Kur'an da anlamlarında ve kullanımlarında muhtemel hassas bir fark vardır. *İctenibu* için bazıları normal olarak gözünüz önünde olan şeylerle ilgilidir-amaçlı bir şey değildir yani o şeyler yolunun üzerindedir, dediler. Örneğin birisi mescide doğru gidiyor, onun hedefi mesciddir ancak yol üzerinde kaçınması gereken hız tümsekleri, uzaklaşması gereken engeller vardır. Amacı mescide gitmektir, hız tümseklerinin üzerinden atlamak değildir ancak yolu üzerindeki o tümseklerden kaçınmalıdır. *İctenibu* genelde ahlaki, manevi ve soyut bağlamda gelir. Genellikle

belirli bir yerle sınırlı olmak bağlamında değildir. Genellikle bir zamanla sınır değildir ve bir nedeni de yoktur. Bir örnek verelim mesele daha da aydınlanacaktır örneğin, Allah subhanehu ve teala Tağuttan bahsetti;

Velekad be'aśnâ fî kulli ummetin rasûlen eni-'budû(A)llâhe vectenibû-ttâġût

"Andolsun ki biz her ümmet arasında: "Allah'a ibadet/kulluk edin ve Tağuttan kaçının." (diye tebliğ etmesi için) rasul göndermişizdir...."(Nahl: 36)

Daha önce söylediklerimizi buraya uygulayalım. Tağuta ibadet etmek soyuttur, manevidir. Belirli bir yer, belirli bir zaman ile sınırlı değildir ve ayette bir neden de belirtilmedi. Dolayısıyla her zaman, her yerde yasaktır.

La takrabu bir önceki *ictenibu* ile ilgili verdiğimiz mescide giderken yolunuzda amaçlamadan karşılaştığınız hız tümseği gibi değildir. Genellikle birinin kasıtlı olarak yaptığına atfen kullanılır. *La takrabu* genellikle madde ve materyalle ilgili şeylerle, varlığı mevcut olan yerlerle ve benzeri tabiattaki şeyler için kullanılır. *La takrubu* ile genellikle ona yaklaşma yasağının bir zamana ve bir nedene bağlı olduğunu görürsünüz. *La takrabu*'nun bahsedildiği meselelerde eğer biri o yasağı ihlal ederse o kişi ve ihlal ettiği yasak arasında gerçek bir etkileşim vardır. Bir örnek verelim ki daha da açıklığa kavuşsun. Allah subhanehu ve teala Adem'e aleyhi selam ilişkin dedi;

velâ takrabâ hâżihi-şşecerate fetekûnâ mine-zzâlimîn

"...Şu ağaca yaklaşmayın! Yoksa zalimlerden olursunuz."(Araf: 19)

Ağaca yaklaşma, yoksa zalimlerden olursun. Dolayısıyla az önce söylediğimize dayanarak kaçınılan ağaç materyal bir şeydir.

İnsan ile caydırılan şey arasındaki etkileşim "ağaçtan yemektir." Ve eğer yanılmıyorsam 6 ayette *ictenibu* ve 6 ayette *la takrabu* geçmektedir.

Unutmayın hem *ictenibu* hem de *la takrabu* ilave bir anlamla bir şeyin Haram olduğunu teyit etmektedir. *İctenibu* ve *la takrabu* Haram sözcüğünü daha da vurgulamak için kullanılmıştır. Veya Haram sözünden daha fazla vurgu içerir. Yani sadece Haram değildir, yasak olan şeyden tamamen, bütünüyle uzaklaşma söz konusudur. Sadece Haram da değildir, seni o yasağa götüren, yönlendiren yollarda tamamen, bütünüyle uzak durmak demektir. Yasak olana yaklaşmak *ictenibu* ve *la takrabu* hükümlerine göre yasaklanmışsa, o zaman fiilin, eylemin kendisinde elbette yasaktır.

Daha şiddetli bir yasaklama sözkonusu olduğunda *ictenibu* ve *la takrabu* terimlerini görürsünüz- yani ondan kaçının, uzak durun, hatta yanına bile yaklaşmayın demektir. Özetle, *ictenibu* ve *la takrabu* Haramın anlamının üzerinde bir anlama sahiptir aralarında ince, hassas bir dilsel farklılık vardır.

BİR ÇOCUĞA ALLAH SEVGİSİ NASIL ÖĞRETİLİR

Soru:

Genç çocuklarımıza Allah subhanehu ve teala ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisi aşılamanın en iyi yöntemi nedir?

Cevap:

Bu soru üzerine tam bir dersler serisi yazılabilir, ancak bu hususta akılda tutulması gereken bazı kısa, önemli noktalar şöyledir, her şeyden önce, ebeveynler çocuklarına Tevhidi öğreterek işe başlamalıdır ve Tevhidi çocukların yaş ve anlayış seviyesine göre anlayabileceği şekilde basit ve kolay öğretmelidir. Nitekim Lokman'ın oğluna öğrettiği ilk şey Tevhiddir;

"Hani Lokman oğluna öğüt verirken demişti ki: 'Oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Şüphesiz şirk çok büyük bir zulümdür." (Lokman: 13)

Lokman oğluna tavsiyede bulundu, Ey sevgili oğlum Allah'tan başkasına ibadet etme. Kuzey Karolina'da bu konuda uzun bir konferans verdim. Lokman Suresinden alınan derslerden alınan çocuk yetiştirmede doğru yöntemler üzerineydi. Bu konuşmanın mevcut olup olmadığından emin değilim, eğer mevcutsa ona bakabilirsiniz. Onun yaklaşımına bakın,

"Oğulcuğum (Ey evladım-oğlum)"

Son derece nazik, yumuşak bir yaklaşım, sert veya başına bir sopayla olan bir yaklaşım değil. Daha önce dediğim gibi öğrencilerimden biri geçenlerde Tevhid üzerine çocuklar hakkında İngilizce bir kitap yazdı. Basit ve güzel bir şekilde görseller içeren bir çalışmadır, bu çalışmayı tamamlaması

3-4 yılını aldı. Allah subhanehu ve teala hazırlayanların ecrini versin, yeni bölümleri hazırlanıyor. Çocuklar için basitleştirilmiş bir şekilde sunulmuştur.

Çocuklara küçük yaşlarında Tevhid öğretmek o yaşta onlarda Allah subhanehu ve teala sevgisini tesis eder. Ve onların Allah'ı subhanehu ve teala sevmeleri için Allah'ı subhanehu ve teala tanımaları gerekir, dolayısıyla onlara Allah'ın subhanehu ve teala İsim ve Sıfatları öğretilmelidir. Ruhlar ve kalpler en mükemmeli ve en mükemmel niteliklere sahip olanı doğal olarak sever ancak siz onlara o mükemmel nitelikleri öğretmelisiniz ki, sevebilsinler. *Er Rahman* ve *Er Rahiym* ismini örneğin alın. Bir annenin oğluna Allah'ın subhanehu ve teala ona olan rahmet ve sevgisinin, annenin oğluna olan rahmet ve sevgisinden daha fazla olduğunu öğrettiğinde çocuğunun kalbine dolduracağı Allah subhanehu ve teala sevgisini hayal edin. Bir çocuğa, bebeğini kaybeden bir annenin kıssasının öğretilerek *Er Rahman*'ın özelliklerinin öğretildiğini hayal edin.

Nitekim kadın oğlunu kalabalıklar arasında bulduğunda onu aldı göğsüne bastırdı ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Sahabe radiyallahu anhum bu sahneye şahit oluyordu ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunu Sahabelere Allah'ın Rahmetini öğretmek için bir fırsat olarak gördü ve onlara Allah'ın merhametinin o annenin çocuğuna olan merhametinden daha fazla olduğunu söyledi.

Benim yeğenimin oğullarından birine- ki Allah ona bereket versin- benim olmadığım bir ortamda sordular "Senin en sevdiğin amcan kimdir?" Ben baba tarafından tek büyük amcasıyım ancak anne ve baba tarafından diğer birçok amca ve dayısı da vardır. O beni seçti ve bu seçim beni şaşırttı. Neden diye sordum, ders niteliğinde bir cevap aldım. Bana çünkü sen onu sık sık görüyorsun, onunla oynuyorsun, ona ilgi gösteriyorsun, ona sevgi ve şefkat gösteriyorsun bu yüzden o en çok seni seviyor, dediler. Bu ders niteliğinde bir cevaptır.

Bir çocuk kendisi ile ilgileneni sever. Onu en sık gören, ona sevgi ve ilgi gösteren kendisini özel hissettirendir. Allah'ın subhanehu ve teala İsim ve Sıfatlarının sürekli olarak bir evde zikredildiğini düşünün. Onlara sürekli olarak Allah'ın subhanehu ve teala sevgi ve rahmetinin onların üzerinde olduğunu öğretildiğini düşünün. Bir annenin çocuğuna sarılıp, seni ne kadar çok sevdiğimi ve sana ne kadar çok değer verdiğimi biliyorsun, çocuğu çok küçükte olsa böyle dediğini ve ancak Allah subhanehu ve teala seni benden daha çok sever ve benden daha çok değer verir" dediğini düşünün.

İnsanlar kendilerine iyilik yapan, kendilerine karşı verici yaklaşıma sahip olanları doğal olarak severler. Dediğim gibi çocuklar kendilerine en çok ilgi göstereni, kendilerine ilgi ve şefkat göstereni severler. O yüzden onlara Allah'ın subhanehu ve teala bizi yarattığını, bize rızık verdiğini, tüm işleri yürüttüğünü ve bize sayısız nimetler ve lütuflarda bulunduğu öğretin. Onlara Allah'ın Yaratan, Rızık Veren ve Koruyan olduğunu, İyi Olan Her şeyin O'ndan olduğunu öğretin ki Allah subhanehu ve teala Kur'an da sayısız defa bu yöntemi kullandı;

"Allah'ın nimetlerini saymaya kalkarsanız sayamazsınız. Şüphesiz Allah günahları çokça bağışlayan, örten Ğafurdur, kullarına karşı merhameti bol olan Rahiymdir."(Nahl: 18)

"O'ndan istediğiniz her şeyi size vermiştir. Şayet Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, O'nun nimetlerini saymakla bitiremezsiniz. Şüphesiz ki insan, çokça zulmeden ve pek nankör bir varlıktır."(İbrahim: 34)

"Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi size hizmetkâr kıldığını, açık ve gizli olan nimetlerini size geniş geniş verdiğini görmediniz mi?..."(Lokman: 20)

Çocuklara bunların ayrıntılı ve basit-sade bir şekilde vurgulandığını ve çocukların bunun üzerine yetiştirildiğini düşünün.

Ben 5-6 yaşlarında iken *Elhamdulillah* arabamız vardı. Bazen otobüs duraklarının önünden geçerdik, insanların karda kışta titrediğini görürdünüz ve babam bana her zaman *Elhamdulillah* demeyi hatırla, bak Allah bize araba lutfetti, biz arabamızda sıcak sıcak otururken birçok insan bizim gibi şanslı değildir, derdi. O zamandan beri ne zaman bir otobüs durağı görürüm *Elhamdulillah* demeyi hatırlarım. Ayrıca onlara sevdikleri ebeveynlerinin, barındıkları evlerinin, gördükleri gözlerinin, işittikleri kulaklarının Allah'ın verdiği nimetler olduğu öğretilirse bu onlarda bunları verenin sevgisini sağlamlaştırır.

"Kalpler kendilerine iyilik yapanı sevmeye yatkındır."

Evet kalpler kendilerine iyilik yapan birisine bağlıdır. Lokman oğluna Tevhidi öğrettikten sonra, ona neden Tevhidi izlemesi ve neden Şirki terk etmesi gerektiğini öğretti. Ona, Allah'ın subhanehu ve teala herşey üzerinde gözetleyici olduğunu, hayatının her anında gözetleyici, kontrol sahibi olduğunu öğretti böylece ihsan seviyesine ulaşabileceğini ve ihsan ile bu dünya ve ahirette mutluluğa kavuşacağını öğretti. Dolayısıyla çocuklar Allah'ın onları gözetlediğini öğrenirler ve bunu zihinlerine kazırlarsa bu onları iyilik yapmaya ve kötülükten günahtan uzak durmaya teşvik edecektir. Onların tüm hayatını şekillendirecek ve zihinlerinden asla çıkmayacaktır. Lokman oğluna dedi;

"Canım oğlum! (Yaptığın şey) hardal tanesi ağırlığınca olsa, bir kayanın içinde, göklerde ya da yerin (derinliklerinde) olsa bile Allah (Kıyamet Günü) onu getirir. Çünkü Allah (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) Latîf, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir."(Lokman: 16)

Bulduğunuz her fırsatta onların kalplerine Allah'ın onları gördüğünü, onlar üzerinde gözetleyici ve kontrol sahibi olduğunu ve Allah'ın onları koruduğunu nakşedin. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisini aşılama yöntemleri arasında ondan sık bahsetmek ve her bahsettiğinizde ona salat etmeyi öğretmeniz önemlidir. Ki bunun, çocuklarınızın kalbine Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sevgisini aşılama konusunda önemli etkisi olacaktır. Onlara, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem büyük, küçük her ayrıntıda izlemenin ne kadar önemli ve temel olduğunu öğretin, onlarda Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sevgisini tesis edin. Gerçek sevgi büyüklerinden önce Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem en basit sünnetine uymaktır.

" De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğafûr, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'dir."(Al'i İmran: 31)

Çocuklarınıza salavat getirmeyi öğrettikten sonra, sabah ve akşam zikirlerini okuyun ve öğretin. Ki bunlar bir Sünnettir, Dünya ve Ahirette ebeveynler ve çocuklarına fayda verecektir. Bir Misvak kullanımı gibi basit bir Sünneti çocuğunuza öğretmeniz önemlidir. Ben 4-5 yaşlarında babamın misvak kullandığını hatırlıyorum ki o zaman pek yaygın değildi ve nedenini sordum. Basit ve anlaşılır bir şekilde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem misvak kullanırdı ve ben de Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem duyduğumuz sevgiden dolayı böyle yapıyorum, dedi. O günden bu güne, Misavak kullanmayı severim.

Çocuklarınıza bizim gerçek kahramanlarımız, rol modellerimiz, akıl hocalarımız olan Sahabe ve Tabi'inin sahih ve temel kıssalarını anlatmanız onlarda Dine yönelik sevgi tesis edecektir. Çocuklarınıza takip etmeleri için sunabileceğiniz birçok Selef kıssası vardır.

Çocuklarınıza öğreteceğiniz herhangi bir mesele olmasın ki o konuda Selefin hayatından küçük çocukların bağ kurabileceği bir kıssa olmasın. Nitekim Sahabelerin Allah'a ve Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem olan derin sevgisinin örnekleri, fedakarlıkları kalpleri Allah'a ve Rasulüne ve Sahabeye olan sevgi ile doldurmaya fazlasıyla yeter.

Er Rahik El Mahtum gibi kolay ve çarpıcı bir şekilde sunulmuş basit Siyer kitaplarından alıntılarla onlara öğretin. Onlar uyumadan önce kendi ifadelerinizde onlara anlatın, onların anlayış seviyesine göre olacak bir şekilde onlara anlatın.

Tüm bunlarla birlikte çocuklarda Allah ve Rasulüsallallahu aleyhi ve sellem sevgisiyle yetiştirilmesinin en etkin ve uygun yöntemlerinden biri ebeveynlerinin uygun İslami roller oynamasından geçtiğini unutmayın. Ebeveynleri çocuklarına rol modeller olmalıdır ki çocukları onları taklit etsin ve böylece örneğe tabi olsunlar. Bir çocuk, üzerinde büyüdüğü şeye kolayca şekil verilen bir kil gibidir. Ebeveynler evlerinde İslami bir iklim ve İmani bir ortam oluşturmalıdır. Anne-babaların sürekli, bir alışkanlık olarak Allah'a ve Rasulüne olan sevgilerini göstermeleri, küçük ve büyük her fırsatta Allah'a ve Rasulüne olan saygılarını göstermeleri ve sonra çocuklarının gözlerinin önünde Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem övmeleri, salavat getirmeleri ve yapabildeki her fırsatta ona tabi olmaya çalışmaları çocuklarının özerinde büyük etki bırakır. Çocuklarının kalplerinde ve ruhlarında Allah ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisi oluşturmada önemli bir rol oynar.

Evlerinde Kur'an okuma ve dinlemeyi alışkanlık haline getirmeyen ebeveynler çocuklarına uygun Allah sevgisini öğretemez. Kur'anı saygı ile okumak ve dinlemek çocuklara Allah sevgisini aşılamada temeldir. Saygı ile kastettiğim, Kur'anı alırken, muhafaza ederken, okurken, dinlerken, uygularken tüm saygı ve dikkatinizle bunu yapmaktır. Günde birkaç dakika Allah'ın kelamını okuyarak çocukların

kalplerinde Allah sevgisini tesis etmek için çok önemlidir.

Benim sevdiğim bir aile var, 6 çocukları var Allah onlara bereket ve lütuf versin. Yıllardır sabah namazından sonra günlük dersler yaparlar. Sabah namazını cemaat halinde ailece kıldıktan sonra otururlar, ya bir ayet ve bir hadisi ele alırlar veya Siyerden konuşurlar veya İmanlarını güçlendirecek başka konular hakkında konuşurlar. Bu hafta bana haber verdiler, böyle yaptıkları derslerin birinde anneleri Dünya ve Ahirette istiğfarın faydalarından bahsetmiş.

"Dedim ki: 'Rabbinizden bağışlanma dileyin. Çünkü o (günahları bağışlayan, örten ve günahların kötü akıbetinden kulu koruyan) Ğaffâr'dır.' (İstiğfarınıza karşılık) üzerinize gökten bolca yağmur yağdırır. Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunur, sizin için bahçeler ve nehirler var eder."(Nuh: 10/11/12)

İçlerinde on-on bir yaşında bir çocuğun bu dikkatini çekti ve bana söylendiğine o, o gün on bin defa istiğfar etti. Onların bir minivanı-minibüs var, ben gördüm. O minibus bir göçük veya çiziğinin olmadığı, sıkışan kapılarının, kırık pencerelerinin olduğu, sürekli mekanik arızalar çıkaran bir araçtı. İstiğfar üzerine yaptıkları dersin ertesi günü, ailenin babası, haber vermeden karısına yeni bir minibüs alarak sürpriz yaptı. Bu beklenmedik bir durumdu, kimse böyle bir şey beklemiyordu ve bundan kimsenin haberi yoktu. O günün akşamı çocuk annesine o gün onbin defa istiğfar ettiğini anlattı. Kadın, tamam o zaman git Allah'a dua et, o sana istediğini verecektir, dedi. Çocuk, Allah zaten duama karşılık verdi yeni bir araba için Allah'a dua etmiştim, dedi.

10 yaşında bir çocuk Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bineğinin terekesinde yolculuk ederken Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o çocuğa hayatının her anında ihtiyacı olan çarpıcı bir ders vermek için bir fırsat buldu.

"Ey çocuk, sana bazı kelimeler öğreteceğim; Allah'tan sakın ki

Allah seni korusun. Allah'tan sakın ki Allah'ı karşında bulasın. İstediğinde sadece Allah'tan iste. Yardım istediğinde, sadece Allah'tan yardım iste, sadece Allah'a sığın. Eğer tüm dünya sana bir fayda vermek için bir araya gelse sadece senin için Allah'ın yazdığı kadar fayda verebilir, eğer tüm dünya sana bir zarar vermek için bir araya gelse sana sadece Allah'ın yazdığı kadar zarar verebilir. Kalem kaldırıldı, sayfalar kurudu."

Allah'tan sakın, Allah'ın hakkına sahip çık, Allah seni korusun. Bu hadis üzerinde haftalarca, aylarca Allah'tan nasıl sakınacağınızı, Allah'ın nasıl koruduğunu çocuklarınıza anlatabilirsiniz. Bu hadisin her bir cümlesi haftalarca sürecek dersler içerir, bunu çocuklarınıza en yalın ifadelerle anlatabilirsiniz.

Hadisler çocuklara öğretildiğinde ve vurgulandığında onun tüm hayatını şekillendirir ve Allah subhanehu ve teala ile özel bir bağ kurar. 10 yaşında olan İbn Abbas'a radiyallahu anhuma bu öğretildi, sonra onun nasıl biri olduğuna bakın. Bu hadis ona öğretildiğinde 10 yaşı civarındaydı belki biraz daha küçük. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona *"Ya Ğulam"* diye hitap etti, *ğulam* sütten kesildikten sonra ergenlik çağı başlangıcında olan çocuk için kullanılan bir terimdir.

Eğer çocuklar uygun bir Allah ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisi ile yetiştirilirse, çocuklar kötü arkadaşlar ve Şeytan tarafından saptırıldığında ki zaman zaman olur- Allah onları bundan korusun- aldıkları bu dersler kalplerinin derinliklerine işleyecek ve onları yanlıştan doğruya döndürmede derin bir etki bırakacaktır.

Yardımcı olabilecek diğer şeyler;

• Kur'anı veya bir kısmını ezberletmek
• Tevhid ve dinin asıllarına ilişkin temel hadisleri öğretmek- ezberletmek çocuğun yetiştirilmesi için önemlidir.

• Onlara harçlık verin ve sadaka vermelerini sağlayın.

• Anlamlı şiirler ezberletmek, Tevhid ve Allah ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisi ifade eden şiirler öğretin ve dinletin.

• İmkanı olanlar Mekke ve Medine'yi ziyaret ettirebilirler.

Ebeveynlerin bunları yapmaya zaman ayırmaları gerekir, boş zamanları olarak görmemelidirler. Ebeveynler bunun için zaman ayırmalıdır nasıl çocuklarını yedirip içiriyor ve onların fiziki ihtiyaçlarını karşılıyorlarsa onların ruhlarını manevi olarak gerektiği gibi besleyerek yetiştirmelidirler. Çeşitli alanlarda başarılı olan bazılarına bakarsanız, örneğin futbolcu veya doktor ve mühendis olanlara veya bazı Şeyhlere, bazen ebeveynlerinden etkilendiklerini görürsünüz. Ebeveynleri kendi hobilerinin, yaptıkları mesleklerinin veya yaptıkları sporların sevgisini bazen çocuklarına aşılarlar. Onları bu gibi konularda yetiştirmek için zaman ayırdılar ve onların bu alanda başarıya ulaşmasını sağladılar. Benzer şekilde Allah subhanehu ve teala ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisini, Tevhid ve Din sevgisini çocuklarınıza aşılamak özellikle onlar Kafir Batıda yetişmiş olduklarında çok çaba ve zaman gerektirir.

Mesih El Deccal'in Manası

Şehid (*İnşa'Allah*) Şeyh Enver El Evlaki

Onun adı El Mesih El Deccal'dir. İki kelimeden oluşan bir isimdir, yani Mesih ve Deccal. Bu iki kelimenin anlamı nedir?

Kamus El Muhit'in yazarına göre El Mesih'in 50 anlamı vardır, yani birçok anlamı olan zengin bir kelimedir. Anlamlarından biri silinen bir şey demektir. Ed Deccal'e Mesih denir çünkü gözlerinden biri siliktir.

Mesih yine yeryüzünde seyahat eden, dünyanın dört bir yanına seyahat eden demektir. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste dedi,

"*Deccal tüm dünyayı 40 gün dolaşacaktır, tüm dünyayı saracaktır.*"

El Mesih'in bir diğer anlamı oldukça ilginçtir, çok yalancı (el kezzab) ve es sıddıktır (doğru-doğrucu-dürüst) Mesih iki zıt anlamı içerebilir ve Arabça'da bu durum olabilir yani bir kelime iki zıt anlama gelebilir. Ve El Mesih sözünde bu geçerlidir, anlamlarından biri doğru-doğrucu-dürüst diğeri yalancıdır. Tıpkı "adem" sözcüğü gibidir;

Adem kelimesinin iki anlamı vardır. Bir tanesi orijinal anlamıdır diğeri sonradan verilen bir anlamıdır. Adem kelimesinin orijinal anlamı karanlık/koyu demektir. Ancak ayrıca açık, beyaz tenli anlamına da gelir. Dolayısıyla "adem" kelimesini koyu teni tanımlamak için kullanabiliriz, beyaz/açık teni tanımlamak için kullanabiliriz. Ve bir hadiste tam olarak böyle kullanıldı. Adem'i aleyhiselam tanımlamak için kullanıldığında koyu tenli demektir. Ve İsa'yı aleyhiselam tanımlamak için kullanıldığında açık tenli demektir. Aynı kelime yani "adem." Dolayısıyla "mesih" doğru/doğrucu/dürüst ve yalancı anlamına gelir.

Ve Allah subhanehu ve teala iki mesih yarattı. Onlardan bir El Mesih Ed Deccal'dir ve diğer El Mesih El İsa ibn Meryem'dir aleyhiselam. İsa ibn Meryem aleyhiselam doğru mesihtir diğeri El Mesih Ed Deccal yalancı mesihtir.

Ayrıca "mesihin" anlamlarından biri mesh edilmiş demektir ve bu durum İsa ibn Meryem aleyhiselam için geçerlidir. Dolayısıyla "mesih" sözünün içerdiği anlamlardan bazıları bunlardır.

Ed Deccal kelimesine gelirsek, Arabça da bazı kelimeler vardır gerçekte fiziki birşeyi tarif ederler ancak sonra diğer çağrışımlar ve anlamlar almaya başladılar. *Deccalel Bair* – deveyi katran renginde boyamak demektir. Bazı nedenlerden dolayı Arablar tedavi veya başka amaçlı -Allahu alem- develerini katran ile boyarlardı. Devenin rengini değiştirirlerdi. Bu yüzden bir şeyleri saklarlardı. Bir şeyin rengini değiştirmektir. Ve bu mana Ed Deccal için geçerlidir. Çünkü o doğruyu söylemeyecektir, bir şeyleri örtecektir, doğruları örtecektir. Doğruları değiştirecektir.

Deccal el Hadid derseniz örneğin bir şeyi altınla kaplamak demektir. Bir şeyi altınla kaplarsanız ona Deccal denir. Altın kaplama saat örneğin aslında ucuz olan bir şeyi elektroliz yoluyla altınla kaplama Deccal olarak adlandırılır. Dolayısıyla altın gibi görünür, dışarıdan güzel görünür ama özünde bir hiçtir/değersizdir. Bu da Deccal için geçerlidir. Çünkü bir şeyler gösterecek ancak realite gösterdiği kötüdür. Allah olduğunu iddia edecek, kendisinin doğru ve dürüst olduğunu iddia edecek, dünyaya barış getirdiğini iddia edecek. Ancak o kötüdür, gerçekte Kafirdir. Deccal kelimesinin bir başka anlamı da budur.

Ed Deccal ayrıca aldatma, aldatıcı, yalancı, sahtekar demektir. Yani tüm bu anlamları taşır. Ve tüm bu manalar Ed Deccal için geçerlidir. Yani tüm bunlar "deccal" kelimesinin anlamlarıdır ve Ed Deccal için geçerlidir. *SubhanAllah* tek bir başlığın tüm bu anlamları tek bir şahıs üstünde

taşıdığını görürsünüz. Ve Allah subhanehu ve teala Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem bu isimlerin anlamlarını vahyetmiştir.

Ed Deccal'in Tanımı

Onun görünüşünün bazı tanımları. Ebu Davud'da aktarılan hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Gerçekten Ed Deccal hakkında size çok şey anlattım ki anlayamayacağınızdan korkuyorum."

Dolayısıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Deccal hakkında çok sık konuştu ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem başka bir Hadiste

"Bir peygamber/nebi olmasın ki kavmini Deccal'e karşı uyarmasın", dedi.

Yani Allah'ın herbir peygamberi gönderildiği kavmini Deccal'e karşı uyardı. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yine dedi,

"Adem'in yaratılışından Kıyamet Gününe kadar hiçbir fitne Deccal'in fitnesinden büyük değildir."

Ve yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem

"Nuh aleyhiselam da kavmini Deccal'e karşı uyardı" dedi.

Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sahabeye radiyallahu anhum Deccal ile ilgili çok şey anlattı ki sahabelerin onlara anlattığı tüm bilgileri hatırlayamayacak olmasından korktu. Sonra Ebu Davud'da yer alan hadisin devamında;

"O kısa boyludur, onun gözü ne yuvasından fırlamıştır ne de yerli yerindedir- yani bir şekilde asılı kalmıştır. Ve o tek gözlüdür ve (kafanız karışırsa bilin ki) Rabbiniz tek gözlü değildir, dedi.

Neden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *"Rabbiniz tek gözlü değildir"* dedi.

Çünkü Deccal nihayetinde Allah olduğunu iddia edecektir. Dolayısıyla onun tek gözlü olması onun çok önemli bir özelliğidir.

Buhari'de yer alan bir başka tanımı şöyledir,

"Hiçbir peygamber gönderilmemiştir ki, ümmetini tek gözlü yalancıya (Deccal'e) karşı uyarmış olmasın. Dikkat edin! O, bir gözü kördür ve sizin Rabbiniz öyle değildir. Onun (Deccal'in) gözleri arasında "Kâfir" (yani inkarcı) yazılacaktır."

Müslim'de yer alan bir başka tanımı şöyledir,

"Onun gözlerinin arasında Kafir yazılıdır, okuma yazma bilen de bilmeyende okuyabilir."

Dolayısıyla okuma yazmanın sınırlarını aşan bir durum söz konusudur. Mümin olan bir kişi, bu işaretten, o adamın bir Kafir olduğunu anlayabilecektir. Ve Müslim'de yer alan bu hadis, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kendi sözü değildir ancak onay verdiğidir. Ki oldukça uzun bir hadistir, hadisin şimdilik bizimle ilgili bölümünde,

Tamim Ed Dari radiyallahu anhu ki Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem sahabelerindendir, o Deccal'i gördüğünü söyledi. Ve "bir adam gördük ondan daha geniş/iri/büyük bir adam görmedik." Ebu Davud'da yer alan diğer hadiste onun boyunun kısa olduğunu aklınızda tutun. Ki Ed Deccal'in özelliklerini okurken bu durum bazen sorunlu olabilir hatta İbn Sayyad hakkında konuşmaya başlayacağımız zaman daha kafa karıştırıcı hale gelebilir. Dolayısıyla Ed Deccal'in özellikleri bizim algıladığımız kadar basit değildir. Bir parça karmaşıklık içerir. Ancak o ortaya çıktığında Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hadisteki tanımı kafidir. Dolayısıyla şu anda onun özelliklerinin ne olduğunu

tam olarak anlayamayabiliriz. Ancak o açığa çıktığında bazı şeyler aydınlanacaktır. Çünkü bir hadis ile diğer hadise baktığınızda size çelişkili görülebilir ancak öyle değildir. Ki onlar Deccal'in farklı özelliklerini tanımlamaktadır.

Müslim de yer alan bir hadiste, Ebu Said El Hudri radiyallahu anhu ve İbn Sayyad adında biri arasında bir konuşma geçer ve İbn Sayyad, Ebu Said El Hudri'ye "Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Deccal'in çocuğu olmadığını söylediğini işitmedin mi" der. Ebu Said "evet" işittim, der. Dolayısıyla Ed Deccal'in özelliklerinden biri çocuğunun olmamasıdır. Kısır olmasıdır. Deccal hakkında bazı tanımlar bunlardır. (Konuşmanın nedeni İbn Sayyad'ın fiziksel özelliklerinin Deccal'e benzemesidir)

El Mehdi'nin(hafizehullahu) Gelişinin Önemli Bir İşareti - Sonra Herkes Onu Fark Edecektir

Şehid (*İnşaAlah*) Şeyh Enver El Evlaki

El Mehdi hakkında Şevkani rahimehullahu şöyle diyor, El Mehdi'nin gelişine ilişkin Tevatür söz konusudur. Tevatür hadisin en kuvvetlisi demektir ve bu konuda 50 hadis vardır. Bazıları sahihtir, bazıları hasendir ve bazıları güçlendirilebilir Zayıf hadislerdir. Ve Şevkani, bu hadisler Tevatür seviyesine ulaşır diyor. Bu yüzden kimse El Mehdi'nin gelişini reddedemez. El Mehdi imanımızın ve inandığımız akidenin bir yönüdür. El Mehdi, Ehli Beyt'ten, Fatima'nın radiyallahu anha torunlarından, Ali ibn Ebi Talib radiyallahu anhu soyundandır. Ve onun ismi ya Ahmed ibn Abdullah veya Muhammed ibn Abdullah'tır, çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "*Onun adı benim adım gibidir ve babasının adı babamın adı gibidir.*" Dolayısıyla ismi ya Ahmed veya Muhammed ibn Abdullah'tır.

El Mehdi onun adı değildir. El Mehdi onun vasfıdır. El Mehdi hidayete eren/istikamette olan demektir. Nitekim El Mehdi şuradadır, gidip ona biat etmeniz için hazırdır diye size bir çağrı yapılacağını düşünmeyin. Böyle olmayacaktır çünkü ona biat edeceklerin sayısı 300'ün biraz üzerinde olacaktır, tüm Ümmet içinde! Dolayısıyla insanların çoğu onun El Mehdi olduğunu bilmeyecektir. Onun Mehdi olduğunu onun alametlerinden biri gerçekleştikten sonra bileceklerdir ve o alamette Irak'tan bir ordunun, El Mehdi'nin yaşadığı bölgeyi işgal etmeye çalışması olacaktır. Böylece Allah subhanehu ve teala çöle o orduyu yutturacaktır. Sonra, ancak o zaman insanlar onun El Mehdi olduğunu fark edecekler çünkü bu olay hadiste bahsedilen bir işarettir, bir alamettir. Böylece onun El Mehdi olduğunu anlayacaklar ve herkes ona biat etmeye koşacaktır. Sonra herkes böyle yapacaktır. Şunu demek istiyorum El Mehdi'ye biat eden özel grubun bir parçası olmak istiyorsanız, bu daha erken gerçekleşecek bir şeydir.

Ve, El Mehdi'nin zamanı zorluk ve ayrıca büyük bereket zamanıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Size El Mehdi müjdesini veriyorum. O, büyük bölünmelerin yaşandığı ve depremlerin olduğu bir zamanda ümmetime gönderilecektir."

Yani Ümmet dağınık dağınık olacaktır, savaşlar olacaktır, keza zelzeleler-depremler olacaktır- Adaletsizlikle dolu olan dünyayı adaletle dolduracaktır. Dolayısıyla günümüzde mevcut olan adaletsizlikler, El Mehdi'nin gelişinin bir alametidir, çünkü o ancak dünya adaletsizlikle dolu olduğunda gelecektir.

"Onun hakimiyeti 7 veya 8 veya 9 sene sürecektir ve onun ardından yaşamakta bir hayır olmayacaktır."

Dolayısıyla bu, İslam Hilafeti'nin zirvesi olacaktır. Ne ondan önce ne de ondan sonra tanık olunmamış en büyük Hilafet olacaktır. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun 7, 8 veya 9 yıl hakimiyet süreceğini söyledi çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bile onun ne zaman öleceğini bilmiyor, gaybdır ancak 7-9 yıl arası olacaktır.
El Mehdi zamanında bazı hadislere göre;

"O, Ehi Beyt'tendir, ona Mekke'de biat edilecektir. Medine'de bir müddet yaşayacaktır." Ve Ahmed'de yer alan hadise göre o,

"doğudan gelecektir."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Horasan'dan siyah bayraklıları gördüğünüzde"

Horasan, Afganistan ve Pakistan'ın bir kısmını kaplayan bölgedir

"gidin ve onlara katılın çünkü El Mehdi onlarladır."

Dolayısıyla o zaman, o kişi Mehdi olarak bilinmiyor. Ancak Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onları siyah bayraklardan tanıyacağımızı söylüyor.

"Onların bayrakları siyah olacaktır."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sonra,

"Karda sürünmek zorunda kalsanızda onlara katılın", dedi.

Sonra bahsettiğim bir başka hHadis vardır Aden ve Abyan ile ilgili, şöyle ki;

"Aden'den 12000 kişi El Mehdi'ye zafer vermek için ayrılacaktır. Ve sonra sağdan, soldan ordular onu desteklemeye geleceklerdir. Ancak sayıları azdır."

(Bir kişi bir soru soruyor) Soruya cevaben Şeyh rahimehullahu şöyle diyor:

O zamanlarda sadece kalbinizdeki Allah'ın nuru hariç, hiçbir şey size hizmet etmeyecektir. Yani önemli bir gönderi veya çağrı yok ve bu sizin hakka ne kadar yakın olduğunuz ile ilgili, hakkı ne kadar iyi anladığınızla ve neyin doğru ve neyin yanlış olduğunu, neyin hak neyin batıl olduğunu belirleyebilme yeteneğinizle ilgilidir. Dolayısıyla fetva almak istiyorsanız, kalbinize danışın.

Ve işte bu yüzden bir bilgisayar diski gibi sadece bilgi biriktirmekle kalmayıp anlayarak İslam'ı öğrenmeye çalışmak önemlidir. Yani İslam'ı öğrenmek ezberlemek ve tüm bilgileri depolamak demek değildir. Anlamayı istemelisiniz. Örneğin günümüzde öncelikler nelerdir? Yapabileceğimiz en iyi şey nedir? En iyi şekilde Allah'ın davasına nasıl hizmet edebiliriz? gibi soruları kendinize sorun. Ve sürekli Allah'a bunun için dua edin;

"Ya Allah, bize hakkı hakk olarak göster ve ona tabi kıl, bize batılı

batıl olarak göster ve bizi ondan uzaklaştır",

diye dua edin. Yani bu konuda Allah'a dua edin. Manevi şeylerdir. Bunlar için herhangi bir aktif test yoktur. Aktif test geldiğinde ki ordudur, herkes onu fark edecektir.

El Mehdi'nin(hafizehullahu) Gelişinin Müjdesini Veriyorum

El Mehdi, kıyamet gününün küçük alemetlerinden biridir ve Hadis, El Mehdi'nin çıkışının gerçekliği konusunda şüphe bırakmamaktadır. Dolayısıyla biz, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmeti, zamanın sonuna doğru El Mehdi adında birinin geleceğine ve adaletsizliklerle hükmedildikten sonra bu Ümmette adaletle hükmedeceğine, adaleti getireceğine inanırız. O, Ehli Beyt'ten yani Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem ailesinden olacaktır ve adı Muhammed ibn Abdullah veya Ahmed ibn Abdullah olacaktır ve Hasan ibn Ali ibn Ebi Talib'in radiyallahu anhuma bir torunu olacaktır ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kızı Fatima Ez Zehra'nın radiyallahu anha bir torunu olacaktır ve Ümmeti 7-8 (9) yıl yönetecektir.
Mehdi hakkında bazı hadislerden bahsetmemiz gerekirse, ilk hadisimiz *Sahih Müslim*'den, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Bu Ümmette kıyamete kadar hak üzerine mücadele ederek/ savaşarak galip olan bir grup olacaktır."

Dolayısıyla bu Ümmette daima Allah subhanehu ve teala uğruna savaşan ve üstün gelen, galip gelen bir grup olacaktır. Yani Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu Ümmetin en kötü zamanlarında, en ümitsiz zamanlarında bile halen hak üzerine olan ve bu Din uğruna savaşacak olanların olduğunu söylüyor. Bu yüzden bu Ümmet daima iyi olacaktır. Diğer ümmetlere ne oldu. Bizden önceki ümmetlerin, milletlerin başlarına gelenler bu Ümmetin başına gelmeyecektir. Önceki ümmetler Nebilerinden, Peygamberlerinden

mesajı aldılar, bir süre ona uydular ve daha sonra azar azar haktan uzaklaştılar ta ki tamamen dinden saptılar ve onlarda herhangi bir iyilik kalmadı. Ve bu yüzden Allah subhanehu ve teala birbiri ardına Peygamberler gönderdi.

Ancak bu Ümmette, Muhammed Peygamberden sallallahu aleyhi ve sellem sonra herhangi bir peygamber gelmeyecektir. Bu yüzden bu Ümmetin canlandırıcıları bu Ümmetin üyeleri olacaktır. Onlar bu Ümmetin üyeleri olacaktır ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem mesajının taşıyıcıları olacaklardır. Ve bu Ümmet kıyamete kadar hayatta kalacaktır çünkü Allah'ın subhanehu ve teala kitabı korunmaktadır ve çünkü Allah subhanehu ve teala bu Ümmete hayır/iyilik vermiştir.

Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Ümmetimin misali yağmur gibidir, onun evveli mi daha hayırlıdır yoksa sonu mu, bilinmez."

Yani aniden gökten sular boşanır sonra diner. Birden çok farklı miktarda yağmur yağar sonra diner, tekrar çok miktarda yamur yağar sonra diner. Burada San Dieago'da çok fazla yağmur yağmaz ancak yağmurlu bir bölgede yaşıyorsanız örneğin 4-5 saat yağmurun devam ettiğini ancak gökten farklı yoğunluklarda yağmur düştüğünü görürsünüz. Artar ve azalır. Yani bazen çok yağar, bazen az. Artar ve azalır. Bu yüzden hayrın-bereketin nerede olduğunu bilemezsiniz, yağmurun başında mı sonunda mı bilemezsiniz. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmeti böyle tanımlıyor. Yani birçok hayr-iyilik gelir ve sonra gider ve siz Ümmetin kaybettiğini düşünürsünüz ancak yine büyük bir iyilik dalgası ortaya çıkar sonra gider. Siz Ümmetin öldüğünü ve bir daha canlanamayacağını, yok edildiğini düşünürsünüz ve birden Allah subhanehu ve teala bu Ümmeti hayata geri döndürür. İşte Ümmet ile ilgili verilen tarif budur.

Müslim'de yer alan Ebu Said radiyallahu anhu'dan gelen bir başka hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Halifelerden parayı-malı hesapsız verecek bir halifeniz olacaktır."

Bu Halife, El Mehdi olacaktır. O herhangi bir hesap yapmadan paranızı verecektir. Sadece verecektir. Yani onun zamanında çok fazla bereket olacaktır.

Sonraki hadis, Müslim, İmam Ahmed'de yer alır, Ebu Said El Hudri'den radiyallahu anhu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Size, çok fazla anlaşmazlık ve zelzele olduğu bir zamanda El Mehdi'nin müjdesini veriyorum, o ümmetime gönderilecektir."

Allah subhanehu ve teala zelzele ile birlikte Mehdi'yi gönderecektir ve dünyada birçok sorunlar olacaktır. Zelzele deprem olabilir ve Ümmetin başına gelecek büyük felaketler de olabilir. Ve çok büyük felaketlerin yaşandığı bir dönem olacaktır. İşte o zaman El Mehdi gelecektir,

"Adaletsizlikle dolu olan dünyayı adaletle dolduracaktır."

Dolayısıyla o, adaletsizlik, baskı ve zulümle dolu olan dünyadaki durumu değiştirecek ve adaletle dolu hale getirecektir.

"Bu dünya sakinleri ondan memnun olacaklar ve göklerin sakinleri ondan memnun olacaklardır."

Yani El Mehdi'den sadece insanoğlu değil hatta meleklerde memnun olacaklardır.

"Parayı sihahan olarak bölecektir." Sahabelerden biri sordu *"sihahan"* ne demektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sel-

lem dedi,

"Parayı eşit olarak insanlara verecektir"

Müslüman dünyasında bugün mevcut olan en büyük adaletsizliklerden biridir. Parayı yönetme konusunda doğru bağlantılara sahipseniz! istediğinizi elde edersiniz. Ancak dindar, doğru sözlü ve dürüst bir insansanız bir kenara atılırsınız. Ve bu Ümmetin mal ve parasının gasp edildiğini, istismar edildiğini ve Allah'ın subhanehu ve teala malın harcanmasını istediğinin aksine olan şeylere harcandığını görüyoruz. Bu yüzden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem El Mehdi'nin özelliklerinden birini söylerken zenginliği eşit dağatacağını, insanlara eşit vereceğini söylüyor. Ve bir hükümetin en önemli rollerinden bir tanesi parayı doğru şekilde kullanmaktır. Çünkü *SubhanAllah*, belirli Müslüman ülkelerde veya bazı bölgelerde bazı insanların hükümetlerden hoşnut ve memnun olduklarını görüyoruz hatta onlara onların adaletsizliklerini gösterdiğinizde bazıları konuyu bile anlamıyorlar.

Yani şunu diyorum, parada adaletsizlikten bahsetmek bu basit bir şey değildir. Parayı istismar etmek söz konusu olduğunda, yüksek makamlarda görevli olan insanlar Ümmete ait parayı diledikleri gibi, istedikleri gibi, keyfi yönetmeleri söz konusu olduğunda bu gücün-iktidar sahibi olmanın en büyük istismarlarından ve en büyük adaletsizliklerden biridir. Yani öyle basitçe kabul edilebilir bir şey değildir. Gözardı edilebilecek bir şey değildir. Bu büyük bir günahtır.

"Ve o, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetinin kalplerini hoşnutluk ve rıza ile dolduracaktır."

Yani sadece bedenler memnun olmayacaktır çünkü *SubhanAllah* bazen birçok insanın satın alınabildiğini görebilirsiniz. İnsanları para ile satın alırlar. Nitekim paranla bir insanı satın alıp susturursun ancak içindeki kalbi razı değildir. Ancak El Mehdi zamanında insanlar sadece sa-

hip oldukları zenginlikle mutlu olmayacaklar, kalpleri ile de razı olacaklardır. Bu Ümmetin kalpleri-gönülleri, ki asıl önemli olandır;

"Bu Ümmetin kalpleri hoşnut olacaklar ve razı olacaklardır. Ve onun adaleti hepsini kapsayacaktır."

Yani onun adaletiyle örtüleceklerdir.

"Ve Ümmete kimin paraya ihtiyacı var diye çağrıda bulunacak. Kimse cevap vermeyecek ta ki bir adam kalkacak ihtiyacı olduğunu söyleyecek ve El Mehdi ona hazineye gitmesini ve onlara El Mehdi size, bana para vermeniz söyledi diyecektir."

Yani El Mehdi, paraya ihtiyacı olduğunu söyleyecek adamı hazineye gönderiyor ve hazinenin bekçilerini ihtiyacı olduğu parayı ona vermesini emrediyor. Böylece adam hazineye gidiyor ve El Mehdi'nin emrini iletiyor. Ardından giysileri, cepleri paralarla dolu halde geliyor ve sonra adam tüm paraları görüp, istediğini alıp geri döndüğünde pişman oluyor ve *Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetinin en aç gözlü insanıyım. Nasıl olurda herkes razı iken ben olmam! Neden aç gözlüyüm?* Diyor. Çünkü Ümmette ondan başka kimsenin paraya ihtiyacı yoktur. Böylece geri döner ve aldığı paraları iade etmek ister.

"Hazine bekçisi hayır herhangi bir geri iade sözkonusu değildir" diyecektir. Yani parayı istesede iade edemez. Para için 30 günlük bir iade garantisi sunulmuyor. Geri iade edemezsin. *SubhanAllah*, yani gidiyorsun ve hazine bekçisine aldığın parayı iade etmek için yalvarıyorsun ve onlar sana bizim geri iade politikamız yoktur, diyorlar.!

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sonra onun hakimiyetinin 7 veya 8 veya 9 yıl olacağını, onun ardında yaşamakta bir hayır olmayacağını söyledi. Dolayısıyla El Mehdi'nin zamanı 7 veya 8 veya 9 yıl olacaktır. Yine bir başka hadis'te Ali İbn Talib radiyallahu anhu aktardı, Rasulullah

sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"El Mehdi, bizdendir, Rasulullah'ın ehli beytindendir ve Allah onu bir gecede ıslah edecektir."

Yusliha hu- bir şey kırıldığında onu tamir etmek, onarmak ıslah etmektir. Yine bir şeyi en iyi durumuna getirmek, bir şeyi geliştirmekte ıslah etmek demektir. Ali ibn Ebu Talib radiyallahu anhu, *Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem El Mehdi bizdendir, Rasulullah'ın ehli beytindendir*, dediğini söyledi. Dediğimiz gibi o Hasan ibn Ali ibn Talib'in radiyallahu anhuma bir torunu olacaktır. Allah'ın subhanehu ve teala onu bir gecede ıslah etmesine gelince Allah en iyisini bilir, bir gecede ona dini anlayış ve rehberlik vermesi olabilir ancak ne olacaksa bir gecede olacaktır.

Sonraki hadis, Ebu Davud'da yer alır, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Dünyadan bir gün kalsa, Allah o günü uzatır ta ki benden, ehli beytimden olan bir adamı gönderirdi. Onun adı benim adım gibidir ve babasının adı babamın adı gibidir. Ve o, adaletsizlik ve zulümle dolu olan dünyayı adalet ile dolduracaktır."

Bu yüzden El Mehdi'nin adı Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem adı gibi olacaktır ya Muhammed veya Ahmed, ve babasının adıda Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem babasının adı gibi olacaktır, Abdullah olacaktır ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem soyundan gelecektir.

Müslümanlar ve Romalılar Arasında Bir Antlaşma

"Ey insanlar! Sizleri tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve o ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip (yeryüzünde) yayan Rabbinizden korkup sakının. Kendisiyle istediğiniz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir."(Nisa: 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve doğru/sağlam/adil söz söyleyin. (Allah da buna karşılık) amellerinizi ıslah etsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim de Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse, şüphesiz ki büyük bir kurtuluş ve kazanç elde etmiş olur." (Ahzab: 70-71)

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi, sizinle sarı halkın çocukları arasında bir antlaşma olacak. Arabça *Benil Asfar*'a sarışının çocukları diyebilirsiniz. Ve Arabça, Romalılardır (Rumlar). Peki size Romalıların kim olduğunu nerede söylemiştim? Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupalılardır. Ve burada bir antlaşma olacaktır. Şu söze dikkat edin, siz ve *Beni Asfar* yani Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa arasında bir barış antlaşması olacak. Onlarla aranızda öyle bir barış olacak ki onlarla birlikte üçüncü bir düşman ile savaşmak üzere harekete geçeceksiniz. Bu bir kehanettir. Geleceğe ilişkin bir öngörüdür. Eğer kısmen bu durum gerçekleşmediyse, size şunu söylüyorum, Allah size uzun bir yaşam verirse göreceksiniz, *inşa'Allah*, bunun gerçekleşeceğini göreceksiniz, *inşa'Allah.*

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem üçüncü bir düşmanla, üçüncü bir ortak düşmanla savaşacağınızı söyledi. Ve bu savaşın Şam bölgesi ve Şam'ın Filistin bölgesinde olacağını söyledi. Belirli bir bölgeden bahsetti. Belirli bir bölge. Hatta o bölgeyi Suriye-Şam yakınında büyük yeşil bir alan olarak tanımladı. Ve bu olduğunda, ki siz Müslümansınız ve bizim yaptığımız gibi yapıyorsunuz- Yani, tüm ülkelere bakın. Hepsi barış antlaşmaları altındadır. Tüm Arab ve

Müslüman ülkeler Amerika Birleşik Devletleriyle barış antlaşması altındadır- dolayısıyla onlara yalvarmayın-yalvarmayacaksınız. Yani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onlarla birlikte üçüncü bir düşmana karşı savaşacağınızı söyledi. Bu üçüncü düşman kimdir? Allah en iyisini bilir, biz kim olduğunu bilmiyoruz. Belki Çin, Rusya, İran, fark etmez. Allah en iyisini bilir kim olduğunu bilmiyoruz. Netice o ortak üçüncü düşmana karşı galip geldiğinizde, o geniş büyük vadi -Yeşil Vadi, de savaştan sonra dinlenirken birisi kalkacak ve haçı yükseltecek ve bu haç sayesinde biz kazandık diyecek. Bunun üzerine Müslümanlardan biri kalkacak ve burada iki hadis rivayeti vardır, birinde o Müslüman, o haçı kaldıracak Hristiyanı itecek, buna çok içerleyecek veya bunu çok kıskanacak ve ona nasıl bu haç sayesinde istediğimizi aldık diyebilirsin, Allah bizi kazandırdı diyecek. Yani bir hadise göre o kalkıyor ve onu itiyor.

Bir diğer rivayete göre ayağa kalkacak ve onu öldürecek. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem geleceğe ilişkin bildirdiği öngörüleri zamanımızda doğru çıktı, bugün içinde bulunduğumuz siyasal durum bunu göstermektedir.

Böylece orada, Romalılar, Amerika Birleşik Devletleri ve Büyük Britanya ve Müslümanlar birliktedirler. Ve bu çok şiddetli bir savaş olacaktır. Küçük bir savaş değildir. Çok şiddetli bir savaş olacaktır ki teknolojiyi yok edecek derecededir, çünkü bu savaştan sonra yaşanacak herbir savaşa galiba yazarlar onlara *-hurmucdun-* veya buna benzer bir şey diyorlar, yani onlar kılıç kullanacaklardır. Hatta gayri Müslim kitaplarında da bu savaşın teknolojiyi ortadan kaldıracağı yazıyor. Çünkü bu savaşın ardından her bir savaşta onlar kılıç kullanıyorlar. Teknolojiden hiç bahsedilmiyor. Teknoloji varsayamına yol açabilecek belirsiz veya muğlak ifadeler kullanılmamış, doğrudan kılıçtan bahsedilmiş. O zaman, bu savaşın ardından sadece kılıç kullanılıyor. Birileri bunu nasıl söyleyebilirsiniz, biz bilgisayar çağında yaşıyoruz, diyecektir. Allah için her şeyi yok etmesi sadece bir anlık bir iştir. Büyük bir şeyle de değil,

çok küçük bir şeyle bu gerçekleşebilir. Yani küçük bir şey olur, bilgisayarlar çöker ve tüm şirketler çöker. Elbette, Allah buna kadirdir. Ve bununda kötüsü Ad Kavminin başına getirdiklerine bakın;

"Âd Kavmi'yse, her şeyi yerle bir eden gürültülü bir fırtınayla helak edildi." (Hakka: 6)

İslam'a sıkı sıkıya yapışırsanız, doğru bir Müslüman olursanız, düşmanınızın ne kadar güçlü olduğuna bakmazsınız Allah yolunda sabırlı olur ve yolunuza devam edersiniz. Neticede Ad ki onlar devlerdi, sadece bir rüzgarla Allah tarafından yok edildir.

"(Allah, fırtınayı) kesintisiz yedi gece sekiz gün onlara musallat etti. (Orada olmuş olsaydın) o kavmi, içi çürümüş hurma kütükleri gibi yerlere serilmiş görürdün."(Hakka: 7)

Ayetin devamında, o rüzgarın 8 gün ve 7 gece onlara birbiri ardına musallat edildiğinden bahsediliyor. Ve sonra Allah subhanehu ve teala diyor;

"Şimdi onlardan geriye bir şey kaldığını görüyor musun?"(Hakka: 8)

Şimdi onlar, dünyayı yöneten, kontrol eden o devlerden herhangi bir kalıntı kaldı mı? Onlar ne kadar dev olursa olsun, ne kadar teknolojiye sahip olursa olsun, ne kadar kuvvete sahip olursa olsun fark etmez sen Allah'ın ipine sarıl, Allah yolunda kararlı ol vallahi Allah seni yüzüstü bırakmayacaktır. Bu yüzden size ufak bir şey olabilir ve teknoloji göçebilir, tüm bilgisayarlar göçebilir, dedim. 2000 yılının başında bilgisayar saatlerinde bir değişim olması gerektiğinden bahsedildiğini bilirsiniz o zaman herkes strese girmiş ve yıkılmıştı. 2000 yılına girdiğimizde bilgisayarlarımız çalışmayacak, banka kartları ile para çekemeyeceğiz diye telaşa kapılmıştı. Nedeni çok ufak aptalca bir şeydi. Dolayısıyla Allah diler ve elçilerine zafer vermek isterse küçük bir şeyle

her şeyi yok edebilir. Hadise devam ediyoruz;

Böylece orada haçı kaldıran o adamı itiyorlar veya öldürüyorlar ve böylece Hristiyanlar ve Müslümanlar birbirlerinden ayrılıyorlar. O zamana ilişkin Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem 9 ay tutacağını söyledi. Bir kadının hamilelik dönemi kadar müddet, 9 ay. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hem 9 ay hem de bir kadının hamilelik dönemi süresinden her ikisinden de bahsetti. Bu 9 ay da ne olacak?

Zamanın Romalıları, Kafirler Hristiyandırlar. Bu savaş bir Yahudi savaşı olmayacaktır. Kesinlikle yüzde yüz Hristiyanlarla bir savaştır. *Benil Asfar* (sarışının oğulları) Hristiyan olacaktır, böylece Romalılar 9 ay içinde Müslümanlara misillemeye hazırlanacaklardır. Müslümanlar ise başka şeyle meşguller. O zaman Arab Yarımadası'nda bir Halife olacaktır. Ve gerçekten düşündüğünüz gibi bir Halife olmayabilir. Yani, bazı insanların Halife olduğunu iddia ettiği biri olabilir. Yani şunu demek istiyorum bugün sağlıklı bir akla sahip olan hiç kimse Kral Fehd'in(zamanın Suudi Arabistan kralı) bir Halife olduğunu düşünmeyecektir. Ve bildiğimiz gibi o bir serseriden daha sefildir. Ancak bazı cahiller, bazı cahil kafalar onun bir Halife olduğunu iddia edebilirler. Bu hadisin yorumlaması olabilir. Yani bazı insanlar o kişinin bir Halife olduğunu düşünebilir. Neyse hadiste o zaman bir Halife olacağından ve öleceğinden bahsediyor ve Halifenin ölmesi aslında iyi bir şey olacaktır ve onun ardından liderlik için savaşacaklar. Liderliği onun ardından kim üstelenecek diye savaşacaklar. Bu sırada Romalılar bir saldırı hazırlığı ile meşgul olacaklar. Müslümanlar ise bir lider öldüğünde, yeni bir lider ihtiyacında olduklarından savaşıyorlar. İşte o zaman ne olacak biliyormusunuz?

İşte o zaman Muhammed ibn Abdullah adında bir adam ortaya çıkacaktır. O, Mehdi'dir. O kişi Mehdi'dir. O henüz doğmadı. Mehdi'nin henüz doğmadına inanıyoruz.

Zamanın sonuna doğru dünyaya gelecektir, genç yaşına eriştiğinde Medine'den çıkacak Mekke'ye gidecektir. Bu söz konusu 9 ay içinde hepsi oluyor. Yani Romalılar, Kafirler, ABD veya Avrupa var, haçın intikamını almak için Müslümanlara saldırmak üzerine hazırlanıyorlar.

Sonra Müslümanlar var. Halifenin kim olacağı ile ilgili mücadele ediyorlar ve Medine'den Mekke'ye biat almak üzere giden bir adam var. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona tam olarak nerede biat edileceğini de söyledi. *Beynel rukn ve makaame*. Köşe ve Kabe'nin ortasında İbrahim Makamı arasında. Oradaki tüm Müslümanlar ona biat edecekler. Onun adı nedir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Onun adı benim adım gibidir. Babasının adı babamın adı gibidir. Annesi ölmüştür."

Onun büyük büyük büyükannesi Fatima'dır radiyallahu anha, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem kızıdır. Ona biat edecekler. Onun doğru adam olduğunu nasıl biliyorsunuz?

Allah subhanehu ve teala İsa'dan aleyhiselam bahsettiğinde, onun zamanın sonunda elleri iki meleğin kanatında olduğu halde geleceğini söyledi, dolayısıyla iki meleğin kanatlarında elleri olduğu halde onu gören hiçkimse İsa aleyhiselam hakkında şüphe duymayacaktır. Deccal ise Kafirdir, gözlerinin arasında Kafir yazılı olacaktır ki herkes bunu okuyacaktır. Hatta okuma yazma bilmeyen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun iki gözü arasında *Ka-Fe-Re* yazacağını söyledi.

O adamın Mehdi olduğu nasıl bilinecek? İnsanlar ona biat etmeye başlayıncaya kadar bilemeyeceksiniz ve ona çok az insan biat edecektir. Çok az insan biat edecektir. (Allahu alem 300'ün biraz üzerinde- çevirmen) Nitekim ona saldırmak üzere Medine'nin arkasından bir ordu geliyor, ordu

Medine'yi geçip oraya vardığında ve bunların hepsi hadistir, bilim kurgu değildir. Bunların hepsi sahih bir hadiste yer almaktadır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Onlar Cihve-Cehve denen bir kasabaya ulaştığında- ki ben orada bulunmuştum- o zaman Allah azze ve celle gelen ordunun orta bölümünden yeryüzünü açacak ve ordunun o bölümü yere batacaktır."

Onlar, Mehdi'yi öldürmek için geleceklerdir. Ordunun ön tarafı, ordunun arka kısmına geri çekilmesini söyleyecek, onlar yanıt verecekleri sırada deprem meydana gelecek yeryüzü açılacak ve ordunun tamamını yutacaktır. İşte bu yüzde yüz bir işaret olacaktır. Mekke'de ki o adamın Mehdi olduğunun %100 işareti olacaktır. Mehdi ne yapıyor?

Harekete geçiyor bu arada Müslümanlara yönelik bir saldırı söz konusudur. Ona yönelik ilk saldırı Beni Kelb'den geliyor, bu kabilenin üyeleri ona saldırıyorlar. O onları yok ediyor. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, o zaman Mehdi ile birlikte savaşmayan herkes pişman olacaktır, çünkü o zaman çok büyük bir iyilik, zenginlik ve zaferler söz konusu olacaktır. O yüzden herkes pişman olacaktır. İkinci olarak İran, Persler ile bir savaş yapacak ve onları mağlup edecek. Üçüncü olarak yapacağı savaştan size bahsetmek istiyorum. 9 ay boyunca plan yapanlar onun üzerine yürüyecekler. Ve işte o zaman Müslümanların sebat vaktidir, ordunun üçe ayrılması söz konusu olacaktır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi, onlar (Müslümanlar) düşmanları gördüğünde ki onların sayısı ne kadardır? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onların tam olarak sayısını bize söyledi ve dedi;

Herbiri 12,000 kişilik 80 sancak altında olacaklardır. Yani neredeyse 1 milyon. Ve bu olay gerçekleşmedi. Bu gerçekleşiyor. Bu muhtemelen yakında, yaşarken göreceğiniz bir olay olacaktır.

"Müslümanlar onlarla savaştığında, Müslümanların üçte biri, korkaklar, münafıklar ve henüz iman etmemiş olanlar kaçacaktır. Üçte biri öldürülecektir"

ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem,

"*O öldürülenlerin şehidlerin en iyisi olacağını* söyledi. *Ve kalan üçte biri zafer kazanacaktır*."

Daha sonra bir başka hedefe doğru Mehdi harekete geçiyor, bu kez Konstantiniye'ye (İstanbul) yürüyorlar,

"ve *Konstantiniye'yi kan dökmeden la ilahe illallah, elhamdulillah, subhanallah ve allahuekber diye ilerleyerek fethediyorlar."*

Konstantiniye-İstanbul'u fethediyorlar. Düşman kaçıyor ki onlar bugün Türkiye'yede yaşayan ve İslam düşmanları olan insanlardır ve bugün orayı yönetenlerdir, onların liderliğidir. Ve onlar kaçıyorlar ve Müslümanlar onlardan kalan ganimetleri ele geçiriyorlar ve Deccal'in çıktığına ilişkin söylentiler duyulmaya başlanıyor keza Mesih'in de geldiği söyleniyor. Ve bu bir yalandır. Geldiği söylenen bu Mesih gerçek Mesih değildir. Ancak Müslümanlar Filistin'e döner dönmez gerçek Mesih'in yani İsa'nın aleyhiselam orada olduğunu görecekler. İlki dedikodu ve yalandı ancak, Filistin'e, Beytel Makdis'e geri döndüklerinde İsa Mesih'i aleyhiselam karşılayacaklar. Onun gerçekten orada olduğunu görecekler. Yani birincisi söylentiydi ancak oraya gittiklerindeki gerçektir. Ve bu da farklı olaylara sebep olacaktır. Gelecekte bahsederiz *inşa'Allah*.

Romalılar/Rumlar ile Savaşlar – En Şiddetli Savaş Henüz Olmadı

Şehid (*inşa'Allah*) Şeyh Enver El Evlaki

Romalılar/Rumlar ile savaşlar. Romalılar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Avrupa'yı ve Orta Doğu'nun bir çok bölümünde hüküm süren siyasi bir varlıktı. O zaman dünya iki süper güce bölünmüştü, Pers İmparatorluğu ve Roma İmparatorluğu. Pers İmaparatorluğu Irak ve Arabistan'ın doğusunda hakimdi ve İran'da hakimdi. Ve birçok Orta Asya bölgesi Pers İmparatorluğu hakimiyeti altındaydı.

Ve sonra Roma İmparatorluğu, günümüz modern Türkiye'nin, Suriye, Filistin, Ürdün, Lübnan ve muhtemelen Irak'ın bazı batı bölgelerinde hakimiyet sürüyordu. Ve sonra Doğu Avrupa'da hakimiyet sürüyorlardı. Bu Doğu Roma İmparatorluğu idi yani Bizanslılardı. Ve sonra başkenti İtalya'da Roma olan Roma İmparatorluğu vardır.

Dolayısıyla bugün Rumlar dediğimiz gibi Avrupanın veya Batı'nın uzantıları olan Avrupa olabilir. Ve bahsedeceğimiz hadiste iki şey belirtiliyor. Gelecekte Müslümanlar ile Romalılar olarak adlandırılanlar arasında bir savaş olacağını gösteriyor. Bu birincisidir. Ve sonra onlardan birçoğunun Müslüman olacağını gösteriyor. Müslümanların birlikte savaşacakları siyasi bir varlık olacaktır. Ancak aynı zamanda Müslümanlarla birlikte savaşacak olan Romalılardan da birçok kişi Müslüman olacaktır. Ve bu, İslam'ın Batı'da yayılacağını göstermektedir ve bu hadis Buhari'de yer almaktadır. Bu konuda birkaç hadis vardır;

Ele alacağımız ilk hadis şudur;

"...sonra sizinle Beni Asfar (yani Bizanslılar) arasında bir ateşkes olacak, onlar size ihanet edecek ve seksen bayrak altında size saldıracaklar. Her bayrağın altında on iki bin asker olacak."

İlk hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sizinle, Romalılar arasında bir anlaşma, bir barış anlaşması, ateşkes olacağını söylüyor. Böylece Müslümanlar, Müslümanlar ile Romalılar arasında bir barış durumu, ateşkes anlaşmasından geçeceklerdir. Bir *hudna* – yani ateşkes olacaktır ve sonra onlar bu anlaşmayı bozacaklardır ve Müslümanlar ile Romalılar arasında savaş olacaktır. İlk saldıranlar onlar olacaklardır ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, *onlar size 80 ğaaye altında saldıracaklardır*.

Ğaaye sancak demektir. Yani 80 ordu bir araya gelecek demektir. Ve her ordu 12000 kişiden oluşacaktır. 80 ile 12 bini çarparsanız 960 bin yapar yani büyük, büyük bir ordudur. *Ğaaye* ayrıca tabur olarakta tercüme edilebilir. Her tabur 12000 kişiden oluşuyor. Ve büyük bir ordu oluşturmak üzere bir araya geliyorlar, 960000. Ve Müslümanlara saldırıyorlar, sonraki hadis;

Cabir ibn Semure'den radiyallahu anhu, Nafi ibn Ukbe radiyallahu anhu dedi,

"Biz Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte bir seferde idik. Batı tarafından Allah Resulü'ne sallallahu aleyhi ve sellem bir topluluk geldi. Yünlü elbiseler giymiştiler ve bir tepenin yanında duruyorlardı. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem otururken onunla karşılaştılar. Kendi kendime: "Onlara git ve onunla onlar arasında dur ki, ona saldırmasınlar" dedim. Sonra aralarında gizli bir görüşme olduğunu düşündüm. Fakat ben onların yanına gittim ve onlarla onun arasında durdum ve o olayda el parmaklarımla tekrarladığım şu dört kelimeyi hatırlıyorum: "Arab Yarımadasına saldıracaksınız ve Allah sizi onu fethetmeye muvaffak kılacak. Sonra İran'a-Perse saldıracaksınız ve Allah sizi onu fethetmeye muvaffak kılacak. Sonra Roma'ya saldıracaksınız ve Allah sizi onu fethetmeye muvaffak kılacak. Sonra Deccal'e saldıracaksınız ve Allah sizi onu fethetmeye muvaffak kılacak." Nafi' dedi ki: "Ey Cabir, biz Deccal'in Roma (Suriye toprakları) fethedildikten sonra çıkacağını sanıyorduk."

Bu hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Arab Yarımadası'nda bir savaş yapacağınızı söylüyor. *Tağzuune* savaşacaksınız demektir. Yani Arab Yarımadası'nda Arablarla savaşacaksınız ve galip geleceksiniz. Sonra Perslilerle-İranla savaşacaksınız ve galip geleceksiniz. Allah size zefer verecek. Sonra Romalılarla/Rumlarla savaşacaksınız ve Allah size zafer verecek. Sonra Deccal ile savaşacaksınız ve Allah size zafer verecek. Nitekim Nafi radiyallahu anhu Sahabedir, bir diğer Sahabi Cabir radiyallahu anhu ile konuşuyor. Ona bizim Romalılar ile savaşımız neticelenmeden Deccal çıkmayacaktır diyor. Yani Deccal en son geliyor.

Ve bu hadis bu olayların tam olarak birbiri ardından geleceği demek değildir. Aralarında yüzlerce yıl olabilir. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Arab Yarımadası'nın feth edildiğini biliyoruz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde tüm Arab Yarımadası zaten İslami yönetim altındaydı. Ve sonra Pers İmparatorluğu Ömer İbn Hattab radiyallahu anhu zamanında İslam yönetimi altına girdi. Ve sonra burada Romalılarla/Rumlarla birçok savaşlar yaşandı ancak henüz bitmedi. Yine çok sıhatli olmasa da bir hadis vardır orada Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi,

Pers İmparatorluğu için iki toslaşma söz konusudur. Hadiste geçen Arabça kelime koçların boynuzu ile toslaşmalarını ifade eder. Koçun bir şeye boynuz atması demektir. Yani onlara iki boynuz darbesi indireceksiniz ve onların işleri bitecektir. *Ancak Romalılara gelince onların boynuzları çoktur, ne zaman boynuzlarının biri kırılır, yeni bir boynuz açığa çıkacaktır.* Ve *SubhanAllah* durum tam böyle oldu.

Pers İmparatorluğu ile iki büyük savaş yaşandı El Kadisiye ve ikincisi Nihavend ve Pers İmparatorluğu'nun işi bitti. Ancak Roma İmparatorluğu ile sonu gelmeyen savaşlar çatışmalar söz konusu olmuştur. Müslümanlar, *Hulefai Raşi-*

din yani Raşid Halifeler döneminden beri Romalılarla savaşmaktadır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Tebük'te başladı ve Mute de savaşıldı. Ve sonra Ebubekir radiyallahu anhu zamanında o, Usame ibn Zeyd'i radiyallahu anhuma Romalılarla savaşa gönderdi. Sonra Ömer ibn Hattab radiyallahu anhu onlarla savaştı, Osman radiyallahu anhu savaştı ve Muaviye radiyallahu anhu zamanında onlarla savaştı. Ve Emevi Halifeliği zamanında savaşlar devam etti ve sonra Abbasi Halifeliği zamanında savaşlar devam etti ve Doğu Roma İmparatorluğu yani Bizanslılar ancak Fatih Sultan Mehmed zamanında düştü. Ancak sonra Batı Roma İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu'na karşı savaş başlattı. Yani varlığını devam ettirdiği yüzlerce yıl, Roma İmparatorluğu savaştı. Ve sonra Avrupalı devletler, Britanya ve Fransa ve İtalya tarafından Müslümanların toprakları işgal edilmeye başlandı. Dolayısıyla uzun bir savaş geçmişi söz konusudur. Yani onların ne zaman bir boynuzu kırılırsa yenisi ortaya çıkmaktadır. Sonraki hadis Müslim'de yer almaktadır;

Ebu Hureyre radiyallahu anhu dedi;

"Kıyamet, Rumlar el-A'mak'a veya Dâbık'a ininceye kadar kopmayacaktır. O zaman yeryüzündeki en iyi (askerlerden) oluşan bir ordu Medine'den (onlara karşı koymak için) gelecektir."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Romalılar-Rumlar Dabık'a, Suriye'dedir, inmedikçe kıyametin kopmayacağını söylüyor. Böylece Medine'den bir ordu onlarla karşılaşmak üzere gelecektir ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o ordunun zamanın en iyisi olduğunu söylüyor.

"*Saflar halinde dizildikleri zaman Romalılar-Rumlar: 'Bizimle, aramızdan esir alanlar arasına girmeyin'"* derler.

Yani o zaman ordudan kaçmış veya Müslümanlar tarafından savaş esiri olarak alınacak Romalılar olacaktır. Ve Dabık'ta

toplanan Romalılar, Müslümanlardan onları kendilerine teslim etmelerini istiyor. Neden? Çünkü onlar, Müslüman oldular ve Roma ordusunun bu grupları Müslüman oldular ve Romalılar, Müslümanlardan onları kendilerine iade etmelerini istiyorlar çünkü onları öldürecekler.

"Hayır, Allah'a yemin olsun ki, biz asla sana izin vermeyiz ve kardeşlerimizden ayrılmayız ki, siz onlarla savaşın-onları öldürün."

Ve Müslümanlar, kardeşlerimizi size asla teslim etmeyeceğiz diyecekler. Görüyorsunuz İslam onları kardeş yapıyor, düşman ile savaşmalarına rağmen, kardeş yapıyor. Ancak onlar Müslüman olduğundan kardeş oldular. Ve Müslümanlar, kardeşlerimizi asla size teslim etmeyeceğiz diyorlar. Çünkü onlar kardeşlerimizdir. Müslüman oldular, asla size teslim etmeyiz.

"Sonra savaşırlar, ordunun üçte biri kaçar ki Allah onları asla affetmeyecektir."

Savaş başlar ve çok şiddetli bir savaştır ve Roma-Rum ordusu çok kuvvetli ve güçlü bir ordudur. Savaş sırasında Müslüman ordunun üçte biri kaçıyor. Yani ne kadar şiddetli bir savaş olduğunu gösterir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem,

"Allah onların tevbelerini asla bağışlamayacaktır" dedi.

Bu geri çekilen, kaçan üçte biri için geçerlidir. Çünkü savaş sırasında geri çekilmek büyük günahtır. Savaş sırasında taktik bir neden söz konusu olmadan düşmana sırtını dönüp kaçmak, geri çekilmek büyük bir günahtır.

"Üçüncü (ordunun) bir kısmı Allah katında iyi şehidlerden oluşacak ve öldürülecektir."
Müslüman ordusunun üçte biri savaşta öldürülecektir. Ve Allah indinde şehidlerin en iyileri olacaktır.

"Ve asla fitneye düşmeyecek olan kalan üçte biri kazanacaktır."

Ve sonra, Müslüman ordunun kalan üçte biri, zafer kazanacaktır ve onların bir daha hiç fitneye düşmeyeceği söyleniyor. İşte onlar kazanacaklardır. Ve Allah subhanehu ve teala onlara dinde sebat verecektir böylece fitneye düşmeyeceklerdir. Sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Ve onlar Konstantiniye'yi fethedenler olacaktır."

Konstantinapol veya Konstantiye bugünkü İstanbul'dur. İstanbul, Fatih Sultan Mehmed tarafından daha önce fethedildi ancak işler değişecektir. Zaman değişecektir. Ve Müslümanlar, Romalılarla yaptıkları bu savaştan sonra tekrar İstanbul'u feth edeceklerdir. Yani Roma İmparatorluğu'nun Müslüman dünyasının bazı bölgelerini ele geçirdiği görünüyor.

"Ve onlar kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış, ganimetleri aralarında taksim etmekle meşgul oldukları sırada şeytan: "Deccal aileleriniz yanına girmiştir." diye bağıracaktır.

Müslümanlar bundan sonra Mesih'in çıktığını duyacaklar. Ve bahsedilen Mesih, Deccal'dir, yalancı mesihtir. Ve bunlar size bu olayların Deccal'in çıkışına çok yakın olduğunu gösterir. Ve sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

"Ve İsa aleyhi selem inecektir."

Ve son olarak bir başka hadis Ebu Derda'dan radiyallahu anhu;

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, Müslümanların fustatı- ki büyük çadır demektir. Müslümanların kampı, ordu kampı için kullanılır.

Müslümanların füstatı El Ghuta'dadır.

El Ghuta, Dimeşk(Suriye'nin başkenti Şam) yakınında bir yerdir. Ve Dimeşk Şam bölgesinin(Suriye, Ürdün, Lübnan; Filistin) en iyi şehirlerinden biridir. Yani o zaman Müslümanların askeri üssü Dimeşk yakınında olacaktır.

İsa'nın aleyhiselam Dönüşü
Şeyh Ali El Timimi

İsa'nın aleyhiselam geri dönüşünü ele almadan önce, Mehdi adı verilen bir şahsın ortaya çıkışını ele almalıyız. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tevatür seviyesiye (Hadisin en kuvvetlisi-Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem geldiği konusunda şüphe olmayan) ulaşacak bir çok hadiste, örneğin İmam Ahmed'in *Müsned*'inde Kıyamet Gününden önce ismi Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem ismine, babasının ismi Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem ismine benzeyen bir adamın geleceğinden bahsetti. Yani onun adı Abdullah oğlu Muhammed olacaktır.

Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Davud'da yer alan hadiste bu şahsın Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem kızı Fatima'nın radiyallahu anhu soyundan geleceğini bildirdi. Ve hatta Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize o şahsın fiziki özelliklerini tanımladı. Geriye doğru çekilmiş bir perçemi olacağını, ince ve eğri sivriye yakın bir burnu olacağını söyledi. Aynı zamanda Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun nasıl görüneceğini bize bildirdi. Ve o, dünyada adaletsizlik ve zulümün çok olduğu bir zamanda gelecek. Ve birçok deprem olacak ve az yağmur yağacak. Ve ayrıca Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun, Müslümanlar arasında iç savaş ve kargaşının olduğu bir zamanda geleceğini söyledi. Peygamber sallallahu aleyhi sellem bir Halifenin ölümünden sonra o Halifenin üç oğlunun Halifelik için savaşacaklarını söyledi. Yani Müslümanların yöneticisi olan bir Halife olacak ve ölecek ve ardından onun üç oğlu savaşacaklar. Müslümanlar arasında iç savaş ve kargaşa olacak. Böylece ismi Muhammed ibn Abdullah olan bu genç adam bu kargaşadan kaçarak Medine'den çıkacak ve Mekke'ye gelecek. Mekke'ye vardığında insanlar ona biat edecekler. Ona hacerül esvedin bulunduğu köşe ile İbrahim aleyhiselam makamı arasında biat edecekler. Ve insanlara ona biat ettiklerinde onun Mehdi olduğunu fark etmeyecekler ta ki Suriye'den

bir ordu ona saldırmak için gelecek. Ve ordu Medine'ye yaklaştığında yeryüzü açılacak ve onları yutacak. İnsanlar buna şahit olduklarında o adamın Mehdi olduğunu anlayacaklar. Ve sonra Irak ve Suriye'nin dindar Müslümanlar Mekke'ye gelecekler ve ona biat edecekler ve gerçekten bir Hadiste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Sürünerek(karda) de olsa ona biat etmeye gidin."

Ve o, birçok Müslümanın düşündüğü gibi biri değildir, o sadece dindar tevhid ehli bir Müslüman ve liderdir(Allahu alem Talut gibi). İmam Ahmed'in *Müsned*'inde yer alan bir hadiste Allah'ın onu bir gecede ıslah edeceği belirtiliyor. Bir başka deyişle Allah onu ıslah etmeden önce o dindar biri değildir, bir lider kapasitesine sahip değildir ancak bir gece içinde Allah subhanehu ve teala ona tevbe etmeyi ilham edecek ve onu güçlendirecek böylece dindar bir lider haline gelecek. Ve böylece o, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bildirdiği gibi dünyayı zulüm ve adaletsizlikte dolu iken adaletle dolduracak ve her iki mekanın sakinleri yani gökteki melekler ve yeryüzünün sakinleri ondan hoşnut olacaklar. Ve o parayı insanlar arasında adil bir şekilde dağıtacak öyle ki insanların paraya ihtiyacı olmayacak. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize dedi,

"Onun hüküm ettiği zaman boyunca Allah sık ve bereketli yağmur yağdıracak ve yeryüzü ürünlerini verecek ve birçok hayvan olacak. Ve Ümmetin sayısı ziyadesiyle çoğalacak ve o bizi 7, 8 veya 9 yıl yönetecek."

Böylece onun zamanında İslam'ın canlanışını göreceğiz, adaleti göreceğiz, malın uygun bir şekilde dağıtıldığını göreceğiz ve insanları Allah'ın kitabı ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünneti ile yönetecek. Ama aynı zamanda onun zamanında, bu Ümmetin karşı karşıya geleceği büyük savaşlar açısından Kıyamet'in yaklaştığını gösteren büyük işaretlerin ortaya çıkmaya başlayacağı zamandır.

Onun zamanında Rumların, başka bir deyişle Romalıların ki Arabların Avrupalılar için kullandığı bir kelimedir bir düşmanları olacak. Bu öylesine bir düşman olacaktır ki kendi başlarına mağlup edemeyecekler. Böylece Müslümanlara gelecekler ve onlardan bu ortak düşmanla savaşta yardım etmeleri için kendilerine katılmalarını isteyecekler. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem o zaman zarfında Müslümanlar ile Hristiyanlar, Avrupalılar arasında gerçek bir barış anlaşmasının/ateşkesin söz konusu olacağını söyledi.

Yani o zamanın dışında Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında gerçek bir sulh veya ateşkes söz konusu değildir, demektir. Ve bu yüzden Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem zamanından bu yana Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında yeryüzünün herhangi bir yerinde savaşın yaşanmadığı 10 senelik bir zaman dilimi bile yoktur. Evet dünyanın bir bölümündeki Müslümanlar, Hristiyanlarla savaşmayabilir ancak biz bu insanlarla daimi bir savaş halindeyiz. Ve biz daha birkaç ay önce Kosova'da son savaşa şahit olduk. (Savaşın 1998-1999 yılında olduğunu düşünürsek Şeyh'in bu konuşmasını 2000'li yılların başında yaptığı anlaşılıyor). Bu ümmet, bu insanlarla sürekli bir çatışma halindedir. Ancak o zaman, çünkü yardım için Müslümanlara ihtiyaçları olduğundan Müslümanlar ile aralarında gerçek bir barış/ateşkes anlaşması yapacaklar. Ve Müslümanlar onlarla birlikte o düşmanla savaşacak ve birlikte mağlup edecekler.

Sonra Müslümanlar Suriye'ye geri çekildiklerinde Hristiyanlardan biri bize haç zafer kazandırdı diyecek. Bunu duyan bir Müslüman sinirlenecek ve o Hristiyanı öldürecek. Bunun üzerine Hristiyanlar, Müslüman birliğini öldürecek. Ve bu olayı barış veya ateşkes anlaşmasını bozmak için bahane edecekler. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize Hristiyanların 1 milyona yakın birliklerle geleceklerini söyledi. Her birinin 12000 askeri olan 80 sancak altında gelecekler. Ve hatta Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize onların nerede üsleneceğini söyledi. Halep yakınlarında El

A'mak veya Dabık denilen kasabada iki tepeye gelecekler. Yani biz onların nereye geleceklerini bile biliyoruz. Gelecekler ve Müslümanlara saldıracaklar. Ve Müslümanlara, onların tipik böl ve yönet yaklaşımına uygun bir yaklaşımla yanaşarak Arabistan Müslümanlarına bizim sizinle bir kavgamız söz konusu değildir, bizim meselemiz Suriyelilerledir, Şam bölgesi halkıyladır diyecekler ve onlarla savaşmaya başlayacaklar. Ve savaşın başında galip gelecekler ve Müslümanları sürecekler ta ki Müslümanlar Medine'ye sığınacaklar.

Öyle ki, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanların en uzak karakollarının Haybe'de olacağını– Medine'nin birkaç mil dışında kenar mahallerinden biri- bildirdi. Ve Müslümanlar, İslam dünyası Hrisitiyanların Medine'yi almak üzere harekete geçtiğini gördüğünde büyük bir rahatsızlık/patlama söz konusu olacak ve hatta Bedeviler bile Medine'yi savunmak için gelecekler. Nitekim Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bu Ümmete, Aden'den (Yemen) gelecek 12000 kişinin zafer getireceğini söyledi. Onlar Yemen'den gelecekler çünkü Müslümanlar bunu görecek. Ve Müslümanlar, onları geri püskürtücek ta ki Hristiyanlar Suriye'de yenilgiye uğratılacak. Ve sonra Müslümanlar savaşa devam edecekler ve Konstantinapol(Konstantiniye-İstanbul'u) fethedecekler.

Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Konstantinapol'un kan dökmeksizin tekbir ve tahliyle, yani *Allahu Ekber ve La ilahe illallah* ile açılacağını. Şehrin etrafındaki surların çökeceğini ve Müslümanların şehre gireceklerini söyledi.

Ve son olarak Müslümanlar, Avrupaya geçecekler ve Roma'yı ele geçirecekler. İşte bu savaşa Hristiyanlar Armageddon olarak atıfta bulunurlar. Yani Kıyamet Savaşı. Ve bu savaşa hazırlanmaktadırlar Amerika ve Avrupa'daki radikal Hristiyanlar insanları bu savaşa hazırlanmak üzere teşvik ederler. Ancak onlar kendi kutsal metinlerine göre Müslümanların üzerine nükleer bombalar atarak

Müslümanları yok edeceklerini düşünürler. Ancak böyle bir durum söz konusu olmayacaktır çünkü Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hadisi çok açık bir şekilde bu savaş meydana geldiğinde insanların at ve kılıçlar kullanacağını gösteriyor. Yani bugün aşina olduğumuz teknoloji bir şekilde ortadan kalkacak ve biz daha geleneksel ve ilkel savaş yöntemlerine geri döneceğiz. Bu büyük savaş olduktan ve Müslümanlar bu kutsal toprakta toplandıktan sonra Antichrist veya Deccal ortaya çıkacak.

Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem birçok hadiste Deccal'den bahsetti. Onun genç biri olduğunu, beyaz olduğunu, kısa boylu olduğunu, saçının çok kıvırcık olduğunu, kafasında çok saçı olduğunu, geniş göğüslü olduğunu söyledi ve yine Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem çok önemli bir özelliğini daha bildirdi ve onun sağ gözünün kör olduğunu söyledi. Onun sağ gözü ne dışarı fırlamış ne de şiştir, kafasına gömülüdür. Ve sol gözünün üstünde gözünü kapatan kirpiğinden bir uzantı vardır. Ve gözlerinin arasında Kafir yazılıdır. *Kaf-Fe-Ra* Kafir, okur yazar olsun olmasın her Mümin bunu okuyacaktır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun çocuğunun olmayacağını, kısır olduğunu söyledi. Ve hatta Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun sırtında bir eğrilik olacağını söyledi. Ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bize tüm bu ayrıntıları vermesinin nedeni buna hazır olmamız içindir çünkü Deccal bu Ümmet içinde açığa çıkacaktır.

Ve onunla savaşacak olan biz olacağız. Ve o, Yahudilerin beklediği Yahudilerin kralıdır. Çünkü Yahudilerin kendi dini metinlerinde onlar arasında Mesih'in çıkacağı vaadedidi. Ve Mesih yani İsa ibn Meryem aleyhiselam geldiğinde onlar ne yapmışlardı? Onu inkar ettiler. Onu reddettiler. Ona büyücü dediler. Ona babası belli olmayan dediler. Yahudiler onun hakkında böyle şeyler söylediler. Ve onu öldürmeye çalıştılar. Ve onu çarmıha germeye çalıştılar. Ancak Allah subhanehu ve teala onu ne öldürdüklerini ne de çarmıha gerdiklerini söyledi. Yani gerçek Mesih onlara

geldiğinde, Yahudiler ona inanmadı, inkar etti. Dolayısıyla onların bekledikleri Sahte Mesih'tir, Deccal'dir. Ki Deccal şimdi ve Kıyamet Günü arasındaki en büyük fitnedir. İşte bu yüzden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize her bir namazda son oturuşta Deccal'den Allah'a sığınmamızı söyledi. Neden? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Zamanın Sonuna kadar ortaya çıkmayacağını bildiği bir bireyden Allah'a sığınmamızı bize söyledi? Şunu demek istiyorum, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem vefatından beri 1400 küsür sene geçti ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ümmetine, Deccal'den Allah'a sığınmalarını söyledi çünkü Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem bize söylediği gibi o, Adem'in aleyhiselam zamanından Kıyamet Gününe kadar en büyük fitnedir. Ve hatta, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem önceki peygamberlerin tamamının Deccal'e karşı kavimlerini uyardığını söyledi. Nuh Peygamber aleyhiselam, insanlığa gönderilen ilk Rasuldür ve halkını Deccal'e karşı uyardı. Bunu düşünün!

Biz İsa'nın aleyhiselam 2000 küsür yıl kadar önce, Musa'nın aleyhiselam 3000 yıl kadar önce, İbrahim'in aleyhiselam 5000 yıl kadar önce yaşadığını düşünüyoruz. Nuh aleyhiselam kaç yıl önce yaşadı? Ki, Allah subhanehu ve teala Nuh'a aleyhiselam kendi ümmetini Deccal'e karşı uyarmasını öğretti. Gerçekten Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize, Kıyamet Saatinin yaklaşmasının işareti olarak insanların minberlerde Deccal hakkında uyarmaya son vereceklerinden bahsetti. Ve kardeşlerime soruyorum Deccal hakkında en son ne zaman bir hutbe duydunuz? Bu, onun çıkışının yaklaştığının işaretlerinden birisidir.
Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize, onun çıkışından önceki yıllarda çok karışıklık, aldatma, aldatıcı yılların olacağını öyle ki doğru söyleyenin yalanlanacağı, yalancıların doğrulanacağı aldatma yılları olacağını söyledi. Ve o yıllar içinde *Ruveybide* olanlar konuşacaktır. Arabça *ruveybide* küçük koyun demektir. Yeni doğmuş kuzu demektir. Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem sordular, *ruveybide* nedir? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem;

"Herkesin işleri hakkında konuşan önemsiz kimsedir" dedi.

Bugün böyle insanlar ne kadar da çoktur. Önemsiz insanlar, cahil insanlar görürüz, hiçbir şey bilmezler, kalkıp Ümmet şunu yapmalıdır, bunu yapmalıdır, şuna tabii olmalıyız, şöyle yapmalıyız diye atıp tutarlar, vaaz verirler. Tüm bunlar Deccal'in çıkış zamanın geldiğinin veya çok yaklaştığının işaretleridir. Aynı şekilde, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize hatta onun ilk ortaya çıkacağı şehri söyledi. O şehir İsfahan'dır. Hatta Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize komşularını söyledi Yahudilerin komşusu olduğu bir yerdir. Oraya gelecektir.

Yine Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Arab topraklarından onun ilk su içeceği yeri söyledi, Safvan bölgesidir. Kuveyt yakınında Basra'nın güneyidir ki Körfez Savaşından sonra barış anlaşması yaptıkları yerdir. Arab topraklarından ilk su içeceği yer orası olacaktır. Ki Arab topraklarından ilk gireceği yer olacaktır. Ve sonra Suriye ve Irak arasına gelecek her iki tarafada kötülük ve aldatmasını yayacaktır. Medine'ye gitmek isteyecek ancak Melekler ona izin vermeyecekler çünkü geçtiği yeryüzünün her toprağına girecektir. Mekke ve Medine hariç çünkü melekler tarafından korunmaktadırlar ve onun girmesine izin vermeyeceklerdir. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize, onun fitnelerini haber verdi.

Deccal'in yanında Cennet ve Cehennem ateşi olacak, insanlar onun Cennetini gördüklerinde, onun sudan ve ateşten akan nehirleri olacaktır, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem sudan nehrine değil, ateşten nehrine girmemizi söyledi. Ve kendisini Allah olarak adlandıracak. Ve insanlar ona inanacak. Çorak bir araziye gelecek bana iman edin diyecek, ona iman edecekler ve o ey gökyüzü yağmur yağdır diyecek yağmur yağacak, toprak bitkiler, ürünler verecek. Başka bir bölgeye gidecek ve ey insanlar bana iman edin diyecek insanlar onu inkar edecek. Yaşadığınız yerler çöl, çorak ola-

cak diyecek ve öyle olacak. Ve aynı şekilde bir bölgeye geldiğinde o bölgenin altın ve gümüş hazineleri onun peşinden gidecek. Tıpkı işçi arılar gibi, onu takip edecekler. Yine bir Bedevi'ye gelecek ve anne ve babanını diriltilsem bana iman edermisin diye soracak. Bedevi evet diyecek, bana onların mezarlarını göster diyecek, oraya gidecek ve çıkın diyecek ve iki cin, bedevinin anne ve babası gibi görünecek ve bedevi ona iman ettiğini söyleyecek. Yine onun fitnelerinden olarak Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ona iki peygambere benzeyen iki meleğin eşlik edeceğini, Deccal'in bir grup insanın yanına gidip Allah olduğunu söyleyeceğini yanındaki meleklerden biri onun yalan söylediğini söyleyeceğini, yanındaki diğer meleğin de, o meleğe hitaben doğru söylediğini teyit edeceğini ancak Allah'ın subhanehu ve teala Deccal'in Allah olduğuna ilişkin yalan söylediğini söyleyen meleğin sesini duymaktan insanları alıkoyacağını ve insanların sadece doğru söyledin diyen meleği işiteceklerini ve ona inanacaklarını söyledi. Çünkü insanlar iki peygamber formundaki iki melekle ilgili onların peygamber olduğunu ve Allah'ın peygamberlerinden birinin Deccal'in Allah olduğuna şahitlik ettiğini düşünecekler.

Deccalin tabilerinin çoğu Yahudiler olacak ve ayrıca Arabça konuşmayanlar olacak. Ve ayrıca kadınlar olacak. Ve ayrıca Bedeviler olacak. Bana neden Arab olmayanlar diye sorabilirsiniz? Neden kadınlar, neden bedeviler ona tabi olacaklar? Diye sorabilirsiniz. Çünkü genellikle Arabça bilmeyen insanlar yeterli dini bilgiye sahip değildir. Genellikle kadınlar, ki kız kardeşlerimize öğretmek için fazla zaman ayırmayız, dini bilgileri eksiktir. Bedeviler içinde benzerdir. Çünkü onlar Bedevilerdir, şehirde yaşamazlar ve tipik olarak yeterli dini bilgiye sahip değillerdir. Dolayısıyla onun tabileri bunlar olacaklardır. Kadınlar ona tabi olmak için o kadar hevesli olacaktır ki bir adam evine gidecek, karısını, annesini, kızını, kızkardeşini, teyzesini iple bağlayacaktır çünkü onun gidip Deccal'e tabi olmasından korkacaktır. Tüm buna rağmen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bize, onunla savaşacağımızı ve onu mağlup edeceğimizi söyledi.

Deccal ve Yahudilerden oluşan ordusu Müslümanlarla savaşmak üzere Filistin'e geldiğinde Müslümanlar Dimeşk'te toplanacaklar ki orası Müslümanların askeri karargahı olacak. Ve Sabah namazı vaktinde Deccal ile kendisinin Allah olduğunu iddia eden o kişi ile savaşa hazırlanacaklar. Müslümanlar Sabah Namazı için saf tutacaklar, çünkü Sabah Namazından sonra kapıları açıp onlarla savaşmak üzere yola çıkacaklar. Müslümanlar namaz için saf tuttuklarında ki Dimeşk'te Beyaz Minare'de olacaktır. İsa ibn Meryem, Meryem oğlu İsa aleyhiselam iki tarafında elleri meleklerin omuzunda üzerinde olduğu iki melek olduğu halde inecek. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun üzerindeki kıyafetini bile tarif etti. O üzerinde sarı elbiseler olduğu halde gelecek ve başından inci gibi damlalar damlayacak. Dimeşk'e geldiğinde ki Müslümanlar namaz için kıyamdadır, Ey Allah'ın Peygamberi bize namazı kıldır diyecekler, o hayır imam sizdendir diyecek.

Böylece Müslümanlar namazı kılacaklar ve savaş için yola çıkacaklar ve İsa ibn Meryem aleyhiselam Deccal'i öldürecek. Şu an İsrail'de olan Lud kapısında Deccal'i öldürecek. Deccali öldürdüğünde mızrağını havaya kaldıracak ve Müslümanlara Deccal'in kanını gösterecek. Kralları öldürüldüğünde Yahudiler dağılacaklar, orduları bozulacak, karmaşa hakim olacak, korkacaklar, kaçıp saklanmaya başlayacaklar. Yahudiler kaya, taş ve ağaçların arkasına saklanacak. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o gün taş ve ağaç konuşacak,

"ve ey Abdullah (Yani Allah'ın kulu) ey Müslüman arkamda bir Yahudi saklanmaktadır gel ve onu öldür diyecek "diye belirtti.

Savaş bittikten sonra İsa ibn Meryem aleyhiselam Ümmeti yönetecek, Allah'ın kitabı ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünneti ile yönetecek. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem;

"İsa'nın aleyhiselam adil bir yönetici olarak size gelmesi yakındır. O haçı kıracak, domuzu öldürecek ve cizyeyi kaldıracaktır", dedi.

Haçı kırması- Hristiyanlığa son vereceği demektir çünkü Hristiyanların onun tanrının oğlu olduğu yönünde hiçbir bahanesi kalmayacaktır. Ki Allah bundan münezzehtir ve yücelerin yücesidir. Aynı zamanda onların kendilerine Helal kıldıkları domuzu öldürecektir. Ve cizyeyi kaldıracaktır. Bir başka deyişle onun zamanında ya İslam ya ölüm söz konusu olacaktır. Hiçbir istisna olmayacaktır.

Ancak o, hüküm sürmeye muktedir olmadan önce Allah subhanehu ve teala, büyük bir fitne meydana getirecektir. Ye'cüc ve Me'cüc seddi açılacaktır. Onlar insanoğlu olan iki kabiledir, doğudan, uzak doğudan geleceklerdir. Ve Orta Doğu'ya doğru hızla geleceklerdir. Önlerine gelen herkesi öldürerek geleceklerdir. Ve Allah subhanehu ve teala İsa ibn Meryem'e aleyhiselam o kullarını gönderdiğini ve onlara kimsenin karşı koyamayacağını bildirecek, böylece İsa aleyhiselam ve beraberindeki Müminler geri çekilmek ve Sina Dağı'ndaki mağaralara sığınmak zorunda kalacaklar. Nitekim Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem o zaman Müminlerin dağlardaki mağaralara, şehirdeki mağaralara sığınacaklarını söyledi çünkü o gruplar kime denk gelirse onu öldürecektir. Ta ki Filistin'e gelecekler Taberiye Gölüne ulaşacaklar orayı geçerken onların sonuncuları Taberiye'ye geldiğinde su kalmadığını görecek çünkü gölün tüm suyu içilmiştir, çünkü çok kalabalıktırlar. Ve onlar yeryüzünde yaşayan herkesi öldürdüklerini düşünecekler ve yeryüzündeki herkesi öldürdük şimdi gökteki herkesi öldürelim diyecekler, oklarını göğe fırlatacaklar ve kan kırmızı hale gelmiş halde okları kendilerine geri dönecek. Böylece Allah ve melekleri öldürdüklerini düşünecekler. Allah onlara böyle gösterecektir. Sina dağında sıkışıp kalan İsa ibn Meryem aleyhiselam ve Müminler Allah'a dua edecekler ve Allah insanoğluna ait olan bu iki kabileyi yok edecek. Çünkü hiçbir ordu onlarla karşı karşıya gelemez. Böylece Allah subhanehu ve teala onların boyunlarına mus-

allat olacak bir çeşit kurt gönderecek ve hepsi bir gecede ölecekler. Ancak yeryüzü onların çürümüş, kokmuş cesetleri ile dolu olacak ve bu yüzden nefes almak bile mümkün olmayacak. Bunun üzerine İsa ibn Meryem aleyhiselam Allah'a yine dua edecek Allah yeryüzünü temizleyecek yağmur gönderecek.

İşte o zaman İsa aleyhiselam yönetici olduğu halde insanların geri döndüğü zaman yeryüzünde tam bir barış, huzur söz konusu olacak. Artık savaş olmayacak. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize o zaman sürecinde insanoğlunun Allah'a bir defa secde etmeyi dünya ve içindekilerine tercih edeceğini söyledi. Ve o zaman Allah'ın büyük bereketlerinin geldiği bir zaman olacaktır. Allah subhanehu ve teala o zaman tek bir narı bir aileyi besleyecek hale getirecektir. Bugün bir nar, greyfurt büyüklüğündedir yani böyle bir şeyi henüz görmedik. Yani normalde bir insan yiyebilir, ancak o zaman bütün bir aileye yetecektir. Bir keçi bütün bir kabileye yetecektir. Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem çocukların yılanlarla oynayacağını ve yılanların çocukları ısırmayacağını söyledi. Aynı şekilde aslanlar koyunların yanında oturacak onlara bekçilik yapacak. Çünkü Allah'ın subhanehu ve teala büyük bereketleri gelecektir.

Çünkü bilirsiniz ne zaman bir günah işlenirse Allah subhanehu ve teala bereketini azaltır. Dolayısıyla meyveler verimli olmaz. Yağmur verimli olmaz. Para fayda etmez. Zaman faydalı olmaz. Bu yüzden birçok şeye sahip olmamıza rağmen, faydasını göremeyiz. Yani zamanında fayda göremezsin, paranda bereket göremezsin. Neden? Çünkü birçok günahlar söz konusudur. Dolayısıyla bereket eksiktir veya yoktur. Ancak Zamanın Sonunda insanlar bir secdeyi dünya ve içindekilerine tercih ettiği zaman yeryüzünün bereketleri ortaya çıkacaktır. Hristiyanların da beklediği budur. Onların İsaiah'da kehanetlerde işaret edilen budur. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bu hadisi ile bunu teyit etmektedir.

İsa ibn Meryem aleyhiselam insanları yönetecek ve vefat edecek. Ve onun Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve Ebubekir radiyallahu anhu arasındaki boşluğa defnedileceği söylendi. Çünkü Medine'de Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem mezarı vardır, ardından boşluk vardır ve sonra Ebubekir ve Ömer radiyallahu anhuma mezarları vardır. Bu yüzden onun, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve Ebubekir radiyallahu anhu arasındaki boşluğa defnedileceği söylendi. Ve elbette onun vefatından sonra diğer Müslüman yöneticiler olacak ta ki Allah subhanehu ve teala bir rüzgar gönderecek ve kalbinde zerre miktarı iman olan her Müminin canını alacak ve yeryüzünde sadece Kafirler kalacak ve kıyamet onların üzerine kopacak.

Anlamamız gereken bazı şeyler, ilk olarak Kıyamet Günü alametleri gaybi bir meseledir. O yüzden fazla dalmamalıyız. Nitekim bazı insanlar görürsünüz, Deccal tek gözlü olduğu için onu kapitalizm ve liberalizm diye yorumlarlar çünkü hayatın manevi yönüne kördürler. Veya televizyon olduğunu söylerler. Çünkü tek-gözlüdür.(ekran) Yine Kıyamet alametlerine ilişkin bazı insanların, örneğin Körfez Savaşına ilişkin hutbe verdiğini düşünen bir kişiyi hatırlıyorum, kamera önündeydi ki, Körfez Savaşının başlamasından, bombardımandan hemen sonra orada kameralar vardı. Ki Müslümanlar tüm olanları oradaki kameralardan seyrediyordu. O kişi Hristiyanlarla ilgili tüm bu savaşlarla ilgili hadisleri Körfez Savaşına atfettmişti. Cahilliğinden, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem bir hadisini aldı ki Busra'da develerin boyunlarını aydınlatan bir ateş çıkmadan Kıyametin kopmayacağını söylediği hadisi aldı -ki Busra Suriye'de Dimeşk'in güneyinde yer alan bir şehirdir. Ki İbn Teymiyye ve Nevevi gibi birçok alime göre bu hadiste belirtilen hadise meydana gelmiştir. 7. Yüzyılda Arabistan'da bir volkan patlamış, volkanın açığa çıkardığı aydınlık öylesine büyük olmuş ki, açığa çıkardığı aydınlık ufukta ve gökyüzünde öylesine parlak olmuş ki gece vakti Busra'da develerin boyunlarını görecek duruma gelmişler. Buna benzer şeyleri Ebu Şam ve diğerleri gibi zamanın alimleri

yazmışlardır. Her neyse o şahıs cahilliğinden olsa gerek bu hadisteki Busra lafını aldı Irak'ta bir şehir olan Basra'ya çevirdi geçen gece CNN de bunun olduğunu gördüm dedi. Güdümlü füzelerin şehri vurduğunu Basra'da ki develerin boyunlarının aydınlandığını gördüm dedi. Yani cehaletin yol açabileceği duruma bakın.

Sonuç olarak Kıyametin alametlerine gelince bu ilmi aramalıyız çünkü bizim için çok önemlidir ancak bu konuda arzularımıza dalmamamız gerekir ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bu konuda söylediklerine inanmalıyız. Ve Kıyametin Saatine ilişkin alametlerle ilgili olay bitinceye kadar bir şey söyleyemeyiz bile veya alamet ortaya çıkıncaya kadar neyi refere ettiğini bilemeyiz. Bu yüzden kıyamet saatinin alametlerine ilişkin birçok insanın hatalı yorumlarda bulunduğunu görürüz.

ÜZÜLMEYİN: ÜZÜNTÜ ANLARINDA TESELLİ BULMAK

Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaklar nedeniyle de sıkıntıya düşme. (Nahl: 127)

Tevhid üzerine garibler-guraba olmak yaşadıklarından dolayı sık sık bir çeşit üzüntü hissederler. Süfyan Es Sevri rahimehullahu teala dedi; "Doğuda veya batıda Sünnet üzerine olan birini görürseniz ona selam verin, onun lehine dua edin, çünkü Sünnetin bağlıları çok azdır."

İmam Süfyan Es Sevri bu sözlerini elbette kendi zamanı için söyledi yani Hicretten sonra 161 yıllarına ilişkin söyledi. Çünkü o Hicretten sonra 161 yılında öldü ve dolayısıyla bahsettiği zaman ondan önceki zamanlar olmalıdır. İmam Ahmed çok benzer bir açıklama yaptı ve dedi, "Sünnet garibtir daha garibi Sünneti bilen insanlardır."

Eğer onlar kendi zamanlarına ilişkin bu sözlere söylediler-se ve yine önceki nesillerden benzer böyle birçok söz söylenmişse işler çok daha kötü olduğu günümüz için ne söyleyebiliriz! Nitekim günümüzde sadece Sünnet garib değildir, Tevhidin aslı, Tevhid'in özü garibtir, daha garibi Tevhidi anlayan ve ona bağlananlardır. Guraba serimizde bu konuyla ilgili ayrıntılı konuştuk.

Bununla birlikte böyle bir evreyi tecrübe etmesi, Gariblerin böyle bir keder ve üzüntüyü tecrübe etmesi bir kapsamda avantaj olabilir çünkü Ümmet hakkında Tevhid'in gerçek kaygısını yansıtır. Ve bu ruh hali, bu duygusal durum Allah subhanehu ve teala rızası için amellerle meşgul olan bir bireyi motive edebilir. Elbette hisleri, duyguları tarafından yönlendirilmeyen birisi, Kur'an ve Sünnet tarafından yönlendirilen birisi için geçerlidir ve bu durum ona ilham olur. Bununla birlikte kalıcı üzüntü bir kişinin dünya ve ahiret hayatında derin etkiler yaratabilir. Kur'an, Rasulul-

lah sallallahu aleyhi ve sellem ve müminlere bu meseleye ilişkin birçok ayette güvence verir. Allah subhanehu ve teala, Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem bu meseleye ilişkin birçok ayette rahatlatır ve bu durum bizim için de geçerlidir. O, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem onlara üzülerek kendisini harab etmemesini söyledi.

felâ teżheb nefsuke 'aleyhim haserât(in) inna(A)llâhe 'alîmun bimâ yasne'ûn(e)

"... onlar için kendini üzüntülere kaptırma. Şüphesiz ki Allah, onların yaptıklarını bilendir. "(Fatır: 8)

Vemen kefera felâ yahzunke kufruh(u) ileynâ merci'uhum fenunebbi-uhum bimâ 'amilû

"Kim de kâfir olursa, onun küfrü seni üzmesin. Onların dönüşü bizedir ve biz yaptıklarını kendilerine haber vereceğiz..."(Lokman: 23)

İbn Teymiyye rahimehullahu teala bu meseleyi yüzlerce yıl önce teşhis etti ve dedi; bir kalp üzüntülerle dolup taştığında kişinin bu dünyada ve ahirette kendisi için faydalı olan şeyi yerine getirmekten aciz hale gelir.

Gördüğüm rüyaları paylaşmama yönündeki alışkanlığımın aksine bir rüya parçamı paylaşacağım çünkü doğrudan bu konuyla ilgilidir. Bu mesele hakkında mevcut olan birçok ayetle bir şekilde ilişkilidir. 11 yaşında iken Kur'an ezberini tamamladığım hafta Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Medine'de olduğum uzun bir rüya gördüm. 80'lerin başları gibiydi. O zamanlar Mecidi Nebevi'den yürüyerek çıktığınızda, Mescid'i Nebevi'ye çok yakın nargile ve tütün dükkanları, kafeleri vardı. *Şiş'ha* veya *mu'assakal* yerleri diyorlardı. Oralardan yayılan koku herkesin bildiği gibi keskin ve rahatsız ediciydi. Mescid'i Nebevi'ye doğru her yürüdüğümüzde o caddeden geçerken babamın *şemağ* ile burnunu kapadığını hatırlarım ve sık sık, Mescid'i

Nebevi'ye yakın böyle bir şeye nasıl izin verebiliyorlar anlamıyorum derdi. Yıllar sonra üniversite eğitimi için Medine'ye geri döndüğümde olması gerektiği gibi şehir içinde bu tür yerleri yasaklayan, bu tür yerleri ancak şehir dışında açılabileceğine ilişkin bir kural getirdiklerini keşfettim.

Bu meseleye ilişkin rüyamın bir kısmında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Medine caddelerinde yürüyordum, o benim elimden tutuyordu ve o tür yerlerin yanından geçiyorduk. Ve ben Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem onlardan ne kadar rahatsız olduğumu ifade ettim, buna üzüldüğümü belirtim ve üzüntümü, hislerimi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile paylaştım. O gülümsedi ve onlara Tebliğ yapıp yapmadığımı onlara tavsiyede bulunup bulunmadığımı sordu. Ve ben birçok defa yaptığımı söyledim. O gülümsedi ve üzülmemem için bana güvence verdi ve sen görevini yaptın dedi.

Bahsettiğim ayetlerin tam olarak anlamı işte budur. Bu gördüğüm rüya son 40 yıldır Tebliğ hayatımda sık sık yansımasını bulan bir şeydir. Tebliğde bu sürekli hatırlatıcıya ihtiyacınız vardır, özellikle saf Tevhid üzerineyseniz, özellikle garib iseniz. Allah subhanehu ve teala, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem Kur'an da hayatı boyunca bunu hatırlattı. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gerçekten Cibril'i aleyhiselam gördü ve Sidretel Münteha'ya ulaştı. O halde bu hatırlatmaya ne kadar çok ihtiyacınız olduğunu sadece düşünün. Allah subhanehu ve teala Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem tekrar tekrar onlar hakkında üzülmemesini söylüyor. Ona teselli veriyor.

Kad na'lemu innehu leyahzunuke-lleżî yekûlûn(e)(s) fe-innehum lâ yukeżżibûneke velâkinne-zzâlimîne bi-âyâti(A) llâhi yechadûn(e)

"Elbette, onların söylediklerinin seni üzdüğünü biliyoruz. (Doğrusu) onlar, seni yalanlamıyorlar. Lakin zalimler, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar."(En'am: 33)

Biz onların söylediklerinin seni üzdüğünü biliyoruz. Neden üzülmemeyi, üzüntü hissetmemeyi hatırlatmak önemlidir? Çünkü Kur'an bunu Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tekrar tekrar hatırlatmaktadır. Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayati anlarda bunu diğerlerine hatırlattı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem en iyi arkadaşı ile birlikte mağarada iken ve Kureyş onların peşindeyken arkadaşına üzülme, üzüntüye kapılma dedi;

śâniye-śneyni iż humâ fî-lġâri iż yekûlu lisâhibihi lâ tahzen inna(A)llâhe me'anâ

"... ikisi mağaradayken arkadaşına (Ebu Bekir'e): "Üzülme! Allah bizimle beraberdir." demişti..."(Tevbe: 40)

Bu konu önemlidir çünkü zamanla sürekli ve yoğun üzüntü bir müminin ibadetini ve Allah'a subhanehu ve teala yönelik manevi ilişkisinin tamamını etkileyebilir. Ve ibadette samimiyet bunun bir sonucu olarak azalabilir. İbadeti yerine getirmek ve ibadete odaklanmak zorlaşabilir. Duaya odaklanmak güç hale gelebilir. Çünkü dua ederken kalbinizin selahiyeti söz konusudur. Üzüntünün, kederin ağırlığı kişinin dini vazifelerini ihmal etmesine sebep olabilir veya kişinin Allah'a subhanehu ve teala yakın olma isteğini, arzusunu azaltabilir. Manevi boşluklar veya şüpheler gibi hisleri oluşturabilir. Bu meselede (hidayet) aşırı kalıcı üzüntü İbn Teymiyye'nin rahimehullahu teala dediği gibi kişinin kalbini Din ve Dünya hayatında faydalı olan şeylere ilişkin ilgisini kesebilir, durdurabilir. Hatta kişiyi saf Tevhid yolundan tamamen ve bütünen saptırabilir *eüzübillah*! Ve bunun olduğunu gördük ve bu yüzden bundan bahsediyorum.

Uhud'da ordunun üçte birini oluşturan münafıklar ordudan ayrıldıktan sonra ve Kureyş 70 Sahabeyi öldürdükten ve bazı Sahabeleri yaraladıktan sonra ki Rasulullah'da sallallahu aleyhi ve sellem yaralananlar arasındaydı. Rasu-

lullah sallallahu aleyhi ve sellem müminlerle birlikte iken Ebu Süfyan onlarla alay ediyordu Hubel büyüktür diyordu, bizim Uzza'mız var sizin Uzza'nız yoktur diyordu. Ebu Süfyan müminlerden kalanını ortadan kaldırmakla tehdit ediyordu. Sahabeler üzgündü ve Allah subhanehu ve teala Rasulüne onların yaptıklarına, durumlarına ilişkin üzülmemesini söyledi;

Velâ yahzunke-lleżîne yusâri'ûne fî-lkufr(i) innehum len yedurrû(A)llâhe şey-â(en)

" Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Şüphesiz ki onlar, Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir..."(Al'i İmran: 176)

Bu ayet ve bu ayet çizgisindeki ayetler, bu anlamdaki ayetler bir tesellidir ve ayrıca onların küfre koşmalarının Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem kaynaklanmadığı, onun herhangi bir kusurundan kaynaklamadığı yönünde bir güvencedir. Aksi takdirde Allah subhanehu ve teala ona şunu, şunu yapmak zorundasın derdi. Ancak O, üzülme dedi, senin suçun, kusurun, hatan değildir. Şüphesiz ki onlar, Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir. Böyle bir ayetin Rasule sallallahu aleyhi ve sellem "onlar sana zarar veremezler" dediğini mi sanıyorsunuz! Ancak onlar Allah'a hiçbir zarar veremeyecekler diyor. Nitekim bu ifade onların savaşlarının Allah subhanehu ve teala ile olduğu yönünde daha fazla bir güvence ve tesellidir. Yani sen sadece bir askersin. Kafirlerin kampı, Allah subhanehu ve teala ile savaşmak istiyorlar. Müminler için bir çeşit teselli ve güvence şeklidir böylece hiç kimsenin Allah subhanehu ve teala ile savaşı kazanamayacağını bilerek imanlarında güçlü, kararlı kalabilirler. Her gerçek salih muvahhidin kalbi, Resulullah'ın kalbinde hissettiği acı gibi, Allah'ın subhanehu ve teala dininin zaferini ve insanlık için hidayetin özlemini duyar.

Fele'alleke bâhi'un nefseke 'alâ âśârihim in lem yu'minû bihâżâ-lhadîśi esefâ(n)

"Bu söze (Kur'ân'a) inanmadılar diye arkalarından üzülerek kendini öldüreceksin/helak edeceksin öyle mi?"(Kehf: 6)

Onların küfürleri yüzünden üzüntüden kendini helak edeceksin!Ancak bir Tebliğci olarak, bir Davetçi olarak ve saf Tevhid çağrısında bulunan biri olarak kendinize sorun, Allah'ın subhanehu ve teala dinine karşı siz Allah'ın subhanehu ve teala olduğundan daha koruyucu olabilir misiniz?! Allah'ın subhanehu ve teala Dinine ve Dostlarına karşı siz O'ndan daha çok ilgili ve kıskanç olabilir misiniz?! Elbette hayır! *Sahihi Buhari ve Müslim'*de yer alan bir hadiste belirtilir; Hiç kimse Allah'tan subhanehu ve teala çok gihyra-kıskanç olamaz. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

Laa ahade ağyaru min Allahi

"Kimse Allah'tan kıskanç değildir."

O halde yapabildiğiniz kadar uygun Şer'i vesileleri yerine getirin, tam olarak yerine getirin ve sonra aşırı üzüntü duyarak kendi kendinizi harab edecek, yıkacak bir derecede bunaltmaktan sakının. Bu meseleye ilişkin ayetler çoktur.

Vasbir vemâ sabruke illâ bi(A)llâh(i) velâ tahzen 'aleyhim velâ teku fî daykin mimmâ yemkurûn(e)

"Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaklar nedeniyle de sıkıntıya düşme."(Nahl: 127)

Sonra Neml Suresinde benzer bir ayet vardır,

Velâ tahzen 'aleyhim velâ tekun fî daykin mimmâ yemkurûn(e)

"(Öyleyse) onlara üzülme! Kurdukları tuzaklar nedeniyle

de canını sıkma!"(Neml: 70)

Allah subhanehu ve teala zafer ve temkini geciktirmeyi seçmiştir. O halde üzüntünüzün size galebe çalmasına izin vermeyin. Çünkü dünya ve ahiretinizi etkileyecektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem amcasına hidayet etmeye çalıştı ve Allah subhanehu ve teala dedi;

İnneke lâ tehdî men ahbebte velâkinna(A)llâhe yehdî men yeşâ(u) vehuve a'lemu bilmuhtedîn(e)

"Sen sevdiğini hidayet edemezsin, fakat Allah dilediğini hidayet eder. O, kimin hidayete (uygun olduğunu) en iyi bilendir."(Kasas: 56)

Ve yapamadı. Ve o, Rasulullah'tır sallallahu aleyhi ve sellem. O halde Davet ile, Tebliğle uğraşan herkes, özellikle Saf Tevhide odaklananlar için, temkin içindeki rehberliğin, davetinizin ve çabalarınızın sonuç ve etkisinin sizin kontrolünüzde olmadığını hatırlamak önemlidir. Tüm çabalarınızı sarf ettiğiniz müddetçe, yapmak zorunda olduğunuzu yapın.

Leyse 'aleyke hudâhum velâkinna(A)llâhe yehdî men yeşâ(u)

"Onların hidayeti senin sorumluluğunda değildir. Fakat Allah dilediğini doğru yola iletir..."(Bakara: 272)

Peygamberler ellerinden gelenin en iyisini yaptılar onların bazıları 5 tabisi olduğu halde gelecek bazıları 6 bazıları hiç tabisi olmadığı halde gelecek(mahşer günü). Siz onlardan daha iyi olacağınızı mı sanıyorsunuz?! Ecir, sevap çabalarınızla bağlantılıdır, ayrıca birçok nedenden dolayı tartıştığımız şeyi hatırlamak önemlidir o da genellikle Hak üzerine olanların sayısının az olmasıdır ve onlar arasında daha azınlıkta olan bir grup Hakk'a teşvik eder ve Tevhid bayrağının en yukarıda olması için çalışır ve çabalar. Ki

bunu ayrıntılı olan konuştuk.

Vemâ ekśeru-nnâsi velev haraste bimu'minîn(e)

"Sen aşırı bir şekilde arzulayıp çaba göstersen de insanların çoğu iman edecek değildir."(Yusuf: 103)

feebâ ekśeru-nnâsi illâ kufûrâ(n)

"... İnsanların çoğu ise (öğüt almak yerine) küfürde direttiler."(İsra: 89)

Bu meselede üzüntüyü karşı koymanın bir başka yolu gariblere, bugünkü Tevhid üzerine olan gariblere vaat edilen ecir ve ödüller ve bereketlerde yansır. Ve bir defa daha söylüyorum bu konu üzerinde tam bir dersler serimiz vardır. Ve buna ek olarak Allah'ın subhanehu ve teala vaadinin mutlaka gerçekleşeceğini anlamak gerekir. Nitekim üzüntü, sonunda bu dünyada ve sonra ahirette zaferle aşılacaktır. Veya ahirette zaferle aşılacaktır. Çünkü gerçekten önemli olan budur. Neden Tevhidin bu dünyada hakim olmasını istiyoruz? Ahiret için.

vekâne va'du rabbî hakkâ(n)

"...ve Rabbinin vaadi haktır."(Kehf: 98)

Ve bu meselede üzüntüye karşı koymada üzüntünüzü Allah'a subhanehu ve teala iletmenizden daha etkili bir yol yoktur. Dua ile bu meselede Allah'tan subhanehu ve teala yardım isteyin. O'nun hikmetine güvenin ve böyle yaparak güvence ve kuvvet bulacaksınızdır. Ve üzüntü, keder ve zorluk anlarını ibadetinizi geliştirmek, arttırmak için büyük fırsatlara dönüştürecektir.

SEÇİMLERDE OY VERME MESELESİ

Gerçeği bilindiğinde yani- oy verme yolu ile bu Demokratik Seçimler de tesis edilen şeyin gerçeğini- bu sizin Allah'ın, Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem indirdiği Allah'ın Kanununun/Yasasının yerine geçmek ve ona meydan okumak için Allah subhanehu ve teala yanında yasa koyucular, kanun koyucular seçen bir Tağuti sistemi desteklediğiniz demektir. Bu gerçeklik bir kez tesis edildiğinde, bu Şirk ve Küfre katılımda hiçbir Maslahat veya Zaruret (ciddi ihtiyaç) mazereti veya özrü olamaz.

İnsanların Tevhidini korumanın üzerinde bir maslahat yoktur veya insanların Tevhidini korumanın yerini alabilecek hiçbir maslahat yoktur. Şeyhul İslam İbn Teymiyye rahimehullahu Mecmu'u Fetaava'da dedi;

Şeriatta izin verilmeyen Haramlar iki kategoriye ayrılır: Birincisi ciddi ihtiyaç mevcut olsun veya olmasın fark etmez hiçbir koşul altında Şeriatın yapılmasına asla müsaade etmediği Haramlar, örneğin Şirk..."

Dolayısıyla en büyük mefsedeti(zarar) icra ederek en büyük maslahattan(fayda) vazgeçmek nasıl bir aptallıktır! Tevhidden daha güçlü ve daha ağır bir maslahat mı vardır, yine tüm mefsedetlerin anası olan Şirk işlemekten daha güçlü ve daha ağır bir mefsedet mi vardır!

Demokratik seçimlere katılıma cevaz verenler, "iki kötülükten kötülüğü daha az olanı seçme" kaidesini uygulanmaması gereken ve uygulanmayacak olan yerde uygulayarak yanlış bir şekilde uyguluyorlar, öte yandan bu gibi durumlarda ilgili kaidenin uygulanmasına ilişkin ikrah altında olmak gibi gereken şartları ve koşulları göz ardı ediyorlar. İkrah altında bir kişi iki Haramı işlemek zorunda bırakılırsa, bir noktada kötülüğü daha az olanı seçebilir.

İronik bir şekilde, onlar "iki kötülükten kötülüğü daha az

olanı seçtiklerini" iddia ediyorlar. Aslında tüm kötülükler içinde en kötüsünü, en güçlü kötülüğü, kendisinin üzerinde bir kötülüğün olmadığı kötülüğü Şirk'e katılım kötülüğünü seçtiler, seçiyorlar.

Şirk kötülüğünü defetmek daima kişinin hayal edebileceği her türlü maslahattan veya fayda algısından önceliklidir. Şeyh Süleyman İbn Sahman dedi;

"Tağutun hükmünü aramanın Küfür olduğunu bilirsen, o takdirde şunuda bil ki Allah subhanehu ve teala Kitabında Küfrün, adam öldürmekten daha büyük günah olduğunu söyledi;

...velfitnetu ekberu mine-lkatl...

"...fitne, öldürmekten daha büyük günahtır..."(Bakara: 217)

Burda El Fitne: Küfürdür; dolayısıyla şehir veya çöl sakinlerinin birbirleri arasında birbirlerini öldürünceye kadar savaşmaları, ülkelerine ülkelerini Allah'ın Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem indirdiği İslam Şeriatı'nda başka şeriatlarla, kanunlarla yönetecek bir Tağutu başlarına atamalarından daha iyi olacaktır."

Mekke döneminde Müslümanlar 3 yıl boykot edildi, daha sonra Habeşistan'a göç ettiler, tüm bunların nedeni Tevhidlerinde herhangi bir taviz vermeyi reddetmeleri veya herhangi bir Küfrü kabul etmemeleriydi!

Bununla birlikte tek mazeret gerçek manada ikrahtır yani bir insanı tamamen çaresiz ve seçimsiz bırakan mecburi zorunluluktur. Ve oy verme bağlamında ikrahı şöyle yorumlayabiliriz, biri sizi zorla seçim sandığının önüne getirecek, kafanıza silahı dayayacak ve eğer oy vermezseniz sizi öldürmekle tehdit edecek. Allah en iyisi bilir.

NİKAB FARZİYETİNE KARŞI KULLANILAN DELİLLERİN AYDINLATILMASI

Bismillahir Rahmanir Rahiym

Es Selamu aleykum ve rahmetullahu ve berakatuhu

Khas'am aşiretinden olan El Khas'amiyye Hadisi hakkında soruyorsun, ki o kadın Hac sırasında Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem yaşlı ve güçsüz olan babası adına hac yapıp yapamayacağını sordu ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona "Evet" dedi. Hadisin metni şöyleydi- Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Abdullah ibn Abbas'ın kardeşi Fadl yanında olduğu halde binekteydi. Fadl, soruyu soran kadına bakıyordu ve kadında ona bakmaya başladı ta ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem El Fadl'ın yüzünü kadından başka bir yöne çevirdi.

Şimdi, belirttiğin gibi, bazıları bu hadisi Nikab'ın Vacib olmadığına delil olarak kullanır ve buna yönelik birçok yanıt vardır. Onlara verilen yanıt delilin kendisi hakkında değildir çünkü hadis *Sahihi El Buhari*'de yer alır.

Her şeyden önce hadiste kadının yüzünün açık olduğu açıkça ifade edilmemektedir. Kadın, ona(yani Fadl'a) bakıyordu ve o, kadına bakıyordu. Ancak kadının yüzünün açık olduğu açıkça ifade edilmiyor. Bunu görüşlerine delil alanlar şöyle dediler;

El Fadl kadının yüzüne bakıyordu ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onları gördü ve kadına yüzünü örtmesini söylemedi, nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gözü önünde bir münkerin olmasını asla ertelemezdi veya izin vermezdi. (Yani bundan dolayı nikab vacib değildir diyorlar). Buna şöyle cevap veririz;

Kadının yüzünün açık olduğuna ilişkin deliliniz nedir? Bu Hadisin farklı varyasyonlarının hiçbirinde kadının yüzünün

açık olduğu açıkça belirtilmemiştir. Bunların tamamı varsayımlardır. Bazı rivayetlerde kadın güzel olarak tanımlanıyor. Sünen Nesai'de *-ve kaaneti imre'eten hasna'e- (güzel bir kadındı)* ve bir başka rivayette *-diy'etun – (parlaktı, aydınlıktı, ışıktı)* diye geçer. Bir başka rivayette *-ve a'cebehu hus'nuha- (Onun güzelliğinden etkilendi)* diye geçer.

Eğer kadının yüzü gerçekten açıksa ve güzelliği kavramı bundan kaynaklanıyorsa o takdirde bunun kazara olmuş olması da mümkündür? Neden? Çünkü bu olay hac sırasında meydana geldi ve bir kadın Hac İhramı'nda Nikab ve eldivenlerini giymez. Nikab kadınların yüzlerini örtmek için giydikleri normal kıyafetlerindendir İhram boyunca kadınlar nikablarını giymezler ve bu durumun kendisi Nikabın Vacib olduğuna delilidir. Ancak bu tali bir meseledir. Dolayısla bir kadının ihramında nikab ve eldivenlerini giymez. Ancak Aişe radiyallahu teala anha erkekler yaklaştığında cilbab ile yüzlerini örttüklerini söyledi.

Dolayısıyla bu kadın radiyallahu anha, belki yüzünü normalde giymediği başka bir şeyle kapatmış ve örtüsü kazara açılmış olabilir ve onun güzelliğine ilişkin tanım bundan kaynaklanmış olabilir veya kadın hakkında bilinen bir başka şeyden dolayı güzelliğine ilişkin atıfta bulunulmuş olabilir. Şöyle ki örneğin biri size "şu aileden bir kadınla evlen, evlilik çağında kadınları vardır ve güzel kızları vardır" diyor. Onların güzel olduğunu nereden biliyor bu sözü size söyleyen? Eğer o kızlar gerektiği gibi örtülü ve mütevazı kadınlarsa o adam bunu nasıl bilebilir? O kadınlar küçük kızken komşularının bahçesinde veya parkında onları gördü ve güzelliklerini bu şekilde bildi. Şimdi o küçük kızlar büyüdü, evlilik çağına geldi ve onların güzel kızları olduğunu bildiğinden birilerine o aileden evlilik yapmalarını tavsiye ediyor.

Hadisin Arabça metni *-feceala lfad'lu yen'zuru ileyha ve ten'zuru ileyhi-* yani Fadl o kadına bakıyordu ve kadın da Fadl'a bakıyordu. Nitekim (nikabın vacib olmadığı iddia

edenler) onlar Fadl ona bakıyordu, onun yüzüne bakıyordu demektir diyorlar. Yani hadisi Fadl'ın kadının yüzüne baktığı şeklinde yorumluyorlar. Ben de onlara Fadl onun gözlerine, göğsüne, genel olarak vücut yapısına bakıyordu diyeceğim. Benim söylediklerim varsayımlardır! Ve onların söyledikleri de varsayımdır! Dolayısıyla benim varsayımım onların varsayımından daha iyi değildir veya onların varsayımı benim varsayımımdan daha iyi değildir. Neden? Çünkü çeşitli rivayetlerde kadının yüzünün açık olduğu açıkça ifade edilmiyor.

-ve a'cebuhu hus'nuha- Onun güzelliğinden etkilendi- onun yüzünün güzelliğinden etkilendiği anlamına gelmesi gerekmez. Belki başka bir şeydi. Belki onun gözleriydi veya başka bir şey veya genel olarak yapısı vs. Bir öğrencimi bilirim bir defasında bana gerektiği gibi örtünmeyen kadınların kendisi için bir fitne olmadığını, onların ilgisini çekmediğini, ancak tam olarak örtünen, nikabını tamamen örten kadınların kendisini cezbettiğini ve kendisi için fitne olduğunu söyledi. Neden diye sordum? Gelecekte evlenmek için inşa'Allah evine getirmek istediği kadın tipinin böyle olduğunu söyledi. Ve bu olayın Hac sırasına meydana geldiğini de aklınızda tutun. Hac'da birçok Sahabe vardı ve başka herhangi bir Sahabanin Hadiste söz konusu olan kadının yüzünü gördüğüne ilişkin herhangi bir rivayet bilmiyoruz.

Ve bu hadisi kendi görüşlerine delil olarak kullanan bazıları bu olayın aslında Hac ritüelleri tamamlandıktan sonra olduğunu söylediler. Yani Hac boyunca kadının yüzünün açık olmasını bir mazeret olarak kullanamazsınız, demektir. Böyle dediler çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şeytan taşlama işini tamamladıktan sonra kadın Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yanına gitti ve dolayısıyla bu olay Hac'dan sonra oldu, dediler. Ve daha önce söylediklerime ek olarak buna şöyle cevap verirriz Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hac ritüellerini tamamlamış olabilir peki kadının hac ritüellerini tamamladığını nereden biliyorsunuz? Kadının hac ritüellerini tamamlaması müm-

kündür.

Ayrıca bu Hadis hakkında İbn Hacer'in zikrettiği bir başka rivayet vardır; buna göre kadın babası ile birlikte olduğu halde binitle geldi ve babası kızını Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile evlendirmeye heves ediyordu, her şeyden önce, binitle gelme şekilleri kadının yüzünün kazara açılmasına neden olmuş olabilir. Bu mümkündür.

İkincisi kadının babası kızını Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile evlendirmeye hevesliydi bu yüzden kadının yüzü açık olabilir çünkü bir çeşit evlilik teklifidir, dedi.

Veya İbn Hacer, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bazı ayrıcalıklarından bahsetti şöyle ki dörtten fazla kadınla evlenmek, mehirsiz evlenmek, Veli olmadan evlenmek gibi ayrıca başkalarına izin verilmeyen daha az kısıtlayıcı bir şekilde kadınları görme ayrıcalığını da ilave etti.

Dolayısıyla bu senaryolar ışığında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o kadını gördü ve bu olay Fadl orada iken oldu ve Fadl'da aynı şekilde kadını gördü. Eğer onların iddia ettikleri gibi kadının yüzünü göstermesi caizse, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem neden bir münkerden sakındırmak için Fadl'ı yüzünü kadına bakmaktan başka yere çevirerek caiz olan bir şeyden uzaklaştırsın? Caiz olan bir şeye bakmaktan neden Fadl'ın yüzünü çevirerek sakındırsın? dedi.

Buna yönelik bir başka cevap şudur ve adil olmak gerekirse zayıf bir cevaptır şöyle ki bir rivayette belirtildi, Abdullah ibn Abbas, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem neden Fadl'ın yüzünü çevirdiğini sordu ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

inniy raey'tu ğulaamen şaaben ve caariyeten şaabbeten fekhaşiytu aley'hima eşşeytaane-

"Ben genç bir erkek ve genç bir kadın gördüm ve Şeytanın onlara galebe çalmasından korktum."

Hadiste kadın -*caariyeten şaabbeten*- olarak tanımlandı. Arabça -*caariye(tun)*- iki anlama gelir; Genç bir kız ve köle bir kız. Nikabın vacib olmadığına ilişkin bunu kullandığını iddia edenlere yönelik şöyle yanıt verdiler çünkü o kadın bir cariyedir. Hadiste -*caariyetun şaabbetun*- diyor dolayısıyla o kadın bir cariyedir, köle bir kadındır. Dolayısıyla köle kızların giyim kuşamlarına ilişkin İslami hüküm özgür kadınların giyinmelerine yönelik olandan daha serbesttir. Ve hadiste kadın -*caariyetun şaabbetun* – olarak tanımlanıyor, dediler.

Peki, burada mesele şudur, burada *caariye* isminin onun köle bir kız olduğu genç bir kız olmadığı manasına geldiğini nasıl billiyorsunuz?! Ve onlar dedi, çünkü *caariyetun şaabbetun* ismi kulanıldı. *Şaabbetun* genç demektir. Ve eğer siz *caariyetun* ismini genç olarak alırsanız, hadiste bu basitçe genç genç demek olur. Yani iki defa aynı şey tekrarlanması gereksizdir. Dolayısıyla burada *caariyetun* köle kız, *şaabbetun* genç demektir, böylece hadisin tercümesi genç köle kız olur, dediler. Çünkü dediğim gibi bu zayıf bir yanıttır herşeyden önce Hadisin zayıf olduğu hakkında bazı sözler vardır. Ve Hadisin diğer kesimi, *raey'tu ğulaamen şaabben* söz konusudur. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem *caariyetun şaabbetun* olarak El Khas'amiyye atıfta bulunuyor ve bununla ilgili açıklamayı yaptım. Ve kuzeni hakkında da *ğulaamen şaabben* olarak atıfta bulunuyor *caariyetun şaabbetun*'un eril halidir. Dolayısıyla *ğulaamen* genç bir çocuk ve köle bir çocuk anlamına gelebilir. Ve siz yüzü örtülü olmadığı için eğer *caariyetun* ismini köle kız olarak alırsanız- ki köle bir kızın örtünme kuralları özgür bir kızdan daha az kısıtlayıcıdır- dolayısıyla siz *caariyetun* ismini genç bir kız yerine köle bir kız olarak ele alırsanız o durumda *ğulaamen şaabben* ifadesini de köle bir çocuk anlamına geldiğini söylemek zorunda kalacaksınız. Peki *ğulaamen şaabben* ifadesi ile kime atıfta bulunuluyor? Rasulullah'ın sallallahu aleyhi

ve sellem kuzenine ve o kesinlikle bir köle değildi. İşte bu yüzden bu yanıt zayıftır.

Sözün özü, başlangıçta belirttiğimiz gibi El Khas'amiyye'nin yüzünün açık olduğuna ilişkin herhangi bir açık delil yoktur. Ve bu mesele iki kişi ihtilaf etmesi durumunda- yani bu hadisi kullanarak Nikab'ın Vacib olmadığını söyleyen biri ile ona yukarıda zayıf dediğimiz yanıtı veren biri- bu müteşabihler arasındadır. İçinde birçok varsayımlar söz konusudur. Açık değildir. Bunu Nikab'ın Vacib olmadığını ispat etmek için delil olarak kullananlar için açık değildir.

Dolayısıyla bir ilim talebesi ve bu Nikab meselesinde samimiyetle hakkı arayan kimse nasıl kullandıklarına dair varsayımlarla dolu delillere bakmayacaktır açık ve kesin delillere göre hareket edecektir ve Nikabın, Allah'ın subhanehu ve teala farzlarından bir farz olduğunu gösteren diğer birçok delil vardır, Nikabın farz olduğu konusunda herhangi bir şüphe yoktur. Yani varsayımlarla dolu olanlar için açık, net ve içinde varsayımı olmayanı bırakmayız.

Allah en iyisini bilir.

Soru:

'*Biz küçük Cihaddan büyük Cihada döndük*' hadisinin durumu nedir?

Cevap:

Soru Arabça şu açıklama ile ilgilidir;

"*reca'na minel Cihadel asgari ilal Cihadel ekberi*" Sahih değildir.

Buna göre sözde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir savaştan döndü ve şöyle dedi, 'Biz küçük Cihaddan' yani Kafirlerle savaştan- yani fiziki/bedeni Cihaddan 'büyük Cihada' yani ruhsal-manevi bütünlük mücadelesine 'döndük'. Ed Deylemi aktardı bu açıklamayı El Beyhaki de aktardı ve Zayıf olduğunu söyledi, İbn Teymiyye bu hadisin aslının olmadığını söyledi, yine İlim ehlinin Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir söz aktarmadığını söyledi, Es Suyuti benzer bir açıklama yaptı ve bu söz Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem atfedilemez dedi. Dolayısıyla bu açıklama Münker olarak sınıflandırıldı.

Madem bu konu üzerindeyiz, bir şeyler ilave etmeme izin verin. Bu Hadis, insanların bahsettiği birçok Zayıf Hadis gibi değildir. Uydurma hadisleri Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem isnat etmek çok tehlikelidir ki bunu biliyoruz. Ancak burada daha da tehlikelidir. Neden? Çünkü bu açıklama geçmişte sık kullanıldı hatta son 20 yıl içinde daha sık kullanıldı. Aldatıcı bir şekilde kullanıldı. "Amerikan Siyonist İslamı"nın destekçileri Cihadı ortadan kaldırmak, Cihadı iptal etmek için veya Cihadın manasını kısırlaştırmak için veya Cihadın önemini yok etmek için bu uydurma hadisi kullandı, kullanıyor.

Cihadın iki Şer'i manası vardır. Cihadın anlamlarından biri Nefisle Cihaddır. Şer'i anlam Kur'an ve Sünnette Cihad lafzı ile karşıladığınızda almanız gereken demektir.

Kur'an ve Sünnette Cihad lafını gördüğünüzde iki Şer'i anlamı vardır. Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar sizin İslam'da Cihadın tek manası olarak Kur'an ve Sünnette Cihadın tek manası olarak Nefisle Cihad-Ruhi/Manevi mücadele olduğunu düşünmenizi isterler. Onlar sizin İslam'da Cihadın sadece arzularınıza ve Şeytana karşı Cihad, günahlara karşı nefsinizi caydırma Cihadı, Şeytanın ayartmasına karşı direnme Cihadı, Nefsi temizleme Cihadı olduğunu kabul ettirmek isterler. Evet, İslam'da Cihadın böyle bir şekli kesinlikle vardır ancak tek türü değildir! Cihadın bu Şer'i manasını herkes bilir çünkü hastalıklı kalplere sahip sapkınlar Cihadın sadece bu olduğunu düşünmenizi isterler. Onlar sizin İslam'da Cihadın tek türünün bu olduğunu düşünmenizi isterler.

Onlar için kötü haber, hastalıklı kalpli münafıklar için kötü haber Cihad'ın Kur'an ve Sünnette bir başka Şer'i manasının olmasıdır. O da Kafirler ve Münafıklarla Cihaddır. Allah subhanehu ve teala uğruna Allah subhanehu ve teala düşmanlarıyla savaşmaktır. El Esfehani, El Kessai, El Buhuti ve diğer birçokları şöyle dedi 'Cihad, Allah uğruna fiziki/bedeni savaştır.' Yani ikinci manası. Allah'ın subhane ve teala sancağını en yükseğe çıkarmak için savaşmaktır. Yani;

Bezlül cuhdi li kitalul küffari li i'lai kelimetillah.

Cihad'ın ikinci türü bizzat Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından tarif edildi. *Müsned* El Ahmed'de yer alır;

"Bir adam Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem Cihad nedir, ve ma el Cihad? diye sordu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem en tukatile ilel küffare iza lakiytehum diye cevap verdi. Yani karşılaştığında Kafirlerle savaşmandır" dedi.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem tanımını yapmışsa tek ihtiyacınız olan budur. Bu Cihadın ikinci türüdür.

Nitekim Cihadın Kur'an ve Sünnet'te iki türü olduğunu söyledik. O halde biz bir ayet veya hadiste Cihad kelimesini gördüğümüzde hangi Cihad türünden bahsettiğini nasıl biliriz? Kafirlerle Cihad mı, Nefisle Cihad mı? Genelikle Cihadın türüne ilişkin ayet ve hadisin kapsamı çok açıktır. Bazen örneğin bir hadiste Cihadın her iki türünden de bahsedebilir. Bu, kapsamında açıktır. Hakk Alimleri herbir ayet ve herbir hadiste bunu açıkladılar. Buna göre eğer genel olarak, sınırlama olmaksızın, sınırsız olarak Cihaddan bahsedildiğinde sınırsız olarak (Nefis Cihadı veya Kafirlerle Cihad) bahsedildiğinde Kafirlerle Cihad demektir. Belirli bir mana belirtmeksizin genel ve sınırsız olarak Cihaddan bahsedildiğinde Allah subhanehu ve teala uğruna savaşmak yani Kital demektir.

İbn Rüşd tüm söylediklerimi tek bir cümlede özetledi;

"Allah subhanehu ve teala Rızası uğruna bir çaba sarfeden herkes Cihad etmiştir."

Fe kullu men eta'ba nefsehu fi zatillahi fekad cehade fi sebiylillah illa ennel Cihade iza utlika la yake'u illa ala mucaahadetil kuffari bis seyf.

İbn Rüşd sözlerine devamla dedi, "Cihaddan genel olarak, koşulsuz bahsedildiğinde Kafirlerle kılıçla savaşmak demektir."

Dolayısıyla kapsam Cihadın hangi türünden bahsedildiğini size söyleyecektir ve alimler bunu açıkladılar. Yani herhangi bir ayet veya hadiste eğer Cihaddan genel ve koşulsuz bahsedilirse, o zaman Kafirlerle fiziken/bedenen savaşmak demektir. Bunu anladığınızda eğer Allah subhanehu ve teala Cihadı emrederse, yani Kitali, Savaşı emrederse ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem emrederse bu kutsaldır demektir, gazvedir ve gazvenin tanımı Kafire karşı savaşmaktır ve Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bizzat kendisi gazvelere liderlik etti. 28 gazveye liderlik etti. İşte

bu kutsal savaştır.

Dolayısıyla evet, İslam'da kutsal savaş vardır ve o da Cihaddır. Bu Batı'da büyümüş olan birçoklarına özellikle 11 Eylül sonrası doğan ve büyüyen kişilere şaşırtıcı gelebilir. Çünkü İslamla alakası olmayan "Amerikan Siyonist İslamı"nı yayan münafıkların büyüyen sayıları söz konusudur. Ki İslamın bu versiyonu düşmanlara uyan bir versiyondur. Cihad terimini veya Cihadın uygun tanımını ortadan kaldırdıkları bir İslam versiyonudur. Ümmet içinde Cihad ayetleri sadece Sahabeler için geçerlidir diyen zındıkları görürsünüz.

Ve sonra diğerleri size İslam'da kutsal savaş yoktur derler. İslam'da kutsal bir savaşın olmadığını yayanlardan biri, son yirmi yılda zındık Arabların ağzından Cihad kavramını Allah'ın Şeriatını ve Hadlerini küçümseyerek tahrif etmektedir. Bunlar sadece masaldır demektedir. Nitekim o, Gazze'de savaş devam ederken yeni bir tahrif ile ortaya çıktı ve İslam'da kutsal bir savaş (diye kavram) yoktur dedi.

Birçokları özellikle yaşları genç olanlar bilmez, onlar bilmiyor çünkü o zaman doğmadılar veya o zaman çok küçüktüler İslam'da kutsal savaş yoktur diyen aynı kişi, Bush ilan ettiğinde savaşı kutsadı. O, Bush Irak'a savaş ilan ettiğinde konuşmasında açıkça Bush'u alkışladı. Yani Müslümanlara karşı Kafirlerin açtığı Savaşın Alevleri kutsaldır ancak Müslümanlar kendilerini savunduğunda kutsal savaş yoktur! 20 sene önce bu zındık hakkında konuştuğumuzda ki o zaman zirvesindeydi, biz aşırıcı olduk ve Kafirlere göre o ılımlı olandı aynı şekilde birçok sözde Müslüman da öyle.

Bugün herkesin gerçekliğini açığa çıkaran devam eden olaylar içinde Batı'daki Müslümanların özellikle Batı'daki gençliğin özellikle de Amerika'da ki gençliğin uyanmaları gerekiyor. Mevcut yaşananlar ugun manasını belirterek Cihadı normalleştirmeye başlamaları için ve bunu sözlüklere geri koymaları için Müslümanlara bir uyarı çağrısıdır. Ci-

had dillerde, sosyal medyada ve mescidlerde ve her yerde yaygın olarak kullanılan normal bir terim olmalıdır. Fıkıh kitaplarında ilgili her bölüm ve başlık altında Cihadın kural ve düzenlemeleri üzerinde dersler aramanın zamanıdır. Siyer kitaplarından Cihadın izzet ve şerefini öğrenmenin zamanıdır. Annelerin yeni doğan bebeklerini Cihad sevgisi ile ve Mücahid olma ve Şehid olma tutkusuyla emzirmelerinin zamanıdır. Gençlerin Kur'an da, Sünnette ve Siyer de yer alan Cihad anlatıları ile övünme zamanı gelmiştir.

Nerede olursa olsun Allah'tan subhanehu ve teala gelen bir öğretiden asla utanma! Asla taviz verme! Asla taviz verme ki Kafirler dininin tatlı hoş olduğunu düşünecek olmasın veya sizden hoşlanacak duruma gelmesin veya İslam'ından hoşlanacak duruma gelmesin çünkü siz onların dinine girmedikçe sizden asla hoşnut olmayacaklardır.

Müslümanlar dünyaya liderlik yaptılar ve Kafirlerin neden hoşlandığını veya neden nefret ettiğini asla ne dikkate aldılar ne de düşündüler. Eğer çözüm Batı için Kafir Batı için Batı'ya uygun bir İslam oluşturmaksa o zaman şeyhlerinin çoğu onlara istedikleri İslam'ı verdikten sonra neden Gazze'de ve diğer yerlerde ki Müslümanları katlediyorlar?!

İslam, Allah'ın subhanehu ve teala indirdiği şekliyle güzeldir. Olduğu gibi öğretilir. Al veya alma! İslam, İslamın en yüksek zirvesi olan Cihaddan asla soyutlanamaz. Aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterliler, liberaller ve modernistlerin istediği gibi Batı ve Kafirler Müslümanlar için İslamsız bir İslam istiyorlar. İslamsız sözde Müslümanlar olmasını istiyorlar. Kafir Batı ve aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterliler dili kesilmiş ve organları felç edilmiş bir İslam istiyorlar. Bağılılarının, taraftarlarının dişleri çekilmiş ve dişleri sökülmüş bir İslamı tanıtmalarını, teşvik etmelerini istiyorlar.

Allah'ın vahyettiği, Allah'ın indirdiği şekliyle doğru, gerçek, hakiki İslamı, izzet ve şerefi ile İslamı öğretirseniz

Batı sizi ekstremist, aşırıcı olarak adlandırır ve aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterliler ve liberaller sizi Harici diye adlandırır. Batı, kıble Yahudileri ve mürcie liderleri, şeyhleri ve takipçileri Müslümanların bir diğeri ardına katledilmelerini, soykırım ardına soykırıma uğramalarını ister ve bu durumu yüzünüzde bir gülümseme ile açık bir kalple kabul etmenizi sizden isterler. Onlar sizden çocuklarımızı bombaladığında ve onların kanları yanlışlıkla işgalcilerin üzerinde bulaştığında kanları dökülen o çocukların özür dilemelerini gerektirecek bir İslam istiyorlar. Onlar kanatlarının kesildiği ve pençelerinin söküldüğü bir İslam istiyorlar.

İslam'da Cihad bir çadırın merkez direği, bir çadırın yapısını ayakta tutan temel direği gibidir. Onlar merkez direği olmayan bir İslam istiyorlar. İçinde merkez direği olmayan bir çadır hayal edin. Çadırın yerle bir olmasını böylece üzerine basıp geçmek istiyorlar.

Cihad İslam'ın omurgası, direği ve zirvesidir. Tebliğin hırsızları Ümmetin İslam'ın zirvesi olan şeref ve izzetini çaldılar. Batıda çoğu mescide hakim olan modernist veya liberal veya kıble Yahudilerine ait olsun olmasın fark etmez yerel toplumunuzda mescidlerinizde ki imamlara neden son 20 yılda Cihadın gerçek ve çarpıtılmış anlamları hakkında ilham verici dersler yapmadıklarını ve hutbeler vermediklerini sorma zamanıdır. Modernist liberaller ellerinden Müslümanların kanları damlayan siyasetçileri kürsülere getirmek isterler, sizlere onları seçmenizi söylerler, ancak Saf Tevhidi öğretecek birini asla getirmek istemezler. Mihrablardan Dinlerarası Küfür İnancı ile meşgul olmaları için çok çeşitli Kafirleri kürsülere getirirler ancak Saf Tevhidi öğreten birine kürsülerde asla yer vermezler. Kafirin hoşnut olmadığı şey Vela ve Beradır. Tebliğ hırsızları son seçimlerde sizi Biden'e oy vermeniz için teşvik etti ve sizi dolandırdılar. Eğer seni dolandırdıkları şey para olsaydı bu nispeten kolay olurdu ve fazla önemli olmazdı ancak onlar seni Dininden, İnancından dolayı dolandırdılar. Biden'e oy

vermek için sizi teşvik ettiler ve şimdi Gazze olayı popülerdir, Filistin davasının Malcolm X'i olmak istiyorlar. Tebliğ hırsızları sizi kutsalların kutsalında kandırıyorlar. Dininiz konusunda kandırıyorlar. Oy vermeye gitmenizi söylediklerinde sizi kandırdılar ve hatta bu hırsızlardan, bu haydutlardan bazıları oy vermenizin vacib olduğunu bile söylediler.

Seçimler olduğunda son 30 yıldır söylem ve yazılarımda daima bulduğum tüm fırsatlarda Müslümanları bundan caydırırım ve tehlikeleri konusunda uyarırım. Biden'in seçildiği son başkanlık seçimlerinde söylemlerim ortadadır ve belgelidir ve Gazze savaşından öncedir. O zaman seçimlerin Tevhidin temeline olan tehlikeleri bir yana sizler, ellerinden Müslümanların kanının damladığı birine oy vereceksiniz dedim. Biden bir teröristtir. Oylarınızla terörist konumunda birine yardım ettiniz. Kimse sizi sandığa gitmeye zorlamadı. Zamanımızın bunak bir firavununu gördünüz, Yahudi işgalcilere sadakat ve destek vermek dışında her şeyde aklını yitiren biridir.

Sesinizin işitilmesi için ona oy vermenizi size söyleyen o haydutlar, o hırsızlar nerededir? Nerededirler? Bugün nerededirler? Gazze'deki soykırımı durdurma yönündeki sesiniz işitildi mi?! Yoksa oylarınızla iktidara gelmesine yardım ettiğiniz bir firavuna oy vererek bu savaşa bir katılımcı mı oldunuz? Siyasi desteğiniz füzelerin finansmanını hatta ABD'den Gazze'ye soykırıma destek olmak üzere gitmekte olan piyadelerin gidişini durduruyor mu? ABD, Gazze'de ki soykırımda işgalci Yahudilerden daha çok kınanmalıdır! Bu gerçeği anlamanız gerekiyor. Netanyahu, Biden'ın bir köpeğinden fazlası değildir. Tıpkı Arab liderlerinin Netanyahu'nun köpekleri olduğu gibi!

Lafı eveleyip gevelemeyelim açık ve sade olalım Ümmetin kalplerini yırtan bu Soykırım bir akide uyanışı olsun! İzzetin gerçek anlamını öğrenme vesilesi olsun! İzzet ve şerefin ve zaferin gerçekten nasıl edinildiğini öğrenmek için bir

vesile olsun! Böyle soykırımların nasıl engelleneceğini ve durdurulacağını öğrenmek için bir vesile olsun.

Bizim muhteşem tarihimizde bir zamanlar düşman topraklarında olsa dahi bir Müslümana zarar vermeye kimse cesaret edemezdi. Tarihimizde bir zamanlar vardı, baskıcı liderler vardı, kendi halklarına zulüm yaparlardı, evet, ancak yabancı bir Kafir bir Müslümana veya bir kadına veya bir çocuğa zarar vermek istediğinde ordular harekete geçirilir ve bu bir savaş ilanı olarak kabul edilir ve Müslüman yöneticileri sarsar ve görülmemiş kuvvetler kullanılırdı. Tek bir Müslüman kadın veya birkaç kadının hakkı çiğnendi diye orduları harekete geçiren El Haccac ve El Mu'tasım ve benzeri baskıcı liderlerin hikayelerinden çok defa bahsettik.

Hatta onlardan önce ve onlardan çok çok daha iyi olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bugün olduğu gibi hızlıca 15,000 Müslüman kurbanının olduğu bir soykırım bile söz konusu olmadan sadece tek bir Müslüman kadın için onuru, şerefi çiğnenen tek bir kadın için Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizzat kendisinin liderlik ettiği bir orduyu harekete geçirdi. Sadece bir kadın için tüm bir Yahudi kabilesini devirdi ve Beni Kaynuka güçlü bir kabileydi, zayıf değillerdi silahları vardı, kaleleri ve askeri taktikleri vardı ancak tek bir Müslüman kadının namusu çiğnendiğinde ve küçük düşürüldüğünde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunların hiçbirini dikkate almadı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlar çok güçlüdür biz onlarla şimdi karşı karşıya gelemeyiz asla demedi. Cihad Saf Tevhid bayrağı altında yapıldığında ve Müslümanları, hayatlarını, şereflerini, mülklerini ve topraklarını korumak için Saf Tevhid bayrağı altında yapıldığında sonuç şudur;

vekâne hakkan 'aleynâ nasru-lmu'minîn(e)

"...Müslümanlara yardım etmek üzerimize haktır."(Rum: 47)

vemâ-nnasru illâ min 'indi(A)llâh(i)

"....Yardım ancak Allah'tandır..."(Enfal: 10)

in tensurû(A)llâhe yensurkum ve yuśebbit akdâmekum

"...eğer Allah'a yardım ederseniz, Allah'ta size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar"(Muhammed: 7)

Ve Müslümanların kararlı zaferler kazandığı neredeyse tüm büyük savaşlarda Müslümanlar sayı ve kuvvetçe azdılar. Zafer kimin daha kuvvetli olduğu ile ilgili değildir. Zafer Sovyetler veya Amerika veya Çin veya İran'ın ellerinde değildir zafer Allah'tandır subhanehu ve teala. Eğer Allah size bir zafer, bir kurtuluş verirse kimse sizi mağlup edemez ve eğer Allah subhanehu ve teala sizi yüzüstü bırakırsa size kimse yardım edemez.

İn yensurkumu(A)llâhu felâ ġâlibe lekum ve-in yahżulkum femen żâ-lleżî yensurukum min ba'dih(i)

"Eğer Allah size yardım ederse size kimse galip gelemez ve eğer sizi yapayalnız ve yardımsız bırakırsa O'ndan sonra size yardım edecek olan kimdir?!..."(Al'i İmran: 160)

Dolayısıyla zaferin, kurtuluşun kuralı çok basittir Zafer-Kurtuluş ***et'ka-*** takva sahipleri kimse onlar içindir, Allah'tan daha çok korkan kimse onlar içindir! Eğer ***et'ka*** olan kimse yoksa o zaman zafer *ek'va* olana gider yani daha kuvvetli olana gidecektir. Ve güçlerin karşılaştırması haline gelir. Şeyh Abdul Hamid Kişk şöyle derdi bugün biz ne et'kayız ne de ek'vayız. Ben 16 yaşındayken Yemen'den Şeyh Abdulmecid Er Reymi'nin (?) rahimehullahu teala gramer kitabının üzerinde dururdum, bazı gramer kaideleri hakkında örnekler görürdük eğer yanlış hatırlamıyorsam Masdar Bölümü'ydü orada onun bazı örneklerinden bir *da-ra-be/yed-ri-bu/dar-ben* idi ve diğeri galiba *(ka-te-le)/katel-tuhu(yek-tu-lu)/kat-len* idi burada durdu ve şöyle dedi bakın,

SubhanAllah gramer kitaplarında bile izzetin manasını Ümmetin kalplerine sokmak için teşvik ediyorlar. Örneklerle ve gramer kurallarıyla izzeti Ümmetin kalbine sokuyorlar. Ki Cihad ile ilgili fıkıh kitapları değildir veya Cihad ile ilgili Siyer kitapları değildir, izzeti Ümmetin kalplerine soktukları kitaplar gramer-dil kitaplarıdır! Müslümanların şanlı geçmişinde Harun zamanında Müslümanların Rum kelbi Nikfur'a yönelik tehdidindeki izzet ve asalet tonuna bakın;

"Min Emirel Mü'miynin Harun Reşid ila Nekfur kelbi Ruum! Kad kara'tu kitabeke yaa ibnel Kafire vel cevabu ma tera'hu la ma tesma'u"

"Müminlerin Emiri Harun Er Reşid'den Rum/Roma köpeği Nekfur'a mektubunu okudum ey Kafirin oğlu, cevabımı duymayacaksın bizzat göreceksin."

Roma lideri Nikfur, Harun'u tehdit ettiği bir mektup göndermişti. Harun'un yanıtı mektubunu okudum cevabımı duymayacaksın, göreceksin oldu. Açık bir tehdittir. Bir soykırım yüzünden bu olmadı ve bugün Ümmetin birçoğu sadece Allah'ın rahmet ettikleri istisna Kur'an ve Sünnette Cihad ayetlerini gördüğünde, Kur'an ve Sünnette kital ve savaş ayetlerini gördüğünde bazı kız kardeşlerimizin çoklu evlilik ayetlerinde gördüğü gibi davranırlar(hoşlanmazlar demek istiyor) Ancak örneğin tüm bir Ümmet oruç tutmayı dört gözle bekler, Ramazan'da oruç tutmayı severler, Müslümanların dört gözle yapmayı beklediği İslam'ın büyük Şiarlarından biridir, nereye giderseniz gidin oruca hazırlanma, mutluluk, ruhlardaki pozitif değişimler çok belirgin olur. Nitekim Allah subhanehu ve teala dedi,

kutibe 'aleykumu-ssiyâmu

"...Oruç tutmak üzerinize farz kılındı..."(Bakara: 183)

Müslümanlar orucu dört gözle beklerler çünkü Allah subhane ve teala üzerinize farz kılındı dedi. Üzerinize oruç farz

kılındı diyen aynı Allah subhanehu ve teala dedi;

Kutibe 'aleykumu-lkitâlu

"Savaşmak üzerinize farz kılındı..." (Bakara: 216)

Cihad etmek üzerinize farz kılındı! Vallahi oruç tutmak iyidir, buna uyacağım ve buna inanacağım ve bunu uygulayacağım ancak kital Cihadına inanmayacağım diyemezsiniz.

Efetu'minûne biba'di-lkitâbi vetekfurûne biba'd(in)

"...Yoksa kitabın bir kısmına inanıyor ve bir kısmını red mi ediyorsunuz..."(Bakara: 85)

Son yaşanan olaylar aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterlilerin/kıble Yahudilerinin nasıl da insanları yöneticilerine köle yapmak istediklerini açığa çıkardı. Onlar insanların Allah'a subhanehu ve teala kul olmaktan çıkarıp Tağutlara itaatkar kul köle olmalarını istiyorlar. Onların Tevhid düşüncesi, Tevhid dediklerinde kastettikleri insanları mezarlara kabirlere şirk işlemekten alı koyup ki sürekli yaptıkları budur ve kesinlikle doğrudur çünkü kabir şirki yeterince vurgulanmamıştır, ancak onlar sizi bu şirkten kurtarıp saray şirkine bulaştırmak istiyorlar.

İslam, insanı Allah'ın subhanehu ve teala kulu olarak şereflendirmek için gelmiştir ve onlarsa insanlığı Tağutlara tabi kılmak için geliyorlar. Müslümanlardan, Müslüman yöneticilerin emirlerine itaat etmek onlar Müslüman olduğunda Allah'a subhanehu ve teala ve Rasulüne sallallahu aleyhi ve sellem itaat etmek demektir. Allah subhanehu ve teala buyurdu;

Yâ eyyuhâ-lležîne âmenû atî'û(A)llâhe veatî'û-rrasûle veulî-l-emri minkum

"Ey iman edenler Allah'a itaat edin ve Rasule itaat edin ve

sizden emir sahiplerine..."(Nisa: 59)

Dikkat edin ***atî'û(A)llâhe veatî'û-rrasûle*** ve *atî'û* terimi - ***veulî-l-emri minkum*** da ihmal edildi! Çünkü Müslüman yöneticilere itaat onlar Allah subhanehu ve teala ve Rasule sallallahu aleyhi ve sellem itaat ettiği zaman geçerlidir. Ve ayetin devamında bu vurgulanır.

fe-in tenâza'tum fî şey-in feruddûhu ila(A)llâhi ve-rrasûli

"Ve herhangi bir iş-meselede anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasulüne götürün..."(Nisa: 59)

Bir anlaşmazlığa düştüğünüzde yöneticiye mi götürün diyor? Eğer Allah'a ve hesap gününe iman ediyorsanız o meseleyi Allah'a ve Rasulüne götürün diyor. Size aynı kıbleye döndüğümüz bu dejenere Yahudi karakterlilerin ne kadar pislik olduklarını anlatayım, onların, şeyhlerinin ve liderlerinin ne kadar iğrenç olduklarını anlatayım.

ABD Irak'ı işgal ettiğinde tıpkı Siyonistlerin Filistin'i işgal ettiklerinde olduğu gibi ki arada bir farklılık yoktur. ABD, Lewis Paul Bremer'i Irak'ın lideri olarak atadı. Yani bir ülkeyi işgal ettiler ve ona bir lider atadılar. O zaman aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterlilerden bazılarının Lewis Paul Bremmer'i kendisine karşı çıkamayacağınız bir lider olarak kabul ettiklerini biliyor musunuz?! İmamın izni olmadan onunla savaşamazsınız dediler, oradaki durumdan bahsederken böyle diyorlar! Amerika'nın işgal için değil özgürleştirmek için orada olduğunu söyledikleri fetvalar yayınladılar. Ve lidere karşı gelmemelisiniz, lidere isyan etmemelisiniz dediler. Onların Veliyul Emri Bremmer'di. Bu rastgele bir durum değildir. O zaman bunları söyleyen onların lideri aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterlilerin şeyhlerinden en popüler olanları arasındaydı. Gece gündüz onların medyasında yer bulan birisiydi. Ve o zamanlar liderlerinin en yakın danışmanlarından biriydi. Onların basınlarında ve kürsülerinde tekrar tekrar ondan

bahsedilirdi. Ürdün'de reddedici Mürcielerin en meşhur başlarından birinin 2015 yılında kendisine Filistin'deki durum ile ilgili bir soru sorulduğunda şöyle dediğini biliyor musunuz? O dedi,

"Yahudi yerleşimcilerle savaşamazsınız, kavga edemezsiniz çünkü onlar size elektrik ve gaz tedarik ediyor ve iş veriyorlar." Birisi "peki silahlı olan Yahudilerle ilgili hüküm nedir ya Şeyh diye sorduğunda" o dedi, "hüküm aynıdır" dedi. "Size elektrik ve gaz tedarik ediyorlar, size iş veriyorlar" dedi. Onlara neden reddeci/ıskarta dediğimi görüyormusunuz, neden onlara bu lakabı taktığımı görüyormusunuz?

Afganistan'da 80'ler ve 90'lar da Sovyetlere karşı Amerika'nın kutsadığı savaş çıktığında Cihadı destekleyen fetvalar yağmur gibi yağdı, insanları Cihada gitmek için teşvik eden hutbeler verildi, Cihad ve Mücahidleri desteklemek için alenen paralar toplandı, Suudi Arabistan'a ait herhangi bir hava yoluna gidip örneğin Pakistan'da ki bir şubeden Afganistan'a savaşmaya gitmek istiyorum dediğinizde yol ücretinizi yarı yarıya indirirlerdi. Ailelerini ziyaret etmek için Afganistan'dan savaştıktan sonra dönenler kahramanlar gibi karşılanırdı. Çünkü Amerika bunu kutsadı. Amerika'nın kutsamadığı bir savaş olursa verdikleri fetva bu fitnedir, uzak durun olur. Ümmeti böyle yaparak Harici olacakları ile korkuturlardı. Onların ihanetlerinin örnekleri çoktur.

Şimdi biraz hızlanalım. Filistin'de süre giden bir soykırım vardır, ancak bu yeni değildir. 80 yıldır sürmektedir, iki aylık değildir, Filistin'de ki Müslümanlar son 80 yıldır sürekli bir soykırım ile karşı karşıyadır. Sadece son yıllarda hatta sadece Gazze'yi tek başına ele alırsanız öldürmeler, bombalamalar, tecavüz etmeler sayısızdır. Tek başına sırf Gazze soykırımlardan kurtulamadı, 2009, 2012, 2014, 2018, 2019, 2021 ve bugün ve 1947 ve 48'de sadece Hayfa'da meydana gelen soykırımın boyutlarını sanırım sadece Al-

lah subhanehu ve teala bilir başka kimse bilemez. Ebu Şuse katliamı, Deyr El Yasir katliamı, Allah ona lanet etsin Ariel Şaron peş peşe onlarca katliama liderlik etti, Han Yunus katliamı, Kafr Kasım katliamı, Sabren Şetila katliamı sürekli bir katliam ve soykırım.

80 yıldır Müslümanların mallarının mülklerinin sürekli gasp edilmesi. Son 80 yıldır Aksa'da ve her yerde kadınların haklarına ve namuslarına yönelik ihlal ve tecavüzler devam ediyor. Erkekler, kadınlar ve çocuklar günlük esir alınmaya devam ediyor, kasabalar sakinlerinden ailelerinden tahliye ediliyor, çiftlikler yok ediliyor. 80 yıldır aileler yerlerinden edildi ve kasabaları sürekli yerle bir edildi. Besin kaynakları yok edildi. 80 yıldır temel yaşam besinlerinden yoksun bırakıldılar. 80 yıldır tüm bunlar durmadan devam ediyor.

Bir kişinin kendisini savunması *Şer'i Fıkıh* terimi olarak *Cihadu Deffa-* Savunma Cihadı olarak adlandırılır. Aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterliler veya kıblenin Yahudileri, ıskarta reddedici Mürcieler insanların işgalcilere karşı kendilerini savunmaları için Tağutlarının birinden izin alması gerektiğini düşünüyorlar! Onların bu konudaki prensipleri işte budur. Onlar her şeyi liderlerine bağlarlar, Gazze'deki soykırım onları tetiklemeyecek, harekete geçirmeyecektir ancak liderlerinin bir sözü harekete geçirecektir! Gazze halkı katledilmeye devam ederken, en pis eğlenceleri ve konserleri Bilad El Harameyn, Haram topraklara getiren liderlerden, Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını değiştiren ve Allah'ın subhanehu ve teala düşmanlarına sadık olan liderlerden izin almayı gerekli görüyorlar. Allah subhanehu ve teala kendilerine zulüm yapılanlara kendilerini savunma iznini verdi. Ve onların bu meselede BAE'den herhangi bir necis liderin veya Biladil Harameyn'den herhangi bir necis liderin veya herhangi bir necis liderin izinlerini almaya ihtiyaçları yoktur.

Uẕine lilleẕîne yukâtelûne bi-ennehum zulimû ve-inna(A) llâhe 'alâ nasrihim lekadîr(un)

"Kendilerine zulüm yapılanlara savaşma izni verildi ve şüphesiz Allah onlara yardım etmeye kadirdir."(Hacc: 39)

Bu ayet kendi kendini savunma kapsamındadır. Allah subhanehu ve teala izin verdiğinde hiç kimsenin iznini almak zorunda değilsiniz. İbn Teymiyye rahimehullahu teala kendi kendini savunma Cihadı hakkında şöyle dedi,

fe la yuşteritu lehu şart- yani onun için herhangi bir şart-koşul yoktur.

Yalan ve sahte bir şekilde Muhammed ibn Abdulvahhab'ın takipçileri olduğunu öne sürerler, onun torunu Abdurrahman ibn Hasan bizzat onların bu iddialarını reddeden en açık anlaşılır ve kesin somut bir açıklama yapmıştır. Tıpkı İbn Hazm ve diğer birçok alimin yaptığı gibi. Kıble Yahudilerinin bazıları bu ayetlerin sadece Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem özel olduğunu iddia ederek liberallere katılmaya başladılar. Böyledir çünkü bu ayetlerin açıklamasının abc...sinden mahrumdurlar.

Filistin'in çevresinde 22 si Arab, 57 Müslüman ülkesi vardır hatta bazı ülkeler bir taş atma mesafesinde yakındırlar neredeyse yarım milyar Arab askeri düşmanı çevrelemiştir, milyarlar harcamıştır ancak bir soykırımı durdurmak için harekete geçemezler ya da sahip oldukları Nil nehrinden sadece birkaç kilometre uzakta olan masum çocuklarımızın susamış boğazlarını besleyemezler! Onların liderlerinin yaptıkları tek şey, düşmanın sınırlarını ve çıkarlarını korumaktan başka bir şey değildir.

Bugün Gazze'de Saf Şeriatı ilan ederseniz 86 ülkenin birliklerini harekete geçirdiğini ve Gazze'yi işgal ettiklerini göreceksinizdir! Allah subhanehu ve teala *ibteleat* yaptığında imtihan ettiğinde bunun hikmetlerinden biri münafıkları açığa çıkartmasıdır.

Mâ kâna(A)llâhu liyeżera-lmu'minîne 'alâ mâ entum 'aleyhi hattâ yemîze-lhabîśe mine-ttayyib(i)

"Allah pis ile temizi birbirinden ayırmadan siz iman edenleri bulundukları hal üzerine öylece bırakacak değildir..."(Al'i İmran: 179)

Onlar, Ümmetin kendisini savunmak için düşmanın kendisiyle ilişkileri alenen normalleştirme işine karışan liderlerden izin alma arayışı içinde olmasını isterler. Ve bu sadece masanın üstünde olan kısımdır masanın altında olmakta olanlar ise çok daha kötüdür. Ancak liderlerimizin yaptıkları iyi şeyleri unutmamak lazım! (derler) onlar Mescidi Nebevi'yi genişlettiler, Mescidil Haram'ı genişlettiler, Kur'an basıyorlar ve dağıtıyorlar, Haccı daha kolay hale getiriyorlar derler, ancak onlar Filistin'de bir çocuğun değerli hayatını veya Yemen'de, Irak'ta herhangi bir yerde bir çocuğun veya bir kadının veya bir erkeğin değerli hayatını kurtarmanın Harem'in fiziki yapısının Çin'e kadar genişletilmesinden daha önemli olduğu hakkında çok az şey biliyorlar. Dünya ile birlikte Kabe'nin yıkılması Allah subhanehu ve teala nezdinde Gazze'de tek bir masum çocuğun öldürülmesinden daha az değerlidir! Allah subhanehu ve teala indinde bir Müminin öldürülmesi tüm dünyanın yok olmasından daha acı vericidir! Bugünkü kıble Yahudilerinin öne sürdüğü argümanları Kureyş öne sürdüğünde – yani biz hacılara su veririz, Haremi koruruz dediklerinde Allah subhanehu ve teala onları azarladı!

Ece'altum sikâyete-lhâcci ve'imârate-lmescidi-lharâmi kemen âmene bi(A)llâhi velyevmi-l-âhiri vecâhede fî sebîli(A)llâh(i) lâ yestevûne 'inda(A)llâh(i) va(A)llâhu lâ yehdî-lkavme-zzâlimîn(e)

"Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan ve Allah yolunda (malı ve canıyla) Cihad edenlerin (ameliyle) bir mi tuttunuz? Allah katında bir olmazlar. Allah, zalimler topluluğunu hidayet

etmez."(Tevbe: 19)

Şunu anlayın Yahudilerle normalleşmek demek İsrail'in işgalci tutumunu ve İsrail'in egemenliğini kabul etmek, tanımak demektir. Filistin'de Müslüman cesetlerin üzerinde işgal ettikleri Müslüman topraklar üzerinde varolma hakkını tanımak demektir! Özetle Yahudilerle normalleşmek demek işgalci Kafirlere *vela* göstermek demektir. Bu aşağılık necis liderlerin yaptıkları ihanet ve hainlik anlaşmalarını asla Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığı herhangi bir anlaşma ile kıyaslamaya kalkmayın! Ve geçmişte bu mesele ilgili seri dersler, seri konuşmalar ve ayrıntılı açıklamalar yaptım. Bu gibi zorluklar, güçlükler, sıkıntılar safları arındırır. Münafıkları açığa çıkarır ve dersler verir.

Alınacak dersler çok açık olmalıdır, Müslümanlar için özellikle Batı'daki Müslüman gençlik için- şöyle ki zaten bilmeleri gerekiyor- Kafir Batı'nın, özellikle ABD'nin Müslümanların düşmanı olduğunu anlamalarının zamanıdır. Siyonistlerin yaptıkları karşısında öfkeyle ve nefretle içiniz yanıyorsa ki eğer Müslümansanız öyle olmalıdır – ancak Amerika ve Kafir Batı'yı seviyorsanız o zaman çifte standart yapıyorsunuzdur. Katliamın boyutu süratle 15,000'e ulaştı(Hamas'ın 7 Ekim 2024 misillemesinden sonra İsrail'in Gazze'de başlattığı katliamın ilk günlerinde yazıldı), üçte biri çocuktur. Ve bu sayı Allah bilir bundan çok daha fazladır. Amerikalılar cimridir, çocuklarımıza yönelik yeni bir saldırı dalgası yapılmadan önce nefes almak için geçici bir ateşkes ile zaman tanıyorlar. ABD ve Kafir Batı kendi çocuklarına karşı koruyucu olduklarını iddia ederler ancak kurbanlar Müslümanların çocukları olduğunda hastaneler ve okullarda katliam yapmak sorun değildir. Ben işgalcilerin yapmakta olduklarından bahsetmiyorum ki ABD bunu meşru görür ve tamamen destekler. Söz konusu bizim Müslüman çocuklarımız olduğunda onları yakıp kavurmak ta onlar için bir sorun yoktur. Çocuklarımızı yakıp kızartmak için sadece silah desteği sunmazlar ya da siyasi ve finansal destek sağlamakla kalmazlar ayrıca bizzat Amerikan

piyadeleri Filistin'de savaşıyor ve Yahudileri savaşmaya teşvik ediyor. Filistin'de bir Amerikan askerinin kendi sözleriyle, Yahudi askerlere yönelik Gazze'yi yakıp kül etmek istediklerini ve Gazze halkı üzerine patlayıcı bombalar atmak istediklerini ve Allah ona lanet etsin böylece Yüce Allah'ı korkutacaklarını söylediği tahrik edici konuşmalarını seyrettiniz mi? Allah onu kahretsin. Kafir Batının, demokrasisinin, insan haklarının, Biden ve Amerika'nın Müslümanlara yönelik teklifi işte budur.

Kafirden beri olmanın temeli Tevhid prensiplerine üzerine tesis edilir. Vela ve Bera'yı Tevhid prensipleri belirler. Onlardan beri olmamızın nedeni onların Küfürleridir. Onlar tek bir Müslümanı öldürmese bile onlara yönelik bera'mız onların Küfürleri yüzündendir. Akide ve Tevhide dayalıdır ve bu konuda birçok ayrıntılı dersler yaptım. Ancak elbette onlardan Müslümanlara düşman olanlar daha çok nefret edilmeyi hak ederler. Amerika, Müslümanların en şiddetli düşmanıdır. Dünya tarihinde Müslümanlara karşı en çok suç işleyen ülkeler arasındadır.

Dün bir kardeş ile birlikteydim bana bir video klibi gösterdi ve bana şunu seyret dedi, bir polis merkezinde bir veteriner hastanesinde bir polis köpeği var çünkü köpek kanserdir ve solda ve sağda polisler dizili olarak onu selamladıkları halde ortalarından tören yürüyüşü yapıyor, bir polis köpeği, kanser olduğu için son günlerini yaşıyor, ölüyor ve onlar buna ağlıyorlar. Köpeklerinin ölümüne ağlarken çocuklarımızı katlediyorlar. Onların standart ve değerlerinin hayvanlar gibi olduğunu söylesem hayvanlara haksızlık ederim. Çünkü onlar daha aşağıdırlar.

ulâ-ike kel-en'âmi bel hum edall(u)

"...işte onlar hayvanlar gibidirler hatta hayvanlardan daha aşağıdırlar!..."(Araf: 179)

Onların çocuklarından birinin bir yeri morarsa veya bir

şaplak yediği yönünde bir söylenti olsa onların çocuk koruma hizmetlerinin neler yapacağını biliyorsunuz ancak bizim 5,000 Müslüman çocuğumuzun kömür haline gelmesi onlar için sorun değildir. 5,000 çocuğun yakılmış cesetlerini görmek akıllı bir insanı deli haline getirir. Bu sahnelere şahit olmak, onlardan yükselen kokuları hissetmek buna şahit olan birinin kalbini yakar, ruhunu daraltır ve hayat boyunca düzeltemez. Ancak söz konusu bizim çocuklarımız olduğunda onların bir kalbi yoktur.

Biz Kafirlerden *bera* ettiğimizde ayrıca onlara baskı veya zulüm yapmamayı veya onlara karşı adaletsiz olmamayı da öğreniriz. Beri olmanın kendi kural ve kaideleri vardır onlar gibi değildir. Onların batı demokrasisinin özellikle ABD'nin demokrasisinin, özgürlük heykelinin ve değerlerinin köpeklerinin idrarı kadar değeri yoktur! Allah adına size soruyorum 5,000 çocuk değil sadece 5 Amerikan köpeğini evinizin arka bahçesine kapasanız ve canlı canlı yaksanız hükümet ve basınları neler yapardı! Amerikan halkı neler yapardı! Bu mesele üzerinde medyanın yayınları Gazze'de yaşananları gölgede bırakırdı. Sen nasıl Amerikan köpeklerini yakmaya cesaret edersin! Onlar için Amerikan köpeklerinin hayatı *la ilahe illallah muhammeden rasulullah* diye çarpan masum kalplerden daha önemlidir. Dünyanın her yerinde sadece Gazze'de değil.

Kendini bu Ümmete atfeden demokrasiyi seven ve demokrasiye çağıranlar; Demokrasi yüzyılı, kendilerinin demokrat olduğunu iddia edenler tarafından Müslümanlara yönelik yapılan katliamlar yüz yılıdır. Zafer ve kurtuluşu ABD veya Avrupa veya Birleşmiş Milletler veya Avrupa Birliği veya Arab devletleri veya Körfez Ligi gibi bir düşmandan beklemek, zafer ve yardımı onlarda aramak bir şefersizlik ve mağlubiyettir. Onlarda yardımı aramak, onlardan yardım istemek boğulmak üzere olan bir adamın bir kamışa tutunması gibidir. Herkes kendisini savunma hakkına sahiptir, Müslümanlar hariç!

Ortaokul da bize ABD'nin Bağımsızlık Savaşını öğrettiler, Amerikan Devrimini öğrettiler 8 yıl savaştıkları bir savaştır ve böylece Amerika bağımsızlık ve özgürlüğünü kazandı. Okullarında bize George Washington'un bir kahraman olduğunu öğrettiler, neden George Washington bir kahramandı? Çünkü Amerika Birleşik Devletleri'nin bağımsızlığını sağlayan bir ordunun lideriydi bu dava uğruna 70,000 insanlarını kaybettiler. Bazıları savaşta, bazıları hastalıklardan ve bazıları esir olarak ölenlerin sayısıdır. Onları onurlandırdılar ve onları andılar, onların şerefine heykeller, anıtlar diktiler, onları hatırlamak ve kutlamak için anma günleri belirlediler. Onlar onların kahramanıdırlar.

Ancak iş, Müslümanların kendi topraklarını özgürleştirmek ve Allah'ın sunhanehu ve teala Sancağını yükseltmek ve Müslümanların hayatlarını korumak istemesine gelince, onları suçlular ve teröristler olarak adlandırırlar. Ve çok üzücüdür ki Batı'dan önce birçok sözde Müslümanın onları benzer şekilde görmeleridir. ABD dedelerinin ülkeyi üzerine kurduğu hukuku, yasaları sırf dedelerinin, atalarının bunun uygulanmasını isteyeceklerini varsayarak uygulamak ister. Söz konusu Müslümanların ülkelerinde Allah'ın Şeriatını uygulamak istemesi olunca, ki bizim dedelerimizin, atalarımızın kanunlarıdır, ülkelerini üzerine kurdukları kanunlardır, ekstremistlik, aşırılık ve radikallik olarak görürler ve kabul ederler. Kafir Batı'nın çifte standartlarına hoş geldiniz! Zafer ve kurtuluşun uygun yolunun ne olduğunu anlamak zamanıdır. *Sahihi Müslim'*de yer alır;

"Bir adam, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem sordu, benim mülkümü, malımı almak için gelen bir adamın hükmü nedir? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem "ona verme" dedi. O, ya benimle savaşırsa dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem o zaman onunla savaş dedi."

Yani *era eyte kateliniy..kaale katelehu..kale in era eyte kateleniy.. kaale ente fi şehiyd..*yani *"eğer beni öldürürse, o zaman sen Şehid olursun"* dedi.

Dolayısıyla gerektiği gibi böyle düşünmeyi anlamaya başlamanın zamanıdır. Biz insanlık için çıkarılan en iyi Ümmetiz. Ve bundan gurur duymalıyız ve buna uygun bir şekilde düşünmeye ve hareket etmeye başlamımız gerekir. Müslümanların başına gelen, gelmekte olan katliamlara ağlayamaya sonra tozlar birsüre dinip ortalık sakinleştiğinde yeni bir fiili katliam veya soykırım oluncaya kadar, tekrar ve tekrar oluncaya kadar yaşanılan her şeyi unutmaya devam etmemeliyiz.

Boykot meselesini şiddetle savundum ve delillerini gösterdim ve halende yapıyorum ve Allah'a subhanehu ve teala boykot çağrısı yapanlara ecir vermesi için Dua ediyorum, ancak boykot yapmak çözüm değildir. Allah subhanehu ve teala Filistin ve herhangi bir yerde yaşananlar konusunda samimi bir farkındalık oluşturmak için çabalayan ve aynı zamanda medya yalanlarını reddeden herkesin ecrini versin. Ki bazı talebelerimiz gece gündüz medya yalanlarını ifşa ediyorlar. Allah subhanehu ve teala ecirlerini versin. Bunun büyük bir çaba olduğu konusunda bir şüphe yoktur ancak çözüm değildir. Çözüm birçoğunun hoşuna gitmeyendir, bunu Allah subhanehu ve teala dedi;

Kutibe 'aleykumu-lkitâlu vehuve kurhun lekum

"Size kerih geldiği, hoşlanmadığınız halde savaşmak üzerinize farz kılındı..."(Bakara: 216)

Kul in kâne âbâukum veebnâukum ve-ihvânukum veezvâcukum ve'aşîratukum veemvâlun-ikteraftumûhâ veticâratun tahşevne kesâdehâ vemesâkinu terdavnehâ ehabbe ileykum mina(A)llâhi verasûlihi vecihâdin fî sebîlihi feterabbesû hattâ ye'tiya(A)llâhu bi-emrih(i) va(A)llâhu lâ yehdî-lkavme-lfâsikîn(e)

"De ki: "Şayet babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, elinize geçen mallar, zarara uğra-

masından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler; size Allah'tan, Rasûl'ünden ve O'nun yolunda Cihaddan daha sevimli olursa, Allah'ın emri(azabı) gelinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayet etmez."(Tevbe: 24)

Yani hoşunuza giden evler veya benzer herhangi bir şey, üniversite eğitiminiz, kariyeriniz, rahatınız, lüksünüz böyle herhangi değer verdiğiniz bir şey size Allah'tan subhanehu ve teala ve Rasulünden sallallahu aleyhi ve sellem ve O'nun yolunca Cihad etmekten daha sevimli gelirse Allah'ın azabının gelmesini bekleyin!

Ayette belirtilen Allah subhanehu ve teala ve Rasulünden sallallahu aleyhi ve sellem daha sevimli gelenler hakkında bazı alimler bu Hicret demektir diye yorumda bulundular. Dolayısıyla Batı'da yaşayan özellikle ABD'de yaşayan ve ülkeyi terk etme imkanına sahip olan Müslümanların burada olmamaları gerekiyor. Eğer bazı nedenlerden dolayı ayrılma imkanınız yoksa bulduğunuz ilk fırsatta buraları terk etmek için samimi bir kararlılık ve niyete sahip olmalısınız. Ayette bahsedilen de budur ve onlar size Allah subhanehu ve teala ve Rasulünden sallallahu aleyhi ve sellem ve Allah yolunda Cihad etmekten daha sevimli gelirse ne olacaktır? Allah'ın subhanehu ve teala azabını bekleyin!

feterabbesû hattâ ye'tiya(A)llâhu bi-emrih(i).

Dünya ve ahirette azabı bekleyin! *Sünen* Ebu Davud'da Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem anlam olarak şöyle dedi,

"Dünya hayatına meyleder ve Cihaddan vazgeçtiğinizde Allah'ın subhanehu ve teala üzerinize zilleti hakim kılacaktır. Üzerinizde zillet hakim olmaya devam edecek ta ki siz dinininizin orjinaline dönünceye kadar."

Ve terektumul cihaade sallat Allahu aleykum zullel la yenziuhu hatta terciu ila diynikum.

Cihadı terk ettiğinizde zillet hakim olacaktır, Saf Tevhid Bayrağı altında Cihad, Allah'ın subhanehu ve teala Sözünü en yüksek yapmak içindir. Müslümanların hayatlarını, şereflerini, mülklerini ve topraklarını korumayı kapsar. İbn Hacer rahimehullahu teala büyük günahlar arasında Cihadın terkinden bahsetti. Ve üç örnek veya senaryo verdi ve dedi – Cihad mecburi olduğunda işgalciler Müslüman topraklarını işgal ettiğinde veya bir Müslüman esir alındığında ve Müslümanlar o esiri kurtarma imkanına sahip olduğunda dedi veya insanlar Cihad etmeyi tamamen terk ettiğinde dedi.

Eğer bir çocuğunuzu ona bir Mücahid ve Şehid olmasını istediğinizi söyleyerek yetiştirmiyorsanız problemin kaynağı sizsinizdir. Halid ibn Velid'in ve Ebu Ubeyde'nin radiyallahu anhum kahramanlıklarını anlatıyoruz ve Bedir Zaferini ve Ahzabı anlatıyoruz, Umeyr'in hikayesi üzerine bazıları göz yaşları döker, İbn El Humam, Enes ibn Nadr ve diğer Sahabe radiyallahu anhum ecmain kıssalarını anlatıyoruz, örneğin Enes radiyallahu anhu ilk savaşı kaçırdığı için kendini kötü hissetti, Bedir'i kaçırdı. Uhud savaşından ne dediğine bakın,

Allah subhanehu ve teala ne yapacağımı görecek.
Uhud'da ileri atıldı Cennet kokularından bir koku aldığına yemin ederek ilerledi şiddetli bir şekilde savaştı ta ki savaşın ardından üzerinde 80 yara olduğu halde bulundu, ki onu parmağından teşhis eden kız kardeşi dışında hiç kimse teşhis edemedi.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Bedir savaşından önce,

Eni göklerle yer kadar geniş olan Cennet için ayağa kalkın dedi,

Umeyr ibn El Humam radiyallahu anhu ellerindeki hurmalara baktı ve bu hurmaları yiyecek kadar hayatta kalırsam bu benim için uzun bir hayat olacaktır dedi ve ileri atıldı.

Bu kıssaları duyduklarında veya hatırladıklarında ağlayanları görürsünüz onlar gibi birçoklarının döktükleri göz yaşları aslında timsah göz yaşlarıdır neden böyle dedim? Çünkü günümüzde onların konuştuğu gibi konuşan, onların yürüdüğü gibi yürüyen birisi onlar tarafından radikal ve ekstremist olarak görülür ve hatta yetkililere gözlerini onun üzerinden ayırmaması çağrısında bile bulunabilirler.

Sahabeler radiyallahu anhum ecmain ve onların ardından gelenler Allah subhanehu ve teala ilk ayet İkra'yı indirdikten sonra yüz yıldan kısa bir zaman içinde dünyaya hakim oldular. O bizimde Rabbimizdir, onların Rabbi bizimde Rabbimizdir Kur'an Kur'andır, Sünnet Sünnettir. Ümmette yaşanan bir soykırım ve katliamı bile durduramamıza neden olan onlardan farklı yaptığımız bugün nedir?

Kıble Yahudilerinin sizi Müslümanların zayıf ve güçsüz olduğuna yönelik kandırmasına asla müsaade etmeyin! Müslüman ülkeler kuvvetli ve zengindir ancak onların liderleri kaynaklarını düşmanlara tahakküm kıldı. Müslümanlar çok zayıf olmuş olsalardı bile Allah'ın subhanehu ve teala yanında olduğunu bilen Müslümanlar kuvvet ve sayıya bakmazlar. Ne de düşmanlarının sayı ve kuvvetine bakarlar çünkü Allah subhanehu ve teala onlarla birliktedir. İbn Kayyim rahimehullahu teala kendi kendini savunma durumunda düşmanların sayısına bakmazsınız dedi. Uhud ve Hendek'te Müslümanların sayı ve kuvveti, düşmanlarından çok çok azdı ve kendilerini savunmak için savaşmaları onların üzerine farzdı. Ahzab günü Allah'ın subhanehu ve teala Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dünyayı korkutup Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem uzaklaştırmak için gönderdiği rüzgar Allah'ın subhanehu ve teala Ad kavmini yok etmek için gönderdiği aynı rüzgardır ve bugün bizim nefes aldığımız aynı rüzgardır.

Yâ eyyuhâ-lleżîne âmenû-żkurû ni'meta(A)llâhi 'aleykum iż câetkum cunûdun feerselnâ 'aleyhim rîhan vecunûden

lem teravhâ vekâna(A)llâhu bimâ ta'melûne basîrâ(n)

"Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetlerini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti de onların üzerine bir rüzgar ve görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yaptıklarınızı görendir."(Ahzab: 9)

Peki bugün, Allah'tan subhanehu ve teala gelen görünmez rüzgar ve görünmez kuvvetler düşmanı neden yok etmiyor? Çünkü, Tevhid Saf olmalıdır. Demokrasiye inanmak Tevhide taban tabana zıttır. Ömer radiyallahu anhu ve Sahabi Ubeyde radiyallahu anhu ve Sahabenin kalanı radiyallahu anhum ecmain 14 yüzyıl sonra birilerinin çıkıp buraları demokrasi ile yönetmek istiyoruz demeleri için Biladi Şam'ı, Biladi Şam'daki Filistin'i kanlarıyla, terleriyle, etleriyle sulamak üzere çölleri boş yere terk etmediler. Rafiziler Müslümanlara asla zafer veya kurtuluş getirmeyecektir. Eğer Yahudilerden daha hain alçak birileri varsa onlar Rafizilerdir! Eğer zamanımız olsaydı size İbn Teymiyye'nin rahimehullahu teala *Minhacı Sünne*'de yaptığı ve Rafızilerin nasıl sürekli hainlik yaptığı ve onların nasıl daima düşmanlarla birlikte oldukları ve onların Beytil Makdisi almakta nasıl Haçlılara yardım ettikleri hakkında birçok açıklamasına ilişkin kısa bir göz atma fırsatı verirdim, öyle ki sanki günümüzdeki olaylar hakkında konuştuğunu size düşündüren açıklamalardır.

Saf Tevhid size Filistin'in milliyetçi, ulusal bir dava olmadığını, Filistin'in bir Arab davası olmadığını, Filistin'in Filistinlilerin bir davası olmadığını, Filistin'in Ümmetin davası olduğunu anlatır. Yemin ederim eğer sınırlar biraz açılacak olsa yüzlerce değil, binlerce, yüz binlerce Arab olmayan Müslümanın canlarını ellerinde taşıdıkları halde Allah'ın subhanehu ve teala Kelimesinin en yüce olması için ve kutsal Müslüman toprakları özgürleştirmek için kendilerini Ölüm Vadisine attıklarını göreceksinizdir, *inşa'Allah*. Düşmana yanlış yaptığı söyleme bakımından ön saflarda olacaklardır. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ar-

dında öyle erkekler bıraktı ki, örneğin Keşmir'de bakışları Beyt El Makdis'de kanlarını döken niceleri vardır, tıpkı Hindistan'da, Endonezya'da, Afrika'da, Bangladeş'de, Afganistan'da, Türkiye'de, Çeçenya'da ve her yerde nice kardeşleriniz vardır.

Örneğin Çeçenya'da Allah onu rezil etsin Çeçenya'nın lideri daha geçenlerde ülkesinden çok sayıda insanın Filistin'e gitmek istemesi hakkında şöyle dedi, "Ukrayna'ya gidip savaşıp para ve teşvik almak yerine Müslümanların neden savaşmak ve özgür kılmak için Filistin'e gitmek istediğini anlamıyorum."

Biz tek bir Ümmetiz, Milliyetçilik, Ulusalcılık tonu ortadan kaldırılmalıdır, kalplerimizden, dillerimizden ve düşüncemizden çıkarılmalıdır. Ve ayaklarımızın altından başka hiçbir yere gitmemelidir. 1967 sınırları ile bir Filistin yoktur, bu yenilgiyi kabul edenlerin ve teslimiyetçilerin tonudur. Filistin'in her milimetre kare toprağı Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatı ile yönetilmelidir. Allah'ın subhanehu ve teala kusursuz kanunları ile yönetilmelidir. Ki ülkelerinin üzerinde kurulduğu kanunda budur.

Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatı mutlaktır, kusursuzdur kesinlikle mükemmeldir. Çünkü Allah'tan subhanehu ve teala gelen Kur'an ve Sünnettir. Uygulamalı olarak işe yaradığı ispatlanmış olan, kanıtlanmış olan tek kanundur. Tarihin farklı aralıklarında Allah'ın Şeriatı Filistin dahil Biladi Şam'ı yönettiğinde, Ömer radiyallahu anhu zamanında ve sonrasında Müslümanların, Yahudilerin, Hristiyanların tarih boyunca bir arada huzur içinde yaşadıkları tek dönemdi. Onları yöneten kanunlar Yaratıcılarından gelen kanunlardı. Yaratandan Allah'dan subhanehu ve teala başka yaratılana neyin en uygun olduğunu daha iyi kim bilir!

Elâ ya'lemu men halaka ve huve-lletîfu-lhabîr(u)

"Hiç yarattığını bilmez mi? O, (lütuf ve ihsan sahibi, en

küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latîf, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr'dir."(Mülk: 14)

Bir kimse neden daha asil ve daha iyi olan Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını, daha kötü ve daha beter demokrasi kanunları ile veya insan-yapımı herhangi bir kanunla değiştirsin? Son olarak bir şey eklememe izin verin. Müslümanlar hangi davayı seçecekleri konusunda seçici olamazlar. Bir Müslüman hangi sebeplere yönelik farkındalık oluşturacağı konusunda seçici olmamalıdır. Yani eğer bir dava popülerse onun farkındalığını gündeme getireceğim ve onun için ayağa kalkacağım eğer değilse geri çekilecek ve ondan uzakta duracağım veya ondan daha kötüsü ona karşı geleceğim dememelidir. Buhari ve Müslim'de yer alır,

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Müslümanları tek bir beden gibi tanımladı.

"*Bedenin bir organı zarar gördüğünde bedenin tüm organı uykusuz kalır ve o acıyı yaşar*" dedi.

Gazze'deki Müslümanların durumu, Çin'deki Müslümanların durumu aynıdır, Keşmir'deki Müslümanların durumu da öyle ve Hindistan'daki ve Suriye'deki ve Irak'ta ki Müslümanların durumu da benzerdir, ABD'nin hapishanelerinde bulunan Afife Es Sıddıki gibi esirlerin durumu benzerdir ve yine Yahudi zindanlarında bulunan diğer esirlerin durumu da aynıdır ve Suriye ve Irak'ta ki kamplarda esir tutulan kız kardeşlerimizin durumu aynıdır, Müslümanlar katledildiği ve zulme uğradığı zaman seçici olmayın sizi farkındalık için ayağa kaldıran şey Müslümanlara katliam ve zulüm yapılması olmalıdır.

Gazze'de evlerinin yıkıntıları arasında yeni doğmuş bebeğini kucakladığı halde ölen bir Müslüman anne için göz yaşları dökmek ve üzülmek Bağuz'da 86 ülkenin düzenlediği bombardımanda yeni doğmuş bebeğini kucakladığı halde bir annenin öldürülmesine sevinmek bir Münafıklık-

tır, bir Münafıklıktır! Asıl olarak amacınız ecir almaksa ve amacınız ecir almak olmalıdır popüler olmayan ve ihmal edilen durumların ecri çok daha fazladır biz tek bir Ümmetiz tek bir Bedeniz, Allah'tan subhanehu ve teala bu konuşmanın samimi olarak O'nun rızası için olmasını kalbimden kopanları sizin kalplerinize yerleştirmesini isterim. Özellikle bunu planlamadım. Sorulan soru bunların açığa çıkması ile neticelendi ve Allah subhanehu ve teala dedi;

Ve-iż ehaża(A)llâhu mîśâka-lleżîne ûtû-lkitâbe letubeyyinunnehu linnâsi velâ tektumûnehu

"(Hatırlayın!) Hani Allah: "(Vahyi) insanlara mutlaka açıklayacak ve asla onu gizlemeyeceksiniz." diye kendilerine Kitap verilenlerden söz almıştı..."(Al'i İmran: 187)

Ve Allah'a subhanehu ve teala duam, Filistin ve işgal altındaki tüm Müslüman toprakları özgürleştirerek ve Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını onları yöneten kılarak tesis ettiği nihai bir zaferle gözlerimizi ve kalplerimizi sevindirmesidir.

Allahumme mansur ihvanina fi Filistin, Allahumme ecbur kesrehum, veşfi merdahum, ve tekabbel şuhadauhum, Allahumme aleyke bi a'daike ve a'da iddiyn, Allahumme rudde anna keydehum, ve ezil devletehum, ve ezhib an ardike sultanuhum ve la ted'a allahum sebiyle ala ahadin min ibadetel mu'minin, Allahumme erina fis sahayina ve men a'vanehum ve men ey'yedehum ve ma yeşfi kulubel mu'miynin Allahumme la terudde lena dua vela tuhayyib lena reca, ve Ente Er Hamurr Rahimiyn ve sallallahu ala seyiddina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve sellem.

Ya Allah Filistin'deki kardeşlerimize yardım et, onların sayısını çoğalt, hastalarına, yaralılarına şifa ver, şehidlerini kabul et, Ya Allah Senin ve dininin düşmanlarını Sana havale ediyoruz, Ya Allah onların hile ve tuzaklarını üzerimizden çevir, devletlerini zelil kıl, yöneticilerinin liderlerinin

ayağını kaydır, Mümin kullarına karşı onlara fırsat verme, Ya Allah bize onlara yardım eden ve onları destekleyenlerin zelilliğini göstererek Müminlerin kalplerini rahatlat, Ya Allah Sana olan dua ve ümidimizi geri çevirme, muhakkak ki sen Merhametlilerin en Merhametlisin. Muhammed'e aline ve ashabına salat ve selam olsun.

26 Kasım 2023 / 13-14 Cemaziyevvel 1445

(Şeyh Ahmed hafizehullahu teala ve sebbithim bu konuşmasının ardından Amerikan kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındı ve tekrar serbest bırakıldı)

BOYKOT YAPMAK HAKKINDA GEREKEN HERŞEY

Hakkında onlarca soru aldığım Boykot yapmak meselesine, Haram veya Helal olup olmadığı veya boykot yapmakla ilgili diğer meselelere değinmek istiyorum. Ve bu konuda hem Arabça hem İngilizce sorular aldım yani bu mesele Arab dünyasında ve Batı dünyasında tartışılmaya devam eden bir meseledir. Yirmi yıl önce sıcak bir konuydu ve sevgili Şeyhimiz Allame Hamid El Ukla rahimehullahu teala bu meseleya değindi ve bunu yazmamı ve yayınlamamı benden istedi ve o zaman salefiyun websitesinde (artık faal olmayan bir sitedir) yayınladım ve bugün Allah bilir İnternet'te bir yerlerde bulunabilir.

O bazı meselelere cevap verdi örneğin bugünkü Yahudilerin durumu Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem zamanında onun kontrolü altındaki Yahudiler gibidir söylemi üzerine bina edilmiş geçersiz kıyas gibi bazı meselelere yanıt verdi ve bu meseleyi açıklığa kavuşturdu. Fetvasının başlangıcında şöyle dedi, "boykot yapmanın caiz olmadığını söyleyen kişi ya cahildir yada artniyetlidir."

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem boykot yapmadı, boykot yapmak caiz değildir, yönetici boykot yapmaya izin vermedi gibi söylemler duyarsınız. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem boykot yapmadığını ve boykot yapmanın yöneticiye kaldığını iddia ediyorsanız gerçek bir selefi olun ve yöneticilerinize başvurun ve onlardan tam olarak Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaptığını yapmasını isteyin!

Aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterliler, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Yahudilere yaptıklarını, günümüzdeki Yahudiler üzerinde düşünmekten bile korkarlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında Yahudiler, günümüzdeki işgalci siyonistlerin yaptıklarının milyonda birini yapmadı. Onların yaptıkları, günümüzde-

ki siyonistlerin yaptıkları ile kıyaslanamayacak kadar azdı. Buna karşın Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem onlara nasıl muamelede bulunduğuna gidin bakın! Eğer siz selefiyseniz ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem boykot yapmadı diyorsanız günümüz liderlerinize gidin ve günümüz Yahudilerine karşı, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kendi zamanında Yahudilere yaptıklarını yapmasını isteyin.

Siyer tarihini okuyun ve Beni Nadir'e Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem sadece öldürme teşebbüsünde bulunduğu için başlarına ne geldiğini okuyun veya Beni Kaynuka'ya ne yaptığını görün ki onlar 75 yılı aşkın bir süre erkekleri, kadınları ve çocukları katletmediler veya kasabaları yeryüzünden silmediler- size sadece küçük bir örnek vereceğim babamın kasabası Hayfa'da idi, babam 1948 de kasabayı terk ettikten sonra orada yaklaşık 2000 insan kalmıştı. Yahudiler oraya saldırdı, herkesi katletti ve kasabayı yeryüzünden sildi ki artık öyle bir kasaba yoktur ve buna benzer sayısız örnekler vardır.

Dolayısıyla Gazze yeni bir şey değildir. Yeni nesil şunu bilsin Gazze'dekine benzer olaylar 75 yıldır devam etmektedir. Dolayısıyla Beni Kaynuka'nın insanları katlettiği veya soykırıma neden olduğu için değil sadece tek bir kadının hakkını ihlal ettiği için başına neler geldiğini görün! Veya Beni Kureyza'nın başına gelenlere bakın ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sa'ad ibn Mu'azın mübarek kararını onayladı çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ahzab ile Koalisyon ile savaşmakla meşgul iken Beni Kureyza ona ihanet etmişti. Veya Hayber savaşından sonra Yahudileri nasıl kovaladığına ve onlara neler yaptığına bakın! Ve keza Ömer'in radiyallahu anhu Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem sonra onlara yaptıklarına bakın!

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem korunaklı kalelerini ve mallarını aldı ve onları sürdü, kalelerini, bağ bahçelerini aldı, silahlarını aldı hatta yiyeceklerini aldı. Onlara mal-

larını teslim ettirdi. Daha nasıl bir boykottan bahsedebilirsiniz! Boykot yapmak hedeflenen bir varlığa baskı uygulamak demektir. Bu bir boykot türüdür. Boykot yapmanın en üst seviyesidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Beni Nadir ve diğer Yahudi kabileleri kuşattığında bu onlar üzerine ekonomik baskı uygulamanın bir türüydü. Onların ekinlerini, hurma bahçelerini yakması ve kesmesi onlara uyguladığı ekonomik baskının bir türüydü. Onların ekonomik altyapısını yok etmesi, gıda kaynağını yok etmesi ekonomik bir baskı türüydü. *Sahihi Buhari ve Müslim*'de yer alır;

İbn Ömer radiyallahu anhuma aktardı, "*Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Beni Nadir'in hurma ağaçlarını yaktırdı ve kestirdi.*"

İşte o zaman Müminlere direktif veren ayet indirildi;

Mâ kata'tum min lînetin ev teraktumûhâ kâ-imeten 'alâ usûlihâ febi-iżni(A)llâhi veliyuhziye-lfâsikîn(e)

"Hurma ağaçlarından her neyi kesmiş ya da kökleri üzere ayakta bırakmışsanız, (hepsi) Allah'ın izniyledir. Ve fasıkları alçaltıp rezil etmek içindir."(Haşr: 5)

İbn El Kayyim ve İbn El Hazm ve En Nevevi ve Es Serahsi ve diğerleri bu onların ağaçlarının kesilmesinin caiz olduğunun delilidir, dediler. Ağaçlar nedir? Onların gelir kaynağıdır, besin kaynağıdır ve bu ekonomik baskıdır. İbn Hazm dedi hatta onların gıdalarını yakmak bile caizdir, ekonomik bir baskının türüdür. İbn El Kayyim dedi eğer onları zayıflatacak ve onları öfkelendirecekse bu caizdir.
Tüm bunlardan ne çıkarabiliriz;

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem düşmanlarına baskı yapmak için farklı yöntemler kullanmıştır. Sa'ad ibn Ebi Vakkas'ı gönderdiğinde ki onu, Kureyş'in bir kervanının üzerine gönderdi, Arabça *Serriyetil Harrar* veya *Serriyetil Sa'ad ibn Ebi Vakkas* olarak geçer- sonra Buğat Gazvesi'nde

de tam olarak aynısını yaptı ve Bedir Savaşında da herkesin ayrıntılarını bildiği tam olarak aynı şeyi yaptı. Tüm bu gazvelerin her biri düşman kervanlarını ele geçirmeye yönelik teşebbüslerdi. Neden? Mali olarak onlara baskı kurmak için. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Kureyş aleyhine ekonomik sistemi üzerine dua etti.

Allahumme inni aleyhim bi Seb'in ke Sebbi Yuusuf.

"Ya Allah onlara Yusuf'un kavmine isabet eden yedi yıl kıtlık yılları gibi yedi yıl kıtlık vererek onlara karşı bana yardım et."

Nitekim bu duanın ardından Kureyş her şeyi yok eden bir yıllık kuraklıkla boğuştu. Öylesine şiddetli yorgunluk ve açlık çektiler ki ölü hayvanlarını yemeye başladılar. Ki bu Musa'nın aleyhiselam yaptığı Duanın aynısıdır. Musa aleyhiselam Firavun aleyhine Dua etmek istediğinde onların ekonomik sistemleri üzerine dua etti;

...rabbenâ inneke âteyte fir'avne ve meleehu zîneten ve emvâlen fî-lhayâti-ddunyâ rabbenâ liyudillû 'an sebîlik(e) rabbenâ-tmis 'alâ emvâlihim...

"...Rabbimiz! Sen Firavun'a ve ileri gelen çevresine dünya hayatında bir süs ve mallar verdin. Rabbimiz! Yolundan saptırsınlar diye mi (bunları verdin)? Rabbimiz! Onların mallarını silip süpür-yok et..."(Yunus: 88)

rabbenâ-tmis 'alâ emvâlihim...Rabbimiz onların mallarını sil süpür-yok et. Onların mallarına yönelik Duadır. Müfessirler bu duanın ardından onların ekinlerinin taşa dönüştüğünü söylediler.

Gazze'ye su ve gıda girmesine izin vermiyorlar, dünyanın gözleri önünde apaçık bir soykırım işleniyor. Sınırlar kapalı ve korumalı ve kimse yardım edemez. Ve sadece siyonistler tarafından kapatılmadı daha çok onların Arab ajanları tarafından bu yapıldı. Allah'tan subhanehu ve teala başka

yardım eden yoktur ve bu bir zayıflık değildir bilakis kuvvettir çünkü Allah subhanehu ve teala her şeye yeter.

Tüm bunlar olup biterken bazı masum Müslümanlar, düşmana mali açıdan baskı yapmaktan korkanlar için basit, kullanışlı ve tamamen yasal ve meşru bir yol buluyorlar ve sonra aynı kıbleye döndüğümüz Yahudi karakterlilerin havlamaya başladığını görüyorsunuz. Bu Haramdır, bunu yapmak için Yöneticilerin iznini almanız gereklidir diye havlıyorlar. Çocuklarımızı öldüren İsrail ordusuna bedava öğünler sunan bir şirketin Big Mac'inin bağımlısı reddedici göbekli bir Mürcieseniz en azından ağzınızı kapatın ve evlatlarına ve kardeşlerine yönelik en basit bir şefkat göstermeye çalışan Ümmetin önünde durmayın! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, *Sünen* Ebu Davud'da yer alır;

caahidul muşrikiyne bi emvalikum..

"Mallarınızla müşriklere karşı savaşın."

Ve bu, bunun yöntemlerinden biridir. Boykot yapmak; niyetin düşmandan Beri olduğunuzu göstermek olduğunda, niyetin Müslümanlara soykırım getiren bir ekonomik sistemi zayıflatmak olduğunda, niyetin onlara ve müttefiklerine baskı yapmak olduğunda, niyetin Müslümanların erkek-kadın kardeşlerinin ve öldükleri zaman kimlikleri teşhis edilebilsin diye isimlerinin bileklerine ve kollarına yazılan öldürülen çocukların yanında olduğunu göstermek olduğunda, niyetin bunlar olduğunda o takdirde evet, *inşa'Allah* bunun ecrini alacaksın.

Savaşmanın dışında, ki amacı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem düşmanlarının ekonomisine, mallarına yöneliktir. Düşmana ekonomik baskı uygulamayı hedefleyen savaşların dışında boykot yapmak Sumame hadisinde açık bir şekilde tesis edilmiştir. Bu konuya dikkatinizi verin elinizde sadece bu hadis olsa başka bir şey olmazsa bile size

yeter.

Sumame, Müslümanların esir aldığı bir esirdi ve onu mescid sütunlarından birine bağladılar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu ziyarete gitti ve Sumame'ye ne söylemek istediğini sordu. Sumame ona seçkin bir cevap verdi, kıssa uzundur ve nihayetinde birkaç gün sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Summe'yi serbest bırakmaya karar verdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu serbest bıraktığında o halen bir Kafirdi, Sumame kısa bir mesafe gitti, gusül aldı sonra Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Mescidine geri döndü ve *eşhedu en la ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden Rasulullah* dedi ve İslama girdi. Ve Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Yeryüzünde senin yüzün kadar nefret ettiğim bir yüz yoktu şimdi senin yüzün benim en sevdiğim yüzdür, vallahi senin dininden daha nefret ettiğim bir din yoktu şimdi senin dinin kadar sevdiğim bir din yoktur. Vallahi senin belden kadar nefret ettiğim bir belde yoktu şimdi senin belden kadar sevdiğim bir belde yoktur."

Sonra Sumame Umre yapmaya karar verdi ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'deydi ve Kureyş halen Mekke'ye hakimdi, hadisin temas etmek istediğim yeri burasıdır;

Sumame, El Yemame'dendi Yemame, Mekke'ye buğday tedarik ederdi Kureyş'e temel gıdalarını sağlardı ve Sumame, El Yemame'nin lideriydi ve Kureyşin, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem nasıl zulüm ettiğini biliyordu artık Velası Allah'a ve elçisi Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem idi ve bu konuda bir şeyler yapmak zorunda olduğunu hissediyordu ve İslamı seçer seçmez kitlelerin hayatı boyunca yapmayacağı bir şey yaptı. Kureyş, Sumame'yi Umre yaparken gördüğünde ona Sabi'mi oldun diye sordu. Yani dinini mi değiştirdin diye sordular. Hayır ancak Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem iman ettim, Müslüman old-

um ve Allah'ın adına yemin ederim, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem izin verinceye kadar El Yemame'den bir buğday tanesi bile alamayacaksınız, dedi.

Yani size olan tedariki kesiyorum dedi. Sumame radiyallahu anhu, Kureyş'i hayatta kalmaları için ihtiyaç duydukları temel besinden mahrum ederek boykot etmeyi üzerine sorumluluk bildi. Eğer bu boykot yapmak değilse başka nedir?! Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem düşmana ekonomik olarak baskı kurmak için kullandığı taktiklerin dışında Sumame Hadisi bu meselede açıktır. Bu meseleden dört şey çıkar;

Birincisi Sumame'nin yaptığı ekonomik boykot yapmanın en açık yöntemlerinden biridir.

İkincisi boykot yapmadan önce onları boykot etmek için Rasulullah'tan sallallahu aleyhi ve sellem izin almadı.

Üçüncüsü boykot Kureyş'i Rasulullah'a yalvarmak üzere diz çöktürdükten sonra nihayetinde müdahele edene kadar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem asla Sumame'ye neden onları boykot yaptın demedi. Ona asla boykot Haramdır, onları boykot etmememen gerekirdi demedi. Ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir şey meydana geldiğinde veya böyle bir şeyin meydana geleceğini bildiğinde bir Haramlık söz konusu olsaydı asla bunu geciktirmez ve müdahele ederdi.

Dördüncüsü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sumame'ye asla neden benden izin almadan onları boykot ettin demedi veya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onları boykot etmeden önce neden bana danışmadın demedi. Veya bir daha böyle yaptığında benden izin al da demedi. Dolayısıyla bu hadis, size bahsettiğim öncelik olarak yapılması gerekenlerin dışında boykot yapma meselesi hakkında açıktır.

Boykot yapma meselesinin iki tür hükmü vardır. Ben çok kısa ve özet tutmaya çalışacağım aksi takdirde saatleri alacaktır. Müslümanlarla savaşa ve Müslümanların öldürülmesine doğrudan katılan varlıklar, kurumlar, devletler, hükümetler, şirketler ve bireylere gelince, onların Müslümanları öldürmesine doğrudan yardım edecek şekilde bir şekilde onlara muamelede bulunmak sadece Haram değildir aynı zamanda Küfürdür, bu konuda icma vardır.

Yâ eyyuhâ-lleżîne âmenû lâ tettehiżû-lyehûde ve-nnasârâ evliyâe ba'duhum evliyâu ba'd(in)vemen yetevellehum minkum fe-innehu minhum inna(A)llâhe lâ yehdî-lkavme-zzâlimîn(e)

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez."(Maide: 51)

Allah subhanehu ve teala dedi;

...velâ te'âvenû 'alâ-l-iśmi vel'udvân(i)...

"...günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın..."(Maide: 2)

Geçmiş derslerimizde birçok defa bundan bahsettik. Saf Tevhid ve saf Vela ve Berayı bilenler bunu açıkça bilirler. Alkol ürettiğini bildiğiniz birine üzüm satamayacağınızı biliyorsanız, Haram işleyeceğini bildiğiniz birine borç veremeyeceğinizi biliyorsanız Müslüman çocukları öldürmeye aktif olarak katıldığını bildiğiniz, erkek ve kız kardeşlerimize soykırım işlediklerini bildiğiniz birilerini doğrudan desteklemek nasıl caiz olabilir?!

İkinci türünde bazı ülkeler, kuruluşlar, şirketlerle veya varlıklarla belirli işlemlerle iş yapmak Haram veya Küfür olmayabilir, o yaptığınız belirli işler veya ticaret İs-

lam düşmanlarına karşı yapılmasına karşı Haram altına düşmüyor ancak onları yaptıkları bir şey için cezalandırmak veya protesto etmek davranışlarını değiştirmek gibi Müslümanlar boykot etmenin faydasını görür, onları boykot etmenin büyük faydasını görür. Örneğin vatandaşlarına Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem hakaret etmeye izin veren hükümetleri boykot etmek gibi. Veya İslam'a hakaret eden liderleri olan ülkeleri boykot etmek gibi. Bu yönde yapılan boykotlar Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve İslam'a yönelik hakaret eden liderleri ve vatandaşlarının aşağılık davranışlarını durdurmaları yönünde baskı kurabilir. Veya en azından onların yaptıklarına karşı bizim itirazımızı ve bunu reddettiğimize ilişkin bir göstergedir.

Ancak bugün Müslümanlar işte böylesine zayıftır! Bazen bir boykot, kardeşlerimizin çektiği acıları hafifletmek için bir şekilde dolaylı yönden onların çektikleri acılara katılan bir varlık veya hükümet üzerine baskı kurabilir. Bazen kadın, çocuk ve erkeklerimizi katledenlere dolaylı yönden destek veren veya sempati gösteren şirket ve işletmelere ders vermek olabilir. Diğer bir çok senaryo ve örnekler vardır.

Böyle durumlarda Müslümanlar bir araya gelirler, bir araya gelirler ve onları boykot ederler. Ve Gazze'de yaşanmakta olan durumlarda bu ziyadesiyle teşvik edicidir;

...vete'âvenû 'alâ-lbirri ve-ttakvâ...

***"..iyilik ve takva üzerine yardımlaşın..."(Maide:* 2)**

Boykotun işe yaramadığını söyleyenlere gelince onlar meselenin gerçekliğini bilmiyorlar. Onların tek yapmaları gereken Müslümanların boykota çağırdıkları işletmeler, şirketlerle ilgili ekonomi haberleri başlıklarını okumak ve onların hisselerinin nasıl düşmekte olduğunu görmektir. Boykot gerektiği gibi yapılırsa, hükümetleri bile devirebilir ancak boykot etmenin hiçbir mali etkisi olmasa bile

kardeşlerimize karşı olanlara karşı onları boykot ederek kardeşlerimizin yanında olduğumuzu göstermemiz bile kafidir.

Keza bunun gibi bir meselede meşru yöneticinin iznini almaya bir kenara koyun, insanlar hangi Tağuttan ne için izin alacaklar! 30 yıldan fazla bir süredir ben reddedici/ıskarta Mürcie diyorum onlara çünkü akidelerindeki sapkınlıkları bir yana onlar hiçbir aklı olmayan tam bir ıskartadırlar. Bu ıskarta Mürcieler boykot yapmak için hangi Tağutun izninin alınması gerektiğini söylüyorlar?! Sahabenin kanları ve terleri ile sulanmış İslam topraklarında İsrail'in varolma hakkını tanıyan Tağutlar hakkında mı konuşuyorlar?! Orduları sadece Siyonist sınırlarını korumakla ilgilenen ve orduları buldukları her fırsatta muvahhidlere karşı Kafirlere askeri yardımda bulunan Tağutlardan mı bahsediyorlar?! Arab Yarımadasına Hindu tapınağı ve dinlerarası Şirk inancını getiren Tağutlardan mı bahsediyorlar?! Filistin'de ki işgalcilerle tamamen açık aleni kamusal normalleşme statüsünde olan Tağutlardan mı bahsediyorlar?! 7 Ekimde onların ümitleri yıkılmadan önce Siyonistlerle romantizm ve normalleşme peşinde olan Tağutlardan mı bahsediyorlar?! Ki bunu ertelediler diyelim çünkü bunu destekleyeceklerdir. Çocuklarımız kadınlarımız ve erkeklerimizin yüzler halinde katledildiği soykırımı izlemekte olan Tağutlardan mı bahsediyorlar? Öyleki onların Tağutları Tevhid topraklarında şarkıcı bir fahişeyi eğlendirmekle meşguldür! (Suud Tağutu Prens Selman'ın uluslararası müzik, eğlence festivaline atıfta bulunuyor-2024)

Dolayısıyla düşmanların mallarının boykot edilmesi ziyadesiyle teşvik edilir ancak şundan emin olun çözüm değildir ne de yeterlidir. Nihai çözüm Tevbe ve Enfal Surelerini anlayan saf Muvahhidlerin elinden gelecektir. Nihai çözüm Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Beni Kaynuka, Beni Nadir ve Hayber'de fiillerinden ders alanların ve öğrenenlerin ellerinden gelecektir. Gerçek çözüm sadece saf Muvahhidlerin ellerinden gelecektir;

... veyekûlûne metâ hu(ve) kul 'asâ en yekûne karîbâ(n).

"...Onlar ne zaman derler? De ki umarım ki yakında olacaktır."(İsra: 5)

Ya Allah Senin yolundan engelleyen ve Rasullerini yalanlayan ve dostlarını öldüren kitap ehli Kafirlere lanet et. Ya Allah onların kelimelerini ayır, ayaklarını sars, onların üzerine mücrim kavimden çevrilmeyecek şiddetli cezanı indir!

16 Rebiül Ahir 1445

HAMAS-İSRAİL-FİLİSTİN GAZZE SALDIRISINA İLİŞKİN

Annelerin, bebeklerinin kömüre çevrilmiş cesetleri üzerinde ağlama sahneleri olsun hatta bazı annelerin bebeklerinin açlıktan öldüğüne yemin ettiği sahneler olsun, maymun ve domuzların ayrım gözetmeden gelişigüzel hava saldırılarıyla yerle bir edilen Filistin mahallelerinden tozların yükseldiği sahneler olsun fark etmez, bunlar Gazzeli Müslümanlara yönelik devam eden vahşi bir soykırımdır ve bunlarda ABD'nin ne kadar suçu varsa Arab Tağutlarında o kadar suçu vardır.

Birinin İsrail karşısında hissettiğinin aynısını ABD ve Arab Tağutlar hakkında hissetmemesi kesinlikle imkansızdır. Aynı Kıble'ye döndüğümüz "Yahudi karakterlilerin" Filistin davasından bahsederken, bir yandan da Gazze olaylarından günler önce Siyonist işgalcilerle normalleşme fikriyle açıkça aşk yaşayan aynı Tağutların tahtlarını destekleyip sağlamlaştırmaları mantıksızdır.

Onlarla normalleşme, onlara *Vela* (dostluk-ittifak-dayanışma-sevgi) göstermenin sadece farklı bir terimidir.

Aynı Kıble'ye döndüğümüz "Yahudi karakterlilerin bazısı" Filistin davası hakkında konuşur çünkü kullanışlı ve popüler bir konudur, aynı zamanda da onlarca yıllık aynı sorunun tam kökeninde olan liderlere utanmazca çoşkun ve şiddetli bir sadakat sunarlar ki sadakatlarını sundukları o liderlerin orduları Siyonist sınırı ve Siyonist işgalcilerin kendi kendine ilan ettikleri devletlerini korumaktan başka bir amaca hizmet etmezler.

Onların birlik olacağını ve harekete geçeceğini gördüğünüz tek zaman Saf Tevhid bayrağının kaldırıldığında onu devirmek içindir.

Onlar, kendi Tağutlarını geçmişin baskıcı liderleri ile

karşılaştırarak meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Ancak geçmişin liderleri halklarına baskı yapmış olsalar da tek bir Müslümanın hakkı çiğnendiğinde bedeli en yüksek maliyetli ve riski durumlarda bile tüm bir Müslüman kuvveti harekete geçirirlerdi.

Ümmet bugün hain, amansız, acımasız ve kalpsiz bir düşmanla karşı karşıyadır- Allah'a duamız Müslümanları onların zulmünden korumasıdır.

Alemlere Rahmet sallallahu aleyhi ve sellem onlara hakim olduğunda onların ataları Beni Kaynuka Yahudilerine yönelik ağır cezayı tasdik ettiği kıssada Yahudiler deki doğuştan gelen hain tabiatlarını görebiliriz, aynı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Kureyş'e hakim geldiğindeyse Mekke'yi fethettiğinde Mekkeliler Yahudilere göre onunla daha aktif savaşlar yapmalarına ve sevgili Sahabelerinden radiyallahu anhum birçoğunu öldürmüş olmalarına karşı Mekkelileri affetti.

Bu, Gazze'nin liderliği ile ilgili değildir, bu Gazze'de Müslümanlara yönelik bir soykırım ile ilgilidir ve her Müslümanın vazifesi Gazze Müslümanları ile birlikte olmaktır. Siyonistleri desteklemek, Siyonistlerin misyonlarının arkasında duranları bir kelime söz ile desteklemek veya bir bardak su ile desteklemek bile Küfürdür.

Allah, Gazze'deki ailelerimize ve genel olarak tüm İslam dünyasına yardım ve sekinet indirsin.

26 Rebiulevvel 1445 Hicri

FELAKET SIRASINDA İLAHİ MÜDAHALE

Soru:

Allah subhanehu ve teala Gazze'de masum çocukların öldürülmesini durdurarak neden ilahi müdahele de bulunmuyor?

Gazze yaşanmakta olan son olaylarla ilgili birçoklarının sorduğu bir sorudur ancak bu, her yer için geçerlidir ve ayrıca kişisel sorunlar için de geçerlidir. Allah subhanehu ve teala neden Gazze'de masum çocukların öldürülmesini durdurarak ilahi müdahelede bulunmuyor? Neden Allah subhanehu ve teala Gazze'de ve her yerde masum erkek ve kadınların öldürülmelerini durdurarak ilahi müdahelede bulunmuyor?

Bu sorunun birçoğu genç olan samimi erkek ve kız kardeşlerimizden geldiği açıkça görünüyor ve bu tür soruları düşünmekten rahatsız olduklarını açık bir şekilde görebilirsiniz. Allah'a subhanehu ve teala duam, aldığım online/çevrimiçi sorulardan görebildiğim kadarıyla günlerini ve gecelerini yorulmadan usanmadan klipler ve derslerin hazırlanması için geçeren öğrencilerime ecirlerini bolca vermesidir. Allah'a subhanehu ve teala onları bu çabaları için dünyada ve ahirette mükafatlandırması ve hayatlarına, ailelerine ve Tebliğlerine Bereket vermesi ve Firdevs Cennetlerinde buluşturması için dua ederim.

Bu tür meselelere cevap vermek önemlidir, çünkü uygun eğitim olmadan bu meseleler içinde büyümek, yetişmek, Ümmetin içinde bulunduğu kötü durumlardan bi haber yetişmek veya aynı şekilde kişisel zorluklar içinde bu gibi meselelerde uygun bir eğitim olmadan başa çıkmak gibi alanlar Şeytanın kişinin imanı ile oyun oynadığı alanlar haline gelmiştir. Nitekim ateistlerin, insan şeytanlarının etrafa saçtıkları en büyük şüpheler arasında "Masum çocuklar öldürülürken müdahele etmeyen bir ilah nasıl bir İlah ola-

bilir?" türünde sorular yer alır. Ve biz bunu Müslüman kitle için cevaplayacağız çünkü bu sorular Müslüman dinleyicilerden geldi.

Her şeyden önce, bir inanan için bir Mümin için, Kur'an ve Sünnette kısa bir değerlendirme yaptığımızda inananlar için acıdan, ağrıdan özgür bir hayatı garanti eden tek bir ayet veya hadis yoktur. Onlar ne kadar iyi ve salih olursa olsun fark etmez, hatta Muttakiler arasında yer alsalar veya en yakın evliyalar içinde olsalar hatta Peygamberler ve Sıddıklar arasında yer alsalar da fark etmez. Yani bela, fitne ve imtihanların olmamasını garanti eden bir hayat yoktur. Ve bu hem kişisel hayatlar hem de Ümmetin çektiği zorluklar içinde geçerlidir. Zaten Kur'an ve Sünnet bilakis size aksini öğretir, yani bela-sıkıntı-fitnelerle dolu bir hayatı öğretir.

"Yemin olsun biz, insanı zorluklar-sıkıntılar içinde olduğu halde yarattık." (Beled: 4)

İnsanlık imtihanları, belalaları, sıkıntıları ve zorlukları ile yaratıldı. Peygamber sallallahu aleyhi ve selleme en şiddetli bela sıkıntı ve imtihanlara kimin tabi olduğu sorulduğunda, zalimler, tiranlar, fasıklar, günahkarlar ve Kafirler demedi. O şöyle dedi,

"Peygamberler ve sonra onlara en yakın olanlar, sonra onlara en yakın olanlara en yakın olanlar..."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kişinin İmanı ölçüsünde imtihan ve sıkıntılara maruz kaldığını açıkça belirtti. Eğer kişinin imanı kararlı ise o takdirde imtihanı daha şiddetli olacaktır. Evet sıkıntılar, zorluklar, imtihanlar sürecinde hidayete uyanların kalplerini Allah'ın subhanehu ve teala istikamet üzerine yönelteceğini vaat ettiği ayetler vardır. Bu yüzden geçmişte ve şu anda Müslümanların çeşitli musibetler ve güncel olaylarda dünyayı hayrete düşüren sabır sahneleri sergilediğini *inşa'Allah* görürsünüz. Hidayete tabi olmak, sıkıntılarla karşılaşmayacağınız de-

mek değildir. Hidayete tabi olmak demek Allah'ın subhanehu ve teala senin kalbini, kaderini kabul etmeye hidayet etmesi demektir.

"Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, O onun kalbini hidayete-doğruya yöneltir..."(Teğabun: 11)

Sıkıntı ve imtihanlardan özgür bir hayat bu dünya için mümkün değildir. Ancak hidayete tabi olmak, doğruya yönelmek demek zorluklarla ve sıkıntılarla karşılaştığınızda kalbinizin huzur veya mutmein içinde olacağı demektir, keza hidayete uymayan diğerlerininde bunlarla başa çıkamayacağı demektir. Hidayete uymak, sıkıntılar yaşadığınızda Allah'ın sizin için yazdığına razı olmanız anlamına gelir. Nitekim sizin için yazılan her neyse mutlaka olacağını ve bunu kimsenin değiştiremeyeceğini veya bir kontrolünün olmayacağını bilirsiniz Allah'ın subhanehu ve teala kaderine razı olursunuz, O onun kalbini hidayete-doğruya yöneltir sıkıntılar, imtihanlar, zorlukların Allah'tan subhanehu teala geldiğini bilmek ve yaşadıklarınızı kalbinizin huzur ve güven içinde kabıl etmesi demektir.

O onun kalbini hidayete-doğruya yöneltir şahsi olarak ne yaşarsanız yaşayın veya Ümmet olarak ne yaşarsak yaşayalım, yazılanların başımıza geleceği, yazılmayanın da başa gelmeyeceğini idrak etmek demektir. O halde Allah'ın subhanehu ve teala kaderini huzur ve güvenle kabul et, razı ol. Bir Mümin, bir inanan yaşadıklarının Allah'tan subhanehu ve teala olduğuna ve Allah'ın subhanehu ve teala olmasını dilediklerinin olacağını, olmasını dilemediklerinin olmayacağını bilir ve sabretmesi durumunda alacağı büyük mükafatı aklında tutar.

"...Ancak Sabredenler için ecirleri hesapsız ödenecektir."(Zümer: 39)

O, ***inna lillahi ve inna ileyhi raciun*** sözü ile Allah'ı sub-

hanehu ve teala zikri ile dilini ıslak tutar ve kalbini Alemlerin Rabbine bağlar. Bazıları sıkıntılar üzerine sıkıntılarla, kişinin belini kıran sıkıntılarla birbiri ardına karşılaşır ancak kararlı kalır, asla yılmaz. Allah'ın Yakini sayesinde çektiği acıları sırtının hissetmeyeceği bir noktaya ulaşır. Onun sırtı, Allah'a Yakin sayısında acılara karşı dirençli hale gelir.

O halde şu ana kadar tesis ettiğimiz şey, Kur'anın imtihan ve sıkıntılar sırasında inananlar için huzurlu bir hayat vaadeddiğidir. Kur'an iman edenlerin en iyilerinin en iyilerine bile imtihan ve sıkıntılardan uzak bir hayat vaadetmez. Kur'an bizzat aksini öğretir. Allah' Kur'an da sevdiklerimizi kaybedeceğimizi, hayatları yitireceğimizi, mal ve mülkler konusunda kayıplar yaşayacağımızı, refah, servet, güvenlik, can, mal, açlık ve trajediler yaşayacağımızı vaat etti.

Velenebluvennekum bişey-in mine-lhavfi velcû'i venaksin mine-l-emvâli vel-enfusi ve-śśemerât(i) vebeşşiri-ssâbirîn(e)

"Andolsun ki sizi biraz korku, bir açlık, mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!"(Bakara: 155)

Velenebluvennekum- *Lam* kasem-yemin Lamıdır, Allah'ın subhanehu ve teala bir yeminidir. *Nun* tev'kiyd nunu'dur. Onaylama ve teyit etmek demektir. Birden çok gramer teyiti söz konusudur ne üzerine? İmtihan edileceğimiz üzerine! Allah subhanehe ve teala bize siz test-imtihan edileceksiniz demiş olsaydı bu yeterli olacaktı. Bu, Allah'tan subhanehu ve teala gelmektedir, ancak Allah subhanehu ve teala yemin ve teyit ile hayatın gerçeğini bize vurguladı. ***Velenebluvennekum-*** Andolsun sizi imtihan edeceğiz! Veya siz imtihan edileceksiniz! Yani (vallahi) ***velenebluvennekum*** – (kasem mahzuf)

Kur'anı okurken bu anlama gelen bir ayeti atlar veya kaçıracak olursanız, Kur'anın her birkaç sayfasında bir bir-

biri ardına imtihana tabi tutulacağınızı ve mutlaka olumsuzluklarla karşılacağınızı doğrudan veya dolaylı olarak size hatırlatan ayetler göreceksinizdir.

"Yoksa insanlar imtihana tutulmadan sadece iman ettik demekle bırakılacaklarını mı sanmaktadırlar? Yemin olsun onlardan öncekileri imtihan ettik böylece Allah kesinlikle doğru söyleyenler ile kesinlikle yalan söyleyenleri bilir ve ortaya çıkartır."(Ankebut: 2-3)

Bir başka ayet;

"Sizden önceki toplumların başına gelenler sizin başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve sıkıntılar dokundu. Öylesine sarsıldılar ki hatta Rasul ve onunla beraber olan iman edenler 'Allah'ın yardımı ne zaman?' dedi, iyi bilin ki Allah'ın yardımı çok yakındır."(Bakara: 214)

Bir başka ayet;

"Yoksa siz Allah içinizde sabredetmekle birlikte Cihad edenleri bilmeden bırakılacağınızı mı sandınız?..."(Tevbe: 16)

Ve Allah subhanehu ve teala buyurdu;

"O, amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için ölümü ve hayatı yarattı..."(Mülk: 2)

Bizden önceki Peygamberlerin, zorluklara katlanan Peygamberlerin hayatları bizim için bir derstir. Ayet üstüne ayetler de Allah subhanehu ve teala bize hayatın temel gerçeğini öğretiyor. Niçin? Böylece bugün üzerinde konuştuğumuz gibi şüphelerimiz olmasın diye. Böylece kişi hangi beklenti içinde olduğunu bilecek ve beklentisini gerçekleştiğinde onu kabule kendisini alıştıracaktır.

veneblûkum bi-şşerri velhayri fitne(ten)

"...Biz sizi hayır ve şer ile fitne olarak imtihan ediyoruz..."(Enbiya: 35)

Biz sizi iyi ve kötü şeylerle imtihan ederiz. Ayette fitne olarak geçiyor. Dilbilimsel olarak konuşursak fitne terimi altını rafine etmede, altını arıtmada kullanılan bir terimdir. Bu terim ödünç alındı ve hayatın imtihanlarını tanımlamak için kullanıldı. Neden? Altın saflaşması için ateşle rafine edilir. Aynı şekilde bizde hammadde gibiyiz ve Allah subhanehu ve teala hayatın zorlukları ile imtihan ederek bizi arındırır. İmtihanlar kişinin günahlardan arınmasıdır. İmtihanlar safları arındırır. Dereceleri arttıran önemli olaylar yaşanmaksızın günler geldi geçti ve bu yüzden gerçekler bilinmeden kaldı veya birçoklarına gizli kaldı. Yakın zamanlarda, özellikle son yirmi yılda kopan bir tespihin parçaları gibi fitneler, imtihanlar, sıkıntılar peş peşe düştüler. Bu imtihanlar safları arındırdı ve sapkın Şeyhler, münafıklar, ve Ümmetin omurgasız korkaklarını açığa çıkarttı. Mürcie ve benzerlerinin yeryüzünde caka ve çalımları zirveye ulaştığında Allah subhanehu ve teala onların aldatmacalarını, yalanlarını ve sıradan halka yönelik hile ve yalanlarını açığa çıkarttı. Ve Gazze olayında gördüğümüzde budur.

Gazze *inşa'Allah* Tevhid üzerine ölen ve zarar gören masum inananlar için bir arınmadır. Tevhid üzerine olan iman edenler için günahlarından bir arınmadır, düşmanlıklara, zulme maruz kalan ve dayanan ve tıpkı bu soruyu soranlar gibi şahit olduklarından dolayı travma ve uykusuz geceler geçirenler için bir arınmadır. Nitekim böyle imtihanlar olmazsa Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıkacak olan her insan A+ not isteyecektir.

v*ece'alnâ ba'dakum liba'din fitneten etasbirûn(e)*

"...Biz kiminizi kiminize fitne kıldık. Bakalım sabredecek misiniz?...."(Furkan: 20)

Biz bazınızı bazınıza fitne-imtihan kıldık. Doğruluk ve yanlış, iyilik ve kötülük, hak ve batıl birbiri için fitnedir. Zalimler ve mazlumlar birbirleri için bir fitnedir. Zenginler ve fakirler birbirleri için bir fitnedir. Güçlüler ve zayıflar birbirleri için bir fitnedir.

Hayatın bu temel gerçeği üzerine yetiştirilen Sahabeler, imtihan edildiklerinde şiddetli imtihanlara tabi tutulduklarında "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem aramızda iken Allah subhanehu ve teala neden yaşadığımız bu en zor günlerde müdahele etmiyor?" diye sormadılar. Rasulullah'dan sallallahu aleyhi ve sellem hayatın gerçeğini öğrendiklerinde- ki aynı öğreti bugün elimizdedir- onların tepkileri bugün bir çoklarının sorduğu bu soruların tam aksine gerçekleşti. Onlar, Allah'ın subhanehu ve teala neden ilahi bir müdahelede bulunmadığını sorgulamadı, bilakis daha ağır imtihanlara katlandıkça, daha çok düşman ve zorluklarla karşılaştıkça imanları o kadar arttı.

Velemmâ raâ-lmu'minûne-l-ahzâbe kâlû hâżâ mâ ve'adena(A)llâhu verasûluhu vesadeka(A)llâhu verasûluh(u) vemâ zâdehum illâ îmânen veteslîmâ(n)

***"Müminler orduları-koalisyonu gördüğünde dediler ki; 'İşte bu bize Allah ve Rasulünün vaat ettiğidir. Allah ve Rasulü doğru söylemiştir.' Bu yalnızca onların iman ve teslimiyetini arttırdı."(Ahzab:* 22)**

Kendi zamanlarının en büyük zorluklarını yaşadıkları bir zamanda, dünyanın kendilerine karşı olmasına yönelik tepkileri üç cümlede özetlenmiştir. Dünya onlara karşıydı. Onları yeryüzünden silmek istiyorlardı. Sıkıntılar sırasında her Müslümanın gözlerinin önünde tutması gereken üç cümledir; ***hâżâ mâ ve'adena(A)llâhu verasûluhu – bu bize Allah ve Rasulünün vaat ettiğidir.***

Katade dedi, "Buradaki vaat, onların imtihanlarla karşıla-

cak olması vaadidir. ***hâżâ mâ ve'adena(A)llâhu verasûluhu*** geçtiğimiz bu imtihanlar-sıkıntılar Allah ve Rasulünün sallallahu aleyhi ve sellem bize olan vaadidir. Bu vaati şimdi gözlerimizle görüyoruz.

hâżâ mâ ve'adena(A)llâhu verasûluhu vesadeka(A)llâhu verasûluh(u)- bu bize Allah ve Rasulünün vaat ettiğidir. Allah ve Rasulü doğru söylemiştir. Ve tepkileri şöyle demek oldu;

vemâ zâdehum illâ îmânen veteslîmâ(n)- Bu yalnızca onların iman ve teslimiyetini arttırdı. Onların imanlarını kaybetmelerine neden olmadı bilakis Allah, imanları konusunda onların katlandıkları zorlukların onların iman ve Allah'a olan teslimiyetlerini arttırdığı konusunda etkisi olduğuna şahitlik yaptı. Aynısı, Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem tüm tabileri için geçerlidir. Hayatın gerçekleri üzerine iman ve yakin ile yetiştirilenlerin tepkileri aynı olacaktır. Peygamberlerin tabileri yara aldığında, katledildiğinde Allah subhanehu ve teala onların tepkilerinin nasıl olduğunu belirtti;

Vekeeyyin min nebiyyin kâtele me'ahu ribbiyyûne keśîrun femâ vehenû limâ esâbehum fî sebîli(A)llâhi vemâ da'ufû vemâ-stekânû va(A)llâhu yuhibbu-ssâbirîn(e)

"Nice nebiyle beraber birçok rabbani (âlim ve mücahid) savaştı. Allah yolunda başlarına gelen sıkıntılar nedeniyle gevşekliğe düşmediler, zayıflamadılar ve (düşman karşısında) alçalmadılar. Allah, sabredenleri sever."(Al'i İmran: 146)

femâ vehenû limâ esâbehum fî sebîli(A)llâhi- Allah yolunda başlarına gelen sıkıntılar nedeniyle gevşekliğe düşmediler. – onların tepkisi böyle oldu, onlar beklentilerini öğrendikten sonra tepkileri Allah'ı subhanehu ve teala sorgulmak olmadı, aksine kabul ettiler ve teslim oldular ve buda onların imanlarını arttıran bir araç oldu. Yılmadılar, katlandıkları

acı ve ızdırap karşısında cesaretlerini kaybetmediler. ***vemâ da'ufû- zayıflamadılar vemâ-stekânû- alçalmadılar, teslim olmadılar***. Dolayısıyla her bir Müminin tepkisi onların verdiği bu aynı tepki olmalıdır.

Bu soruyu soranların çoğunluğunu gençler oluşturduğundan size bunu Batının genç nesillerinin anlayacağı pratik bir şekilde şöyle açıklamama izin verin. Ben bir öğretmenim ve bugün sizi final sınavı yapacağım diyorum. Abdullah ve Saad'ı sınav yapıyorum. Abdullah bildiğimiz gibi atletik biri, bir halterci. Onun zorba, saldırgan ve kavgacı olduğunu varsayalım. Saad diğer yandan daha genç, daha güçsüz, daha zayıf ve çelimsiz. O rahat biri ve daima kendi başına biri. Yaptığım imtihan bu iki öğrenci arasında neler yaşanılacağı ile ilgili. Ve ayrıca sınıfın, bu yaşananlara olan tepkisinide görmek istiyorum. Ve imtihan bittikten sonra -günler, haftalar veya aylar alabilir- imtihan sona erdikten sonra herkese notunu vereceğim, diyorum. Abdullah, Saad'a zorbalık yapmaya başlıyor ve ona zulmediyor. Kalan öğrenciler olanları ya oturdukları yerden izliyor veya Abdullah'a veya Saad'a yardım ediyor Sonra öğrenciler yanıma koşuyorlar ve "Öğretmen nerededir? Neden Abdullah'ın zulmünü durdurmadı? Neden Saad'a yardım etmedi?" diyor. Sonra Saad bana geliyor ve "Hocam, neden müdahele etmedin?" diyor. Onların hepsine yanıtım "Hepiniz yanılıyorsunuz. Bunun bir imtihan olduğunu ve not vereceğimi size açıkça söyledim. Ben sizi test yapıyorum, siz beni test yapmıyorsunuz" olacaktır. Ve Allah subhanehu ve teala en yüce örneklere sahiptir. Neden Allah subhanehu ve teala müdahale etmiyor sorusuna en iyi şekilde soruyu tersine çevirerek yanıt verilebilir. Sorgulanan, sorgulaması gerekendir!

"O yaptığından mesul tutulmaz. Oysa onlar sorguya çekileceklerdir."(Enbiya: 23)

Allah'ın subhanehu ve teala takdir ettiği şeyler olur, bunlar neden oluyor ve neden Allah subhanehu ve teala müdahale

etmiyor meselesi basitçe sizin işiniz değildir.

Nitekim bazı erkekler, evlerinde olan bazı şeyleri karılarına bile soramazlar. Bazı gençler, muhtemelen bana bu soruyu yönelten gençlerde anne-babalarının yaptıkları bazı meseleleri onlara soramazlar. Saygıdan veya korkudan veya her ikisi yüzünden bunu soramazlar. Ancak Tüm Gaybleri Bilen, yeryüzü ve göklerin ve ikisi arasındakilerin Yaratıcısını yaptığı şey konusunda sorgulamak istiyor?! O dilediğini yapar, ve bu ne benim ne de sizin işinizdir.

"O istediğini yapar"(Büruc: 16)

"...Çünkü Rabbin dilediğini yapandır."(Hud: 107)

Siz, Yüce, Aziz, *A'la fi cella ve u'la* yı mı sorgulamak istiyorsunuz? Sadece Allah'ın subhanehu ve teala bazı İsimlerini ve Sıfatlarını anlamak insanın bu konuyu bütünüyle kavramasına yardımcı olur. Kur'an da tekrar tekrar yinelendiği gibi eğer Allah'ın subhanehu ve teala *El Aliym* ve *El Hakiym* olduğunu bilirsen, keza O'nun En Hikmetli ve Her şeyi En İnce Ayrıntısına Kadar Bilen Olduğunu bilirsen, En Hikmetli ve En Alim olana güvenmez misin? O yüzden Allah'ın subhanehu ve teala Kaderini kabul et. Sana söyleneni yap, aranızda hiçbir tercüman veya perde olmadan huzuruna çıkacağın Allah ile tartışmaya girmemenin hikmetini bil.

"İçinizden kimse yoktur ki Rabbi aranızda bir tercüman veya bir perde olmadan onunla konuşacak olmasın."(Buhari: 7443)

Kişiye Şeytan vesvese verebilir. Bu vesveselerin bazısı Küfürdür ve Müminin kalbini rahatsız eder. Kişi bu vesveselerde mücadele eder ve onları kalbinden çıkarmaya çalışır ve onlardan nefret ederse aslında gerçekte o açık bir Mümindir.

Bu vesveseleri duymak ve sonra bu vesveselerden nefret etmek kişinin imanında bir eksiklik değildir bilakis kişi-

nin İmanının bir işaretidir. Nitekim Sahabeler radiyallahu anhum ecmain buna benzer bir şeyle Rasulullah'a sallahu aleyhi ve sellem şikayette bulundular. Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dediler, *"Sana söylemeye cesaret edemediğimiz şeyler aklımıza geliyor. Onları ifade edemeyecek kadar vahim buluyoruz." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem "Gerçekten böyle mi hissediyorsunuz?"(Müslim: 132a) diye sordu.*

Bir başka rivayette, *"Gerçekten bunu mu deneyimlediniz?"* diye sordu. Yani bu düşünceler aklınıza geldi, bu vesveseler aklınıza geldi ve onlara direndiniz mi, demektir. Sahabeler "Evet" dediler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sahabelere bu vesveseler yüzünden siz münafık oldunuz -*neüzü billah*- mu dedi? Hayır bilakis tam tersini söyledi. O sallallahu aleyhi ve sellem, *"bu açık bir imandır"* dedi.

Böyle vesvese ve düşüncelere sahip olmak ve onlarla mücadele etmek, onlara direnmek, onlardan nefret etmek ve kalpte onlara direnmek demek İman güçlüdür demektir. Eğer iman güçlü değilse böyle duygu ve düşünceler içinde olmayacaksınızdır demektir. Bu yüzden o vesveselere direndiniz ve vesveseler sadece olduğu gibi kaldı ve kalplerinizde yer etmedi, kalplerinizde bu tür vesveselere hiçbir yer yoktur demektir.

Aldığım soruların çoğunda kardeşlerimizin bu vesveseler ve fısıltılardan veya düşüncelerden rahatsız olduklarını açıkça görebilirsiniz. Soruları soranların hepsi olmasada çoğunun bunlara karşı direndiklerini ve vesveseleri def ettiklerini açıkça görebilirsiniz. Nitekim onlar bu soruları ve şüpheleri kalplerinde ve akıllarında yer etmesini istemiyorlar. Bu açık bir İmanın işaretidir, Nifak değildir.

Ümmetin uğradığı zulüm veya Ümmetin yaşadığı kayıplar, Gazze'de yaşananlar gibi öncesinde Bağuz ve Musul'da yaşananlar gibi, bu konuda herhangi bir vesveseye kapıldıysanız ve vesveseye direndiyseniz bu bir İman işare-

ti olacaktır. Ancak vesveseler birkez kalbe sızıp, yerleşti mi işte o zaman sorun olacaktır. Aynısı Çin, Keşmir, Yemen, Irak, Sudan'da ki kardeşlerimizin ve İran-Hindistan'daki Ehli Sünnetimizin, Türkistan'da ki kardeşlerimizin başına gelenler içinde geçerlidir. Hepsi bir imtihandır. Zalimler için bir imtihandır. Bombalar ve katliamların gölgesi altında yaşayanlar için bir imtihandır. Hayatını kaybedenler imtihan edildiler. Organlarını, uzuvlarını kaybedenler imtihan edildiler. Yaralananlar imtihan edildi. Korkanlar imtihan edildi. Sevdiklerini kaybedenler imtihan edildi. Zulme tanıklık edenler imtihan edildi. Hangi taraftasın? Yapabiliyorsan bu konuda ne yapacaksın?

Dünyanın tamamı imtihana tabi tutulan bir sınıftır. Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıkana kadar imtihan bitmeyecektir. Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıktığımızda, notlar verilecek ve sonuçlar ortaya çıkacaktır.
Eğer Allah subhanehu ve teala zulüm yapar yapmaz her zalimin hesabını görseydi, o takdirde bu Dünya bir imtihan yeri olmaktan çıkardı. Demokrasiyi ve Rafızileri reddeden Saf Tevhid bayrağını yükselten nur yüzlü muvahhid dindarlar o Muvahhidler ilk andan itibaren muzaffer olsalardı o halde onların saflarında kim yer almazdı? Mücrim ve zalimlerin baskı ve zulümleri olmasaydı Allah subhanehu ve teala nasıl şehidleri seçecekti?

"...Allah, iman edenleri açığa çıkarmak ve sizden şahitler/şehitler edinmek (için böyle yapar)..."(Al'i İmran: 140)

Müslümanlara yönelik baskı ve zulümlere karşı, bazı Müslümanlar kararlı kalır ve bazıları da Tevhid yolundan sapar. Bazıları Rafizilere bazıları demokrasiye kaçar ve bazısı Allah'a subhanehu ve teala. Bazısı Mücahid olur bazısı Ka'idin olur (savaş alanından geri çekilir). Bazısı zalimleri destekler, bazısı zalimleri terk eder. Bazısı Allah yolunda harcar, bazısı cimrileşir. Gazze ve benzeri herhangi bir yerde olanlar konusunda Allah'ı subhanehu ve teala sorgulayanlar Kur'an da Buruc Suresinde bahsedilenleri

gördüklerinde nasıl tepki verirlerdi?! Nitekim orada yeni doğmuş çocuğu kucağında olduğu halde ateş dolu hendeklere atılıp yakılanların başlarına gelenin tek nedeni saf Tevhid inancına sahip olmalarıydı. Bugün böylesi soru ve şüphelere sahip olanlar, onların hendeklerde ateşe atılarak yakıldıklarını görselerdi "Tek suçları! sadece *la ilahe illallah* dedikleri için ateşe atılarak yakılan yeni doğmuş bebekler ve ebeveynlerini kurtarmak için Allah subhanehu ve teala neden müdahale etmedi?" derlerdi. Keza inananları ateşlerde yakan kral ve adamlarından bu Dünyada intikam alınıp alınmadığını bilmiyoruz. Ancak Allah'ın subhanehu ve teala ölen o muvahhidlere, o müminlere şöyle dediğini biliyoruz;

"...İşte bu büyük kurtuluştur."(Buruc: 11)

Büyük kurtuluş, büyük başarı. Muvahidlerin yakılması büyük bir kurtuluş olarak adlandırıldı. Meseleler nihai sona göre değerlendirilir ve nihai son, nihai başarı daima Müminler içindir. Gazze ve diğer yerlerde yaşananlar ile ilgili şüphesi olanlar İslam'ın ilk şehidi Umm Ammar Sumeyye'yi görselerdi ne derlerdi ki o bağlı olduğu halde Mekke'nın kavurucu sıcağının altında işkenceye maruz kaldı, kırbaçlandı ve sonra öldürüldü. O, diğer birçok Sahabenin öldüğü gibi öldü. Yeryüzünde Temkinin tesis edildiğini görmedi ancak zaferin, kurtuluşun uygun tanımına kavuştu, nihai zaferi elde etti. Umm Ammar Sumeyye radiyallahu anha öldü ve ona zulmeden katilleri öldü. O şimdi nerededir, ona zulmedenler nerededir? Hendek ehlide öyle, bu dünyada Temkinin tesis edildiği görmeden diri diri yakılarak öldüler. Onlar öldü ve onlara zulmedenlerde öldü. Müminler nihai başarıya erişti ve zalimler Cehennem azabına uğrayacaklardır.

"Şüphesiz ki mümin erkek ve mümin kadınlara işkence yapıp sonra Tevbe etmeyenlere Cehennem azabı ve yakıcı bir azap vardır."(Buruc: 10)

Evet, Müminlerin muzaffer olduğu ve yeryüzünde Temkin kurduğu bir zaman oldu ve olacaktır. Nitekim Sahabelerin işkencelere maruz kaldığı aynı topraklar onların yönettiği topraklar oldu. Bilal radiyallahu anhu işkence gördüğü toprakların en kutsal noktasına, işkencesine sebep olan sözlerin aynısını şerefle haykırmak üzere çıktı. Nitekim nihai zafer, nihai kurtuluş, nihai başarı kişinin Allah subhanehu ve teala ile karşılaşıncaya kadar Tevhide sarılmasıdır. Allah'ın subhanehu ve teala her türlü adaletsizliğin intikamını bu dünyada alacağını düşünmek doğru değildir. Allah subhanehu ve teala bazen zalime mühlet verir, ancak Eliyle onu yakaladığında asla bırakmaz.

"Çünkü Allah, zalime mühlet verir, ancak onu yakaladı mı asla bırakmaz."

Sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem okudu:

"Rabbinin zulmeden beldeleri yakalaması işte böyledir. Şüphesiz O'nun yakalaması can yakıcı ve şiddetlidir."(Hud: 11)

Eğer, Allah subhanehu ve teala her türlü adaletsizliğin bu dünyada intikamını alsaydı, Diriliş Günü, Sırat, Mizan, Hesap, Cennet ve Cehennemin anlam ve ihtiyacı ne olacaktı? Eğer tüm zalimler ve muvahhidlerin düşmanları bu dünyada tam olarak cezalandırılacak olsaydı bütün bunlara ne gerek olacaktı?

"Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Ancak onları, gözlerin dehşetten fırlayacak gibi olduğu bir güne erteliyor"(İbrahim: 42)

"Şayet Allah, insanları yaptıkları zulümlerle yargılasa yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye erteler. Ecelleri geldiğinde ne bir saat/bir an onun gerisinde kalır ne de önüne geçebilirler."(Nahl: 61)

Ahiret gününe olan inancımızı yeniden canlandırmak kalplerimize ferahlık ve güven verir. Hayat kısadır. Bu imtihan salonundan ayrılmamız ve düz bir alanda Allah'ın subhanehu ve teala huzurunda durmamız birkaç gün meselesidir. Hesap gününün var olduğunu bilmek ruhları ve kalpleri rahatlatır ve ferahlatır. Ve bu sürecin başımıza gelen her ayrıntıdan haberdar olan Kralların Kralı tarafından yürütüldüğünü bilmek daha da güven vericidir.

Bu dünyada hakim karşısına çıkarsanız daha güçlü olan kazanır! Güçlü bağlantılara sahip olan kazanandır. Daha seçkin avukata sahip olan kazanandır. Daha varlıklı olan, daha zengin olan kazanandır. Onlar zulüm edenlerde olsa böyledir.

Allah subhanehu ve teala yargıladığında adaletten başka bir şey olmayacaktır, herkesin ve her zalimin önüne Hakk olan Kitabı- Hakk Kaydı sunulur, hardal tanesi veya daha azı da olsa her şey ortaya çıkarılır. Gazze, veya El Bağuz veya Felluce veya Musul veya Yemen'de öldürülen çocuk, kadın, erkeklerin katillerine tutunarak, şah damarlarından kanlar aktığı halde gelecekleri ve *"Ona sor Ya Rabb, neden beni öldürdü!."(Nesai: 3999)* diyecekleri gündür.

Ona sor, Ya Rabb, neden beni öldürdü?! Hakların hak sahiplerine verileceği gündür. Boynuzsuz koça, boynuzunu kıran, boynuzlu koçtan misilleme hakkının verileceği ölçüde bir gündür. *"Kıyamet günü haklar mutlaka sahiplerine iade edilecektir. Öyleki boynuzsuz koç bile boynuzlu koç üzerinde hakk iddia edecektir."(Müslim: 2582)*

Allah subhanehu ve teala bu imtihan dünyasında zulüm olmayacağını hiçbir zaman vaat etmedi. Ancak Ahiret için vaat etti;

"Bugün her nefse kazandığının karşılığı vardır. Bugün kesinlikle bir zulüm yoktur. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir."(Mü'min: 17)

Bugün kesinlikle bir zulüm yoktur. Ve Allah subhanehu ve teala dedi;

"Adalet terazilerini Kıyamet Günü için kurarız. Hiç kimseye zulmedilmez. Hardal tanesi ağırlığında (basit bir şey dahi) olsa onu getiririz. Hesap sorucu olarak biz yeteriz."(Enbiya: 47)

O gün hiçbir nefis haksızlığa uğratılmayacaktır. Ahiret penceresinden bakmak kalpleri sevinçle doldurur ki onlar kendilerine haksızlık yapanlardan intikamlarını alacaklarından emin olurlar.

Son olarak, belirtmek istediğim nokta şudur ki zaferin gecikmesi ve Allah'tan subhanehu ve teala zafer vermesi için acele etme meselesi salihlerin sordukları bir meseledir. Bugünkü konumuzdan çok farklıdır. Örneğin,

"...Öylesine sarsıldılar ki, sonunda Rasul ve onunlar beraber olan müminler: Allah'ın yardımı ne zaman dediler..."(-Bakara: 214)

Zafer, Allah'tan ne zaman gelir? Bir başka ayette;

"Sizden önceki toplumların başına gelenler, sizin başınıza gelmeden Cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi. Öylesine sarsıldılar ki; (sonunda) Rasul ve onunla beraber olan müminler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı çok yakındır."(Bakara: 214)

Allah'ın subhanehu ve teala yardımı ne zaman gelecektir? Bu soru, bugün ele aldığımız özellikle imtihanlar sırasında şüphe ve tatmin olmama duygusu ile birleştiğinde Allah'ın subhanehu ve teala neden ilahi müdahalede bulunmuyor sorusundan çok farklıdır. Zaferi çabuklaştırmak meselesi zorluklar, sıkıntılar sırasında Allah'ın Sünnetini anlayarak

ve Yakin ve Sabır ile üstesinden gelinebilir. Sahabeler, Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "Allah'tan bize yardım etmesini istemeyecek misin? Bizim için Allah'a dua etmeyecek misin?" Bu mesele Allah'ın Sünnetinin öğretilmesiyle çözülür, ki bu yüzden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Sahabelere, onlardan önceki nesillerde insanların dinlerinden dönmeleri için testereler getirildiği, ve dinden dönmeyenlerin kafasının ortasından ikiye biçildiğini ve müminlerin buna rağmen kararlı olduklarını açıkladı. Bu mesele, Allah subhanehu ve teala hakkında şüphe etmek ve Allah'ı subhanehu ve teala sorgulamak meselesinden farklıdır.

Burada anlattığım bazı meseleler, hatta birçoğu Guraba Dizimizde daha ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Orada daha çok ayrıntıya erişebilirsiniz. Bu konuda birçok soru söz konusu olduğundan burada bir çeşit özet yaptım.

BEŞAR ESAD DÜŞTÜ!

Allahu Ekber! Velhamdulillahi lleziy bi ni'metihi tetim'mus saalihaat!

Her Müslüman herhangi bir Tağutun devrilmesine, değişim bir başka Tağutun öncülüğünde gelse dahi büyük bir sevinç duyar.

İbn Kesir, Allah'ın zalimlerle, bazılarının diğerlerine hükmetmesine izin vererek, bazılarının diğerleri aracılığıyla yıkımına yol açarak, bir diğerinden onları intikam aldırtarak, bir diğerinin adaletsizlik ve zulmünün karşılığını verdiğini belirtti.

Ve sevinç özellikle masum, mazlum Müslüman esirlerin, mahkumların özellikle kız kardeşlerimizin serbest bırakılmalarına ve bireylerin evleri, toprakları ve kentleri dahil olmak üzere haklarının iade edilmesine tanık olduğumuzda dahada belirginleşir. Bununla birlikte en derin sevincimiz ancak özgürleştirilen bölgelerde Allah'ın Saf Şeriatının uygulandığında gerçekleşir.

Düşmanın bir şehirden çekilmesi ve Tağutun düşmesi ülke Allah'ın Kanunları ile yönetilinceye ve bu ilahi kanunarının uygulanmasını engelleyen laik kanunlar ortadan kaldırılıncaya kadar Şer'i bir "kurtuluş" olarak kabul edilmez.

Paslanmış, çürümüş bir Tağutun yerine Allah'ın saf Şeriatını uygulamayan yeni, cilalanmış bir Tağut koymak "kurtuluş" veya "özgürlük" olarak kabul edilemez. Aksine bu sadece zulmün tekrarı ve tuğyanın yeniden üretilmesidir.

"Özgürlük" adına toprakları özgürleştirmek yitip gidecek olan birtakım dünyevi faydalara yol açsa da özgürleştirilen yerlerde Allah'ın Şeriatını tesis etmek kişiye hem dünya hem de ahirette kurtuluş verecektir.

Bugün, zamanımızın en önde giden zalimlerden birinin çöküşüne tanıklık etmemize izin verdiği için Allah'a şükranlarımızı sunuyoruz. Allah'tan diğer zalimlerin sonlarını görmemizi nasip ederek kalplerimizi sevinçle doldurmasını, kurtarılan bölgelerde saf ve doğru muvahhidlerin yönetimi altında Tevhid gölgesinde yaşamamızı sağlamasını dileriz.

Cmd.II 6, 1446 Hicri

Şimdi Allah'ın Yönetimini Denersek Ne Olur?

Bu ülkede (ABD) bu ülkede yetişenler için ilk okulda, keza bazı zamanlar özellikle ortaokulda ve hukuk fakültesinde onların kurucu babaları John Adams, Franklin, Hamilton, Jefferson, Madison, George Washington'un kanun ve yorumlarına bağlı kalmamız gerektiğini söylediklerini hatırlarım. Onlar ülkelerinin kurucu babalarının kanun ve düzenlemelerine bağlı kalmak isterler ve hatta kurucu babalarının meseleleri nasıl yorumladıklarını incelemek isterler. Bunu onların kaynaklarından okuyabilirsiniz.

Buna karşın biz Mısır'ın ve Libya'nın kanunlarının bizim kurucu babalarımıza bağlı olmasını istediğimizde sorun olur! Mısır ve Libya'nın kurucu babası her ikisinin de kurucu babası Amr ibn El Aas'tır radiyallahu anhu. Mısır'da bugün en popüler isimlerden biri Amr'dır.

O halde neden onlar kendi hüküm ve kanunlarını kurucu babalarına dayandırmak istiyoruz dediğinde sorun olmuyor da biz topraklamızda kurucu babalarımızın kanunlarını istiyoruz dediğimizde bizzat kendimiz tarafından rezil ve aşağılık kılınıyoruz? Bu neden bu kadar zordur?

Örneğin Tunus, Abdullah ibn Ebi Serh'in radiyallahu anhu onu kurduğu saf kanunlara göre yönetilmelidir dememizin neden bu kadar zordur? Abdullah ibn Ebi Serh'in kim olduğunu ve Tunus ile bağlantısını okuyun. Kendimizi aptal yerine koymayalım. Kendimizi kandırmayalım. Kendimize yalan söylemeyelim. Eğer göklerden zafer gelmesini istiyorsanız, Allah'a bu dünyada İslam'ı göstererek başlayın. Ve sonra üzerinize inecek olan zaferi görün. Bu bir mit veya efsane değildir. Bu bir masalda anlatılan bir efsane değildir! Bu Sünnet ve Allah'ın subhanehu ve teala Kanunudur. Allah'ın en temel kanunları, Allah'ın süper temel Tevhid kanunları O'nun arzında tesis edilmeden, gerçekten, gerçekten zaferin gökten gelmesini bekleyebilir misiniz?

Kimi kandırmaya çalışıyoruz? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem aramızda değildir. Sahabeler aramızda değildir. Allah'ın bizim için seçtiği kanunların tamamını bu dünyada uygulamamak, yeryüzünde tesis etmemek okçuların Peygamberimizin sallallahu aleyhi ve sellem huzurunda tepeden inerken yaptıklarının biraz daha büyük bir yanlış yorumlaması mıdır?!. Neden tüm bunlar? Bu, askeri güçlerin, orduların, ulusların, ülkelerin, grupların hem iç hem dış çıkarlarını rahatsız edeceği korkusu değil midir? Sadece bunun sonuçlarına bakın. Herhangi bir şey olmadan önce bildiğimiz sonuçlara bakın.

"Kim insanları kızdırmak uğruna alması gereken riske girer Allah'ın Rızasını ararsa (sonrası bir vaattir) Allah ondan razı olur, ve insanları da ondan razı kılar." Allah'ın vaadidir. Hadisin ikinci kısmını dinleyin, *"kim Allah'ı kızdırmak riskine girerek insanların rızasını ararsa Allah onu terk eder, ona kızar ve insanlara onu terk ettirir."* Tırmizi *Sünen*'de yer alan hadistir. Fayda, maslahat, tüm maslahatların en faydalı maslahatı bize neyin en iyi uyduğunu Bilenin kanunlarının gölgesi altında yaşamaktır.

Elâ ya'lemu men halaka

"Dikkat edin, iyi düşünün Yaradan bilmez mi?...."(Mülk: 14)

Fitne, tüm fitne *La ilahe illallah* üzerine kurulan ülkelerde insan yapımı kanunlar altında yaşamaktır. Haydutları duyarsınız? Kendilerine şeyh diyen haydutlar Müslümanları laik-seküler devletleri kabul etmeye teşvik ederler. Bırakın bir şeyhi, sıradan bir Müslüman bunu der mi? Müslümanlar ne zamandan beri bir liderle böyle konuşuyorlar?!

Düşmanımızın düşmanlara ihtiyacı yoktur. Ümmetimizin düşmanlara ihtiyacı yoktur. Bizim Ruveybidelerimiz, haydutlarımız Allah'ın yönetimine çağırmayı bir fantezi olarak adlandırıyorlar. Kur'an da ki Allah'ın yönetimi, kanunları

bir fantezi midir? Allah'ın kanunlarının Müslüman ülkelerde uygulanması bir fantezi midir? İslam'ı batı zekasına göre absorbe eden biri için evet bu bir fantezidir. Ezberlediğim Kur'an ve okuduğum ve incelediğim her bir Tefsir icma ile o haydutların, Ruveybidelerin söylediklerinden farklı bir şeyler söylüyor. O (Hamza Yusuf) ve onun aptal dinleyenleri, ana tefsir kitaplarından birini açsınlar ve bana şu ayetler hakkında ne dediklerini anlatsınlar:

Śumme ce'alnâke 'alâ şerî'atin mine-l-emri fettebi'hâ velâ tettebi' ehvâe-lleżîne lâ ya'lemûn

"Sonra seni, (ilahi) emre dayalı bir şeriat üzere kıldık. Ona uy. Bilmeyenlerin hevalarına/arzularına uyma."(Casiye: 18)

Vemâ kâne limu'minin velâ mu'minetin iżâ kada(A)llâhu verasûluhu emran en yekûne lehumu-lhiyeratu min emrihim vemen ya'si(A)llâhe verasûlehu fekad dalle dalâlen mubînâ(n)

"Allah ve Rasul'ü bir şeye hükmettiğinde, mümin erkek ve mümin kadının o işlerinde seçim hakları yoktur. Kim de Allah'a ve Rasul'üne isyan ederse, muhakkak ki apaçık bir sapıklıkla sapmıştır."(Ahzab: 36)

"İnsanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin diye bu Kitab'ı sana hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma!(Nisa: 105)

"...Hüküm yalnızca Allah'ındır. O doğruyu haber verir ve (hak ile batıl arasında hükmederek onların aralarını) ayıranların en hayırlısıdır."(En'am: 57)

"...Onların, O'ndan başka bir dostu yoktur. Hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz (tek hükümran, yasamada bulunan, doğru ve yanlış belirleyen O'dur.)"(Kehf: 26)

Böyle onlarca, onlarca ayet vardır, hadisler vardır. Bunlar fantezi midir?! Ruveybideler, Şeriatı sadece Hadler zannederler, aptaldırlar! İslam'ın sadece Hadlerden oluştuğunu düşünürler. Hırsızın elini kesmek, zina cezası gibi ki elbette bunlar Allah'ın Şeriatının bir parçasıdır. Ancak onlar Şeriatın sadece bunlardan oluştuğunu düşünür, düşünmemizi ister. Oysa bu Ruveybideler bunun Allah'ın Kanunlarının sadece küçük bir bölümü olduğunu bilmez. İslam'ın topraklarımızda tesis edilmesinden gurur duymamız gerek tam teşekkülü bir ekonomik sistemi vardır. Başarılı olmak istedikleri her yönden İslam'ın kanun ve kuralları vardır.

Muhyiddin El Kurra, çağdaş bir adamdır, İslami borç kanunları, hisse senedi, yatırım, tahvil senetleri ve İslami ekonomiye ilişkin birçok mesele ve ayrıntılar hakkında çağdaş bir kitap yazdı. Ki İslam hukuku sadece bunlar değildir, ancak bunlar İslam hukukunun bir parçasıdır. Yani sadece hırsızın elini kesmek, riddet suçu, hadler değildir, çağdaş kitaplar İslamın ekonomik kurallarını derinlemesine ve ayrıntılarıyla ele alır. Nitekim Ed Debbu bunlar hakkında yazdı. Ebul Ala Mevdudi bunlar hakkında yazdı. El Iyaadi bu konuda yazdı. İsmail ibn İbrahim El Bedevi bu konuda yazdı ve diğer onlarcası Şeriat ve Mali açıdan İslami hükümler hakkında yazdılar. Yani sadece el kesme ve onların sorunlarının olduğu riddet suçu ile ilgili değildir. Tüm bir hayat nizamıdır. İslamın iş kanunları vardır. Eğlenceli olan şey nedir bilirmisiniz bazen bazı İslami kanunlar geniştir ve Halife'nin takdir yetkisini veya onun atadığı kişinin yetkisini kapsar. Ve bazende gayri Müslimlerin ki gibi kanunları vardır. Ruveybideler İslam kanunlarından İslami oldukları için değil ancak diğerlerinin kanunlarına benzediği için gurur duyar ve övünürler! Ve onların herhangi bir gururları yoktur.

Medine'de eğitimimi tamamladıktan sonra burada, ABD'ye geri döndüm ve hukuk alanında LLM denilen yüksek lisans yaptım. Hukuk üzerine yüksek lisans yaptığınızda bir alan seçersiniz. Benim alanım iş hukukuydu. Tezim,

İslam hukukunda iş kanunları hakkındaydı. Profesör, İslama ilgiyi duymaya başladı. Benimle saatlerce oturup, bana İslam hakkında sorular sormaya başladı. Bu İnternet çağından önce onların İslam hakkında kontrol sahibi olmak için uğraştıkları bir zamandı. Ve o zamanlar İslam yaygın da değildi. Bir defasında onun şöyle dediğini hatırlıyorum, tezini hazırlamak için kullandığın referans aldığın kaynaklar kaç yıllıktır?

Ben şöyle dedim, kullandığımı ayetler ve kullandığım hadisler 14 yüzyıllıktır. 14 yy. kadar önce Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem indirilmiştir. Ancak diğer referans aldığım kaynaklar kitaplar 400 yıl önce, 700 yıl önce kadar yazılmışlardır. Aylarca sohbet ve konuşmalarımız devam etti. Bir defasında bana şöyle dedi, bu kadar derinlemesine ayrıntılara sahip olan yasaların dünyaya hakim olmamasına şaşırdım. Ve bunun sadece iş hukukuyla ilgili bir konuya ilişkin küçük bir tez olduğunu düşünüyordum. Bunu söyleyen bir gayri müslimdir. Ancak Ruveybideler, Allah'ın yasa kıldığı kanunlarını baltalıyorlar! Oo sadece üç beş haddir diyorlar, ki bu seküler teslimiyetçi bir düşüncedir!

Burada bir ekonomik sistem vardır, bir iş-ticaret sistemi vardır, Allah'ın kanunlarında tüm bir hayat sistemi vardır. Şeriat Hukuku bir lidere komşu ülkeler ile ilişkilerinde onun sınırlarının ve kapasitesinin ne olduğunu söyler. Ki lider bunu bilmek zorundadır çünkü bu hüküm Allah'ın subhanehu ve teala kanunlarından gelir. Müslümanların himayesi altında yaşayan gayri müslimlerle- Zimmet Ehli ile ilişkilerinin nasıl olacağını bilmelidir. Dolayısıyla "Ohh Şeriat sadece birkaç hadden oluşur ve Müslümanlar seküler kanunları, seküler sistemleri kabul ederler" diyen Ruveybideleri dinlemeyin!

Müslüman topraklarındaki toprak ve tozlar İslam dışındakilerin kanunlarını reddederler! Toprak ve toz-kir böyle yapar. Allah'ın kanunları dışında kanunların ülkelerimize getirdiği fitneden, kan dökmekten, zulüm ve katliamlardan

başka ne oldu? Dünya, bunu reddeder. Yeryüzü bunu istemez. Yeryüzü, taş, toprak bunu istemez. Sahabenin kan ve teriyle sulanan topraklar *La ilahe illallah*'tan başka kanunlara direnirler. Alim olduklarını iddia edenlerin kalpleri ise Allah'ın hükmüne karşı direnirler. Onların çağırdığı İslam dışındaki her türlü fikir, ideoloji ve sistem ve hukuk sisteminin, değerinin topraklarımız üzerinde başarısız oldukları ispatlanmıştır. Onların metinleri başarısızdır ve uygulamaları ise daha büyük bir başarısızlıktır.

Şimdi Allah'ın yönetimini denersek ne olur? Ne olacağını düşünüyorsunuz? Allah Aziymdir. Bizim dini metinlerimiz, yasalarımız kusursuzdur, mutlaktır. Kur'andır, Vahiydir ve uygulamada da en başarılı olduğu ispatlanmıştır.

Galiba 2000 yılıydı veya yakın gençlere Ömer ibn Hattab'ın Filistin'i (Beyt El Makdis) üzerine birkaç sayfa yazmalarına yardım ettim. Ömer'in hakimiyeti altında yaşayan gayri müslim gruplarla ilişkilerde Müslümanların adaleti ile ilgiliydi. Tarih öğretmeni seküler bir Arabtı. Bunun bir kopyesini istedi ve emekli oluncaya kadar artık her yıl onu öğrencilerine okudu ve öğretti.

Bir emlakçı tanırdım, Filistin'den Hristiyan bir Arabtı. Bir defasında onun oğlu ile karşılaştım, onların evindeyken oğlu eve geldiğinde, ona adını sordum o Ömer dedi, Filistinli bir Hristiyan. Onun babasına baktım ve oğlunun adı gerçekten Ömer mi dedim. Evet onun adı Ömer'dir, dedi. Biz Hristiyanlar dedi bu toprakta yaşayan Hristiyanlar, Yahudiler ve Müslümanlar Ömer lider iken dünyanın bu bölgesinde hiçbir kan dökülmeden barış ve adalet içinde yaşardık. Vallahil Aziym o, Ömer'i seviyorum dedi. Bunu söyleyen politik olarak çok aktif olan, ülkesinin tarihi hakkında oldukça bilgi sahibi olan Filistinli bir Hristiyandı.

Bizim bembeyaz, parlak bir tarihimiz vardır, saf-tertemiz kanunlarımız vardır. Ancak bunlarla övünen bir Ümmetimiz yoktur. Fantezi? Birileri bunlar efsanevi sözler old-

uğunu söyleyecektir. "Dünya, İslam kanunlarına karşıdır. İslami kanunların uygulanmasını istemezler. O halde hadi seçimle bunu sağlayalım. Adım adım gidelim" vb. bilirsiniz teslimiyetçi zihniyete sahip olanlar böyle söylerler. Beyinleri yıkanan bir çokları da böyle sözler sarf ederler. Allah'ın Hidayetini kabul etmemek için Kureyşin de aynı bahaneye sığındığını biliyor musunuz? Ayete dikkat edin;

"Dediler ki: "Şayet seninle beraber hidayete uyacak olursak, yerimizden yurdumuzdan ediliriz..." (Kasas: 57)

Yani Ey Muhammed senin söylediğin hidayetin hak olduğunu biliyoruz, ama senin dediğine uyarsak düşmanlarımız tarafından yurdumuzdan sürülürüz. El Haris ibn Osman, Peygamber Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem bu sözleri söyledi, sana katılıyorum, getirdiğin haktır. Ancak biz buna inanamayız, çünkü Arablar ve diğer kabileler bize saldıracaklardır. Bugün, Yeryüzünde Allah'ın Kanunları ile ilgili tam olarak onların söyledikleri işte budur.

KAFİR ORDULARINA GÖNÜLLÜ KATILMANIN HÜKMÜ

Soru:

Bir sonraki soru, Müslümanlara düşman olan ABD ordusu gibi bir Kafir ordusuna gönüllü asker olarak yazılan birinin hükmü nedir?

Bunun doğrudan yanıtı şudur;

"Münafıkları acı bir azapla müjdele." (Nisa 138)

"İnananlar iman edenleri bırakıp da Kafirleri dost edinmesinler..."(Al'i İmran: 28)

Gönüllü olarak ABD veya İngiltere ordusuna katılmak açık bir riddettir. Riddet, Küfür demektir, mürtedlik etmek demektir. Gönüllü olarak Kafir bir orduya yazılmak hakkında tüm söylenmesi gereken bunlardır, bunun ötesinde tek bir söz söylemeye bile gerek yoktur. Müslümanların düşman olan Kafir bir orduya gönüllü kayıt olmasının (hükmü budur).

Örneğin hakkında konuştuğumuz hiçbir hakları olmadan, işkence koşulları altında kamplarda ve hapishanelerde yaşayan kadınların durumunu ele alın, onların içinde bulunduğu duruma gerçekten sebep olanlar kimlerdir, Müslümanlara karşı savaşları başlatan bir ordudur bu. Sadece Müslümanlara karşı da değil! Kim onu öldürmeye hakkı olmadığı halde başka birinin kanını dökmek istediği halde Allah'ın huzuruna çıkarsa (Allah'a hesap verecektir), hatta öldürmek istediği Müslüman bile olmasa da aynı şeyle karşılaşacaktır, ki onların savaşı bizim savaşımız değildir. Onlar geçmişte ve şimdi kendi din kardeşlerini bile katlettiler. Nagasaki, Hiroşima'da günler içinde İngiltere'nin rızası ile 250 bin kişiyi katlettiler, ki katlettikleri onların din kardeşleriydi.

O halde onların bugün Filistin davasını akide perspektifinden ele almayan duygusal açıdan ele alan Müslümanlara bile neler yaptıklarını düşünün. Ve kardeşlerinizi ve çocuklarınızı katleden Siyonist işgalcilerin ve Filistinlilerin bel kemiği olanlara durmaksızın destek verenlerse konuya duygusal açıdan yaklaşıyorlar.

Onların ordularının dünya çapında masum Müslümanlara karşı işledikleri suçları detaylandırmak zorunda kalsaydım oldukça utanç verici olurdu. Hatta tam bir dersler serisi olurdu. Nitekim onların orduları bugün ve muhtemelen tüm zamanların yeryüzündeki en güçlü, en kibirli, en sömürgeci, en küstah terörist kuruluşudur. Onların nefreti İslam'a ve bomba nedir bilmeyen Müslümanlara odaklıdır.

Dolayısıyla herhangi bir Müslüman onların saflarına katılmayı sadece aklından geçirirse veya sadece düşünürse, iyi dinleyin Müslümanlardan herhangi biri onların saflarına katılmayı aklından geçirse bile, bu düşünceye sahip olanların kalplerini ve inançlarını Tevhidle detoks yapmaya ihtiyacı olacaktır. Gelecek olan nesiller için *inşa'Allah* tekrar etmeme izin verin gönüllü olarak, bilerek, isteyerek böyle kuruluşlara yazılan, kaydolan kişi Riddet hükmü altına düşer, mürted olur.

Mürted demek İslamın bağını çözen, İslam'dan çıkan demektir. Ve böylelerinin namaz saflarında propaganda resimlerini görürseniz veya ezan okudukları videoları görürseniz veya ellerinde Kur'an olduğu halde görürseniz veya Kabe'nin kapısına asılı görürseniz fark etmez onlar mürteddir. Onları Kabe'yi tavaf ederken ve Hacerel Esvedi(siyah taş) öperken bile görürseniz fark etmez mürteddirler. Kadınları hicab giyiyor olsa da mürteddirler. Mürtedlerin eşleri onlara fasihtir, diğer türlü mürted eşleriyle birlikte olmaları onlar için Haramdır. Onların Müslüman akrabaları onlara mirasçı olamazlar ve onlarda Müslüman akrabalarına mirasçı olamazlar. Onların kestikleri yenmez, ki bir Yahudi veya Hristiyan uygun bir şekilde kurban

keserse onların kestiklerini yiyebilirsiniz ama mürtedlerin kestiklerini yiyemezsiniz. Bir Yahudi veya Hristiyanla evlenebilirsin ama mürtedlerle evlenemezsin. Ölürlerse, Müslümanlar onların ölüsünü yıkamaz, kefenlemez. Onların ölüsü saf bir mescidi kirletir, onların cenaze namazları kılınmaz, Müslüman mezarlığına defnedilmeleri caiz değildir. Öldükten sonra onlara dua edilmez. Sağ olanlara ancak hidayete ermeleri ve helak olmaları için dua edilir.

Sorudaki terimleri aklınızda tutun, gönüllü olarak, kasıtlı olarak, isteyerek onların askeri kuruluşlarına kayıt olmakla ilgilidir. Bu konuda işte temel hüküm budur. Eğer onların ordusuna katılmaya zorlanan bir kişi söz konusu ise o zaman bu konuya farklı bir açıdan yaklaşırız. İlk dönem alimleri Kafirlerin Müslümanları zorla askere almaları veya Müslümanlara zarar vermeye zorlamaları meselelerinin hükmü ile ilgili sözler söylediler. Ve Tevhid derslerinde bu konuya özetle değinmiştim.

Bu meselede gerçeği biliyoruz, ABD en azından şimdilik Müslümanları zorla askere almıyor. Bu meselede küfrün temeli sadece tek bir açıdan değildir, sadece tek bir temele dayanmaz, birçok temelleri vardır. Bu mesele sadece Küfür ile iç içe değildir, dibine kadar Küfre gömülü olan bir meseledir. Ve hatta ben Haram meselelere bile girmiyorum. Bu mesele müşriklere *mudahara* göstermenin ana örneğidir. Müşriklere *mudahara* göstermek Müslümanlara karşı veya Müslümanlar aleyhine Kafirleri desteklemek, yardım etmek, onlara arka çıkmaktır. Bu soruyu soran genç kardeş Allah onu ve ailesine bereket versin, Allah'ın izniyle eminim, bu soruyu cevaplamakta harika bir iş çıkaracaktır. Ben bundan eminim neden *inşa'Allah*. Çünkü Tevhid derslerimle büyüdü, genç yaştan itibaren Tevhid derslerimle büyüdü ki Allah ona ve ailesine bereket versin, Tevhid üzerinde kararlı kılsın.

Tevhid derslerinde *vela ve bera*yı vurguladım. Bir çok defa vurguladım. Öncesinde ve sonrasında vurguladım. Çünkü

bu minvalde İslam'dan çıkaran bir nevakıza düşmek, *vela ve bera* olarak atıfta bulunulan *la ilahe illallah Muhammeden rasulullahın* temel bir kavramını bilmemenin bir yansımasıdır.

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır..."(Maide 51)

İbn Hazm rahimehullahu dedi, bu ayet işaret ettiği gibi göründüğü gibidir, zahiri gibidir. Yani Kafire vela-dostluk/destek yapan kişi Kafirdir demektir. Bu hususta hiçbir Müslüman ihtilaf etmez, dedi.

"Ey iman edenler! Kendi dışınızda (sırlarınızı paylaşıp iç işlerinizden haberdar edeceğiniz kâfir) bir çevre edinmeyin. (Çünkü kâfirler) size zarar vermekten geri durmaz, sizin zora düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarında belirmiştir. Sinelerinin sakladığı (kin) ise çok daha büyüktür. Şayet aklediyorsanız gerçekten size ayetlerimizi açıkladık."(Al'i İmran 118)

"Ey iman edenler! Benim ve sizlerin düşmanı olan kimseleri veli/dost edinmeyin. Onlar, size gelen hakkı inkâr ettikleri hâlde, siz onlara sevgi gösterisinde bulunuyor..."(Mümtehine 1)

"Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden bir topluluğun -babaları, oğulları, kardeşleri, aşiretleri dahi olsa- Allah ve Rasul'üne karşı haddi aşan insanlara sevgi beslediğini göremezsin. Bunlar, (Allah'ın) kalplerine imanı yazdığı ve onları kendinden bir ruhla desteklediği kimselerdir...."(Mücadele 22)

"Onların birçoğunun kâfir olan kimseleri dost edindiğini görürsün. Nefisleri kendilerine (Kıyamet Günü için) ne kötü bir şey sundu. Allah onlara öfkelendi ve onlar azabın içinde ebedî kalacaklardır."(Maide 80)
" Şayet Allah'a, Nebi'ye ve ona indirilene inanmış olsalardı

onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıklardır."(-Maide 81)

İbn Teymiyye rahimehullahu teala dedi, ayet şu demektir kalbinde iman olan tek bir kalp yoktur ki Küfrü dost edinsin. Yani kişinin ya kalbinde iman olur, ya da Kafirleri dost edinerek-destekçi edinerek imansız olur. Bu meselede onlarca delilden bahsedebiliriz. Yani isteyerek, kasten, gönüllü olarak ABD veya İngiliz ordusuna katılmayı kastediyorum. Eğer böyle bir şey müşriklere yönelik *mudaharanın* zirvesi arasında değilse o zaman nedir?! Bu meselede söylenmesi gerekenler kesinlikle budur. Burada durabiliriz, ve mesele açıktır. Ancak meseleye biraz daha girelim...

Kafirlere, *küffara mudahara* göstermek bu mesele aslında diğer birçok meseleyi kapsar. Bu mesele sadece İslam'a zarar veren ve Müslümanları katleden bir kuruluşa katılmak değildir, ki bunun kadar kuvvetli diğer meselelerle iç içe geçmiştir. Bebeklerimizin en küçüğünü öldürmek veya Müslümanların en günahkarını öldürmek Kabe'yi yıkmaktan daha büyük bir şeydir. İslam terimi altına düşen yeni doğmuş bir bebek veya en günahkar bir Müslümanı öldürmekten daha büyük bir durumdur. ABD veya İngiltere ordularının Kabe'yi yıkmak için harekete geçmesine karşı Müslümanların verecekleri tepkiyi düşünün. Ki onlar binlerce ve binlerce kere bunun çok daha kötüsünü yaptılar. Burada kastettiğim, onların işledikleri katliamlar ne kadar büyük olsada, bunların ülkelerimizi sömürgeleştirmek, ülkelerimizde küfrü istikrara kavuşturmak, işgal etmek gibi diğer büyük ve önemli meselelerle bağlantılı atılan sadece bir adım olduğudur. Nitekim onlar ülkelerimizi sömürgeleştirerek, işgal ederek insanlara hüküm ve kanunlar dayatırlar, dayattıkları bu hüküm ve kanunları korurlar, istikrar bulmasını sağlarlar ve insan yapımı bu küfür kanunlarının istikrar bulması ve yayılmasını savunurlar. Dolayısıyla onlara katılmak demokrasi ile yönetme gibi veya topraklarımız üzerinde yetkiyi Şirk ile yönetmesi ve Müslümanları yok etmesi için Rafizilere teslim etmek gibi

Küfrün üstün kılınmasına yardım etmek demektir. Ve Allah subhanehu ve teala dedi,

Vekâtilûhum hattâ lâ tekûne fitnetun veyekûne-ddînu kulluhu li(A)llâh(i)

"Fitne/şirk sonlanıncaya ve dinin/otoritenin tamamı Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın..."(Enfal 39)

Kulluhu lillahhi- Din tamamen Allah'ın oluncaya kadar, fitne sonlanıncaya kadar onlarla savaşın! Fitne Şirktir. O halde Allah'ın emrettiğinin tam tersini kurmak, tesis etmek için savaşan birinin hükmü nedir? Allah fitne kalmayıncaya kadar savaşmayı emrediyor ve bu kişi dünyada fitneyi ve küfrü tesis etmek için Müslümanların katledilmesine katkıda bulunuyor. Böyle yapan biri gerçekten Allah'a ve Rasulüne ve müminlere *vela* sahibi olabilir mi? Böyle biri Allah'a ve İslam'a *vela* tesis etmiş midir? *Sahihi Müslim*'de yer alır;

Ve men kaatele tahte raayetin immiyyetin (veya *ummiyetin* ikiside dilbilimsel olarak doğrudur) *ya'dabu li asabiyetin ev yed'u li asabiyetin ev yensuru asabiyyeten fe kutile fe kitletun caahiliyye....*

Raaye immiyye – raaye bayrak-sancak demektir- yani her kim bir bayrak altında savaşır *immiyye* körlükten-gafletten gelir her kim körü körüne çekilmiş bir bayrak altında savaşırsa ve *immiyye* burada dalalet demektir her kim belirli olmayan, belirsiz bir bayrak altında savaşırsa, dalalet içine düşen savaşılan her şey bu terimin içine girer, yani açık olmayan bir neden, belirsiz bir neden, haksız bir neden yani kabilecilik, milliyetçilik, ulusalcılık için savaşmakta buna girer, böyle bir neden için savaşan bir kişi öldürülürse Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında ne dedi *o cahiliye ölümü ile ölmüştür*, dedi. Ve *neuzubillah*.

İnsanların yeryüzünde küfrü tesis etmek için Müslüman-

ları katletmek üzere orduya katıldığını ve askere yazıldığını düşünün. Düşüncenin ne kadar iğrenç olduğunu görüyorsunuz. Bir Müslüman hayatını ancak Allah'ın Sözü en üstün olsun diye verir. Böyle olduğunda hayatını vermek ucuzdur, yani değerlidir. Bir Müslüman ancak Allah'ın Dinini şereflendirmek ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyi korumak için hayatını verir.

Dolayısıyla kasten, isteyerek, gönüllü olarak ABD tarzı bir orduya katılmak orduya katılan kişi İslam'ı sevdiğini iddia etse de Küfürdür. Ve hatta o askere kaydolanlar aslında orduya ve davaya inanıyorlar ve seviyorlar. Onların örneğin biz bunu dünya için dünya ihtiyaçları için yapıyoruz dediklerini düşünelim, üniversite harcını ödemek için yapıyoruz, tıbbi masraflarımız için yapıyoruz veya yeryüzünü gezmek için, maaş almak için yapıyoruz dediklerini düşünelim ki böyle bir kişi halen bir mürteddir.

İmam Abdullatif ibn Abdurrahman Ali Şeyh rahimehullahu teala dedi, birisi Şirkten nefret edebilir ve Tevhidi sevebilir – bu sözü dinleyin: "Kişi Şirkten nefret edebilir ve Tevhidi sevebilir ancak Şirk ehlinden nasıl Ber'a edileceği ve Tevhid ehline nasıl *vela* gösterileceği konusunda kendisinde bir kusur geldiğinde Şirk ehline meyledebilir ve böylece arzularına uyar ve Şirke girer ve dinini yok eder. Böylece Tevhidden de kopar. Neden? Çünkü böyle bir kişinin *vela ve bera*sı yoktur. Ve bu, şehadet sözünden alınmıştır" dedi.

Her zaman dediğimiz gibi *vela ve bera*nın en büyük delili şehadet sözüdür. Abdullatif ibn Abdurrahmam Ali Şeyh rahimehullahu teala ayrıca İbn Teymiyye'nin rahimehullahu teala bu konudaki fetvasını özetledi. Bu konuda fetvalar çoktur Şeyh Abdullatif dedi, İbn Teymiyye dedi, *men cemeze ila muasskerir Tatar ve lahika bihim irtedde ve halla demehu ve malehu*.

Cemeze gitmek demektir, kaçmak/kaçıp bir şeye gitmek demektir, yanında olmak demektir Ma'iz radiyallahu anhu

hadisinde geçer, ki Rasulullah'a sallallahu aleyhi ve selleme zina yaptığını itiraf etti ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onun taşlanmasını emretti. *Sahihi Müslim'*de yer alır;

Felemma ez'lakathul hicaarate harebe...yani taşlar ona acı verdiğinde kaçtı..

Sahihi Buhari' de;

Felemmam ez'lakathul hicaarate cemeze...yani taşlar ona acı verdiğinde kaçtı...

Olarak geçer. Yani *Sahihi Buhari'*de aynı ifade *cemeze* olarak geçti yani kaçmak demektir. Dilbilimsel olarak gitmek veya kaçmak demektir, yani "Her kim kaçar ve Tatar'lara gider ve onların ordusuna katılırsa mürteddir." İmam Abdullatif'in İbn Teymiyye'den aktardığı sözü ben İbn Teymiyye'nin orijinal çalışmalarında bulamadım ve ben onun, İbn Teymiyye'nin bu mesele hakkında görüşlerini doğru bir şekilde özetlemeye çalıştığına inanıyorum. Ve ayrıca kendisinin de bu konuda bir fetvası vardır. İmam Abdullatif ibn Abdurrahman A'li Şeyh, İmam Muhammed ibn Abdulvahhab'ın torunudur 220 yıl kadar önce yaşadı, o yani İmam Abdullatif dedi,

"Bir kişi isteyerek, gönüllü olarak kendi tercihiyle Müslümanlara karşı savaşan Kafirler ordusuna katılmaya giderse veya bizzat kendisi onlara yardım ederse veya malı ile onları desteklerse böyle bir kişinin bir Kafir olduğu konusunda hiçbir şüphe yoktur."

İbn Baz'ın fetvası vardır; "Müslüman alimlerin şu konuda icması vardır, fikir birliği vardır ki her kim Müslümanlara karşı Kafirlere yardım eder veya desteklerse ve onlara bunun için herhangi bir yoldan yardım ederse o bir Kafirdir."

Ezher Üniversitesi günümüzde olduğu kadar kötü olmadığı

zamanlarda 1947'de Şeyh Abdul Mecid Selim dedi, "İslam düşmanlarına yardım eden kişi İman ehlinden değildir. Ve bu davranışı ile dinden çıkmıştır. Ve Müslümanlar böyle insanlardan beridir."

İmam Ahmed'e, Babek El Hurremi zamanında kadınların durumundan soruldu, Babek El Hurremi Abbasi Hilafeti ile savaşan bir adamdı İmam Ahmed'in *El Camii Ulul lil İmam Ahmed* ve *El Furu'u* ve Hallal'ın *Sünne*'sinde belirtildi, İmam Ahmed'de bu Babek El Hurrem denen adam tarafından esir edilen kadınların durumları hakkında soruldu. Bu adam bir mecusiydi, 20 yıl kadar Abbasi Hilafetine karşı savaştı ve birçok takipçi kazandı ve birçok Müslümanı öldürdü ve esir aldı, köleleştirdi ta ki El Mu'tasım tarafından mağlup edildi ve öldürüldü. O kendi zamanında birçok Müslüman kadını köleleştirdi. İmam Ahmed'e sorulan soru onun tarafından ele geçirilen ve tecavüze uğrayan bu Müslüman kadınların çocuklarının durumu ile ilgiliydi. Bu çocuklar hakkındaki hüküm nedir?

İmam Ahmed, onların hükmü annelerinin hükmüdür. Yani onlarda anneleri gibi Müslümandırlar dedi. El Hurremi, Abbasi Hilafetine yönelik neredeyse 20 yıl boyunca savaştığı için o çocuklarda, onun halkı içinde yetişti ve muhtemelen Müslümanlarla savaşmak için yetiştirildiler. Daha sonra İmam Ahmed'e soruldu, onlardan El Hurremi'ye katılarak bizimle, Müslümanlarla savaşan birinin durumu nedir? İmam Ahmed böyle biri mürteddir, irtidat etmiştir bir Kafirdir, dedi.

El Muhalla'da İbn Hazm Kafirler arasında yaşayan insanların sınıflarından ve onların herbirinin hükmünden bahsetti ve hatta Zuhri'nin kıssasından bahsetti. Zuhri, Hişam ibn Melik zamanında Romalıların topraklarında yaşayacağına yemin etti çünkü Hişam'ın halefi Velid ibn El Yezid eğer iktidarı ele geçirirse Zuhri'yi öldüreceğine yemin etmişti. Zuhri'de bunun üzerine Roma topraklarına gideceğini söyledi. İbn Hazm Kafirler arasında yaşayan Müslüman

sınıflarından bahsederken dedi, Zuhri gibi duruma sahip olan kişi mazurdur ve bu hüküm bugün Kafirlerin topraklarında yaşayan bazı, bir çok değil, bazı Müslümanlar için geçerlidir. Bundan bahsetmemin nedeni alimlerin konuştukları kavrama dikkatinizi çekmek içindir. Kafirlerin topraklarında yaşayan birinin hükmünden bahsediyorlar. Burada kastetmeye çalıştığım şey Kafirlerin ordusuna katılmak ile Kafirlerin arasında yaşama meselesi arasında kıyas yapanlardır. Ki böyle bir kıyas oldukça aldatıcıdır ve doğru veya geçerli bir kıyas değildir. Nitekim İbn Hazm, durumu Zuhri gibi olanları mazur gören İbn Hazm, Kafir orduları hakkında dedi,

ve in kaane hunake muhaariben lil muslimiyne muiynel lil kuffari bil hizmetin ev kitaabetin fe huve kaafir. Yani;

"Kafirlerin arasında yaşayan ve Müslümanlarla savaşan ve onlara Müslümanlara karşı desteklemek için herhangi bir şekilde hatta sadece yazmak ile bile olsa destek olan kişi Kafir olur." O ayrıca dedi "Kafirler arasında yaşayan ve seçimiyle Müslümanlarla savaşan kişi tam bir mürteddir ve mürtedlerle ilgili hüküm o kişi için tamamen geçerlidir."

Arabça *Men lahika bihi bi daril kufri vel harbi muhtaren muhaariben limen yeliyhim minel muslimiyn fe huve bi hazel bi fii'lu murteddun lehu ahkamul murteddin kulluha.*

Mudahara ki bu riddetin gerektirdiği şeylerden sadece biridir, riddetin bir başka zeminine bakalım orduya, askere katılan herkes kaydolduğu ordunun gerektirdiği yemini etmek zorundadır. Amerikan ordusuna asker olarak yazılan kişi tüm düşmanlarına karşı ABD'yi ABD anayasasını destekleyeceğine ve savunacağına dair kati bir şekilde yemin eder. ABD'nin tüm düşmanlarına karşı! Orduya katılmak için tüm düşmanlarına karşı ABD anayasasına yönelik inanç ve bağlılık göstereceğinize dair ciddi ve kati bir şekilde yemin etmek ve bunu teyit etmek zorundasınız. ABD'nin anayasısına yönelik inanç ve bağlılık göstereceğinize ve

ABD'nin tüm düşmanlarına karşı inanç ve bağlılık göstereceğinize dair yemin etmek zorundasınız.

Afganistan'da ki çocuklara, Suriye'de ki çocuklara ve Yemen'deki çocuklara (keza Irak'taki çocuklara) ABD'nin düşmanlarının kim olduğunu sorabilirsiniz. Veya Filistinli çocuklara da sorabilirsiniz. Buralarda ve her yerde, ABD başkanının emirlerine bağlı olacaklarına itaat edeceklerine kati ve ciddi bir şekilde yemin etmek zorundalar. Ve yine kendi subay amirlerinin emirlerine itaat edeceklerine kati bir şekilde yemin etmek zorundadırlar. Ve Amerikan askeri ceza ve askeri ceza muhakemeleri hukukuna itaat edeceklerine dair kati bir şekilde yemin etmek zorundalar. İngiltere ve diğer ülkelerinde benzer yeminler vardır. Şimdi bana o yeminde küfür olmayan tam bir cümle söyleyin. Eğer bunun küfür olmadığını düşünüyorsanız Tevhid derslerine bakmanız sizin için daha iyi olacaktır.

Dolayısıyla o yemini eden bir kimsenin *vela ve bera* kavramını tam ve eksiksiz olarak yerine getirdiğini ve *vela ve bera*yı ABD'ye yaptığını tamamen kabul edeceğim. ABD'nin anayasısına *vela ve bera* yaptığını tamamen kabul edeceğim. Onların liderlerine, askeri liderlerine, onların askeri mevzuaatına *vela ve bera* ettiklerini Allah ve Rasulüne ve Müminlere yönelik *vela ve bera* yapmadıklarını tamamen kabul edeceğim. İsteyerek, gönüllü olarak bu yemini eden bir kişi küfür ve riddet kapılarından girmiştir. Müslümanlar ise düşmanlarına karşı Kur'an ve Sünneti desteklediklerini teyit ettiler. Müslümanlar l*a ilahe illallah Muhammeden rasulullah*'a inanç ve bağlılık göstereceklerine yemin ettiler, biat ettiler. Kur'ana, Sünnete ve Rasulullahın sallallahu aleyhi ve sellem öğretilerine ve Allah'a, Rasulüne ve Müminlere sadık olacaklarına yemin ettiler. Tamamen kendi seçimiyle isteyerek küfür açıklamalarına yemin etmek üzere giden bir kimse küfür üzerine biat etmeye giden bir kimse, insan yapımı kanunları kabul etmek ve itaat etmek üzere giden bir kimse (hakkında başka bir hüküm olabilir mi?)

Efehukme-lcâhiliyyeti yebġûn(e)

"Onlar halen cahiliye devri hükümlerini mi arıyorlar?...."(-Maide 50)

Herhangi bir baskı yok, işkence yok, zorlama yok hatta onlara bu yemini etmeleri için bile bir baskı yok, özgürce, kendi seçimleriyle küfrün kapılarından başka küfrün kapılarına yürümektedirler. Kendi özgür iradesiyle, isteyerek, gönüllü olarak onların askeri ceza kanunları olsun veya başkanlarının söylediklerine itaat etmek olsun Kafir Tağutların hüküm ve kanunlarını kabul edeceğini ve onlara biat edeceğini kabul eden bir kimsede İslam'ın nesi kalmıştır? Ve bu beni bir başka meseleye götürür, böyle kuruluşlara katılan mürtedler onları sevdikleri için onlara katılıyor. Çünkü sevmediğiniz bir şey için istekli ve gönüllü olarak hayatınızı riske atmayı teklif etmezsiniz. Askerlerinin kendisine tam bir *vela ve bera* yapmadığı bir askeri oluşum yoktur. Hükümler, hariç olan birkaç istisnaya dayanmaz ve onlar hatta ordudan ayrıldıktan onlarca yıl sonra da velalarını gösterirler, araçlarının plakalarında, araçlarının üzerindeki çıkartmalarda, bayraklarında, evlerinde, askeri kutlamalarda, bununla övünmelerinde bunu görebilirsiniz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi;

el merru yuhşeru mea men ahabbe – yani kişi sevdiğiyle birlikte haşrolur, dedi.

Ve Allah subhanehu ve teala dedi;

Uhşurû-lležîne zalemû ve ezvâcehum

"O zulmedenler ve eşlerini ve (ibadet ettikleri şeylerin hepsini) biraraya getirin toplayın"(Saffat 22)

Kıyamet Gününde insanlar grup grup olacaklar, bir araya getirilecekler, yanlış yapanlar yanlış yapan eşleriyle birlikte bir araya getirilecektir. Ömer radiyallahu anhu dedi

Kıyamet Gününde faiz ehli bir arada olacaktır, zina ehli bir arada olacaktır, içki ehli bir arada olacaktır.

Bu örneğe binaen ne içerdiğini bilerek İslam ve Müslümanlara düşman olan böyle kuruluşlara isteyerek gönüllü olarak biat edenler yoldaşları ile birlikte bir araya getirileceklerdir. İslam ve Müslümanlarla savaşan toplu katillerle kim bir araya getirilmek ister ki Batı'da birçok başka iş vardır. Bir çöp toplayıcısı veya çöpçülük veya kanalizasyon işçiliği böylesi ordularda 7 yıldızlı general olarak çalışmaktan çok daha iyi ve asil bir iştir. Madencilik, tuvalet temizlikçiliği yaparak Tevhidi korumak Amerikan ordusunda genel kurmay başkanlığı yapmaktan daha asil bir iştir. Onlar sevdikleri için orduya katılıyorlar, Müslümanlarla savaşan Kafir asker arkadaşlarını seviyorlar, hayatlarını bunun için tehlikeye atıyorlar. Uğruna savaştıkları insan yapımı kanunları seviyorlar, onların karanlıkları ve demokrasinin karanlığı altında yaşamayı seviyorlar ve bu sevdiklerini koruyacaklarına dair hayatlarını ortaya koymaya istekliler.

Sahihi Buhari ve Müslim'de yer alır, *el merru mea men ahabbe- kişi sevdiği ile birliktedir.*

Bir başka rivayette *ente mea men ahbebte- sen sevdiğinle birliktesin.*

Allah hidayet etti bir öğrencim vardı *elhamdulillah* bir defasında bana şöyle dedi, içinde olduğunda size çok fazla sevgi aşılıyorlar, sana bir örnek vereceğim temel askeri eğitimi tamamladığımızda resmi marş söylerdik, galiba o denizciydi-deniz piyadesiydi. Yanlış hatırlamıyorsam denize açıldıklarında, bize aşılanan devasa sevgi, adanmışlık ve sadakat yüzünden marşı söylerken gözyaşları içinde dizlerimizin üstüne çökerdik. Hatta bundan yıllar yıllar sonra bile o marşı duyduğumda o askeri birime olan sevgim için ağlardım. Ben Trump'ın Batı'daki Müslümanlar hakkında açıklamalarına online yanıt veren bir mürtedin açıklamasını okudum. O şöyle dedi, gerçekten hangi inançta olduğun so-

run değildir tüm deniz piyadeleri önce gelir. Açık bir küfür sözüdür. Biz Tevhid önce gelir diyoruz onlar deniz piaydeleri önce gelir diyorlar.

hel yesteviyâni meśelâ(en) efelâ teżekkerûn(e)

"...Örnek ve ölçü olarak bunlar eşit olabilir mi? Hala öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?"(Hud 24)

Askerlerinin velanın zirvesi olan şeyi vermeksizin hiçbir ülkenin hiçbir ordusu varolamaz, bu söz konusu olmadan hiç kimse onlar için hayatını vermeyi istemeyecektir. Burada liseden mezun olduğumda derhal eğitim almak üzere Medine'ye gittim. Benimle sınıf arkadaşı olan bazı Rafiziler orduya katıldılar, bundan bir buçuk kadar sene sonra Birinci Körfez Savaşı çıktı. Bundan yıllar sonra lisedeki sınıf arkadaşlarımdan biriyle karşılaştım ve bana hava kuvvetlerinde (ABD) olduğunu söyledi. Ona Müslümanları öldürmek için savaş uçaklarının kalktığı El Cezire'ye mi konuşlandırıldınız diye sordum. Evet dedi. Biz karınca kolonosi gördüğümüzde onları çiğnememek için yuvalarının etrafından yürürken sen bombalar bırakacak bir kalbe nasıl sahip oldun, masum çocuklar ve *la ilahe illallah* diyen Müslümanlar üzerine nasıl bombalar bıraktın diye sordum, onların beyinleri hayal edebileceğinizin ötesinde yıkanmıştır, ne dediğine bakın; ben bu yaptığımdan zevk aldım ve severek yaptım dedi.

Bir başka mesele, İbn Hazm'ın mesele ile ilgili açıklaması ve hükmünden ve fetvasından bahsettim yani orduya katılmak ile ilgili. Ve açıklaması kapsamı içinde bahsettim, o Kafirlerin arasında yaşamanın hükmünden bahsederken Kafirlerin ordusuna katılmanın hükmünden bahsetti ve İmam Ahmed'de aynı şekilde kendisine Kafirler tarafından zorla köleleştirilen tecavüze uğrayan kadınlar hakkında sorulduğunda çocukları annelerine tabidir dedi, yani onlar gibi Müslümandır, ancak orada büyüyen ve onların ordusuna katılan çocukların Kafir olacağını söyledi.

Bir noktayı vurgulamak için bahsedilen kapsamı tekrarlayacağım, ki dediğim gibi bazıları bir mesele hakkındaki hükmü alırlar ve başka bir meseleye uygularlar ve böylece geçersiz kıyas yaparlar. Veya aldatıcı bir kıyas yaparlar. Bazıları Kafirlerin ordularına katılmak ile Kafirlerin arasında yaşamak meselelerini kıyas ediyorlar. Ve onların kıyas yaptıkları başka şeyler vardır. Fetva meselesi karışık bir meyve kokteyli yapmak veya salata yapmak değildir, fetva vermek bu gibi meselelerde sırtının arkasına yaslanıp cahilce konuşmak değildir. Veya verilen ilk emirle hüküm içeren herhangi bir meseleyi rastgele seçerek herhangi bir ilmi açıklama yapmaksızın onu bir başka mesele ile kıyaslamak değildir.

Yani Kafirler arasında yaşamak ve onların ordusuna katılmak benzerdir diyemezseniz. Veya başka meseleler için böyle yapamazsınız. Kafirlerin arasında yaşamanın kendine has kuralları, koşulları ve hükümleri vardır ki bahsettiğim gibi İbn Hazm bahsetti. Yine *El Mughni*'de İbn Kudame bundan bahsetti, Kurtubi bundan bahsetti, El Alusi, İbn Kesir bundan bahsetti, bundan bahsettiler ve bu konuda ayetler ve hadisler vardır ki birçok defa bundan bahsettim bunun koşulları ve kuralları vardır.

Diğer mesele baskı altında, zorla birşeye zorlananların kendine has hükümleri vardır. Onların kendine has koşulları ve sınırları vardır. Bu meselede öyledir, belirttiğim gibi bu meselede bir söz, bir kelime farklı olsaydı tüm yanıtımız farklı bir açıya temas edecekti. Bırakın Kafirler arasında yaşama meselesini bir kenara, askere alınan ve gönüllü olarak askere yazılan bir kişi arasında bile kıyas yapamazsınız veya ikisini kıyaslamak için akıl yürütemezsiniz. Kafirlerin topraklarında yaşamak meselesinin hükmüne dayanarak isteyerek kasıtlı olarak gönüllü olarak orduya katılmak *meal farik* olan yani geçersiz olan bir kıyas için ideal bir örnektir. Ve ayrıca aslında bu meselede aldatıcı bir kıyastır. Ve aslında şeytani bir kıyastır. Allah'ın doğrudan

emrine karşı ilk geçersiz kıyası yapan Şeytandır ve kaderi bu yüzdendir;

fehbit minhâ femâ yekûnu leke en tetekebbera fîhâ

"...Oradan in, oradan büyüklenme senin ne haddine..."(A'raf 13)

Ve Şeytan dedi;

e-escudu limen halakte tînâ(n)

"...süzme bir balçıktan yarattığın kimseye ben hiç secde eder miyim?"(İsra 61)

Şeytanın kıyası, "beni ateşten yarattın onu çamurdan yarattın" o halde bu durum beni ondan-Adem'den daha iyi yapar ve ona secde etmek zorunda değilim demesiydi.

Kâle enâ hayrun minh(u) halektenî min nârin ve halektehu min tîn(in)

"Dedi ki: Ben ondan daha hayırlıyım; Sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."(Sad 76)

Şeytan secde etme yönünde genel bir emirden kendisini muaf kıldı ve kıyas yaptı. Açık bir emre karşı aklını, hissini kullanarak yanlış bir kıyas yapması bir kişinin dinini imha etmesi için bir reçetedir. İbn Sirin dedi güneşe ve aya kıyas kullanılması dışında ibadet edilmedi dedi. İbn Abbas, iblis kendi kıyasını yapmaktansa Allah'ın emirlerini kabul etmeliydi. Ve kıyas yaptı ve Allah'a isyan etti. Ve yaptığı bu yanlış kıyasla Kafir oldu. Ve yanlış kıyas yapan kişi Şeytanın bir yoldaşıdır dedi. El Hasan, İbn Sirin, İbn Abbas, İbn Abdil Berr, Şa'bi, Mesruk ve diğer alimler yanlış kıyas yapma konusunda uyardı.

Allah'ın subhanehu ve teala hükümleri açıktır. Ve bir

mesele hakkında Allah'ın Kur'an ve Sünnette hükmü varsa sizin aklınız veya kıyasınız ile ortaya koyduğunuz şey umrumuzda değildir. Ve bu meselede savaşçı/harbi konumda asker olmak veya savaş dışı bir konumda olarak orduya hizmet etmek fark etmez. Nitekim herkes tetik çekmez veya herkes bir uçakla Müslümanların tepesine bomba bırakmaz, başka görevler vardır, müfettişler vardır, dalgıçlar vardır, teknisyenlere ihtiyaçları vardır, mühendislere ihtiyaçları vardır, terapistlere ihtiyaçları vardır, zeki insanlara ihtiyaçları vardır, bilgisayar programcılarına ihtiyaçları vardır. Müslümanlara düşman olan bir Kafir ordunun şemsiyesi altında bu saydığımız görevler için bile orduya katılmak caiz değildir. Tüm bu iş alanları ve vazifeler onların İslam ve Müslümanlar ile savaşan kuruluşuna doğrudan destek vermek demektir. Ve onlar bu vazifelere gelmeden önce veya alınmadan önce onların yeminlerini ederek kendilerini riddet kapılarından girdirmiştir. Bir asker diğer sözde savaşçı olmayan diğer işleri üstlenenlerin desteği olmaksızın ne tetiği çekebilir ne de bir füze fırlatabilir. Yemenin çocuklarını öldürmek için bir drone göndermek üzere ne kadar savaşçı olmayan vazifeleri icra edecek kişilere ihtiyaç olduklarını biliyor musunuz? Günümüzde savaşların icra edildiği teknoloji ile bazı bu savaş dışı olan vazifeler veya işler, tetiği çeken askerden çok daha hayati ve çok daha zarar vericidir. Ordu, askeriye eğlence olsun keyif olsun diye iş açmaz veya maaş vermek için büyük bir bütçeye sahip olduğu için iş alanları oluşturmaz.

ve in kaane hunake muhaariben lil muslimiyne muiynel lil kuffari bil hizmetin ev kitaabetin fe huve kaafir
İbn Hazm'ın fetvasıdır. Onların Müslümanlara karşı yaptıklarına destek olarak onlar için sadece yazıcılık bile yapan kişi bir Kafirdir. Sadece onlar için yazıcılık yapan bile. İbn Teymiyye dedi bir zalimin kaleminin ucunu açan veya kıyafetini yıkayan kişi o zalime yardım edenler arasındadır.

İdaah'ta Turukil İstikame ki kendisinden fıkıh öğrendiğimiz aynı yazarın kitabıdır -orada bahsetti veya aktardı buna

göre İmam Ahmed'e rahimehullahu soruldu, biri sordu benim zalime, baskıcıya yardım edenler arasında olduğumu düşünüyor musun? İmam Ahmed adama sordu senin vazifen nedir? Adam, onlara terzilik yapıyorum dedi. İmam Ahmed adama sen zalime yardım edenler arasında değilsin sen bizzat zalimin kendisisin dedi.

Diğer alimler benzer soruya yönelik konuştular ve aynı cevabı verdiler ancak Süfyan Es Sevri veya İbn El Mübarek'e atfedilen bir kıssaya ilişkin cevap verdiler. Onların giysilerini dikerek veya onararak terziliklerini yapmak doğrudan bir zalimliktir. Zulme doğrudan bir katılımdır. Onlara yardım edenler altına düşenler onların alt seviyesindekilerdir, onlar kimdir? Ona dikiş yapması için iğne satan kişidir *Sayitil Haatir* de ki İbn El Cevzi tarafından yazıldı, İmam Ahmed hapiste iken bir gardiyan ona sordu,

"Ben zalime yardım edenler ve ona destek çıkanlar arasında olanlardan mıyım?" Ki gardiyan kendi karar vermez, emirle hapishanenin hapısını açar ve kapatır, hapishaneyi temizler ve mahkumlara yiyecek getirir. İmam Ahmed ona "Hayır sen, zalimlere yardım edenler arasında değilsin, sen doğrudan zulme katılanlardansın, sen zalimsin. Sana kim yardım ediyorsa işte o zalime yardım edenler ve destek olanlar arasındadır" dedi. El Asbahani İmam Ahmed'in gardiyana yönelik sözünden bahsetti "Gardiyana senin saçını kesenler, sana yemek pişirenler, seninle alış veriş yapanlar zalimlere yardım edenler arasında olandır. Sen doğrudan zalimin kendisisin" dediğini belirtti.

Dolayısıyla orduda askeriyede ki işler doğrudan katılımdır. Allah subhanehu ve teala Kur'an da firavun ve avanelerinden bahsetti, firavunun ordusu hakkında dedi,

"...Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir gaflet ve yanılgı içindelerdi."(Kasas 8)

Firavun eski zamanlarda yönetici sınıfının ünvanıydı ve

günümüzdede firavunlar vardır eğer günümüzün firavunları, geçmişin firavunlarının dediklerini tam olarak söylemeselerde ki geçmişin firavunları dedi;

mâ urîkum illâ mâ erâ

"...ben size yalnızca kendi gördüğümü gösteriyorum..."(Mü'min 29)

Veya;

enâ rabbukumu-l-a'lâ

"..Ben sizin en yüce rabbinizim" demişti"(Naziyat 24)

Evet günümüzün firavunları, geçmişin firavunlarının söylediklerini tam olarak söylemeselerde yaptıkları, füzeleri, droneları böyle demektedir. Geçmişin firavunları Mısır firavunlarıydı. Günümüzün firavunları ise küresel çapta firavundurlar. Afganistan, Yemen, Somali, Irak, Suriye, Filistin'de her yerde firavundurlar. Allah subhanehu ve teala Kur'an da firavunun askerlerini doğrudan katılımcı olmaktan muaf tutmadı ve dedi;

"...Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir gaflet ve yanılgı içindelerdi."(Kasas 8)

Firavun, Haman liderlerdir ve ikisinin orduları, hepsi günahkardır. Hepsinin hükmü aynıdır.

Vestekbera huve vecunûduhu

"O (firavun) ve ordusu büyüklendi (yeryüzünde)..."(Kasas 39)

Firavun tek başına mı kibirlendi, büyüklendi? Ve onun birlikleri-askerleri de kibirlendi, büyüklendi hakları olmadığı halde.

Ve Allah subhanehu ve teala dedi;

venuriye fir'avne vehâmâne vecunûdehumâ minhum mâ kânû yahżerûn(e)

"Firavun'a, Haman'a ve bunların ordularına (zalim hükümet ve hükümdarlara, hain bürokratlara ve bunların keyfi ve şahsi menfaati için halka baskı ve barbarlık yapan kiralık asker ve polis takımına en çok) korkup kaçındıkları (iktidarlarını kaybetmenin acısını onlara) gösterip başlarına getirelim"(Kasas 6)

Bir kez daha Firavun ve Haman liderlerdir, sadece bu mu yani sadece liderler mi? Ve onların orduları doğrudan katılımcıdır. Eğer ordusu olmasaydı firavun ne yapabilir di? Zalimler ve Tağutlar ve İslam'a ve Müslümana karşı olan Kafirler askerleri, orduları olmadan hiçbir şey yapamazlar. Yani birisi çıkıp bunu yapan liderlerdir, askerleri değildir dolayısıyla onlara (askerlere) üzülüyoruz diyemez.

Nitekim Allah subhanehu ve teala buyurdu,

ve hâka bi-âli fir'avne sû-u-l'ażâb(i)

"...Firavun'un yakın çevresini ve şebekesini ise, o kötü azapla kuşatıvermişti."(Mü'min 45)
(Azabın en kötüsü) sabah akşam kendisine sunuldukları ateştir. Kıyametin kopacağı gün (denilir ki:)

"Firavun ailesini, ateşin en çetin olanına sokun."(Mü'min 46)

Yani kötü son firavun a'lini kapsayacaktır. Ayetin Arabçasında *Al'i firavn- Al* genellikle aile demektir, El Hasan- Hasan ailesi demektir yani bu Firavun ailesi değildir *Al* burada onun askerleri ve takipçilerine atıftır çünkü onun karısı hapishanede mahkum olan kadınlarımız hakkında konuşurken

size bahsettiğim gibi bir mümineydi ki Allah subhanehu ve teala onu kendisini izleyeceğimiz bir örnek olduğundan bahsetti. Açıklamak istediğim diğer birkaç nokta daha vardır ancak onlar daha çok İlim Talebelerine ilişkindir ve başka bir zaman olardan bahsedebiliriz.

ILIMLILARIN ÖZELLİKLERİ RAND MÜSLÜMANLARI

BBC ile bir röportajda, Suriye'nin de-facto veya fiili lideri Ahmed El Şara ülkenin savaştan yorulduğunu komşularına ve Batı'ya bir tehdit olmadığını söyledi.

Erkek Muhabir:

Nitekim Suriye'nin kültürü kadın haklarını içerir, kadınların eğitim hakkını içerir, içki içen insanlara toleransı içerir. Tüm bunlar sizin için kabul edilebilir midir?

Ahmet El Şara:

"Burada birçok şey vardır ki yasal konular olduğu için onlar üzerine konuşma hakkım yoktur. Bir anayasa yazmak için Suriyeli hukuk uzmanlarından oluşan bir komite olacaktır. Herhangi bir yönetici veya başkanın hangi kanunları izleyeceğine onlar karar vereceklerdir."

Suriye'nin silahlı muhalefetini yönlendiren ana militan grubun lideri Ahmed El Şara, CNN'den Jomana Karadesh'e Suriye'nin isyancı koalisyonu Heyet Tahrir El Şam (HTŞ) amacı hakkında özel bir konuşma yapıyor.

Bayan Muhabir:

Sizi konuşurken dinlediğimde büyük bir değişim geçirdiğinizi gördüm. Bir zamanlar bir El Kaide lideriydiniz ve grubunuz El Kaide ile, IŞİD ile bağlantıları vardı ve şimdi ılımlı bir lider ve ılımlı bir grup imajı yansıtıyorsunuz. Şu an HTŞ nedir?

Ülkenin fiili lideri Muhammed El Colani şimdi gerçek ismi Ahmed El Şara'yı kullanıyor ılımlı olacağını ve komşularının işlerinden uzak duracağını söylüyor. Matt Frei, Channel 4 News'in Dış İlişkiler Muhabiri Secunder Ker-

mani ile birlikteydi. (Colani'nin röportajı hakkında yorum yapıyorlar)

Yorumcu 1:

Yıllar boyunca uzuvlarını kaybeden, canlarını kaybeden, kanları dökülen insanların şöyle diyeceklerini biliyoruz; hey bir dakika durun! bu seküler ülke, Suriye ve çok sekülerdi. Bizim aklımızda olan bu değildi. Biz sokaklarda öpüşen erkekler veya ele ele dolaşan erkekler görmek istemiyoruz. Biz, siz bilirsiniz, kadınların seküler bir biçimde davranmalarını istemiyoruz. Peki o zaman ne olacaktır?

Yorumcu 2:

Bunun gerçekten çok ilginç bir soru olduğunu düşünüyorum. Yani şunu demek istiyorum, şu sıralar senin dediğin gibi Ahmed El Şara azınlıkların haklarına saygı duymaktan bahsederek bu konuda gerçekten çok doğru sesler çıkarıyor ve biliyorsunuz yine o Alevilerden, Hristiyanlardan ve Dürzilerden delegelerle bir araya geliyor. Yani dün gece sosyal medyada paylaşılan inanılmaz görüntüler vardı, sanırım Humus'da Hristiyanların noel kutlamaları vardı, yüksek sesli müzikler, hip hop müzikleri, bilirsiniz Hristiyan hip hopu vardı. Sanırım, ilahi de olabilir.

Yorumcu 1:

O sahneleri gördüğünde yani ne oluyor? O ne düşünüyor?

Yorumcu 2:

Bu önemli bir sorudur. Yani bunun olmasına onun izin verdiği aşikardır. Ve halk, dahada önemlisi, dışarıya çıkıp böyle kutlama yapabileceklerine dair kendilerini yeterince güvende hissediyorlar. BBC den Jeremy Byrne ile onun geçen röportajını izliyordum. Jeremy ona alkolün yasaklanıp yasaklanmayacağını sordu ve o kibarca cevap

vermedi ve sadece konuşmak istemiyorum dedi. Bunlar yasal mevzulardır ve henüz bu konuda konuşma hakkım yoktur, dedi. Ancak sanırım, hangi tür siyasi İslami altyapıdan gelirse gelsin, yani bırakın El Kaide'yi, Müslüman Kardeşler'den gelen herhangi biri için bile içki yasak bir bölgedir. Ve bilirsiniz Batı'nın çok yakın müttefiki olan birçok Arab ülkesinde içki ayrıca yasaktır. Ama demek istediğim o her iki taraftanda baskı hissedecektir. Kendi cenahından da baskı görecektir.

Şehid (*inşa'Allah*) Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu:

Allah azze ve celle Nisa Suresi 65. Ayette söyledi;

"Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (4/Nisâ, 65)

Allah'ın azze ve celle kanununun kabul etmiyorsa kişi Müslüman değildir. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünnetini kabul etmeyi reddediyorsa kişi Müslüman değildir.

Bismillahirrahmanirrahim

Sevgili erkek ve kız kardeşlerim, *Es Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu, El hamdu lillahi Rabbil Alemin.*

Allah'tan azze ve celle tüm çabalarımızı kabul etmesini isteriz. Ya Allah senden faydalı ilim isteriz, faydasız ilimden Sana sığınırız.

US News ve World Report'a (Amerikan Haberleri ve Dünya Raporu) göre bugün Washington bir karşılık veriyor. 11 Eylül saldırılarından sonra tekrar eden yanlış adımlardan sonra Amerikan hükümeti Soğuk Savaş'ın zirve döneminden bu yana eşi benzeri görülmemiş bir siyasi savaş kam-

panyası başlattı. Askeri psikolojik operasyon ekiplerinden CIA'nin gizli ajanlarına, açıkça finanse edilen medya kuruluşlarından düşünce kuruluşlarına kadar Washington, yalnızca Müslüman toplumları değil, İslam'ın kendisini etkilemek için on milyonlarca dolar harcıyor.

Şimdi bunu tekrar dinleyin. ABD İslam'ın kendisini değiştirmeye çalışıyor. Utanmadan, arzumuz sadece Müslüman toplulukları etkilemek değildir ancak ayrıca dinin kendisini değiştirmek istiyoruz diye açıkça ifade ediyorlar. İsrailoğulları zamanında, Allah'ın kitabını değiştiren hahamlar muhtemelen bunu açıkça söylemeye cesaret edemezlerdi. Bunlar, saklama gereği duymadan, biz İslam'ı değiştirmek istiyoruz diyorlar. Evet biz böyle yapıyoruz, diyorlar. Ve sonra makale şöyle devam ediyor;

En az iki düzine ülkede Washington ılımlı İslami teşvik eden İslami radyo ve TV şovlarını, Müslüman okullarda müfredatı, Müslüman düşünce kuruluşlarını, siyasi atölyeler ve diğer kurumları sessizce fonlamıştır. Federal yardımlar camileri restore etmeye eski Kur'anları korumaya, kurtarmaya ve hatta İslami okullar inşasına gitmektedir.

Burada gördüğümüz gibi, onlar bu çağdaş, modern, ılımlı İslam'ı, tabi kendi tanımlarına göre modern İslam'ı, teşvik etmeye çalışıyorlar. Ve bunun için milyonlarca dolar harcıyorlar. Kardeşlerim, bir Müslüman, gerçek bir Müslüman, din hakkında bir bilgisi olmayan, Allah'a azze ve celle ve Muhammed'e sallallahu aleyhi ve sellem inanmayan ve Kur'anı Allah'ın Kitabı olarak kabul etmeyen gayri müslimlerin veya bir gayri müslimin açıkça biz sizin dininizi değiştirmek istiyoruz dediğini duyarsa bu kalbinde herhangi bir Allah azze ve celle sevgisi barındıran her Müslümanı kızdırır. Sen nasıl böyle bir şeye cesaret edersin! Sen kim oluyorsun da İslam'ın ne olup olmadığını bize söylemeye kalkıyorsun, diyecektir. Ve

Bu rapor "Sivil Demokratik İslam" başlığı altında yazıldı

ve Cherly Bernard tarafından yazıldı. Bayan Cherly, bir mürted ile evlidir. Bundan daha kötüsü olamazdı. Kocası Zalmay Halilzad, eğer Müslüman olduysa, bir mürteddir ve Amerikan Yönetiminde üst düzey görevlerde bulundu, bir dönem BM'de büyükelçiydi, bir dönem Afganistan ve Irak'ta büyükelçilik yaptı. Yani onu oldukça hassas bazı görevlere getirdiler. Bu raporun yazarı Cherly Bernard onun karısıdır. RAND için "Sivil Demokratik İslam" başlığı altında bir rapor yayınladı.

Başlıktan, nasıl bir çeşit İslam istediklerini bize ne çeşit bir İslam dayatmak istediklerini görebilirsiniz. Ve bu arada bizim tabi olmamızı, izlememizi varsaydıkları İslam'ın belirli versiyonunu bize dayatmak için ordularını üzerimize göndermeye isteklidirler. Yani kardeşler *SubhanAllah*, Müslümanlar ayağa kalkmalı, böylesi bir kibre karşı birlik olmalıdır. Bayan Cherly'in bazı tavsiyeleri şöyledir, ılımlı Müslümanlar hakkında konuşuyor ve onların çalışmaları ve yayınlanları sübvanse edilmelidir, karşılanmalıdır ve dağıtılmalıdır diyor. Daha ileriye gitmeden, onlara göre ılımlı Müslüman kimdirden bahsetmek istiyorum. Onlar hatta ılımlı bir Müslümanın kim olduğunu kim olmadığını tanımlayan bir liste sundular. Bilirsiniz, oldukça ayrıntılı bir çalışmadır. Haydi bakalım, onlara göre "Ilımlı Müslüman" kimdir? Ilımlı Müslümanın özellikleri; Ki bu RAND'in yayınıdır;

Birincisi demokrasidir. Yani bir Müslüman, demokrasiye inanan, demokratik sisteme inanan bir Müslüman olarak ılımlı bir Müslüman olursa Müslümandır. Şimdi, burada demokrasiyi benimseyen bazı Müslümanlar vardır ve onlar şura, İslami şura, demokrasiye benzerdir. Dolayısıyla Müslümanlar olarak demokrasi terimini kullanabiliriz ancak gerçekte biz şuraya inanıyoruz, ancak bu terimi kullanmak Batı'ya daha cazip geliyor diyorlar. Biz demokrasi terimini kullandığımızda Batı'ya daha cazip geliyor çünkü İslami şura kavramını anlamıyorlar, diyorlar.

Bu, bazı Müslümanların inancıdır ve bazı Müslümanların sözleridir onları size aktarıyorum. Ve onlar kendilerini demokrasi getirmek isteyen insanlar olarak tanıtırlarsa Müslüman dünyada var olan diktatörlüğü değiştirmek için Batı'nın yardım ve desteğini alabileceklerine inanırlar.

Ve burada bu düşüncede ciddi bir sorun vardır, çünkü ilk olarak demokrasi İslam değildir. Demokrasi bir sistemdir ve İslam bize tamamen farklı bir sistem getirmiştir. Ve siz gerçekten İslami devlet sistemi ve şuraya inanıyorsanız, şura dersiniz, demokrasi diye adlandırmazsınız. Bu birincisidir.

İkincisi bu hile RAND çalışanlarına işlemez çünkü onlar ılımlı bir Müslümandan bekledikleri ayrıntılı bir demokrasi tarifi yaptılar. Nitekim onlar şöyle diyorlar, onların sözlerinden aktarı yapıyorum, liberal Batı geleneğinde anlaşıldığı şekliyle demokrasiye bir bağlılıktır. Yani, bana İslami bakış açısından demokrasi anlayışını söyleme, hayır, bu tatmin edici değildir diyorlar. Ve sonra daha da ileri giderek demokrasiye destek vermenin İslam devleti kavramlarına karşı çıkmak anlamına geldiğini söylediler.

Böylece onlara göre İslam Devletine muhalif bir demokratik sisteme inanan bir Müslüman, ılımlı bir Müslümandır. Ve sonra yukarıdaki tanımdan, bir grubun kendisini demokratik ilan etmesinin, yani iktidarı tesis etme aracı olarak seçimleri desteklemesinin, şu anki Mısır Müslüman Kardeşler örneğinde olduğu gibi, yeterli olmadığı sonucu çıkıyor. [Şeyhe Allah rahmet etsin öngörüsü çıktı, ve Müslüman Kardeşler iktidarı Mısır'da darbeci Sisi tarafından devrildi]

Bu ılımlı Müslümanın ikinci özelliği mezhepsel/dinsel / ilahi olmayan kanun kaynaklarının kabulüdür, yani isteyerek ve açıkça insan yapımı kanunları izliyorsun. Ve onlar raporun bu bölümünde ılımlı Müslüman ve radikal İslamcılar arasında bir çizgi çekiyorlar ve Şeriatın uygulanmasını isteyip istememek olarak belirtiyorlar. Yani onlara

göre Şeriat isteyen her Müslüman ekstremisttir, radikaldır, aşırıcıdır. Ve ılımlı bir Müslüman Fransız kanunu veya İngiliz kanunu veya uluslararası kanun veya insan yapımı her ne olursa olsun kabul edendir.

Üçüncüsü, ılımlı bir Müslümanın üçüncü özelliği kadın ve azınlıkların dini haklarına saygı duymaktır. Şimdi biz Müslüman olarak kadın haklarına inanırız ve azınlıkların dini haklarına inanırız ancak onların tanımlarına göre değil. Onların tanımına göre ise bu bir zorlama, dayatmadır. Yani bir İslam Devleti hicabı zorunlu kılarsa esktremisttir, Hristiyanlara ve Yahudilere cizye uygularsa ekstremisttir.

Dördüncüsü, ılılmlı bir Müslümanın dördüncü özelliği terörizme ve gayrimeşru şiddete karşı olmasıdır. Yani toprağını, ülkesini savunan bir Müslüman, işgali reddeden bir Müslüman, İslami kanunlara göre yaşamak isteyen bir Müslüman ekstremisttir, aşırıcıdır. Ilımlı bir Müslüman, ABD ordusunu ülkesini işgal etmeye davet eden, insan yapımı yasaları takip etmekten mutluluk duyan ve kendisini saldırıya karşı savunacak onuru ve haysiyeti olmayan bir kişidir, bu ılımlı bir Müslümandır.

Yani gördüğünüz gibi onlara göre ılımlı bir Müslüman aslında bir gayri müslimdir. Çünkü bu dört tanıma göre, onların yaptıkları bu tanımlar Küfürdür, İslam değildir. Bu yüzden artık ılmlı Müslüman tanımını kullanmayacağım, sanırım "Rand Müslümanı" terimini kullanmak daha uygun olacaktır. Ve sonra onların bir Müslümana cevaplaması için sundukları bir anket listesi vardır. Ve aldıkları yanıtlara göre onları ılımlı veya ekstremist olarak sınıflandıracaklardır, *SubhanAllah*, onlarda Müslümanlara karşı olan kin ve kibri, küçümseyici bakış açısını asla fark etmeden geçemezsiniz. Burada onlar Akidemizi test ediyorlar, inancımızı test ediyorlar ve bize not veriyorlar!

O rapordaki sorulardan bazıları şunlardır;

Grup veya birey şiddeti destekliyor veya tasvip ediyor mu? Eğer hali hazırda şiddeti desteklemiyor veya tasvip etmiyorsa, geçmişte şiddeti desteklemiş veya tavsip etmiş midir? Yani burada seni yalnız bırakmıyorlar. Eğer hali hazırda şiddete karşı olduğunu söylüyorsan ancak geçmişinde bir şiddet söz konusuysa o halde ondan sorumlu tutulabilirsin.

Sonraki soru, grup veya birey demokrasiyi destekliyor mu? Eğer destekliyorsa, demokrasiyi bireysel haklar açısından geniş bir şekilde tanımlıyor mu?

Sonraki soru, grup veya birey uluslararası tanınmış insanhaklarını destekliyor mu?

Sonraki soru. Grup veya birey herhangi bir istisna yapıyor mu, örneğin, din veya inanç özgürlüğü hakkında? Yani, eğer Riddet hükmünü dayatırsan bu ekstremizm veya aşırılıktır.

Grup veya birey din değiştirmenin bireysel bir hak olduğuna inanıyor mu? Yani eğer bir Müslüman bir Yahudi olmak isterse, bir Müslüman bir Hristiyan olmak isterse, bir Müslüman bir ineğe, maymuna veya bir yılana tapmak isterse, bunu yapma hakkı olmalıdır. Eğer kişi dosdoğru yol üzerinde hidayette olan Müslüman olma şerefini taşır, Allah'ı azze ve celle tanıyor ve Muhammed'i sallallahu aleyhi ve sellem izliyorsa, Allah'ın subhanehu ve teala böyle bir lütuf verdiği böyle bir kişi bunun ardından bir ineğe tapmak isterse, bunu yapma hakkına sahip olmalıdır!

Grup veya birey Devletin Şeriat ceza hukukunu uygulaması gerektiğine inanıyor mu yoksa herhangi bir hudud olmaması gerektiğine mi inanıyor?

Grup veya birey Devletin Şeriatın sivil hukuk bileşenlerini örneğin evlilik meseleleri, çok eşlilik gibi uygulaması gerektiğine mi inanıyor yoksa bir Şeriat seçeneği olmaması gerektiğine mi inanıyor? *SubhanAllah*, burada neden bahsediyoruz?! Bir manavdan patates, soğan mı alıyoruz?

Neden bahsediyorsunuz? Şeriat seçeneği olmaması! Şeriat dışı seçenekler! Dünyanın hiçbir ülkesi size hukuk konusunda seçenek sunmaz. Yani bir mahkemeye çıkıyorsunuz ve size çoktan seçmeli hukuk seçenekleri sunuluyor?! Hangi hukukun uygulanmasını istiyorsunuz? diye soruluyor! Allah azze ve celle buyurdu;

"Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem tayin edip, verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar."(Nisa: 65)

Allah'ın hukukunu kabul etmeyen bir Müslüman, Müslüman değildir. Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Sünnetini kabul etmeyi reddeden bir Müslüman, Müslüman değildir. Anket soruları devam ediyor.

Grup veya birey, azınlık dinleri mensuplarının Müslümanlarla aynı haklara sahip olması gerektiğine inanıyor mu?

Grup veya birey Müslümanların çoğunlukta olduğu bir ülke de bir azınlık dini mensubunun üst düzey siyasi görevlerde bulunabileceğine inanıyor mu? Bu soruya cevabımız hayırdır. Onlar üst düzey görevlerde bulunamazlar çünkü Allah subhanehu ve teala dedi;

"Ey iman edenler! Kendi dışınızda (sırlarınızı paylaşıp iç işlerinizden haberdar edeceğiniz kâfir) bir çevre edinmeyin. (Çünkü kâfirler) size zarar vermekten geri durmaz, sizin zora düşmenizi isterler. Kinleri ağızlarında belirmiştir. Sinelerinin sakladığı (kin) ise çok daha büyüktür. Şayet aklediyorsanız gerçekten size ayetlerimizi açıkladık."(Al'i İmran: 118)

Dolayısıyla bu Ayet bize Yahudileri ve Nasranileri(Hristiyanları) *bitanet*- danışman edinmemize veya onları yüksek görevlere getirmemize izin vermiyor.

Ankette ayrıca, grup ve bireye soruluyor; Onlar Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde dini azınlık mensuplarının kendi inançlarına ait kurumları inşa etme ve yönetme hakkına sahip olduğuna inanıyor mu? Şimdi buna ilişkin İslami hüküm şudur; onlar orijinal sinagog ve kiliselerine sahip olma hakkına sahiptir ancak yenisini inşa etmeleri için onlara izin verilmez. Bu hüküm Ehli Zimmet hükmüne göre böyledir.

Sonraki soru, grup veya birey mezhebe veya dine dayanmayan hukuk prensiplere dayanan bir hukuk sistemini kabul ediyor mu? Dolayısıyla tüm bunlar Küfürdür.

İşte, onları ılımlı bir Müslüman yapan şeyler bunlardır. RAND raporunda yer alan bazı tavsiyelerden bahsettik ve modernist, çağdaş, ılımlı veya Rand Müslümanı ve ekstremist, aşırıcı yani gerçek Müslümanlar arasını ayıran bu meseleye nasıl yaklaşmamız gerektiğinden bahsedeceğiz;

Kardeşlerim. Eğer Britanya İmparatorluğu, zamanın en büyük imparatorluğu olarak denize hakim idiyse, ABD askeriyesi aksine her seviyede, denizde, havada, uzayda hakimdir. ABD, kendisinden sonra gelen 14 ülkenin toplamından daha fazla askeri harcama yapar, toplam küresel savunma harcamasının neredeyse %50'sini yapar. Ve ABD ayrıca savunma araştırmalarına ve gelişimine dünyanın geri kalanının hepsinden daha çok para harcar. Dolayısıyla ABD, zamanımızın en büyük gücüdür, bu çabası için milyonlarca dolar harcar, ordusu dünyaya yayılır, buna rağmen gerçek Müslümanları mağlup edemez ve halen bu fikirler savaşını kazanamaz. Nitekim bu konuda başarısızdır. Ve Bayan Bernard ve RAND kuruluşundaki ayak takımı ve Pentagon şunu bilmelidir, tuzak ve planlarınız başarısız olacaktır çünkü Allah plan yapanların en hayırlısıdır ve sizin nefret ettiğiniz köktendinci, radikaller Afganistan ve Irak'ta galip gelecekler ve halkınızı yani Yahudileri, mübarek topraklardan çıkartıncaya ve siyah sancaklarını Kudüs'ün zirvelerine asıncaya kadar yürüyüşlerine devam edecektir. Ve sizin

(bunu engelleme yönündeki) tüm çabalarınız başarısız olacaktır. Ve Allah subhanehu ve teala dedi;

"Hiç kuşkusuz kâfirler, Allah'ın yolundan alıkoymak için mallarını harcarlar. Harcayacaklar da... Sonra o harcamaları (yüreklerini yakan) bir pişmanlığa dönüşecek, sonra da yenilgiye uğrayacaklar. Kâfirler toplanıp Cehenneme sürükleneceklerdir."(Enfal: 36)

Sizler milyonlarca dolar harcayacaksınız ve hiçbir yararını göremeyeceksiniz. Ve sonunda kaybedeceksiniz. Ve ardından Cehenneme sürüleceksiniz. Fikir alemindeki sonuçlar daha önemlidir kardeşlerim. Mücahidlerin Cihad meydanlarında zaferlerinden daha önemlidir. Onların yürüttükleri metodoliji hakkında konuşmak daha önemlidir. Çünkü, Allah azze ve celle Buruc Süresinde – Uhdud/hendek ehlinden bahsetti ki onlar savaşta kazanmadılar, kaybettiler. Öldürüldüler. Kral yeryüzüne çukurlar kazdırdı, ateşlerle doldurttu ve onlar diri diri yakıldılar. Ancak hakikate tutunduklarından, kararlı kaldıklarından Allah azze ve celle dedi,

"... İşte büyük kurtuluş/kazanç budur."(Buruc: 11)

Dolayısıyla biz savaş meydanlarında, Cihad meydanlarında olandan daha çok Müslümanların kalpleri ve zihinlerinde olanla ilgilenmeliyiz. Bu dönemde kardeşlerim *SubhanAllah*, ABD'nin bu tuzağı ile birçok Müslümanın aldatılmış olabileceği doğrudur, daha önce uykuda olan birçok Müslüman vardır ve muhtemelen onlar halen uykudadırlar ve burada beyin ölümü gerçekleşmiş diyebileceğimiz birçok Müslümanın olduğu da doğrudur. Ancak diğer yandan, özellikle gençler arasında İslami bir dirilişi görmek inanılmazdır. Bugün bazı gençlerde gördüğümüz düşünce netliği ve anlayış olgunluğu şaşırtıcıdır. Özellikle örneğin Batı'da yaşayan ikinci veya üçüncü nesil bazı Müslümanlar hakkında konuştuğumuzda ki onlar İslamın berrak anlayışının taşıyıcısıdırlar. Ölüden dirinin çıktığını görmek şaşırtıcıdır

ki Allah azze ve celle buyurdu;

"Ölüden diriyi çıkartır..."(Rum: 19)

Bunlar dinin yaşayan aslanlarıdır. Onlar maruz kaldılar. Bu fikirler savaşının savunma hattının ön cephesindedirler ve bu yüzden ateşe maruz kaldılar. Buna rağmen hakka tutunuyorlar. Müslümanlar olarak sorumluluklarının bilincinde olmaları ve vazifelerini yerine getirme istekleri, *vela ve bera* anlayışları, yeryüzünde Allah'ın hükmünü tesis etmenin önemine yönelik anlayışları ve İslam Halifeliği kurmanın önemine yönelik anlayışları, tüm bunları görmek, keza ne kadar çok Müslümanın uykularından uyandığını görmek şaşırtıcıdır. Ve fikir alanı dışındaki diğer alanlarda, kalplerin ve zihinlerin kazanılması alanı dahil onların berrak anlayışa sahip olduklarını görmek inanılmazdır, *SubhanAllah*.

"Eğer Allah birşeyi irade ederse sebeplerini yaratır."

ABD'nin inanılmaz hatalara düştüğünü görüyoruz. Örneğin, Amerika'nın Irak işgali ABD için total bir felakettir. Bir ABD Dış Hizmetler yetkilisi bu sonuçlar dizisinin Bush'un Irak işgalini Vietnam'dan bu yana Amerikan dış politikasında benzeri olmayan bir fiyasko haline getirdiğini belirtiyor. Ve bu uzak bir görüş değildir. Doğru bir görüştür. Sonları, uzak değildir. Sadece başlangıcını gördünüz. Ve 11 Eylül'den sonra geçen 7 yılda Afganistan'da, Irak'ta, Çeçenya'da, Filistin'de ve Somali'de hak üzere olan Müslümanlar ortaya çıktı. 11 Eylülden önce durum böyle değildi. İşler Müslümanlar için sahne gelişiyor.

Bush'un Irak işgali ne getirdi? Bir İslam Devleti'nin çekirdeğinin kuruluşunu getirdi. Ki bu onlar için istenmeyen bir sonuçtur. Aslında onlar yaptıkları yanlış hareketlerle, attıkları yanlış adımlarla tam da bunun olmasını engellemek istiyorlardı. Aslında bu, Allah'ın azze ve celle bir tuzağıdır çünkü bugünkü Amerika dünün firavunudur. Ve

her firavunun bir Musa'sı olacaktır. Ve tıpkı Firavun'un adımlarını hesaplayıp hareketlerini planladığı gibi, yine de ölümcül hatalar yapacaktı çünkü Allah, Musa'ya ve İsrailoğullarına zafer kazandırmak istiyordu. Aynı durumun bugün Amerika'ya olduğunu görüyoruz. Onlar kendileri bir çukur kazdı ve çukura kendileri düştü. Ve çukurdan çıkamıyorlar.

Irak'ta İslam Devleti'nin kurulduğunun ilan edilmesi, Bağdat'ta geçenlerde gerçekleşen durum, ki Bağdat İslam Halifeliğine en uzun süre hizmet eden başkenttir, onlar Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem amcası Abbasilerin torunlarıdır. Çünkü Bağdat'ın Abbasiler, Abbasi Hilafeti tarafından kurulduğunu biliyoruz ve onlar Bağdat'ı başkent yaptılar ve birkaç yüzyıl başkent olarak hizmet etti. Müslüman dünyada bir aydınlanma ve medeniyet dönemi yaşanırken Bağdat dünyanın en muhteşem şehriydi.

Dolayısıyla Irak'ta Bağdat'da, Abbasi Halifeliği'nin başkentinde bir İslam Devleti kurulduğunun ilanı ki mevcut başkanı El Hüseyin bin Ali'nin radiyallahu anhuma bir torunudur, çok fazla önem taşımaktadır. Ki bu Batı'nın ya ıskaladağı ya da kasıtlı olarak görmezden gelmeye çalıştığı bir meseledir. Şimdi, bu devletin bir sonraki Küresel Müslüman Hilafetine doğru genişleyecek mi yoksa herhangi bir İslami devletin yükselişine karşı yapılan muazzam komplo tarafından yok edilecek mi olduğundan bağımsız ben bunun hayati bir olay olduğuna inanıyorum. Biz ümitlerimizi kimseye veya şeye bağlamayız ki Müslümanların yöntemi bu değildir. Çünkü Müslüman nesiller gelir, gider. Yani şunu demek istiyorum İslam'ın kaderi Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem yaşamına bile bağlı değildi. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde Ebu Bekir Sıddık radiyallahu anhu Müslümanlara şöyle dedi;

"Muhammed, yalnızca bir rasuldür. Ondan önce de rasuller gelip geçti. O öldüğünde ya da öldürüldüğünde topuk-

larınız üzerine gerisin geriye mi döneceksiniz? ..."(Al'i İmran: 144)

Dolayısıyla bugün bu İslam Devleti(2006 yılında kurulan Irak İslam Devleti) hakkında konuşurken, onun geleceğinin ne olacağını bilmiyoruz diyorum. Yayılabilir veya ezilebilir. Bununla birlikte, İslam Devleti'nin ilan edilmesinin kendisini önemli bir olay olarak görüyorum. Ve birçok Müslüman ne yazık ki bu olayın öneminin farkında değildir. Bu devlet başarılı olur olmaz fark etmez bir hareketi, bir fikri, o hareketin, o fikrin teorik alandan gerçek dünyaya geçişini temsil eder. İslam'ın İslami yönetimi kurması ve yeryüzünde hilafeti kurması fikri artık konuşma olmaktan, söz olmaktan çıktı. Bir eylem oldu. Ve gerçeğin bir yansıması oldu ki bundan böyle artık Mücahidlerin çaba ve savaşları onların çabalarının meyveleri başkaları tarafından suistimal edilmeyecektir, yine onların işgalcileri topraklarından kovma yönünde çaba ve savaşlarının niyeti, onların yerine münafıkların getirilmesi ile suistimal edilemeyecektir bilakis hilafet sisteminin geri dönüşünü izleyen bir İslam Devleti projesine sahip olacaktır. Kardeşlerim Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hadisinin son evresine giderek yaklaşıyoruz;

"Sonunda, nebevi metot üzerine bir Hilafet olacaktır."

Şimdi Amerikalılar Irak'ta ki İslam Devleti hakkında *Devlet El İslamiye fi Irak* hakkında sessiz kalmaktadırlar. Nitekim onlar Hilafet kavramını incelediler ve hayatiyetinin farkına vardılar ve kendilerine ve onların emperyalist gündemlerine oluşturduğu tehlikeyi farkettiler. O halde bugün Müslümanların büyük çoğunluğu uykuda ve gözleri kapalı, kulakları tıkalı iken, neden onların ilgisini uyandırsınlar ki?! Bu sebeple bu haberi gizli tutmak için ellerinden geleni yaptılar. Diğer yandan askeri anlamda, Amerikan ordusunun Irak İslam Devleti kuvvetleri ile doğrudan temaslarından ilk elden bu konuda bilgi sahibi olmalarına rağmen bu haberi Müslüman kitlelerden gizli tutmak için ellerinden geleni

yaptılar. Aslında onlar İslam Devleti başının hayali bir isim olduğunu iddia edecek kadar ileri gittiler. Bugün Irak İslam Devleti 1 milyon kişilik birleşik bir kuvvetle savaştıklarını belirtiyor. Buna karşın halen kararlıdırlar.

Nitekim bu Halifelik fikri Batı ana akım medyası tarafından dikkate alındı çünkü şimdi onlar açısından tehlikesini görmektedirler. Onlar, Müslümanların birkez daha İslam Devleti tesis etme hedefine doğru gitmekte olduğunu görmektedirler. Yani bu konuya yeni bir ilginin başladığını görüyoruz. Nitekim onlar bir süre bunu görmezden geldiler veya arka planda tuttular. Ancak aniden ondan konuşmaya başladılar. Örneğin, Bush, Ekim 2005'te "Militanların bir ülkeyi kontrol etmelerinin Müslüman kitleleri toparlayacağına, bölgedeki tüm ılımlı hükümetleri devirmelerine ve İspanya'dan Endonezya'ya kadar uzanan radikal bir İslam imparatorluğu kurmalarına olanak sağlayacağına inandığını" söyledi. Ve Bush hatta İspanya'dan bahsetti çünkü Endülüs'ü biliyor.

5 Eylül 2006'da şöyle dedi, "Bu Halifelik Avrupa'dan Kuzey Afrika'ya, Orta Doğu'ya ve Güneydoğu Asya'ya uzanan tüm mevcut ve eski Müslüman toprakları içerecek totaliter bir İslam İmparatorluğu olacaktır." Ve sonra dedi, "Bunu biliyoruz çünkü El Kaide bize bunu söyledi." Bunlar Bush'un sözleridir.

Donald Rumsfeld dedi, "Irak Ortadoğu'nun tamamına yayılacak yeni bir İslam halifeliğinin üssü olacaktır ve Avrupa, Afrika ve Asya'daki meşru yönetimleri tehdit edecektir. Bu onların planıdır. Bunu onlar söyledi, eğer onları dinlemez ve ders çıkarmazsak korkunç bir hata yaparız."

Tony Blair, "Etkin Taliban devletlerinin kurulumu dahil şer bir ideoloji ile karşı gelmek zorundayız ve Arab Dünyasında Şeriat kanunları tüm Müslümanları tek bir Halifeliğe yönlendirecektir", dedi.

Ve son olarak Irak'ta Amerikan askerlerinin sayısını arttırırken General David Petreus'ın açıklamaları vardır. O, daha fazla asker talebini gerekçelendirirken şöyle dedi, "Bu El Kaide'nin önünü kesmek, uzun süredir gerçekleştirdiği şiddet çemberini sürdürmesini ve sansasyonel saldırılar yapma kabiliyetini kesmek için gereklidir. İlaveten, onlar Irak'ta gerçek bir El Kaide sığınağı kurmak, yani bir Halifelik kurmaya çalışmaktadırlar."

Yani tüm bu insanlar Hilafet hakkında konuşuyorlar çünkü bunu bir fikirden bir düşünceden bir idealden bir gerçekliğe dönüşen bir şey, gerçek bir tehdit olarak görüyorlar. Dolayısıyla kardeşlerim, biz onların bu kibirli müdahalesine karşı ayağa kalkmalı ve dinimizi onlara karşı savunmalıyız. Evet, biz ayağa kalkmalı ve hakikati deklare etmeli ve hakikat için savaşmalıyız. Bununla birlikte Allah düşmanları ne yaparlarsa yapsınlar fark etmez, zaferin Müslümanların tarafında olduğundan emin olmalıyız. Çünkü hadisi kudsi de Allah subhanehu ve teala dedi;

"Kim dostuma düşman olursa ona savaş açarım."

Ve Amerika, Allah'ın dostlarına düşmanlık etti. Bu yüzden onlar, Allah ile savaşıyorlar. Ve sonuç ve netice bellidir. Peki buna nasıl karşı koyacağız?(yani onların tuzaklarına). Evet, Allah'ın dini kazanacaktır ancak biz bunun bir parçası olmak isteriz. Ecirde pay isteriz. Kenarda oturup seyirci gibi izlemek istemeyiz. Eğer ABD açıkça, utanmadan İslam'ı çarpıtmak istediğini belirtiyorsa o zaman bizim vazifemiz onların bu çarpıtmasına karşı dinimizi savunmak için çaba sarfetmek olmalıdır. Kardeşlerim, ihtilaflı konularda İslami bakış açısını ortaya koymalıyız. İslam Devleti hakkında görüşümüzü, onun hakimiyeti ve yeryüzünde Allah'ın kanunuyla hükmetme, Halifelik hakkında görüşümüzü, bakış açımızı açıkça ve yüksek sesle dile getirmeliyiz. Demokrasi hakkında ve İslam'da nasıl İslami olmayan bir sistem olduğu hakkında konuşmalıyız. Şura'nın İslami alternatifi ve onun neyi temsil ettiği hakkında konuşmalıyız. Hududlar,

İslam'da ceza kanunu hakkında görüşümüzü söylemeliyiz. Çok eşlilik, kadın hakları, insan hakları gibi meseleler hakkında görüşümüzü söylemeliyiz. Bu meselelerde duruşumuz, konumumuz nedir? Ve bu konular hakkında özür dilemeden ve dürüstçe konuşmalıyız. Ve Müslüman kitlelere Batı'nın bu gündemine aldanmamaları için bunları açıkça anlatmalıyız.

İkincisi, Amerikan olan her şeye karşı dikkatli olmalıyız. Nitekim onlar gizli amaçları için cephanelerindeki her silahı kullanmaya isteklidirler. US News&World Report'da ki makalede onlar Amerika'nın bakış açısını Arab dünyasına iletmek için arasında müzik, çizgi roman, şiir ve internetin olduğu her fikri her şeyi kullanacaklarını belirtiyorlar. Dolayısıyla çok dikkatli olmalıyız.[Şeyhe Allah rahmet etsin, bugün Arab Yarımadası'nde Prens Salman tağutu yönetiminde Suudi Arabistan bu işin baş rol oyuncusudur. Milyarlarca dolara parayı akıtarak uluslararası spor, müzik her tür fuhşiyatın ev sahipliğini yapmaktadır.]

Üçüncüsü, RAND'deki bu insanlar gerçek Müslümanları itibarsızlaştırmak ve onların temsil ettiği hakkı bastırmak istediklerini ve bunu gerçekleştirmek için, gazetecileri köktendinci ve terörist çevrelerdeki yolsuzluk, ikiyüzlülük ve ahlaksızlık konuları hakkında araştırmaya teşvik edeceklerini belirtiyorlar.[James Town Foundation websitesi personel listesine bakarsanız bu işin bazı baş aktörü araştırmacı, gazeteci, stk üyesi vs. görürsünüz]

US News&World Report'da ki makalede aslında bu, Savunma Bakanlığı'nın dört yılda bir yayınlanan Savunma İncelemesi raporudur, raporda belirtiyorlar; biz ekstremiz ideolojiyi itibarsızlaştırmak istiyoruz. Dolayısıyla buna karşı hakkı söyleyen alim ve tebliğcileri teşvik etmek bize düşen bir vazife haline gelmektedir. O halde eğer onlar, hakkı söyleyen alimleri, davetçileri itibarsızlaştırmak istiyorsa biz hakkı söyleyen alimler ve davetçileri teşvik etmek, öne çıkarmak istiyoruz. Onlar hak sözleri bastırmak istiyorsa

biz hak sözleri ortaya çıkarmak istiyoruz. Onları yaymamız isteğimiz olmalıdır ve her Müslümanın vazifesi olmalıdır. Çünkü unutmayın, biz son derece bol ve renkli kaynaklara ve diğer milletlerden oluşan bir koalisyona liderlik eden bir ulusa karşı mücadele ediyoruz, ve Allah azze ve celle dedi,

"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve (Cihad için tahsis edilmiş) besili atlar hazırlayın..."(Enfal: 60)

Dolayısıyla eğer onlar onları itibarsızlaştırmak istiyorlarsa biz onları öne çıkarmak istiyoruz. Eğer onlar hakkı ve hakkı konuşanları susturmak istiyorlarsa biz hakkın açığa çıkmasını istiyoruz. Hakkın ve hakkı söyleyenlerin yayılmasını ve bunun her Müslümanın vazifesi haline gelmesini istiyoruz. Dolayısıyla vazifemiz, onlar nasıl dinimizi değiştirmek ve batılı öne çıkarmak ve bizi RAND Müslümanları haline çevirmek istiyorsa, Hakkı öne çıkarmak ve teşvik etmek olmalıdır. İhtiyacımız olan budur.

Dördüncüsü, Hakk'ı anlatan materyalleri yaymak zorundayız. Hakka çağıran her şeyi teşvik etmeliyiz. Yaymalıyız. Bu çaba için mallarımızdan infak etmeliyiz.

Beşincisi, sözlerimizle ve mallarımızda Cihad pratiği yapmalıyız. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi,

"Kafirlerle canınızla, malınızla ve sözlerinizle Cihad edin." Ve Hakkı yaymak Allah yolunda Cihadın bir şeklidir.

Ve son olarak kardeşlerim, Müslümanlarda kendi gerçek kimliklerinin farkındalığını geliştirmeliyiz. Eğer onlar bize İslam önceki cahiliye geçmişimizi eklemeye çalışırsa biz tarihimizi, kim olduğumuzu yaymalıyız. Biz ayrıca Ümmet kavramı tesis etmeli ve Ümmetin bir parçası olduğunu tesis etmeliyiz. Ve Ümmet olmak bir Ümmetin parçası olmak bugün dünyada mevcut olan ulus devlet olmanın, milliyetçiliğin, keza dün dünyada mevcut olan kabileciliğin ötesine giden bir şeydir.

Kendimizi farklı renk, ırk, dillerde olan tek bir millet olarak görmeliyiz. Bir tek bir Ümmetiz ve bu, bağlı olduğumuz, parçası olduğumuz diğer herşeyden öncelikli olmalıdır. Dolayısıyla kardeşlerim Allah'ın azze ve celle bu Ümmete zafer vereceğini düşünerek üzerimize düşenleri yapmak zorunda olmadığımız varsayamına kapılmamalıyız, hayır! eğer *Taife'tül Mansura* veya Fırkatı Naciye'nin bir parçası olmak istiyorsak üzerimize düşenleri yapmak için ayağa kalkmalı ve yapmalıyız. Çünkü bugün Bidat sınırlı kaynağa sahip gruplar tarafından yayılmıyor ayrıca ABD hükümeti ve müttefikleri tarafından fonlanıyor. Dolayısıyla bu fikirler savaşı alanında, dünyaya hakikati sunmak ve onları hakikate davet etmek sayılarının azlığına bakılmaksızın Hak Ehlinin sorumluluğudur.

DEĞİŞTİRİLECEKSİN, YERİNE BAŞKA BİRİ GETİRİLECEKTİR

Spiker:

24 saatten kısa bir süre içinde Doha'da önemli bir anlaşma imzalanacak. Amerika ve Taliban'ın temsilcileri bir barış anlaşması olarak pazarlanan bir anlaşma imzalayacaklar. Neredeyse 2 trilyon dolar ve on binlerce hayata mal olduktan sonra, Amerika'nın en uzun savaşı nihayet sona erebilir.

Donald Trump:

Biz Afganistan'da teröristleri öldürme anlamında olağanüstü başarı kazandık, ancak tüm bu yıllardan sonra oradan ayrılmanın ve adamlarımızı eve döndürmenin zamanıdır.

Spiker:

Yarın Doha'da ABD'nin öncü müzakerecisi Zalmay Halilzad (Rand Corp- sözde İslam'ı raporunun yazarı Cherly Bernard'ın kocasıdır!dinlerarası inanç Küfür sisteminin kurucularındandır) Taliban'ın müzakericisi Molla Baradar arasında bir barış anlaşması imzalanması bekleniyor. ABD'nin barış anlaşmasında bir numaralı önceliği Taliban'ın El Kaide ve IŞİD'i reddetmesidir.

Yorumcu:

Anlaşma Taliban'ın El Kaide'yi çeşitli yönlerden destekleri reddetmesine yönelik hükümler içeriyor, onlara herhangi bir eğitim alanı vermemeyi, mali destek sunmamayı, herhangi bir tür saldırı için hiçbir imkan sağlamamasını içeriyor. Scott Warden ABD Afganistan ve Orta Asya Barış Kuruluşunu yönetmektedir. O, teröristlerin tasfiyesi konusunda ilerleme kaydedilmesinin ABD'nin aşamalı bir geri çekilmesine yol açacağını söylüyor. "Bu müzakerelerde özellikle

terörizm ile bağlarını koparma maddelerindeTaliban'ın anlaşmanın şartlarına sadık kalıp kalmayacağına bağlıdır."

Spiker:

Azınlık gruplarına güvenlik içinde olacakları garantisini verirken Cevlani'nin oyun planın parçası kendisini pragmatik, modern ve ılımlı bir lider olarak sunmaktır. Bu, tüm Suriye için geçerli bir stratejidir, ayrıca daha geniş bir dünya için geçerlidir ve uzun vadede peşinde olduğu şeydir. Cevlani'nin on yıldan uzun bir süredir kendisini daha aşırı unsurlardan uzak tutmaya uğraştığını iddia ettiğini görürsünüz ve 2021'de Batı basınına verdiği ilk röportajında bunu söyledi. HTŞ temsilcisinin Channel 4 News'e söylediğidir; "Bu örgüt üçüncü bir yolu temsil eder, yani El Kaide değildir, IŞİD değildir, daha ziyade üçüncü bir yoldur, milli devrimci bir yoldur. Devrim bugün zafer kazandı ve biz yeni bir intikam safhasına girmek istemiyoruz."

"Biz Heyet Tahrir Şam'ın geçmiş bir evre olduğuna inanıyoruz, artık geçmişte kaldığına inanıyoruz. Bugün biz bu evrenin sonunda ve yeni bir evrenin başındayız."

Yorumcu:

O son iki, üç yıldır örneğin kendisini kiliselerde gösteriyor, kontrol ettiği bölgelerde noel çamları dikerken kendini gösteriyor. Nitekim o bir süredir kendisini yetenekli bir devlet adamı olarak bu imajı gösterme konusunda çok isteklidir.

Şehid (*İnşaAllah*) Şeyh Enver El Evlaki rahimehullahu:

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, Allah (sizin yerinize) öyle bir topluluk getirir ki (Allah) onları sever, onlar da (Allah'ı) severler. Müminlere karşı alçak gönüllü/yumuşak huylu, kâfirlere karşı izzetlilerdir. Allah yolunda Cihad ederler ve kınayıcının kınamasından korkmazlar.

Bu, Allah'ın lütfudur. Allah onu dilediğine verir. Allah (ihsanı ve lütfu bütün varlığı kuşatacak kadar geniş olan) Vâsi', (her şeyi bilen) Alîm'dir."(Maide: 54)

Bunu duymuş olmalısınız, çünkü bundan birçok defa bahsettim, derslerde bilirsiniz erkek ve kız kardeşlerimiz daima şu soruyu sorarlar veya yazarlar; Ey Şeyh bugün birçok İslami grup vardır bize hangisine katılmamız gerektiğini söyle. Ya Şeyh, bu çok karmaşıktır, birçok hizib vardır, birçok grup vardır ve kendi aralarında çekişmektedirler gerçek, doğru Cemaat hangisidir? Bu dünyada bu mesele çok kafa karıştırıcı bir mesele gibi görünmektedir, insanlar hangi Cemaate katılacağını bilmiyor. Her bir cemaat kendisinin reklamını yapıyor ve kendilerinin Ümmet için çözüm olduğunu ve gerçek İslam'ı temsil ettiklerini iddia ediyorlar. Ve sevgili erkek ve kız kardeşlerim tüm bu farklı grupları görüyorsunuz ve hangisini seçeceğinizi bilmiyorsunuz. Nitekim bu mesele kafa karıştırıcı olmamalıdır. Çünkü bu Allah'ın dinidir ve Allah onu açıkça beyan etmiştir.

Eğer doğru yere bakarsak cevabı buluruz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hadisinde bize bir Taife bir Grup olacağını söyledi, Taifetül Mansura denilen muzaffer bir grup olacağını söyledi. O bize sadece muzaffer bir grup olacağını söylemekle kalmadı ayrıca o muzaffer grubun özelliklerini de anlattı. Dolayısıyla eğer biz o özelliklere bakarsak öğlen vakti güneş gibi bize açık olacaktır. Ve siz hangi cemaatin bu özellikleri yerine getirdiğini bileceksiniz. Ve ben size bu özelliklerden bahsedeceğim ve bu özellikleri duyan herhangi birinin bu soruyu yeniden sormak zorunda kalmayacağını düşünüyorum.

Kur'an da bahsedilen özelliklerle başlayalım, Allah subhanehu ve teala bu ayette söylüyor; eğer siz İslam sancağını taşıma sorumluluğunuzdan vazgeçerseniz, Allah sizin yerine başkasını getirecektir. Ve sizin yerinize kimi getirecektir? Şu özellikleri yerine getirecek olanlardan birini getirecektir;

Birincisi, Allah onları sever. *SubhanAllah*, Allah onları sever ve bunun için onları seçti.

İkincisi onlar Allah'ı severler. Dolayısıyla bu karşılıklı bir sevgidir. Allah onları sever ve onlar da Allah'ı severler. Bunu nasıl bileceğiz diyebilirsiniz? Allah'ın kimi sevdiğini nasıl bilelim? Bu haklı bir sorudur, o halde diğer özelliklere bakalım;

Allah şöyle diyor, onlar müminlere karşı alçak gönüllüdür, bu ne demektir? Yani onlar müminler hakkında endişelidirler. İnananları severler. Müslümanların başına gelenleri önemserler. Dünya çapında Müslümanlarla ilgili haberleri takip ederler. Doğu'daki bir Müslüman erkek benim kardeşimdir, Batı'daki Müslüman bir kız kardeş kardeşimdir diye hissederler. Ve doğuda bir Müslüman öldürülürse, onu savunmak benim sorumluluğumdur diye görürler. Ve benim Müslüman kız kardeşime eza edilirse, onu savunmak benim sorumluluğumdur diye düşünürler. Müslümanlar hakkında ne zaman bir Müslümanın istismar edildiğini veya zulme uğradığını duyarlarsa en fazla kaygı duyarlar, derhal onlara yardıma giderler ve onların çağrısına müspet cevab verirler. Dolayısla onlar inananlara karşı alçakgönüllü ve mutevazidirler. Müslümanları savunmak için kendilerini feda etmeye isteklidirler. Müslümanları savunmak için mallarını harcamaya isteklidirler. Dolayısıyla Müslümanlara, müminlere karşı alçakgönüllüdürler.

Öte yandan, kendilerinin Müslüman olduğunu iddia eden ancak Müslümanların aleyhine olan güçlerin yanında yer alanlar vardır. Ki onları Müslümanlara karşı çok eleştirel görürsünüz, onları Müslümanları gözaltına almak, tutuklamak ve sorgulamak için hükümetlerine fetvalar verme de istekli olduğunu görürsünüz. Müslümanları Müslümanlara yönelik casusluk yapmaları üzerine fetvalar vermede istekli olduğunu görürsünüz. Müslümanlara karşı savaşta Kafirlerin yanında durma konusunda istekli görürsünüz.

Dolayısıyla aslında onlar Müslüman olma iddialarının aksini temsil etmektedirler.

İkinci özellikleri Kafirlere karşı izzetli olmalarıdır. İş Kafirlere geldiğinde izzetlidirler, serttirler. Kafirlere karşı sert olanlar kimlerdir? Kafirlerin zulmüne karşı koyma isteğinde olanlar kimlerdir? Kafirleri terörize etmeye, korkutmaya istekli olanlar kimlerdir? Ki, Allah azze ve celle Kur'an da dedi,

turhibune bihi aduvallahi. Arabça *irhab* terörizm olarak tercüme edilir ve Kur'an dan bir kelimedir. Görünüre göre Kafirler çok geç olana kadar bu durumun farkına varamadılar ki bugün bu kelimeyi değiştiremezler. Ve Kur'an da yer alan bir kelimedir, dolayısıyla onlar silemezler, sadece bizden bu sözü, bu ayeti Kur'an dan çıkarmamızı talep edebilirler. Ne yazık ki bazı Müslüman ülkelerde okullar tam bu işi yapmaktadırlar. Onlar bu ayeti Kur'andan çıkarmıyorlar ancak gizliyorlar ve eğitim müfredatından çıkarıyorlar. Bu eğilimin zıttı şudur bazı Müslümanlar vardır Müslümanlara karşı çok eleştireldirler ancak aynı zamanda Kafirlere karşı ziyadesiyle hoşgörülüdürler, Kafirlere karşı çok kibardırlar. Ve onların gerekçisi daima Tebliğ uğruna böyle davrandıklarıdır; biz onların Müslüman olmalarını istiyoruz derler. Ancak realitede durum bu değildir. Çünkü onlar, Müslüman olmalarını istedikleri nazik davrandıkları Kafirlere tebliğ yapmıyorlar, İslam'ın ne olduğunu anlatmıyorlar. Aksine onlara İslam konusunda sahte ve batıl bir izlenim sunuyorlar. Dolayısıyla bu ikinci özelliktir.

Ve üçüncü özellik onlar Allah yolunda savaşırlar. Meşalenizi eline alın ve dünyaya bakın Allah yolunda savaşan insanlar kimlerdir. Bunu yapmak çok mu zordur? Bunu bilmek çok mu zordur? Yani bu ulusal, yerel haberlerdedir. O halde bu mesele nasıl bu kadar kafa karıştırıcı oluyor? *Cihad fi sebilillah* için savaşan insanlar kimlerdir? Ki bu söz ***"yucahidune fi sebilillah"*** Kur'anın sözüdür. O halde sizin kafanız karışmamalıdır, erkek ve kız kardeşlerim Taifetül Mansura

kimdir, katılacak doğru cemaat hangisidir konusunda kafanız karışmamalıdır. Bu konu kafa karıştırıcı olmamalıdır.

Ve sonra Allah azze ve celle onlar hakkında diyor; kınayıcının kınamasından korkmazlar. Onlar kınayıcıların kınamalarından korkmazlar. Münafıklar onları kınayacaktır. Çünkü münafıkların dilleri uzundur. Ve Kafirler onları kınayacaktır. Kafirler onlar hakkında konuşacaklardır. Kafirlerin onlarla ilgili makaleler, yazılar, kitaplar yazdığını görürsünüz. TV ve radyoda (sosyal medyada) onlar hakkında olumsuz konuştuklarını görürsünüz. Acak bu kardeşler bunu umursuyor mu? İnsanların kendileri hakkında söylediklerini umursarlar mı? Onlar CNN'nin BBC'nin veya ABC'nin kendileri hakkında söylediklerini umursamazlar. New York Times'ın, Washington Post'un kendileri hakkında yazdıklarını umursamazlar. Umursamazlar. Yani Allah'ı azze ve celle memnun ettiği müddetçe mutluyum. Bu seni üzsün, hayal kırıklığına uğratsın umrumda değildir, beni rahatsız etmez. Eğer yaptığımı Allah seviyor, Allah beğeniyor, Allah razı oluyorsa beni ilgilendiren budur.

Bu arada bu konuda basında, medyada ne söyleneceği konusunda ziyadesiyle endişelenenler kimlerdir? Söylediğimiz şeyler konusunda çok dikkatli olmak zorundayız, yaptığımız şeyler konusunda çok dikkatli olmak zorundayız çünkü Yahudiler ve Hristiyanlar İslam hakkında kötü düşüneceklerdir. Hem bunlar tebliğ için iyi değildir" derler. Öte yandan Yahudilerin veya Hristiyanların ne diyeceğini veya ne düşüneceğini umursamayan bazı insanlar vardır. Ve işte onlar Taifetül Mansura'dırlar. Yaptığımız, söylediğimiz Allah'ı azze ve celle razı ediyorsa, memnun ediyorsa söyleriz yaparız. Hadiste onların nitelikleri belirtilir;

Onlar Allah yolunda savaşırlar. Onlar asabe, taifedir, yani grup olduklarını söylüyor. Dolayısıyla kollektif olarak işlerini yaparlar. Onlar bir Cemaattir. Sonra onlara muhalefet edenler onlara zarar veremez. Yani onlarla aynı görüşte olmayanlar ve onlara ihanet edenler onlara zarar vereme-

zler. Yine tüm dünya onlara ihanet etse, tüm dünya onlara karşı gelse, bu onlara zarar vermez. Onlar Allah azze ve celle tarafından korunurlar. Onlara çok ihanet edilir. Onlara Müslümanlar (münafıklar) tarafından ihanet edilir. Ve tüm dünya onlara karşıdır. Herkes onların görüşüne karşıdır. Ancak bunlar onlara zarar vermez. Aslında onların sayıları katlanarak artar.

Rumsfeld'in Beyaz Saray'a gönderdiği dahili bir muhtıra vardı, onda "Biz birçok teröristi yakaladık ve onların birçoğunu öldürdük ancak onlar sanki katlanarak artmaya devam ediyorlar" dedi. Nitekim, bay Rumsfeld bunun nedeni Allah'ın koruyacağını vaat ettiği Taifetül Mansura ile savaşmanızdır. O yüzden onlardan ne kadar çoğunu öldürürseniz, tutuklarsanız fark etmez onlar artmaya ve işlerini yapmaya devam edeceklerdir. Siz bu savaşı asla kazanamayacaksınız. Asla. Çünkü siz Allah'ın dostları ile savaşıyorsunuz. Ve Allah azze ve celle dedi,

"Kim benim dostuma eza ederse, ona savaş açarım."

Ve bu Kudsi bir Hadistir. Neyse yazarın bu ayeti zikretmesinin sebebine gelelim. Ki katılmanız gereken size bahsettiğim grubun özellikleri hakkında söylediklerime ilişkin sadece bir şeyden bahsetmek istiyorum, bu özelliklerden bahsettikten sonra bu özellikleri taşıyan insanların size çok açık olacağını sanıyorum. Ve onlar bu özellikleri taşırken, bununla birlikte onlar diğer iki özelliği de taşırlar yani Allah onları sever ve onlarda Allah'ı sever.

Nitekim bir çok insan Allah tarafından sevilmek ister. Ve birçok Müslüman Allah ile aralarında bir sevgi geliştirmek isterler. Ve içtiklerinde birden kendilerine Allah'ı sevdirecek sihirli bir hap arayışına girerler. Bilirsiniz birçok derse, vaaza katılmak eğitim oturumuna katılmak kitaplar okumak gibi vesilelerle Allah ve Rasulullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem sevmek isteriz. Ancak eğer siz Allah'ı sevmek ve Allah'ın da sizi sevmesini istiyorsanız Allah'ı sevmenizin

yolu budur.(ayet)

Bu ayetin bir başka yorumu şudur, burada bir Sünnet bir kural, bir yasa vardır. Tabiat kanunları dediğimiz gibidir. Hidrojenler ile oksijen birleşirse su oluşur, su 100 derecede kaynar. Suyun aynı koşullarda 10 derecede kaynayacağı bir zaman gelecek midir? Hayır bu Allah'ın değişmez bir yasasıdır. Buna Sünnet denilir, Rabbani Sünnettir dolayısıyla bunlar Allah'ın kanunlarıdır. Biz onlara tabiat kanunları deriz ancak aslında bu tanım doğru değildir, bunlar Allah'ın kanunlarıdır. Su daima 100 santigrad derecede kaynar. Fiziki dünyada kanunlar olduğu gibi tarihinde kanunları vardır. Sosyal hayatımızı yöneten kanunlar vardır. Ve bu kanun ve kuralları Kur'an dan öğrenebiliriz.

Ve bu ayette değiştirme ile ilgili bir kanun vardır. Burada bir değiştirme/değiştirilme kanunu vardır. Bu kanuna göre eğer sen Allah'ın mesajını yayma sorumluluğundan vazgeçersen kim olursan ol fark etmez değiştirileceksindir. Ve bu ayette Sahabeye hitap ediliyor çünkü bu ayet Sahabe zamanında indirildi Allah onlara söylüyor;

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, Allah (sizin yerinize) öyle bir topluluk getirir ki (Allah) onları sever, onlar da (Allah'ı) severler..."

Allah bunu Sahabeye söylüyor. Sahabe bile olsa fark etmez Allah onları uyarıyor; eğer vazgeçerseniz, yerinize yeni birini getiririm. Dolayısıyla Allah'ın kimse ile özel bir ilişkisi yoktur. Yahudilerin sorunu buydu. Ki onlar seçilmiş insanlar olduklarını sandılar ve seçilmelerinin nedeninin Yahudi olmaları olduğunu düşündüler. O günlerde seçilmelerinin nedenini bilemediler onlar seçildi çünkü onlar Müslümandılar, çünkü İslam'ın *la ilahe illallah* sancağının taşıyıcılarıydılar. Ve onlar bu Akideden vazgeçer geçmez en iyi insanlar olmaktan en kötü insanlar olmaya döndüler. Dolayısıyla Allah'ın hiç kimse ile özel bir ilişkisi yoktur. Yani kim olursan ol fark etmez eğer sorumluluğundan

vazgeçersen, başka biri ile değiştirilirsin.

Burada sorun şudur bazı insanlar, veya gruplar biz geçmişte üzerimize düşeni yaptığımız için (günümüzü dikkate almaksızın) halen doğru Cemaat üzerindeyiz demektedirler. Çünkü biz dine 10 yıl, 20 yıl, 30 yıl önce hizmet ettiki ki bu bizim halen doğru Cemaat olduğumuz yönünde bizim için bir garantidir derler. Ancak durum böyle değildir. Sen sorumluluğundan vazgeçtiğin an, başka biri ile değiştirilirsin. Ve bu gerçekten çok tehlikeli bir Sünnettir ve yerimize başkasının getirilmemesi için çok dikkatli olmak zorundayız. O yüzden sen kendini kendinle değiştir. Ki bazen bir insan ben dünyanın bir yerinde savaştığım, Allah azze ve celle hizmet ettiğim, fedekarlık yaptığım için bu, Allah'tan benim için bir garantidir diye düşünür veya söyler. Ancak durum böyle değildir.

Sorumluluğundan vazgeçtiğin an yerine başka biri getirilir. Bu yüzden bu hayat boyu süren bir yolculuktur ki kişi asla vazgeçmemelidir. Geçmiş, geleceğin için gerekçe olmamalıdır. Ölünceye kadar aynı sorumluluğu yerine getirmeye devam etmek zorundasın. Çünkü işler son ameline göredir. Yaptığın son amel en önemli amelindir. Ölümden hemen önce yaptığınız şey, hesap gününde geçmiş çabalarınızın hepsini yargılamak için kullanılacak olan mühürdür. İşte bu yüzden Hadiste şöyle belirtilir;

"*Bazı insanlar vardır aralarında Cennete giden yol üzerineydiler ancak ölümlerinden hemen önce yanlış bir şey yaparlar ve sonları Cehenneme gitmek olur*. Ki onlar ömürleri boyunca Cennet yolundaydılar ancak ölmeden hemen önce bir şeyler oldu, onlar değişti ve her şeyi kaybettiler.

Veya üzerinde çok konuştuğumuz gibi Uhud'un hemen öncesinde Müslüman olan Yahudi ve Arab müşrikler vardı ve Cennete gittiler. Nitekim onlar Cehenneme giden yoldaydılar, son anda değiştiler ve Cennet yoluna girdiler ve Cennete gittiler. Dolayısıyla kimsenin garantisi yoktur. Al-

lah Yahudileri, Hristiyanlarla değiştirdi ve Hristiyanları Müslümanlarla değiştirdi. Ve bu gruplar için de geçerlidir ve ayrıca bireyler için de geçerlidir. Dolayısıyla son derece dikkatli olmamız gerekiyor. Ayette ***yucahidune*** diyor, şimdiki zamandır. Yani onlar Cihad yaparlar. Yani biz ne zaman ayeti okursak *Cihad fi sebilillah* yapan Allah yolunda savaşan birileri olacaktır, demektir. Ve bu Cihadın Kıyamet Gününe kadar süreceğinin bir işaretidir.

Spiker:

Geçmişte siz (Cevlani) katı bir İslami yönetimden bahsettiniz. Plan halen bu mudur?

Cevlani:

İslami yönetimden korkan insanlar ya onun yanlış uygulamalarını görmüşlerdir ya da onu doğru bir şekilde anlamamışlardır. Biz burada gelenekler ve bölgenin tabiatı ile uyumlu bir şeyden bahsediyoruz. En önemli şey kurumların inşasını yapmaktır. Biz burada kişisel veya bireysel kaprislerden bahsetmiyoruz. Bu kurumsal yönetimle ilgilidir. Suriye tek bir kişinin keyfi emirler verdiği bir yönetimi değil kurumsal olan bir yönetim sistemini hak ediyor. O zamanki farkındalık seviyem ve genç yaşım göz önüne alındığında, eylemlerim bugün bulunduğum noktaya evrildi.

Spiker:

Duvarlara boyanmış işaret ve sloganlarınız olduğunuzu görüyorum. Onların bazısında ABD'nin mağlubiyeti ile övünülüyor, bazılarında sizin halkın yanında olduğunuz, halktan olduğunuz belirtiliyor. Amerika hakkında, Amerika'yı halen düşmanınız olarak görüyor musunuz?

Siracuddin Hakkani(içişleri bakanı):

Gelecekte, ABD ile ve uluslararası toplum ile dünyanın

geri kalanında mevcut olan kural ve prensiplere dayanan güzel ilişkiler kurmak istiyoruz. Mevcut durumda, onları düşmanlar olarak görmüyoruz, zamanımız vardır ve tekrar diplomasinden konuşabiliriz. Biz Doha anlaşmasına bağlıyız. Dünyanın geri kalanı gibi bizimle kurdukları diplomatik kurallar ve prensibler temelinde ilişkiler kurmak istiyoruz.

Spiker:

Taliban ve ABD barışı konuşuyorlar.

Abdul Gani Baradar:

Biz bu anlaşmaya bağlıyız, bunu uygulamak için herkesle olumlu bir ilişki kurmak istiyoruz.

Donald Trump:

Uzak olmayan bir gelecekte Taliban liderleriyle şahsen görüşeceğim ve söylediği şeyleri yapacakları hususunda fazlasıyla umutlu olacağım. Onlar terörsitleri öldüreceklerdir.

Spiker:

Başkan bugün Taliban'ın anlaşmaya uyacağına inandığını söyledi. Bununla birlikte;

Donald Trump:

Eğer kötü şeyler olursa geri döneceğiz. İnsanlara şunu bildirmek istiyorum eğer geri dönersek çok hızlı geri döneceğiz ve kimsenin hiç görmediği bir kuvvetle geri döneceğiz.

Şeyh Enver El Evlaki Arabça pasaj okuyor;

Burada, yazar bu bir ibadettir, Kafirlerin örtmeye, gizlemeye çalıştığı bir ibadettir, ki ona terörizm diyorlar, cezai eylemler diyorlar ve bu yolu izleyenleri teröristler, ekstremistler, aşırıcılar, devrimciler ve milisler olarak damgalıyorlar. Ve siz bu noktadan önemli olduğunu görürsünüz çünkü bu isimler bizi kandırmak içindir. O yüzden Terörist ismini ne zaman görürseniz görün yerine Mücahid kelimesini getirin. Ne zaman Terörizm ismini görürseniz görün yerine Cihad kelimesini getirin. Cihad ve Mücahid kelimelerini kullanmıyor olmalarının nedeni çünkü bu kelimelerin Kur'an da yer alıyor olmasıdır. Dolayısıyla onları Kur'an dan silemezsiniz. Bu nedenle başka isimler seçerler kendi koydukları ismi kullanırlar. Ve onların seçtikleri kelime terörist ve terörizmdir ve onların kullanmaya çalıştıkları diğer kelimelerdir. Ancak realitede bu(yani terörizm) Allah yolunda Cihaddır, Allah yolunda savaştır. Terörizm dedikleri Cihaddır. Onların terörizm dedikleri şey realitede Cihaddır.

Seleme Bin Nufeyl dedi, ki bu hadise çok iyi dikkatinizi vermenizi istiyorum çok önemlidir. Hadisi aktarmadan önce şu soruyu sormama izin verin. Cihad kendi içinde niyet edilen bir ibadet midir? yoksa Cihad başka bir şeye vesile olan, araç olan bir ibadet midir? veya Cihad kendi kendine araç olan, vesile olan bir ibadet midir, yoksa bir amaca ulaşmak için bir araç mıdır? Cihad insanların Müslüman olmaları ile biten bir araçlardan biri midir veya Hilafetin kurulmasıyla biten araçlardan biri midir? Yoksa Cihad kendi başına bir ibadet midir?

Cihad kendi içinde bir ibadettir, bunun delili nedir?

Çünkü kolaylıkla Cihad'ın Halifelik veya Tebliğ için bir araç olduğu öne sürülebilir. Ki bu şu anlama gelecektir, eğer başka bir şeyin araçlarından biriyse, örneğin insanlar Müslüman olduğunda sona eren bir araçsa Cihad'ın bir anlamı yoktur. Dolayısıyla Cihadın kendi başına bir araç, bir ibadet olmadığını söylediğinizde, o zaman insanları Cihad olmadan İslam'a çağırabiliriz ve onlarda kabul edebilirler, o

takdirde burada Cihada ihtiyaç yoktur anlamına gelecektir. Peki Cihadın kendi başına bir ibadet olması gerçeğinin delili nedir? Haydi hadisi okuyalım ve görelim ki çok önemli bir delildir, çünkü biri şöyle diyebilir: Neden biz sadece Tebliğ yapmıyoruz, neden insanlarla savaşmak zorundayız? Biz sadece tanıtım broşürleri, tebliğ broşürleri dağıtabiliriz, neden savaşmak zorundayız, bunun ne anlamı var? Seleme İbn Nufeyl dedi;

Ben, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte otururken bir adam geldi ve dedi, "*Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem atlar terk ediliyor ve silahlar bırakılıyor ve bazı insanlar artık Cihad olmadığını iddia ediyorlar.*" Bu konuşma, Mekke fethedildikten zafer tamamlandıktan sonra olduğu görünüyor. Atlar terk ediliyor, silahlarımızı bırakıyoruz, haydi işlerimize dönelim, çiftliklerimizin işleri ile ilgilenelim, artık savaş yoktur, bu kadardır, diyorlar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne dedi?

"*Kezebuu el ane cael kital*"- *onlar yalan söylüyorlar, şimdi savaş yeni başladı. Ve Ümmetimden bir grup Allah yolunda savaşacaktır ve onlara muhalif olanlar onlara zarar veremeyecektir. Ve Allah, insanlardan bir kısmının kalplerini, onlarla savaştırmak için saptıracaktır ve o gruba rızkını verecektir. Ve Kıyamet Günü gelinceye kadar onlar savaşmaya devam edecekler. Kıyamet Gününe kadar atların alınlarında iyilik olacaktır ve ta ki Ye'cüc ve Me'cüc çıkınca kadar sona ermeyecektir.*

İmam Nesai'nin aktardığı benzer bir hadis vardır ve sonra üzerine yorum okuyacağız. Seleme İbn Nufeyl radiyallahu anhu dedi, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte otururken bir adam geldi ve dedi,

Ya Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem atlar aşağılanıyor, ve silahlar bırakılıyor ve insanlar artık Cihadın olmadığını ve savaşın bittiğini iddia ediyor. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi, "Yalan söylüyorlar. Savaş daha yeni başladı, savaş daha yeni başladı, savaş daha yeni başladı. Ve Ümmetimden bir

grup hak yolda kalarak savaşmaya devam edecekler ve Allah bazı insanların kalplerini saptıracak ve Allah o gruba onlar yoluyla rızıklarını sağlayacak. Ta ki son saat gelecek ve Allah'ın vaadi gerçekleşir, Kıyamet Gününe kadar atların alnında iyilik vardır. Bana yakında aranızdan ayrılacağım açıklandı ve siz birbirlerinizle savaşarak benim peşimden geleceksiniz ve Müminlern yurdu Şam'da olacaktır.

Sünen İbn Nesai'de bu hadis hakkında Es Sindi'nin yorumu şöyledir; Atların aşağılanması demek atları ihmal etmektir ve önemlerini düşürmektir veya savaş için kullanmamaktır.

Ve savaş yeni başladı ile ilgili yorumu şöyledir; Cümlenin tekrar edilmesi mesajın önemini belirtmek içindir ve anlamı savaşın sadece artacağı demektir ve Allah Cihadın ne zaman nasıl sona ereceğini yazdı. Veya şu demektir; gerçek savaş yeni başladı- çünkü o zamana kadar Müslümanlar sadece kendi bölgelerinde savaşıyordu yani Arabların topraklarında- ancak şimdi savaşı diğer topraklara taşımanın zamanıdır. Gerçekten de Ebu Bekir ve Ömer radiyallahu anhum ecmain Cihadı Arab Yarımadası'nın dışına taşıdılar ve o zaman, *Cihad fi sebilillah* döneminde altın bir çağdı. O zamanki Müslümanlar, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem zamanında olduğundan daha fazla savaştı, birçok yerleri fethetti, birçok cepheler açtı.

Ve sonra Allah bazılarının kalplerini saptıracak sözüyle ilgili bir yorum yaptı ve bu, açıklamasının en önemli kısmıdır ve dedi; bu şu demektir Allah bu müminler grubuna daima savaşacak adamlar verecektir. Allah, bu mümin topluluğuna, kalplerini imandan küfre saptırarak olsa bile, savaşacakları adamlar verecektir. Dolayısıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şunu söylüyor, herkesin Müslüman olduğunu varsayalım, Allah bazı insanları alacaktır ve kalplerini saptıracaktır böylece Cihad ibadeti durmayacaktır. Bu yüzden Cihad kendi içinde bir ibadettir, kendi içinde niyet edilen bir ibadettir. Başka bir şey için araçlardan biri değildir. Nitekim bu müminlere Kendi Rızası uğrunda

savaşma şerefini vererek kutsamasıdır ve Allah'ın nihai rızasını elde etmesi içindir.

Bir diğer deyişle, Allah azze ve celle Ümmeti Cihad kitali fırsatından asla mahrum etmeyecektir. Bu fırsat daima olacaktır, mesele kimin bu daveti kabul edeceği kimin geri çevireceği meselesidir. Ve bu delil için bu hayati önemde bir hadistir çünkü Allah azze ve celle bu ibadete tabi olunmasını ister ve Allah bu Taifeyi şereflendirmek ister ve Allah onlara bunun ecrini vermek ister bu yüzden Allah onlar için daima hedefler yaratacaktır. Hedef daima olacaktır ve bu Taife *Cihad fi sebilillah* ibadetini daima yerine getirecektir.

Allah bazılarının kalplerini saptıracaktır Allah onlar yoluyla o Taifeye rızıklarını verecektir ile ilgili şöyle dedi, Allah onlara ya şehadet olma rızkını verecektir, onlara ecir rızkını verecektir veya ganimet ecrini verecektir. Bunların tamamı demek olabilir. Ve bilirsiniz, kişi şunu sorma hakkına sahiptir; biz Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem hayatındaki küçük detaylarla ilgili bütün hadisleri, küçük meselelerle ilgili hadisleri her yerde, mescidlerde duyuyoruz. Ve bunun gibi bir hadis ise gizlenmektedir, insanlardan gizlenmektedir, onlar hayati derecede önemli olmalarına rağmen durum böyledir, böyle önemli hadisler nasıl insanlara açıklanmaz veya sunulmaz? Nitekim Dinin bazı yönlerini engellemek için Şeytanın bir teşebbüsü vardır.

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise Tağutun yolunda savaşırlar. (Öyleyse) şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi pek zayıftır." (Nisâ: 76)

"Ey iman edenler! İslam'a bir bütün olarak girin. Şeytanın adımlarına uymayın. O sizin için apaçık bir düşmandır."(-Bakara: 208)

"Hani şeytan onlara (savaşa çıkma) eylemlerini süslü göstermiş ve: "Bugün insanlardan sizi yenebilecek kimse yoktur. Hem ben de elbette sizin yardımcınızım." demişti. İki

ordu karşı karşıya gelince, topukları üzere gerisin geriye kaçmış: "Şüphesiz ben sizden berîyim/uzağım. Ben, sizin görmediklerinizi görüyor ve elbette ben, Allah'tan korkuyorum." demişti. Allah, cezası çetin olandır."(Enfal: 48)

Bir kişi maslahat uğruna Şirk/Küfür işleyebilir mi?
2 Şaban 1446

Bugünkü dersimiz maslahat küfür işlemeye gerekçe olabilir mi olamaz mı meselesidir. Batılı ülkelerde seçimlere katılmak ve oy vermek Küfrüne gerekçe olarak sık sık maslahatı hatırlatırlar. Maslahat, bir usül prensibidir ve kamu yararı ve faydası olarak tercüme edilebilir. Küfür parlemantolarına girmek, küfrü yasallaştıran kişiyi seçmek, veya cahiliye kanunlarını yasalaştıran kişileri seçmek için aynı gerekçe kullanılır. Tağuta tahakkum etmeye, Tağutun kanunlarına başvurmaya gerekçe olarak kullanılır ve İslamın vela ve bera prensibini baltalamak için kullanılır. Hatta Mısır'da Mursi zamanında olduğu gibi küfür kanunlarını yasalaştırmak için kullanıldı veya Kafir anayasalarının veya küfür anayasalarının üzerine gönüllü yemin etmeye gerekçe olarak kullanılır. Her bir vaka da bu Küfür ve Şirke gerekçe olarak maslahatı öne sürmeye çalışırlar. Ben cevabımı basit ve açık tutacağım ve verdiğim örneklerin ve benzerlerinin genel hükmünü açıklayacağım.

Küfrü oluşturan herhangi bir duruma veya amele/davranışa gelince bir kişi maslahat bahanesiyle veya onun kardeşi zaruret özrüyle büyük şirk veya büyük küfür işleyemez. Ayet açıktır;

Men kefera bi(A)llâhi min ba'di îmânihi illâ men ukrihe vekalbuhu mutme-innun bil-îmâni velâkin men şeraha bilkufri sadran fe'aleyhim ġadabun mina(A)llâhi velehum 'ażâbun 'azîm(un)

"Kalbi imanla mutmain olduğu hâlde (küfre) zorlananlar hariç, kim de imanından sonra kâfir olur, (kendi tercihiyle küfre saparak) küfre gönlünü açarsa Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için büyük bir azap vardır."(Nahl: 106)

Allah subhanehu ve teala kim imanından sonra Kafir olursa

gazabının üzerine olacağını ve onlara büyük bir azabının olacağını söylüyor. Ancak bir istisna yapıyor *illa* istisna harfidir- hariç/dışında demektir, bu ayette daha önce belirtilen genel hükümden bir şeylerin hariç olduğunu gösterir. Bu bağlamda istisna küfür ve cezalandırmasından muaf olanları refere etmektedir. Onlar Allah'a iman ettiler, sonra Kafir oldular ancak bir istisna vadır, ikrah altında-baskı-zorlama altında olanlardır- bu ayette yapılan istisna çok açık ve nettir, kişi amel ve görünüş olarak genel ikrah hükmünün altına düşebilecek olsa da kalp için kesinlikle bir istisna söz konusu değildir. ***vekalbuhu mutme-innun bil-îmâni.*** Kalp inançta sağlam, kararlı olmaya devam etmelidir. Kalp için hiçbir istisna yoktur.

İbn Teymiyye *Fetaava*'da ve İbn El Kayyim *İ'lamul Muvakki'in*'de her ikisi de oldukça benzer açıklamalar yaptılar, onlar belirtiler, alimler arasında ikrah altında olan biri hariç bir küfür sözü söylemenin caiz olmadığı üzerinde icma vardır. Ve ikrah altında olan kişi de kalpte iman ve kararlılık söz konusu olması gerektiğini de belirttiler. Yani küfür olan bir söz ve ameli işlemek için diğer herhangi bir istisna yoktur demektir.

Bazı insanlar İbn Teymiyye'nin birçok açık sözlerini görmezden gelir ki o ikrah durumu haricinde küfür sözünü açıkça reddetmiştir ancak bazı insanlar onun sözünü yanlış yorumlar veya bağlamının dışında alırlar ve onun ikrahdan başka diğer durumlarda küfre cevaz verdiğini öne sürer. İbn Teymiyye'nin çalışmalarında rastgele açıklamalar almadan önce onlar onun çalışmalarının bütününü incelemelidir, örneğin iki kötüden daha az kötüsü kuralı altında İbn Teymiyye'nin küfre cevaz verdiğini savunarak İbn Teymiyye'nin açıklamasını kullanmaları. Bu mesele, İbn Teymiyye'nin çalışmaları konusunda tam bir anlayış sahibi olan birilerinden öğrenilmeye çalışılmalıdır. Onun çalışma stiline aşina olan birilerinden onun konuştuğu kapsam dahilinde öğrenilmeye çalışılmalıdır. Onun bu konudaki tutumunu gerçekten anlayabilmek için, onun tüm eserlerine

bakmak, o belirli konu hakkında söylenen her şeyi ve onunla ilgili her şeyi çıkarmak gerekir. Gelişigüzel açıklamalar alarak istediğiniz gibi yorumlayamazsınız. O örneğin bu meselede ne diyor;

Bu meselede genel sözlerinden çıkan şudur, iki kötüden kötülüğü az olan kavramı ikrah altında olan biri için mazerettir. Birisi için geçerli olan şer'i bir ikrah olduğunda ve iki olası sonuç söz konusu olduğunda kişi iki kötüden kötülüğü az olanı seçebilir çünkü ikrah altındadır. İbn Teymiyye küfür sözü söylemek ile evlilik meselelerinde ikraha ilişkin ikrah konusunu ele alırken şöyle bir açıklama yaptı;

Eğer Kafirler bir erkeği karısından ayırır, küfür sözü söylemediği müddetçe karısıyla bir araya gelmesini engellerse böyle bir durumda olan erkeğin küfür sözü söylemesi caiz değildir. Ki bir kişi, bir erkeğin karısı ile bir araya gelmesinde büyük bir maslahat olduğunu öne sürebilir, bunda büyük bir fayda olduğunu öne sürebilir, iki kötüden kötülüğü az olanı seçebilir diyebilir ancak bu durum ikrah seviyesine ulaşmıyor bu yüzden İbn Teymiyye'nin doğru bir şekilde belirttiği gibi böyle bir kişinin küfür sözü söyleyemez. Tekrarlıyorum bir küfür söz ve ameli yapma meselesi söz konusu olduğunda ikrah altındaki kişi istisnadır.

Maslahat küfür içine dalmak için de zaruret içinde bir istisna değildir. Küfre cevaz vermek için kullandıkları maslahat ilkesi, maslahatın faydasını teşvik etmeleri ve mefsedete yani zararı engellemeyi teşvik etmeleri aslında bir fıkıh veya usulü fıkıh ilkesidir ve bunda bir şüphe yoktur. Ancak maslahat uygun kapsamı ve sınırında gerektiği gibi uygulanmalıdır. Ki maslahat meselesi bizzat kendisi uzun ele alınması gereken bir konudur. Ancak bir şey kesindir o da şudur, maslahat veya insanların maslahat olarak algıladığı şey Küfür veya Şirk işlemek için bir mazeret olarak kullanılamaz.

Bu prensibin gerektiği gibi uygulamasının basit bir örneği

şudur, bir Müslüman tavsiye edilen müstehab bir fiil yapmaya gider ve onu yaparsa mefsedete denilen daha büyük bir zarar verme durumu ortaya çıkması durumudur. Ki bu içtihadın devreye girdiği meseleler arasındadır. Bizi izleyenlerin anlaması için buna uygun bir örnek vermeme müsaade edin; Ve bu, maslahatın ne zaman uygulanacağına dair El Begavi *Şerhi Sünne*'sinde ve diğer alimlerin eserlerinde bulunan tartışmalarla örtüşmektedir;

Tefsir derslerimizde imamın besmeleyi açıktan mı yoksa gizli mi okuyacağı tartışmasını ele almıştık. Bazı mescidlerde besmeleyi açıktan okumak/yüksek sesle okumak bir fitne kaynağı haline gelirken diğer mescidlerde besmeleyi sessiz okumak bir fitne kaynağı haline gelmiştir. Ki bu yüzyıllarca devam eden bir meseledir. Önceki bazı alimler özellikle bir kişi fitneden korkarsa maslahat ilkesinin, fitne çatışmasından kaçınmak için bu tür konularda cemaatin genel uygulamasının takip edilmesi gerektiği olduğunu belirttiler. Ben tefsir derslerinde bundan bahsetmiştim. Burada birliği devam ettirmek ve insanların kalplerini fitneden korumak ve böylesi bir içtihad meselesinde fitneden sakınmak maslahatının faydası bu durumda tavsiye edilen müstehab eylemini gerçekleştirmenin faydasından daha ağır basmaktadır. Not, besmeleyi açıktan veya gizli okumak müstehab sünnet olarak sınıflandırılır. Yani tavsiye edilen bir fiildir. Bu dinin bir prensibi veya tevhidin bir yönü değildir.

Bazıları Küfür ve Şirk işlemek için bu maslahat prensibini Tevhid meselelerine ve bu dinin temel prensibine uygular. Ve işte tam bu noktada maslahat kullanımında sapmaya giderler. Hatta birçok şirk ve küfür amelini, davranışını gerekçe gösterecek kadar ileri giderler. Kitleleri saptırmak için gevşekçe ve pervasızca basit davranarak delil olarak maslahat kavramını ileri sürerler. Bununla birlikte gerçek tevhid anlayışına sahip olmaksızın körü körüne tabi olmalarına rağmen dinin asılları konusunda onların maslahat yetkisine sahip olduğunu zannedenler aslında onları saklamaları ve yerin dibine gömmeleri gerekirken şeyhlerinin kusurlu

ve batıl delillerini onayladıkları gibi aynı zamanda reklamlarını yaparlar, teşvik ederler.

Besmele ile ilgili bahsettiğim örnek Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Kabe'yi İbrahim'in aleyhiselam temelleri üzerine yeniden inşa etmemeyi tercih etmesi meselesine benzer. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem büyük saygı duydukları Kabe'nin yıkılıp, farklı bir şekilde yeniden inşa edilmesinin İslam'a yeni girenlerde fitne oluşturabilme ihtimalini önleme maslahatını daha öncelikli görmüştür. Küfür ve Şirk için maslahatı bir özür olarak kullananlar söz konusu bu hadisi de kullanırlar. Ve bu hadisin sahihliği konusunda bir şüphe yoktur. Ancak bu hadis onlar için delil değildir.

Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem Kabe'yi mevcut temelde bırakması Tevhid meselesinden taviz vermek bir yana, farz bir emirden bile taviz vermek değildir. Nitekim Kabe'nin yeniden inşaası ne bir tevhid prensibidir, ne farz veya vacib bir meseledir. İslam'da bir küfür meselesi de değildir. Veya bu dinin temel ilkelerinden biride değildir. El Buhari, İbn El Hacer ve diğer alimler bu meselenin neye denk düştüğünü size anlatır, El Buhari'nin bu hadise hangi bölümde yer verdiğine gidin bakın ki *"Bazı kimselerin anlayamaması veya daha kötü bir duruma düşmelerinden endişe ederek, ihtiyari şeyleri terk eden kimse bölümü."* Mesele şu ki, Kabe'nin yeniden inşasıyla ilgili tartışmalar, farz olmayan konular kapsamına girer. Müstehab meselelere girer. Tevhid veya dinin asıllarına girmez. İbn Hacer Feth'il Bari'de dedi;

Kabe'nin yeniden inşa edilmesi tercihi, müstehab bir meseledir farz değildir. Ve yöneticinin, halkın hoşnutsuzluğunu tahrik edecek davranışlardan kaçınabileceğini, açık yükümlülükleri/farzları/vacibleri terk etmemek kaydıyla, halkın dinine veya dünya işlerine zarar verebilecek davranışlardan kaçınabileceğini ekledi. Tekrarlıyorum yönetici açık yükümlülükleri terk etmediği müddetçe böyle davranabilir. O halde bu dinin temellerinden biri olan, Tevhidin temeli olan bir şeyi terk etme durumunu düşünün! Kabe'nin

yeniden inşası ile ilgili hadis bırakın küfür ve şirke izin vermeyi, açık bir vacibin değiştirilmesinde bile bir emsal olarak asla kullanılmamalıdır.

Tevhidin prensipleri hakkında sayısız dini metin kesindir, belirleyicidir, açıktır ve içtihata açık değildir. Maslahat veya fayda elde etme ve zarardan kaçınma veya bunu mazur görenlerin kalplerine şeytanın attığı hayali endişeler ve korkular adına dinin ve tevhidin asıllarından taviz veremezler. Akide tevfikidir. Dini metinlere/delillere dayanır kişisel içtihada konu değildir. Eğer bu gibi meselelerde içtihad kapısı açılırsa bu dinin temel prensiblerinin tamamen ortadan kaldırılması ile neticelenecektir. Günümüzde gördüğümüz gibi Dinin aslı ve Tevhid konularında maslahat kapısı açıldığında bugün gördüğümüz gibi Müslümanların statüleri azalacaktır.

Nitekim biz dinin prensipleri meselelerinde delil olarak Selefin uygulamalarında Kur'an ve Sünneti getiririz onlar buna maslahatla karşılık verirler. Örneğin onlar Şeriatın uygulanmamasına veya Şeriatın belirli kısmının uygulanmamasına veya Şeriatın aşamalı aşamalı uygulanmasına veya *vela ve bera* gibi inancın temellerini asıllarını yok etmeye ve taviz vermeye, keza diğerleri dinlerarası inanca veya yine bazıları namazda Yahudi ve Hristiyanların da katılmasına ilişkin maslahatı getirirse tüm bunlardan sonra din olarak bize ne kalır?!

Bazılarının dediği gibi, onların maslahat olarak görüp kabul ettiklerini takip etmek halklara, zaman ve mekana göre ahkamların değişimine dayanarak değişime gitmek demektir. Ve bu tüm Şeriatta tam bir değişime ve Allah subhanehu ve teala ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem tesis etmediği yeni bir şeriatın ortaya çıkmasına yol açacaktır. Onların küfür işlemeye gerekçe olarak maslahat kullanmaları bana kocasından boşanmak için Kafir olan bir kadının hikayesini hatırlatmaktadır. İbn El Mübarek'in belirttiği gibi şeytanın bile başvurmayı düşünmediği şeytani bir taktiktir. İbn

Kayyim El Cevziyye bahsetti;

İmam Ahmed'e bir kadının kocasından boşanması ile ilgili bir mesele soruldu. Kocası boşanmayı reddetti. Hileleri ile bilinen bazı insanlar o kadına kendisini İslam'dan çıkaracak bir şeyler yapmasını bir mürted olmasını tavsiye etti, *eüzü billah*, kadın bunu yaparsa evliliği bitecektir ve kadında öyle yaptı. Boşanmayı isteyen bir kadın evliliğini bitirmede maslahat olduğunu görebilir özellikle kötü niyetli bir evlilik için bunda bir maslahat görebilir. Veya kocası ona talak vermeyi boşamayı reddettiğinde veya kendisini boşayacak birini bulamadığında mürted olmayı maslahat olarak görebilir. Mürted olursam boşanırım diyebilir, *eüzü billah.* Bu aptallık, küfür ve hile başlangıçta bahsettiğim örnekte ve diğer benzer birçok örnekte olduğu gibi küfür işlemelerine gerekçe olarak maslahatın günümüzdeki yanlış kullanımdan farklı değildir. Bu, sadece küfrü mazur göstermek için değil, aynı zamanda insanlara ve Tağutlara küfür işlemeleri için yeşil ışık yakmak için de en popüler bahane haline geldi. İmam Ahmed'e bu kadının durumu anlatıldığında öfkelendi ve bu fetvayı ona kim verdiyse Kafirdir, her kim bu fetvadan hoşnut olduysa Kafirdir dedi. Abdullah ibn Mübarek yorum yaptı ve şeytanın böyle bir şey yapabileceğini düşünemezdim, dedi. Önümüzdeki derste bu meseleye devam edeceğiz inşa'Allah.

EN BÜYÜK MASLAHATI EN BÜYÜK MEFSEDET İLE MASLAHAT ADINA DEĞİŞTİRMEK

Dünkü dersimizde biz maslahatın küfür işlemek için bir istisna olmadığını söyledik. Allah subhanehu ve teala Küfür işleme meselesine gelince maslahatı bir istisna yapmadı. En başından hiçbir şekilde Küfür ve Şirk işlemede bir maslahat yoktur.

Bugün şahit olduğumuz şey tehlikeli bir kaymadır bazıları en büyük maslahatı -ki Tevhiddir- terk etti ve yeryüzündeki en büyük mefsedetin- ki Şirktir- peşine düştü. Ve bu dikkati dağıtacak kadar zararlı ve tehlikeli hareketi maslahat olarak yeniden markalamaya çalışıyorlar. Maslahat ve mefsedet Usül prensibini ki Sünnet ve müstehab olan meselelere sınırlarıyla birlikte uygulanan bir usül prensibini yanlış kullanarak bunu dinin aslına uygulamaya çalışıyorlar. Küfür ve Şirk yeryüzündeki en büyük mefsedet olmakla kalmaz, İbn Teymiyye'nin rahimehullahu teala dediği gibi Şirkin asla bir maslahatı yoktur;

Hatta dedi bir takım faydaları varmış gibi görünebilir olsa da ancak gerçek sonucu utanç, alçaklık ve pişmanlıktan başka bir şey değildir. Şifa aramak kimsenin inkar edemeyeceği önemli bir maslahattır. Ancak o bile küfür ve şirk ile elde edilemez. İbn Teymiyye rahimehullahu teala, Müslümanların meyte gibi, domuz eti gibi bazı Haram olan şeylerle tedavi aramanın caiz olup olmadığı konusunda farklı düşünebileceklerini, ancak küfür ve şirkin hiçbir şekilde tedavi yolu olarak kullanılamayacağı konusunda ittifak ettiklerini söyledi. Bu, tüm durumlarda yasaktır. Ve sonra birçok defa yaptığı gibi ikrahın istisna olduğunu tekrar belirtti.

Tevhid en büyük faydadır, maslahattır. En büyük emirdir. En önemli maslahatta en önemli meseledir. Şirk en büyük fesattır. En büyük Haramdır. Şirkten daha büyük bir mefsedet yoktur. Dünya ve ahiretin yaratılmasının asıl nede-

ni Tevhiddir. Cennet ve Cehennemin yaratılmasının asıl nedeni tevhiddir. Peygamberler tevhid için gönderildiler. Kıyamet Gününde insanların ebedi Cennet lütfu ile lütuflanması -Allah subhanehu ve teala bizi o kullarından eylesin- ile Cehennem azabına göre -Allah bizi korusun-, ayıracak olan şey Tevhiddir. Aralarında Peygamberler, sahabeler ve en dindarların olduğu en saf ruhlar Tevhid için feda edildiler. Bir canın feda olduğu en asil ve en büyük neden tevhidden başka bir şey değildir. Öyleyse bana açıklayın, aklı başında olan herhangi biri nasıl olur da en büyük menfaati, en büyük maslahatı, en büyük mefsedetin maslahat olduğunu iddia ederek terk edebilir?! En büyük maslahatı, en büyük mefsedete bir deliden başka kim feda edebilir?! Tevhid ve Şirk meselelerinde maslahat ve mefsedet yaptığından sorulmayan, istediğini yapan Allah subhanehu ve teala tarafından açık bir şekilde hükme bağlanmış ve ilan edilmiştir, ki sorgulanacak olanlar bizleriz.Bu meselede içtihata hiçbir yer yoktur. Ne de bu konuya herhangi birinin karışmasına veya sorgulamasına ihtiyaç vardır. Allah subhanehu ve teala dedi,

velfitnetu eşeddu mine-lkatl

"...fitne öldürmekten daha beterdir..." (Bakara: 191)

velfitnetu ekberu mine-lkatl

"...fitne öldürmekten daha büyüktür..."(Bakara: 217)

Fitne burada Küfür ve Şirktir. Şirkin mefsedesi ve zararındaki fitne (haksız yere) adam öldürmekten daha büyüktür, daha zararlıdır. Hayatınızı kaybetmeniz mi yoksa tevhidinizi kaybetmeniz mi daha kötüdür? İnsanlardan tevhidlerini almak, onları katletmekten daha kötüdür. Dün bahsettiğim Allah'ın subhanehu ve teala yeryüzündeki uygulamalarından bir örneği ele alalım. Tevhidin tamamen uygulanmasına gelince tüm maslahat şu an uygulanmasındadır. Derhal, hiçbir tereddüt ve gecikme olmadan uygulanmasındadır.

Allah'ın subhanehu ve teala Şeriatını yürürlüğe koymada ve onun yerine geçen küfür kanunlarını ortadan kaldırmada hiçbir mefsedet yoktur.

Maslahat, tüm maslahat, kurtarılmış Müslüman topraklarında tevhidi ve Allah'ın kanunlarını tesis etmek ve onların yerine geçen insan yapımı kanunları ortadan kaldırmaktır; ne kadar hayat kaybedilirse kaybedilsin, ne kadar şehir yerle bir edilirse edilsin, ne kadar dünyevi kayba neden olursa olsun fark etmez. Ayetler açıktır. Tevhid yükümlülüklerine ilişkin deliller kesin kat'i delillerdir.

Şimdi ise onlar zararların içindeki potansiyel faydalar hakkındaki sadece spekülasyonların gölgesinde kalıyorlar. Değersiz bir su parçasından meniden yaratılmış olanlar, Allah'ın subhanehu ve teala ilan ettiğinin zıttına maslahat çizgisinde olduğunu düşündükleri şeye göre hüküm verme hakkına sahip olduklarına inanıyorlar. Biden göreve geldiğinde ona oy vermenin küfür olduğu ve kendisinin mücrim olduğu konusunda uyarıda bulunmuştuk. O zaman onu desteklemenin maslahatı gözetmek olduğunu iddia etmişlerdi. Nitekim onların maslahatı Gazze'de bir soykırım boyutuna ulaştığı ve küfrün yanı sıra küfür halkını da hoşnutsuzluğa sürüklediği ortaya çıktı. İşte küfre bulaşırsan karşılaşacağın maslahatın neticesi böyle olacaktır. Maslahatı küfür aracı olarak seçersen böyle olacaktır.

Hatırlayanlar bilir onlar daha önce de Bush'un başkan seçilmesinde etkileri hakkında övünüyorlardı. O bizim yüzümüzden kazandı diyorlardı. Böyle diyenler dinlerini kaybetti, nitekim Bush Afganistan ve Irak'a girdi ve katliam yaptı. Seni küfür ve Cehenneme oy vermeye davet ettikleri her defasında bu olur. Az önce İbn Teymiyye'den bir alıntı yapmıştım, o "Küfür maslahat gibi görünebilir ancak sonucu daima utanç, alçaklık ve pişmanlık olacaktır" demişti. Böyle düşünenler asla ders almadılar ve ben, Allah'tan subhanehu ve teala Gazze'deki soykırımın günahını, tevbe etmedikleri müddetçe Biden'a oy veren her bir bireyin mi-

zanına günah olarak eklemesini niyaz ediyorum.

Maslahat ve onların konuştuğu farazi şeyler din ve tevhidin asıllarına gelince bu dine ait açık ve kesin ilkeleri reddetmek, küfrü haklı çıkarmak ve kâfirleri memnun etmek için uydurulmuş bahanelerden daha fazla bir şey değildir. Onların bahsettikleri korku, Allah subhanehu ve teala A'li İmran Suresinde söylediği bir şeytanın fısıldamasından, vesvesesinden başka bir şey değildir,

İnnemâ żâlikumu-şşeytânu yuhavvifu evliyâehu

"Şeytan sadece dostlarını korkutur..."(A'li İmran: 175)

Haydi, tartışma uğruna, onların şeytani korkularının varsayımsal endişelerinin geçerli olduğunu ve özgürleştirilmiş Müslüman topraklarında onların mefsedet dedikleri; küfür, şirk ve cahiliye yasalarını ortadan kaldırarak tevhidi ve Allah'ın yasalarını yerleştirdiklerini varsayalım. Ve bunun sayısız cana mal olacağını varsayalım. Onların şeytani korkularının iddia ettiklerinin de ötesinde gerçekleşeceğini varsayalım. Çok büyük miktarda mal kaybına da yol açacağını varsayalım. Yine şehirlerin, kasabaların ve köylerin yerle bir edilmesi ile sonuçlanacağını varsayalım. Tüm bunların, tevhidin uygulanması sonucu olacağını varsayalım. Kaybedilecek olan her bir hayatın, Kabe'den daha değerli olduğunu biliyoruz. Hayatların kaybedilmesi, kasabaların yerle bir edilmesi, insanların sürülmesi, tüm bunlar eğer Tağutu devirme, Tağut yasalarını yıkma ve tevhidi tesis etmek saf amacı içinse buna değerdir. Ve işte maslahat budur. Maslahat, Şeriatın maslahat olarak tanımladığıdır. Mefsedet, Şeriatın mefsedet olarak tanımladığıdır. İsterse tüm dünyanın akıl yürütmesi -neden sonuç ilişkisi- aksine olsun fark etmez. İslam bu meselede arzu ve görüşlerle ilgili değildir.

Velevi-ttebe'a-lhakku ehvâehum lefesedeti-ssemâvâtu vel-ardu vemen fîhin(ne)

"Şayet hak, onların hevalarına/arzularına uysaydı kuşkusuz gökler, yer ve ikisi içindekiler fesada uğrardı..."(Mü'minun: 71)

Maslahatta hikmet Allah'ın subhanehu ve teala beyan ettiğindedir. Çünkü Allah subhanehu ve teala bilir siz bilmezsiniz.

va(A)llâhu ya'lemu veentum lâ ta'lemûn

"... Allah bilir, siz bilmezsiniz."(A'li İmran: 66)

Maslahatın ne olduğunu, mefesedetin ne olduğunu Allah subhanehu ve teala bildirdi.

velfitnetu ekberu mine-lkatl

"...fitne öldürmekten daha büyüktür..."(Bakara: 217)

Mefsedet bir Tağutun hükmetmesi veya Tağut yasalarının uygulanması ve Allah'ın subhanehu ve teala yasalarının yerine getirilmesidir. Allah subhanehu ve teala dedi,

lev yutî'ukum fî keśîrin mine-l-emri le'anittum

"... Şayet o, birçok şeyde size itaat edecek olsa (verdiğiniz her haberi doğrulayıp gereğini yapsa) sıkıntıya düşerdiniz..."(Hucurat: 7)

Eğer Peygamber sizin arzu ve heveslerinize itaat edecek olsaydı kesinlikle belaya sıkıntıya düşecektiniz, sapacaktınız. Büyük İmam Süleyman ibn Sahman'ın ***velfitnetu ekberu mine-lkatl-"...fitne öldürmekten daha büyüktür..."***
ayeti hakkındaki ve bu mesele hakkındaki sözleri gerçeği o kadar güzel özetliyor ki altın çerçeve içinde çerçevelenmeyi hak ediyor. O şöyle dedi;

"Fitne küfürdür, eğer bedeviler, şehirlerde yaşayanlar tamamen yok oluncaya kadar savaşsalardı, yeryüzünde Allah'ın elçisini gönderdiği İslam şeriatına aykırı olarak hüküm süren bir Tağut yerleştirmelerinden daha hafif olurdu."

Uhdud ve Buruc kıssalarının kahramanlarını onları uyuturken veya eğlendirirken de olsa çocuklarımıza öğretiyor muyuz? Ki onların tamamı Allah subhanehu ve teala ve Tevhid uğruna canlarını feda ettiler. Bu meselede maslahat ve mefsedenin ne olduğunu tanımlayan (Allah subhanehu ve teala) onların öldüğünü ve öldürülüş şekillerini bildirdi ve onların katliama uğramalarına rağmen en büyük kurtuluş ve zafere eriştiklerini ilan etti;

İnne-lleżîne âmenû ve 'amilû-ssâlihâti lehum cennâtun tecrî min tahtihâ-l-enhâr(u) żâlike-lfevzu-lkebîr

"Hiç şüphesiz, iman edip salih amel işleyenler için, altından ırmaklar akan Cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş/kazanç budur."(Buruc: 11)

Geçmişte kendi hayatlarını ve sahip oldukları en değerli, en kıymetli şeyleri, bugün altını oydukları Tevhidin tamamı için değil, Tevhidin bireysel yönleri için, hatta Allah'a subhanehu ve teala ait tek bir sıfat için değersiz kılarlardı. Ebu Yakub Yusuf ibn Yahya El Büveyti El Mısri Şafi'i, Şafi'i'nin yakın bir arkadaşıydı öyle ki Şafi öldükten sonra onu kendi arkadaşlarının üzerine atadı. El Vasık zamanında El Büveyti hapsedildi boynundan prangalandı ve ellerinden zincirlendi, bu o zamanki bir uygulamaydı o halde iken bu amaç, bu neden uğruna bu zincirler ve prangalar içinde ölmekten memnun olacağım ki insanlar/halk bu amaç, bu neden uğruna birilerinin öldüğünü bilsin, diyecekti. Peki o amaç ve neden neydi? Kendi hayatını böylesi bir yoldan değersiz kılacağı kadar büyük olan bu mesele neydi? Allah'ın subhanehu ve teala tek bir özelliği ile ilgiliydi. Kur'anın Allah'ın sözü, kelamı olduğu meselesiydi.

Şirkin verdiği zarar diğer hertür zararla rakebet ederse onlardan daha büyük çıkacaktır. Tevhidin çıkarı ve maslahatı diğer hertür maslahatla rekabet ederse hepsinin öncesinde gelecektir. Muvahhidin ölçüsü en büyük faydayı elde etmek ve en büyük zarardan kaçınmaktır.

Nitekim kimileri amelleriyle, kimleri daha açık bir şekilde sözleriyle bedeli tevhidi kaybetmek olsa bile maslahatın iktidara gelmekte olduğunu-gücü ele geçirmekte olduğunu ima etmektedir. Onlar İslam'ın nevakızları merdiveninde çıkmaktadırlar. İktidara gelinceye, gücü ele geçirinceye kadar İslam'ın bir nevakızından diğerine tırmanmaktadırlar. Ki Şeriattan bahsederler, ancak iktidara geldiklerinde, gücü ele geçirdiklerinde maslahatın Şeriatı aşamalı aşamalı uygulamak olduğunu öne sürerler veya Şeriatı tamamen görmezden gelmekte olduğunun maslahat olduğunu iddia ederler.

Bazıları Şeriatı tesis etmek için parlamentolara girdiklerini iddia ederler, bazıları alternatif bir adayın iktidara gelmesindense bir Tağuta oy vermenin maslahat olduğunu iddia ederler.

Bu iddia sahiplerinin amellerini davranışlarını incelediğinizde onların sadece küfrün derinine battıkları, itaatsizlik ve ihanetlerinin yoğunlaştığı size aşikar olur. İşte bu sapkınlıkları onları Cehenneme götürecek yoldur. Çünkü onlar ikrah altında değillerdir, bilerek isteyerek, kendi özgür seçimleri ile yönlendirildikleri halde bu küfür çeşidini kucaklıyorlar. Sahte maslahat adı altında küfürlerini gizliyorlar ve hatta bazıları sahte maslahatlarında Cihad bile diyor!

Bizim Muvahhid olarak hedefimiz tevhidi kitap raflarında bırakıp, böylece hükmedebilelim diye iktidara yükselmek değildir, bizim amacımız, hedefimiz tevhidi gerektiği uygun yöntemle yeryüzünde tesis etmektir. Şeriatı uygulama yolu her zaman Şeriata uygun olmalıdır. Siz asil bir amaç

için çalışıyorsunuz bu hedefi başarmanın vasıtaları sadece adil ve asil olmalıdır. Allah subhanehu ve teala için bize bir görev emretmesi ve sonra da o görevi yerine getirmenin tek yolunun bir Haram, Küfür veya Şirk yolu olması düşünülemez.

Sonuç olarak zamanımızın tevhid imamı Şeyh Nasr El Fehd (Allah izzetle esaretten kurtarsın)bu mesele hakkında sözleri ile bitireceğim. Özet olarak şöyle dedi;

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'de zayıf iken ve sahabeleri Kafirlerin sert işkenceleri ile karşı karşıya iken ki onların bazıları öldürüldü, bazılarını işkenceler edildi, bazıları hapsedildi, bazıları sürgüne gönderildi, Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem bizzat kendisi mahallesinde üç yıl kadar en ağır şekilde musahara altında tutuldu, Mekke Kafirler tarafından yönetiliyordu işte o an, Kafirler Rasulullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem kendi ilahlarına tapacağına ilişkin tüm ümitlerini kaybetmişlerdi ve bu yüzden sadece Rasulullah'ın onların ilahları ve ataları aleyhinde sözler söylemeyip sessiz kalması için bile taviz vermeye istek gösterdiler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sadece onların ataları hakkında konuşma konusunda sessiz kalma tavizini verseydi -ki bu Tağutun küfrünü ilan etmede sessiz kalmak demekti- onu kendi başına bırakacaklardı.

Veddu lev tudhinu fe yudhinun

"Onlara yumuşaklık göstermeni arzularlar, öyle hareket etsen onlar da yumuşaklık gösterirler."(Kalem: 9)

Eğer bunu yapsaydı ona ve sahabelerine zulüm etmeye son vereceklerdi. Ve bunun için ona liderlik teklif ettiler, ancak nihai maslahat, en büyük fayda tevhidi korumak, şirkten ve ehlinden uzak durduğunuzu ilan etmektir. Nitekim Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem getireceği ezaları ve zorlukları kabul ederek, sabretmeyi ve Allah'a subhanehu ve teala en sevgili olan toprakları terk etmeyi tevhidden taviz

vermeye tercih etti.

Son olarak herkese zamanımızın gerçek tevhid imamının çalışmalarını, tebliğin hakiki taşıyıcısı İmam Abdulvahhab'ın çalışmalarını okumasını şiddetle tavsiye ediyorum. Alimler, Şeyh Ali Hudeyr ve Şeyh Nasır El Fehd gibi alimlerin çalışmaları da vazgeçilmezdir. Özellikle bunun gibi önemli Tevhid meseleleri için. Şeyh Nasır El Fehd *Fetava* kitapçığında ve diğer yazılarında bu meseleye değindi. Şeyh Ali El Hudeyr *El Hakka'ik fit Tevhid* kitabında (Türkçesi Fecr Medya tarafından basıldı) bu meseleyi ele aldı ve ayrıca kitabının sesli şerhinde değerlendirdi ve ayrıca diğer çalışmalarına değindi. Allah subhanehu ve teala onları kararlı kılsın, izzetle şerefle esaretten kurtulmalarını çabuklaştırsın.

Sallallahu ala Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ve sellem

Gazze Müslümanlarındır Trump'ın Değildir

BismillahirRahmanirRahiym Elhamdulillahi Rabbil Alemiyn ves Salatu ves Selamu ala eşrefil enbiyayi ve murseliyn nebiyyina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain ve men tebiahum bi ihsani ila yevm eddiyn amma bağd;

Oy verme ile ilgili yeni şüpheleri ele alacağız. Oy verme meselesi ile ilgili olduğundan size ilk önce kısa bir giriş yapmama izin verin. Demokrasiyi kabul etme veya herhangi bir şekilde demokrasiye katılım tehlikesi hakkında son otuz yıldan aşkın bir zamandır hem özet hem ayrıntılı uyarılarımızı yaptık. Çünkü bu bir küfür dinidir. Ve seçimlerde oy vermek demokrasi küfrüne katılma yöntemleri arasındadır. Oy verme bu küfrün bir şiarıdır. Nasıl ki batıda başka dinlerden korunmak, başka dinlere düşmekten ve onların küfür uygulamalarına katılmaktan kaçınmak gerekiyorsa, demokrasi dini için de aynı şey geçerlidir. Oy vermek demokrasi küfrüne katılmak demektir. Bu ayrıca yasama da şirktir. Allah subhanehu ve teala diyor;

Em lehum şurekau şerau lehum mined dini ma lem ye'zen bihillah

"Yoksa, Allah'ın izin vermediği şeyleri, kendilerine dinden şeriat kılan/kanun yapan ortakları mı var..."(Şura: 21)

Yani insanlar üzerine veya diğer yaratılanlar üzerine Allah'ın emrettiği rububiyet ve uluhiyet eylemlerinin dışındaki uygulamalarıdır.

İttehazu ahbarehum ve ruhbanehum erbaben min dunillahi

"Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini rabler edindiler ve ...."(Tevbe: 31)

Allah subhanehu ve teala buyurur;
ve la yettehize ba'duna ba'den erbaben min dunillah

"...(Allah'ı bırakıp da) birbirimizi Allah'ın dışında rabler edinmeyelim..."(Al'i İmran: 64)

Eğer bir kişi ikrah altında olursa meseleye farklı yaklaşırız ancak Batı'da oy verme hususunda ikrah altına olan kimdir?! *Edvail Beyan* yazarı Eş Şankıti rahimehullahu teala dedi, yasamada şirk ve ibadette şirk bir ve aynıdır. Aralarında kesinlikle hiçbir fark yoktur. Allah'ın sisteminden başka bir sisteme tabi olan kişi veya Allah'ın kanunlarından başka kanunları izleyen kişi sahte bir ilaha secde eden bir putperest gibidir. Aralarında hiçbir yönden fark yoktur. Her ikiside aynıdır her ikisi de şirktir.

Günümüzde bir insan oy vereceği adaylar dahil olmak üzere her meselede her ayrıntıyı araştırabilir. Ve her şeyi. Hepsi tek bir tık ötesindedir. Ancak nedense onlar bağımsız dindar, doğru alimlerden oy vermenin şirk olup olmadığını samimiyetle araştırma yeteneğinden yoksundurlar. Ve ayrıca bu meselede kendilerini doğruya yönlendirmesi için Allah'a samimiyetle dua etmekten de acizdirler. Nitekim bugün yaptığımız gibi şüpheler ortaya çıktığında alimler onları çürütmüştür. Yaşadığımız bu zamanda bu ciddi mesele hakkında araştırma yapmamanın ve doğruyu öğrenmemenin bir özrü yoktur. Çünkü bizim hakkında konuştuğumuz mesele senin Cennet veya Cehenneme gitmenle ilgilidir.

Oy verme meselesine ilişkin Tevhidi temel meselelerin ötesinde Allah'tan subhanehu ve teala korkan biri Müslümanlara karşı suç işlemeyi sürdüreceğini bilerek nasıl olurda elleri Müslümanların kanı ile boyanmış bir adama oy verebilir?! Batı'daki dalalet liderleri olan Ruveybideler oy vermeyi İslam'ın sanki altıncı şartıymış gibi ele aldığından beri aptalı oynamayın! Bana son yirmi yılda, hatta son kırk yılda elleri Müslümanın kanlarına bulaşmamış olan tek bir başkan gösterin! Eğer bundan habersizlerse biz onları aydınlatabiliriz. Onların verdikleri oylar Müslüman-

lara karşı birçok, farklı türde adaletsizlikler, suçlar işleyen, işleyecek olan birilerini iktidara getirdi, getirir. O yüzden oy verenlere, oy kullananlara şunu diyeceğim eğer Allah'tan korkuyorsanız iyi dinleyin, oy verme meselesinin tevhidi tehlikeleri bir yana, oy vererek iktidara getirdiğiniz kişilerin işledikleri suçların sonuçları hakkında Allah subhanehu ve tela karşısında hesap vermeye hazır olun.

"...Kim bir kimseyi delalete, sapkınlığa ve günaha çağırırsa, o günahı işleyenler gibi o da onun günahının yükünü taşıyacak, ama onların günahları hiçbir şekilde azalmayacaktır."[Sahihi Müslim: 2674]

Oy vermek bundan daha kötüdür. Kimse seni oy atmaya zorlamadı. Bir adayın diğer adaydan daha iyi olduğu ahmakça düşüncesinin son on-yirmi-otuz yıldır her defasında en büyük yalanlardan biri olduğu ispatlanmıştır. Bir adayın diğerden daha iyi olduğunu söyleyen imamlarınız manipülatör ve yalancıdır. Dün, Biden'e oy vermeme konusunda tavsiyede bulunurken sapkın birinin onu destekleme çağrısında bulunduğundan bahsetmiştim. Ve onların maslahat olduğunu iddia ederek Biden'i destekleme çağrısının sonucu Gazze yerle bir edildi ve insanlar katledildi. Benzer şekilde son ABD başkanlık seçimlerinde Trump'a ve Kamela'ya oy vermemeleri konusunda tavsiyede bulunurken sapkın olanlar onu desteklemek için podyumlardaydı. Ve Amerikan başkanlığının daha birkaç haftasında sonuç kendi kendine konuşmaktadır. Ki Trump Filistin'in ABD tarafından doğrudan işgal edilmesi yönünde benzersiz bir açıklama yaptı. Ve gelecekte bizi bekleyenler çok daha kötüdür. Onun dün Gazze'yi ele geçirme niyetine ilişkin yaptığı açıklamalardan haberim yoktu.

Allah azze ve celle Gazze halkını korusun. Gazze daima Müslümanlara ait olacaktır. Gazze Trump'ın veya Netanyahu'nun, Amerika'nın, Yahudilerin veya onlarla birlikte olan sahne gerisindeki yozlaşmış Tağutların malı değildir. Gazze ve Filistinliler Tağutların istismar edeceği basit siyasi bir

gündem veya ticari bir anlaşma değildir. Gazze'yi yerle bir ettikten sonra Gazze'nin sokak köpekleri bile Gazze'yi terk etmeyi reddetti o halde bizim sevgili Müslüman kardeşlerimizin atayurtlarını terk edebileceğini kim bekleyebilir?!

Gazze tüm Filistin ile birlikte sadece Filistinli Müslümanlara ait değildir tüm İslam Ümmetine aittir. Yeryüzünün her köşe bucağındaki her bir Müslüman erkeğin ve her bir Müslüman kadının diğer Müslüman topraklarda olduğu gibi Filistinlilere karşı da haklı bir payları ve büyük bir sorumlulukları vardır. Bu, Ebu Ubeyde bin As zamanından itibaren şeriatı ikame etmek, onu korumak ve yüceltmek için kanlarını döken ataları olan Ümmetin meşru mirasıdır. Sonra, ne zaman Trump'ın yaptığı gibi söylemler ortaya çıkarsa biz zafere sadece daha yakın olduğumuzu biliriz.

İnnellezine keferu yunfikune emvalehum li yesuddu an sebilillah

Hiç kuşkusuz kâfirler, Allah'ın yolundan alıkoymak için mallarını harcarlar. Bununla meşgul olacaklar ve buna yatırım yapacaklar.

fe seyunfikuneha

Harcayacaklar da...

Harcamaya devam edecekler, çocuklarımızın kafatasları üzerinde Ortadoğu'nun bir rivierası var, masum canların kanı hala Gazze sokaklarını lekeliyor. Bitmek bilmeyen acı ile mide bulandırıcı bir alay söz konusudur.

Harcayacaklar da...

Sonraki safha,
summe tekunu aleyhim hasreten

Sonra o harcamaları (yüreklerini yakan) bir pişmanlığa

dönüşecek

Yani bu harcamalarından pişman olacaklar, aleyhlerine sonuçlanacak. Ve nihai olarak sadece Müslümanlara ganimet olarak dönecektir.

summe yuglebun

sonra da yenilgiye uğrayacaklar

Onlar yaptıkları harcamaları yapıp, tam bir kontrole sahip oldukları inancına ulaştıklarında mallarını kaybedecekler, yaptıkları harcamalara pişmanlık duyacaklar ve nihai olarak yenilgiye uğratılacaklar ve mekanları Cehennem olacaktır.

vellezine keferu ila Cehenneme yuhşerun.

Kâfirler toplanıp Cehenneme sürükleneceklerdir

Doğrusunu söylemek gerekirse Tağut Trump'ın söylediği veya yaptığı hiçbir şey şaşırtıcı değildir. Onun İslam'a karşı uzun zamandır devam eden düşmanlığı başından beri aşikardır. Trump'ın onayladığı İslam ve Müslümanlar, gerçek İslam değildir, "Amerikan İslamı"dır. Tamamen farklı bir dindir. Biz zaten ondan daha azını beklemiyoruz, aslında çok daha kötüsünü bekliyoruz. Bu sadece bir başlangıçtır Allah subhanehu ve teala Müslümanları onun zararlarından korusun.

Gerçek meselenin nerede yattığını size söylememe izin verin, gerçek mesele onun başkanlığa gelmesine yardım edenlerdir. Ki onlar onun başkanlığı kazanmasını ABD'de Müslümanlar için tarihi bir zafer olduğunu söyleyerek gururla övünmüşlerdi. Onlar mescidlerde vazifeli sözde dini figürlerdir. Evet doğrudur Trump'ın seçimleri kazanması münafıklar için tarihi bir zaferdir. Tüm yakın tarih boyunca Filistin, Siyonistler tarafından işgal altındadır elbette birkaç

defa dile getirdiğimiz gibi Amerikan desteğiyle birlikte işgal altındadır. Şimdi bu münafıkların yardımlarıyla kendilerini doğrudan işgalci olarak ilan edecek kadar cesaretlendiler. Bu, tarihte ABD tarafından Filistin'de daha önce hiç olmamıştı. Onu iktidara getirenler gerçek düşmandır.

humul aduvvu fahzerhum

...onlar gerçek düşmanlardır, onlardan sakının...

Gerçek tehdit görünür tehditte yatmaz ancak saflarda gizlenenlerde yatar. Aramızda kendilerini gizleyenlerde yatar. Müttefik gibi görünen aldatıcı ve kurnaz imamlar gerçekte düşmandırlar.

humul aduvvu fahzerhum, katelehumullahu enna yu'fekun.

...onlar gerçek düşmanlardır, onlardan sakının...Allah onları kahretsin, nasıl da haktan döndürülüyorlar!

Trump için yaptıkları kampanya için gerekçeleri Orta Doğu'da barıştır. Nitekim Netanyahu, Trump'ı Yahudilerin sahip olduğu en büyük dost olarak tanımlarken oy verme şirkinizin Siyonizmle, siyonistlerin kendisinden bile daha uyumlu bir Siyonisti iktidara getirdiği açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu pisliklere oy verenler onları destekleyenler yaptığı Soykırımdan sonra Netanyahu'nun yüzüne en geniş sevinç ve güven gülümsemesini getirdiler. Çünkü Netanyahu, yeni en güçlü müttefikinin yanında duruyor. İşte onlar Trump'ın başkanlığa gelmesine yardım ettiler. Bazıları, kardeş onları affet çok sert olma diyor ancak bu bir Tevhid meselesidir. Ki onlar insanları bu Tevhid meselesinde saptırmaktadırlar. Toplumlarını, cemaatlerini Trump'a oy vermeye çağırmaları bir Tevhid meselesidir, Müslümanların hepsinin her tür istismar edildiği ve daha çok istismar edilecek kanını, toprağını, hakkını ilgilendiren bir meseledir. Onlar hatalarından asla ders almayacaklar. Onlarca yıldır her bir seçimde aynı hatayı tekrarlarlar. Eğer aynı hatayı 20 yıldır defalarca

kere yapan bir oğlunuz olsaydı nasıl davranırdınız?

Trump'ın müttefikliği tutarlı bir şekilde Siyonistlerle olmuştur. 2017 yılında Kudüsümüzü Yahudilerin başkenti olarak ilan ettiğini ve büyükelçiliğini oraya taşıdığını unuttular mı? Ona oy verdiklerinde Suriye'de, Irak'ta, Yemen'de, Somali'de, Pakistan'da ve El Bağuz'da dört yıl boyunca masum Müslümanları katleden Trump'ın bir savaş makinesi olduğunu bilmiyorlarmıy dı!

El Bağuz'un ne demek olduğunu bilir misiniz? Gazze'deki soykırımdan hiçbir farkı olmayan bir katliam bir soykırımdı. Gazze de olduğu gibi Müslümanlara yönelik bir katliamdı. Sivil katliamın boyutu o kadar büyüktü ki, ABD askeri komutanlığı bile sivillerin öldürüldüğünü kabul etmek zorunda kaldı. El Bağuz'da kucaklarında bebeklerini tuttukları halde diri diri yakılarak katledilen kadınların korkunç görüntüsü sonsuza dek zihnimizde yer alacaktır. O katliamın sorumlusu kimdi? El Bağuz soykırımının Gazze'deki soykırımla aynı yoğunlukta tanınması gerektiğinin bilinmesini isteriz. Hatta daha fazlası bile söz konusu olabilir. Çünkü görmezden gelindi ve Bağuz katliamına birçok insan sevindi. Bu vahşet uzun süredir reddedilen bir ilgiyi hak etmektedir.

Hamas'ın liderleriyle ve onların ideolojileriyle uzun süredir temelde aynı fikirde değilim. Bazı isimlerle ilgili düşüncelerimi açıkladım ve katılmadığım bazı şeyleri açıkladım ancak bir Müslümanın aynı fikirde olamayacağı bir şey var ki, o da Müslümanlar soykırım ve toplu katliamla karşı karşıya kaldıklarında, bir Müslümanın Gazze'deki Müslümanlarla dayanışma içinde olmasının en doğru şey olmasıdır. Ve bu ihtilaf edilecek bir mesele değildir. Bu tek bir görüştür, tek bir düşüncedir. Bir mümin için bu meselede bir seçim yoktur. Çifte standart uygulamayın aynısı El Bağuz'da ki soykırım için de geçerlidir. Bağuz'da ki insanların yaptıkları herhangi bir şeye katılmıyorsanız da oradaki insanların Gazze halkının çektiklerini çektiğini unutmayın. Ve Gazze

halkının arkasında durdukları gibi Bağuz'daki insanlarında arkasında durması her bir Müslümanın görevidir. Gerçek bir Müslüman, Bağuz soykırımını bir gözü ile görür ve Gazze katliamını, soykırımını diğer gözle görür, bir başta yer alan iki göz gibi. Her iki soykırıma ilişkin bir Müslümanın duruşunda hiçbir farklılık olmamalıdır. Eğer aksini düşünüyorsanız, imanınızı kontrol edin. Şimdi demek istediğim şu ki, Müslüman dünyasında katledilen kadın, çocuk ve erkeklerin kanları kimin ellerinden taze taze damlamaktadır? Onu başkanlığa getirenlerin.

Eğer gök ehli ve yer ehli bir müminin kanının dökülmesine iştirak etselerdi Allah hepsini Cehenneme atardı. [Sünen Et Tırmizi 1398]

Melekler günah işler mi? Melekler bir müminin kanını dökmeyi bırak günah işlemezler. Melekler hata işlemekten uzak olmalarına rağmen zikredilerek bir müminin herhangi bir şekilde haksız yere öldürülmesinin ağırlığı vurgulanıyor. Hadisin görünür manası bir müminin haksız yere öldürme eylemini doğrudan gerçekleştirmeden, sözlü veya başka bir şekilde iştirak etseler bile, doğrudan öldürmeyi gerçekleştirmiş gibi yine büyük günah sayılacağıdır. Oy vererek şirk işlemelerinin yanında, oy verdikleri adaylarının Müslümanlara baskı olsun, öldürme olsun işlediği suçlar veya Gazze veya Müslüman topraklarını gaspetmesi olsun onların hesap mizanlarında onların omuzlarında olacaktır. Bütün meleklerin, cinlerin ve insanların bir bireyi doğrudan doğruya fiziksel olarak öldürme eylemini gerçekleştirmesi imkansızdır. İşte bu gibi sözlerin yer aldığı Hadisler, bir müminin öldürülmesine oy vermek gibi her türlü iştirake karşı bir uyarı olarak bu şekilde ifade edilmiştir; oy kullanmak başlı başına Müslümanların öldürülmesine, topraklarının alınmasına ve sonra da onlara zulmedilmesine iştirak etmek demektir. Sen oyunun önemsiz olduğunu düşünüyorsun ancak Allah subhanehu ve teala indinde ciddidir,

tahsebunehu heyyinen ve huve indallahi azim.

"...onu basit bir hadise sayıyordunuz. Oysa bu, Allah katında büyük bir olaydır."

Başkanlık kampanyası sırasında Trump herkesten destek aradı. Kendisine tahammül eden herkesle ittifak kurmaya hazırdı, üzerine konacağı yer arayan bir sinek gibi etrafta uçuyordu. Dearborn'un Şii belediye başkanı kendisiyle birçok kez görüşmeyi reddetti ve hem Kamala'yı hem de Trump'ı soykırımcı olarak kınadı. Trump'ı memnuniyetle karşılayan ve Ehli Sünnet'ten olduğunu iddia edenleri de eleştirdi. Meksika topluluğu ve diğer birçok topluluk da onu reddetti. Sonunda sinek Hamtramck'te ve başka yerlerde Ehl-i Sünnet olduğunu iddia edenlerin üzerine konmanın bir yolunu buldu. En büyük bazı dırar mescidlerini işletenlerin üzerine konmanın bir yolunu buldu. Hamtramck ve ötesinde ahlaki açıdan, ruhen iflas etmiş şeref ilkesinden ve daha önemlisi akideden uzak zenginlerin kollarına doğru süründü.(Şeyh, adeti olduğu üzere isim vermeden Trump'a destek veren dini bir figürden bahsediyor-Allahu alem)

Genellikle böylesine umutsuz bir durumda olan bir adayı desteklediğinizde ve o kazanırsa, onun yönetimindeki pozisyonlar gibi ödüller alırsınız; ancak onlar dinlerini karşılıksız sattılar. Bunun yerine olan şey, o kabinesini Siyonistlerle doldurdu ve onları hak ettikleri gibi tek kullanımlık tuvalet kağıtları gibi görmezden geldi; hatta rafizilerden birini yemin töreninden attı.

hasired dunya vel ahıreh, zalike huvel husranul mubin.
... O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte kıyas kabul etmeyecek kayıp budur."

Bir kardeş bugün bana gayri-müslim aktivistlerin Trump'ı destekleyen imamlarla dalga geçtikleri dört kısa klip gösterdi ve onlar Trump'ın Gazze'yi alma açıklaması üzerine Trump'ı destekleyen imamlar nerededir diye soruyor-

lardı. Bu meşru bir sorudur ki o sizin meşru başkanınızdır. Kendisine oy verenlerin başkanıdır. Allah subhanehu ve teala onlar alenen tevbe etmediği müddetçe onları Trump'la birlikte haşretsin! Başkanları Trump, Müslüman topraklarını ele geçirmeye çalışırken başkanlarını sorumlu tutmaktan onları alıkoyan ona oy vermeleridir. Küfre katılanların sonu böyledir. Dünya ve ahirette rezil olmaktır. Son yirmi küsür yıldır dolanan sayısız yalanlar arasında Ahmed Cibril'in yerel bir mescid veya yerel mescidlerden yasaklandığı iddiaları vardır ve ben asla kendimi savunmadım ve şimdi de savunma gibi derdim yoktur. Ancak madem bu konudan bahsediyoruz, böyle dırar mescidlerinden yasaklanmak bir onur değil midir? Bunlar Trump'a oy vermeye çağıran mescidlerdir, dırar mescidleridir. Nitekim, Allah subhanehu ve teala buyurur;

Vellezinettehazu mesciden dıraren ve kufren ve tefrikan beynel mu'minine ve irsaden li men hareballahe ve resulehu min kabl

"Bir de şunlar var: Zarar vermek için, nankörlük için, inananları fırkalara bölmek için, daha önceden Allah ve Rasulü ile savaşmış kişiye gözetleme yeri kurmak için tutup bir mescid yapmışlardır..."

Onlar Allah ve Rasulü ile savaşmış ve ellerinde taze Müslüman kanları damlayanların mescidleridir bu benim değil ayetin sözüdür.

ve irsaden li men hareballahe ve resulehu min kabl

Allah ve Rasulü ile savaşmış kişiye gözetleme yeri kurmak için

Sorsan neden? Çünkü seni kimse buna zorlamadı, bunu yapmayabilirdin. Neden cemaati Trump'a oy vermesi için teşvik ettin?

ve le yahlifunne in eredna illelhusna

"İyilik ve güzellikten başka bir şey istemiş değiliz" diye, gerile gerile yemin de ederler.

Orta Doğu barışı için! niyetlerinin iyilik olduğuna dair yemin ederler.

Allah ise onlara şöyle cevap verir;

vallahu yeşhedu innehum le kazibun

Allah şahittir ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

Ben, Trump ve dinlerarası inanç küfür dinine oy vermeye katılan mescidlerin bir mescidin kutsallığına sahip olmadığına inanırken söz konusu makalelerde hakkımda bahsedilenler nasıl doğru olabilir? Ki onlar dırar mescidleridir ve dırar mescidlerinin ne olduğunu diğer derslerimde açıklamıştım. Trump'ı destekleyen, ona oy veren veya ona oy vermeye çağıran bir imamın arkasında kılınan namazın hükmü Trump'ın arkasında namaz kılmak gibidir. Trump'ın arkasında namaz kılmak sizin için sorun değilse o zaman ona oy vermeye çağıran veya onu desteklemeye çağıran mescidlere gidin. Ben ve her Muvahhid, Allah'ın subhanehu ve teala hakkında;

La tekum fihi ebeda,

"Böyle bir mescidde asla namaza durma..."

Dediği mescidlerde asla namaz kılmaz. O zaman bazı mescidlere davet edildiğimde, çağrıldığım mescidlerin statülerine göre ya saygı ile reddederim, ya ertelerim ya da bazen görmezden gelirim.

Kafası karışanlara söylüyorum bu meselede kafanız karışmasın, oy verenlere söylüyorum bu meselede kafanız

karışmasın derin bir nefes alın ve dua edin şöyle bir anı düşünün gerçekten Trump'ın yanında durmanın necasetiyle kirlenen bir imam veya bir lider ister misiniz? Cenaze namazınızı böyle bir imamın kıldırmasını ister misiniz? Bunu iyi düşünün ve Tevhidin sizin sermayeniz ve tüm meselelerin en önemlisi olduğunu unutmayın. Bundan sizi soyutlamasına kimseye izin vermeyin. Allah'ın subhanehu ve teala huzuruna çıktığınız zaman onlar sizi savunmak için hiçbir şekilde yanınızda olamayacaktır. Ve bu liderlerin, aynı liderlerin yanlış söylemleriyle, ABD'nin Filistin'i işgalinin bir şekilde bu Ümmetin iyileşmesine katkıda bulunduğunu iddia etmeleri sizi şaşırtmasın. Söyleyecek daha çok şey vardır ancak zamanımızı aştık yarın devam ederiz inşa'Allah.